

EMENDATIONES

IN

SUIDAM

ET

HESYCHIUM,

ET

ALIOS LEXICOGRAPHOS

GRÆCOS.

VOL. IV.

SCRIPSIT

J. O. T O U P,

ECCLESIAE CATHED. EXON. PRÆBENDARIUS,
ET ECCLESIAE S. MARTINI CUM CAPELLA
DE LOO IN AGRO CORNUBIENSI
RECTOR.

OXONII.

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCXC.

5

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

PARS TERTIA.

Vol. IV.

A

MEMORANDUM

MEMORANDUM

TABLE

Vol. 1

EMENDATIONES

I N

HESYCHIUM.

ΛΑΓΓΑΖΕΙ. Ὀκνεῖ.] Scribendum, opinor,
ὀκλάζει, sive ὀκλᾷ. Hesych. Ὀκλάζειν, PARS
III.
λαγλάζειν. Vide Arnaud ad Oppian. p. 221.
Vel forsan legendum, Λογλάζει, ὀκνεῖ. Vide He-
sych. v. Λογλάσαι, et nos supra P. I. v. Λογλάσαι.

Α ΔΕΙΛΟΪ. Ὡ Δειλοί.] Scribe, Ἄ δειλοί, ὦ
δειλοί. Orpheus de Lapid. v. 69.

— ἤλασαν ἐσθλὴν

Ἄ δειλοί, σοφίην, ἐρίωνιον ὑβρίζοντες.

ΑΚΡΟΠΟΣΘΙΑ. Τὰ ἄκρα τῶν αἰδοίων, διὰ τὸ
παρὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν πεύρεσθαι τὰ κρέα.] Gujet.
κείρεσθαι. Scribe, περὶεσθαι. Ita Spartianus in
Adriano. *Mutilare genitalia.*

ΑΚΡΩΡΕΙΑΙΣ. Ταῖς ἄκραις τῶν ὀρέων.] Par-
tes montis, Ἀκρώρεια, ὑπώρεια, et τέρμα, quod

A 2

Hesych.

PARS III. Hefych. explicat, τελευταῖον τῆ ὄρας. *Pes five radix montis.* Scribitur et Ἀκρόρεια, Orpheus de Lapid. p. 196.

Ἔρχομαι εἰς ἀκρόρειαν ἄγων χορὸν ἡδὺν ἐταίρων.

ΟΝΟΣ — Πολύπην ζῶν καὶ συσπρεφόμενον ὡς κύαμος.] Vide Hefych. v. Ἰαλοῖ, et Meursium ad Lycophr. p. 106.

ΣΚΩΡΙΑ. Ἡ γαιώδης ἐν ὑποσάθμῃ.] Vide Hefych. v. Κισδηλιῶντας. Vide nos infra v. Σκωρία.

ΕΥΝΕΧΕΤΑΙ. Συνφέρειαι,] Themistius Orat. i. p. 14. Συνέχειν pro συμφέρειν.

ΣΚΥΒΑΛΙΖΕΤΑΙ. Ἐξθθενέται.] Themist. p. 25. Σκυβαλίζειν καὶ ΔΙΑΠΤΥΕΙΝ. *Despuere,*

ΔΙΑΠΤΥΣΑΙ. Διαπλεῶσαι, ἀνευρῦναι, διασησαι.] Lege Διαπλήσαι, διαπλεῶσαι — Διαπτύσαι sive Διαπλύσαι, ἀνευρῦναι. *Explicare, dilatare.*

ΕΥΡΥΤΝΕΙΝ. Αὐξεν, ἰχνεύειν.] Illud ἰχνεύειν pertinet ad Εὐρινεῖν.

ΒΑΙΩΝ. Ἐκβαλὼν καὶ ἐν αἰχμαλωτίσι βαῖον ἐν βαρκαίοις ὄχλος λιθυκός.] Hæc sunt corrupta, confusa, et loco mota, et Oedipum quendam desiderant. Interea lego; Βαλὼν, ἐκβαλὼν. — Βαρκαίοις ὄχοις. Σοφ. ἐν Ἠλέκ.

Μέτωπα συμπαῖσαι Βαρκαίοις ὄχοις,

Λιθυκοῖς.

IN HESYCHIUM.

5

Λιγυκοῖς. Est in Electra, v. 729. ubi vide Schol. PARS
III.
et Hesych. infra v. Βαρκαίοις.

ΕΦΙΣΤΟΡΕΙΝ. Ἐπερωτᾶν.] Verbo utitur, opinor, Auctor Peripli Ponti Euxini p. 3. Ed. Vossii, sed corrupte admodum et alio sensu.

Ἐπιμίσγεσθαι ἐκαλέως ἐφολίεις. Scribendum, opinor,

Ἐπιμίσγεθ' ὡς Ἐκαταῖος μὲν γ' ἐφιστορεῖ,

Ὡς δ' Ἐφορος ἰσόρηκεν —

Vide Vossium. Hecatæum ἐν Περίῳδῳ Εὐρώπης laudat Harpocration v. Κύπασις.

ΚΩΦΟΣ. Οὔτε λαλῶν, οὔτε ἀκῶν, ἐννέος, (ἐνέος) ἀδινής.] Epigram. Meleagri apud Spanheim. ad Callimach. p. 697.

— τὰ καὶ Κωφοῖσι λαλεῦντα

Ὅμματα —

Reddit, oculos qui vel mutis loquuntur. Imo, qui surdis loquuntur. Corrigendum Epigram. Anthol. Lib. iv. Leontii in Caramallum :

Ὅμματά σοι καὶ τὰρσὰ ποδῆνεμα —

Ubi Cl. Pauw. ad Aristænet. p. 174. Quid, inquit, ὅμματα ποδῆνεμα? Scribendum, puto, Ὅμματά σοι λάλα, τὰρσὰ ποδῆνεμα. Vide locum et ibi Pauw, qui alio modo emendat; sed frustra. Latini, Oculi arguti. Cicero de Leg. 1. 2. 9. Oculi nimis arguti—loquuntur. Ubi lego, LIMIS arguti. Vide Cl. Bentleium ad

PARS
III.

Tuscul. iii. 9. De voce ἐνός vide Albert. Glos-
sar. p. 70. De Caramallo autem isto qui sub
Zenone floruit, vide Malalam Chronol. vol. ii.
p. 98. et notam ibi.

ΑΓΚΤΛΗ ΧΕΙΡ. Ἀπηκυλωμένη καὶ συνεστρα-
μένη εἰς ἀποκοταβισμόν.] Lego, ἀκορτισμόν. Vide
Hesych. v. Διηκυλῖδξ. Sed forsitan nihil mu-
tandum. Vide Hesych. v. Ἀγκύλη.

ΔΙΠΛΟΤΣ ΑΝΔΡΑΣ. Τὰ διςύλλαβα ἀνδρῶν
ὀνόματα, οἱ δὲ παλιμβόλα.] Confunduntur, opi-
nor, Διπλῆς et Δίπλοα. Eurip. Διπλῆς ἄνθρ.
Horat. *Duplicis Ulyssis*. Hinc Themist. p. 34.
Διὰ ταύτην ἔν τὴν ΔΙΠΛΟΗΝ καὶ θηρία γίνεται ἄν-
θρωπος δυσμεταχειριστότερόν τε καὶ ἀγριώτερον. Vide
nos infra v. Διπλῆς ἀνδρας. Origen. contra Cel-
sum, p. 15. διπλόην τῆς λέξεως. Confer Platon.
Sophist. apud Rhunken. ad Timæum p. 63.

ΠΕΡΙΦΡΟΝΕΙΣ. Περισωφρονεῖς, ὑπερφρονεῖς.]
Recte, opinor, περισωφρονεῖς. Hinc Themist.
Orat. i. p. 37. Τὸ μὲν δὴ ἐλλείπον τῷ ἀληθῆς κομ-
ψόν τέ ἐστι καὶ αἰμύλον, καὶ ἐνίοτε καὶ ἀχρηστον τῷ φιλο-
σοφῷ· καὶ διὰ τῆτο καὶ Σωκράτης παρελάμβανε τοῖς
λόγοις, ὅποτε εἰδοῖτο ἐπισκῶψαί τινα σοφιστὴν τύφῃ
μεσὸν καὶ γέμοντα ΠΕΡΙΣΩΦΡΟΣΤΗΝΗΣ. Ita enim
legendum unica voce. Hesych. Σωφροσύνη, σο-
φία. Themist. p. 53. γέμισαν σωφροσύνης ἡδονήν.

ΚΕΡΔΩ.

ΚΕΡΔΩ. Κερδίση ἀλωπηξ.] Themist. utitur PARS
III.
Orat. iii. p. 90. Ταύρω δύο μίας ἡγείσθω ἀγέλης,
ζυγόμεναι τε ὄντε καὶ ὀτιμάλιστα φίλων. Ὁ λέων δὲ αὐ-
τοῖν τὴν ζύσαντιν ἐδίδει· καὶ ἔτε αὐτὸς ἐθάρσει, ἔτε δὲ
αὐτὸς τὴν ἀγέλην. Κακῶς ἔν ὑπὸ λιμῷ διακείμενος,
ἔρχεται ἐπὶ τὴν ΚΕΡΔΩ, καὶ ζυμμαχίαν ὁμολογεῖσι·
τῇ δὲ ἄρα τοσῶτον κακουργίας καὶ δεινότητος περιῆν, ὥστε
προσενεγκῶσα τὴν μηχανὴν διέσπασε τε αὐτὰ καὶ ἐξέμνη
κατ' ἀλλήλοισιν, καὶ παραδίδωκε τῷ λέοντι δίχα ἐκά-
τερον εὐπρέπη καὶ εὐκόλον θήραν. Τοῦτο μὲν ἡ τοῦ
Αἰσώπου ΚΕΡΔΩ.

ΕΤΑΡΕΣΤΟΝ. Πάνυ ἀρέσκοντα.] Vox resti-
tuenda Themistio, Orat. iii. p. 74. Ἀρετὴ μὲν
γὰρ πρὸς αὐτὴν ἅπαντα σύμφωνος, κακία δὲ οὔτε πρὸς
ἀρετὴν εὐμενής, ἔτε ΕΤΑΡΕΣΤΟΣ ἑαυτῇ. Ita le-
gendum. Vulgo male δυσάρετος.

ΕΤΑΡΗΤΟΣ. Ὀνειρος, εὐτακτος.] Scribo fine
distinctione, Εὐάρετος ὄνειρος, εὐευκτος. Hesych.
Πολυάρετος, πολυευκτος. Ubi scribendum, Πο-
λυάρετος, vel πολυάρατος. Vide infra p. 8.

ΕΤΕΚΤΟΥΝ. Εὐ ἡκονμένον, ἄκμαζον—Εὐρωσῶν,
εὐπλευρον.] Hæc male digesta sunt. Scribe,
Εὐήκοον, ὅζυ, εὐ ἡκονμένον, ἄκμαζον—Εὐεχτῶν, εὐ-
ρωσῶν, εὐπλευρον. Ubi notanda vox. Εὐπλευροῦ,
Bene sanus.

ΕΞ ΟΡΙΟΥ. Εξ ἐπιτηδείων ἀνέμω.] Recte cor-
rigunt,

8 E M E N D A T I O N E S

PARS rigunt, ἐξ ἑρίης. Themist. p. 105. Πνεύματα ἐξ
 ΠΙ. ἑρίας. Subaudi μερίδος. Hesych. Οὐρία, ἐπιότης.

ΑΝΑΛΚΑΤΑΛΛΑ. Ἄνωθεν κάτω.] Lego, Ἄ-
 ναντακατάντα. Vide Hom. Il. Ψ. 116.

ΠΡΟΣΟΜΑΙ. Ἐάσω.] Scribendum, Πρόωτομαι.

ΚΑΤΑΛΕΤΣΑΙ. Ἐγκλῖναι, λιθοβολῆσαι.] Istud
 ἐγκλῖναι pertinet, opinor, ad Κατανεύσαι.

ΚΑΡΔΑΜΥΣΣΕ. Κατάπιε.] Lege, Κατάμυε.
 Vide Arnaud ad Oppian. p. 226. Themist.
 p. 61. ἀσκαρδαμύτων πρὸς τὸν ἥλιον — νῦν δὲ κα-
 ταμύειν.

ΠΟΛΥΑΡΡΗΤΟΣ. Πολυεύκτος.] Scribe, Πο-
 λυάρατος. Themist. p. 66. τὸν πολυάρατον πλεῖστον.
 Vel forsan πολυάρητος. Vide supra p. 7. v. Εὐά-
 ρητος.

ΕΚΤΙΣΕΙ. Ἀποδώσει.] Themist. p. 70. ταῖς
 δὲ ἐπανθῆ τὸ πρόθυμον εἰς τὴν ΕΚΤΙΣΙΝ· ἡ γὰρ
 πάντως τὸ ἔργον ἀπαιτητέον, ἀλλὰ τὴν γνώμην μόνον
 ἐξετασέον, ἢ εἰ τοσαῦτα ΕΚΤΙΝΟΥΣΙΝ ὅσα δύναν-
 ται. *Rependunt.*

ΟΥΔΕΝΕΙΑΣ. Εὐτελείας.] Utitur Themistius
 p. 37. Μᾶλλον γὰρ αἰσθάνονται τὴν ἑαυτῶν εὐτελείας,
 ὅταν ἀμαθέστεροι διεξελέγχωνται τῇ μηδὲν εἰδέναι προσ-
 ποιμένει.

ΤΕΡΜΕΡΙΑ

ΤΕΡΜΕΡΙΑ ΚΑΚΑ. Τὰ μεγάλα.] Vide Pe- PARS
taviu[m] ad Themist. p. 41. ubi pro μερμέρια III.
κακὰ recte legit τερμέρια.

ΧΟΡΔΕΤΣΑΙ. Κακοποιῆσαι, τεμῖν.] Utitur
καταχορδεύω Longinus, et Themistius p. 41.
pro κατατέμνω.

ΑΛΕΙΝ. Οἰκῆν.] Scribo, ὀκνεῖν. Hesych. Α-
ναλεῖ, χολάζει. Ταραντῖνοι.

ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ. Τὸ τῆς Δήμητρος ὃ καὶ μέγαρον
καλεῖσιν, ὅπερ τὰ ἀνάκτορα τίθεται.] Forsan τὰ
ἀνακτόρια. Ubi *Sacra* scilicet reconduntur. He-
sych. Ἀνακτόριον, ἱερόν. Hesych. Μέγαρα — θεῶν
οἶκημα. Forsan, οἰκήματα. Vide nos supra P. I.
v. Μέγαρα, et P. II. v. Ἀνακτόριον. Themistius
Orat. iv. p. 106. Ἡδὲ Ἀκαδημία καὶ τὸ Λύκειον
ἀποκλείει, καὶ ἔφασι τοῖς ἀνακτόροις προσήκειν τὸν ἄνδρα
ἐκεῖνον ὃς τῷτο τὸ ὄνομα ἀγαπᾷ καὶ ἐξεργάζεται.

ΕΠΑΥΤΟΦΑΔΕΣ. Ἐπ' αὐτοφώρῳ.] Quid sit
illud Ἐπαυτοφάδες nescio. An, Ἐπαυτοφράδες,
cujus interpretamentum exciderit? et scriben-
dum, — Ἐπ' αὐτοφώρῳ. Themistius, p. 197. Κα-
ταληφθέντες ἐπαυτοφώρῳ. Ubi divisim scriben-
dum, ἐπ' αὐτοφώρῳ. Hesych. Αὐτοφωρία, τὸ ἐπὶ
αὐτῇ φερεῖ. Forsan, Αὐτοφωρία, τὸ ἐπὶ αὐτῇ φερεῖ.
Hesych. Φωρὰ, κλοπή. Unde φωρᾶν et φωριᾶν,
τὰ κλεψίμακα ζητεῖν.

ΠΑΡΕΘΕΙΣ.

PARS
III.

ΠΑΡΕΘΕΙΣ. Ἐκβλήθης ἢ ἰάσας.] Malim, ἐκλυθεῖς. Hesych. Παρεΐθη, παρελύθη. Themist. p. 198. παρεθέντά τε ὑπὸ πλήθους τραυμάτων. *Confectum vulneribus*. Malala, vol. ii. p. 211. παρεθεῖς τὰ δεξιά μέρη. Vide nos ad Hesych. P. II. v. Παρετός.

ΕΤΑΓΓΑΛΟΝ. Εὐβάσακτον, εὐπροσαγγάλισον.] Corrigunt, Εὐάγκαλον—εὐπροσάγκαλISON. Themist. p. 157. ἐκ εὐαγκάλης μοι ἔτι τὲς λόγους ποιῆς. Interpres, *Complexu difficiles*. Forsan scribendum, Εὐάγκαλον, εὐβάσακτον.—Εὐάγγελον, εὐπροσαγγέλισον.

ΜΥΗΣΙΣ. Μυσαγωγία. Μυσαγωγή γνώσις.] Scribe Μήσις, μυσαγωγία, μυσική ἀγωγή, γνώσις.

ΕΜΜΕΤΑΙ. Ὁρχᾶται.] An legendum, Ἐμμεῖται?

ΣΥΝΑΙΝΕΙ. Συνευδοκεῖ, συγκατατίθεται.] Restituenda hæc vox Themistio p. 185. ubi pro συνήσει legendum συναινέσει. *Plausum atque consensum dabant*.

ΟΡΟΙΤΥΠΟΣ. Ὑλοτόμος.] Hæc sunt verba Schol. ad Nicand. Theriac. v. 5.

ΕΡΑΣΙΧΡΗΜΑΤΟΤΕ. Φιλαργύρες.] Themistius p. 113. Τόδε μὲν ἐδεπώποτε ἀρετῆς σημεῖον, ἀλλὰ φιλοκερδὲς ἢ ΕΡΑΣΙΧΡΗΜΑΤΟΤ ΨΥΧΗΣ. ΜΑΤΑΙΟΛΟΙΧΟΣ.

ΜΑΤΑΙΟΛΟΙΧΟΣ. Ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανουργός
καὶ λήχνος.] Scribe, Ματιαλοιχός. Vide Peta-
vium ad Themist. p. 553. qui male deducit a
μάτιον et λοχῶν, cum sit a λέχῳ, *lingo*. Sed et
vide Cl. Bentleium ad Aristoph. Nubes, qui
aliter legit et emendat.

ΥΠΑΡΓΥΡΟΝ. Τὸ κινάμωμον.] Scilicet quod
Cinnamomum argentum valore atque pretio
æquaret: ut Salmas. ad Vopiscum. Themist.
p. 118. τὰ ὅσα ἀπαργυρίζων, de eo qui obsonia
argento permutaret. Ubi forsan ἐπαργυρίζων le-
gendum, vel ὑπαργυρίζων.

ΜΗΛΟΦΟΡΗ. Θειραπεία Περσικὴ τῇ βασιλείῳς.]
Recte corrigunt, Μηλοφόροι. Utitur Themist.
p. 134.

ΑΙΟΝΑΝ. Καταντλεῖν, σμήχεν, λέν.] Hinc
Αἰόνημα Medicorum. Dion lib. 55. Αἰονήμασι καὶ
τοῖς ἡπίοις Φαρμάκοις Θεραπεύεσσι. Vide et Arnaud
ad Hesych.

ΛΕΠΤΗΝΑΥΤΟΝ. Σινδῶν, λεπτὴ.] Lego
Λεπτήνητος. Sic Hesych. Λεπτόμιτον Φάρος, λεπ-
τὸν ἱμάτιον.

ΟΛΚΑΣ. Πλοῖον, ναῦς φορτηγὸς, ἀηδῶν, εἰρήνη
δυναλίας.] Recte, opinor, illud δυναλίας. Hesych.
Ὀλκὰ, δυνατά. Sed quid illud ἀηδῶν, vel εἰρήνη?
Neque enim ista voci ὀλκὰς conveniant. Equi-
dem

PARS
III.

dem legerim, ναῦς φορτηγός, ἡ διαδιδῶσα ὀλκὰς τὴν εἰρήνην, δυνατάς, ut respexerit Themistium, Orat. 10. p. 233. ἡ διαδιδῶσα ὀλκὰς τὴν εἰρήνην. Aristides in Minervam p. 12. Edit. Jebb. Εἰ καὶ δικῇ πάλιν τῶν κατ' ἡπείρου, ἔντε τὸ αὐτὸ τὸ τῶν ναυτικῶν εἰς ἄμφω τείνει· εἰρηναῖον μὲν τὰς ὀλκάδας, καὶ τὴν διὰ τέτων ἐμπορίαν πολεμιστήριον δὲ τὰς τριήρεις· ὥσπερ ἄρμα ἀμιλλητήριον καὶ πολεμιστήριον.

ΟΑΚΗ: ΜΙΑΙ. Τόνω, δυνάμει.] Hinc corrigendus Pisides apud Suid. v. Δύναμις, ubi male legitur μίαν ὅλην, pro ὀλκήν.

ΑΠΑΜΦΙΑΣΑΝΤΕΣ. Ἀποδύσαντες.] Hinc Phurnut. p. 216. ἀπαμφιασμόν τῆ τρόπῃ, *denu-dationem morum*.

ΠΡΟΤΡΙΤΑ. Πρὸ πολλῶ.] Themist. p. 353. Καὶ θέατρα ἤδη ἐγείρει, (ἀγείρει,) καὶ πρότριτα ἐπαγγέλλει εἰς τὸ δικαστήριον συνιέναι.

ΦΩΡΙΟΝ. Κλέμμα καὶ θρόνος εἶδος.] Respexit Themistium, p. 353. Γενναῖον τὸν θρόνον καὶ το βῆμα ὁρῶντες τὰ ΦΩΡΙΑ τῆ ἀδικήματος. Quem locum male intellexit Hesychius. Recte Petavius, *Sceleris indicia manifesta*.

ΕΥΙΛΑΤΟΝ. Ἰδία.] Legendum, ἰλιώ. Hesych. Ἰλεως, εὐμενής. Hesych. Εὐιλατεύειν, εὐμενῇ εἶναι. Vide Casaubon. ad Spartian. p. 153. qui male.

ΑΠΟΝΗΣΤΙΣΑΣΘΑΙ. Τὸ ἀπὸ νησιέας ἐπὶ πρώ-
την ἐλθεῖν.] Varie hæc tentant Viri docti. Vide Salmas.

Salmas. ad Vopiscum. p. 615. Sed nihil mutandum. Subintelligitur scilicet βρώσιν sive τροφήν. Sic Galenus Tractatu secundo ὑγιεινῶν. Εἶτα χόνδρον ἡψημένον ἐν ὕδατι μέλι μιγνύς ὡμὸν ὅτι κάλλιστον, ἡδιστε, καὶ τὰτ' ἥρκει μόνον αὐτῷ τὴν γε πρώτην. *Atque hoc satis illi fuit pro jentaculo.* Quare forsan Græci jentaculum πρώτην vocabant.*

PARS
III.

ΑΛΛ' ΑΧΡΙ ΕΞΕΣΤΙΝ. Ἀντὶ τῷ ἔσω. Μένανδρος.] Lego, ἀντὶ τῷ, ἔως. Μένανδρος. Hesych. Ἄχρι, ἔως. Est autem Ἄλλ' ἄχρι ἔξεσιν, *Quin dum licet.* Philostrat. Epist. 35. Ἄλλ' ἔως ἔξεσι καὶ ζῆς.

ΟΛΟΦΩΙΑ. Ὀλέθρια, οἷον ὀλοποιά.] Lege ὀλοοποιά. Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 1.

ΠΗΛΑΓΟΝΕΣ. Γέροντες, παλαιοὶ, γηγεῖς.] Bentleius ad Callimachi Hymn. in Jovem v. 3. γίγαντες legit pro γέροντες. Male, opinor. Notat enim Hesychius primos homines atque adeo veteres ἐκ πηλᾶ factos. Callimach. Fragment. Bent. No. 133.

— πηλᾶ μὴ ἕτερος γέγονας.

Callimachus Hymn. Jov. 3.

Πηλογόνων ἐλατῆρα —

* In Marg. — Ælian. Nat. Animal. p. 617. Διατίθεται τὴν γε πρώτην. Xenoph. Memor. p. 773. Καὶ περὶ πολλὰ συμπλεύειν τὴν γε πρώτην ἐπιχίσομαι. Est ellipsis pro sensu loci supplenda. Dio Cassius p. 364. Παρεῖδεν δὲ ὅτι ἐπὶ τῇ αὐτοῖς τὴν γε πρώτην.

PARS III. Ubi Bentleius Πηλαγάνων. Sed, opinor, utrumque bonum, Πηλόγοναι et Πηλάγονες.

ΑΕΙΡΟΙΣ. Ἀπείροις.] Scribe iisdem literis, Ἀείροις, ἐπαίροις. Schol. ad Oppian. Halieut. lib. ii. 5. Αἶρα, ἐπαρεῖν.

ΑΜΦΗΡΙΣΤΟΝ. Ἀμφοτέρωθεν ἐξισόμενον — Ἀμφίλογον.] Lege uno ductu atque ordine, ἐξισόμενον, ἀμφίλογον, παρὰ τὸ ἀμφω καὶ ἐρῶ τὸ λέγω ῥημα. Vide ἀμφήριστον ab ἀμφω et ἐρῶ. Schol. ad Oppian. Hal. i. v. 90. ἀμφίβολος.

ΑΔΟΡΟΙ. Ἀσκοί.] Utitur Antimachus. Vide Casaubon. ad Spartian. p. 153.

ΟΥΩΝΑ. Τὸν πρὸ τὸ ὀψάμενον σπυρίδα.] For-
san, Ὀψῶνα, τὸ πρὸς τῷ ὀψωνεῖν. Σπυρίδα scilicet:
ut ὀψων fit qui obsonii curam habet. Latini,
Obsonator. Procopius Persic. lib. 3. Ἰωάννην πα-
ρέδωκεν ὃς οἱ ἐπεμελεῖτο τῆς περὶ τὴν οἰκίαν δαπάνης·
ὁπτίῳκα τῷτον καλῶσι Ῥωμαῖοι. Sic apud Eunap.
ἄλγετριῶνα pro adjutorem. Vide Casaubon. ad
Spartian. p. 160.

ΣΩΡΑΚΟΝ. Ἀγρίον εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται ἢ
ξύλοκανθελία.] Vide omnino Cl. Salmasium ad
Capitolinum p. 340.

ΑΠΟΔΕΟΥΣΑ. Λείπῃσα, ὑπερέῃσα· διὲ γὰρ τὸ
ὑπερεῖν ἀποσημαίνει σέβημα ἐςί. Τὸ ἐπὶ ῥημα δὲ τὸ
χρη

χρῆ σημαίνει.] Legendum, ἀποσημαίνει ὅτι ῥῆμα PARS
III.
ἐστίν. Themistius p. 463. τῆς μὲν κόμης λίαν φρον-
τίσαι, ὡς μὴ φαίνεσθαι ἀποδέσσαν. *Crinis magnam
curam habere, ne deficere sive excidisse videatur.*
Ubi legunt, κάλλος ἀποδέσσαν. Perperam. Si
quid mutandum, ἀπορρέεσαν legerem, ob se-
quentem καταρρέεσας.

ΕΚΔΙΑΙΤΗΘΗΝΑΙ. Διατραφῆναι, ἢ διαπραχθῆ-
ναι.] Lego, διαπαχθῆναι. *Abduci. Ab aliis di-
moueri.* Vide Salmas. ad Spartian. p. 96.

ΒΗΣΣΑΙ — Πόλις.] *Besam urbem intelli-
git.* Vide Casaubon. ad Spartian. p. 138.

ΩΡΑΚΙΑΝ. Λυποψυχεῖν.] Lege λαιποψυχεῖν.
Utitur Themist. p. 354.

ΟΚΡΙΒΑΣ — ΛΟΓΙΟΝ, ἐφ' ᾧ οἱ τραγωδοὶ ἡ-
γωνίζοντο.] Themist. p. 358. Αἰχυλὸς δὲ τρίτον
ὑποκριτὴν καὶ ὀκρίσαντας. *Pulpitum reddit Peta-
vius. Id est, Λόγιον.*

ΕΦΘΑΚΑ. Τὰ ἀγαγεῖν δυνάμενα.] Utitur
Themist. p. 365. Καὶ Χάριτες ἐπανθούσι τοῦ ἐφθα-
κὸν εἶναι.

ΧΟΡΤΟΣ, Ὁ συνήθης.] Scilicet id quod
vulgo χόρτον vocamus et probe scimus. Sic
sæpius Hesych. Καὶ τὸ σύνθες. Vide nos supra
P. H. γ. Κλίνα, Confer Hesych. γ. Κεφαλὴ.
ΕΠΙΧΙΛΕΣ,

PARS
III.

ΕΠΙΧΙΛΕΣ. Τὸ ἑλλιπές.] Lege Ἐπιχειλές, τὸ ἀνελλιπές. Themist. p. 458. Ἐπιχειλῇ πᾶσι τὰ ἀγαθὰ. *Bona abundantia.*

ΕΠΙΧΙΛΟΥΝΤΕΣ. Πληροῦντες.] Scribe Ἐπιχειλοῦντες. An a χίλη?

ΥΠΟΦΑΙΣΕΙΣ. Εἰς θεωρίας.] Legendum Ὑποφάσεις, εἰσπορέας. Vide Petavium ad Themist. p. 612.

ΠΑΤΡΩΖΟΥΣΑΙ. Τὰ τῷ πατρὸς φρονῆσαι.] Utitur Themist. p. 285. Πρὸς ὥρας τέλλει μοι — τὸν ἐκ τῷ μαστὲ πατρῶζοντα ἤδη.

ΒΑΡΠΥΡΓΟΣ. Πορμεῖο περὶ ἀμφοδῶν.] Affentior reponenti, Ἑρμαῖον περὶ ἀμφοδῶν. Nam βάρπυργος est *parva turris*. Hesych. Βὰρ, μικρόν. Ἑρμαῖον est *Acervus lapidum in bivuis Mercurio* Ἑνοδίῳ sacer. Vide tamen Petavium ad Themist. p. 663. Vide et Hesych. v. Ἑρμαῖος λόφος. Id est, Βάρπυργος. Confer *Costard's Two Dissertations*, p. 39. Vel βάρις πύργος. Corrigendus Suidas, v. Καινοπρεπές, ubi pro Δαρείης lege Βάρις. Vide Suid. v. Βάρις.

ΕΝΟΔΙΟΣ. Ἑρμῆς πάρῳ.] Scribo, παρ' ὁδῷ. *Juxta viam*. Vide Petavium ad Themist. p. 669.

ΣΚΙΤΑΛΟΙ. Ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς ΠΡΟΥΝΙΚΙΑΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΣ θεὸς τινὰς ἐχημάτισεν,

ἐχρημάτισεν, θεὸν δὲ φησι πεπλάσθαι τὸν νόμον.] Quis PARS
III.
ἐχρημάτισεν? Proculdubio defunt nonnulla. An
legendum ἐχρημάτισαν? Scilicet, *Veteres*. Vult
deos nonnullos fingi quos vocabant Σκιτάλεις, a
rebus venereis scilicet, atque *prælude amato-*
rio: nam πρηνικία sive πρηνεικία νυκτερινή est ludus
nocturnus amatorius. Vide Salmas. ad Spartian.
p. 146. An excidit nomen alicujus? sequitur
enim θεὸν δὲ φησι πεπλάσθαι τὸν νόμιον. Forsan,
νόμιον. Pan deus lascivus νόμιος vocabatur. Vide
nos infra v. Σκίταλοι.

ΑΥΤΟΛΗΚΤΕΟΙ.] De ista voce vide Har-
pocrat. et Maussac. ibidem, et Vales. Confer
Philostratum apud Salmas. ad Spartian. p. 149.

ΕΜΦΥΛΟΝ. Τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς, ἢ πολέμιον ἀλλ'
ἐμφύλιον.] Emendandus hic locus ex Schol. ad
Oppian. Hal. i. v. 249. Ἐμφυλον τὸν ἐκ τῆς αὐ-
τῆς φυλῆς, ἢ πολέμιον ἀλλ' ἐμφύλιον. Et vicissim
emendandus Scholiastes, ubi male legitur πό-
λεμον ἀλλ' ἔμφυλον.

ΡΑΘΑΓΟΣ. Τάραχος.] Hinc πολυῤῥαθάγοισι
apud Oppian. Hal. i. 383.

Δελφῖνες δ' ἀκταῖσι πολυῤῥαθάγοισι γάννυται.

Ad quem locum vide Scholiastem. Schol. Ni-
cand. Theriac. v. 194. Ῥάγαθος (forsan ῥάθα-
γος) δὲ κυρίως ὁ τῆς κώπης κτύπος.

PARS
III.

ΚΡΟΚΑΙ. Παραθαλάσσιοι ψῆφοι.] Legendum Κροκάλαι. Hesych. infra: Κροκάλαι, ψῆφοι. Schol. ad Oppian. Hal. i. 399. Κροκάλαι κυρίως εἰσὶν αἱ περὶ τὸν αἰγιαλὸν σμικρόταται ψηφίδες. Recte quoque Hesych. Κροκάλαι, ἀκταί. Ita Oppianus ipse,

Κασορίδες τ' ὅλοα δύσπενθες, αἱ τ' ἀλεγεινὴν
Ὅσταν ἐπὶ κροκάλησιν ἀπαΐσιον αἰρύνονται
Ἀνδράσιν —

ΘΗΛΥΦΟΝ. Τὸ ἀκίνητον.] Lego, Θηλυφρόν, τὸ κίναιδον. Vel, si magis placet, Θηλυφρών, ὁ κίναιδος. Oppian. Hal. i. 127.

Ἀνδρὸς ἐπωνυμίην Θηλύφρονος ἠδ' αἶσαντο.
Ubi piscem cinædum intelligit. Vide Rittershusium. Aristophanes in Eccles. v. 110.

Καὶ πῶς γυναικῶν Θηλύφρων ἐξασία
Δημηγορήσεις; —

Sed scribe sine dubio, Θηλυφόνον, τὸ ἀκόνιτον. Vide Ælian. de Nat. Anim. lib. ix. 27. Nicand. Alexiph. v. 42.

Ἰδὼς ἐν κνημοῖσι Φαλακράως ἐνὶ βήσσης
Πολλάκι Θηλυφόνον καὶ κάμμορον ἐν δ' ἀκοναίοις
Θηλέην ἀκόνιτον ἀνελάσθησεν ὀρόγχοις.

Hic tamen pro ἀκόνιλον legendum ἀκόνιιν. Vide Arnaud. ad Hesych. p. 107.

ΚΑΛΩΝ. Κάλον, ἀπ' εὐθείας τῆς κάλως λαμβάνεις. Τὸ σύνηθες.] Ita distinguendum. Τὸ
σύνηθες

σύνηδες est quod omnes norunt. Vide Hesych. **PARS**
 v. Ἀγκών, et nos supra P. II. v. Κλίνα. **III.**

ΚΑΛΟΙ. Τὰ χοινία — ἢ τὸ ἄρμενον.] Oppian. Hal. i. 227.

Καὶ τῆς μὲν λίνα πάντα περὶ προτόνοισι μέμυκε.

Ubi Schol. Λίνα, ἄρμενα. Προτόνοισι, χοινίαις.

ΕΠΗΜΥΕΙ—Ἐπιτενάζει.] Oppian. Hal. i. 228.

— ἐπημύει δὲ κεραίῃ.

Ubi Schol. Ἐπημύει, ἐπικλείει. Lege ἐπικλίνει.
 Hesych. Ἡμύει, κλίνει. Prior interpretatio placet. Horat. Carm. i. 14. 6. *antennaeque gemunt.*

ΑΛΕΙΑ. Πορεία ἢ ἄλειμμα.] Lego ἢ ἄλημα.
 Hesych. Ἄλημα, ὁδοπορία. Scribe Ἄλημα. Ab ἄλῃ scilicet. *Travels.* Est et ἀλεία *piscatio.*
 Schol. ad Oppian. Hal. iii. 52. Βολὴ ἐπὶ ἀλείας.

ΑΤΕΚΜΑΡΤΟΝ — Ἄσημον.] Legendum
 fortasse, ἀσημαντον. Schol. ad Oppian. Hal. i.
 35. Ἀτέκμαρτοι, ἀσήμαντοι.

ΑΕΙΔΕΜΑ. Λαμπρά.] An scribendum Ἀοί-
 διμα, λαμπρά? an, Ἀείδελα, μὴ λαμπρά? Oppian. Halieut. i. 51.

— ἵχνη γὰρ αἰδέλα νηχομένοισιν.

Schol. Ἀθίατα, ἀφανῆ. Hesych. Αἰδηλον, ἀδη-
 λον, ἀφανές.

PARS III. ΓΟΜΦΟΥΣ — Ἡ μυελός.] Scribe μύλῃς.
 Supra, Γόμφοι, μῆλοι. Ubi recte Salmas. μύλοι.

ΣΤΥΞΑΙ — Καταπλαγῆναι, συναγαγεῖν.]
 Lego καταπλαγῆναι, εἰς κατάπληξιν ἀγαγεῖν. Sic
 infra Hesych.

ΟΜΕΥΝΗΤΟΥ. Συγκοίτης.] Dicitur scilicet
 ὀμευνήτος, ὀμευναίος, et ὀμευνής. Oppian. Hal. i.
 509.

Καί τοι πλεόνεσσιν ὀμευναίαις ἀλόχοισι
 Τέρπονται —

ΚΑΝΘΑΡΟΙ ΑΙΤΝΑΙ. Μεγάλοι, ἀπὸ τῆς Αἰτ-
 νης.] Recte corrigunt, αἰτναῖοι. Oppian. Hal. i.
 512. Κάνθαροι αἰτναῖοι. Ubi vide Rittershus.
 Hesych. Αἰτναία πῶλος ἡ Σικελική, ἡ μεγάλη ἀπὸ
 μέρους. Lege ἡ μεγάλη ἀπὸ ἔρως. Suidas, Αἰτ-
 ναῖος κάνθαρος ὁ μέγας, διὸ καὶ τὸ ὄρος μέγα. Quia
 et mons Aetna magnus est. Forfan legendum,
 διὰ τὸ ὄρος μέγα, Vide nos supra P. I. v. Αἰτναία
 πῶλος.

ΣΚΟΛΟΥ. Ξύλον, ὄζιμον.] An legendum
 ξύλον ὠξυμμένον? Hesych. Σκῶλα, ξύλα ὠξυμμένα.
 Schol. Opp. Hal. ii. Σκόλοψ καὶ Σκῶλον τὸ ὄζυ
 ξύλον· τὸ τοῖς μαχομένοις χρήσιμον· ἀφ' ὧ καὶ ΣΚΩ-
 ΛΟΝ τὸ ΕΜΠΟΔΙΟΝ. Hinc lux Hesychio.
 Σκῶλος, ῥάβδος, ΣΚΑΝΔΑΛΟΣ. Hesych. Σκάν-
 δαλος, ΕΜΠΟΔΙΣΜΟΣ. Oppian. Hal. iv. 603.
 — σκῶλοι

— σκῶλοι γὰρ ἐρητύβοι κέλευθα.

PARS
III.

Obices. Vide Riterthufium ad locum.

ΕΜΠΡΕΟΝ. Ἐμπειρον.] Scribo Ἐμπριον, ἔμπειρον. Ab ἐμπρίῳ scilicet. Schol. ad Oppian. Hal. ii. 377. Ἐμπρίει, λυπεῖ, πιάζει. Illud autem ἔμπειρον, est ab ἐμπείρῳ. *Infigo.* Nisi mavis, Ἐμπέραμον, ἔμπειρον. Schol. ad Callimach. Lavac. Pallad. v. 25. Ἐμπεράμῳ, ἐμπείρῳ, et Hymn. in Jovem v. 71. ἐμπόρῳ. Forſan ἐμπείρῳ. Forſan tamen legendum ἐμπαῖον. Vide nos infra v. Ἐμπαῖον.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ. Τὸ καλλιγραφεῖν, ὅταν δὲ ἀμιλλᾶσθαι.] Lego Εἰς κάλλος γράφειν, τὸ καλλιγραφεῖν ὅτε δὲ ἀμιλλᾶσθαι. Id est, *Contendere uter elegantius possit scribere.* Vide Phot. Bib. Cod. 121. et Hesych. v. Ἀμιλλᾶν.

ΑΔΙΝΟΝ. Οἰκτρόν.] Male hic Gujetus. Omnia recta sunt. Schol. ad Oppiani Hal. i. 727. Ἀδινόν, οἰκτρόν.

ΒΟΤΒΡΩΣΤΙΣ. Μεγάλη πενία.] Scribe, πένα. Schol. ad Oppiani Hal. ii. 208. Βεβρωσιν, μεγάλην πέναν.

ΑΡΜΟΙ. Ἀρτίως.] Vide Hesych. v. Βαρυμένων.

ΠΕΡΙΣΠΕΡΧΗΣ. Περιώδυνος.] Schol. ad Oppian. Hal. ii. 334. Περίσπερχης, ὁ σπασταῖος.

PARS
III.

ΧΕΙΣΕΤΑΙ. Χωρήσει.] Oppian. Hal. i. 572.

— μεταχέεται ἰόν.

Forfan μεταχέεται. Schol. Μεταλαμβάνει, δέχεται. Sed nihil muta. Ita v. 740.

— ὑπεχέυατο παῖδας.

Vide Homer. Odyf. Σ. 17. ubi Schol. χωρήσει. Phurnut. de Nat. Deor. p. 208. Τάχα δὲ ἀπὸ τῆς χείδς ἢ γῆς, ἥτοι χωρεῖν πάντα, ὥτως (χθῶν) ἐκλήθη.

ΑΛΘΑΙΝΕΙ. Αὐζει.] Forfan, ἄλθει, αὐζει, ex ordine literarum. Nam dicitur ἄλθω et ἀλθαίνω, ut ἄλδω et ἀλδαίνω. Vide Schol. ad Oppian. Hal. i. 692. et nos supra P. I. v. ἄλθα.

ΑΛΘΕΙΝΑΙ. Χαλεπῆναι — ἄλθετο, ὑγιάζετο περὶ τὴν ἀλθαίαν.] Quid si legamus, ἄλθειν, χαλεπῆναι, παρὰ τὴν ἄλθαν. Hesych. ἄλθα, θερμασία. An legendum ἄλθετο, ὑγιάζετο παρὰ τὸ ἄλθειν? Et hoc verum puto. Vide nos supra P. I. v. ἄλθα. Scribitur et ἄλθειν. Confer Nicandri Theriac. v. 496.

ΑΜΥΞΑΙ. Καταμάζαι.] Scribe καταμαΐζει. Schol. ad Oppian. Hal. ii. 192. κυρίως ἀμύξαι τὸ πλῆξαι πρὸς ἐκχυσιν ΑΙΜΑΤΟΣ.

ΚΟΥΤΥΛΗΔΩΝ. Ὀφίς ἐπὶ τῇ πολυπόδῳ τῶν πλεκτανῶν.] Quid illud Ὀφίς? Scribe, Φολίς. Schol. ad Oppian. Hal. ii. 312. Κότυληδες, Φολίδες.

des. Sed scribendum ex Homëro Κοτυληδόφιν. PARS
Vide nos supra P. I. v. Κοτυληδών. III.

ΑΕΞΩΝ. Αἰζων, ἢ ἔχων.] Oppian. Hal. ii.
409.

—— δίκης σέβας ἔποτ' αἰζων.

Ubi Arnaud ad Hesych. p. 65. legit, αἰέζων.
Sed nihil mutandum. *Iustitiæ nullam curam
habens.*

ΙΟΥΛΟΙ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. ii.
434. ubi illa, ἰσλος ἢ σγκρότης, corrupta vel bar-
bara. An ἡ ἰχθῦς? nam lib. iii. 186. ἰσλοι
piscēs occurrunt. Quare nomen vulgati piscis
istius intelligendum. Hesych. v. Μαχαῖρα. Sed
ita Schol. ad Nicandri Ther. v. 811. Καὶ ὁ ἰσλος,
εἶδος σφινγός, ἢ σκάληκος τὸ καλαμίνε μυριάποδος.

ΚΑΛΙΑΙ — Καὶ ξύλινα τινὰ περιέχοντα ἀγάλ-
μα εἰδώλων.] Plutarch. in Vita Numæ: Ναὺς
μὲν οἰκοδομώμενοι διετέλυν καὶ καλιάδας ἱεράς ἰσῶντες,
ΑΓΑΛΜΑ δὲ ἔδεν ἑμμορφον ποιῶμενοι διετέλυν.

ΣΕΙΡΙΑ. Φλεγμαίνει, καρέται.] Legendum
καυσῆται. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 48. Σεί-
ρις. Σείριος ἔ μόνον ὁ ἥλιος ἀλλὰ καὶ ὁ ἀστὴρ τῷ κυνός,
ἔπιτελλοῦντος ΚΑΤΣΟΥΤΑΙ ὁ αἶθρ' ἐτυμολογεῖται δὲ
παρὰ τὸ σεираεῖν (forfan σεiriᾶν) ἥτοι λάμπειν, ὡς
φασὶν οἱ πολλοί. An potius Hesychius corrigē-
dus ex Schol. et legendum, Σεираεῖ Φλεγμαίνει?
Vide

24 EMENDATIONES

PARS
III.

Vide Costard's *Letters concerning the Astronomy of the Ancients*, vol. ii. p. 126.

ΚΑΘΕΣΤΟΣ — Μόλιθος.] Recte corrigunt,
— Κάθετος, μόλιθος. Vide Schol. ad Oppian.
Hal. iii. 77.

ΕΑΡ. Αἷμα. Κύπριοι.] Vide Callimach. Frag-
ment. Bentr. N°. 247. Oppian. Hal. ii. 618.

Θερμὸν ἔαρ λάπτεισι —

Ubi vide Scholiaſtam; et ibi Ritterſhuſium,
qui recte ἔλαπτεν corripiebat apud Callima-
chum. Apud Schol. pro γεννητικὸν αὐτῶ legen-
dum αὐτῷ.

ΑΡΤΑΜΟΤΣΙ. Ἐοδίῃσι.] Legendum et ex
ordine literarum, Ἀρταμέῃσι, vel Ἀρταμῆσι.
Hefychius mox: Ἀρταμῆιν, κατακόπτειν. Schol.
Oppian. Hal. ii. 622. Διαρταμέοντες, κατα-
κόπτοντες. Hefych. Ἀρταμος, μάγιστρος. Vide
Schol. prædictum, et nos ſupra P. I. v. Ἀρταμῆιν.

ΓΑΓΓΑΜΗ. Σαγῆνη ἢ δίκτυον ἀλιευτικόν.] Vide
omnino Schol. ad Oppian. Hal. iii. 1. ubi
ſcribitur γαγκάμαις. Vide Hefych. v. Γαγ-
γάμη. Oppian. Hal. iii. 81.

Γάλαμά τ', ἥδ' ὑποχαὶ περιγυῖες, ἥδ' ἐσαγῆναι.

ΔΥΗ — Διηπαθία.] Hinc διηπαθίης Op-
pian. Hal. ii. 436.

— σπογ-

— σπογχοτόμοι τε διηπαθείς συγέσιν.

PARS
III.

Ubi Schol. Διηπαθείς, κακοπαθητικοί.

ΔΟΛΙΧΗΡΕΤΜΟΙ. Μακρόκαποι.] Oppian.
Hal. ii. 497.

— δολιχήρει, κωπήεσση.

ΚΡΑΙΡΑ. Ἡ κεφαλὴ, ἢ κρατέρα, καὶ ἀκροστόλιον.]
Lego, ἢ κεραία. Hesych. Κεραία, ἔτω ἐν τῷ πλοίῳ
τὴ καλεῖται.

ΒΟΥΤΥΠΟΣ. Ὁ βὴν καταβάλλον, ἢ εἶδος ζώου
καλεμένον ἐμπίς.] Pro ἐμπίς scribendum βετύπος.
Oppian. Hal. ii. 529.

— ὅτ' ἐπιζέσῃ ὄζυ κελεύων

Βετύπος —

Ubi recte Schol. Βετύπος, ὁ οἰσρος. *Afilus*.

ΑΠΟΣΠΑΡΑΣΣΟΥΣΙ. Σπαίρουν, σφίζουσι.]
Gujetus emendat, χρίζουσι. Scribe σφύζουσι. He-
sych. Σπαίρει, πηδᾷ. Σφύζει, πηδᾷ.

ΘΥΝΝΟΝ. Τὸν ὄρκινον λέγουσι.] Schol. ad
Oppian. Hal. iii. 81. scribit, τὸ θύνον, σκοπεῖον
λεγόμενον. Oppianus vocat retia ista ὑποχάς.
Δίκτυα ΠΕΡΙΦΡΑΤΤΟΝΤΑ καὶ ἐπέχοντα τόπας,
inquit Schol. Unde Hesych. exponit, τὸν ὄρκι-
νον. Hesych. Ὅρκμον, ΦΡΑΓΜΑ. An legendum,
Ὅρκινον, Φράγμα?

ΚΕΚΑΦΗΟΤΑ,

PARS
III.

ΚΕΚΑΦΟΤΑ. Ἐκπεπνευκῶτα. Κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα.] Scribe Κάπος. Vide Schol. ad Oppian. Hal. iii. 114. ubi scribe καπέτ, ἡ κεφαλή παρὰ Ῥωμαίοις. Vulgo κάπρ. Hesych. quoque καπέτ. Hesych. Κάπος. Ψυχή, πνεῦμα.

ΚΑΤΛΙΟΝ. Ὁ κατανέμονται οἱ ἰχθύες.] Vide quæ scripsimus, P. II. v, Καυλός. An respicit illud Oppiani Hal. iii. 148? ubi pro αὐλὸν scribendum ex Schol. ΚΑΤΛΟΝ. *Fistulam reddit Ritterhusius. Male. Intelligit bami partem quæ lino adnectitur, quæque nisi longior sit, linum ederent pisces sive discinderent.* Confer Oppian. Hal. v. 140. Sed καυλὸς et αὐλὸς idem fere in *aristis*. Hesych. v. Κάλαμος — Καὶ τὰ σίτε ο καυλὸς καὶ αὐλός. Ubi καυλὸς illa pars quæ fructui proprior et proximior: αὐλὸς autem pars fistulata.

ΠΡΩΙ — Σημαίνει δὲ τὸ ἐν ᾧρα.] Inepte Gujetus. Ἐν ᾧρα est *matutino tempore*. Xenophon Oeconom. p. 98. Vide infra p. 27. in Ἐπίκαιρος. Opponitur scilicet τῷ, ὅψι, ut dicit Hesychius.

ΠΡΩΙΑ. Ταχεία.] Recte. Hesych. Ὀρη, ΠΑΘΟΣ, οἱ δὲ πάχος καὶ παχύτητα. Lego τάχος καὶ ταχύτητα. Pro illo autem πάθος, forte legendum πόθος. Nam quæ ᾧραια, πόθηνα sunt.

ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΝ. Χρώματος ἑδός.] Xenophon Oeconom. cap. 10. p. 84. Οὐτ' ἂν ἀνδρειαλε
χρῶμα

χρῶμα ὁρώην ἥδιον ἢ τό σον. *Purpurissi colorem* PARS
reddit Interpres. III.

ΠΡΩΡΕΙ. Κηδεύει, ἐκρεῖ, προορᾷ.] Vide Schol.
ad Oppian. Hal. iii. 333. Illud ἐκρεῖ pertinet
ad προρεῖ. Cætera sana sunt. Προρεῖς, *navis*
cunator. Xenoph. Oeconom. cap. vii. 14. Τὸν
δὲ τῷ κυβερνήτῃ διάκονον, ὅς ΠΡΩΡΕΤΣ τῆς νεὸς κα-
λεῖται, ὥτως ἔχον ἐπισάμενον ἐκάστην τὴν χώραν, ὡς καὶ
ἀπὸν αὐτῶν, ὅπου ἐκάστα κεῖται, καὶ ὅποσα ἐστίν.

ΝΑΡΚΩΣΑΙ. Eis νάρκην ἀγαγεῖν.] Schol. ad
Oppian. Hal. iii. 153. Τὴν νάρκωσιν, ἀπὸ τῆς
νάρκης τῷ ἰχθύος λεγόμενον φερανύμως· ΤΟ ΓΑΡ
ΟΝΟΜΑ αὐτῆς νάρκῃν δεινῶς τὰς ἀλιέας ποιεῖ. Ubi
legendum, puto, ΤΟ ΓΑΡ ΑΙΜΑ αὐτῆς. Vides
autem utrumque dici ναρκάω et ναρκόω, et
νάρκη et νάρκωσις. Possis etiam legere, ΤΟ ΓΑΡ
ΣΩΜΑ. Sed illud verius.

ΕΓΓΥΟΝ. Ἐγγυτήν, ἢ ἀσφαλές —] Quæ
sequuntur — ἐγγυτήτα, ἀκέστας δ' ὡς ὁμῶς εἰν οἱ πο-
λέμιοι, ad vocem Ὅμῶς pertinent. Nam ibi
ὁμῶς est ἐγγύς. Vide nos supra P. II. v. Ὅμῶς.
Confer et Meurs. Att. Lect. lib. i. p. 5.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ. Εὔκαιρος.] Aliud est Ἐπικαί-
ριος. Xenophon Oeconom. cap. v. 4. Ἀεὶ ἐν ᾧ ῥα
αὐτῶν ἐπικαιρώταται πράξεις εἰσίν. Mane peragenda
sunt res acerrimæ. Vide Hesych v. Πρωί.

ΚΑΛΑΜΑ

PARS
III.

ΚΑΛΑΜΑ. Ὅγκω, ἰχθύς.] Per piscem intelligit Καλαμάριον. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 166. Τευθίδες δὲ εἰς τὰ κοινῶς λεγόμενα ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ.

ΙΕΡΟΣ ΙΧΘΥΣ. Τὸν μέγαν καὶ ἄνετον λέγει· ἱερὸν γὰρ τὸ μέγα.] Atqui nomen erat alicujus piscis, si fides Schol. Oppian. Hal. iii. 191. Κάλλιχθους, ὁ ἱερὸς λεγόμενος. Et alter Schol. ἱερὸς ἰχθύς. Vide Callimachi Fragment. Bentr. N°. 37.

ΣΙΖΕ. Ἦχει, κατὰ μίμησιν ἦχε.] Scilicet pro Ἑσιζε. Quare inepte Palmerius, qui legit Σίζει. Vide Cl. Hemsterhus. ad Polluc. lib. x. 24. p. 1272. et Schol. ad Aristoph. Equit. 925. et Acharn. 1157. Restituenda hæc vox Ignatio Martyr. p. 51. Edit. Oxon. Τισὶ δὲ καὶ παρήγγελλεν ΗΣΤΥΑΖΕΙΝ, ΣΙΖΟΥΣΙ καὶ λέγουσι καταπαύειν τὸν δῆμον πρὸς τὸ μὴ ἐπιζητεῖν ἀπολέσθαι τὸν δίκαιον. Ita legendus iste locus. Vulgo male ἡσυχάζουσιν, ζέουσιν.

ΣΙΖΕΙ. Ῥῆ, περιρῆ, τινές· ἄμεινον δὲ ἐπὶ τῷ σίζειν ὀφθαλμόν.] An ὑπερῆ? Sed vide Schol. ad Oppiani Hal. lib. iii. 248. et nos supra P. II. v. Σίζει.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ. Φιλεῖσα τὰ πλάσρα.] Scilicet κοσμήματα. Vide Hesych. v. Πλάσρα. Idem: Φιλόκαλος, Φιλόκοσμος. Schol. ad Oppian. Hal. iii.

342. Σαίρειν καὶ φιλοκαλεῖν. *Verrere et purgare* PARS
III.
sive nitidum reddere. Latini; *Elegantia.* Hinc
 Suidas v. Τολουπεῦμα, πεφιλοκαλημένον ἔριον. *Lana*
purgata, carpta et ad usum parata.

ΧΑΛΙΣ. Ὁ ἄκρατος οἶνος.] Vide Schol. ad
 Oppian. Hal. iii. 362.

ΚΑΤΙΑΥΣΑΝΤΕΣ. Περικαλύψαντες.] Sci-
 licet ἰλύι. Vide v. Ἰλύσω. Xenoph. Oeconom.
 cap. xvii. 13. Τῷ ἔν ΚΑΤΙΑΥΘΕΝΤΙ τὶ ἂν ποι-
 ῶντες δοκῶσιν ἂν σοὶ ἐπικερῆσαι; Ἐπικερφίσαντες, ἔφην
 ἐγὼ, τὴν γῆν. Confer nos supra P. II. v. Ἰλύει.

ΛΑΡΙΝΟΣ. Ἰχθύς ποιός.] Scribe Λάριμος.
 Vox occurrit apud Oppian. Hal. iii. 399.
 Schol. Λάριμον τὸ λεγόμενον κύλας, εἶδος ἰχθύος.

ΠΛΑΣΤΡΑ.] Vide Hesych. v. Φιλόκαλία.
 et notas nostras.

ΓΕΛΟΙΟΣ. Ἰλαρός. Γελοιαστῆς, καὶ ὁ καταγέ-
 λαστος ἄνος καὶ λοιδόρος.] Legendum, καταγέλαστος
 ἄνθρωπος.

ΑΝΔΗΡΟΝ.] Schol. ad Oppian. Hal. iv.
 319. Ἀνδῆροισι, Αἰγιαλοῖς. Ἀνδῆρα κυρίως τὰ χεῖλη
 τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἄνω τῆς θαλάσσης ἀρεσθαι. Legen-
 dum ἄνω ΤΟΥ ΔΙΕΡΟΥ ΑΙΡΕΣΘΑΙ. Vide Rit-
 terhusium, et Valesium ad Harpocrat. v. Ἀν-
 δηρον.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ.

PARS
III.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal-
iv. 349. Κροτάφοισιν, Ἐσχάϊς. Κροτάφος ἀπὸ τοῦ
κηρύσσειν τὸν τάφον ἢ παρὰ τὸ ποιεῖν κρότον τῇ ἀφῇ.
Pro κηρύσσειν legendum forte κορυάσειν.

ΕΡΕΤΕΙ — Ἐπιθυμητή.] Scribe, Αἰρετή.

ΕΧΘΟΔΟΠΟΣ. Ὁ ἐχθραν ποιῶν.] Utitur
Oppian. Hal. iv. 663. Schol. Ἐχθροδοπῶς, μι-
σητῶς.

ΕΔΡΑΚΙΣ. Ὀλιγάκις.] An legendum Ἐπ-
τάκις, ὀλιγάκις? alluserit ad illud Petri, εἰς ἐπ-
τάκις. Quod recte interpretatus est Schol. ὀλι-
γάκις. Hesych. Παιράκις, ὀλιγάκις. Et, Παιράκις,
τὴν πέμπτην Σαμοθράκις καλεῖσιν. Vide Ch. Boi-
fium ad Clem. Romanum, p. 24.

ΒΟΥΛΑΚΑ. Βάλα ὄνομα.] Lego, Βάλα ὄνομα.
Infra, Βάλαζ, βῶλος.

ΣΤΝΕΠΕΣΤΗ. Ἐστύνασεν, ἐσύγνιασεν.] Lego,
Συναπέσθη, ἐσύγνασεν. Ita ut illud alterum sit
correctio alterius. Possis etiam legere, ἐσύγη-
σεν, ἐσύγνασεν. Vide Hesych. v. Στυγεῖν, et Gro-
novium ad hunc locum.

ΠΡΥΜΝΑΝ. Τὸ ἔχατον.] Lege Προμνόν.
Schol. ad Oppian. Hal. iv. 281. Πρέμνοι κυρίως
οἱ κορυφαῖοι τῶν δένδρων κλάδοι, παρὰ τὸ πρυμνὸν τὸ
ἔχατον.

ΑΣΙΝ.

ΑΣΙΝ. Τὴν μετ' ὀσράκων λίθων ΤΑΗΝ.] Non male Guj. ἰλύν. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 433. Ἰασιν, ῥύπον, ἰλύν. Sed et legendum, ὀσράκων ΚΑΙ λίθων. Vide Nicand. Ther. 177.

ΕΡΥΣΙΒΗ. Νέσος τις.] Xenoph. Oeconom. cap. v. 18. Καὶ γὰρ χάλαζαι, καὶ πάχνη, ἐκίετο, καὶ αἰχμοὶ, καὶ ὄμβροι ἐξάισιοι, καὶ ΕΡΥΣΙΒΑΙ, καὶ ἄλλα, πολλάκις τὰ καλῶς ἐγνωσμένα καὶ πεποιημένα ἐφαιρῶνται.

ΕΑΣΙΣ. Βρέτας, Βρόθρον.] Vox prima loco non convenit: nempe corrupta est, sed quæ facile emendari possit. Locus scribendus: Ἐδος, ἔδαφος, λόγος, ὥρα, βάσις, βρέτας — καὶ ἐδρα. Nempe hæc omnia voci Ἐδος pertinent. Quare pro Ἐάσις, quod nihili est, legendum sine dubio Βάσις. Sic infra Hesych. Ἐδρα, βάσις, καὶ ἐδρα, ἢ συνέδρα καὶ ΚΑΤΩΧΗ. Ἀν καὶ ἡ κατω γῆ? Pro ΔΟΓΟΣ autem legendum λόχος. Hesych. Λόχος, ἐνέδρα. Vide nos infra P. III. v. Ἐδος.

ΑΝΤΥΠΟΣ. Ἴσος, ὅμοιος.] Scribe Ἀντωπὸς. Oppian. Hal. v. 7.

Ἀντωπὸν μακάρεσι κάμει γένος — Schol. Ἀντωπὸν. Ὅμοιον. Vide nos supra P. II. v. Ἀντίτυπα.

ΔΗΘΑΚΙ. Παλλάκις.] Schol. ad Oppian. Hal. v. 48. Δηθάκις, Παλλάκις.

ΕΙΚΟΣΟΡΟΙΟ.

PARS
III.ΕΕΙΚΟΣΟΡΟΙΟ. Φορτηγῶ τελέας, εἰκοσακάπη.]
Oppian. Hal. v. 59.

— νήεσσιν εἰκοσόροισιν ὁμοῖα.

Ubi inepte Schol. ὁμοιοτάφοις.

ΑΓΧΙΒΑΘΗΣ.] Vide Schol. ad Oppian.
Hal. v. 61.ΦΡΟΝΙΝ—Τὴν Λείαν, ὡς τινές.] Legendum
forsan τὴν εὐτέλειαν.ΟΛΙΓΗΠΕΛΕΩΝ.] Utitur Oppian. Hal. v.
546.

Ἄλλ' ὅτε λευγαλέης ὀλιγηπελέων ὀδύνησι

Κάμῃ —

Vide nos supra P. II. v. Κάκη.

ΡΙΚΝΟΙ. Ἰκανοὶ σαρκῖν, ἐπικεκαμμένοι.] Scri-
bendum sine dubio, ῥικνοὶ, ἰσχνοὶ σαρκῖν, ἐπικε-
καμμένοι.] Dicitur de *macilentis*, *rugosis*, et
curvis senibus. Oppian. Cyneg. ii. 346. de
sene,

— ἄψα ριγνόν.

Scribe ρικνόν, *curvum*. Utitur sæpe. Vide nos
supra P. II. ῥικνοί.ΑΧΑΙ ΝΕΒΡΩΝ. Ἐλάφων ἡλικίας.] Salmas.
Ἀχαΐνας, ἐλάφων ἡλικίας. An legendum, Ἀχαΐνας,
νεβρῶν ἢ ἐλάφων ἡλικίας? Vide Hesych. v. Ἐλλος,
Oppian.

Oppian. Cyneg. ii. 426. et Rittershuf. ad locum. PARS
III.
De νέβρω vide Schol. Nicand. Ther. v. 40. ubi
νέβρον est *nervum*. Penis scilicet. Nisi legen-
dum, νεῦρον.

ΤΟΝΘΟΥΡΥΖΕΙ—Τονθορίζει τὰ αὐτά. — Τον-
θρὺς Φωνή.] Oppian. Cyneg. ii. 541.

Φθογγήν ἐκ σομάτων μεροπήϊδα ΤΟΝΘΟΥ-
ΖΟΝΤΕΣ.

Idem infra lib. iii. 169.

Εἰσόντε κυνηθμοῖσιν ἀναιδέα ΤΟΝΘΟΥΡΙΖΩΣΙ.

ΟΥΚ ΕΤΟΣ. Οὐ ματαίως, ἐκ ἀληθῶς.] De-
lendum ἐκ ante ἀληθῶς, nam ἐκ ἐτὸς est ἀλη-
θῶς. Oppian. Cyneg. i. 53.

Οὐ μὲν ἄρ' ἐδ' ἄλιεῖ, καὶ ΟΥΚ ΕΤΟΣ ἰξευτήρι,
Ἄγρη νόσφι πόνοιο —

ΗΜΕΡΟΥΝ ΚΡΑΤΗΣ. Τὸ τὴν γῆν ἐξήμερεν καὶ
ἐργάζεσθαι.] Scribendum, Κράτης τὸ τὴν γῆν ἐξη-
μερεν καὶ ἐργάζεσθαι. Crates nomen Grammatici
alicujus. Vide mox Hesych. v. Ἐνώπια.

ΕΝΩΠΙΑ. — Ὁ δὲ Κράτης τὰς Φλιάς παρέ-
δωκεν ἐνίνυχος.] Lege, ὡς παρέδωκεν. Ἠνίοχος.
Heniochus nomen Auctoris apud Athenæum.
Vide Meurs. Lacon. p. 68. ubi laudat illud
Heniochi παῖδα Φάρυγος. Servum gutturis.
Sed errat egregie Meursius. Scilicet, Henio-
VOL. IV. C chus

PARS
III.

chus usus erat illa voce ἐνώπια. Vide nos supra
P. II. v. Κώθων.

ΕΔΟΣ. Ἐδαφος, λόγος, φρόντισμα, ὥρα, βάσις.]
Vide nos supra, p. 31. ubi correximus λόχος
et βάσις pro Ἐασίς. Sed quid illud φρόντισμα,
et ὥρα? An θρόνισμα et ἐρά? *Cauda* scilicet.
Anglice, *The seat*.

ΙΠΠΟΣ — Φανός — μαγειρίον.] Forte, μαγει-
ρεῖν. Vide Harpocrat. in v. Schol. ad Oppian.
Hal. v. 430. Ἴπνῃ, διὰ Φαναρίε. Quare forsitan
Φανός et Φανάριον idem.

ΤΑΡΡΟΣ. ΤΑΡΣΟΙ.] Vide Schol. ad Op-
pian. Hal. i. v. 431.

ΓΩΛΙΟΙ. Σπήλαια.] Nicander et Schol.
Ther. v. 125. γωλεά. Scribitur et Γωλειοί. Vide
Arnaud ad Hesych. p. 36.

ΤΡΟΧΜΑΛΟΝ. Τὸ πλῆθος τῶν λίθων.] U-
titur Nicander Theriac. v. 143.

—— ἀνιχνεύει δὲ πάντα

Τρόχμαλά θ', αἵμασιός τε, καὶ εἰλυὲς ἐρέοντες.

Ad quem locum vide Scholiaſtam.

ΛΕΠΑΣ — Ἀγρόταλον.] Corrigunt, ἀκρόταλον.
Non male. Schol. Nicand. Theriac. v. 147.

Λέπας,

Λίπας, ἀκρατήριον. Vide nos supra P. I. v. PARS
III.
Λίπας.

ΔΟΜΗ. — Σῶμα.] Nicand. Ther. v. 153.

Ἄλλος δ' αὖ κόχλοισι δομὴν ἰνδάλλεται αἷης.

Ubi Schol. Ἄλλοι δ' αὖ τοῖς κόχλοις τῆς γῆς τὴν
δομὴν ἤγαν τὸ σῶμα ἀφομοιοῦνται.

ΛΕΠΡΑ. Πάθος τῆς ἐπιφανείας τῷ σώματος.]
Legendum Πάθος. Hesych. supra, Ἐφηλίδης—
Πάθος. Nicander Theriac. v. 156.

Σπείρη λεπτύνονται ἀλινδόμενοι ψαμάθοισι.

Ubi Schol. Τὸ δὲ σπείρη λεπτύνονται, ἀντὶ τῷ ἢ τρα-
χύνονται ἢ λευκαίνονται· ἀφ' ἧ καὶ ἡ ἐν τοῖς σώμασι
παρὰ φύσιν λευκότης, καλεῖται ΛΕΠΡΑ. Pro λεπ-
τύνονται legendum apud Nicandrum λεπερύνονται.
Sed ita infra v. 262.

Χροῖν δ' ἐν ψαφαρῇ λεπτύνεται —

ΝΩΚΑΡ. Νύσαξις — Κακόχολος ἔννοια.] Hac
voce utitur Schol. ad Nicandri Theriac. v. 158.
Idem infra, v. 189. Νῶκαρ δέ, ὁ κάρος· ἤγαν ὁ
ὑπνος· οἰονεὶ ΤΟΥ ΝΟΥ ΚΑΡΩΣΙΣ. Quo respi-
cit Hesychius.

ΒΡΩΜΗΝ. Βρῶσιν.] Schol. Nicand. Ther.
v. 98. Ἀποσρέφονται τὸν ἑαυτῶν βρῶμον. An apud
Hesych. legendum βρῶμον?

PARS
III.

ΤΡΙΦΑΣΙΟΙ. Τριπλάσιοι, τρίφανοι.] Schol.
Nicand. Ther. v. 99. Τρίφατον ἀντὶ τῷ τρίλεκτον.

ΘΥΩΡΟΝ — Καὶ μυρεψὺς ἔτω.] Ita utitur
Nicander Ther. v. 103. De unguenti confectio-
ribus scilicet.

— ἦγε ΘΥΩΡΟΙ

Πρώτην μεσοστήνην τε πολύτριπτον καλέουσιν.

ΛΑΚΡΙΣ ΚΑΙ ΛΑΚΤΙΣ. Κώπη, τορύνη.] U-
titur Nicander v. 109. ubi Schol. τορύνη. Male.
Hesych. Τορύνη, σιτωδὲς τι. An legendum,
σκεῦος τι?

ΒΛΗΧΩΝ. Γλήχων καὶ ἔτως λέγεται.] Apud
Schol. Nicand. Ther. v. 60. scribitur γλίχωνα.
Ubi forsā legendum γλήχωνα.

ΕΛΕΛΙΣΦΑΚΟΣ. Πόα· τις ὁμοία διπτάμω.]
Utitur Nicander Ther. v. 84.

Αὐτως δ' ἄλθ' ἔντ' ἐλελίσφακον, ἐν δὲ τε ρίζαν
Σιελφίς, ἣν κνιστῆρι κατατρίψαν ὀδόντες.

ΟΔΘΑΚΑΙ. Ὀθολοί. Κρήτες.] Nicander
Ther. v. 93.

— ὀδελὲς δὲ οἱ αἰσίον ὀλκήν.

Ubi Schol. Ὀδελεῖ ἀντὶ τῷ ὀδελεῖ, Δωρικῶς, ἦγεν
Αἰολικῶς.

ΔΑΥΧΜΟΝ. Ἐνκαυσεν ξύλον δάφνης.] Forsā
legendum, Δαῦχον. Schol. Nicand. Theriac.

v. 94.

v. 94. Ἀντίγονος δὲ λέγει δαῦχον ὁμοίως δάφνη PARS
III.
πικρὰν εἶναι. Scribitur quoque δαῦκος. Hesych.
Δαῦκος — βοτάνη, et γλαῦκος. Vide Nicandrum.

ΔΟΙΔΥΞ. Ἀλετρίσανος.] Schol. ad Nicand.
Ther. v. 109. Ἀλετρίσανον. Vocabatur et λάκ-
τις. Vide Schol. ibid. Et τριβύς. Vide Schol.
supra v. 87. Confer Hesych. in voce post Δίδυμαι
— Δοίδυξ, et v. Τριπτῆρ. Schol. ad Nicandri
Alexiph. v. 491. Καὶ ὁ τριπτῆρ δὲ κατασκευασμά
τι ἐστίν, ἐν ᾧ τὰς σαφύλας ἀποθλίβουσι. Hic male
ἐν ᾧ. Dele ἐν.

ΘΡΙΝΑΞ. Πτύον σίτε.] Schol. Nicand. v. 114.
Ὁ δὲ θρίναξ, γεωργικὸν ἐστὶ σκεῦος, ἔχον τρεῖς ἑσχα-
τὰς σκόλοπας ἀπεξυσμένους, ᾧ τὰς ἀσάχνας τρίβουσι.

ΟΛΜΟΣ. Περιφερὴς λίθος, βάρελος ἐν ᾧ τὰς
βοτάνας τρίβουσι.] Pro βάρελος legendum BAP-
BOΣ. Valcken. ad Ammon. Animad. lib. iii.
6. p. 183. μαρμάρεος. Male. Hesych. Βαρβός,
μύσρον, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Nam μύσρον, μυτίδος,
sive μυσφὸς *mortarium*, ὄλμος. Hinc μυτλωτὸν
contritum. Hinc metaphoricè, *mulieris ru-
dendum*. Hesych. Μυαχρὸν — γυναικεῖον μόριον,
et Μυτίδος — τὸ γυναικεῖον. Vide Aristoph. The-
smoph. Hesych. Μυσότριβον, ἀλετρίσανον.

ΝΩΧΕΛΕΙΑ — Νωθέα, μιλότις.] Varie cor-
rigunt, sed frustra. Legendum μιλλότης. He-
sych.

PARS
III.

fych. Μιλλός, βραδύς, χαῦνος. Hinc μιλλότης, ut a χαῦνος χαυνότης. Quam vocem Græcia restituiamus.

ΝΩΧΕΛΗΣ. Ὀμαλός, βραδύς.] Legendum, Νωχελής, ὁ μιλλός. Voce νωχελής utitur Nicander Ther. v. 162.

— ἐν δὲ κελεύθῳ

Νωχελὲς ἐξ ὀλκοῖο φέρει βάρος —

Hesych. Ἀργὸς μιλός, (μιλλός) βραδύς.

ΨΑΙΝΟΤΖΕΙΝ. Διὰ ριπισμῶ κατὰ φύχην γράφεται δὲ καὶ δραπισμῶ.] Corrigunt ψαινύζειν — et καὶ ραπισμῶ. Sed forsan scribendum καὶ διὰ ραπισμῶ, vel melius καὶ διὰ ραπισμῶ.

ΞΑΝΑΝ. Κοπιᾶν τὴν χεῖρα.] Utitur Nicander Ther. v. 383. ubi errat Scholiastes,

ΠΕΜΦΙΔΕΣ. Περμφόλιγες.] Scribe Περμφίγες, πεμφόλυγες. Vide Schol. ad Nicandri Theriac. v. 273.

ΛΟΓΑΔΑΣ — Οἱ δὲ τὰς ὄψεις, ἄλλοι τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν.] Nicander Ther. v. 292.

— πᾶρνονσι φάη λογάδας τε προσεικής.

ΔΟΧΜΙΑ. Πλάγια, λοῖζα, κεκαυμένα.] Scribe κεκαυμένα. Hesych. Λοῖζός, πλάγιος, ΕΠΙΚΑΜΠΗΣ.

ΑΠΟΠΕΙΝ.

ΑΠΟΠΕΙΝ. Ἀπελθεῖν.] Legendum, Ἀπο- PARS
III.
πλεῖν. Quod et vidit Cl. Merrick ad Tryphio-
dorum, p. 94. Vide Alberti ad Hesych.
p. 320. Schol. ad Nicandri Ther. v. 295.
ubi laudat Aristophanem ἀπέπλες τέον ἐπὶ τὸν νύμ-
φειον, ὃ γαμεῖμαι σήμερον. Quæ ita collocanda;

— ἀπέπλες τέον

Ἐπὶ τὸν γε νυμφεῖον, ὃ γαμεῖμαι σήμερον.

Vel ἀντὶ τῆς τέον, lege τέως. Hesych. Ἐπλε, ἐ-
πορεύετο. Sic πλόος pro ὁδός. Vide Schol. ad
Nicandrum v. 295.

ΚΙΟΝΙΔΑ. Σταφυλήν.] Vide Hesych. v.
Κίων σταφυλή. Schol. Nicandri Ther. v. 231.
Δύο δὲ φησι κυνόδοντας ἦεν ὀδοντας ὥσπερ ὄρεας
ὄρεῖς τῶν ἀρρένων εἶναι.

ΧΑΛΚΗ. Πορφύρα.] Schol. Nicand. v. 257.
Ἄνθροι δὲ χαλκῆ, ἀντὶ τῆς χαλκάνθης, ἣν νῦν φασὶ
καλακάνθην. Ἄνθρος δὲ ἐστὶ χαλκῆ τὸ γένος γινόμενον,
ἐν οἷς ὁ χαλκὸς χωνευόμενος καθίεται, πελιδνὸν τε καὶ
μᾶλλον ἔχον ἔγκριτον τὴν πελιδνότητα.

ΝΤΤΤΟΜΕΝΟΣ. Κεντρώμενος, προθώμενος.]
Corrigit Palmerius πορθώμενος. Sed legendum
προωθώμενος.

ΝΤΓΜΗ. Κέντρον.] Scribitur νύγμα. Ni-
cander Ther. v. 271.

Τὸν

PARS
ΠΙ.

Τὴ μὲν, ὅταν βρῦξῃσιν, ἀεικέλιον περὶ νόγμῃ
ἥλω ἐειδόμενον τυλόνει πῶλει —

ΗΛΟΙ. Πιρόναι, ἐπίβηλοι.] Corrigunt varie.
Sed nihil mutandum. Infra, ἥλος — Τὸ μαι-
νόμενον καὶ ἐπίβηλον — καὶ ΣΤΗΝΠΤΩΜΑ ἐν ΣΩ-
ΜΑΤΙ γνόμενον. Schol. ad Nicandri Ther.
v. 272. ἥλος σκλήρωμά ἐστι περὶ τὰ πέλματα
τῶν ποδῶν γνόμενον εἰς γύλον, καὶ τοῖς τῶν ἡλῶν κεφα-
λαίοις παρὰμοιον. Vide Hesych. v. Μυρμηκίων.

ΜΥΡΜΗΚΙΩΝ. Ὁ ἥλος ἔχων ἐν ταῖς πτέρυξιν,
ἄλλα δὲ ἐστίν.] Lege ΤΑΥΤΑ δέ.

ΔΙΑΣΚΗΝΙΥΑΙ. Διαφορῆσαι.] Utitur Ni-
cander Ther. v. 193.

Πάντα διεσκήνιψε —

Ubi Schol. Διεσκήνιψε, διεσκόρπισε.

ΠΕΤΑΤΡΑ. Τίγνα.] Latini, Tigra. Utitur
Nicander Ther. v. 197.

— ἐξ ὕπνου καθαρπάζουσα ΠΕΤΑΤΡΩΝ,
Ἐνθα λέχος τεύχοντα ἐπ' ἱκρίον —

ΤΕΡΣΕΙ. Τέργει.] Lege Τέρσει, τέρθει. Su-
pra, Τέρθεται, ξηραίνεται.

ΡΥΠΑΣ. Τὸς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιοί.] Lego,
Ῥυπαῖς. Schol. Nicand. Ther. v. 215. Ῥύ-
παιοι, οἱ Ἀχαιοὶ ἀνομάδισαν.

ΠΕΔΑΝΩ.

ΠΕΔΑΝΩ. — Τινὲς δὲ ἔβεδαιω.] Legit PARS
III.
Bentleius δὲ βεδάϊω. Puto scribendum, τινὲς δὲ
τὸ βάϊω. Schol. ad Nicandri Ther. v. 225.
Πεδατὴ δὲ ἡ ταπεινὴ· νῦν δὲ ἡ μικρά. Confer
eundem Schol. infra, v. 289. Sed recte forsan
Bentleius.

ΘΩΜΙΣ. Ὁ καναπ.] Vide quæ ad hunc
locum scripsit Palmerius. Forsan legendum,
Θώνιος, ὁ καναπικός. Schol. ad Nicandri Ther.
v. 315. Θῶνος βασιλεὺς Αἰγύπτου γέγονεν. Ἀπὸ
τέττα ἐν ΘΩΝΙΟΝ τὴν αἰμορροΐδα ἔφη, διὰ τὸ ἐν Αἰ-
γύπτῳ εἶναι.

ΕΜΠΛΗΝ. Χωρίς, ἐχρῖς, πωλησίον.] Respexit
Hesychius Schol. ad Nicandri Ther. v. 322.
Παρά Ἀρχιλόχῳ, Ἐμπλην ἀντὶ τῆς χωρίς. Οἶον
Ἐμπλην ἐμῆ τε καὶ ἐφύλα.

Παρά δὲ τῷ Ποιητῇ, ἀντὶ τῆς πωλησίον
Βοιωτῶν ἐμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσκοντο.

ΤΕΡΦΗ. Λέπυρα.] Vide Nostrum v. Στερ-
φός. Nicander Ther. v. 323.

—— περιδίδρομε τέρφη.

Scribitur et ἔρφος. Nicander Ther. v. 376.

Ῥαμαλέον φορέεστα περιστρεφόμενον ἔρφος.

De voce ἔρφος vide Schol. ad Nicandri Alexiph.
v. 248.

ΕΦΗΛΙ-

PARS
III.

ΕΦΗΛΙΔΕΣ.—Πάθος ἐπὶ προσώπῳ τραχύτητος.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 333. Ἄλφοι δὲ καὶ λεῦκα καὶ ἔφηλις, εἶδη εἰς νόσων. Ἡ μὲν ἂν ἔφηλις εἴη, ὃ ἐπὶ τῷ σώματι γινόμενος σπίλος. Idem infra v. 858. Ἐφηλις μὲν ἂν εἴη ἡ καλυμένη λέπρα· λεύκη δὲ, ἄλλο τι νόσημα ὅμοιον τῇ ἔφηλιδι.

ΠΑΥΝΕΤΑΙ — Λοιδορεῖται.] Sic ἐνίπτον apud Nicandrum Ther. v. 347.

— δὴ γὰρ ῥα πυρὸς λήϊστον ἐνίπλον,
Ἄφρονες —

Ubi Schol. ἐλοιδρεῖντο. Vide Hesych. v. Ἐνίπτεν, et Aristæneti Epist. p. 146.

ΚΑΚΗΠΕΛΙΑΣ. Κακίας, ἀμελείας, κακῆχίας.] Ita legendum. Hesych. Κακῆχία — ἀμέλεια. Æschylus Sept. ad Theb. v. 674.

Οὐτ' ἐν πατρίᾳς μὲν χθονὸς κακῆχιά
Οἷμά νιν αὐτῷ συμπαρασταεῖν πέλας.

Vide omnino nos supra P. II. v. Κακῆ, et infra P. IV. ad eandem vocem; ubi plura. Vel forsan et pro κακῆς legendum κακῆθείας, κακῆχίας. Nicander Ther. v. 360.

— πλὴγῃ δὲ ΚΑΚΗΘΕΑ σήμαθ' ὀμαρῖαι.

ΛΕΠΑΡΓΟΥ ΒΟΟΣ. Τῷ λαπάρας λευκὰς ἔχον-
τες.] Ita recte corrigunt. Schol. ad Nicandri Ther. v. 349. Λεπαργῷ δὲ τῷ ἄνω φασί, παρὰ
τὸ

τὸ τὴν ΛΑΓΟΝΑ ἔχειν λευκὴν. Vide nos supra PARS III. P. I. v. Λεπαργῆος.

ΑΜΟΡΒΕΤΑΣΘΑΙ. Ὀδοιπορῆσαι, ὁρμῆσαι.] Forſan, Ἀμ' ὁδοιπορῆσαι. Schol. ad Callimachi Hymn. in Dian. v. 45. Ἀμα πορεύεσθ. Vide locum, et lege ΠΕΜΠΟΝ ἀμορβῆς ex Schol. Nicand. Theriac. v. 349.

ΑΜΟΡΒΕΤΩΝ. Ἀκολουθῶν, ἀπαλλαττόμενος.] Lego, ἔκ vel μὴ ἀπαλλαττόμενος. Vide Schol. Nicand. Ther. v. 349.

ΣΤΑΘΜΟΝ. Ἐχάτον.] Forte, Σταθμὸν, σηκόν. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 236. Σταθμοῖσι. Μάνδραις, ΣΗΚΟΙΣ.

ΒΡΩΜΑΣΘΑΙ. Ὀγκᾶσαι.] Hinc Βρωμητῶρ. Asinus. Nicander Ther. v. 357.

Νῆσον δὲ ἀργαλέην βρωμήτορος ἐλομένη θῆρ
Δέξατο —

ΦΛΙΔΩΣΑ. Ῥηγνυμένη.] Respicit Nicandri Theriac. v. 363.

Σηπεδοσι φλιδῶσα —

Ubi Schol. Φλιδῶσα, διερράγη.

ΝΕΙΟΣ — Λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύνῃ χώρα, ἢ θάλασσα.] Legendum fortasse, πᾶσα πλευσῇ five πλευσιμὴ χώρα,

ΒΡΟΧ-

44 EMENDATIONES

PARS
III.

ΒΡΟΧΜΩΔΗΣ. Ἡ νοτερά.] An βροχθώδης?
Nicand. Ther. v. 366.

— ἐπὶ βροχθώδεϊ λίμνῃ.

Schol. Βροχθώδεϊ, ὀλίγον ὕδωρ ἐχέσῃ. Ὅθεν καὶ
ΒΡΟΧΘΟΣ, τὸ ὀλίγον πόμα. Hesych. ΒΡΟΞΑΙ.
Ῥοφῆσαι.

ΔΙΨΑΙ. Βλάψαι.] Scribe Δ' ἱψαι. Mox
in v. Δίψιον Ἄργος, male legunt δίψαι pro ἱψαι.
Vide nos supra P. I. *

BATHPIAN. Ῥάβδον, καὶ βακτηρίαν.] Vide
omnino Schol. ad Nicandri Ther. v. 377. ubi
pro καλύψῃ legendum κολάψῃ.

Φύγωμεν ἐκ προσώπου

Μὴ σ' ἐμπεσῶν ὁ πρέσβυς

Οὐλῇ κατ' εὐθὺ —

Βατηρίῃ ΚΟΛΑΨΗ.

Versus Penultimus Marcus est. Fortasse, κατ'
εὐθὺ βαίνων.

ΜΑΛΚΙΕΙΝ. Τὸ ὑπὸ ψύχης συνεσπείδαται τὰς
χεῖρας.] Vide Arnaud ad Hesych. p. 92. Adde
Schol. ad Nicandri Ther. v. 382.

ΠΑΧΕΙΑ ΧΕΙΡΙ. Τῇ ἰσχύϊ.] Homer. Odyss.
Z. 128.

* Ita in Marg. Δίψαι. — Scribe Δ' ἱψαι. Vide v. Δίψιον Ἄρ-
γος. Ita infra, ἱψαι, βλάψαι. Supra ex emendatione nostra,
Ἄνιψιον, ὃ βεβλαμμένον.

Ἐκ αὐκίης δ' ὅλης ἀτόρθον κλάσσε χειρὶ παχείῃ. PARS III.

Et in aliis locis. Oppian. Halieut. iv. 367.

— ὁ δὲ ἔσπασε χειρὶ παχείῃ.

Sed ibi legendum, opinor, παχέῃ. Vide v. 372. et 435.

ΠΑΧΕΤΟΝ. Παχύτρον.] Vocē πάχετος utitur Nicander v. 385. ubi Schol. τὸ πάχος.

ΣΜΙΝΥΗ. Σκαφίδιον, δίκελλον — Σμινύης, σμινύῃ.] Scribe — Σμινύης, σμίνου. Scribitur scilicet σμινύῃ et σμίνον, et δίκελλον et δικέλλα. Vide Schol. ad Nicandri Theriac. v. 387.

ΓΗΓΕΝΕΤΑΙ. Γῆς αἰρετά.] Forsan γῆς ἐντερά. Schol. ad Nicandri Ther. v. 388. Ἡ ἔλμυς λεπτή ἐστὶν ἣ παρείκασε τὰ λεγόμενα γῆς ἐντερα. Confer eundem ad Alexiph. v. 518.

ΧΑΜΑΖΕ. Χαμάς, χαμάδης, χαμάδης, τὰ αὐτά.] Scribe χαμάδε — χαμάδης, τὰ αὐτά.

ΔΩΡΟΝ. Παλαιστή.] Schol. ad Nicandri Theriac. v. 398. Ἐπὶ τρία δῶρα, ἦγον παλαισῆς. Δῶρον, ἡ παλαιστή.

ΑΥΤΙΚΑ. — Ταχέως δὴ καὶ καλιῶς αὐτῆς, πάλιν ἐκ δευτέρου.] Scribo, ταχέως δὴ, καὶ Καλλίμαχος, ὡς αὐτῆς, πάλιν, ἐκ δευτέρου. Scribebatur Καλ.

ΑΗΘΗΣ.

PARS
III.

ΑΗΘΗΣ. Ἄγριος.] Nicander Ther. v. 417.

Σπέρχεται ἐκ μύωπος ἀήθεια δέγμενος ὀρμήν.

ΑΡΠΙΔΕΣ. Ὀμαλά.] Vox ἀρπέδες occurrit
apud Nicandrum Ther. v. 420. ubi Schol.
ὀμαλόν. Vide locum.ΛΑΘΑΡΓΟΙ. Σκώληκες — ὑπὸ τῶν ἀρβήλων.]
Vide omnino Nicandri Ther. v. 423. et Schol.
quem locum respexit Hesychius.ΚΩΛΙΑΝ. Ἰγνίαν.] Assentior Sopingo
scribenti, Κώληπα, κωλίαν, ιγνίαν. Homeri lo-
cum laudat Schol. Nicandri v. 424. ubi male
Κώληπος. Vide locum. Utitur Nicander ibid.ΠΛΑΔΩΣΙΝ. Ὑγροῖς.] Vide Schol. ad
Nicandri Ther. v. 429.ΟΜΙΛΕΙ — Λαλεῖ.] Schol. ad Nicandri
Ther. v. 432. Διὰ τὸ πνίγεσθαι ἔδυνανται ΚΑ-
ΘΑΡΩΣ ΟΜΙΛΕΙΝ. *Clare loqui.*ΛΥΤΜΟΣ. Ὀλολυγμός, θρήνος, ΑΝΑΝΤΓ-
ΜΟΣ.] Forsan legendum ἀναπνιγμός. Nicander
Ther. v. 434.

— λυγμοῖσι βαρυνόμενοι θαμέεσιν.

Schol. Διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ΑΝΑΠΝΕΥΣΑΙ. Male
autem corrigit Junius ἀλαλαγμός pro ὀλολυγμός.
Hesych. Ὀλολυγμός, ΘΡΗΝΟΣ.

ΧΟΛΟ-

ΧΟΛΟΒΑΦΑ. Τὰ χρυσῶ ἐμφερῶς βεβαμμένε-
να.] Utitur Nicander Ther. v. 444. Ubi
Schol. Ὁ χολῆς χρώματι βεβαμμένος, ἢ χλωρὸς
ὡς εἰ σμαραγδώδης ἢ χρυσιζων.

ΕΛΜΑΚΗΝΗ. Λειμῶνος ἢ λεπτή καὶ λευκὴ χοῖνος.]
An scribendum Ἐλμινθα? Schol. ad Nicandri
Ther. v. 387. ad v. Ἐλμινθος. Ἡ Ἐλμινθὶς λεπτή
ἐστίν, ἣ παρεκάσσε τὰ λεγόμενα ΓΗΣ ΕΝΤΕΡΑ.
Idem supra ad v. 36. Πλαϊείας ἔλμινθας ἐκβάλ-
λει. De πετρίδι loquitur. Vide Hesych. v.
Γαστρίδος.

ΒΛΑΧΡΟΝ. Πόα τις.] Infra, Βλήχρα, πῆρις.
Schol. ad Nicand. v. 36. Βλήτρος ἢ λεγομένη
ΠΤΕΡΙΣ, ἦγεν τὸ βλάχρον. An legendum apud
Hesychium Βλάχρον, πόα τις?

ΑΡΠΕΖΑΣ. Τὸς αἰμασιώδεις τόπους.] Est vox
Ætolum. Vide Schol. ad Nicand. Ther. v.
286. et infra v. 393.

ΠΕΛΕΘΡΟΝΙΟΣ. Ὁ χείρων ἀπὸ τῆ ΠΕΛΕ-
ΘΡΟΝΟΥ, ἐν ᾧ ἐτράφη· οἱ δὲ πολυφάρμακος δίδω-
σι, γίνεται.] Istud γίνεται pertinet ad vocem
sequentem. Πέλε, ὑπάρχει, ἐστὶ, γίνεται. Ita le-
gendum. Pelethronus autem ad calcem montis
Πηλίας. Schol. ad Nicandri Ther. v. 438.
Τόπον τῆ Πηλίας καλούμενον ΠΕΛΕΘΡΟΝΙΟΝ. An
Πελέθρονον? Unde Nicander,

— Πελεθρόνιον κατὰ βῆσαν.

Vide

PARS
III.

Vide etiam Schol. Nicand. ad eundem locum, ubi itidem, ΠΕΛΕΘΡΟΝΙΟΝ δὲ τόπος ἐστὶ τῆς Πηλίας ἀνθρώδης· διὸ καὶ ὕτω καλεῖται, ἀπὸ τῆς πέλειν ἐκείσε τὰ ἄνθρ.

ΑΓΛΑΣΙΝΟΝ. Καλόν.] Scribe, Ἄγλαυρον. Nicand. Ther. v. 441.

Ἦτοι ὅγ' ἄγραυλός γε εἴδεται —

Ubi Schol. Ἄγραυλος δὲ, ἦτοι ἀγλαὸς, καλὸς, λαμπρὸς. Atqui ἄγραυλος aliud significat. Hesych. Ἄγραυλον, ὑπαιθρον. Scribendum sine dubio apud Nicand. et Scholiastam, Ἄγλαυρον. Quod vel ex ἀγλαὸς patet. Dicit enim Scholiastes ἄγλαυρος esse quasi ἀγλαός. Vide nos supra P. I. v. Ἀγελασινόν. Nicander infra v. 473. utitur voce Ἄγραυλοι. Rustici.

— ὅτ' ἀμφ' ἐλάταισι μακιδναῖς

Ἄγραυλοι ψύχῳσι, λελοιπότες ἔργα νομῶν.

ΦΗΡΕΣ. Οἱ Κένταυροι. Αἰολικῶς.] Hesych. supra, Φῆρα, Θῆρα. Empedocles apud Schol. Nicand. Ther. v. 452.

Ἦδ' ἦσαν κτίλα πάντα καὶ ἀνοῖσι προσσηῇ,
Φῆρες τ' ἀνοῖ τε· φιλοφροσύνη τε δίδηκε.

Ubi vides ἀνοῖσι et ἀνοῖ, pro ἀνθρώποισι scilicet, et ἄνθρωποι. Sed legendum sine dubio, sensu jubente, καὶ ἀλλήλοισι προσσηῇ. Erant autem
omnia

omnia mitia et sibi invicem amica, Ferae ho- PARS
minesque. Sed forsan scribendum, Φῆρες τ' III.
ΟΙΩΝΟΙ ΤΕ. Auctor Libelli de Mundo p. 44.
Edit. Glasg. ubi ita Empedocles,

Θῆρες τ' οἰωνοὶ τε καὶ ὑδατοδρέμῳνες ἰχθύες.

ΥΠΟΔΡΑ. Ὑποβλεψάμενος, βλαπτικός.] Scri-
bendum, Ὑποβλεψάμενος, ΥΠΟΒΛΕΜΜΑΤΙΚΟΣ.
Schol. ad Nicand. Ther. v. 457. Ὑποδράζ' ἀντὶ
τῷ ὑποβλεμματικῷ, ὑποβλεπομένῳ.

ΔΡΥΣ. Πᾶν ξύλον καὶ δένδρον.] Schol. ad Nicand.
Ther. v. 28. Πᾶν δὲ δένδρον ἐκάλεον οἱ Ἀρχαῖοι
δρυῖν.

ΠΥΘΕΤΑΙ. Σήπεται, φθίνει.] Vox Æolica:
ut Schol. ad Nicand. Ther. v. 465. Οἱ δὲ
Αἰολεῖς τὸ φθίνειν πυθεσθαι λέγουσιν.

ΕΡΩΔΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέου.] Vide Meursium
ad Lycophr. p. 241. Vox restituenda Hip-
ponacti apud Schol. ad Nicand. Ther. v. 470.
Λαιμῶσαι δὲ σε τὸ χεῖλος ὡς Ἡρώδης. Lego et in
Iamb. reduco:

Λαιμῶσαι σε τὸ χεῖλος ὡς ἐρωδῖς.

ΜΟΣΤΧΛΟΝ. Ὅρος Λημνῆς.] Ita Schol. ad
Nicandri Ther. v. 472. Καὶ ὁ Σάος καὶ ὁ Μό-
σχλος ὄρη εἰσὶ τῆς Σάμου. Μέννηται δὲ τῶν τό-
πων, τὴν Λήμνον καὶ Σαμόθράκην ἐκατέρας τὰς νήσους

50 EMENDATIONES

PARS III. διὰ τέτων σήμαινων. Ἐκαλεῖται δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη
Θρακικὴ Σάμος· καὶ Μόσχλος δὲ, τὰ δὲ τῆς Δήμου.

TITUSKETO. Ἡτοιμάζετο, παρσκευάζετο.]
 Antimachus apud Schol. Nicand. v. 472. Ἦν
 ῥα τιτύσκει. *Parat, facit.*

AKANΘΟΣ. Περίγραμμα ὑφασμένον.] Nican-
 der Ther. v. 480.

— ἡ γὰρ ὁ δεσμοῖς
 Βλάπτεται εὐκαμπτήσι πολυερεπτοῖσιν ἀκάνθῃς.

ΑΥΤΟΣ. Ἡ ἐγὼ, ἡ σὺ, ἡ ἐκεῖνός.] Aristoph.
 Thesmoph. v. 224.

— ἐπιδιδόναι γ' αὐτὸν ὄφελόν ποτε.

Ita legendum. Confer Cl. Kuster. ad locum.
 Αὐτὸς et pro σὺ sæpe occurrit. Sic D. Mat-
 thæus xxiii. 37. Ἰερουσαλὴμ, Ἰερουσαλὴμ, ἡ ἀπο-
 κτείνουσα τὰς προφetas, καὶ λιθοβολῶσα τὰς ἀπειθαλ-
 μένας πρὸς ΑΥΤΗΝ, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγα-
 γεῖν τὰ τέκνα σέ, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοστία
 αὐτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας; Hinc emendandus
 verficulus apud Jortin. Vide *Remarks on Ec-
 cles. Hist.* vol. i. p. 314.

Χώριζε θνητῶν τὸν Θεόν, καὶ μὴ δόκει
 Ὅμοιον σαυτῷ σάρκινον καθιδεσάναι.

Ubi pro Ὅμοιον σαυτῷ, non legendum cum
 Jortino Ὅμοια σαυτῷ, sed Ὅμοιον αὐτῷ.

KPAN-

ΚΡΑΝΤΗΡΕΣ, Ὀδόντες οἱ ὕπερον Φυόμενοι οἱ λεγόμενοι σωφρονιστῆρες.] Respexit Schol. ad Nicand.

Ther. v. 447. Κραντῆρες λέγονται, οἱ ὕπερον ἀναβαίνοντες ὀδόντες, παρὰ τὸ κραίνειν καὶ ἀποπληρῆν τὴν ἡλικίαν· νεωτέρων γὰρ ἤδη ἡμῶν γενομένων, φύονται οἱ ὀδόντες ἔτσι. Κλέανθος δὲ ΣΟΦΡΟΝΙΣΤΗΡΑΣ αὐτὰς καλεῖ διὰ τὸ ἅμα τῷ ἀνιέναι αὐτὰς, καὶ τὸ σῶφρον τὸ νῦν λαμβάνειν ἡμᾶς· τὸν δὲ ἀπλῶς ὀδόντας λέγει. Hesych. Σωφρονιστῆρες, τῶν ὀδόντων τινὰς ἔτσι λέγουσιν. Scribendum quoque apud Nicand. αἰμαχθέντος ὑπο κραντῆρος, id est, ὑφαιμαχθέντος.

ΚΤΙΛΟΣ. Τιθασὸς — ἡγεμών.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 452. Κτίλα. Ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ ΤΙΘΑΣΣΩΝ τίθεται.

ΚΤΙΛΕΥΣΑΣΘΑΙ ἢ ΚΤΙΛΩΣΑΣΘΑΙ. Συλληθῆναι.] Legendum συνεληθῆναι. Vide nos supra P. II. v. Κτιλεύσασθαι ἢ κτιλώσασθαι.

ΒΡΥΚΕΙΝ. Λάβρως ἐοικέν.] Utitur Nicander in Ther. v. 452.

Αὐτῶς ἐοικέν τε τόπον κτίλα τ' αἰὰ βρύχων.

Schol. ad v. 824. Βρύκω καὶ βρύχω.

ΚΑΛΧΗ — Πορφύρα, βοτάνιον ἀνθοφόρον.] Schol. ad Nicand. v. 640. Κάλχη δὲ τὸ ἄλθος, ἢ ζῶν, ᾧ βάπτεται ἡ πορφύρα.

ΒΛΑΣΤΗΝ — Βλάσημα.] Vide Nicandri Theriaci v. 642.

PARS
III.

ΣΦΕΔΑΝΩΝ — Ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τῶ σφέ
καὶ δανόν, ὃ ἐστὶ κτείνων.] Scribe δαινῶν. Hesych.
Δαινῶν, κτείνων, Μακέδονες. Voce σφεδανὸν utitur
Nicander Ther. v. 642.

— σφεδανὸν δ' ἐφύπερθε κάρηνον.

ΣΚΑΙΗΣΙ ΠΥΛΗΣΙΝ. — Ἡ διὰ τὸ σκαῖᾶς
μάχας ἐν αὐταῖς γεγενῆσθ.] Lego, σκαῖᾶς μάχης.
Σκαῖα est *Pisura*. Hinc Σκιαγραφία.

ΣΤΡΟΦΙΓΓΗ. Συσροφή.] Scribendum ex or-
dine literarum, Στροφάλιγχι, συσροφή.

ΑΠΟΙΟΝ. Ἀνήδονον, ἄνοσον.] Male corrigunt.
Hesych. Νόσος — ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως. Vox
restituenda, opinor, Schol. ad Nicand. Ther.
v. 708. Τὸ λεπτόν καὶ ἄπονον. Forfan ἄπειον.

ΓΥΡΓΑΘΟΝ.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 715.
Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι ἐν γαργάθοις γεννῶσι τὰ φα-
λάγγια. Ubi pro γαργάθοις repone γυργάθοις.
Vide Arnaud ad Hesych. p. 36.

ΡΩΝΙΟΣ. Ἀζῖος, πλάσιος.] Scribe Ῥ' ὠνιος.

ΛΕΓΝΩΣΑΙ. Ποικίλλαι.] Hinc Λεγνώτα.
Variae et longae maculae. Nicander v. 726.

— τῆ δ' ἐπὶ νῶτω

ΛΕΓΝΩΤΑ εἰλῶσι —

Ubi

Ubi male vulgo scribitur λιγνώτά. Schol. explicat λιπώδη quasi a λιγνύς. Sed errat.

PARS
III.

ΠΑΙΟΝ. Συγκριτικὸν ἢ ἕτερον.] Comparativum scilicet ῥαῖον a ῥάων. Sed quid illud ἕτερον? An legendum ἔφθειρον, an ἕτειρον? Et hoc verum, puto. Ῥαῖον scilicet pro ἑρραῖον. Utitur Nicander ὑπερτέρῃσι in Ther. v. 781.

ΜΟΛΟΘΟΥΡΟΣ. Ἀσφόδελος.] Voce μόλοθου utitur Schol. ad Nicandri Theriac. v. 681.

ΒΛΩΦΗ. Εὐάξης.] Corrigunt εὐαύξης. Atqui Schol. ad Nicand. Ther. v. 648. Εὐκνήμης, ἥ γὰρ εὐαύξης κλάδης ἐχάσης. Ubi tamen scribendum, Εὐαυξής. Confer eundem Schol. infra, v. 840. Addit Hesych. ἡ προβαίνουσα καὶ ἀνω θρώσκουσα. Ita legendum, non θρώσκουσα. Vide Hesych. v. Θρόνα, ubi θορεῖν legendum. Vide nos supra P. II. v. Θρόνα.

ΕΚΜΑΓΕΪΩΘΕΙΣ. Ἐξομοιωθεὶς, ἐκμάσσει.] Scribo, Ἐξομοιωθεὶς — Ἐκμάσσεται, ἐκτυποῖ. Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 740. Theocritus, Idyll. xvii. 122.

— ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη

Exprimit. Walks in the steps of his father.

ΔΥΣΔΗΝΙΑΣ. Δύσνης.] Lego, Δυσδηνίας. A δυσδήνης scilicet.

PARS
III.

AZH. *Ἐπρασία, κονιορτός, εὐρος.*] Corrigunt
εὐρώς. Recte. Schol. ad Nicand. Ther. v. 748.
σηψίς. Qui apud Homerum legit πεπλασμένον
ἄζη pro πεπαλαγμένον. Vide locum.

ΨΥΧΗ — Πτηνὸν ζῶντιον.] Schol. ad Nicandri
Ther. v. 764. et 765. Ὅς ἐν τοῖς φύλλοις τῆς
Περσείδας τρέφεται· καὶ τὰ πτερὰ ἔχει ὅμοια ταῖς ἐν
ταῖς κισαῖς ψυχαῖς. Salmas. ad Spart. p. 158.
Κανδυλοσέσης. Anglice, *Moth*. Vide Hesych.
v. Σκῆν, et nos infra, v. Φάλακ.

ΚΟΠΙΕΣ. Κέντρα ὀρνίθια.] Forsan Ὀρνίθεια,
Nicander de κέντρῳ Scorpii, Ther. v. 780.

Τοῖν οἱ κέντροιο κόπις —

ΒΟΣΚΑΣ, Φασκίας.] Nicand. Ther. v. 782,
habet

— βοσκάδα τηδύν.

Schol. γαστέρα. Scribendum, Βοσκάς, Φύσκα.
Vide Hesych. Φύσκη.

ΟΡΕΥΕΙΝ. Φυλάσσειν.] Pro Ὀρεύειν. Hesych.
Ὀρεύειν — ἐπιμελεῖσθαι. Idem: Ὀρεῖν, φυλάττειν.
Schol. Nicand. v. 788. Τὸς πάγους ὀρεῖν καὶ φυ-
λάττειν. Ubi scribe ὀρεῖν.

ΒΟΡΕΗΝ ΤΗΝ ΦΥΣΣΑΝ. Γράφεται δὲ καὶ
βοέη.] Scribo καὶ βόρρη, Scribitur scilicet
βορρὰς et βορέας.

ΓΡΩΝΟΥΣ,

ΓΡΩΝΟΥΣ. Ἀγγεῖον ἀπὸ τῆς κωτέρας.] Nicand. Ther. v. 764. Γρώνησι. Schol. τρώγλαις. Idem in Alexiph. v. 77. Γρώνοισι. Ubi vide Schol. PARS
III.

ΣΤΕΓΝΟΙ. Στερονεῖ, ταπεινοῖ.] Pro στερονεῖ legendum, puto, σερφνοῖ. Hesych. Στεγναί, σερεαί. Et infra, Στέρφνιαν, σερεόν.

ΣΠΛΗΔΩ. Σποδὸς λεπτή.] Lego Σπληδὸς. Nicander Ther. v. 763.

— ἀπὸ σπληδῶ φαίνεται, ὅς τις ἑπαύρη.

Ubi Scholiasta ἀπὸ σποδῶ. Nempe postremam litteram amiserat ob similem sequentem.

ΑΡΑΔΟΣ.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 775.

ΕΣΚΛΗΚΟΤΑ.] Habet Nicander Ther. v. 766.

Ἐσκλησκός, ηδὺς δὲ βαρύνεται —

Ubi lege Ἐσκληκός. Confer Nicandrum infra v. 785.

ΟΥΛΕ. Ὑγίαινε, ἀφ' ἧ καὶ τὸ ὑγιές, γενόμενον ἕλκος ἔλην λέγεσσι.] Dele interpunctionem post ὑγιές. Notat enim ulcus cum jam εἰς ὑγιᾶν ἦκοι vocari ἔλην. Vide Hesych. v. Οὐλή. Ceterum quod ad ὑγίαινε pertinet, vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 759. qui laudat illud

Οὐλέ τε καὶ μέγα καῖρε —

ΚΝΩΔΑΛΑ.

PARS III. ΚΝΩΔΑΛΑ — Φησὶν — Κνώδαλον θηρίον, &c.]
 Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 760. unde
 hæc desumpsit Hesychius.

ΦΑΛΛΑΙ. Ὅρα, σκόπει.] Legendum, puto,
 Φαλαίη, ψάρα. Delendum σκόπει, quod est in-
 terpretamentum nothum vocis corruptæ ὄρα.
 Schol. ad Nicand. Ther. v. 760. Φάλλειαν νῦν
 ψάραν καλεῖσιν — ἡ παρ' ἡμῶν ψυχὴ. Vide nos
 supra v. Ψυχὴ.

ΗΡΥΓΓΙΟΝ. Λεπτὸν τι κάρφος ἀκανθώδες, ὃ ἐπὶ τὰς σωρὰς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι τὴ σίτην.] Hinc
 intelligendus Schol. ad Nicandri Ther. v.
 849.

— ἡρύγξ τε τάμοις ἀθερίδα ῥίζαν.

Ubi nescit Schol. cur ἀθερίδα vocat. Ἡρύγξον
 autem εἶδος λαχάνων ἀκανθώδες vocat. Sed legen-
 dum apud Schol. ἀθερίδα.

ΟΙΔΑΙΝΟΥΣΙ. Φλεγμαίνουσι, Φυσῶσιν, οἱ δὲ ἀ-
 ποῦτα, τὸν μέλαν.] Lego Φυσῶσιν — Οἰδαίνοντα,
 τὸν μέλανα. Nicander Ther. v. 855.

Γόγυλοι ἐκφαίνουσιν ἀνοιθέοντες ὁπώρας,

De ficibus quæ nigrae sunt cum maturescant.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ. Φάρμακον.] *Herba* scilicet.
 Schol. Nicand. v. 857. Χελιδόνιον βοτάνη ἐστὶ,

καὶ φύεται καθ' ὃν καιρὸν αἱ χελιδόνες φύονται. PARS
Forfan φαίνονται. III.

OPMENA. Ὀρμῶντα, κεκολλημένα. Scribe
κεκαυλημένα.] Hesych. infra, Ὀρμιενος — πᾶν τὸ
κεκαυλημένον. Nicander Ther. v. 840.

— ὀρμιενόντα λύκαλον.

Ubi Schol. Ὀρμητικὸν πρὸς ὕψος· εὐαυξῆς γὰρ ἐστὶ
καὶ ΚΑΥΛΟΝ ἔχει μακρόν.

ΑΧΡΑΝΕΣ. Ἀχραντον.] Nicander Ther. v. 846.

Ἀχραῖς τ' ἀδιάντον —

Schol. Ἀχραῖς, διὰ τὸ καθαρόν καὶ ἄχραντον. Herba
autem ista ἀδιάντον. Vide Hesych. v. et Schol.
Nicandri, qui nomen et epithetum confundit.

ΑΔΙΑΝΤΟΝ — Πολύτριχον.] Et sic Schol.
Nicandri, ut supra.

ΑΥΛΑΞ. ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ τῆ ἀρότρως.] Ita scri-
bendum. *Sulcus* scilicet. Est etiam et αὐλαξ
ista pars aratri quæ terram scindit. Hesych.
Αὐλαξ, ἡ ὕνις. Vide Hesych. v. Ὑνὴ. Vide
omnino Hesych. v. Ἀν' ὄγμους.

ΕΧΕΤΛΗ. Ὁ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τῆ ἀρότρως, καὶ ἡ
ΑΥΛΑΞ καὶ ἡ σπάθη τῆ ἀρότρως.] Ubi αὐλαξ est
sulcus. Supra, Ἐχέτλαις, ἀροτριάμασι αὐλαξιν.
Utitur voce Ἐχέτλιον Nicand. Ther. v. 825. pro
parte navis piscatoriæ. Ubi vide Scholiaſtam.

ΖΩΓΡΟΣ.

58 EMENDATIONES

PARS
III.

ΖΩΓΡΟΣ. Τόπος ἐν ᾧ θήρια ἐκβάλλεται.]
Schol. Nicand. ut supra, Βιβάριον, ζώγρος, ἐχέ-
λιον. *Vivarium*.

PAMNON. Τὸ φυτὸν, &c.] Vide Schol. ad
Nicand. Ther. v. 861.

ΜΗΚΩΝΕΣ — Καὶ τῶν ὁμοίων ἡ μέρος.] Lege,
καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μέρος. Hesych. Κρατηρίσκοι,
οἱ τῶν ὀφθαλμῶν, οἱ ἡ ΜΗΚΩΝΕΣ λέγονται. Quin
et Μήκων est ψάμμος εἶδος. Vide Pollucem
lib. vii. 23. p. 760. Sed vide Suidam v. Μήκων.

ΑΘΕΡΙΞ. Τὸ εἰς τὸν σάχυν τῆ σιτῆς ἄνω ὡς κέ-
ντρον.] Lego, ὡς καρπὸν. Sed legendum, κέν-
τρον. *Spica*. Anglice, *Spike*.

ΑΡΝΙΚΟΝ. Χρώματος εἶδος χλωρόν, ὅπερ ἡμεῖς
ἀρσενικὸν λέγομεν.] Hinc explicandus Callima-
chus Lav. Pall. v. 29.

— ἀρσεν εἶλαιον.

Scilicet χλωρόν. Quod omnes Interpretes fugit,
Scribendum autem pro ἀρνικόν, ἀρρενικόν.

ΠΡΗΟΝ. Τὸ ὑπερέχον.] Nicander Alexiph.
v. 104.

Ἄκρον ὑπὸ τῶν μελανθίδος —

ΑΚΟΣΤΗΣΑΣ. Κριδιάσας.] Ita Schol. ad
Nicand. Alexiph. v. 106. quo respexit He-
sychius.

ΚΑΝΘΑ-

ΚΑΝΘΑΡΙΣ — Ζωύφιον λυμαντικὸν σίτη καὶ ἀμ- PARS
III.
πέλα καὶ κήπων.] Schol. ad Nicand. Alexiph.
v. 115. Κανθάριδες εἰσὶ τὰ κοπροφόρα καὶ σιτοφόρα
ζῶα. Scribe καρποφόρα καὶ σιτοφόρα.

ΔΙΑΨΑΙΡΟΤΣΙ. Διαπνέουσι.] Nicander A-
lexiph. v. 127.

— διαψάιρουν αέλλαις.

Alii αέλλαί. Vide Arnaud ad Hesych. p. 33.
Sed forsan nihil mutandum.

ΕΜΜΑΤΕΩΝ.] Vocem habet Nicander
Alexiph. v. 138. ubi Schol. Ἐμμάτων. Hinc
corrīgendus Nicander in Ther. v. 809.

Κέντρον τὸ πλεῖστον περικάλυπτεν ἐμμάτεσσα.

Ita legendum. Vulgo male ἐμμάπεσσα.

ΣΚΩΡΙΑ. Ἡ γαιώδης ἐν ὑποσάθρῃ.] Dele ~~τὴν~~.
Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 49. et
nos supra v. Σκωρία.

ΟΙΝΑΡΑ. Τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.] Schol.
ad Nicandri Alexiph. v. 55. οἰνῆρα legit. Θρία,
ιδίως μὲν τὰ φύλλα τῆς συκῆς ὥσπερ οἰνῆρα τὰ τῆς
ἀμπέλου.

ΟΝΕΙΤΗΣ. Ἡρώς ὄνομα καὶ ἴσως ἀν' ἐπὶ — Ὀνι-
τὶς, ὀρίγανον.] Scribe καὶ ἴσως ἀν' ἐπὶ ὀνίτις, ὀρίγανον.
Scribitur siquidem Ονίτης καὶ ὀνίτις. Schol. ad
Nicandri Alexiph. v. 56. Ὀνίτιδα λέγει, τὸ ὀρί-
γανον — ὃ καὶ ὀνίτης λέγεται.

ΠΩΛΟΣ.

PARS

III.

ΠΩΛΟΣ. Ἑταῖρα.] Nicand. Alexiph. v. 65,

Θηλυτέρης πώλοιο χέας ὀπὸν —

Schol. τῆς ἀνδρώπε. Et alter, νέας γυναικός.

Schol. ad Lucian. Catapl. vol. i. p. 21. Edit.

Grævii : Πολίον. Scribe Πώλιον. Eubulus apud Athenæum lib. xiii. 3. p. 568.

Πώλης Κύπριδος —

ΣΙΛΛΑΣ. Ἑμμετρον, σκάμμα.] Scribe, deleta
distinctione, ἔμμετρον σκῶμμα. Timonis Σιλλὰς
apud Laertium. Et Σιλλός.ΚΥΒΕΘΡΑ. Τὰ τῶν μελισσῶν.] Vide Hesych.
v. Σίμβλας.ΘΩΡΙΞΙΣ. Οἰνοποσία.] Corrigunt non male,
Θώρηξις. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 32.
Θωρηχθέντες, ἀντὶ τῷ μεθύοντες· ἢ Ἱπποκράτης τὴν
οἰνοποσίαν θώρηξιν εἵρηκε.ΥΡΑΣ. Μίγδην.] Excidit litera initialis.
Scribendum, Φυράξ. Ὑράξ autem est *mus* Lin-
gua Ætolica. Schol. ad Nicandri Alexiph.
v. 37. Ὑρακας, τὰς μῦκας κατὰ Αἰτωλίας.ΚΑΜΜΟΡΕ. Καχόμοιρε.] Vide Nicand. A-
lexiph. v. 43.ΤΙΤΑΝΟΣ — Κονία ἄσβεστος.] Forfan ἄσ-
βεστ. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 43. Καὶ
φησὶ

Φησὶ δράκα κονίας ἀσβέσσης μισγομένην οἶνω, βοηθεῖν τῷ πεπωκότι. Τίτανος γὰρ ἡ ἀσβέσσης. Mox ἀντὶ τῆς, ἐπιγύψῃ χρίσμα, forsan apud Nostrum legendum ἐπιγύψιον χρίσμα, vel ἐπὶ γύψῃ, χρίσμα. Lege tamen οἱ δὲ τι γύψῃ χρίσμα.

PARS
III.

ΧΕΛΟΥΕΙΝ. Βήσσειν, καὶ χελεύσειν ὁμοίως.] Lege χελύειν — ἢ χελύσσειν. Nicander Alexiph. v. 81.

—— ὁλοῇ χελλύσsetαι ἄτη.

Hefych. Χελὺν, χεῖλος. Schol. Nicand. σήθεος, ubi Schol. pro χελλύσsetαι videtur legisse διὰ χέλουος.

ΓΡΑΨΕ. Τὸ συναγόμενον, &c.] Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 91. Aristophanes Plut. v. 1207.

—— ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις

Ἡ γραῦς ἔπεσ' ἀνωτάτω ——

Hinc ἀπογραῖζειν Schol. ad locum Nicandri supra citatum.

ΦΙΑΡΟΝ. Καθαρόν.] Theocritus Idyll. xi. 21.

Μόχῳ γαυροτέρα, Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῶς.

Confer Nicand. Alexiph. v. 91. et Callimachum, p. 252.

ΣΤΑΚΤΟΝ. Τὸ διυλισμένον.] Ita Schol. ad Nicand. Alexiph. p. 70. v. 95. Κελεύει κονίαν ἀπὸ κλημάτων πλύναντα, καλαμῖνα καλᾶσθαι διυλίζειν.

ΜΥΚΗΣ.

PARS
III.

ΜΤΚΗΣ. Τῷ ξίφει ὁ κατὰ τὴν λαβὴν, ὁ κρα-
τητὴς καλεσμένος.] Schol. ad Nicand. Alexiph.
v. 103. Μύκης κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ ξίφους, τὸ κατα-
κλεῖον τὴν θήκη. Vide nos supra P. II. v. Μύκης.

ΚΗΚΑΔΕΙ. Λοιδορεῖ, χλευάζει.] Legerem
Iubens, Κηκάδι, λοιδορῇ, χλευασικῇ, ut respexerit
Callimachum apud Schol. Nicand. Alexiph.
v. 185. et Etymol. Mag. Κηκάδι σύν γλώσση.
Schol. Nicand. χλευασική (ita enim legendum,
non κλευασική,) ad illud Nicandri

—— Κηκὰς ἀλώπηξ.

ΣΦΥΖΕΙ —— Στέλλεται ἡ φλέψ.] Male cor-
rigit Gujetus. Schol. ad Nicand. Alexiph.
v. 192. Φλέβες σέλλονται, ΣΦΥΖΟΥΣΙ.

ΑΤΤΥΖΕΙ —— Ἀπολύει.] Scribe Ἀτύζει —
Ἀπολύει. Nicander Alexiph. v. 193.

—— ὁ δ' ἡέρα παῦρον ἀτίζει.

Hic male, opinor, ἀτίζει. Ἀτύζει, Perdit, Emit-
tit, Aversatur: ut ἀτυχθεῖς, ἀποσραφεῖς, de
Astyanaacte apud Homer. Iliad. Z. 468.

Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλῃ ὅφιν ἀτυχθεῖς.
Schol. ad Nicandrum male legit ἀτιχθεῖς.
Confer eundem Schol. infra, v. 285.

ΑΤΑΡΠΙΤΟΣ. Αταρπὸς, (lege ἄτραπος) ὁδὸς
—— Ἀτρεπτος. —] Scribe ὁδὸς ἄτριπτος. Vide He-
sych. v. Ἀτραπος.

ΕΔΑΝΟΝ.

ΕΔΑΝΟΝ. Εὐῶδες, ἡδύ.] Nicander Alex- PARS
III.
iph. v. 162.

Τῷ μὲν ἔξ' ἐδανοῖο πόροις δέπας ἔμπλεον οἴης
Πράμνιον αὐτοκρῆς, ὅπως ὑπετύφατο ληνῷ.

ΨΙΘΙΑ. Εἶδος ἀμπέλους.] Schol. ad Nicand.
Alexiph. v. 163. Πράμνιος οἶνος ἀπὸ ἀμπέλους πρᾶμ-
νίας, ἣν καὶ ΨΙΘΙΑΝ τινὲς καλεῖσιν. Confer eundem
Schol. infra, v. 181.

ΑΤΜΕΝΙΑ. Δουλεία, δυσυχία. — Ἀτμενώνητον, δε-
λικόν.] Forſan, Ἀτμενῆ, ὠνητόν. Schol. ad Nicand.
Alexiph. v. 172. Ἀτμεύειν, δελεύειν Ἀτμενεῖς γὰρ
οἱ δέλοι. Confer eundem, v. 423. Hesych. Ἀ-
μενον, ἀπαυσον οἰκέτην. Lege ἀπισον. Vide Aris-
toph. Plut. v. 27. Sed recte ἀπαυσον. Vide
Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 178. ubi legen-
dum, Ἀτμενιον, ὠνητόν.

ΦΥΛΑΙΣ. Ἡ Σάμος τὸ πάλαι.] Recte. Schol.
ad Nicand. Alexiph. v. 149. Φυλλίς δὲ ἡ Σάμος.

ΓΕΩΦΑΝΙΟΝ. Μέταλλον τῆς κεραμιτίδος ἢ
ἄλλης ἐργασίας.] Recte. Confer Schol. ad Ni-
cand. v. 149. Vide omnino Mauffac. et Valeſ.
ad Harpocratonem. Puto κρὸν five arietem
Mandrobuli invenisse istud γεωφάνιον. Atque
hinc ἀναθήματα ista: de quibus Suidas et Mauf-
facus. Atque ita conveniet inter Suidam et
Scholiastam Nicandri.

ΑΣΚΑΡ-

64 EMENDATIONES

PARS
III.

ΑΣΚΑΡΔΑΜΥΚΤΟΙΣ. Ἀσκαρμύκτοις.] Vide Arnaud ad Oppianum p. 226. Nicander Alexiph. v. 161.

Ὅζυ μέλος βόωνιν ἀταρμύκτω φρένας οἷσσε.

Ubi Schol. Ἀταρμύκτω, ἀφόβω.

ΦΛΥΣΩΣΑ. Μαινομένη.] Recte corrigunt Φλυσῶσα. Hesych. Φλύσσει, ἐρυγγάσει. Nicander Alexiph. v. 214.

— μανίης ὑπὸ μυρία φλύζων.

Nempe, Φλύζει, Φλύσσει, et φλύει idem. Scholiastes ibi nugatur. Quæ vox restituenda Nicandro v. 319.

— ἐκφλύσιο καταχθίος ἔρματα γαστρός.

Evasmes. Vulgo male ἐκφλοῖσιο καταχθίος.

ΑΜΦΙΒΡΟΤΗΣ.] Nicander Alex. v. 216.

Ἀμφιβρότην κώδιαν ὑπὸ ξιφείαςιν ἀμειδίς.

Hesych. Κωδία — κεφαλῇ. Scribe Κωδεία. Vide Schol. Nicandri.

ΚΕΡΝΟΦΟΡΟΣ. Ὁ τὰς θυσιῶν ἄγων.] Utitur Nicander Alex. v. 217. ubi vide Schol. de κέρνος et κερνοφόρος.

ΙΔΑΣ. Εἶδος, καὶ πάντα τὰ ὑψηλά.] Scribe, Εἶδες. Nam Ἰδας pro εἶδας. Verbo utitur Philostratus p. 912. ubi male Interpres. Cæterum

Ida

Von

Ida est omnis mons. Schol. ad Nicand. Alexiph. PARS
III.
v. 220. Ἰδὴ καταχρηστικῶς πᾶν ὄρος καλεῖται. Hesych. Ἰδὴ — τὸν ψιλὸν τόπον. Lege ὑψηλόν, ut supra.

BAKXH. Γένος ἀπίς.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 512. Ἡ δὲ ἀπίς εἰς πολλὰ διαίρεται· ἢ γὰρ BAKXH λέγεται ἢ μυρτάς.

AKPAΔA. Ἀπίον. Λάκωνες.] Vide Schol. ad locum Nicandri, quem jam nunc citavimus.

MINTANΘEEC. Πόα.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 520. Τὸ τρίφυλλον Διονύσιος μὲν ἐν τοῖς Ριζοτομικοῖς μινυανθεῖς καλεῖ.

XAIA. Ἀγαθή. — Χαίνας, εἴαρις.] Scribo — Χαῖα, ἔρια. Vide Hesych. v. Ἀχαία.

AMMON — Ὀφεις. Κυρηναῖοι.] Lego Ὀφεις. Schol. ad Nicand. Ther. v. 490. Τὰς μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς χοιρᾶς ἀμμώδεις καλεῖσιν. — Λίβυας μὲν ἐν τῆς ἀμμώδεις φησί· πολλοὶ γὰρ ἐν Λιβύῃ τοιαῦτοι τυγχάνουσι.*

* Ita in margine Hesych. — Placet Phavorini lectio, καὶ φεις. Κυρηναῖοι. Suidas: Διφάς. Εἶδος ὄφιος — γίνεται δὲ ἐν Λιβύῃ ἢ Ἀραβίᾳ μάλλον. Καλεῖσιν δὲ αὐτὴν μελάνωρον ἢ ἀμμοῶντι ἢ κεντρίδα. Ubi legerim, καὶ ἀμμωνά τε καὶ κεντρίδα. Atque hinc corrige Hesychium infra, Κεντρίων, φωνήν, γένος τὶ ζῶν. Lege ΚΕΝΤΡΙΔΑ, ΟΦΙΝ, γένος τὶ ζῶν.

AKONTIAI.

PARS
III.

AKONTIAL. Ὅφεις τινὲς λέγουσιν καὶ ἀκοντίζοι.]

Forfan, καὶ ἀκόντιοι, vel παρὰ τὸ ἀκοντίζαν. Schol. ad Nicand. Ther. v. 491. Ἀκοντία δέ, οἱ κατὰ τὰ ἀκόντια διατρέχοντες. Καὶ ἄλλα δὲ ζῶα εἰσὶν ἀκόντια καλέμενοι, διὰ τὸ ὀρμαῖν ὥσπερ τὰ ἀκόντια.

ΦΟΡΒΑΔΕΣ. Φοιτάδες. — Φοράδην, πάντα φερόμενον.] Lego, Φορβάδην, Φοράδην, πάντα φερόμενον. Dicitur scilicet Φοράδην et Φορβάδην. Schol. ad Nicand. Ther. v. 925. Φορβάς δέ, λέγεται μὲν καὶ τὸ Φοράδιον. Sic apud Callimachum, Hymn. in Cererem v. 137.

Φέρβε βόας, Φέρε μάλα —

ΜΑΓΙΣ. Παλαθίς ἄρτος.] Forfan, ἀρτοφόρος. Vide Hesych. v. Κανέοισι.

KANEIN. Κτείνειν, ὅθεν τὸ κανῆν ἀπὸ τῶν κανομένων ἱερέων.] Pro κτείνειν lego κτενεῖν. Illud autem κανῆν five κάνεον est vox anatomica. Schol. ad Nicand. Ther. v. 560. Μέρη ἐξημμένα τῷ ἥπατος ὥσπερ καὶ ὄνυξ, καὶ μάχαιρα, καὶ ΚΑΝΕΟΝ.

ΡΥΤΑ — Πήγανον.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 521. docet Ῥυτὴν a Peloponnesiacis Πήγανον vocari.

ΡΙΞΑΙ. Αἱ θείσεις τῷ ὀφθαλμῷ καὶ παντῶν φυτῶν.] An ὀμφαλῷ vel ὀφθαλμῷ?

ΑΡΙΣ-

Ita

ΑΡΙΣΤΟΛΟΧΙΑ. Βοτάνη τις.] Nicander PARS
Ther. v. 509. III.

Ἦτοι ἀριστολόχεια —

Ad quem locum vide omnino Scholiastam.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ. Περιστερὰ ὄρεος. Ἑλληνιστί.] Eu-
phorion apud Schol. ad Nicand. Ther. v. 35.

— θιμβρήν τε σεμίραμιν.

Lege θιμβρήν. Vide Ctesiaz. Persica, p. 680.
Ed. Gronovii.

ΚΑΧΡΥΔΙΩΝ — Βοτάνη ἡ λιθανωτίς.] Schol.
ad Nicand. Ther. v. 40. Καχυρόεσσαν δὲ τὴν
λιθανωτίδα λέγει.

ΠΑΤΟΣ — Κόπρος.] Nicander Ther.
v. 933.

— νεαλῆ δὲ πάτῳ περὶ τύψιν ἐλίζαις.

Ubi Schol. Πύραθος, κυρίως ἡ τῆς αἰγὸς κόπρος
καὶ πάτος τὸ αὐτὸ σημαίνει.

ΑΣΚΕΛΕΕΣ — Ἀσάρκοι.] Vide Nicandri
Theriac. v. 42. ubi male Scholiastes.

ΑΕΡΓΗΛΟΝ. Ἀργόν.] Vox restituenda Ni-
cand. Ther. v. 50. ubi male ἀργηλοῖσιν

— τόθι θρηϊκὲς ἀμορβοί

Κρειοφάγοι, μήλοισιν ΑΕΡΓΗΛΟΙΣΙΝ ἑπόνται.
Ita legendum. Vulgo male ἀργηλοῖσιν.

PARS NAΞEI. Ἐρείσει, λιθάσει.] Ita legendum.
 III. Vide Nicandri Ther. v. 952.

MHNIGZ — Ἐπίπλως, δῆμος.] Scribe δῆμος.
 Vide Hesych. v. Δημός, et nos infra p. 70. Confer
 Schol. ad Nicand. Ther. v. 557.

ΤΥΦΛΩΝΕΣ. Εἶδος ὀφρων.] Legendum ex
 ordine literarum, Τυφλῶπες. Vocabantur etiam
 Τυφλῖνοι. Nicander Ther. v. 492.

Καὶ ἔτι πρὸς ΤΥΦΛΩΠΕΣ ἀπήμαντοι φορέονταί.
 Ubi Schol. Οἱ τυφλῶπες, τινὲς αἱ καλέμενοι
 ΤΥΦΛΙΝΟΙ· οἱ καὶ πατέμενοι, ἡρέμεσι.

ΑΡΙΑ. Φύτον ἡ ἄρια.] Forſan, Φύτον ἡ ἄρια.
 Nam ἄριον est ὄξϊς, ὀξύθαφον. Schol. ad Nicand.
 Ther. v. 526. Ὅξϊς, ἡ δὲ συνήθεια καὶ ἄριον καλεῖ.
 Quare notat Hesychius quod vulgo vocatur
 ἄρια.

ΚΥΒΟΣ — Πάφιοι δὲ τὸ τρυβλίον.] Ita recte
 emendant. Intelligit quod vulgo Κυμβίον. He-
 sych. Κυμβίον, εἶδος ποτήριος. Schol. ad Nicand.
 Ther. v. 526. Κυβοειδὲς ποτήριον. Quare Κυμ-
 βίον quasi Κυβίον.

ΒΡΑΠΤΕΙΝ — Τῷ σώματι ἔλκεν.] Ni-
 cander Alexiph. v. 359. de vitulo fugente
 ἐράττεα.

Οἷη τ' ἐξ ὑμένων καλῆς ὑπὸ οὐδατι μάχης
Βράττες ἀνακρέντα χύσιν μενοεικέα θηλῆς.

PARS
III.

An Nicander ex Hesychio corrigendus?

MINΘΑ.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 371.
Μίνθα δὲ αἶδς παλλακὴ ἔτω καλεμένη, ἣν διεσπά-
ραζεν ἡ Περσεφόνη.

ΔΟΥΤΜΝΙΟΝ. Εἶδος βοτάνης.] Recte Sal-
maf. δορύκνιον. Vide omnino Schol. ad Nicand.
Alexiph. v. 373. Τὸ δορίκνιον, (lege δορύκνιον) ὃ
καὶ μελίσσάφυλλον καλεῖται· ἀγρία βοτάνη ἐστὶν αὕτη.

ΚΟΥΡΝΗ — Οἱ δὲ κολόροβον.] Legendum
κολοῖδορον sive κολόδορον. Vide Hesych. in v.
Apud Nicand. Alexiph. v. 409.

Δεινὴν βραιμήντος ἐναλδήσασα κορύνην.

Κορύνη est αἰδοῖον ὄνυ. Sed nihil muta. Κολόρρο-
βος est καλαύρων. Vide Scalig. ad Manilium,
p. 46.

ΑΝΕΡΕΠΤΟΜΕΝΗ. Χαριζομένη, ἀναλίσκασα.]
Forſan χαρταζομένη. Vide Hesych. v. Ἐρεπτό-
μενοι. Nicander Alexiph. 256.

Τῶ καὶ ἐπιχομέναισι περὶ τόμαχον βάρος ἔζει
Πρῶτ' ἀνερεπτόμενον —

ΝΗΡΕΑ. Μαράθς θάμνος.] Nicander Ther.
v. 531.

PARS
III.

Νῆριν, πηγάνιον τε —

Quare Νῆρις legendum. Dioscorides, Νήριον.

ΕΛΞΙΝΗ. Ἡ περδίκιος βοτάνη.] Recte. Vide Hesych. v. Σιδηρίτιν. Schol. ad Nicandri Ther. v. 537. Ἐλξίνη δὲ, καὶ κλύεατις, καὶ σιδηρίτις, καὶ παρθέτιον, καὶ περδίκιον, πάντα ἐπὶ ἐνὸς φυτῷ. Hinc corrigendus idem Schol. infra, v. 863. Τὸ παρθέτιον τινὲς ΕΛΞΙΝΗΝ ὀνομάζουσιν· ἐνοιο δὲ, περδίκιον. Vulgo male ἐλξήνην.

ΑΝΤΑΟΝ — Τὴν θάλασσαν καὶ τὸν σῶρον τῶν δραγμάτων.] Vide Schol. ad Nicandri Ther. v. 541. et Hesych. v. Θημονία.

ΔΗΜΟΣ. Ὁ ἐπίπλες τῶν ἱερῶν, ἀπὸ τῆς εὐκρατοῦς εἶναι δαιμόσις ὀνομασμένος, καὶ τὸ λίπος.] An legendum εὐκαυτος εἶναι ὡς δαίμων τις ὀνομασμένος? Scilicet a δαίω, υἱο.

ΚΑΡΔΟΠΙΟΝ — Ἡ μάκτρα, ἥτις ἢ κάμπτρα, ὅπερ τὰ ἄλευρα μᾶσσουσιν (ita legendum: vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 527.) ἥτοι ἀβάκην.] Hesych. Μάκτρα, ΑΒΑΚΙΟΝ ἔνθα μᾶσσουσιν τὸ ἄλευρον. Pro κάμπτρα autem legendum κάμψα. Hesych. Κάμψα, θήκη. Latini, *Carsa*.

ΡΑΚΙΔΕΣ. Ὀρόδαμνοι, κλάδι.] Ita distinguendum. Nicander Ther. v. 533.

— ἥτις καὶ ὕλην

Οἷας θ' ἐρπύλλοισι περιρράκιδας ἀέξει,

Ubi

Ubi Schol. Περιρρακίδες, κυρίως μὲν οἱ ἀπὸ τῶν Φοι-
νίκων κλάδοι. PARS
III.

ΣΦΑΡΑΓΓΕΥΝΤΟ. Κατεπονῶντο.] Scribe
unica γ. Nicander v. 553.

— τέργεται δὲ περισφραγεῦσα γάλακτι.

ΛΟΒΟΙ — Ἀγχείον.] Schol. ad Nicand. Ther.
v. 536. Ἀλλὰ χωρὶς ἑκάστον σπέρμα ἐν τῷ ἰδίῳ
λοβῷ ἔγκεται — Λοβὸς γὰρ λέγεται πᾶσα λεπίς,
ἥς ἐνδὸν ἐστὶ σπέρμα. Ἐστὶ δὲ καὶ ΑΓΓΕΙΟΝ, ἐν ᾧ οἱ
Γεωργοὶ τὰ σπέρματα βάλλουσιν.

ΣΜΗΡΙΓΓΕΣ — Τῷ κυνῶν ἐν τοῖς μηροῖς καὶ τοῖς
αὐχέσιν ὄρθαι τρίχες.] Schol. ad Nicand. Ther.
v. 557. Τὸ μῆνυγας. Γράφεται καὶ σμήριγας,
καὶ σημαίνει κατὰ τινὰς τὰς τρίχας τὰς ἐπὶ τῶν μηρῶν
καὶ τῆ τραχήλει κατὰ δὲ ἐνίαις, τὰς ἐπὶ τῶν μετώπων
τρίχας. Vide Lycophron. v. 37.

ΚΟΤΥΛΗΡΥΤΟΝ.] Utitur Nicander Ther.
v. 539.

Πῖνε δὲ γ' ἐντρίψας κοτυλήρυτον ὄζος ἀφύσων,
ἢ οἶνε —

ΜΟΣΧΟΙΣΙ. Τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασι.] Re-
spexit Homerum,

— ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς

ἴδης ἐν κνημοῖσι διδὼ μοσχοῖσι λόγοισι.

Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 355. Μόσ-
χηδον

PARS III. χρηδὴν δὲ μόχμα δίκην δι' οὗ σημαίνει τὸ ἀπαλὸν καὶ
τρυφερόν. Μόχγευμα γὰρ πᾶν τὸ ἀπαλόν. Ὅμηρος
—— μόχοισι λύγοισιν.

ΜΟΣΧΕΥΜΑΤΑ. Τὰ νέοφυτα.] Schol. ad Nicand. ut supra, Μόχγευμα, πᾶν τὸ ἀπαλόν.

ΜΟΣΧΙΑ — Κρέα μοσχάρια.] Scribendum, opinor, Μόσχεια. Scilicet, κρέα.

ΑΔΕΥΚΕΙ. Ἀπεικότη, οἰονεῖ ἀδοκεῖ.] Male ἐτυμολογεῖ. Nam δεῦκος est Ætolis γλυκος five γλυκὺ. Hinc πολυδευκής, suavis; et ἀδευκής, πικρός. Ita Schol. ad Nicand. Ther. v. 625. Πολυδευκής δὲ τῷ γλυκέως· τῷ ἡδυτάτῃ. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκὺ παρ' Αἰτωλοῖς· ὅθεν ἀδευκής, ὁ πικρός.

ΧΑΡΑΔΡΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέων.] Heliodorus lib. iii. p. 142. Edit. Commelin. Ὁ Χαραδριὸς τὰς ἰκτεριῶντας ἰᾶται καὶ ὁ τῆτο πάσχων, εἰ τῷ ὀρνέῳ παρὰλέπαι, τὸ δὲ φεύγει καὶ ἀποσρέφεται τὰς ὀφθαλμοὺς ἐπιμῦσαν, καὶ φθοροῦν, ὡς οἰονταί τινες, τῆς ὀφελείας, ἀλλ' ὅτι θεώμενος ἔλκεν καὶ μετασπᾶν εἰς αὐτὸν ὥσπερ ρεῦμα πέφυκε τὸ πάθος· καὶ διὰ τῆτο ἐκκλίνει καθάπερ τρωσὶν τὴν ὄρασιν,

ΠΗΔΟΣ — Γράφει δὲ καὶ ἐν ἐπείῳ — μέγα δ' ἔβραχε πῆδιος.] Scribo, ἔβραχε φήγινος ἄζων, πῆδιος τε καὶ δεσ.

ΠΗΔΑΣΟΣ.

ΠΗΔΑΣΘΟΣ. Πόλις — καὶ ἵππε.] An *Pe-* PARS
III.
gafus? Schol. ad Nicand. Ther. v. 804. Πί-
δατος, τὸ ὄρος.

ΑΛΑΛΑΓΓΕ. Ἡ πλάμη.] Scribo Ἀλάλγξ ex
ordine literarum. Utitur Nicander Alexiph.
v. 18.

— ἀμφὶ δὲ πρώτοις
Εἰλύεται σένοισι κακῇ ἀλάλγῃ βαρύνον.

ΚΑΡΔΙΟΤΑΚΙΑΙ. Πόλις καρδίας, τὰς καρδίας
ἔλκον τῶν θυμάτων.] Scribe δι' αὖς τὰς καρδίας
ἔλκον τῶν θυμάτων. Quæ amittebantur in syl-
laba præcedenti.

ΧΑΛΙΣ. Ὁ ἀκρατος οἶνος καὶ ὁ μεμηνώς.] Lego,
οἶνος — Χαλικρὸς, ὁ μεμηνώς. Nicander Alexiph.
v. 29.

Οἷα χαλικραῖη νόχιος δίδαμασμένῳ οἷη.

ΛΙΚΝΟΝ. Κανὼν.] Forſan Κενὼν. Schol. ad
Callimachi Hymn. in Jovem v. 48. Λίκνον τὸ
κόσκινον, ἢ τὸ ΚΟΤΝΙΟΝ, ἐν ᾧ τὰ παῖδια τιθέασιν.
Latini, *Cunæ*.

ΟΜΦΑΛΟΕΣΣΑ. Ἡ Ἄρκετ.] Nicander
Alexiph. v. 7.

Ἄρκετον ὑπ' ὀμφαλόεσσαν ἐνάεσσο —

Ubi vide Scholiastam.

74 EMENDATIONES

PARS
III.

ΠΝΥΤΤΟ — Ἐνόησεν.] Schol. ad Nicandri
Alexiph. v. 13. Πνυθέης, ἀντὶ τῷ πνύθι· ἤγαν,
σύνευ, γνῶθι.

ΟΥΛΑ. Τὰ τῶν ὀδόντων.] Nicander Alexiph.
v. 17.

Οὐλά θ' ὑποσύφει χολόεν ποτόν —

Schol. infra ad v. 210. Ἐπειδὴ ξηραίνει τὸ δηλητή-
ριον, ΤΑ ΔΕ ΟΥΛΑ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ ἐκ βά-
θρων ῥήγνυνται.

ΟΥΡΙΟΝ. Σωρίον.] Lege Οὔριον, ᾠρίον.

ΥΠΕΡΩΑ. Ἡ τῷ σώματος.] Schol. ad Ni-
cand. Alexiph. v. 16. Ὑπερώαν, ἥτοι τὸν ἔβρανίσκον.

ΚΥΑΘΟΣ. Σταγῶν, μικρὸν μέτρον.] Scribe,
Σταγῶν. Schol. ad Nicand. Ther. v. 582. Ὁ
κύαθός, μέτρον ἐστὶ,

ΣΩΧΕΪΝ. Τρίβειν.] Scribo Σώχεν. Re-
spicit Nicand. Ther. v. 590. Ubi Schol. Σώ-
χεν, τὸ τρίβειν.

ΗΤΡΙΟΝ. Ὑψηλὸς ἑλαφός.] Locus corrup-
tus. Schol. ad Nicand. Ther. v. 595. Ἡτριον,
ὑπ' ὀμφαλῷ. Scribe apud Hesych. Ἡρίον, ὑψη-
λὸς ΔΟΦΟΣ.

ΙΠΡΟΣ. Ἀπαγγέλλω.] Istud ἀπαγγέλλω per-
tinet

tinet ad verbum ἱρω, ἐρῶ, λέγω, ἀπαγγεῖλῶ, sive ἀπαγγέλλω.

PARS
III.

ΑΝΑΤΡΟΙΣ. Δίχα ἀνέμῃς.] Nicander Alexiph. v. 235.

— ὃ δὴ ῥ' ἐκόμισαν ἄνθρωποι.

Scribendum ἐκόμισαν ἄνθρωποι. Schol. Ἄνθρωποι, ὅχθαι τῶν ποταμῶν.

ΑΤΤΥΖΕΙ. Ταράσσει, ἀπολύει.] Ita legendum. Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 285. et supra Nicandrum ipsum v. 193. ubi ἀτύζει scribendum. Id est, *Aerem emittit*. Schol. Nicand. Alex. v. 285. πνεῦμα ἀπολύει. Ita legendum, non ἀπολλύει. Quanquam hic de *crepitu ventris*, illic de *respiratione* intelligendum. Confer Julium Polluc. lib. i. 1. p. 12. Vide nos supra p. 62.

ΑΦΤΣΕΓΕΤΟΝ — Συρφετόν.] Illud συρφετόν litura fanandum. Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 339.

ΒΡΥΚΩΝ. Συνερείδων τὰς ὀδόντας.] Nicander Alexiph. v. 226.

— διὰ δὲ στόμα βρυκὸν ὀχλίσεις.

Schol. Μεμυκὸς, συνερείδει γὰρ τὰς ὀδόντας.

ΒΡΑΥΚΑΝΑΣΘΑΙ. Ἐπὶ τῶν κλαίωντων παιδῶν λέγεται.]

PARS
III.

λέγεται.] Respicit Menandrum. Schol. Nicandri Alexiph. v. 221. Βραυκανάαται. Γράφεται ἡ βρυχανάαται· βρυχᾶται· κλαυθμυρίζει· ὡς παιδίον φωνεῖ, ἢ δακρύει, ὡς Μένανδρος.

ΝΑΦΘΑ. Θιάφιον, θῆον.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 249. Ἦτοι τὸ ἐφήμερον σκευαστικόν ἐστι Φάρμακον, ὃ ἡ οἱ βάρβαροι νάφθαν καλεῖσιν. Vide Hesych. v. Θῆον, et Suidam v. Ἐφήμερον, et Φάρμακον.

ΦΑΡΙΚΟΝ. Φάρμακον.] Schol. Nicand. Alexiph. ut supra: Ἐστὶ γὰρ καυστικόν. Δοκεῖ δὲ ἡ Μήδεια τὴν κατασκευὴν αὐτῇ εὐρηκέναι, διὸ ἡ Κολχικὸν λέγεται· οἱ δὲ ἱρὶν αὐτὸ πρὸσαγορεύουσιν ἄλλοι Φαρίκον· ἕτεροι ἐφήμερον, διὰ τὸ ἑωθεῖν ἀναδιδόσθαι κατὰ τὸν Τανάιν ποταμὸν, ἢ τὴν Κολχίδα.

ΕΦΗΜΕΡΟΝ.] Vide Schol. ad locum Nicandri, qui supra citatur.

ΑΠΟΣΤΚΑΖΕΙΝ.] Aliud ἀποσπικίζαν. Schol. ad Nicand. Alexiph. 316. Ἀποσπικίσμας, τετέσι, λάβοις.

ΒΟΥΠΡΗΤΙΣ. Λαχάνε εἶδος.] Vide Nicandri Alexiph. v. 332. et Schol. ad locum.

ΚΑΣΤΑΝΑ. Διὸς βάλανοι.] Nicander Alexiph. v. 269.

Κασάνη

Κατὰντ καρύοντο ΠΑΧΥΦΛΟΙΟΙΟ —

PARS
III.

Ita legendum. Vulgo ταχυφλοίοιο. Addit Hesychius εὐεόια, κάρνα. Vide eum v. Εὐεόια et Δίδς βαλανοί, et Schol. ad locum Nicandri supra citatum.

ΤΗΝΕΣΜΟΣ.] Vide Hesych. v. Χορδαφός. Idem βιασμός, teste Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 379.

ΓΕΡΑΙΡΕΙ. Τέρπει.] Nicander Alexiph. v. 396.

— τήθη τε γεραιόμενα μπόισι.

Legendum γεραιόμενα.

ΜΑΣΤΟΣ — Ποτήριον ἢ λίθον.] Pro λίθον lege τιτθόν sive τιτθίον. Vide nos supra P. I. v. Τιτθή. Dein, καὶ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα χωρία καὶ μέρη, μασῶς, ut recte Palmerius.

ΟΜΦΑΛΟΕΣΣΑ — Εὐτροφον χώραν.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 345. Ὀμφαλδεσσαν, τὴν τροφώδη περὶ τὸν ὀμφαλόν. Legendum ΠΑΡΑ τὸν ὀμφαλόν.

ΣΚΑΦΙΔΕΣ. Ποιμενικὰ ἀγέια.] Schol. Nicand. Ther. v. 618. Σκαφίδεσσι δὲ δοχαίαις, ἀντὶ τῶν ἀγέιαις δεκτικαῖς. "Ομηρος,

— γαλοί τε σκαφίδες τε.

ΓΥΡΙΝΟΝ.

PARS
III.

ΓΥΡΙΝΟΝ. Τὸ ἐκ τῆ βατράχου παιδίον.] Nicander Ther. 620.

Ἄλ' ἦτοι ΓΕΡΥΝΩΝ καναχοὶ περὶ ἄλλα τοκῆς
 Βάτραχοι ἐν χύτρησι καθεψήθεντες ἄριστοι
 Βάμματι —

ΠΑΝΑΚΕΣ. Βοτάνη τις, ἣ πολλοῖς ὀνόμασι κα-
 λέται.] Respexit Schol. ad Nicand. Ther.
 v. 565. ubi multa ista nomina reperies, quae
 exscribere non dignatus est Hesychius.

ΚΕΚΡΥΦΑΛΟΣ.] Vide Schol. ad Nicand.
 Ther. v. 580. ubi habes gemina.

ΕΜΜΑΤΕΙΤΑΙ. Ἐνερθεῖται.] Nicander Ther.
 v. 809.

Κέντρον γὰρ πληγῇ περικάλλιπεν ἑμμάπεςσα.
 Legendum ἑμμάτεσσα. Confer Nicand. Alex-
 iph. v. 138.

ΣΙΔΗ. Θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς ροιᾶς φησὶ.]
 Schol. ad Nicandri Ther. v. 887. Ἡ δὲ σιδή,
 φυτὸν ἐστίν, ὃ κατὰ Θεόφραστον ἐν Ὀρχομένῳ φύεται ἐν
 ὕδατι, ρίζα ὄν. Addit Hesych. ἐν τῷ Νείλῳ. In
 aqua forsan. Nisi legendum Μινυεῖα. Vide
 Hesych. v. Ὀρχόμενος, et Schol. praedictum Ni-
 cand. et Spanhem. ad Callimachum p. 561.

ΔΙΕΝΤΑΙ. Διώκονται.] Vide Schol. ad Ni-
 cand. v. 755.

ΚΛΩΘΕΙ

ΚΛΩΘΕΙ. — Βλασάνει.] Ita utitur Nicander Ther. v. 647.

PARS
III.

— κλώθοντος ἐν ἀρπάζουσιν εἶναι.

ENNEMEI. Ἐν συμφύτῳ.] Scribendum, Ἐν νέμει. Idem mendum apud Nicand. Ther. v. 660.

— ἡ δ' ὑπὸ κνημοῖς

Σκαοῖς ἐντέλεθει φυγῆλιος ἐννεμέεσσι.

Scribe ἐν νεμέεσι. *In pascuīs. In nemoribus.* Nicander infra, v. 915.

— ἐν νεμέεσσιν ἀνύδροις.

Vide Hesychium v. Νέμος.

ΜΕΛΙΖΩΡΟΣ. Γλυκῆα.] Nicander Ther. v. 663.

— μελίζωρος δὲ πάσαοξ.

Quo respicit, opinor, Hesychius.

KANΘΟΣ. Ὁ τῷ ὀφθαλμῷ κύκλος.] Vide Hesych. v. Ἄλως, et nos supra P. II. ad eandem vocem. Schol. ad Nicand. Ther. v. 673. Κανθὸν δὲ λέγει τὸ κάτω τῆς ῥινὸς μέρος· ἦγεν τὸ ῥάμφος. Καὶ τῷ κανθῷ, τὸ μὲν πρὸς τὴν ῥῖνα μέρος ῥαντὴρ λέγεται, ὅτι ῥαίνεται τοῖς δάκρυσι· τὸ δὲ ἕτερον παρώτιον.

ΛΕΚΤΟΝ. Ὡς σεμνὸν, ἢ ἀκρωτήριον.] Non potuit melius: nam *lecta mulier* dicimus pro *prudica*. Deinde intelligit Trojæ ἀκρωτήριον vocatum λεκτόν. Schol. ad Nicand. Ther. v. 667.

Φάλακρα, ἀκρωτήριον Τροίας· ἢ Φαλάκρα τῆς ἐν Τροίᾳ παραλίου

80 E M E N D A T I O N E S

PARS III. παραλίς ἀκρατήρια· ἐν τὰ ὀνόματα, ΑΙΚΤΟΝ, Πέργαμον, καὶ Ἰδὴ.

ΑΒΛΗΧΡΗ. Ἀδενῇ· οἱ δὲ ἀπαλὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ.] Lego ἐπὶ τῷ θάμνῳ, cum de θάμνῳ dicitur. Θάμνος autem radix et ramus arboris. Nicander Ther. v. 885.

—— πώϊς ἀβληχρῆς ἔγχλωα ρίζαν.

Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 329. Τὰ ἀπαλὰ τῷ βάτῳ. Vide Hesych. v. Μόχρια.

ΣΙΛΦΙΟΥ ΛΕΙΜΩΝ — Οἱ δὲ εἶδος τι τῆς λυγύης τὸ σίλφιον.] Lego εἶδος τι πώϊς λιγυκῆς τὸ σίλφιον. Schol. ad Nicand. Ther. v. 911. Λιγυκὰς γὰρ ρίζας τὸ σίλφιον φησί, διότι πολὺ ἐστὶ ἐν τῇ λιγύῃ.

ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΗΡΑ ΔΑΙΤΩΝ. Τὸν τὰ δῆπνα λυμαινόμενον.] Nicander Ther. v. 919.

—— ἀπολύματα δαιτός.

Schol. Τὰ μασσηθέντα βότανα. Lege βοτανία.

ΟΝΟΣΙΣ. Ὀσπριον.] Recte forsitan Salmasius. Forte tamen Ὀνωσις. Nicander Ther. v. 872.

Ἄλλοτε δ' ὕσσωπός τε, καὶ ἡ πολύγων ὀνωσις.

ΕΥΣΤΡΑ.] Vide Hesych. v. Καῦσις. Vox Καυσηρῆς occurrit apud Nicandrum Ther. 923.

—— ἢ σίδηρον

Καυσηρῆς θαλφθεῖσαν ὑπὸ σέρνοισι καμίνε.

ΣΚΙΝΑΚΕΣ.

ΣΚΙΝΑΚΕΣ. Ἐπὶ τῶν λαγῶν.] Nicander
Ther. v. 577.

PARS
III.

Ἐν δὲ τίθει τάμισον σκίνακος νεαρῶο λαγῶ.

Ad quem locum vide Scholiastam.

ΕΧΙΝΟΙ — Κοιλίας μέρος τῶν μηρυκαζομένων
ζῴων.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 579. Ἐχίνος
μὲν κυρίως, ἡ κοιλία τῆς βοῆς· τὴν δὲ ἐπὶ τῆς ἐλάφης.

ΗΝΥΣΤΡΑΙ — Παχὺ μέρος.] Vide Schol.
ad Nicand. Ther. v. 579. ubi pro διὰ τὸ τραχὺ
lege διὰ τὸ ΠΑΧΥ. Scribitur et Ἡνυστρον. Vide
Hesych. v. Ἡνυστρον, et Schol. ad locum Ni-
candri, quem supra citavimus.

ΚΑΤΑΨΗΧΩΝ — Ἡσυχῇ τρίβων.] Re-
stitue Nicand. Ther. 898.

Οἰνάνθης βρύα λευκὰ καταψήχουσι νομῆες.

Vulgo male καταψύχουσι. Schol. συντρίβουσι. Qui
tamen male ψυ retinet.

ΚΡΗΘΜΟΝ. Λάχανον.] Nicander Ther.
v. 909. κρηθμον scribit. Schol. λάχανον. Vide
Callimachi Fragment. Bent. N°. 64.

ΑΚΜΗΝΟΣ — Ἄγευσος.] Schol. ad Ni-
cand. Ther. v. 820. Ἀκμήνος — ἄγευσος καὶ
ἀνεπαίδητος τῷ ὄντι.

ΡΟΓΑΔΕΣ.

PARS
III.

ΠΟΓΑΔΕΣ. Κρημενοὶ διεχισμένοι.] Forſan diſtinguendum κρημενοὶ, διεχισμένοι. Corrigitur Πωγάδες ob literarum ordinem. Sed et ſcribitur Πωγάδες. Ita Schol. ad Nicandri Ther. 821. Διέρρηκτο τὸ δέσμα τῆς ſαλαμάνδρας, δι' ὧν ΠΟΓΑΔΩΝ ὁ ἰδρῶς αὐτῆς καταſαΐων, τὸ πῦρ καταſτείνυσιν.

ΧΑΛΚΙΣ.] Eſt vermis. Schol. Nicand. Ther. v. 517, Ἡ δὲ σὴψ' ὁμοία ἐστὶ τῇ ſαύρα· καλεῖται δὲ καὶ χαλκίς.

ΡΗΧΟΣ. Φραγμός.] Hinc ἀρήχος apud Nicand. Ther. v. 868. ubi Schol. Ρῆχος, ὃ σημαίνει τὸν Φραγμὸν. Quare ſcribe apud Heſychium Ρῆχος.

ΟΡΟΒΑΚΧΗ.] Scribitur et ὀρόβακχοι. Nicander Ther. v. 869,

— νεαλεῖς τ' ὀρόβακχοι.

Ubi Schol. Οἱ δὲ ὀρόβακχοι σημαίνουσι καὶ τῆς σκυτίνης ἀσκής. Lege κυτίνης. Sed et vox ἀσκής corrupta eſt. Scribendum κυτίνης ροίας. Vide Heſych. v. Κύτινοι. Vel forſan κυτίνης ἢ κόκκας. Sic idem Schol. infra, v. 887. Ἐχει δὲ κόκκας ἐρυθρὰς, ὁμοίως ροίας.

PIZEIN — μυσιλλαῖναι.] Hinc Nicand. Alexiph. v. 528. ριζιδᾶ. Minutim.

ΠΡΟΜΕ-

ΠΡΟΜΕΝΕΟΙ. ῥοιᾶί τινες.] Lege Προμένεοι. PARS
III.
Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 487. Προμένεον, {
ἐὶδ' ῥοῖας.

ΔΡΟΙΤΗ. Πυέλος, σκάφη.] Recte legunt
Δροίτη. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 459.
Ἐν δροίτῃ, ἐν πυέλῳ, ἐν σκάφῃ.

ΑΥΞΙΔΗΝΟΣ. Ἑρμῆς ἐπὶ τῆς ἰδρύσεως.] Recte
legunt αὐξιδήμος. Sed et ἀντὶ τῆς ἐπὶ, legendum
ἀπὸ. *More ἰδρύσεως. A lapidibus a populo cu-
mulatis et cumulandis. Vide Costard's Differ-
tation on the Signification of the word Hermes.*

ΓΗΘΥΑ — οἱ δὲ γηθυλλίδας.] Recte corri-
gunt. Nicander Alexiph. v. 428.

Ἄμμιγα κρομμύων ΓΑΘΥΛΛΙΔΑΣ —
Addit Hesych. κρόμμενα, ἄλλοι χλωρά. Id est,
νεά. Schol. Nicand. Γαθυλλίς, τὸ νέον κρόμμενον.

ΑΓΛΙΔΙΑ. Σκόροδα.] Recte Palmerius ἀγλί-
δια. Vulgo σκελίδια. Callimachus ἀγλίδων
apud Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 429.

ΑΛΟΣ ΑΧΝΗ. Θαλάσσης ἀφρός.] Utitur Ni-
cander Alexiph. v. 515. ubi Schol. Ἐν τῷ τα-
ράσσεσθαι, ἀφρός τις ἀναδίδεται, ὃν τινα λέγουσιν ἄχ-
νην ἁλός. Vide Hesych. v. Ἄλὸς χνόον.

ΜΥΚΗΣ. Ἀμανίτης.] Vide Schol. ad Nicand.
F 2 Alex-

84 EMENDATIONES

PARS III. Alexiph. v. 522. Vocabatur etiam τὸ ζύμωνα
Nicandro.

ΥΔΑΡΕΣ. Τὸ ὑδάρων.] Utitur Aristoteles
Lib. de Poet. p. 100.

ΕΞΑΛΛΑ. Διάφορα, λαμπρά.] Procopius
Meursii p. 113. Ἐξάλλον, ποικίλην.

ΑΛΟΣΤΝΑ. Ἡδονή.] Nicander Alexiph.
v. 417.

Ἀλοσύνη βρύκωσι κακανθήντας ὀράμεναι.
Schol. Ἀφροσύνη. Ita enim ibi legendum. Ἀλο-
σύνη ἀντὶ τῆς ἀφροσύνης.

ΒΟΥΚΕΡΑΣ. Τὸ σπέρμα τῆς τίλης.] Αἱ χί-
λης? Nicander Alexiph. v. 421.

Ἄλλοτε βούκερας ΧΙΛΗΓΟΝΟΤ —
Ita legit Scholiastes. Vulgo σιτηγόναι.

ΚΕΡΑΣΟΣ — Ἐτραμμένοις.] Scribe ἔτραμ-
μένοις.

ΑΤΕΙΣ. Αὐξήσις.] Utitur Nicand. Alexiph.
v. 466. ubi Schol. Αὐξίς γὰρ τὸ σῶμα.

ΟΣΤΑΛΛΑΙΣ. Πλόκαμος.] Lege ὀσλίγξ. Utitur
Callimachus Fragment. N°. 12.

Ἀπ' ὀσλίγγων αἶεν ἄλειφα ῥέει.
Item Nicander Alexiph. v. 467.

Ὅς

Ὅς δὴ τοι ῥυπόεις μὲν ὑπ' ὀσλίγχεσιν ἀραιαῖς

Τευθιδῶ ἐμφέρεται νεαλῆς γόνῳ —

PARS
III.

Ad quem locum vide Scholiaften.

ΣΤΕΖΑΣ ΕΜΗΣ.] Ἀν Στέαρς, ζύμη? Hesych. Στέαρς, ζύμη.

ΣΤΗΑ. Ψῆφος. Οἱ δὲ στήας δηλοῖ δὲ ἔξ στροχωρίαν ἔξ λιθοκονίαν.] Lego, Οἱ δὲ στήας δηλοῖ δὲ στροκονίαν ἔξ λιθοκονίαν. *Pebble-plaister*. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 463. Στήαι δὲ ψῆφοι τῆς θαλάσσης. Hinc Nicand. πολυστήαι. Utitur et Callimachus Hymn. Jov. v. 26.

Πεζὸς ὑπὲρ Κραδίην τε, πολυστειόν τε Μετόπην.

ΚΩΜΟΣ. Εἶδος ὀρχήσεως ποιμένος τινὸς ἢ μὲν τινός.] Scribendum ποιμενικῆς τινός, cæteris deletis, quæ emendatiuncula: nam cum male scriberetur ποιμένος τινός, adnotabat aliquis non male, ἢ ποιμενικῆς τινός, unde fluxerunt illa ἢ μὲν τινός.

ΚΩΜΑ — Καταφορὰ ὕπνῳ βαθείῳ.] Lego, ἔ βαθείῳ. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 455. Τὴν μεταξὺ ὕπνῳ ἔ γρηγόρσεως καταφορὰν ΚΩΜΑ καλεῖσιν, ὅθεν ἔ κωμάζεν, τὸ ἐπιφοιτᾶν τοῖς κοιμωμένοις.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΖΟΜΕΝΟΣ. Ὑπερβαλλόμενος.] Æschylus Choeph. v. 1029.

Καὶ φίλῃρα τόλμης τῆσδε ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΖΟΜΑΙ.

PARS
III.

ΚΥΡΤΟΣ. Ἀγλαῖαν χοινῶδες.] Nicand. Alexiph. v. 490.

Ἄλλοτε δ' οἰνοβρώτα βορὴν ἐν κυρτίδι θλίψαις.

Vocabatur ὑλίστριον et κύρτη. Schol. Nicand.

Κυρτῖς, κατασκευῆμα τι ἐκ λεπτῶν χοινῶν γεγόνος, ὃ καὶ οἱ μυρεφοὶ χρῶνται περὶ τὴν τῶν μύρων ἐκθλίψιν, ὑλίστριον αὐτὸ καλεῖντες, ἢ καὶ ὑλίστριον. Nicander infra v. 622.

— ἢ ΣΧΟΙΝΙΑΙ ΚΥΡΤΗ.

Ἐκθλίψαντα πορρεῖν κυάθε κοτυληθόνα πλῆρη.

ΠΕΔΑΝΟΡ. Τὸ τετράχαλκον.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 485. Τῷ ὅσολ' ὀλκῇ.

ΤΙΝΟΛΛΕΟΝ. Διάπυρον.] Recte Salma-
fius, Τινθαλέον. Schol. ad Nicand. Alexiph. v.
442. Τινθαλέω, θερμῶ, διαπύρω.ὍΜΠΙΑΙ. Θύματα πυρὶ καὶ μέλιτι δεδυμένα.]
Scribe Ὅμπναι, θύματα πυρῶ. Schol. ad Ni-
cand. Alexiph. v. 447. Ὅμπναι, οἱ μέλιτι δε-
δυμένοι καὶ πυρῶ. Ita legendum. Vide et eun-
dem Schol. infra. Callimachus autem Frag-
ment. Bentl. N°. 123. ὅμπας.ΔΡΑΙΟΝ. Μακρὸν πυέλον.] Ita scribendum.
Hinc Anglice, *A Dray*.ΠΕΛΑΝΑ — Ἀπὸ τῆς ἄλλω πράγματα.]
Legendum παλάγματα, nam et scribebatur
πάλανοι.

πάλαυν. Vide Hesych. in v. post Παλαμναῖος, PARS
et Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 485. Æschyl. III.
Eumenid. 265.

Ἄλ' ἀντιδέναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν

Ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον —

MHONET. Βάψει.] Recte Sopingius, Μια-
νῆ. An legendum tamen, Μ' ἥονει, ἔβαψε Ab
αἰόναν.

NOPTEIN. Γῆν ὀρύττειν.] Excidit litera ini-
tialis: et scribendum, Ἐνορύειν, sive ἐνορύττειν.

GENTA. Σπλάγχνα.] Nicander Alexiph.
v. 553.

Ἀλθαίνει καὶ γέντα σὺς φλιδδωντος ἀλοιφή.

ΑΤΑΡΒΗΤΟΝ. Ἄφοβον, θρασύν.] Lege
Ἀτάρμυκτον, ἀτάρβητον. Vide Cl. Bentleium ad
Horat. p. 12.

ΑΝΤΛΟΝ — Τὴν θάλασσαν.] Sic utitur
Alcæus apud Heracl. Pontic. p. 413. Ed. Gale.

Παρ' μὲν γὰρ ἈΝΤΛΟΣ ἰσοπέδαν ἔχει.

Vide Arnaud ad Hesych.

ΑΧΗΝΙΑ. Ἀπορία.] Æschylus Choephor.
v. 299.

Καὶ προσπίπτει χρημάτων ἀχηρία.

ΜΑΡΑΙΝΑ.

PARS
III.

MAPAINA. Μάστιγξ.] Ordo literarum postulat Μαράγνα. Sed Æschylus Choeph. 373, μαράϊνης δός, sonus flagelli.

ΘΕΟΡΡΥΤΟΝ. Ἐκ θεῶ προϊόν.] Æschylus Prometh. v. 116. θεόσυτος. Quod idem.

— τις ὁδὸν προσέπειτα μὴ ἀφελῆς,
θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;

ΚΙΝΤΣΘΑΙ. Κινῆσθ, — ἀρχεῖσθ, ἰδεῖν.] An ὀρχεῖσθ, ἰδεῖν? Hinc Κίνυγμα Æschylo Prometh. v. 157.

Νῦν δ' αἰθέριον κίνυμι ὁ τάλας

Ἐχθροῖς ἐπὶ χάρτα πέπονθα.

ΔΙΕΣΤΟΙΧΙΖΕΤΟ. Διετίθετο ἐν σοίχῳ καὶ τάξει.] Respexit Æschyli Prometh. v. 230.

— καὶ διεστοιχίζετο

Ἀρχόν —

Hic male Interpres, Stabiliebat. Imo reddendum, Ordinabat.

ΠΕΔΑΡΣΙΟΝ. Μετέωρον, ὑψῆς.] Ita distingue, Respexit Æschyli Prometh. v. 269, ubi male legitur πέτραις πεδαρτίοις pro πεδάρσιον, Suspensum. Ita legendus iste locus:

Οὐ μὲν τι πωινᾶς ἔφωκεν τοιαῦτά με

Κατιοχανεῖσθαι πρὸς πέτραις ΠΕΔΑΡΣΙΟΝ,

Τυχόντ' ἐρήμῃ τῷδ' ἀγέτονος πάγῃ.

ΚΑΧΛΑΖΕΙ

ΚΑΧΛΑΖΕΙ — Ἀφρόας γελᾷ — γέγωνε δὲ PARS
III
ἀπὸ τῶν κυμάτων.] Hinc κάχλασμα sive κάγ-
χλασμα. Quæ vox restituenda Æschylo Pro-
meth. v. 90.

—— πάντων τε κυμάτων
Ἀνέριθμον γέλασμα —

Ubi γέλασμα est glossa τῷ κάχλασμα, et eji-
ciendum.

ΝΑΡΘΑΚΙΩΝΤΕΣ. Νάρθητι πλῆσσοντες —
Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν τὴν δεξ.]
Est versiculus Æschyli Prometh. 109. quem
enarrat. Ad finem Articuli apud Nostrum lege
εἶνος ἢ πυρώδης

Οἶνος τῷ πυρὶ ἴσον ἔχει μέγας —

Vide nos supra, P. I. v. Ναρθακιῶντες.

ΤΗΛΟΥΡΟΝ. Πόρρω ἀφωρισμένην.] Forsan
ἀφωρισμένον, ut respexerit Æschyli Prometh.
v. 1.

Χθόνας μὲν εἰς ΤΗΛΟΥΡΟΝ ἤκομεν ΠΕΔΟΝ.

ΑΙΡΕΙΝ ΝΟΕΙΣ. Δοξάζειν.] Forsan Αἶρεν
νόον, νοεῖν, δοξάζειν.

ΟΡΘΟΣΤΑΔΟΝ. Τὸ ὀρθόν. Ἀφροδισιῆς.]
Æschylus Prometh. v. 32.

Ἀνδ' ὡν ἀτερπὴ τήνδε φρεσὶς πέτραι,

ΟΡΘΟΣΤΑΔΗΝ, αὔπνος, ἔ κάμπλιαν γόνυ.

ΧΕΙΡΩ-

PARS
III.ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΑΣ. Χειροτέχνας.] Hinc Χει-
ρωνάξια apud Æschylum, Prometh. v. 45.

Ὡ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωνάξια.

ΜΑΤΑΙΑ. Διατρίβει, χρονίζει.] Lege Ματαῖ,
Scilicet Ματᾶ. Respexit Æschyli Prometh.

v. 57.

Περαίνεται δὴ κ' ἔ ματᾶ τῶργον τόδε.

ΠΙΧΕΙΡΟΝ. Ἀνὰ πόδους.] Scribendum πί-
χειρον, pro ἐπίχειρον. Ita utitur voce Æschylus
Prometh. v. 319.Τοιαῦτα μὲν τοι τῆς ἄγαν ὑψηλῆς
Γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰ πίχειρα γίνεταί.

Sic Hesych. Ὡρᾶ, Πιτίμια pro ἐπιτίμια.

ΠΡΟΣΤΡΙΒΕΤΑΙ. Προσπῆσσεται.] Respexit
Æschyli Prometh. v. 329.

Γλώσση ματαία ζῆμία προσρίβεται.

ΕΥΑΛΛΑΣΑΤΟ. Ἐψαυσεν.] Æschylus Pro-
meth. v. 362.

Ἐφεψαλώθη καὶ ξεβροντήθη θένος.

Nisi legendum Ἐφεψολώθη. Hesych. Ψόλος —
φλόξ.ΡΕΟΣ. Ρεῦμα, ρεῦμα θηρίον.] An legendum
ρεῦμα θέριον? Flumen impetuosum. Voce ρέος
utitur Æschylus Prometh. v. 400.

Στένω

Στένω σὲ τὰς ἐλομένας
 Τύχας, Προμηθεῦ,
 Δακρυσίτακτον δ' ἀπ' ὅσων
 Ῥαδινῶν λειβομένα ΡΕΟΣ, παρειαὶν
 Νατίοις ἔτεγγα παγαῖς.

ΔΟΧΜΟΛΟΦΟΙ.] Utitur Æschylus Sept. ad
 Thebas v. 117

Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
 Δοχμολόφων ἀνδρῶν
 Καχλάζει πνοαῖς
 Ἄρεος ὀρόμενον.

ΟΓΚΑΣ Ἀθήνας τὰς ὠγυγίας πύλας λέγει.]
 Lego, Ὀγκας, Ἀθήνας. — Ὀγκας, τὰς γανίας ἢ
 πύλας λέγει. Hesych. Ὀγκα, Ἀθηναῖ ἐν θήσαις.
 Æschylus Sept. ad Thebas v. 170.

— ἀνασσοῦ Ὀγκα πρὸ πόλεως
 Ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύς.

Hesych. Ὀγκη, γανία. Sed vide omnino Æschylum v. 493. ubi respexit Hesychius, qui et portas illas ὠγυγίας dictas dicit. En locus Æschyli,

Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
 ΟΓΚΑΣ ΑΘΑΝΑΣ, ζῆν βοῇ παρίσταται.

ΕΥ ΕΣΤΩ. Εὐθηρία — Εὐδαιμονία ἐπὶ τῇ.]
 Recte legunt, Εὐεσῶ. Sed et scribendum ΑΠΟ
 τῇ. Æschylus Sept. ad Thebas v. 192.

Μήτ'

Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ Φίλῃ
 Εὐνοϊκος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.

ΧΕΡΝΗΣ. Πένης, ΛΑΤΗΣ.] Corrigunt Πε-
 λάτης. Non male. Sed legendum λάτρης five
 λάτρης. Hesych. πελάται, οἱ διὰ τὴν ἀναγκάϊαν
 τροφὴν μιᾷ δαλνύοντες, ΤΡΕΙΣ μίδαρνοι. Ubi
 recte Salmaf. Λατρῆς. Æschylus Prometh. 892.

Ὅντα χερνήταν ἐρασεῦσαι γάμων.

Quare locus Hesychii ita scribendus: Χέρνης,
 πένης, λάτρης, χειροτέχνης, ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν, χειρο-
 εἶος, χερνήτης. Χέρνα γὰρ ἡ πένια. Nam male di-
 vulsa sunt in Edit. Vulg.

ΑΛΑΤΡΙΑΣ. Ἀμαρτωλίας.] An scribendum
 Ἀλατείας? Æschylus Prometh. v. 899. Ἀλα-
 τείαισι. Interpres, Erroribus.

Ταρβῶ γὰρ ἀσεργάνορα παρθενίαν
 Εἰσορῶσ' Ἰὼς γάμῳ δαπνομένην
 Δυσπλάγχχοις Ἥρας ΑΛΑΤΕΙΑΙΣΙ πόνων,

ΣΥΝΝΟΙΑ. Λύπη, ἔννοια.] Utitur Æschylus
 Prometh. v. 436.

— σύννοια δὲ δάπτομαι κέαρ,
 Ὅρων ἐμαυτὸν ὥδε προσηλέμενον.

ΠΡΟΣΕΛΕΙ. Προπηλακίζει.] Vide locum
 Æschyli jam nunc citatum; ubi Schol. Προσε-
 λέμενον, ὑβριζόντα. Quare legendum fortasse,
 Προσελεῖ.

Προσελῆ. Sed Æschylus scripsit Προσηλεγμένον. PARS
III.
Affixum. Vide Apollodor. Biblioth. de Prometh. lib. i. 7. p. 22. Ed. Gale. Confer Kuster. ad Aristoph. Ran. 742. ubi legendum,

Προσελῆμιν γε —

Sed vide omnino Cl. Dawes Miscell. Crit. p. 163.

ΠΡΟΣΑΙΝΩΝ. Προσελκόμενος, προσαγόμενος.]
Lego Προσαίνων. Æschyl. Prometh. v. 834.

— εἰ τῶν δὲ προσαίνει σέ τι.

Ubi versus non admittit προσαίνει.

ΟΙΣΤΡΟΛΑΤΟΥΜΕΝΟΙ. Πυράμενοι.] Lege
ex ordine literarum, Οἰσρηλατέμενοι. Supra,
Οἰσρῆ — Οἰσρηλατεῖ.

ΛΕΥΣΤΗΡΑ. Φενέα λίθοις ἀναιρῶντα.] Æschylus Sept. ad Thebas v. 205.

Λευστήρα δήμα δ' ἔτι μὴ φυγῇ μόρον.

Substantivum pro Adjectivo.

ΑΡΠΑΛΙΖΟΜΑΙ. Ἀσμένως δέχομαι.] Æschylus Sept. ad Thebas v. 249.

— κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.

ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ. Κακίας.] Æschylus Sept. ad Theb. 257.

Ω ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ, μὴ προδῶς πουργώματα.

Reddunt, O numinum confociatio. Nescio quare.

ANTHPETAI.

PARS
III.

ANTHΡΕΤΑΙ. Ἰσον.] Scribe, Ἀντηρέτη, Ἰσον.
Æschyl. Sept. ad Theb. v. 289.

Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἐξέμοι σὺν ἐσδόμῳ,
Ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
Εἰς ἐπ' αἰταιχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν,
Πρὶν ἀγγέλους σπερχνός τε καὶ ταχυρόθους
Λόγους ἰκέσθαι, καὶ φλέγειν χρεῖας ὑπο.

ΣΠΕΡΧΝΟΣ — Ἐπαγόμενος.] Recte corrigunt ἐπαιγόμενος. Vide locum Æschyli supra citatum.

ΘΩΡΑΞ. — Σφραγιδοφύλαξ.] Corrigunt, Καρδιοφύλαξ. Sed legendum, Σφαγιδοφύλαξ. Hesych. Σφαγίς, τὸ προκάρδιον.

ΠΥΡΑΓΗΡΑ. Τὰ θωράκια.] Legendum ex ordine literarum, Πυργήρεα, τὰ θωράκια. Æschylus Sept. ad Theb. v. 32.

Πληρῆτε θωρακῆα, καὶ πῖ σέλμασι
Πύργων σάθητε —

ΠΥΡΓΗΡΩΣ. Μετέωρος ὡς πύργος καὶ ἐν φρεσὶ πυργεῖαν κώπην.] Lego Πυργήρης, μ. ω. π. καὶ ἐν φρεσὶ. — Πυργεῖαν κώπην. Sine interpretamento. Nam Πυργίον Hesychio μέρος τριήρης, unde κώπη πυργεῖα.

ΕΠΙΓΛΩΣΣΩ. Ἐποιωνίζω.] Utitur Æschylus Prometh. v. 927.

Σὺ θὴν ἂν χρήσεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διὸς.

PARS
III

Interpres, Ἐπιγλωσσᾷ. Ominaris.

ΔΥΣΛΟΦΟΝ. Δύσκαλον.] Æschylus Prometh.

v. 930.

Καὶ τῶνδ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους.

ΤΡΟΧΙΣ. Ἄγγελος, ἀκόλυστος.] Hæc male annexa sunt præcedentibus, sed ita distinguenda. Æschylus Prometh. v. 940. Mercurium vocat Διὸς τροχιν.

Ἄλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τροχιν,

Τὸν τῷ τυράννῃ τῷ νέῳ διάκονον.

ΩΠΤΑΙ. Ἐθεάθη.] Æschylus Prometh.

v. 997.

Ὡπταί πάλας δὴ καὶ βεβέλευται τάδε.

ΟΚΡΤΟΕΝΤΟ — Ὀκρίδος γὰρ κυρίως ὁ τραχὺς λίθος.] Salmas. ὀκρίς. Æschylus Prometh. 1015.

— πρῶτα μὲν γὰρ ΟΚΡΙΔΑ

ΦΑΡΑΓΓΑ βροντῇ καὶ κεραυνία φλογὶ

Πατὴρ σπαραττει τήνδε —

Substantivum pro Adjectivo.

ΔΙΩΡΗΣΑΜΕΝ. Διεζεύζαμεν.] Scribe ex ordine literarum, Διωρίσαμεν. Æschyl. Prometh. v. 439. διώρισεν. Divisit, distribuit. Vide Synes. Epist. lvii. p. 180. ubi pro διώκισεν βίης Gatakerus

PARS takerus in Cinno pag. 31. male legit δῖω-
 III. μισεν.

ΠΑΙΝΘΟΣ ——— Ἡ πηλὸς ἐπὶ η̄θεῖς πλῖξ.] Dele
 istud πλῖξ, ut male natum ex sequenti voce
 Πλῖξαντα. Hinc πλινθυφῆς δόμους Æschylo Pro-
 meth. 449.

————— ὅς ἔτε πλινθυφῆς
 Δόμους προσήλεις ἴσαν, ἔξυλαργίαν.

ΑΛΕΥΕ. Φύλαξε.] Recte corrigunt, Φύλασσι.
 Æschylus Prometh. 570.

————— Ἄλιν, ὦ δᾶ.

O terra, serva me.

ΟΤΟΒΕΙ. Θορυβῆ.] Utitur Æschylus Pro-
 meth. 576. ubi scribitur ὀτλοβῆ.

ΠΡΥΜΑ ΔΕ. Πρυμόθεν, πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον
 κάτωθεν &c.] Istud πρύμα sive πρύμα δε ad
 priorem vocem forsan pertinet. Postea lege,
 Πρυμόθεν sive potius Πρυμόθεν, κάτωθεν, πᾶν γὰρ
 τὸ πρόσγειον πρύμνον λέγεται. — Πρυμνήσια, &c.
 Æschylus Sept. ad Theb. v. 71. Πρυμόθεν.
Funditus.

Μή μοι πόλιν γε ΠΡΥΜΝΟΘΕΝ πανώλεθρον
 Ἐκθαμνίσῃτε δῆιάλωτον ———

ΑΜΑΙΜΑΚΗΤΟΝ. Ἀκαταμάχητον μεγάλην,
 χαλεπήν.] Lego Ἀμαιμάχετον. Æschyl. Sept.
 ad

ad Theb. v. 85. ἀμαχέτη.

Δ' ἀμαχέτη δίκαν ὕδατος ὀροκτυπῶ.

RARS
III.

ΜΕΛΑΓΧΕΤΟΝ. Μεγάλα δράματι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οἷον ἀκμάζουσιν.] Corrigit Bentleius, Μελαγχαίταν, Ἴων μ. δρ. Sed forsan, Μελαγχίτων, Ἴων &c. et—αἰάζουσιν. Voce utitur Æschylus Pers. v. 114. μελαγχίτων φρήν. Mens lugubris.

ΠΡΟΣΗΛΙΑ. Πρὸς ἀνατολήν.] Æschylus Prometh. v. 450. habet Δόμους προσήλους.

ΑΠΡΟΣΟΙΤΟΣ. Ἀνυπομόνητος.] Scribe Ἀπρόσιτος. Utitur Æschylus Pers. 91.

Ἀπρόσιτος γὰρ ὁ Περσῶν
Στρατός —

Nisi legendum Ἀπρόσιτος.

ΑΡΧΕΛΑΣ.] An legendum Ἀρχελείας? Æschylus Pers. v. 297.

Τίς ἐ τέθηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
Τῶν ἀρχελείων —

Vide nos supra P. II. v. Ἀρχίλαν.

ΜΕΣΟΜΦΑΛΙΑ. Ἡ μέσος τῶν Δελφῶν πόλις.] Æschyl. Sept. ad Theb. v. 753.

Ἀπόλλωνος εὔτε Λαῖος

Βία τῆς εἰπόντος ἐν

Μεσομφάλοις πυθικῶς

VOL IV.

G

Χρηστέρις,

PARS
III.

Χρησθίοις, θνάσκοντα

Γέννας ἄτερ, σώζειν πόλιν —

ΛΑΚΑΣ. Φαράγγας.] Scribo Λαχάς. Æschylus Sept. ad Theb. v. 920.

Τάφων πατρώων ΛΑΧΑΙ.

Fossæ reddunt Interpretes.

ΠΟΙΜΑΝΩΡ. Ποιμὴν ἢ βασιλεύς.] Ita legendum. Utitur Æschylus Pers. v. 241.

Τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεισι, καίπιδεσπόζει στρατῷ;

Hinc Ποιμανόριον, *Grex*, apud Æschylum in Pers. v. 74.

ΚΑΛΛΙΠΡΩΡΟΝ. Εὐπρόσωπον.] Respexit Æschyli Sept. ad Theb. v. 539.

Βλάσημα καλλίπρωρον —

ΚΛΗΤΗΡΑ. Τὸν καλίσαντα. Ἴων Φρεοῖς.] Utitur et Æschyl. Sept. ad Theb. 580.

Ἐριννύος κλητῆρα —

ΕΝΔΑΤΟΥΜΕΝΟΣ — Κακῶς λέγων.] Utitur Æschylus Sept. ad Theb. 584.

Δίς τ' ἐν τελευτῇ τῆνομι' ἐνδατέμενος.

ΜΗΤΡΟΣ. Μέθυσις τῆς ἀμπέλης.] Lego Μητρὸς μεθύσεως, τῆς ἀμπέλης. Vitem vocabat aliquis *ebrietatis matrem*.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΙ — Διὰ τῆς. Αἰσχ. Φρυγ.] Utitur et Æschylus Sept. ad Theb. 654.

—— καὶ πόλιν
Ἐξεί, πατρῶων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.

ΝΑΥΑΤΗΣ. Νεὺς ἐπιβάτης.] Æschylus Pers.
v. 375.

—— ναυάτης τ' ἀνὴρ
Τροπέτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.

ΘΗΚΑΙ — Σωροί.] Scribendum Σοροί. He-
sych. Σορός, μνήμα, θήκη. Æschyl. Pers. 405.

Θήκας τὲ προγόνων —
Sepulchra majorum.

ΧΟΙΡΑΔΕΣ.] Æschylus Pers. v. 421.

Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐκπλήθυνεν.

ΑΝΤΙΣΚΝΕΙΤΑΙ. Ἀναβάλλεται.] Forsan
Ἀντισκνέται, ἀντιβάλλεται.] Æschylus Pers.
437.

Τοιάδ' ἐπ' αὐτὰς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
Ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀντισκνῶσαι ῥοπή.

Vide nos supra P. II. v. Ἀντισκνέται.

ΕΤΑΓΕΣ — Εὐοπ[ον].] Æschyl. Pers. 466.

Ἐδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατῶ.

Unde omnem perlustraret exercitum.

ΦΥΣΕΙ. Βλαστήσει, ἀληθῶς φύει.] Lego, ἀλή-
θως, φύει. Nam φύσει est ἀλήθως, Vere. Recte

PARS
III.

etiam Φυῖ. Hesych. Φύγη, φύσις σώματος, ηλικία. Scribe Φυῖ, φύσις, σώματος ηλικία. Ita distinguendum. Infra: Φυῖς, φύσεως, καὶ ἡ τῆς σώματος ὑπόστασις.

ΚΡΑΤΑΙΛΕΟΝ. Ἐδαφος ἐκ σκληρᾶ λίθου γε-
γονος.] Æschylus Agamemn. v. 675.

Μήτ' ἐξοκείλαι πρὸς κραταιέων χθόνα.

ΑΚΑΣΚΑ. Ἡσύχως.] Æschylus Agamemn.
v. 749. Ἀκασκάϊον ἄγαλμα.

ΑΣΑΝΤΟΣ. Οὐ σαίνων.] Respexit Æschyli
Choeph. v. 420.

Ἄσαντος ἐκ μητρός ἐστὶ θυμός.

ΑΠΡΟΙΤΩΣ. Ἀνεξόχως.] Lego Ἀνεξόδως.

ΔΡΟΣΟΥΣ. Ἀχρεΐας.] Æschylus Agamemn.
v. 145.

Τόσον πρὸς εὐφρων ἂ καλὰ
Δρόσασιν ἀεπλοῖσι μαλερῶν ὄντων.

ΕΜΠΑΙΟΝ.] Æschylus Agamemn. v. 195.

Ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων.

ΒΡΑΒΕΑ. Ἀρχόντα.] Æschylus Agamemn.
v. 238.

— Φιλόμαχοι βραβῆς.

ΑΟΣΟΙ. Μάγιστοι, ὑπηρέται, θεοάποντες, ἀκό-
λαστοι.

λεθοι. Καλλιμ.] Scribe Ἀοζοι. Æschylus Agamemn. v. 239. PARS
III.

Φράσεν δὲ Ἀοζοῖς πατὴρ μετ' εὐχάν.

ΜΗΤΡΟΣ. Μέθυσις, τῆς ἀμπέλης.] Correxī supra Μητρὸς μεθύσεως. *Matrem ebrietatis vocat vitem.* Ita Æschylus Pers. 616.

Ἀκήρατόν τε ΜΗΤΡΟΣ ΑΓΡΙΑΣ ἀπὸ Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλης γάνος τόδε.

ΒΑΛΗΡΑ. Ἀχρεΐα.] Lego, Βαλῆνα, ἄρχοντα. Hesych. Βαλλήν, βασιλεύς. Φρυγισί. Lege Βαλλήν. Æschyl. Pers. 659.

Βαλλήν, ἀρχαῖον Βαλλήν.

Vide Hesych. v. Βάννας.

ΟΜΟΠΤΕΡΟΙ — Ὀμότριχοι.] Æschylus Choeph. v. 172.

Καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.

ΕΚΠΑΓΓΛΟΝ. Ἐπεύξατο.] Lego, Ἐκπαγγλῆτο, ἐπεύξατο. Æschylus Choeph. v. 215.

Σύναιδ' Ὀρέστην πολλὰ σ' ἐκπαγγλεμένην.

ΤΔΑΡΕΣ.] Æschylus Agamemn. 807.

Τὰ δοκῶντ' εὐφρονος ἐκ διανοίας

Ἰδάρει σαίνειν φιλότῃ.

ΚΗΚΙΣ. Ἀτρίς, σύμμα.] Æschylus Agamemn. v. 969.

PARS
III.

Ἐστὶν θάλασσα (τίς δὲ νῦν κατασείσει;)
 Τρέφεται πολλῆς πορφύρας εἰς ἄργυρον
 Κηκίδα παγκαίνισον, εἰμάτων βαφάς.

ΚΑΡΒΑΝΟΣ — Τὲς βαρβάρες.] Æschylus
 Agamemn. 1070. Καρβάνῳ χειρί. *Barbara*
 manu.

Εἰ δ' ἄζυγόντων ἔσα μὴ δέχη λόγον,
 Σὺ δ' ἀντὶ Φωνῆς φράζε καρβάνῳ χειρί.

ΘΥΟΣΚΟΟΣ. Εἶδος μάντεως.] Æschylus
 Agamemn. v. 1204.

Ἡ ψευδομαντὶς εἰμι θυροκόπος φλέδων;

Lego, Θυροσκόος. Vide Schol. ad Aristoph. Equit.
 v. 62.

ΕΦΗΜΙΑΙ. Ἄγροι, καὶ βελτίονα φήμης.] An
 ἄγριοι? Æschylus Agamemn. v. 1225.

Ἵπ' αὖ μὲ δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
 Στροβεῖ, ταρασσών φροϊμίσις ἐφημίσις.

ΑΤΑΥΡΩΤΟΣ.] Æschylus Agamemn. v.
 252.

Ἄγνὰ δ' αἰταύρωτος.

Deinde lego apud Nostrium παρόσον ἐκ ἐξεύχθῃ
 γάμοις ὡς αἱ γημάρμεναι λέγονται. Aliter tamen
 Salmasius. Vide Hesychii locum.

ΕΠΙΑΝΕΩ. Ἐπιτρέπω.] An legendum Ἐ-
 πιανέω?

πιαίνω? *Approbo*. Sed illud forsā verum. PARS
III.
Legere poteris, Ἐπιαίνω, ἐπιτέρπω. Sic Æschylus Agamemn. v. 284. Ἐπίανεν. *Beavit*.

Ἄλλ' ἢ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

Et hoc verum. Hesych. Ἰαίνομαι, εὐφραίνομαι. Sic Æschyl. ἐπίανεν ab ἐπίανω, nam ἰαίνω primam producit ab ἰάω. Unde Ἰητήρ. *Medicus*. *Qui fovet, sanat, &c.*

ΕΠΙΦΟΡΟΝ. Τὴν φέρουσαν, σύγχονον, Λάκωνες.] Lego, συνεργόν, Λάκωνες. Scribebatur συγγόν. Æschyl. Choeph. v. 811. Ἐπιφορώτατος. *Faventissimus*.

Παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος

Πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.

Vide Polluc. lib. vii. 7. p. 504. Ἐπίτεξ καὶ ἐπίφορῳ. *Gravida*.

ΕΚΠΑΛΑΙΣΤΟΣ. Ἄνανδρος.] Lego, Ἐκπαλαῖστος. *Qui palæstræ expertus atque ἄνανδρος est*. Sed forsā nihil mutandum.

ΘΥΟΣΚΕΙΝ. Ἱεροῖς παρέχεσθαι ἢ θεοῖς.] Æschylus Agamemn. v. 87. θυοσκινεῖς.

ΙΚΤΑΡ.] Æschylus Agamemn. 117.

Φανέντες ἰκταρ μελάθρων.

ΜΩΜΕΘΑ. Ζητῶμεν.] Æschylus Choeph. v. 43.

PARS
III.

Ἰὼ γαῖα, γαῖα,

Μαμένα μιλῆ

Δύσσιος γυνά —

Hic legendum μ' ἱλλῆ,

ΤΙΤΑΞ. Ἐντιμος ἢ δυνάστης, βασιλεύς.] Lego,
Τίτας, ἐντιτός. Æschylus Choeph. v. 65.

Τίτας φόνος —

Ultrix cædes. Vide Hesych. v. Ἄρτυες.

ἘΝΤΙΤΟΝ. Ἐνδικτον.] Forſan ἔνδικον, Hesych. Ἐνδικον, δίκαιον.

ΠΙΠΑΛΩΝ. Κραδαίνων, πάλλων.] Scribe,
Ἰπιπάλλων. Scilicet pro ἐπιπάλλων. Æschylus
Choeph. v. 160,

— βέλη

Ἰπιπάλλων Ἄρης,

ΒΥΣΣΟΦΡΩΝ.] Æschylus Choeph. v. 650.

Τίνας μῦσος

Χρόνω κλυτῇ βυσσόφρων Ἐρινύς,

ΕΠΙΞΕΙΝΟΝ.] Scribe Ἐπίζηνον. Æschylus
Agamemn. v. 1286.

Βωμῶ πατρός δ' ἀντεπίζηνον μένει.

Vide infra v. Κόπανον.

ΘΡΙΓΓΟΣ — Τριγχός — Θριχθοῖς Φραγμαῖς.]
Varie, ut vides, scribitur. Sed et Θριγχός.

Unde

Unde *Θριγκώτων* Æschylo Agamemn. v. 1292. PARS
III.

ΚΟΠΑΝΟΝ. Ξύλον ἐρεπλυτικόν.] Lego, Ξύλον
κρεωπληκτικόν vel κρεώκοπτον. Vide Nostrum
v. Ἐπιζήνον.

ΟΚΟΡΝΟΥΣ. Τὰς ἀττελάδας καὶ τὰ ἀκρίωδη.]
Lego, καὶ τὰ ἀκρίδων εἶδη.

ΑΥΤΟΠΡΕΜΝΟΣ. Αὐτόρριζος.] Æschylus
Eumen. 404.

Ἐνεῖμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί.

ΚΑΤΑΦΑΤΟΥΜΕΝΗ. Κατακτωμένη, κυρίως
δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως.] Legendum, Κατα-
φατεμένη. Æschylus Eumenid. 401.

Πρόσωθεν ἐξήκασα κληθόνος βοήν

Ἀπὸ Σκαμάνδρου τὴν ΚΑΤΑΦΑΤΟΥΜΕΝΗΝ.

Hesych. infra: Φθατήση, φθάση.

ΑΜΟΩΜΦΟΣ. Ἄπιτος.] An legendum
Ἄμομφος? Æschyl. Eumen. 478.

Ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἰρῆμαι πόλει.

Idem infra v. 681.

Τὶ γὰρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

ΔΥΣΚΗΜΟΝ. Ἀφρονα, δυσσιώνισον.] Lege
Δύσκηλον. Æschylus Eumen. 828.

— δύσκηλον χθονα.

Contra-

PARS III. Contrarium εὐκηνον. Forsan pro ἄφρονα legendum ἄφορον. Scilicet χθόνα.

ΓΕΛΓΗ. Ὁ ῥῶπος καὶ βάμματα.] Lucian. Lexiph. p. 822. Ἐπὶ τὰ σέλγη ἀπαντᾶν. Lege τὴν γέλγην. Locum scilicet, ubi Γέλγη, *Scruta* five *frivola*, *venduntur*. Nam supra dicit παρὰ τῷ γρυμαιοπώλῃ. *Apud frivolorum venditorem*.

ΑΚΤΑΙΝΕΙΝ. Μετεωρίζειν.] Respicit Æschyli Eumen. 36.

—— μήτε σκαῖν, μήτε μ' ΑΚΤΑΙΝΕΙΝ βάσιν.

ΕΓΚΑΤΙΛΛΩΨΑΙ.] Æscylus Eumen. 113.

—— ὑμῖν ἐγκατιλλάψας μέγα.

ΩΓΜΟΣ.] Vide Æschyli Eumen. 126.

ΑΚΡΩΝΙΑ.] Æschyl. Eumen. 188.

—— ἡδὲ ἀκρωνία.

ΔΑΚΤΥΛΟΔΙΚΤΟΝ. Δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κέρας.] Lego Δακτυλοδεικτῶν. Sine interpretamento, quod excidit. Respicit Æschyli Agamemn. v. 1341.

Τὸ μὲν εὖ πρᾶττειν ἀκόρετον ἔφω

Πᾶσι βροτοῖς δακτυλοδεικτῶν

Δ' ἔτις ἀπειπῶν εἰργει μελάθρων.

Horat. Od. iv. 3.

—— monstror digito *prætereuntium*,

Romanæ fœdiceri lyræ.

Deinde scribe Δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κέρας.

NEIPH.

NEIPH KOIAH. Κοιλία ἔχατη.] Apud Æschylum Agamemn. v. 1488. PARS
III.

Ἐκ τῆ γὰρ ἔρωσ αἱματολοιχὸς

NEIPEI τρέφεται —

Nisi legendum Νείρη.

BAION. Ὀλιγόν, μικρόν — Γράμμα.] Lego Γρυμαία. Vide Hesych. v. Γρυμναία. Lege Γρυμαία. Vide et Ἐρρωπίζομεν, ubi pro βέβαιος legendum βαιός. Æschylus Agamemn. 1583.

Κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἔχουσι

Πάν ἀπόχρη μοι —

ΠΡΕΠΤΑ. Φαντάσματα.] Alio sensu Æschylus Eumen. 917.

— τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ

Πρεπτῶν ἀγῶνων, ἐκ ἀνέχομαι τὸ μὴ εἶ

Τήνδ' ἀσύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΕΠΩΠΑΙ. Ἐφορα.] Æschylus Eumen. v. 974.

— εἰργῶ δ' ὄμματα Πειθῆς,

Ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμα ἐπωπά.

ΑΙΣΙΜΟΝ — Ἀγαθόν.] Hinc αἰσιμία Æschyl. Eumen. 999.

Χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλέττε,

Χαίρετ' ἀσυκὸς λεῶς,

Ἰκταρ ἤμενοι Διός.

ΕΤΝΟΣ.

PARS
III.

ETNOS. Ἐρεγμός, ἔφημα ἀθαρώδες.] Ita
legendum, pro θηρώδες. Schol. ad Aristoph.
Equit. 103. Ἔτνος δὲ ἦν ἀθάραν ἔλεγον.

ΠΥΡΟΙ. Πυρινοὶ κεκινημένοι.] An πυρίναι κε-
κριμμέναι? Hefych. Ἀθάρα, πυρίνη.

ΟΣΠΡΙΟΣ. Ἰδίως τις λέγεται ὡς πισὸς καὶ ἐρί-
σιος.] Hinc emendandus Schol. ad Aristoph.
Equit. 103. Ἔτνος δὲ ἦν ἀθάραν ἔλεγον καὶ τὸ πίο-
σινον ἔφημα. Pro πίοσινον scribe πίσινον, sive
πισινόν. Α πισός. Hefych. Ἔτνος — εἶδος ὀσπρίου.
Aristoph. Equit. 1168,

Ἐγὼ δ' ἔτνος γε ΠΙΣΙΝΟΝ, εὐχραν καὶ καλόν.

ΚΤΑΜΟΤΡΩΞ.] Respexit Aristophanis
Equit. 41.

Ἀγροίκος ὄργην, ΚΤΑΜΟΤΡΩΞ —

Ad quem locum vide Scholiastam.

ΚΟΣΚΤΑΜΑΤΙΟΙΣ.] Vide Aristophanis
Equites v. 49.

ΜΑΚΩΝ. Βοήσας.] An Μακῶν, ἀνοήσας? A
Μακοῶν, Aristoph. Equit. 62.

Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὀρεῖ ΜΕΜΑΚΚΟΑΚΟΤΑ,
Τέχνην πεποίηται —

ΜΑΚΟΑΝ. Παραφροεῖν.] Scribendum Μακ-
κοῶν, Vide Aristoph. Equit. 62. ubi Schol.

Μεμακ

Μεμακκοακότα. Τὰ Μακκῶς φρονῶντα, ἀνοηταίνοντα. PARS
III.
Μακκῶ γὰρ καὶ Λαμῶ ἐγένοντο ἐν, τῷ τῷ βαρέως
νοῦσαι. ΠΑΡΑΦΡΟΝΟΤΝΤΑ, ληρῶντα.

ENTRAGEIN.] Respexit Menandrum apud
Schol. ad Aristoph. Equit. 51.

ΕΠΙΠΑΣΤΑ.] Respexit Aristoph. Equit.
103. ubi vide Scholiaftam.

ΕΤΝΑΤΛΙΑΝ.] Respexit Aristoph. Equit.
v. 9. ubi vide Scholiaftam.

ΘΡΕΤΟΝ. Τὸ ἀνδρεῖον ἢ θρασύ.] Repone
Θρέττε, τὸ ἀνδρεῖον. Respexit Aristoph. Equit. 17.

Ἄλλ' ἔκ ἐνι μοι τὸ θρέττε —

Ubi Schol. Θρέττε δὲ βαρβαριςὶ ἀντὶ τῷ θάρρειν,
παρὰ τὸ θρασὺ καὶ ἀνδρεῖον.

ΔΙΑΣΚΑΝΔΙΚΗΣΙΣ. Διευριπίδης.] Lege,
Διασκандикίσης, διευριπιδίσης. Respexit Aristoph.
Equit. 19.

Μὴ μοιγε, μὴ μοι, μὴ διασκандикίσης.

Ubi Schol. Διασκандикίσης, διευριπιδίσης. Ἡ γὰρ
μήτηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν ὅ ἐστιν αἶγρια
λάχνα.

ΚΥΡΙΒΙΑ — Τὰ τῶν κέγχρων ἄλφιστα.] Lege
Κυρήβια — et forsan καγχρύων ἄλφιστα. Vide
Schol. Aristoph. Equit. 253, 254. ubi forsan
pro

PARS
III. pro *Eucrates* legendum *Epicrates* ex Harpo-
cration. v. Κυρηναίων.

ΩΡΙΜΟΝ. Καίριμον.] Hinc ὠριμακότα apud
Schol. ad Aristoph. Equit. 259. Ab ὠριμῶν. Ὡμὰ
δὲ, τὰ μηδέπω ὠριμακότα.

ΑΓΚΥΡΙΣΜΑ. Σχήμα τῶν ἐν πάλῃ.] Ita le-
gendum. Schol. ad Aristoph. Equit. 262. Καὶ
ἀγκύρισμα, εἶδος παλαισματος, καὶ σκευὸς ἀγρευτι-
κὸν σύκων.

ΔΙΑΒΑΛΛΕΙ— Παραπετᾶ.] Lego παπαῖα.
Hesych. Ὑποσκελίσει, ἀπατήσει. Vide omnino
Schol. ad Aristoph. Equit. 262, et 270.

ΚΛΑΣΤΗΡΙΟΝ. Δρέπανον τὸ τῆς ἀμπέλους.]
Schol. ad Aristoph. Equit. 166. Κλαστήριον, τὸ
δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς
ἀμπέλοις.

ΠΕΡΝΑΤΑΙ. Πωλεῖται.] Scribe Πέρναται.
Aristoph. Equit. 176.

—— ταῦτα πάντα πέρναται.

Ubi Schol. Πέρναται. Πιπράσκειται.

ΚΟΑΛΕΜΟΣ. Ἠλίθιος, ἀνοήτος.] Vide Schol.
ad Aristoph. Equit. v. 198, et 221.

ΒΔΥΛΛΕΙΝ. Δεδίεναι.] Gujet. Βδέλλειν.
Sed ita Aristoph. Equit. 224.

—— καὶ

— καὶ γὰρ οἱ τε πλάσσιοι
Δεῖδασιν αὐτὸν, ὅ, τε πένης βδύλλας λείως.

PARS
III.

Schol. Βδύλλαι. Καταπέπληγε, βδελύττεται τὰ
ἐστὶ μισοῖ.

ΗΠΤΗΣ. Ἰππεῖς. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππεῖς.] Legen-
dum, Ἰππῆς, ἱππεῖς. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς. Respexit
Aristoph. Equit. 225.

Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι.

ΣΤΡΕΒΛΑΙ. Ναυτικά.] Æschylus Supplic.
v. 450.

— καὶ γεγόμεναι σκάφος
Στρέβλαισι ναυτικαῖσιν, ὡς προσηγμένον.

ΑΛΕΥΣΑΙ. Ἀδοξῆσαι.] Æschylus Supplic.
v. 537.

Ἀλευσον ἀνδρῶν ὕβριν —

ΚΑΤΕΡΡΙΝΩΜΕΝΟΙΣ.] Æschylus Supplic.
v. 755.

Πολλὰς δὲ γ' εὐρήσασιν ἐν μεσημβρίᾳ
Θάλπει βραχίον εὖ κατερρῖνημένως.

ΘΑΣΤΙΑ. Ἀλμη.] Scribendum, Θάσια.
Vide Hesych. v. Σταμνεῖον.

ΑΜΙΑ. Φυλακία.] An Ἄμια, Θυλάκια?
Hesych. Ἄμις, σταμνίον.

ΠΕΣΣΗ-

PARS
III.ΠΕΣΣΗΜΑΤΑ. Πτώσεις.] Lege Πεσήματα,
Respexit Æschyli Supplic. 944.— ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
Πεσήματ' ἀνδρῶν, καὶ πολακτισμοὶ βίη.KONNEIN. Συνιέναι.] Recte. Infra, Κον-
νῶεν, συνιέναι.] Legendum, Κοννῆν. Æschylus
Supplic. 171.

Κοννῶ δ' ἄταν.

ΛΕΣΧΗ. Ὀμιλία.] Hinc πρόλεχος. Æschy-
lus Supplic. 208.Καὶ μὴ πρόλεχος, μὴδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
Γένῃ· τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.ΣΑΚΑΣ.] Schol. ad Aristoph. Vesp. v. 1216.
Ἐπεὶ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀχέσερον ξένον κωμῳδοῦσι τῶν Τρα-
γικῶν, ὃς ἐκαλεῖτο Σάκος. Aristoph. ipse Av.
v. 31.

Νόσον νοσῶμεν τὴν ἐναντίαν Σάκα.

Ubi vide Scholiasten. Confer Valef. et Mauf-
fac. ad Harpocratonem.ΑΦΙΚΤΟΡΑ. Τὸν ἰκέσιον Δία.] Æschylus
Supplic. v. 1.

Ζεὺς μὲν ΑΦΙΚΤΩΡ —

Jupiter SUPPLICUM PRÆSES.

ΑΝΑΘΕΣΘΑΙ.] Vide Hesych. v. Πεσσεύων.
Hinc πεσσενομένων Æschyl. Supplic. v. 13.

ΘΕΛΕ-

ΘΕΛΕΜΟΝ.] Æschylus Supplic. 1034.

PARS
III

Θιλεμὸν πῶμα

Κέσσι πολύτεκνοι

Λιπαροῖς χεύμασι γαίας

Τόδε μελίσσοντες ἄδας.

ΑΙΤΗΣ. Πτωχός.] Vox restituenda Schol. ad Aristoph. Av. 823. ubi legitur : Λέγεται ὅτι μεγαλέμπορος τις ἐβόλετο εἶναι, περ αἴτης. Lego καὶ περ αἴτης. *Quamvis esset pauper.*

ΥΠΕΡΦΥΑ. Ὑπὲρ φύσιν, μέγαν.] Ita distinguendum. Schol. ad Aristoph. Equit. 141. Ὑπερφῦα. Ὑπερβάλλουσαν, θαυμαστὴν, καὶ λαμπράν.

ΕΠΙΣΤΟΜΙΖΩΝ. Φιμονῶν, ἐλέγχων.] Lego Φιμῶν, ἀνελέγχων. Hesych. Φιμοῖ — ἐπιστομίζει. Idem tamen : Ἀποστομίζων, Φιμονῶν. Sed et ibi corrigendum, Φιμῶν. Voce ἐπιστομίζειν utitur Schol. ad Aristoph. Equit. 335.

ΜΕΡΔΕΙ. Κωλύει, βλάπτει.] Lege κολάει pro ἀμέρδει. Hesych. Ἀμέρδειν, στερίσκειν.

ΚΑΡΥΚΚΕΙΑΙΣ — Ταραχαῖς.] Recte. Aristoph. Equit. 214.

Τάραττε, καὶ χόρδευ' ὅμῃ τὰ πράγματα.

Schol. Τάραττε. Παραδίας τρόπον. Παρέδωκε γὰρ τὸν ἱαμβικὸν ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδῃ μεταφορικῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι χρῆται ἐπὶ τῆς Πολιτείας, καὶ τῇ τῷ ἀλλοτρίῳ τέχνῃ.

PARS
III.

ΚΑΣΑΛΒΑΣ. Πόρνη αἰαχροποιὸς ἀπὸ τῆς καλῆς
καὶ σοφῆς.] Ita legendum ex Schol. ad Aristoph.
Equit. 354. ubi legendum, Ἐστὶ δὲ ΚΑΣΑΛΒΑΣ
ὄνομα ἑταίρας.

ΠΥΡΑΜΟΥΣ.] Aristoph. Equit. 277.

Ἦν δ' ἀναιδεῖα παρέλθης, ἡμέτερος ὁ πυραμῶς.
Ubi Schol. Πυραμῶς, εἶδος πλακῆντος, ἐκ μέλιτος
ἐφθῆ καὶ πυρῶν πεφυγμένων.

ΖΩΜΕΥΜΑΤΑ.] Respexit Aristoph. Equi-
tes 279.

Τετοῖν τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δέκνυμι, καὶ φήμι' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Schol. Ζωμεύματα. Τὰ τῶν νεῶν χρειώδη. Λέγεται
δὲ ζύλα, καὶ κηρὸς, καὶ πίσσα.

ΒΛΕΠΕΤΤΖΕΙ. Σκαρδαμύττει.] Lego Βλεφα-
ρίζει, σκαρδαμυκτεῖ. Schol. ad Aristoph. Equit.
292. Σκαρδαμυκτεῖν — τὸ πυκνῶς βλέφαρίζειν.

ΙΛΛΩΠΤΕΙΝ. Στραβίζειν.] Schol. ad Aris-
toph. Equit. 292. Ἰλλωπεῖν et Ἰλλωπίζειν.
Hesych. Ἐμλλώπτειν.

ΚΑΤΤΥΝ. Ἀπότριμμα δερματὶς.] Scribo
κάττυμ'. Respexit Aristoph. Equit. 315.

Εἰ δὲ μὴ σύ γ' εἶδα κάττυμ', ἐδ' ἐγὼ χορδεύματα.
Ubi vide Scholiastam.

ΚΟΒΑΛΟΣ.

ΚΟΒΑΛΟΣ—Κακόχολος.] Schol. ad Aristoph. PARS
III.
Equit. 270. Κόβαλα καλῶσι τὰ πανουργήματα—
Κόβαλοι γὰρ οἱ λησαί. Ita apud Aristoph. ipsum:

Ὡσπερὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

Vel legendum ἐκκοβαλλικεύεται ob versum.

ΕΝΕΚΟΛΑΒΗΣΕ. Κατέπειν ἀπὸ τῶν ἀκόλων.]
Aristoph. Equit. 263.

—— αὐτὸν ἐνεκολάβησας.

Ubi Schol. Ἄκολος, ψωμός· ὅθεν τὸ ἐνεκολάβησας,
ἀπὸ τῆ καταπέπωκας.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ. Ἐπίπλεων κρύσιν.] Lego, Ἐπὶ
πλοίων κρύσιν. Scilicet cum rostris dimicant.
Scribitur et Κυρηθασία. Schol. Aristoph. Equit.
272. Κυρηθασία λέγεται ἡ διὰ τῶν κεράτων μάχη,
ἥ περ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται. — Κυρηθάσεις γὰρ
λέγονται αἱ πληῖεις τῶν τράγων· καὶ γὰρ ἐκείνοι ταῖς
κεφαλαῖς διαμάχονται.

ΤΗΝΕΒΑΟΣ. Ἐφύμνιον.] Recte legunt Τή-
ελλος. Vide Schol. ad Aristoph. Equit. 276.
Quo respexit Hesychius.

ΘΡΑΝΕΥΕΤΑΙ. Συντρίβεται.] Aristoph. E-
quit. 368.

Ἡ βύρσα σὲ θράνεύσεται.

Ubi Schol. Θράνεύσεται, ἐκταθήσεται. Θράνος γὰρ,
ποπόδιον, ὅπερ τὰ δερμάτια ἐκτείνεται.

PARS III. ΜΑΓΔΑΛΛΕΙ. Τίλλει, ἐοθίει.] Ita legendum.
Aristoph. Equit. 412.

Ἀπὸ μαγδαλιᾶς —

Ubi vide Scholiastam. Hesych. Κυνάδες, αἱ ἀπὸ μαγδαλιᾶς. Ubi legendum, αἱ ἀπομαγδαλιαί. Vide Kuster. ad Aristophanem.

ΩΡΑΝΑ. Χελιδόνων ὄροφή.] Scribe Ὁρα νεία, χελιδών. — Ὁροφος, ἡ ὄροφή. Respexit Aristoph. Equit. 417. Vide Hesych. v. Ὁροφος, et nos supra P. II. v. Ὁράνα.

ΚΑΛΛΑΙΟΙ. Οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πάγονες.] Scribendum, Κάλλαια. Schol. ad Aristoph. Equit. 392. Κάλλαια δέ, τῆς πάγονας τῶν ἀλεκτρυόνων. Philostratus Epist. xxvj. Καὶ ἀλεκτρυὼν μαχιμώτερον, ὃ τὰ κάλλαια ἐπηγεγώς. Vide Suidam v. Κάλλαια.

ΒΑΤΡΑΧΙΣ. Ἰματίς χρώμα.] Legunt βατραχὺς, et sic Schol. ad Aristoph. Equit. 519. Sed vide Kusterum.

ΑΦΕΛΗΣ — Καὶ πεδία ἀφελῇ τὰ σύνδενδρα.] Lego, ἔ σύνδενδρα. Respexit illud Aristoph. Equit. 524.

Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει —

ΣΚΙΤΑΛΟΙ — Θεὸν δέ.] An scribendum Θεῶν δέ? Thea scilicet Grammaticus: de quo in

in Prooemio Hesychius. An legendum Θεὸν PARS
III.
δὲ — ἀνόμων? *Deum improborum.* Schol. ad
Aristoph. Equit. 631. Σκίταλοι — πονηροί. Ἦν
γὰρ Σκίτων κναφεὺς τις — ἐπὶ πονηρία καμωδόμενος.
Vide nos supra P. III. v. Σκίταλοι.

ΧΟΙΡΙΝΑΙ. Αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι.] Schol. ad
Aristoph. Equit. 1147. Ἀντὶ δὲ ψήφων ταῖς χοί-
ριναις οἱ δικασταὶ ἐχρῶντο· αὐταὶ δὲ κόγχαι τινὲς εἰσιν,
ὡς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν.

ΚΗΜΟΣ — Ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις εἰς ὃν
αἱ κριταὶ βάλλονται.] Lego, ἀρξάτιθέμενος.
Appositus. Sed vide Schol. ad Aristoph. Equit.
1147.

ΜΗΛΩΣΑΙ — Ἐν τῷ ἐλθῆν.] Lego, ἐμῆν.
Vide Schol. ad Aristoph. Equit. 1147.

ΜΗΤΕΡΑ — Τῶν ζύλων τὸ ἐντός.] Schol. ad
Aristoph. Equit. 1182. Μήτηρ. Vide nos in-
fra v. Ἐντερονία.

ΕΞΧΑΡΑΙ — Γυναικῶν φύσεις.] Aristoph. E-
quit. 1283.
—— καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας.

Ubi Schol. Ἐσχάρας. Τὰ χεῖλη τῶν γυναικῶν αἰ-
δίων.

ΑΜΦΙΜΑΣΧΑΛΟΣ.] Vide Schol. ad Aris-
toph. Equit. 878.

118 EMENDATIONES

PARS
III.

ΤΑΓΗΝΟΝ. Τήγανον.] Respicit Aristoph.
Equit. 925. ubi Schol. Τάγηνον, τήγανον.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ. Τὰ πλείονα ἐφεσία.] Respexit
Aristoph. Equit. 997.

Ἐμοὶ δ' ὑπερῶν, καὶ συνοικία δύο.

Ubi Schol. Συνοικίας, μικραὶ οἰκίαι. Scribendum
igitur apud Nostrium, Συνοικία, et legendum
τὰ μέγιστα.

ΑΠΟΤΕΘΡΙΑΚΕΝ. Ἀποτεφύλακεν.] Forsan
ἀποτεφύλληκεν vel ἀποτεφυλλίακεν. Hesych.
Φυλλιάειν, τοπάζειν. Aristophanes Acharnens.
v. 157.

Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πῶς ἀποτέθρακεν αὐτὸν?

Corrige ἀποτεθρίακεν. Quod et vidit Kusterus.
Ad hunc locum respexit Schol. ad Aristoph.
Equit. 1007. ubi etiam legitur ἀποτεθρίακεν.
Vide Cl. Ruhnken. ad Timæi Lexicon p. 32.

ΠΥΛΟΣ — Σκάφη, ἐμβάτη.] Scribo
ἐμβατή. Schol. ad Aristophanis Equites
v. 1057. Πύλος, ὄρυγμα, ἐμβατή ἐνθα ἀπο-
λέονται.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ — Λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιου-
ργός, ἢ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πῶς αἰ.
Aristoph. Equit. 647. Δημιουργὸς δὲ ἐκάλετο καὶ
τὰς νῦν ὑπομυφίδας· τῆς αἰτίας τὰς παρὰ τὴν νόμ-
ον αἰτίας.

ΠΤΔΔ

ΠΤΑΡΙΖΕΙΝ.] Aristoph. Equit. 694.

PARS
III.

Ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα.

ΕΠΙΧΙΛΕΣ. Τὸ ἑλλιπές.] —Scribe Ἐπιχειλές.
Schol. ad Aristoph. Equit. 811. Ἐπιχειλῆς, ἐν-
δῆ. Ἐπιχειλές γὰρ μέτρον λέγεται, τὸ καὶ μὴ πλῆρες,
ἀλλ' ἀπομεινόμενον.

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ — Ἀχιλλίων Ἰππεῦσιν Ἀριστοφά-
νης.] Imo Ἀχιλλείων, v. 816.

— σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάτῃς.

Ubi Schol. Ἐκαλῶντο Ἀχιλλεαὶ τινες κριταί, ὡς
εὐγενεῖς αὐταί.

ΑΜΕΛΔΕΙ. Τίκτει, τερίσκει.] Lego Ἀμείλδει,
(pro ἀμέργει infra) τίλλει, τερίσκει. Hesych.
infra: Ἀμείρδειν, τερίσκειν. Legendum, Ἀμείλδειν.

ΦΑΝΟΝ.] Vide omnino Schol. ad Aristoph.
Acharnens. v. 936. et ad Pacem v. 841.
Quo respexisse videtur Noster.

ΠΛΑΤΙΓΓΝΑΙΚΩΝ.] Vide Schol. ad Aris-
toph. Acharnens. 132.

ΦΑΥΛΩΣ. Ὀλοχερῶς.] Forſan Εὐχερῶς.
Schol. ad Aristoph. Acharnens. 214. Φαύλως,
ἀντὶ τῆς εὐχερῶς.

ΕΛΑΤΗΡ.] Vide Schol. ad Aristoph. A-
charn. 245.

ΦΕΥΑΛΤΞ.]

PARS
III. ΦΕΥΑΛΤΕ.] Vide Schol. ad Aristoph. A-
charnenf. 278.

ΚΟΡΜΟΣ—Καὶ τὸ εἰς ΒΡΑΧΥ συντέτμημένον ξύ-
λον.] Lege πλατύ. *Mensa scilicet coquinaria.*
Schol. ad Aristoph. Acharn. 317. Ἐπίθηνος κα-
λεῖται ὁ μαγειρικός κόρμος, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκό-
πτουσιν.

ΚΑΠΝΙΑΣ.] Vide Schol. ad Aristoph. Vesp.
v. 151.

ΣΤΙΔΑ. Στήλη.] Pro στήλη scribe εἴλη,
Schol. ad Aristoph. Vesp. 213. Ὅσον εἴλην.
Ὅτι σημαίνει τὸ ἐλάχισον. Καλλίστρατος δέ, νομισ-
μάτιόν τι ἐλάχισον.

ΕΓΧΥΤΤΡΙΕΙΣ.] Respexit Aristoph. Vesp.
288.

— ὃν ὅπως αἰχμυεῖς, ἐγχυτρίεις.

Ad quem locum vide Scholiastam.

ΠΕΡΙΑΓΑΓΕΙΝ — Περιπιοῦσαι.] Vide He-
sych. v. Κωνῆσαι. Schol. ad Aristoph. Vesp.
597. Κυρίως περικωνῆσαι ἐστὶ, τὸ πιοῦσαι τὰ κι-
εῖα.

ΑΡΓΙΛΟΦΟΙ — Καὶ μηλωταί.] Aristoph.
Vesp. 670. ἀργελοφῆς.

Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τῆς ΑΡΓΕ-
ΛΟΦΟΥΣ περιτρώγων.

Ubi

Ubi Schol. Ἀργέλοφει τῆς μελατῆς οἱ πόδες, ἔς
ποδεῶνας καλῶσι· καὶ ἔτοι ἀχρηστοί.

PARS
III.

ΦΙΒΑΛΕΑ.] Vide Schol. ad Aristoph. A-
charnenf. 802.

ΤΑΛΑΤΡΙΟΝ. Ὑπομονητικόν.] Scribe, Τα-
λαύριον. Schol. ad Aristoph. Acharn. 963,
Ταλαύρινος δέ, ὑπομονητικός.

ΦΑΝΟΝ — Ὁ ἡμεῖς νῦν Φανόν.] Corrigunt
nonnulli Φανόν. Vide Schol. ad Aristoph. Pac.
841. Confer etiam nos supra p. 119. et ad
v. Ἴππος.

ΠΑΣΠΑΛΗ. Τὸ τύχον.] Vide Schol. ad A-
ristoph. Vesp. 91.

ΑΓΡΙΑΘΕΝ. Ἀνέκαθεν.] Lege Ἀγκαθεν, ut
monuit Florens Christianus ad Aristoph. Vesp.
v. 2.

ΠΕΦΥΣΙΓΓΩΜΕΝΟΙ.] Respexit Aristoph.
Acharn. 525. Confer Scholiastam.

ΝΙΓΛΑΡΟΙ. Τερετίσματα.] Corrige Schol.
ad Aristoph. Acharn. 553. Ὁ νίγλαρος τρημέα.
451. Legendum, τερετίσματα.

ΚΑΤΑΡΔΕΙΝ. Εὐφραίνειν.] Vide Schol. ad
Aristoph. Acharn. 658.

ETE-

PARS
III.

ΕΤΕΠΑΛΤΟ.] Legendum, Ἐτέαλτο.

ENTERONIA. Ἐντεριονη, τὸ μεσαίτατον τῆς νεώς, ἦτοι τὸ μέσον τῆς ξύλας καρδία, οἱ δὲ μυελός.] Lego, Ἐντερωνία, ἐντεριώνη — νεώς, ἢ τὸ — ξύλα, καρδία. Vide Hesych. v. Μῆνα, et Μήτερα. Ita tamen Schol. ad Aristoph. Equit. v. 1182. Οὕτω γὰρ τὴν ἐντερώνην Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ἰππεῦσιν ἔφη· ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαίτατον τῆς νεώς· ὃ ἐστὶ συνεκλικώτατον ἥτις ἐστὶ τρύπις. Ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα καλεῖται.

ΛΩΤΕΥΣΙ ΔΕ ΠΑΧΝΗ. Ἄνθη παιδῶσιν αἰχρότητες.] Scribe Λωτεύσι δὲ τ' αἰσχ.

ΡΟΠΤΡΟΝ — Τὸ ἀποκατάπιπτον τῆς παγίδος καὶ συλλάμβανον.] Utitur Archilochus. Vide Schol. ad Aristoph. Acharn, 687.

ΜΑΣΤΑΡΙΖΕΙΝ.] Recte corrigunt Μασαρίζειν. Confer Schol. ad Aristoph. Acharn. 689.

ΔΑΤΙΣ. Στρατηγός Περσῶν.] Hinc Δαλισμός. Locutio barbara. Schol. ad Aristoph. Pac. 288. Δάτις — εὐδοκίμησας κατὰ τινα χρόνον πολέμων, ἐλληνίζειν δὲ βεβλόμενος, εἶπεν Ἠδομαι καὶ γέρπομαι καὶ χαίρομαι καὶ ἔδαξάρισσι. Ἐδεῖ γὰρ εἶπέν χαίρω· ἅμα δὲ ἔτος εἶπε πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον· ἐκ εἰρηται δὲ τὸ χαίρομαι. Αὐτὸ γὰρ τὸ χαίρω εὐτοπαθεῖς ἂν, προῦφθῆπασιν αὐτῷ τὸ σημαίνεσθαι. Λέγεται δὲ τὸ τοιαῦτο ΔΑΤΙΣΜΟΣ.

ΣΗΣΑ-

ΣΗΣΑΜΟΕΙΔΗΣ.] Vide Florent. Christia-
num ad Aristoph. Pac. 869. PARS
III.

ΚΑΜΠΕΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ.] Vide Schol. ad
Aristoph. Pac. 904. unde hæc habuit Hesych.
Schol. legit Κάμπιος. Sed rectius Hesychius.

ΤΥΝΤΛΑΖΕΙ—Ἐπιβαίνει, πηλῆ.] Dele dis-
tinctionem. Ἐπιβαίνειν πηλῆ est πηλοπατεῖν.
Schol. ad Aristoph. Pac. 1148. Τυντλάζειν,
πηλοπατεῖν.

ΚΑΡΔΟΠΙΟΝ. Τῆς καρδοπῆς τὸ πῶμα.] Hinc
elegantè ficta vox Καρδοπίων Aristoph. Vesp.
1173.

Ἐπεὶ δ' ὡς Καρδοπίων τὴν μητέρα.

Legendum ὡς Ὁ Καρδοπίων ob versum.

ΑΧΥΡΟΣ. Ἀχυρών.] Vox restituenda, opi-
nor, Eupolide apud Schol. ad Aristoph. Vesp.
1301. ubi male legitur ὁ δὲ ἄχυρος pro
ἄχυρος.

ΕΦΙΑΛΛΕΝ. Ἐπεχέλησεν.] Vide Schol. ad
Aristoph. Vesp. 1339. et Schol. ad Pacem 431.

ΓΟΥΓΥΛΕΙΝ. Συσρέφειν.] Lego Γουγυλί-
ζειν, συσρέφειν. Schol. ad Aristoph. Pac. 28. Γου-
γυλίζειν, τὸ μετασρέφειν.

BAITH.

PARS
III.

BAITH—Ἐνιοὶ δὲ σκηνὴν δερματίνην.] Lego
 χλαῖναν δερματίνην. Vide Schol. ad Aristoph.
 Vesp. 737. et Theocriti Idyll. iii. 25.

ΙΠΝΙΑ. Τὰ κατάγματα τῷ ἰπνῷ.] Recte
 corrigunt καθάρματα. Schol. ad Aristoph.
 Vesp. 832. Ἰπνια, τὰ ἀποκαθάρματα τῷ ἰπνῷ.
 Quomodo et legendum apud Hesychium.
 Corrigendus Schol. ad istum locum Aristoph.

Δάκης τίς ἐστίν; —

Vulgo,

Δάκης τί ἐστίν; —

ΚΥΤΤΑΡΟΙ—Καὶ τῶν βαλάνων τὰ ἀγγεῖα.]
 Salmasius corrigit βαλανείων. Male. Schol.
 ad Aristoph. Vesp. 1106, Κύτταρος, τὸ πῶμα τῆς
 βαλάνε, ὅπερ ἐγκάθηται ἢ βάλανός. Et supra
 idem Schol. Ὁ ποικίλος ὁ παρακείμενος ταῖς βα-
 λάνοις. Pro ποικίλος lege τόπος κοίλῳ.

ΣΤΡΜΑΙΑ—Καὶ πῶμα δι' ὕδατος καὶ ΑΛΩΝ.]
 Legendum ἀλφίτων five ἀλεύρων. Vide Suīdam,
 qui πῶμα κρίθινον fuisse dicit.

ΠΡΟΦΕΡΕΙΣΘΑΙ. Τὸ ταῖς, &c.] Scribe
 Προφρεῖσθαι. Vide Schol. ad Aristoph. Aves
 v. 4.

ΟΡΧΙΠΑΙΔΙΖΕΙΝ. Τὸ καποχολεύειν παρὰ
 τοῖς παισίν.] Recte. Aristoph. Av. 142.

Οὐκ

Οὐκ ἀρχιπέδησας, ὧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.

PARS
III.

Scribe ἀρχιπαίδισας, ubi δισας ὧν est Anapæstus.

ΕΞΕΔΡΟΝ.] Vide Schol. ad Aristoph.
Aves v. 276.

ΚΟΠΙΑΙ. Ἡσυχία.] Forfan Κοπιᾶν, ἡσυχία-
σαι. Aristoph. Av. 735.

Ὡς ἐπαρέσαι κοπιᾶν ὑμῖν

Τὰ τῶν ἀγαθῶν.

Ubi Schol. Κοπιᾶν, ἐν πλησμόνῃ τῶν ἀγαθῶν ἀ-
πειρηκέναι.

ΠΡΟΣΩΔΙΟΝ. Ὡδὴ θεῶν ὕμνον περιέχουσα.]
Recte Salmasius ex ordine literarum, Πρατόδιον.
Schol. ad Aristoph. Av. 854. Προσώδια τὰ εἰς
πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα, παρὰ τῶν λυρικῶν
λεγόμενα. Vocat autem προσώδια Schol. ad
Aves v. 919.

ΟΜΟΠΡΟΘΕΙΝ. Ὅμῃ ἔλκεν, καὶ συμφωνεῖν.]
Forfan, Ὅμῃ ἤκεν. Hesych. Ὅμοπρόθευτες, ἐ-
μόηχοι. Vide Schol. ad Aristoph. Aves 852.

ΤΕΥΘΑΙ. Λαπαδύται, μαιχαί.] Schol. ad A-
ristoph. Pac. 1120. Τεύθης, λίχνος. Τεύθειν
γὰρ τὸ ἐοθεῖν.

ΚΑΤΣΤΙΣ. Ἡ ἐκφύσις τῶν σαχύων — Κρατῖνος
δὲ ἐπὶ τῷ μερίῳ ἐτάξεν αὐτό.] Pro μερίῳ lego μηρίῳ.
Femore scilicet.

TITV-

PARS
III. TITTYBIZEI. Ως χελιδων φωνει.] Vide Schol.
ad Aristoph. Av. 236.

ΛΗΙΔΙΟΝ. Εύτελές ιμάτιον.] Scribo Ληιδά-
ριον, ut respexerit Aristoph. Aves v. 716. ubi
Schol. Εύτελές ιμάτιον θεινόν. Nota autem er-
rorem Scholiastæ: εν συσολῃ τὸ παρίαδα. Imo
Ληιδάριον. Confer eundem Schol. infra, v. 916.

ΕΠΕΙΟΣ — Καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλῶσιν σημαίνει.]
Lego, δειλὸς ἦν ὡς Ὀμηρος σημαίνει. Vide Flo-
rent. Christianum ad Aristoph. Pac. 699.
ubi de Cratino, et emendatione Hesychii.

ΤΥΝΝΟΣ. Πῶλος ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσήσας πρὶν κυ-
θῆναι.] Schol. ad Aristoph. Pac. 790. Οἱ δὲ κα-
λοῦσι τῶν ἵππων, ὕννοι λέγονται. Quæ mutuo se
invicem illustrent. Quod nanus sive nannus in
homine, est in equo bynnus.

ΚΕΠΦΟΣ — Ὅθεν λέγεται — κῆφος ἄνθρωπος,
κέπφος.] Hinc corrige Schol. ad Aristoph.
Pac. 1067. v. Τρήρωνες.

ΕΥΑ. Ἐπὺφημιασμὸς ἡλιακὸς καὶ μουσικὸς.]
Lego, Ἐπὺφημιασμὸς διονυσιακὸς. Orpheus
Hymn. in Silenum,

— εὐασμα διδὼς βακχεῖον ἀνακτος.

Hinc Εὐάζειν et Εὐασμός. Et Bacchus Εὐαῖος.
Ita lego apud Schol. Aristoph. Av. 874. pro
Εὐβαῖος.

Εὐδαίος. Vide et Dan. Heinsf. ad Silium, PARS
III.
i. 101.

ΑΝΗΣΙΔΩΡΑ. Ἡ γῆ διὰ τὸ τὰς καρπὰς ἀνίεναι.]
Utitur voce Schol. ad Aristoph. Av. v. 972.
Πανδώρα. Τῇ γῇ. Ἐπειδὴ πάντα κατὰ τὸ ζῆν δα-
ρεῖται· ἀφ' ἧ καὶ ζείδωρος, καὶ ἀνησιδώρα.

ΠΙΤΥΝΗ. Κῆκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.] Scri-
bo, Πιτυκηκός, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Hesych.
Κρακόν, λευκὸν πυρόν. Lege τυρόν. Vide nos
supra P. I. v. Κρακός, et Τάμισος. Confer
Schol. ad Aristoph. Av. 799. et 1442.

ΑΠΟΛΕΙΒΡΑΞΑΙ. Ἀπολεῖψαι, ἐκνοτίσαι. Ἄλ-
λοι παρρωτέρω ἀπελθεῖν.] Recte Sopingius, Ἀπο-
λιθάσαι. Aristoph. Av. 1467.

Οὐκ ἀπολιθάσεις, ὦ κάκισ' —

Ad quem locum vide omnino Scholiastam.

ΚΡΙΓΗ.] Vide Schol. ad Aristoph. Av.
1520.

ΝΩΔΟΣ — Μὴ λαλῶν.] Vide Schol. ad
Aristoph. Plut. 266.

ΚΑΛΙΟΣ. Τὸ δεσμοκτήριον καὶ ξύλον ᾧ ἐδέοντο.]
Schol. ad Aristoph. Plut. 476. Κύφων δὲ δεσ-
μός ἐστι ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν ἐνομάζουσιν· οἱ δὲ κα-
λίον. Quam vocem frustra sollicitant viri docti.
Vide Cl. Kusterum.

ΜΟΡΜΟΙ.

PARS
III.

MOPMOI. Φόβοι, καινοί.] Lege Φόβοι κενοί.
Vana terriculamenta. Theocritus Idyll. xv. 40.

— μορμῶ δάνκει ἵππος.

Vide omnino Meursium ad Lycophr. Alexand. v. 342. qui equum μορμῶ dictum dicit. Sed, opinor, scribendum apud Theocritum μορμῶ, δάνκει ἵππος, ut distinguendum post μορμῶ. Hesych. Μάρμορος καὶ μορμυγαία, φόβος. Forfan Μόρμος ἢ μορμῶ, ματαιὸς φόβος.

ΓΝΑΘΟΙ. Βόθροι — ἐνιοι γυνῆες.] Lycophron v. 485.

— διέλλη πᾶν μεταλλεύων γυνῆος.

ΣΤΟΡΘΗ. Τὸ ὅν τῷ δόρατος.] Ἀν Στόρθυγος? Lycophron v. 1406.

Στόρθυγος Τίτωνος —

ΘΡΥΓΑΝΑΙ. Κνᾶται, ζῆει.] Vide Schol. ad Aristoph. Eccles. v. 34. et Kuster. ad v. 34. et 36.

ΔΙΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΣ.] Aristoph. Eccles. 823.

Ὅτε δ' ἢ δ' ἀνασκοπεμένοις ἐφαίνετο

Ὁ Διὸς Κόρινθος, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐκ ἤρκεσεν.

ΣΕΛΑΧΙΟΝ — Ὅσα ἄποδά εἰσιν ὡς τοιαῖ.] Legendum, ἐστὶ, καὶ ζωοτοκαῖ. Vide Fabrum ad Aristoph. Eccles. 1161. qui ita emendat.

ΘΗΛΑΜΩΝ. Τάφος.] Recte corrigunt Τροφός. Nutrix, mater. Hinc Patria. Lycophron v. 127.

— ὅθεν

— ὅθεν πλάνης
Παλληνίαν ἐπῆλθε, γηγενῶν ΤΡΟΦΟΝ.

PARS
III.
~

ΙΣΜΑ.] Lycophron v. 731.

Ὅρνιθόπαιδος ἵσμα φοιβάζων ποτοῖς.

ΚΩΔΩΝΟΦΟΡΩΝ. Οἱ περιπολάρχαι.] Hinc
corrigere Schol. ad Aristoph. Lyfist. 486. Ἀπὸ
τῶν περὶ παραλόντων. Scribe τῶν περιπολαρ-
χόντων.

ΛΟΡΔΟΝ. Ὑπόκυρτον, ἀπεξυλωμένον, συγκε-
καμμένον τῷ σώματι.] Scribe, ἀπηγκυλωμένον.
Vide Kusterum ad Suidam, et ad Aristoph.
Eccles. 10.

ΣΤΟΑΙ. Τὰ ταμῆα, καὶ ἐπιμήκη εἰσίν.] Scribe
καὶ γὰρ ἐπιμήκη εἰσίν. Respexit Aristoph. Eccles.
14. ubi Schol. Ταμῆα ἐν οἷς ὁ σῖτος σοῦς λέγεται
καὶ γὰρ περὶ ἐπιμήκη. Lege Ἐπιμήκη.

ΠΑΡΑΒΛΗΔΗΝ. Ἀπατητικῶς.] Respicit illud
Homeri Iliad. Δ. 6.

— παραβλήδην ἀγορεύων.

Vide omnino Schol. ad Aristoph. Av. 1647.

Παρόμοιον καὶ τὸ Ὀμηρικόν, Παραβλήδην ἀγορεύων καὶ
ταρ' Ἀλκαίῳ, Παραβάλλεται σε.

ΔΙΑΨΑΙΡΟΥΣΙ. Διαπνέουσι.] Respicit A-
ristoph. Av. 1714.

VOL. IV.

I

— καλόν

PARS
III.

— καλὸν θάμα, θυμιάματων

Αὔραι διαψάρισι πλεκτάνην καπνῆ.

Ubi emendandus Schol. Λέπει δὲ τὸ πνέσι.
Lego, Λέγει δὲ διαπνέσι.

ΠΕΛΑΝΟΝ — Περὶ τὴν γῆν ἀφρόν.] An Περὶ
τὴν γενῶν? Æschylus Eumen. 265.

Ἐρυθρον ἐκ μελέων πέλανον —

Mox apud Nostrum, Οἱ δὲ ἐπὶ τῷ κηρίῳ. Le-
gendum, κηρῷ. Hefych. ῥύπος — εἰς τὰς σφρα-
γίδας κηρὸν λέγουσι. Atqui πέλανον per ῥύπον ex-
ponit Schol. Æschyli. Vide Spanhem. ad A-
ristoph. Plut. 660. qui errat.

ΕΡΙΝΟΣ. Θεὸς, ἡ σῦκον ἄρρεν.] Scribe, Ἐρινος,
ὄλυνθος, ἡ σῦκον ἄρρεν. Hefych. Ἐρινάδες, ὄλυνθοι,
ἡ συκαῖ ἄρρενες. Scribebatur ὀλθος.

ΑΚΡΙΟΝ. Ποῖον.] Wesseling. Probab. Ἀκρίς,
πόα. Forsan Ἀκρίδα, πόαν. Quæ et vera lectio:
nam δ' apice amisso abit in ο. Hefych. Πέρη-
λις, ἀκρίς.

ΝΑΥΝ ΠΗΓΑΙΟΝ — Οἱ δὲ νάρδον.] Lego,
ναρόν. Hefych. Ναρόν, ὑγρόν. Totus locus ita
scribendus: Ναῦν πηγαῖον, ὕδωρ περικαθαῖρον, οἱ δὲ
νάρον. Vulgo ὕδωρ καὶ ἔριον. Vel καθαῖρον pro
καὶ ἔριον. Hefych. Πηγαῖον ὕδωρ, τὸ περικαθαῖρον
τὰ δεξ. Forsan tamen legendum, καθαρόν pro
καὶ ἔριον.

ΧΥΜΟΝ

ΧΤΜΩΝ. Πηγμάτων ὑγρῶν.] Scribe περμά-
των ὑγρῶν. Vide Hesych. v. Χυλός.

PARS
III.

ΧΤΜΟΣ. Σίελος.] An σίελος et σίαλος idem?
Hesych. Σίαλος, σίελος.

ΚΑΡΔΙΩΤΤΕΙΝ — Τινὲς δὲ δάκνεσθαι σόμαχον.]
Corrigendus Psellus de Lapid. p. 355. Edit.
Mauffaci: Στομάχῃ τε ἰαταὶ καρδιαλγῆντας. Le-
gendum, στομάχῃς.

ΜΗΝΙΜΑ. Μῆνις — Ἀππίων μάνης, οἱ γὰρ ὀρ-
γισθῆναι μαίνονται.] Wesseling. Probab. legit
ἀπὸ μανίας. An Ἀπιὼν ὡς μάνης? Scilicet μῆνις
dicit quasi μάνης. De Apione vide Hesych. in
Præfatione. Utitur voce Hierocles in Aur.
Carm. p. 136. Edit. Warren. Παλαιῶν μῆνι-
μάτων εἴγματα.

ΜΑΣΧΑΛΙΣΜΑΤΑ — Καὶ ἐρείσαντες.] Lego,
καὶ εἶροντες. Vide Meurs. ad Lycophron. p. 310.
Quæ sequuntur apud Hesych. ita legenda: καὶ
τὰ ἐπιτεθέμενα τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυ-
σίαις. Intelligit nempe ὠμοθετέμενα. Homer.

— ἐπ' αὐτῶν δὲ ὠμοθέτησαν.

ΚΛΗΘΡΗ. Δένδρεα εἶδος.] Hac voce meta-
phorice utitur Interpres Græcus Cæsar. Com-
ment. lib. iii. 13. p. 73. Σύμπασα θ' αἱ νῆες

PARS ΚΛΗΘΗ, πρὸς τὸ πᾶσαν βίαν τε καὶ λύμην ὑπο-
 III. φέρειν, ἥσαν κατεσκευασμένα. *Ex robore.*

ΚΟΤΡΙΞ ΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ — Τῆς κόμης ἀπρὶς
 ἄρξασθαι.] *Lego, αἰνυμένους—ἀπρὶς ΔΡΑΞΑΣΘΑΙ.*
Sic Schol. ad Odyss. X. 188. Κερίξ. Τῆς κόμης
ἐπιλαβόμενοι. Homerus ipse Odyss. X. 500.

Καὶ κύνεον ῥ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε, καὶ ὤμους,
 Χεῖράς τ' ΑΙΝΤΜΕΝΑΙ —

Item in Odyss. I. 232.

Τυρῶν ΑΙΝΤΜΕΝΟΙ Φάγομεν —

ΑΓΝΩΜΟΝΕΣ — Ἀσύγνωστοι — σύμφηφοι.]
Legendum, καὶ σύμφηφοι. Herodotus in Vita
Homeri, cap. 21. Ἦν γὰρ, ὡς ἔοικεν, καὶ ἈΓ-
ΝΩΜΩΝ ὁ Γλαῦκος. Immitis. Immisericors.
Herodotus lib. ii. 172. p. 187. Σοφίη αὐτὸς ὁ
Ἀμασις, ἐκ ἀγνωμοσύνης πρὸς ἡγάγετο.

ΔΙΠΛΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.] Hinc Διπλοῖη. *Af-*
tutia. Insinceritas. Schol. ad Lucian. vol. i.
p. 33. Edit. Grævii: Ἀνθέκασον. Λαμβάνεται
ἐπὶ τῷ ἀθλητικῷ (lege ἀληθευτικῷ) τὸν τρόπον καὶ μὴ
τινα διπλὸν (διπλοῖον) ἔχοντες. Vide nos supra,
p. 6.

ΧΩΡΙΑΖΕΣΘΑΙ λέγειν.] *An coram loqui?*
Id est, χώραν λέγειν. Sic Interpres Græcus
Cæsar. Comment. lib. vi. 8. p. 150. Καὶ ταῦτα
πάντα ΧΩΡΑΝ ΒΛΕΠΕΙΝ νομίζετε. Coram vi-
dere.

dere. Vide Sopingii notam: ubi illud Max. PARS
III.
Tyrīi χώραν μύθε, *fabulae locum* est. Ut In-
terpres Græcus Cæsar. Comment. lib. vi. 13.
p. 153. ἐν χώρᾳ ὁμήρων. *Obsides. Loco obsidum.*
Idem infra p. 154. ἐν χώρᾳ δέλων.

ΚΑΡΚΑΚΑ — Ἐνιοι τὰς μάνδρας ῥίνθων τὰ τῇ
ἐρανίᾳ ἦρι.] An scribendum καὶ τῇ Οὐρανίᾳ Ἡροδότος?
Ista voce forsan in Urania usus est Herodotus.
Sed vide nos ad Suidam P. III. γ. ῥίνθων.

ΛΕΓΟΙΜΕΘΑ. Εἰ γὰρ νῦν περὶ τησὶ λεγόμεθα.]
Ex Homero desumpta illa, εἰ γὰρ νῦν περὶ τησὶ
λεγοίμεθα. Sed pro περὶ legendum ΠΑΡΑ. *Apud
pares conscriberemur.* Vide Homer. Iliad. N.
276.

ΕΛΑΙΟΤΩ. Ἐλαιοθαθεῖ.] An ἐλαιώτω le-
gendum? Hesych. Ἐλαιῶται. Sed legendum,
Ἐλαιωτῶ, ἐλαιοθαθεῖ. Ἐλαιωτὸς est oleo perunctus.
Vide Lexicographos. Cæterum vox ἐλαιοθα-
θὺς restituenda Psello de Lapid. p. 349. Edit.
Maussaci, ubi male legitur ἐλαιοθαρός. Ὁ δὲ Βή-
ρυλλος. Τρεῖς δὲ τὰς τῆ λίθου μορφαί, καὶ ὁ μὲν
αὐτῶν ΕΛΑΙΟΒΑΘΥΣ ἐστὶ τὴν χροίαν· ὁ δὲ θαλάττῃ
προσεικώς· ὁ δὲ λαμπρὸς τὰς αἰγὰς καὶ ὁμοφυῆς, καὶ
λαμπῶν πόρρωθεν. Ita legendus iste locus.

ΕΝΔΙΑΙΤΑΙ. Ἀρκίσει.] Lego, Ἀρίσκει. Hinc
Μισσῶν ἐνδιαίτημα, Plutarch. de Fluviiis, p. 9.
Musarum deliciae. Ita vertendum. Male Mauf-

PARS
III.

facus, *Musarum sacrarium et domicilium*. Ἑλικῶν δὲ διὰ φιλοσοφίαν ΜΟΥΣΩΝ ΕΝΔΙΑΙΤΗΜΑ.

ΦΡΟΝΙΝ. Φρόνησιν, τὴν κατὰ Φρόνησιν ἐκδόλειον & τὴν λείαν, ὡς τινες.] Lego, ἐκδόλειον & εὐτέλειαν, ὡς τινες. Nam κατὰ Φρόνησιν et εὐτέλεια fere idem. Utitur etiam Plutarchus de Fluviiis p. 28. Φρόνησις pro *male sapere*. Ὑπὸ παρθένων τῶν μὴ τῷ χρόνῳ Φρονήσεως ἐχουσῶν. Sive ἀντὶ τῆς ἐχουσῶν, ut Aristoteles, μέτεχουσῶν. Vide notam Maußlaci ad locum. *A virginibus, quæ, propter ætatem, viro maturæ non sunt*. Id est, non ea cogitant quæ virgines provectiores, et quæ venerem sapiunt. Hinc Ecclesiast. Scriptores, Φρόνημα σαρκός, Interpres Plutarchi non cepit: sed sequentia confirmant.

ΦΙΑΗΤΗΣ. Κλέπτης, ληστής.] Corrigit Palmerius, Φηλήτης. Sed nihil opus. Seneca Epist. li. *Latronum* more quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos amplectuntur ut strangelent. Homer. Hymn. in Mercur. v. 445,

Νόσφι σέθεν, Φιλῆτα —

Impostor vertunt Interpretes,

ΕΛΑΣΚΕΝ. Ἠλάσεν, ἐκάλεσεν.] Pro voce ultima legendum, ἐλάκησεν. Vide Wesseling. Probabil. p. 41.

ΕΝΑΡΟΣ. Ἐνοχος, ἐπικατάρατος.] Vide Wesseling. Probabil. p. 37. ubi pro Βατανεώτης ὁ νεαρός,

νεαρός, legendum ἑναρός. *Sceleratus ille Porphyrius.* Apud *Anastasium* putaveram μιαρός. Sed illud verius. Vide *Holstenium de Vita et Scriptis Porphyrii.* PARS
III.

ΤΕΣΤΗΛΗ τε τύμβω.] Scribo, Τύμβω τε σήλη τε, σήλη ἐν τῷ τάφῳ. Vide *Wesseling.* Probabil. p. 46.

ΕΡΗΜΗ. Μονομερὴς δίκη, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν διατηθῇ.] Huc respexit *Julian.* Orat. i. p. 166. Καθάπερ ἐπ' ἐρημίας. *Quasi sine æmulo.* Interpres non intellexit.

ΕΠΙΔΩΝ. Βασάζων.] Scribe Ἐρείδων.

ΕΡΗΜΑΙ. Βέλομαι, ἐρωτῶ.] Confundit duas voces. Scribendum, Ἑρημαι, βέλομαι. *Hesych.* Ἑρημένοι, θελήσαντες. Deinde, Εἶρημαι, ἐρωτῶ. *Hesych.* Εἶρημαι, ἐρωτῶ.

ΕΠΙΥ. Σωμάτιον.] Scilicet, *Cadaver.* *Hesych.* Ἐρίψιμα, πτώσιμα.

ΒΡΕΝΘΙΟΝ — Βρένθος, καὶ ὁ τύμβος λέγεται.] Scribe, τύφος.

ΣΚΥΤΑΛΑΙ. Βακτηρία — καὶ ὄφρων εἰσί.] Recte *Gujetus*, ὄφρων εἶδος. *Hesych.* Ἐλεών — καὶ ΟΦΙΣ, ὃν ἐνιοὶ ΣΚΥΤΑΛΗΝ καλεῖσιν.

ΒΡΕΝΘΙΝΑ.

PARS
III.

BPENΘINA. Ῥιζάρια τινα — οἱ δὲ Φυκὸς περιφε-
ρὲς κύδει ἀφροδίτη.] Scribe, Ῥιζάρια τινα (*radices*
scilicet) — οἱ δὲ Φῦκος ὥσπερ Φερεκύδης Ἀφρο-
δίτη. Vel οἱ δὲ Φῦκος τι Φερεκύδης Ἀφροδίτη. Vel
potius, ΠΑΡΑ Φερεκύδῃ Ἀφροδίτη. Vide Hesych.
v. Εὐρύμας. An Pherecydes *Fabulam* scripsit
Ἀφροδίτην?

XIMAROI. Οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ἔριφοι καὶ
οἱ ποταμοὶ ἢ ῥύακες.] Confundit duas voces χί-
μαροι et χεῖμαρροι. Lego, ποτάμιοι ῥύακες. Vide
Hesych. v. Χιμάροι. Vide Julian. p. 332. et
Schol. ad Aristoph. Equit. v. 137.

ΠΥΡΕΤΟΣ. Φλόγισμος, καῦμα. Τὸ δὲ σῶμα
πῦρ λέγει.] Scribe, Τὸ δὲ σώματος καῦμα πυρετὸς
λέγει. Vel, Τὸ δὲ σώματι πῦρ λέγει. Hesych.
Πῦρ, πυρετός.

ΕΡΙΗΡΕΣ — Εὐάρμογοι.] Scribe, Εὐάρμοσοι.
Hesych. supra, Ἐρήρες, εὐάρμοσον.

ΕΡΙΨΑΙ. Ἀφανίσαι, σεγᾶσαι, καταρρίψαι.]
Confundit duas voces Ἐρίψαι et Ἐρέψαι, nam
illud σεγᾶσαι ad ἐρέψαι pertinet. Hesych.
Ἐρεψα, — ἐσεγᾶσα.

ΕΠΟΥΤΣΕΝ. Ἐπ' εὐθείας ἤγαγεν.] Forſan
Ἐπόρτωσεν.

ΠΛΑΚΤΩΡΕΙΝ. Πτήσσειν, δεδοικέναι.] An
legendum

legendum, Πτακίζεν ὁ ex ordine literarum. Hesych. Πτάξ, πτακίς, πτώξ, δειλός. Hinc Πτακισμός. *Timiditas*. Hesych. v. Πτακὲς ἢ πτακίδες, δειλοὶ, ἐπτηχότες, καὶ πτακισμός.

ΠΩΓΩΝ — Ἀναφοράν τῆς φλογός.] Sic Græci, γλῶσσαι πυρός. Vide Act. Apost. ii. 3. Vide et *Middleton's Tracts*, p. 82.

ΧΑΣΜΑ. Στόμα, ἢ χάσμα γῆς ἢ θαλάσσης — Χάσμα θηρὸς, ὄψις θηρὸς ἢ πρόσωπον.] Ita scribendus iste locus. Vide Tan. Fabrum ad Anacreon. p. 116.

ΧΑΣΙΟΣ. Ἀγαθός.] Lego, Χαῖός. Hesych. Χαῖα, ἀγαθή. — Χαῖος, ἀγαθός. Utitur Theocritus.

ΑΡΡΑΓΕΣ.] Voce utitur Julian. Orat. iii. p. 284.

ΣΕΛΙΝΟΝ. Τὸ γυναικεῖον.] Suidas Σέληνον. Vide eum v. Σάραβον.

ΑΝΗΒΗΤΗΡΙΑΝ. Πᾶν ἀνανεάζον νεότητι.] Lego, Ἀναβητήριον, πᾶν ἀνανεάζον νεότητα. *Omne quod ætatem renovat*. Hesych. Ἀνηβῆ, ἐκ δευτέρου ἀνθεῖ, νεάζει. Nihil muta. Respexit Euripidem. Vide nos supra P. I. v. Ἀνηβητήριαν.

ΑΜΥΞΕΙΣ.

PARS
III.

ΑΜΥΞΕΙΣ — Τὴν ψυχὴν ἀνιώμενοι.] Scribendum, Ἀμύξεις — Σπαράξεις — Ἀμυχθεῖς, τὴν ψυχὴν ἀνιώμενος. Julian. p. 436. Ἀμύττον ψυχὴν μάλλον ἢ σίδηρος χρωῖτα.

ΜΥΡΜΗΚΑΣ — Θαλασσίαν πετρῶν εἶδος.] Synesius Epist. iv. p. 11. Λύσαντες ἐκ Βενθιδέας πρὸς δέλης ἐβάας, μόλις ὑπὲρ μεσῆσαν ἡμέραν, τὸν Φάριον Μύρμηκα παρηλλάξαμεν, δις πρὶν καὶ τρεῖς ἐνοχέεισθαι τῆς νεῆος τῷ τῷ λίμενος ἰδαφεῖ.

ΣΧΑΛΙΣΑΙ. Θηλάσαι. Καὶ ἀνίχαδον τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλασον.] Vel ratio vocis evincit legendum, Ἀχαλίσον. Vel Ἀχαδίσον. Α χαδίσαι.

ΑΣΦΑΚΕΛΙΣΤΟΝ. Ἀπερίστατον — Ἀσφάλ-
τίστον, ὃ μελανθὲν ἀσφάλτω.] Ita legendum.*

ΕΚΗΤΙ. Ἐνεκα ἢ χωρίς.] Utitur sapius Julian. Orat. ii. p. 232. et p. 248.

ΕΜΠΟΡΟΣ — Ἡ ἔμπορος εἰλήλαθας
Νηὸς ἐπ' ἀλλεστρίης —] Ita scribendum.
Ex Homero scilicet.

* Ita in margine Hesych. — Recte viderunt viri docti legendum σφακίλω, sed non viderunt legendum ἀπερίπαστον. Quod unice verum. Vide Hesych. v. Σφακίλιζαι, Suidam v. Σφακίλισμός, et Etymol. Magn. v. Σφακίλιζοις.

ΙΒΤΑΗΝΑΣ. Τὰς εὐφημῶντας. Ἰβης γὰρ ἡ εὐ-
φημία.] Pro Ἰβης lege Ἰβυς. Hesych. Ἰβυς, εὐ-
φημία. Hesych. Ἰβύκη, εὐφημία. Forsan Ἰβύκα,
εὐφήμιαν. Ab Ἰβυζ five Ἰβυς. Quare forsan
legendum, Ἰβυκῆνας.

ΚΑΙΡΟΤΕΡΟΝ. Ἐνωρότερον ἀχαιῖ.] Lego,
Ἀχαιῖος.

ΕΛΑΣΙΒΡΟΝΤΑ. Ἐλαυνόμενα, ὡς αἱ βρονταί,
ἐπεὶ δοκεῖ ὄχημα τῷ Διὸς ἡ βροντὴ εἶναι.] Horatius
Od. I. xxxiv. 7.

— per purum tonantes

Egit equos, volucremque currum.

ΣΙΓΕΡΠΗΣ. Λαθροδάκτης.] Callimachus
Epigr. N°. 46. ex emendatione Bentleii :

Τῷ καὶ νῦν δαΐδδικα, Μενέζεγε, μή με παρεισδύς
Οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλη.

ΜΥΡΜΗΚΑΣ — Κύνas τὸ μέγεθος.] Forsan
pro Κύνas legendum Κώνωπας.

ΚΩΝΟΠΤΟΘΗΡΑΣ. Ὅρνις ὁ κώνωπας θηρεύων.]
Recte emendant, Κωνωποθήρας.

ΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣ ΙΠΠΟΚΛΕΙΔΗ. — Καὶ ἀντὶ
τῶ ἐμοί.] Lego, ἀντὶ τῶ, ἐκ ἐμοὶ μέλει.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΝ. Ἦχον, ἐπὶ πολὺ, μέγα.] Scribe,
Διωλύγιον, Διήκον ἐπὶ πολὺ, μέγα. Suidas : Διω-
λύγιον

PARS III. λύγιον γάρ ἐστι τὸ μέγα καὶ ἐπὶ πολὺ διήκον. Julian, Orat. iii. ad finem: Μακρὸς δὲ ὁ λόγος καὶ διωλύγιος.

ΟΣΙΑ — Καὶ ἡ καρδία.] Kuster, ad Suidam v. Ὅσια, pro καρδία rescribit καθαρά. Hesych. Ὅσιος, καθαρός. Vide nos infra P. IV. v. Ὅσια.

ΑΜΦΙΚΕΛΟΣ ΚΛΙΝΗ. Ἐκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον.] Legendum sine dubio, Ἀμφικέφαλος. Synesius Epist. iii. Καθεζομένη ἐν ἐπ' ἀμφικεφάλῳ καθεδρᾷ. Sed aliter Salmas. ad Hist. Aug. vol. i. p. 117.

ΠΕΔΑ. Μετά.] Male Palmerius. Nihil muta.

ΑΛΕΥΡΟΤΗΣΙΣ. Τηλία, εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διασῆθυσιν.] Forfan διηθῶσι. Sed et vera prior lectio.

ΚΟΥΤΤΩ — Φορτικόν τινα δαίμονα.] Scilicet, γελοῖον. Hesych. Φορτικά, τὰ γελοῖα. Synesius Epist. xxxii. p. 95. Κουττωὶ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς Κοιναῖς νεωκορεῖ, καὶ εἰ δὴ τινὲς εἰσι τέττα τῷ κόμματι ἑτεροὶ δαίμονες, ἅπασιν αὐτῷ μέλει, καὶ πάντων αὐτῷ. An pro Φορτικόν apud Hesych. legendum θρυπτικόν? Sed ita Aristides Quintilianus de Musica, lib. i. p. 37. Ἰωνικὸς δὲ, (ῥυθμὸς) διὰ τὸ τῷ ῥυθμῷ ΦΟΡΤΙΚΟΝ, ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἴωνες ἐκωμωδῆθησαν.

KONISA-

ΚΟΝΙΣΑΛΟΣ.] Vide Suidam v. Κονίσσαλος, PARS
et Kuster. ad locum. Confer Synesium, ut III.
supra citatum.

ΦΡΥΚΤΟΣ — Πυρσός.] Synesius Epist. li.
p. 140. Καὶ πεμπταῖοι τὸν τε Φρυκτὸν ἰδόντες, ὃν
αἶψαν ἀπὸ πύργου τοῖς καταγομένοις σύνθημα, θᾶττον
ἢ λόγος ἀποβιβαθέντες ἤμην ἐν τῇ νήστῳ τῇ Φάρα.

ΤΙ ΤΩ. Πῶς ἡ αὐριον ἢ τινι.] Scribe Τιτῶ,
ἥως ἡ αὐριον. Vide Suidam v. Τιτῶ. Callimachus
Fragment. Bentr. N°. 206.

Τόφρα δ' ἀνιχέση βοσὸν λόφον, ἔγρετο Τιτῶ.
Forfan ἀνιχέση τε ΒΟΟΣ ΛΟΦΟΝ. Ut Boēs πό-
ρον. *Bosporum. Bovis jugum.* Vel pro πῶς
apud Hesych. legas φῶς. Quæ sequuntur ἢ τινι
ad τῶ pertinent.

ΑΦΟΣΙΟΥΜΕΝΟΣ. Πληροφωρῶν.] Salmasius
recte, πωληροφωρῶν. *Satisfaciens.* Synesius E-
pist. xi. p. 63. Ἀφοσιώσασθαι τῷ βίῳ. *Vitæ sa-*
tisfacere. Et sic Suidas ad v. Ἀφοσιώμεθα.

ΓΡΑΤΣ. Τὸ συναγόμενον, &c.] Vide Aristoph.
Plut. v. 1207. et Schol. ad Nicand. Alexiph.
v. 91. ubi ἀπογράϊσον. *Florem lactis detrabe.*
Ita Nicander:

— Φιερὴν δὲ ποτ' ἀποαίνυστο γρῆυν.

Ubi Schol. Ἀποαίνυστο γρῆυν. Τὸν πεπηγότα ἀφρὸν
τῷ

PARS
III.

τῷ γάλακτος ἀπογράϊσον, ἥτοι τὸ πεπηγὸς τῷ γά-
λακτος ἀπογράϊσον.

ΑΓΩΓΙΜΩΝ — Καταδικασμένων.] Syn-
nesius Epist. xiv. p. 71. Πῶ γὰρ ἱερέως, εἰς ἰδίαν
ὑπόθεσιν, περιιδεῖν ΑΓΩΓΙΜΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ἐν
ησίοις ἡμέραις. *Qui in jus ducatur.*

ΟΝΟΥ ΣΚΙΑ. Ἀριστοφάνης Σφηξί. Περὶ τῶ
μάχη νῶν δῆτα; περὶ ὄντ' σκιάς.] Ita legendum
ex Aristoph. Vesp. 191. Hinc corrige Aristo-
phanem Dædalo apud Suidam, et supple,

— Περὶ τῷ γὰρ ὁ πόλεμος
Νῦν ἐστὶν ὑμῖν δῆτα; περὶ ὄντ' σκιάς.

Vide Suidam v. ὄντ' σκιά.

ΘΑΝΑΤΩΝ. Θανάτῳ ἐπιθυμῶν.] Synesius
Epist. iv. p. 12. Ὁ μὲν ναύκληρος ἐθανάτα καλὰ
χρεῶς ὢν. Idem Epist. xciv. p. 331. Καὶ ὅλας
κακῶν ἀν' ἱλίας περιέστη τὴν πόλιν ἡμῶν, ὑπ' ἀνδρῶν
ἀπογόντος τὴν σωτηρίαν καὶ θανατῶντος.

ΚΥΒΕΡΝΑΙ. Θύει, διοικῇ.] Scribo, ΔΙΕΥΘΥ-
ΝΕΙ, διοικῇ. Vel saltem ΕΥΘΥΝΕΙ. Hesych.
Διευθύνεται, κυβερνᾶται.

ΕΝΤΕΛΟΜΙΣΤΟΥΣ. Τέλειον μισθὸν λαμβά-
νοντας.] Recte Salmasius Ἐντελομίσθους. Re-
spexit Synesii Epist. v. p. 51. Εὐρήσει συμμάχους
ἐνταῦθα.

ἐνταῦθα μὲν ἀμιάθης, ἐν ἔρανῳ δὲ ΕΝΤΕΛΟΜΙΣ— PARS
ΘΟΥΣ. Sed vide Suidam v. Ἐντελόμισθος. III.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΤΑΝ. Βασιλείαν περιβαλλόμενον.]
Recte corrigunt, Βασιλειῶντα. Vide Suidam v.
Βασιλειῶντα κτείνει.

ΑΝΤΙΖΩΟΙ. Ἀντίπαλοι.] Recte Salmasius,
Ἀντίζοοι. Synesius Epist. viii. p. 59. Καὶ ὅταν
ἦκη τινὶ χρόνος ΑΝΤΙΞΟΥΣ, ἐνταῦθα τὰ τε ἄλλα
πάντα, καὶ ἀδελφῶν γινῶμαι καὶ φίλων ἐλέγχονται.
Confer etiam Philostratum p. 251.

ΑΡΓΟΣ. Μιλὸς, βραδύς.] Recte Salmasius,
μιλλός. Vide nos supra v. Νωχελής.

ΣΚΥΒΑΛΙΖΕΤΑΙ. Ἐξενεῖται.] Synesius
Epist. lvi. p. 199. Εἰ δέ τις ὡς μικροπολίτιν ἀ-
ποσκυβαλίσει τὴν ἐκκλησίαν, — ἴσω χάσας τὴν ἐκκλη-
σίαν, ἣν μίαν ὁ Χριστὸς εἶναι βέλεται.

ΕΠΙΔΑΨΙΑΕΤΟΜΕΝΟΣ.] Synesius Epist.
lxvii. p. 247. Καὶ ἄλλα πολλὰ προσεξεῦρεν, ἐπι-
δαψιλευόμενος αὐτῷ πόρως, ἀφ' ὧν ἂν τις προλήψει
χαρίσασατο.

ΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΟΣ.—Τολμηρός.] Synes.
Epist. lxvii. p. 261. Ἄπαντα γὰρ εἰς τέναντιόν
μοι περὶίσαται, διὰ τὴν ριψοκίνδυνον τόλμαν, ὅτι ἄν-
θρωπος ἐν ἀμαρτίαις, ἀπότροφος ἐκκλησίας, ἀγωγὴν
ἐτέραν ἡγμένους, θυσιαστηρίων ἡψάμενην Θεῷ.

PEK

PARS
III.

PEKTŌN. Ἀπομάκτρων ἢ ἱμαλίων.] Corrige
ῤέκτων, πράκτων. Suidas, ῤέκη ἀνδρὶ, τῷ πράκ-
τη. Synesius Epist. lxvii. p. 228. Ἐδοκεν γὰρ
ἔτος νέος τε εἶναι, καὶ PEKTHΣ ANHP. Hesych.
ῤεκτός, ἀνδρεῖος. Lege ῤέκτης.

KYBHΤIZΩ. Ἐπὶ κεφαλὴν ῤίψω.] Legen-
dum ex ordine literarum, Κυβίσω, ἐπὶ κεφαλὴν
ῤίψω. Hesych. Κυβητήρας. Lege Κυβιστήρας.
A Κυβίζω scilicet. Synesius in Epist. lxxiii.
p. 275. Τότε μᾶλλον αὐτοῖς αἱ πονηραὶ φύσεις ἐ-
νεκυβιάθησαν.

ΕΠΗΛΥΤΙΖΟΝΤΑΙ. Ἐπισκιάζεται, ἐπικρύπτον-
ται.] Lego, Ἐπηλυγάζονται, ἐπισκιάζονται. Sy-
nesius Epist. cv. p. 399. Δόγματα δ' ΟΥΚ
ΕΠΗΛΥΤΑΣΟΜΑΙ. Interpres, Non dissimulabo.
Vide Suidam v. Ἐπηλυγάζονται.

ΠΡΟΤΕΝΙΣΜΑΤΑ. Προτύλαια.] Recte
Steph. Προτεμενίσματα. Synesius Epist. cxxi.
p. 432. Ἐσὶ γὰρ τὸ δημόσιον ξίφος ἔχ' ἥτιον, ἢ τὰ ἐν
τοῖς προτεμενίσμασι χέρνιβα, πόλεως καθαρτήριον.
Forſan, χέρνιβα. Vel ſaltem τὴν χέρνιβα. Idem
in Epist. cxxviii. p. 452. Καὶ γὰρ τ' ἀνθρώπων
οἶδα τῶν συνεδρευόντων ἐν τῷ προτεμενίσματι τῷ βαλυν-
τηρίῳ λαλίστερον.

ΜΕΛΑΜΠΥΓΟΣ. Ἀνδρεῖος.] Synesius Epist.
cxhii. p. 436. Ἐμελλον δὲ γὰρ καὶ μελαμπύγας τῶν
ἑσθλῶν Φαύτας τῷ διακόνῳ τῶν ἱερῶν.

ΛΑΓΩΣ

ΛΑΓΩΣ *περὶ τῶν κρεῶν.*] Vide Suidam ad hoc Proverbium, unde Hesychius supplendus. PARS
IV.

ΓΑΦΑΤΑ. Σκώληξ, ὃν ἡμεῖς γῆς ἔντερον λέγομεν. Συρακᾶσιοι.] Ita distinguendum. Vide Hesych. v. Ἐμβύλλα.

ΚΑΘΑΠΑΞ. Συλλήβδην.] *Ut uno verbo dicam.* Synesius Epist. lxxxi. p. 311. Τὸν σῶφρονα, τὸν ἐμμελῆ, τὸν παιδείας ἐταῖρον, — καθάπαξ, τὸν οἶός ἐστι Γερόντιος.

ΦΑΚΕΛΟΝ. Φορτίον εὐάλωτον.] Sic quoque Suidas. Vide Kusterum. Pro εὐάλωτον forsan εὐάγκαλον. Hesych. Εὐάγκαλον, εὐεασακλόν. Utitur voce Synesius Epist. lxxxviii. p. 316. Ἡνώχλησα τῷ Φακέλῳ τῶν γραμμάτων. De εὐάλωτον vide Kuster. ad Suidam v. Φάκελλον, et Hesych. v. Ληπίεος.

ΕΞ ΟΡΙΟΥ. Ἐξ ἐπιτηδείας ἀνέμει.] Recte corrigunt, ἔρις. Synesius Epist. lxxxix. p. 319. Ἐὰν ἐξ ἔριος πλήρης καὶ ζῆς ἡδεως, ἔ πάντα ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

ΦΥΚΟΣ — Καὶ ἀκρωτήριον Λιβύης.] Synesius Epist. ci. p. 352. Κυρηναίων δὲ ἐπίνειον ὁ Φυκῆς. Atque huc respexerit Hesychius: quare emendandus. Hinc Φυκῆντιος ἄνθρωπος Synesio.

ΟΛΕΙ. Ἐνοχλεῖ, ἐξολοθρεύει.] Bentleius (in Vol. IV. K Notis

PARS
III.

Notis Kusteri apud Suidam) in Oraculo illo,
 Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ὅλῃ, ἄλλο δὲ ἔδειν,
 pro ὅλῃ legit ἔλοι, et negat illud alterum Græcum
 esse. Oraculum haud diffimile memorat Sy-
 nefius Epist. lxxiii. p. 275. Φθερῇ τὰ Λιγύων
 ἡγεμόνων κακότης. Vide Suidam v. Διερωνόζενοι,
 et nos ad locum.

ΕΝΑΤΣΑΣΘΑΙ. Ἐξάψαι.] Nossis in Epi-
 grammate, p. 84. Edit. Wolf.

ὦ ξῆν', εἰ τὸ γ' ἔπεις ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
 Τῶν Σαπφῶς Χαρίτων ἄνδρ' ἐναυτόμενος,
 εἰπῶν, ὡς Μέσαισι φίλα, τήν τε Λόκρισσα
 τίκτεν ἴσαις, ὅτι θ' οἱ τένομα Νεοσίς ἴθι.

Interpres ridicule, *Immutaturus*. Verte, *Par-
 ticipaturus*. Ἐναύειν est *usum ignis alicui im-
 pertiri*. Vide Suidam v. Ἐναύειν. Hesych.
 Ἐναῦσαι, ἐνάψαι, ἢ μεταβαλεῖν. Scribe, μετα-
 λαβεῖν. Quod Interpretem fefellit. Ἐναύσασθαι.
Ignem ex igne accendere. Participare. *

ΛΗΠΤΕΟΣ. Ἐπὶ τῶν μὴ εὐαλότων ἔλεγχο.]
 Delendum μή. Vide Hesych. v. Φακελον, et
 nos ibid. p. 145. Vide Hesych. v. Ἀλωτόν.

* Ita hoc Epigramma legit Cl. Brunck, in nonnullis for-
 tasse rectius:

ὦ ξῆν', εἰ τὸ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
 Τῶν Σαπφῶς Χαρίτων ἄνδρ' ἐναυτόμενος,
 εἰπῶν, ὡς Μέσαισι φίλαν, τήν τε Λόκριον γὰρ
 τίκτεν ἴσαι, ὅτι θ' οἱ τένομα Νεοσίς ἴθι.

EMBPI-

EMBPION. Θεῖον.] Synesius Epist. cxlvi. PARS
III.
p. 539. Ἐμβριόν τι ψυχῆς παθος. Lege ἔμβριόν.

ΕΜΒΥΛΛΑΙ — Γῆς ἔντερα.] Vide Hesych. v.
Γαφάτα. Cyrillus apud Suidam v. Σπάδων.
Νῦν δὲ γῆς ἔντερον.

ΑΝΑΛΤΟΝ — Ἡ ἀπλήρωτον παρὰ τὴν ἄλσιν.]
Vide Hesych. v. Ἄλσεια. Cæterum aliter uti-
tur Synesius Epist. cxlviii. p. 547. Ἄναλτα
κρέα. *Non falsas carnes.* Μῆτε μὴν ἀναλτα διὰ
τὸ κατιοδίαν ἡγᾶ τὰ κρέα τὲ καὶ τὰ πέμματα.

KIMBIA. Σκυφία, μικρολογία.] Corrigunt,
Σφηκία ex Suida: qui male habet Κίμβικα,
σφηκία. Tu lege Κιμβία. Utitur Aristoteles,
Περὶ Ἀρετῶν, p. 38. Edit. Fawconer. Ἀνελευθε-
ρίας δὲ εἰσιν εἶδη τρία· αἰχροκερδία, φειδωλία, κιμβία.

ΠΗΡΟΝ. Ἐξετημένον τῆς φωνῆς, ἐνέον δὲ πεπη-
ρωμένον καὶ βεβλαμμένον αὐτᾷ τὴν διάνοιαν.] Lego,
ἐνίοι δὲ τὸν πεπηρωμένον. Sic in Epigram. apud
Weffeling. Var. Observat. lib. iii. p. 231.

Ἡδεῖα ψυχρᾷ πόματος λίβας, ἣν ἀναβάλλει

Πηγῇ· ἀλλὰ νόω ΠΗΡΟΣ ὁ τήνδε πόων.

Mente captus. Ita legendum, non πέτρος. Sic
Clemens Romanus p. 224. Πηροὶ τῇ διανοίᾳ.
Et Schol. ad Aristoph. Plut. v. 48. ἡ περὶ τῶν
ῥῶν. Hinc corrigendus Plutarch. apud Palmer.
Exercitat. p. 206. Ὡς εἴωρα (τὸν ἵππον) ΠΗΡΟΥ-

PARS
IV.

MENON θυμῷ καὶ πνεύματι, ἀπορρίψας ἡσυχῇ τὴν
χλαμύδα καὶ μετεωρίσας αὐτὸν, ἀσφαλῶς περιανέβη.
Vulgo male πληρέμενον. Palmerius corrigit χη-
ρέμενον vel στερέμενον. Sed nostra lectio est verior.

EIPE ΒΑΔΕ ΕΙΣ ΕΡΕΒΟΣ.] Scribo, Εἶρε,
βάδιζε εἰς ἔρεβος. Nam Εἶρε idem ac Ἐρρε. He-
sych. Ἐρρε, φθείρε. *Abi in malam rem. Nisi βάδε
pro vade.*

ΕΠΙΣΚΟΠΗ. Ἐκδίκησις.] Vide Pearson. ad
Ignat. p. 24.

ΟΜΑΙΧΜΗ. Συμμαχία, ὁμῆθεια.] Scribe
Ὅμαιχμίη — ὁμῆθεια. Herodotus lib. vii. 145.
p. 426. Edit. Gronovii: Μετὰ δὲ, συνθανόμενοι
Ξέρξης σὺν τῷ στρατῷ ἦσαν ἐν Σάρδισι, ἐκχλεύαντες
κατασκόπεις πέμπειν εἰς τὴν Ἀσίην τῶν βασιλέων
πρωτομάτων, εἰς Ἄργος τε ἀγγέλους, ΟΜΑΙΧΜΗΝ
συνθησομένους πρὸς τὸν Πέρσην. Quo respicit He-
sychius. Recte et illud ὁμῆθεια. Quæ vox
restituenda Ignatio Epist. ad Polycarp. p. 7.
Τοῖς κατ' ἄνδρα κατὰ βοήθειαν Θεῷ λάλει. Ubi
ἀντὶ τῆς βοήθειαν legendum omnino ὁμῆθειαν sive
ὁμῆθειαν. Istud βοήθειαν est glossema. Recte
alter Interpres, *Secundum adjutorium Dei*.
Confer Pearson. et Smith. ad hunc locum.
Maximus apud Fabricium Biblioth. Græc.
vol. viii. p. 436.

Ἀγχύθι δεσποσύνων μεγάρων καὶ ὁμῆθεος οἴκῳ.

Vid

Vide Suidam v. Ὀμαιχμία, et nos supra P. II. PARS
IV.
v. Ὀμαίχη.

ΛΟΙΜΩΝ. Φθοροποιῶν.] Vide Pearson. ad Ignatium, p. 25.

ΠΕΡΙΨΗΜΑ — Ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων.] Ita recte. Vide Kufter. ad Suidam v. Περιψήμα, et Pearson. ad Ignatium, p. 36. Recte quoque Περιψήματα, ἀντίλυτρα. Et sic utitur Ignatius Ἀγνισμα. *Vidēma pro vobis.* Recte etiam ἀντίψυχα. Sic Ignatius ad Polycarp. cap. ii. Κατὰ πάντα σε ἀντίψυχον ἐγὼ, καὶ τὰ δεσμά μου, ἃ ἠγάπησας. Vide eum ad Ephes. cap. viii. et xxi. ubi vocat περιψήμα. Quod idem.

ΝΑΥΣΩΝ — Καὶ ἀγάθων καὶ λευκότερος Δεύκωνος.] Lege ex Suida, ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Vide Suidam v. Τὰ Ταῖάλα τάλαλα. Confer etiam Suidam et nos supra ad Hesych. v. Ναύσων Ναυκράται. Quomodo emendandus Hesychius.

ΘΕΙΟΝ. Θεάφιον, ἄπυρον, ἄκαυσον.] Cum dicit ἄπυρον, et ἄκαυσον, respexit partem immortalem Herculis, quæ igne consumi nequibat. Lucian. Hermotimo: Φέρων τὸ θεῖον ἀνέπατο εἰς τὰς θεὰς διευκρινῆθαι ὑπὸ τῷ πυρὸς. Vide Hesych. v. Νάφθα.

ΕΠΙΧΑΡΜΑ — Καὶ ὁ ἐπίχαρτος.] Ignatius Epist. Interpol. ad Ephes. p. 124. Edit. Vossii: Πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια.

PARS
III.

ΑΣΤΥΛΟΝ — Ἀναίδης.] Synesius Epist.
cxxxviii. p. 504. ΑΔΟΛΩΤΑΤΑ καὶ ἀσκητως
ἡγαπηκότων. Ubi Codd. Ἀσυλώτατα.

ΚΛΕΟΣ. Δόξα, τιμή, φήμη ἀγαθῇ, ὅναιδος ὃ
ἐστὶν ἔπαινος.] Lego, φήμη ἀγαθῇ, ὃ εἶδος ἐστὶν ἐ-
παινε. *Species laudis.*

ΚΟΛΑΒΡΟΝ. Ὡς κοιλίδιον.] Legendum sine
dubio, τὸ χοιρίδιον. Suidas v. Κολαβριδέη. Κό-
λαβρος ἢ κάλαβρος, ὁ μικρὸς χοῖρος. Ubi vide
Kusterum.

ΚΩΛΑΒΡΙΣΘΕΙΗΣΑΝ. Κοπήθεισαν, ποδοκί-
πηθεισαν.] Hesychius deducit hanc vocem
ab κῶλον, *membrum*, et ὑβρίζω. Sed tum legen-
dum, Κωλυβριδέησαν. Vide Kusterum ad Sui-
dam v. Κολαβριδέη.

ΚΩΛΑ ΠΕΣΕΙΝ. Τὰ ἄρθρα,] Illud κῶλα
πέσεῖν, ex Poeta aliquo. Forfan, Κατὰ κῶλα
πέσεῖν. *Ad genua cadere.* Vide Suidam v.
Κῶλα, et v. Συνέπεσι.

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

PARS QUARTA.

MUNICIPALITY

OF THE CITY

MUNICIPALITY

OF THE CITY

EMENDATIONES

I N

HESYCHIUM.

ΚΑΛΩΝ. Κάλον ἀπ' εὐθείας τῆς Κάλως PARS
IV.
λαμβάνεις τὸ σύνηδες.] Distinguendum,

Κάλων. Κάλον, ἀπ' εὐθείας τῆς Κάλως λαμβάνεις.

Τὸ σύνηδες. Sed nescio quid sibi velit illud λαμβάνεις. Quod ad σύνηδες, vide Hesych. v.

Κλίνειν et ῥάβδοι. Notes autem Proverbium

apud Suidam v. Κάλως, et v. Πάντα κάλων σείειν.

Occurrit hæc locutio apud Apollon. Epist. vii.

quod non intellexit Olearius. Ita Ignatius in

Epist. v. Ὁ πάντα κάλων κινῶν εἰς τὴν αὐτῆ κα-

τασκέυην. Confer Schol. ad Aristoph. Equit.

753. Schol. ad Theocriti Idyll. vi. 18. et

Julian. p. 437. Sed de hoc Proverbio vide

Leopardum lib. x. 8. et nos ad Suidam P. III.

Πάντα κάλων σείειν, ubi copiosius agitur.

ΚΗΤΙΟΝ.

PARS
IV.

KHTION. Μέγαν, καὶ ὃ τὰς ψήφους διώθῃσιν ἐν τοῖς κλητορίοις.] Lege κλητορίοις. Τὰ κλητορία sunt Solemnia, cum populus convocatur scilicet ad magistratus eligendos. Vide Meursium in Glossar. v. Κλητορία. Phrasi διώθῃσιν ψήφους utitur Theophrastus in Charact. p. 198. Edit. Pauw, quam frustra sollicitant. Cum autem Noster interpretatur μέγαν, respicit Κήτειον, quod magnum est ut Cete. Hesych. Κήτειοι, μεγάλοι.

ΑἶΡΑ. Σφύρα ἀξίνη — Αἶρα αἰρησαὶ αἱ τινες δὴ, ἄρχοντες.] Lego, Αἶρα, σφύρα, ἀξίνη — Αἱ ρά, αἱ τινες δὴ. — Αἰρασαὶ, ἄρχοντες. Vide Kuster. ad Suidam v. Αἶρα, qui fallitur. Illud autem αἰρασαὶ pro αἰρησαὶ, opinor, Dorice. *Magistratus, electi a populo.*

ΠΕΡΙΕΡΕΙΑ. Καθαρσία.] Lego, Περιερεία, *Sacrificium circumforaneum. Circumlustratio ad purgandum aliquid.* Suidas: Περίερα, καθάρια. An corrigendus ex Hesychio? Vide Kuster. ad locum. Vel potius Περίσια, καθάρσια. Vide Suidam v. Περισίαρχος.

ΛΑΜΠΑΔΙΟΝ. Τὴν λεπτὴν κηρίαν ἐν ᾗ ἐπιδίδασιν.] Lege κηρίαν ἐν ᾗ ἐπιδίδασιν. Ab ἐπιδίδω. Illigo. Vide Suidam in v. Λαμπάδιον.

ΤΠΟΓΡΑΜΜΑΤΑ. Στιμμίσματα τῶν ὀφθαλμῶν.] Lego, Στίγματα. Hesych. Στίγματα, ποικίλα.

ποικίλματα. Scribe Στιβίσματα. Vide Hesych. **PARS**
 v. Στίβη, πάχη καὶ χοῶμα, &c. **IV.**

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ. Τύπος, μίμημα.] Utitur
 Polycarp. Epist. ad Philippenses, p. 59. Τῶτον
 γὰρ ἡμῖν τὸν ὑπογραμμὸν ἔθηκε δι' ἑαυτῶ.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ — Μαυλίστης.] Vide Hesych.
 v. Μαυροπός.

ΣΚΥΛΑΣΙΣ. Θυμός, σάλος, ταραχή.] Hinc
 ἄσχυλτος pro ἀταραχός. In Martyrio S. Poly-
 carpi c. xiii. p. 70. Ἀσάλευλον ἐπιμῆναι τῇ πυρᾷ.
 Ubi Eusebius, ἀσχύλτως. Lego, ἄσχυλτον.

ΤΡΙΤΗΜΟΡΙΟΝ. Οἱ ἔξ χαλκοί.] Restituen-
 da hæc vox Suidæ v. Τιμησαμένην.

ΚΙΨΕΙ. Κακοποιεῖ.] Κίψει pro καὶ ἵψει.

ΠΡΟΣΦΕΙΣ. Προσπλακεῖς, περιπλακεῖς.] Recte
 corrigunt ex ordine literarum, Προσφύς. Sic
 Suidas. Ignatius Epist. ad Philadelph. cap. 5.
 Προσφυγῶν τῷ Εὐαγγελίῳ ὡς σαρκὶ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς
 ἀποστόλοις ὡς πρεσβυτερίῳ ἐκκλησίας. Pro Προφυ-
 γῶν lego Προσφυῶν, sive Προσφύωμεν.

ΑΛΘΑΙΑ. Εἶδος βοτάνης.] Scribe Μαλάχη.
 Μαλνα. Suidas: Ἐβίσκος, κατὰ ἰατρὸς ἡ μαλάχη,
 ἡ καὶ ἀλθαία λεγομένη.

ΟΡΥΓΜΑΔΟΣ.

PARS
IV.

ΟΡΥΓΜΑΔΟΣ. *Ταραχή.*] Voce utitur Interpolat. Epist. Ignatii ad Trallianos, p. 168. Edit. Vossii : Φεύγετε — καὶ ὅλον αὐτῶ τὸν ὀρυγμα-
δον τῆς κακίας.

ΠΥΓΜΗ. *Γρόνθος.*] Utitur voce γρόνθος Polycarp. Epist. cap. ii. p. 55. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακῶ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, ἢ γρόνθον ἀντὶ γρόνθου, ἢ κατάραν ἀντὶ κατάρας. Ubi vide quæ notavit Cl. Smith.

BIMBAΙΝΟΣ. *Εἶδος οἴνου.*] Vide Theocriti Idyll. xiv. 15. et Berkel. ad Steph. Byzant. v. Βιβλίνη.

ΕΙΣΕΚΩΜΑΣΕΝ. *Εἰσῆλθεν.*] Ita quoque Suidas. Ignatius Epist. ad Tarsens. p. 75. Edit. Vossii : Τροσέτων κακῶν ἐσμὸς εἰσεκώμασεν. Est versus Iambicus, atque ita legendus ob metrum :

Κακῶν τροσέτων ἐσμὸς εἰσεκώμασεν.

Hinc corrige Epist. ad Antioch. p. 82. Φυλαττό-
μενοι τὰς εἰσκωμασάσας αἰρέσεις τῶ Πονηρῶ. Vulgo
εἰσκομισάσας. Vide et Philostrat. p. 267.

ΕΣΜΟΣ. *Ὅδος, δεσμός, πλήθος.*] Pro Ὅδος, δεσμός, scribe ὄχλος, δ' ἐσμός. Supra Hesych. Ἐσμός, ὄχλος.

ΑΝΤΙΠΡΟΙΚΑ—Ἰσόπροικα.] Hinc firmandus Suidas : Ἀντίπροικα, ὁμοία.

ΑΣΑΡΔΑΝΟΝ. *Λυπηρόν.*] Scribe Ἄσαρόν. Hesych. Ἄσης, λύπης.

ΠΡΟΣΑΝΩΝ.

ΠΡΟΣΑΝΩΝ—Καὶ αὐτὴν τὴν αὐξήσιν.] Lego, PARS
IV.
ἀνὴν, τὴν αὐξήσιν.

ΑΝΗΝ. Ἄνυσιν, ἢ δεινήν.] Confundit ἀνὴν et
αἰνήν. Recte Ἀνὴν, ἄνυσιν. Αἰνήν, δεινήν.

ΚΟΡΘΕΛΑΙ. Συτροφαί, σωροί.] Kuster. ad
Suidam legit, Κορδύλαι. An Κορθύλαι? Hesych.
Κοθίλας καὶ κόρθιν, τὰς σωροὺς καὶ τὴν συτροφήν.
Lego Κορθύλας, vel potius, Κόρθυας καὶ Κόρθυν.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙΝ —] Lego, μήτε δὲ ἐτέ-
ρων λαβεῖν δόντας τιμὴν vel τὶ μὴν. Et mox, αὐτῷ
κτῶτο, non αὐτὸ.

ΕΝΤΕΘΡΙΩΚΕΝ. Ἐνείληκεν.] Ita legendum.

ΟΙΚΟΦΘΟΡΟΥΣ. Μοιχᾶς.] Ignatius Epist.
ad Ephes. cap. 16. Οἱ οἰκοφθόροι βασιλείαν Θεοῦ
ὀκνηροὶ κληρονομήσουσιν. Ubi vide Cl. Pearson.

ΑΝΑΣΚΑΛΕΥΟΝΤΕΣ. Ἀνακινούντες ἢ ἐρευνών-
τες.] Epist. Mariæ ex Cassobelis Ignatio: Ἀνάσ-
καλον δὲ τῶν λογισμῶν σκ. Interpres, *Perscrutare*
cogitationem tuam. Quare legendum, Ἀνασκά-
λευσον δὲ τὸν λογισμόν σκ. Vel fortasse Ἀνάσκα-
λον. Ab Ἀσκάλλω.

ΧΡΕΜΕΔΑ. Ἡ γῆ, ὡς Καλλίμαχος.] An le-
gendum Χρηῖ πᾶσα, ἢ γῆ? Hesych. Πῆδα, μέτα,
ἢ γῆ. Hesych. Χρη—Θεσμοθεῖ. Idem: Χρη—
Θεσπίζει.

PARS IV. Θεοπίζη. Ut Callimachus dixerit, Χρῆ πῶδα.
 De Terra Delphica. Vel forsan X', ἡ πῶδα.

ΒΟΥΣ ΕΠΙ ΓΛΩΤΤΗ.] Synesius Epist. cliv.
 p. 576. Καὶ τὸν ἑὺν τὸν ἐκείνον ἐπὶ τῆς γλῶττης τί-
 θεμαι.

ΤΕΛΧΙΝΕΣ. Βάσκανοι.] Synesius Epist. cliv.
 p. 576. Προῆκται μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τέττας αὐτὰς τοὺς
 ἀφῶνας τὲ καὶ βασκάνας, πῶς οἶε μετ' εὐπρεπὲς τῇ
 χήματος—Οὐ γὰρ ἔδε τῶν τειχίων οἱ ΤΕΛΧΙΝΕΣ
 ἀπέχοντο.

ΙΘΡΙΣ. Σπάδων.] Vide Suidam v. Ἄρρεν.

ΑΛΩΤΟΝ. Ληπτόν.] Vide Hesych. v. Ληπτός,
 et nos supra P. III. ad eandem vocem.

ΑΛΩΣ—Καὶ κύκλος.] Imo oculi. Vide
 nos supra P. II. v. Ἄλωσ.

ΡΙΠΗ τ' ἄνοια, ὁρμή.] An legendum Ῥιμή, διά-
 νοια, ὁρμή &c. ? Cogitatio. Motus subitus men-
 tis. Et hoc placet.

ΠΟΤΝΙΑ ΓΗ. Καλὴ γῆ.] Laertius Cleobu-
 lo : Φαμὶ δ' ἐγὼ ποτνιατάτην ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν
 Λίνδον. DESIDERATISSIMAM fore Lindum.
 Ita scribendum. Vide Kuster. et nos ad Sui-
 dam v. Κλεόβελος. Hesych. Ποτνία—ἐντιμος.
 Herodotus in Vita Homeri, cap. v.

Ὅπλοτέραι

Ὀπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην, ἀλιγέτονα πότνιον ἀκτὴν.

PARS
IV.

Ita legendum. Vulgo male ποτνιανακτον. Vide
Pierfon. Verifimil. p. 166.

ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ.—Καὶ γυναικείων χρυσίων.] Sci-
licet, *Aurum quod capiti imponebatur.* He-
fych. Κῶνον, περικεφαλαῖαν. Ita legendum. Nam
et Κῶνος σρόβιλος. Corrigendus Polybius lib. x.
18. Τότε κατὰ γένη καὶ κατ' ἡλικίαν ἐκάστοις ἐδωρεῖτο
τὰ πρέποντα ταῖς μὲν παῖσι κόννας ἢ ψέλλια. Lege,
κῶνας. *Reticula aurea.* Vide nos ad Suidam v.
Κόννας.

ΑΥΛΩΝΕΣ. Φάραγγες, τόποι πλαταῖς ἐπὶ τὰ
ὄρη.] Scribendum, ΥΠΟ τὰ ὄρη. Recte autem
illud πλαταῖς. Atque inde corrigendus Suidas:
Κοιλίας. Τὸ πλῆθος, ἢ τὸ βάθος. Pro πλῆθος
lege πλάτος.

ΚΤΝΗ ΒΟΙΩΤΙΑ — Αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυ-
ναῖ.] Lego, μεγάλα κυναῖ. Quanquam Photius,
καλαῖ. Vide Kuster. ad Suidam v. Κυνέας.
Schol. ad Sophoclis Oedip. Col. 305. Περιοσοὶ
ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι. Ubi περιοσοὶ verto
magni. Quin vocat infra πλατύπιλος, et sensus
loci jubet ita reddere. Firmat etiam Hesy-
chius, qui addit αἶς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρων. Quare
nullum dubium quin μεγάλας scripserint et
Hefychius et Photius; nisi uterque corruptum
Codicem secutus fuerit. Quod puto.

ΜΗΘΩΝ.

PARS
IV. ΜΗΘΩΝ. Πόλις.] Scribe Μηθώνη. Suidas,
Μηθώνη, ὄνομα πόλεως.

ΜΙΚΡΟΥ. Παρὰ μικρόν.] Vide omnino Suidam v. Μικρῶ δέν.

ΕΦΥΡΟΝ. Ἐφερχον.] Vide Suidam, et corrige in v. Ἐφείλιζαν.

ΜΑΚΑΡΙΑ. Βρώμα ἐκ ζωμῶ καὶ ἀλφίτων.] Vide Suidam v. Νεήλατα.

ΚΑΡΤΑΛΟΝ — Κλοβός.] Scribendum cum Sopingio λοβός. Et videndi Suidas et Hesychius v. Λοβός. Suidas quoque Κάρταλλος scribit cum duplici λ.

ΧΑΣΙΟΣ. Ἀγαθός, χρηστός.] Scribe χαίος. Hesych. Χαῖος, ἀγαθός. Utitur Theocritus.

ΧΑΛΕΣΙΝ. Ὀυζι.] Scribo, Χαλῆσι, ὄυζι. Pro χηλαῖσι.

ΕΘΕΜΩΣΕΝ. Ἠνάγκασεν, ἐποίησεν.] Scribe ἐγγίσαι ἐποίησεν. Hesych. Θέμωσεν, ἡγγίσεν, ἐγγίσαι ἐποίησεν, ἡνάγκασεν.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ — Ὁ ῥήτωρ Ἠγήσιππος καὶ δῆγγος ἐκαλεῖτο.] Meursius Attic. Lection. p. 122. Καὶ δημαγωγός. Quod verum. Sic Photius duas istas voces conjungit in Bibliotheca:

Λυκάργος

Λυκέρως δὲ, ἑξένος τῶν ἄλλων, ὅσα γε τελεῖν εἰς ῥήτο-
ρας καὶ δημαγωγὰς, τὸ ἐλαττον φερομένεα.

PARS
IV.

ΑΓΛΑΥΡΙΔΕΣ. Μύραι περὶ ἀρηνεΐας.] Le-
gendum, μύσαι παρὰ Ἀθηναίοις. Vide Athenag.
Apolog. p. 8. Edit. Lips.

ΟΡΟΣ — Στήλη ἡ καταπεπηγυῖα ἐπὶ χωρίῳ ἢ
οικίᾳ.] Vide Suidam v. Ἀσικτον, et Kuster. ad
locum.

MANON — Χαῦν.] Recte corrigunt, Χαύ-
νον. Vide Suidam v. Μανόν, atque ibi scribe,
ἀπὸ τῆς ΜΑΝΩΣ τετρίφθαι.

ΔΥΣΦΑΓΓΑΛΟΣ —] Corrigunt Δυσγάρ-
γαλις. Respexit Aristoph. in Anagyro. Vide
Suidam v. Ὀρθοπλήξ.

ΟΚΧΝΗ. Στήριγμα.] Scribo, Ὀκχή. Vide
Suidam v. Ὀκχή, ubi legendum, Γέντο δ' ἐρείκης
Σκηπάνιον, ΠΟΝΟΕΝΤΟΣ ὃ δὴ πᾶσι γήραος Ὀκχή.

ΚΡΙΟΝ. Ἀγγεῖον.] Vide Suidam v. Κριός, et
ita forsan scribendum apud Hesych. vel sal-
tem, Κριόν. Confer nos in Emend. in Suidam
P. II. v. Κριός.

ΤΙΜΗ — Ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία.] Suidas v.
Καρδοίης. Ὁ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς κεκαρδαμένος.
VOL. IV. L Ubi

PARS
IV.

Ubi legendum τιμωρίαις, vel saltem τιμαῖς isto sensu capiendum.

ΣΑΥΛΟΝ. Ἀρόν, κῆρον.] Restitue hanc vocem Suidæ: Σιληνός, ὁ σαλός. Lege ὁ σαυλός.

ΣΕΛΙΝΟΝ. Τὸ γυναικεῖον.] Hinc corrige Suidam v. Σάραβρον, ubi male σέληνον.

ΣΑΚΑΝ. Τὸ τῆς γυναικός.] Suidas v. Σάραβρον male Σάκταν.

ΟΥΛΑ. Τὰ τῶν ὀδόντων.] Suidas utitur v. Μάρκελλος. Vide nos supra P. III. v. Οὔλα.

ΑΤΙΜΑΓΕΛΑΣ — Ἀγέλη μὴ συνυποτατίζομενος.] Vide Suidam v. Ἰζύν. Ubi Epigram. apud Kuster. corrige, et lege ἐκ παγῶν. Ex *fluvio* scilicet. Ex *aquis*. Legendum porro cum Suida, Ψυχόμενον — ἰζύας. *Taurum* scilicet.

ΛΟΦΩΣΟΣ. Ἐπισήμων,] Lege Λόφω, ὡς ἐπισήμω.

ΜΥΔΑΛΕΟΝ. Δρύινον, διάδροχον, τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγον αἵματος νοτερόν ρυπαρόν.] Pro δρύινον scribe δνύγρον — καὶ κάθυγον αἶμα, τὸ νοτερόν. Atque hinc corrige Suidam v. Μυδαλέας, ubi lege νοτερόν pro ἐννότερον. Vide Suidam v. Πᾶν, ubi νοτερόν legendum. Confer Callimach. Epigram. v. 10. et viros doctos ad locum.

ΜΥΔΡΟΣ — Κραταῖος λίθος.] Forſan Καίμενος λίθος. Vide Suidam v. Μύδρος.

ΓΙΓΓΑΙΣ

ΤΙΤΓΓΑΙΣΜΟΣ. Γαργαλισμὸς ἀπὸ χειρῶν γέ- PARS
λως.] *Titillatio quæ manu fit.* Vide Suidam IV.
ad eandem vocem, et nos supra.

ΣΙΛΛΗΝΕΙ. Μυλίζει, σκώπει, σιωπᾶ.] *Lege*
Σιλλαίνει, μυλλίζει, σκώπει σιωπῇ. *Tacite.* Vide
Suidam v. Σιλλήνει.

ΕΥΑΓΕΣ ——— Εὐοπλον.] An pro εὐαγγέλιος?
Utitur Auctor de Mundo p. 30. Λαμπρότητι
δὲ εὐαγγέλιος. Sed legendum εὐαγγέλιος.

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ. Ἀνάρμοςον, ἀκατάστατον.]
Utitur Auctor de Mundo, p. 34.

ΣΧΑΣΤΗΡΙΑ. Ὀρητήρια.] Utitur Auctor de
Mundo p. 38. ubi legendum μεγαλήτοροι.

ΑΝΤΙΠΡΟΙΚΑ. Τὰ ἐπώνυμα.] *Lego, εὐανα.*
Atque ita utitur Xenophon Agefil. p. 11.
Edit. Hutchinson. Διὰ τὸ πολλὰ χρήματα εἰληφ-
θαι, ἀντίπροικα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, τοῖς μὲν φίλοις
προῖκον ἀνέκοιτο. Ubi vide Cl. Editorem.

ΛΕΥΧΑΙΟΝ. Ἐπίνειον Κορινθίοις.] Recte cor-
rigunt Λέχαιον. Voce utitur Xenophon in Age-
fil. p. 39. ubi vide Cl. Hutchinson.

ΠΑΡΕΔΡΟΝ. Παράκαθημένον, παραμένον.]
Recte. Ita Theophrastus Charact. cap. ii. Καὶ
τῶν ἐσιωμένων πρῶτος (ὁ κόλαξ) ἐπαινέσαι τὸν αἰνον.

PARS
IV.

καὶ ΠΑΡΑΜΕΝΩΝ εἰπεῖν, Ὡς μαλακῶς ἰδίης!
 Vocem παραμένων male sollicitat Needham, et
 male vertit Pauw. Est idem ac παρήμενος. Sic
 Porphyrius in Vita Plotini p. 1. Ὁ καὶ παρα-
 μένας αὐτῷ ἄχρι θανάτου.

ΕΝΑΘΛΟΕΙ. Ἀθλῶει.] Lego, Ἐναθλαῖ, ἀθ-
 λαῖ. Voce utitur Suidas v. Ἀτρεῖτος, ubi ita
 verte: *Prudentia autem tua devicisti Hærefim,*
quæ mater &c. Suidas v. Ἀττικὸς utitur voce,
 Vide eundem v. Φάβιος Μάξιμος, et v. Πενία.

ΠΟΛΥΛΙΣΤΟΝ—Πολυεύχλον.] Ita Simoni-
 des apud Plutarchum p. 178. Edit. Urfini:
 Τὴν Κλειὸν προσεῖπων ἀγνὰν ἐπίσκοπον χειρίσαν, φη-
 σὶ, πολύλισον ἀραιὸν τε εἶναι ἃ χρυσοπέπλος εὐῶδες
 ἀμβροσίῳ ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδαρ. Ubi lego, πολύ-
 λισον ἀρύσθια χρυσόπεπλον εὐῶδες &c.

○ ——— Ἀντὶ τῆς ὅτι.] Homer. Odyss. Γ. 146.

——— ὃ δ' ἐπέσειδαι ἔμελλεν.

Vide Suidam v. Παραιτησόμενος. Ubi male
 Kuster. ὅτ' &.

ΠΙΑΝΑΤΩ. Λιπανάτω.] Vide Suidam v.
 Πιανάτω, ubi lege ποιῆσαι pro ποιήσαι.

ΠΙΑΝΙΟΝ. Αὐτόχροεν, ὁμόχροεν, λευκὸν καθαρὸν.]
 Hinc ὁμοχρόια, de cute sive corporis superficie,
 Herodot. p. 30. et Æsch. Dial. de Morte p. 106.

ΠΙΑΝΙΑΣ

ΠΑΝΙΑΣ ΒΗΣΣΑΣ — Καὶ ὁ μέλας καθαρός.] PARS
IV.
Lego, ὁ μάλα καθαρός. Sed hæc ad v. Πάνιος
pertinent.

ΑΗΘΗΣ. Ἄγριος, ἀκριβής.] An ἀτρίβης pro
ἀκριβής?

ΑΙΚΑΖΕΙ. Καλεῖ.] Adscripserat aliquis κάλ-
λει, notans scilicet legendum, Αικάλλει, non Αι-
κάζει. Hinc error iste. Legere etiam poteris:
Αικάλλει, κολακεύει.

ΑΙΡΑ. Ἀναιδῆ.] Alexander Ætelus apud
Parthenium p. 374. Edit. Gale.

— λιρὰ νοεῦσα γυνή.

Hesych. Ἄερος, ἀναιδής. Lege Αἰρὸς.

ΔΙΚΡΑ ὄψις. Ἡ διπλῇ.] Lego, Δικόρα. Ptole-
mæus Hephæst. p. 324. Edit. Gale. Ἡ δὲ ΔΙ-
ΚΟΡΟΝ καὶ ὄζω περὶ αὐτὴν φησὶ γενέσθαι. Duplici
pupilla.

ΔΕΛΗΤΙΟΝ. Βελήτιον.] Lego, Δέλτιον, βέλ-
τιον. Ptolemæus Hephæst. p. 329. Τὰς γὰρ
Κρήτας τὸ ἀγαθὸν ΔΕΛΤΟΝ καλεῖν φασίν. Hinc
Δέλτιον. Quod recte exponit βέλτιον.

ΑΝΑΑΩΜΑ. Ἐξόδος.] Anglice, Outgoings.
Expences. E contra Latini, Reditus. Income.

PARS IV. Græci, Πρόσοδος. Vide Hesych. ad v. Πρό-
σοδος.

ΚΟΙΤΙΣ. Ἡ μικροτέρα κίση.] Ptolemæus
Hephæst. p. 332. Νερέα δὲ τὰς θείας ἄλας κα-
λεμένους ἐν κοιτίδι. Hinc recte forsan Hesych.
Κοίτη, κίση, ἐν ἣ τὰ βρώματα ἔφερον. Nam ἄλας
sunt βρώματα.

ΑΡΝΟΡΙΗ. Ὁ μετὰ τῷ ἀρνὸς αἰρομένῳ γινόμενος
ὄρκος.] Lege ἀναιρεμένῳ.

TENEΔION ΒΕΛΟΣ — Τενέδιος πέλεκυς.]
Ita Conon in Narrat. xxviii. p. 269. Edit. Gale.
Ὁ δὲ, (Τέντης) ὡς μὴ ἐπιβαίῃ τῆς νήσεως πέλεκυν ἀρά-
μενος, τὰ πείσματα τῆς ναυὸς διακόπτει καὶ ἀπ' αὐτῶ
οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ πάντος ἀπολόμῃ πράγματος, τὴν Τέν-
την πέλεκυν ἐπιλέγουσιν.

ΛΕΤΚΟΦΡΥΣ. Ἡ Τένεδος τὸ πάλαι.] Conon
p. 268. Καὶ ἡ νῆσος Τένεδος ἀντὶ Λετκοφρυὸς ἀνο-
μαδῇ.

ΓΥΠΙΑΣ — Ἄλλοι ὁδὰς εἰς ὁδὸν.] Lego, Ἄλλοι
ὑδαῖς εἰσοδὸς. Subterraneos meatus. Forsan ta-
men Φωλεὰς καὶ εἰσοδὸς. Et pro ἐν πᾶσι legen-
dum, γυπάρια. Vide Suidam in v. et sic Bos.

ΚΑΤΗΜΑΞΕΥΜΕΝΑ. Κοινὰ, καταπεπατημέ-
να.] Conon Narrat. xlvi. p. 294. Κατημα-
ξεύται. Trita est.

ΛΙΓΛΗΤΗΝ.

ΑΙΓΛΗΤΗΝ. Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος.] Conon PARS
IV.
Narrat. xlviii. p. 299. Καὶ σέλαλος ἐξ ἑράνης διαί-
σσιος, νῆσον ἀνέχευ ἡ γῆ ἐκ τῆς βυθῆς, εἰς ἣν ὀρμισάμε-
νοι, ὡς πρῶτον ὀφθεῖσαν ὑφ' ἡλίου τότε, Ἀνάφην ἀπὸ
τῆς συνουχίας ἐκάλεσαν καὶ ὡς ἱερὸν Ἀπόλλωνος Αἰγλή-
την ἰδρύσαντο.

ΒΕΔΟΣ. Στέμμα τι καὶ ἱμάτιον γυναικείον. Καὶ
πόλις καὶ ἀγαλμα.] Confundit Βεῦδος et Βέδος.
Nam Βεῦδος est ornamentum muliebri. Vide Par-
then. Erotic. p. 368. Edit. Gale.

Βεῦδα παρθενικαὶ Μιλήσιδες ἐρρήξαντο.

Βέδος autem, sive Ἔδος, est Urbs, Sedes, et Sta-
tua, Ἀγαλμα. Vide nos supra ad Hesych, P. I.
v. Βέδος.

ΣΥΦΕΟΣ. Τόπος, ὅπου αἱ σῦς τρέφονται.] Male
corrigitur, σύφος. Parthenius p. 369. Καὶ αὐ-
τὸν ἤλασαν ἐς συφεάς.

ΟΧΛΙΖΕΙΝ. Κινεῖν.] Poeta apud Parthenium
p. 385.

Παρθενικὴ κληῖδας ὑποχλίσασα πυλάων.

Ubi vide notam Thomæ Gale.

ΚΕΛΕΟΝΤΑΣ — Πτῆρα.] Lego, Πτερά.
Vide Hesych. v. Ὀρθόπτερος. Antonin. Libe-
ralis cap. x. p. 422. Edit. Gale: Πρὸς δὴ ταῦτα
χαλεπήνας ὁ Διενυσὸς, ἀντὶ κόρης ἐγένετο ταῦρος, καὶ
λεῶν, καὶ πάρδαλις, καὶ ἐκ τῶν κελεόντων ἐρρύη νεκταρ
αὐτῶν καὶ γάλα.

ΑΣΤΤ-

PARS
IV.

ΑΣΤΥΠΟΛΕΙ. Ἀγελοφορεῖ, ἰχθυοφορεῖ] Lego, Ἀγεληφορεῖ, ὀχλοφορεῖ. Hesychius: Ἀγέλη, δῆμος Ἀττικῆς. Forſan, Ἀχθαφορεῖ. *Bajulum agit.*

ΠΙΦΑΛΛΙΣ. Πίφιγξ.] Scribe, Πίφιγξ. Hesych. Πίφιγξ, κορυδαλός. Antoninus Liberal. cap. xx. p. 443. Ἀρτεμίχῃ δὲ ἐγένετο πίφιγξ, θεῶς τε καὶ ἀνθρώποις προσφιλὲς ὄρνις.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ. Πτηνὸν ζῶον.] Hesych. Πίφιγξ, κορυδαλός. Unica λ.

ΜΕΓΑΛΟΜΕΡΩΣ. Μεγάλος.] Utitur Antoninus Liberal. cap. xviii. p. 439. Ἐτίμα μεγαλομέρως τὸν Ἀπόλλωνα.

ΚΕΡΑΜΒΥΞ. Ζῶον κανθάρων ὅμοιον.] Est vox Thessalorum. Antoninus Liberal. cap. xxii. p. 448. Οὗτος ξυλοφάγος βῆς καλεῖται, παρὰ δὲ Θετταλοῖς κεράμβυξ.

ΒΥΖΕΙΝ. Τὸ πεπιασμένως μέλινει.] Vide Kusterum ad Suidam v. Πεπιασμένοις, quam vocem spuriam et adulterinam vocat. Male. Forſan autem legendum apud Hesychium Πεπιοσμένως. Sed et illud bonum,

ΑΘΡΟΤΡΟΙ. Ἀνόχευτοι.] Scribendum, Ἀθεροι, sive potius Ἀθεροι. Antoninus Liberal. cap. xii. p. 432. Ὡς καὶ ἑκάστων ἔτος αἱ παρθέ-

νοι ΧΙΜΑΡΟΝ ΑΘΟΡΟΝ ἐκρήμαν, ὅτι καὶ ἡ Ἀσ- PARE
IV.
παλὶς παρθένος ἔδα, εἰαυτὴν ἀπηγχόνησεν. *Hædum intactum.* Ita Interpres. Verte, *Hædum qui necdum iniit aliquam.* Vide Hesych. v. Θόρος.

ΑΠΟΛΕΓΟΝΤΕΣ. Ἀπαγορεύοντες.] Antoninus Liberal. cap. xv. p. 434. Ἀπέλεγεν ὁ ἀδελφὸς τὴν κλῆσιν. *Recusabat invitationem.* Idem infra cap. xxxiii. p. 465. Οἱ μὲν ἔν Ἀθηναῖσι τὸν πόλεμον ἐκ ἀπολεγούσῃο.

ΑΣΤΕΙΟΣ. Ὁ χαρίεις ὁ ἐπίχαρις.] Vox restituenda Longino, Sect. xxxiv. ubi male legitur ἐπιχάρης. Ad quem locum vide nos p. 213. Edit. Oxon. 1778.

ΑΣΤΥ—Καὶ πολίτης.] Lego, Καὶ πολίτης, ἀστὺς. Hesych. Ἀστὺς, πολίτης.

ΕΠΙΤΑΔΙΟΣ. Ὁ ἐραστὴς.] Hic locus ita scribendus: Ἐπιτάδιος, ὁ ἐραστὴς — Ἐπιτάδια, τὰ ἱκανά — Ἐπιταδίοις, τοῖς ἐπιταδέοις. Sic infra Hesych. Ἐπιτήδειος, ὁ φίλος.

ΕΠΙΤΕΤΑΤΟ. Ἡῤῥανεν, ἤκμαζεν.] Vox restituenda Parthenio, cap. κκxiii. p. 386. Ταύτη σφοδρῶς ΕΠΙΤΕΤΑΜΕΝΟΤ τῷ Κλεωνόμῃ καὶ τὸν ἔρωτα ἐκ ἡρέμα φέροντος, τῷ μὲν κατηλόγη. *Intentum ber.* Vulgo ἐπιτεταγμένον.

ΙΚΝΟΥ-

PARS
IV.

ΙΚΝΟΥΜΕΝΩΣ. Προσηκόντως.] Antoninus
Liberal. cap. iii. p. 409. Κατὰ χρόνον τὸν ἱκνέμε-
νον. *At the time appointed, proper time.*

ΠΩΥΞ. Ποῖος ὄρνις.] Utitur voce Antoninus
Liberal. cap. v. p. 414. Ἡ δὲ Βασις ἐγένετο
πῶυγξ.

ΠΙΠ-Ω. Ὅρνεον πολέμικον, ὥς τινες, ἐρωδιός.]
Recte corrigunt, Πιπῶ, et πολέμιον ἐρωδιῶ. An-
toninus Liberal. cap. xiv. p. 433. Ἡ δὲ μήτηρ
αὐτῶν ἐγένετο κνιπολόγος πιπῶ πρὸς ταύτην αἰετῶ
πώλεμός ἐστι καὶ ἐρωδιῶ. Hinc lux Hesychio.

ΠΡΩΟΝΕΣ. Οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη.]
Lego, ὥς ὄρη.

ΤΕΘΗΠΕΝ — Ἐπλήθη.] Hinc corrige
Antoninum Liberal. cap. xxvi. p. 454. Τε-
θηπῶς νέον δὲ καλὸν. Vulgo ἰτυπὸς. Gale legit
ἐκτόπως.. Male. Sic Parthenius cap. ii. p. 347.
Ὅς αὐτὸν κατὰ κλέος σοφίας τεθηπῶς ἐν πολλῇ
φροντίδι εἶχεν.

ΤΕΙΝ. Ζητεῖν. Ἄλλοι δὲ σοί.] Imo, Τεῖν, σοί.
Inscript. Tripod. apud Theb.

Νικήσας ἀνέθηκε τείν περικαλλὲς ἄγαλμα.
Vide Suidam v. Τεῖν.

ΕΥΦΑΡΜΑΚΟΝ.

ΕΥΦΑΡΜΑΚΟΝ. Ἐχρίον.] Lego, Ἐφαρμά- PARS
 χεον, ἔχριον. IV.

KOPEN. Κορυφή, ἑπαλξίς καινή.] Scribe Ko-
 ρεον, κορυφή, ἑπαλξίς, κυνή sive κυνέη.

ΗΚΑΛΕΟΝ ΓΕΛΟΩΣΑ. Πράως, ἢ &c.] Ita
 scribendum. Hesych. Ἀκαλόν, πῶρον.

KOYPION. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα. Ἡμιστον κέ-
 ρεον ἠρέθη πόλει.] An

Ἡμῖν τοῖσιν κέρειον ἠρέθη πόλει?

Ut Anapæstus sit in quarto loco. Quod tamen
 rarius apud Tragicos. Lego,

Τοῖσιν ἂν κόρειον ἠρέθη πόλει.

ΗΡΩΩΝ —

Τοῖσι δὲ κρατῆρα κεράστειο Μῆλιος ἥρας.]

Scribo, Τοῖσιν. Est ex Homeri Odyss. Σ'. 422.

ΒΡΕΤΤΑΛΙΑ. Νῆσος ἢ περὶ τὸ Ὠκεανόν.] For-
 san, Βρεττανία, νῆσος ἢ περὶ τὸ Ὠκεανόν. Ultra
 Oceanum. Vide Hesych. Κιμμέριοι.

TANTALASSETAI ΔΑΚΡΥΑ. Στάζει δά-
 κρυα.] Forfan, τ' ἀνταλάσσεται δάκρυα.

KOMAI. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, ἢ χερσίν.]
 Quid χερσίων? An Cumæ? Sed legendum χερ-
 σίων. Hesych. Κομάς, θειραπῆας, ἢ τὰ συνοφείδια.
 ΑΓΑΝ.

PARS
IV.

ΑΓΑΝ. Πάνυ, μινάθης.] Forfan, Πάνυ, κριμίδῃ.
Hesych. Κοριμίδῃ, ἄγαν, πάνυ. Vel legendum,
δεινῶς. Quod forfan verius.

ΕΝΩΣΙΣ. Κίησις.] Recte corrigunt, Ἐνόσις.
Utitur Hesiodus Deor. Generat. v. 681.

— ΕΝΟΣΙΣ δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἡρώεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωή
Ἀσπέτεῖς ἰωχμοῖα, βολάων τε κρατεράων.

ΣΥΗΛΑΙ. Τόποι βαρβαρώδεις.] Recte legunt,
βορβορώδεις. Hesych. Σύβαι, βάρβαραι. An Συηναί,
βόρβοροι? Vide Hesych. v. Συηνία.

ΘΥΨΑΙ. Τὸ ἐπικλύσαι.] Lege ἐπικαῦσαι. E
contra apud Longinum pro ἐπικαῦσαι legen-
dum, ἐπικλύσαι. Pro τυφλῶσαι autem legen-
dum, τυφῶσαι. Vide Hesych. v. Ἐκτεθυμένα.

ΚΕΡΔΑΛΕΟΦΡΩΝ. Ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρο-
νῶν.] Scilicet, Ἐκ παντὸς τρόπου.

*Si possis, recte; si non, QUOCUNQUE MODO
rem.*

Vide nos ad Longinum Sect. xlii. p. 239. Ed.
Oxon. 4to.

ΚΙΜΜΕΡΙΟΙ, — Καὶ ὄχλος περὶ τὸν Ὀκεανόν.] Lege ὄχλος. Populus, scilicet. Vide He-
sych. v. Βρετταλία.

KAT

ΚΑΤΑ ΒΟΥΣ ΕΥΞΑΣΘΕ. Ἐυχασθε κατὰ βούς.]

PARS.
IV.

Vide Suidam, ubi male κατὰ βούς ἔχει pro αὐτοῖς.
αὐτοῖς. Vide eum v. Μὴ πάντα κατὰ βούς.

ΟΤΑ' ΕΝ ΣΕΛΙΝΟΙΣ — Παρακηπίοις.] Lego,
Προκηπίοις. Ut ex sequentibus patet.

ΜΗΚΩΝΕΣ — Τὰ τῆς πίνης περιττώματα,
ἢ τῶν ὁμοίων καὶ μέρος.] Ἀν ὧν καὶ μέρος? an καὶ τῶν
θόλων ὧν καὶ μέρος? Sed legendum, καὶ τῶν ὁφ-
θαλμῶν μέρος. Vide Hesych. v. Κρατήριςκοι, et
nos supra P. III. v. Μήκωνες.

ΚΟΡΝΟΣ. Κέντρον.] An Cornu? An le-
gendum, Κορμός? Hesych. Φίτρον — Ὁ κορμός
τῆς ζύλης.

ΗΠΙΑΡΓΥΡΟΝ. Τὸ βάλσαμον.] Lege, Ἐπι-
ἀργυρον, vel Ἐπ'ἀργυρον.

ΙΠΠΑΔΑ — Θυσίαν ἢ τοῖς ἵπποις ἀπένειμον.]
Legendum, τοῖς ἵππευσι. Equitibus. Hesych.
v. Ἴππας, θυσίαι αἱ περὶ τῶν ἵππεων.

ΖΕΙΡΟΦΟΡΟΣ. Χωνοφόρος.] Varie con-
iungunt. Sed legendum, Κωνοφόρος. Hesych. Κῶ-
νον, περικεφαλαία. Hesych. Ζείρη — διὰ δὲ ἡμῶν. Puto
Ζείρη amictum esse, qui caput atque humeros et
totum denique corpus velaret. Hinc Ὁ αἰὶς
fixe

PARS five Pluto *Antimacho* dictus Ζειροφόρος. Scilicet, IV. ita caput atque humeros coopertus, ut videri nequeat. *Invisibilis*, five potius *invisus*. Hesych. Κωνοφόρον, στροβιλοφόρον. Sed hoc de pinu arbore.

ΑΔΑΓΜΟΣ. Κνισμός.] Photius in Lexico MS. Ἀδαγμός, ὁ δεξιόσμιος ὅπερ ἐστὶ κνισμός. Οὕτως Σοφοκλῆς. Scribe, Ἀδαγμός, ὁδαξισμός. Hesych. Ὀδαξισμός, τρισμός ὁδόνων. Idem: Ὀδηγμός, κνησμός. Vide Fabric. Biblioth. Græc. vol. ix. p. 568. Suidas: Ὀδαξισμός, κνησμός. Atque ita scribendum apud Hesychium et Photium.

ΖΩΤΙΚΟΣ. Οἰοσεῖν.] An οἶος τε ζῆν? De *Zotico Critico* vide Porphyrium de Vita Plotini in Fabric. Biblioth. Græc. vol. iv. p. 104.

ΑΣΤΡΟΒΟΛΗΘΗΝΑΙ.] Porphyrius de Vita Plotini, p. 110. Ἀστροβολῆσαι αὐτὸν μαγεύσας ἐπέχειρσεν. Interpres, *Siderare*.

ΑΝΙΛΛΕΣΘΑΙ. Συλλέγεσθαι.] Legendum ex ordine literarum, Ἀνίλλεσθαι, συλλέγεσθαι. Hesych. Ἰλλάζει, συλλέγει. Porphyrius de Vita Plotini p. 116. Ὁριγένους δὲ ἀπαντήσαντός ποτε εἰς τὴν συνάσιαν, πληρωθεὶς (ὁ Πλωτίνος) ἐρυθρήματος ἀνίστασθαι μὲν ἐβόλετο· λέγειν δὲ ὑπὸ Ὁριγένους ἀξιόμενος ἔφη, ΑΝΙΛΛΕΣΘΑΙ ΤΑΣ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ ὅταν εἰδῇ

εἰδῆ ὁ λέγων ὅτι πρὸς εἰδόμεναι ἐρεῖ· αὐτὸς μέλλει λέ- PARS
IV.
γεν, καὶ ἔτιωσ ὀλίγα διαλεχθεὶς ἐξανέστη. *Corripit*
voluntatem.

ΑΣΑΡΔΑΝΟΝ. Λυπηρόν.] *Lego* ἄσαρόν. *Pro*
ἀσπρόν. *Ab* Ἀσπ. *Oraculum apud Porphyri-*
um de Vita Plotini p. 135. ἀσπρῶν ἰλίγμων.

Καὶ τότε μὲν σκαίροντι πικρὸν κῦμ' ἐξυπαλύχαι
Αἰμοδότῃ βίοτοιο καὶ ΑΣΗΡΩΝ ἰλίγμων.

ΙΛΙΑΣ. Τὸ Ὅμηρε σώματιον.] *Porphyrius*
de Vita Plotini p. 143. Ταύτας τὰς τρεῖς Ἐννεάδας
ἐν ἐνὶ ΣΩΜΑΤΙΩΙ τάξαντες κατεσκευάσαμεν. *Idem*
infra p. 145. Καὶ τὸν τετάρτην ἐν καὶ τὸν πέμπτην
Ἐννεάδα εἰς ἐν ΣΩΜΑΤΙΩΝ κατετάξαμεν.

ΙΡΙΣ—Λίθων τῆς κρυσταλλώδους.] *An* νάφθα
intelligit? *Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 250.*
Τὸ ἐφήμερον σκευασικὸν ἐστὶ Φάρμακον, ὃ καὶ οἱ βάρ-
βαροι νάφθαν καλεῖσιν—οἱ δὲ ἱρὶν αὐτὸ πρῶτα-
γορεύουσιν.

ΝΟΣΤΙΜΟΣ. Ὀριμος.] *Lucian. de Merc.*
Cond. vol. i. p. 477. Edit. Grævii: Ὅπερ ἦν
νσιμώτατον ἐν σοὶ ἀπανθισάμενος.

ΕΤΜΝΟΣΤΟΣ—] *Vide Suidam v. Νόστος,*
ubi recte Εὐνόστος, θεὸς τῆς ἐπιμύλειος.

176 EMBNDATIONES

RARS
IV.

ΒΡΑΓΧΟΝΤΟΣ. Βράχοις αλόγους.] Lege, Βραγχνώντος. Porphyrius de Vita Plotini p. 94. βραγχνώντος αὐτῆ. Id est, βράγχνω αλόγους. Quomodo et apud Hesychium forsitan legendum.

ΜΙΚΑΙ. Λάχανα, ὕβρια.] Lege ὄβρια, sive ὄβρικάλα. Hesych. Ὀβρικάλοις, τοῖς τῶν θηρίων ἐκγένοις.

ΑΦΘΑ. Ἡ ἐν σώματι ἑλκωσις.] Soranus de Vita Hippocratis apud Fabricium Biblioth. Græc. vol. xii. p. 678. Ἐν ᾧ (τῷ μνήματι τῆς ἱπποκράτους) μέχρι πολλῶν σμήνης ἢ ἐργαζόμενον μέλι· ἀφ' ἧ τὰ ΑΦΘΩΝΤΑ ΠΑΙΔΑΡΙΑ χρίσθαι παρὰ τῇ τάφῳ ῥαδίως ἀπὸ ἡλκωσίου αἰτίσθαι. Ubi τὰ ἀφθῶντα παιδάρια sunt ita reddenda: *Infantes oris ulcusculis laborantes.*

ΣΥΡΜΑΙΑ — Συρμαϊσμός, ἢ ἐς τὸ πρὸς κάθαρσιν.] Diocles Carystius in Epist. ad Antigonium Regem apud Fabric. Biblioth. Græc. vol. xii. p. 588. Χρήσιμοι δὲ καὶ οἱ νήσεις ἑμετοῖς, ὅς καλῶσι τινὲς συρμαϊσμός.

ΚΡΩΒΥΛΟΥ ΖΕΥΓΟΣ.] Utitur Libanius Epist. ad Themistium apud Fabric. Bibl. Græc. vol. viii. p. 38. Ἐσὸν μὲν ἂν Ἀλέξανδρος τε καὶ Σεβήρος, ἀτεχνῶς Κρωβύλα ζεύγος.

METON.

METON. Ἐξόν.] Vide Kuster. ad Suidam v. Μετόν. Liban. Orat. *Ad eos qui molestum eum appellabant*, in Fabric. Bibl. Græc. vol. vii. p. 180. Καὶ ἀξίω τοῖς εἰρημένοις ἀληθείας τι μετόν, ἀλλ' ἐχ' ἔχει. Legendum τὶ METON.

PARS
IV.

KIBOPION. Αἰγύπτιον ὄνομα ἐπὶ ποταμῶν.] Occurrit vox Κιβώτια Liban. Orat. *Ad eos qui molestum eum appellabant*, apud Fabric. Biblioth. Græc. vol. vii. p. 191. Interpres, *Ægyptia procula*. Atque ita legendum, puto, apud Hesygium.

KIXΩPIA. Λαχανίδια ἄγρια.] Hefych. v. Παγκρατιάζων scribit κικχρίον, ὃ ἐστὶ πάρα.

ΠΑΙΟΝ. Ἀσφαλὲς, βέβαιον.] Idem, Πάχυν, παντελὺς παῖον. Vide nos supra P. I. v. Παῖον.

OMMATEIOS ΠΟΘΟΣ. Διὰ τὸ τῷ ὀφθαλμῷ δεῖν.] Lege ex τῷ ὀφθαλμῷ, vel διὰ τὸ, τῷ ὀφθαλμῷ ἀλίσκεσθαι ἔρωτι. — Καὶ ἐν Ἀχιλλέως Ἑρατοῦς.

Ὅμματοπάλογχα φησὶν —

Forsan legendum, Ὅμματολογία. Qui oculis infidias facit. Hefych. Λοχίτης, ἐνεδρευτής.

ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ. Περὶ νεῦρα.] Lego, Στράμμα, πάθος περὶ νεῦρα. Utitur Demosthenes Olynth. i. p. 64. Edit. Mounteney: Ἐπὰν δὲ ἀρρώστημά Vol. IV. M 71

PARS IV. τι συμβῆ, πάλη κινῆται, καὶ ῥῆγμα, καὶ τρέμμα,
καὶ ἄλλό τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ἤ. Ubi Schol.
 ῥῆγμα μὲν οἱ ἱατροὶ φασιν ἀγχείς τινὸς ῥῆξιν, οἷον Φλε-
 βος, ἢ ἀρτηρίας· τρέμμα δὲ ἄρθρον παράδασιν· ἢ ῥῆγ-
 μα μὲν, νεύρα διασάσιν· τρέμμα δὲ, ὅτε μεταάσιν.

ΠΑΡΑΤΤΑ. Παράχρημα.] S. Ignatius Epist.
 ad Trallianos p. 34. Φεύγετε ἔν τας κακὰς πα-
 ρατάδας, τὰς γεννώσας καρπὸν θανατηφόρον, ἢ εἰαν γεύ-
 σηταί τις, ΠΑΡ' ΑΤΤΑ ἀποθνήσκει. *Statim.* Hinc
 corrigendus Demosthenes Olynth. i. p. 53.
 Edit. Mounten. Τῷ χρόνῳ δὲ παρᾶται, καὶ περὶ
 αὐτὰ καταρρεῖ. Lege, ΠΑΡ' αὐτὰ καταρρεῖ. *Statim*
dilabuntur. Chariton Aphrodis. iii. p. 52. Πο-
 λύχαρμος γὰρ ἐταῖρος τῷ Χαιρέα, ΠΑΡΑΤΤΑ μὲν ἐκ
 ὤφθῃ ἐν τῷ μέσῳ. Vide et Suidam v. Ἐξ ὑπογύμ.

ΠΕΦΕΝΑΚΕΝ. Ἐπάτησεν.] Scribendum, Πε-
 φενάκικεν, ἠπάτησεν. Respexit Demosthenis O-
 lynth. i. p. 50. Οὐδεὶς ἐστὶν ὄντιν' ἢ πεφενάκικεν
 ἐκεῖνος τῶν αὐτῶ χρησασμένων. Ubi vide Scholi-
 astam.

ΑΝΕΧΑΙΤΙΣΕΝ. Ἠπάθησεν—Ἀνεκρέετο, ἀνέ-
 τρεψεν.] Hæc omnia ad Ἀνεχαίτισεν pertinent.
 Demosthenes Olynth. i. p. 53. Ἀπαντα ἀνεχαί-
 τισε καὶ διελυσεν. Vide Scholiastam. Vide etiam
 Kufter. ad Suidam.

ΑΓΝΩΜΟΝΩΣ. Ἀνοήτως.] Respexit De-
 mosthenis Olynth. i. p. 68. Ἀγνωμόνως ἔχετε,
 ὧ ἄνδρες

ὁ ἄνθρωπος Ἀθηναῖος. Ubi Scholiast. Ἀγωνιμόνως, Ἀνοήτως.

PARS
IV.

KAKON δὲ φέρτερον ἔη, ἢ γὰρ τῶν κακῶν, τὸ κρεῖττον.] Lege, Κακῶν δὲ τὸ φέρτερον ἔη.

ΔΙΑΔΥΤΝΕΙΝ. Διαφυγεῖν.] Hinc Libanius Parental. in Julian. Imp. apud Fabric. Biblioth. Græc. vol. vii. p. 240. ΔΙΑΔΥΤΣΕΩΣ ΔΕ ΟΥΚ ΟΥΤΗΣ, καλεῖ σὺν δάκρυσι τὸν Θεόν, καὶ δεήσεις ἀμύνειν ἐπορεύετο. Cum nulla effugendi esset via.

ΟΞΕΩΣ. Ταχέως.] Libanius Parental. p. 265. Ναῦς τε ὀξέως ἐδείξε.

ΓΝΟΦΕΟΝ. Μέλαν.] Scribe Γνόφωεν, μέλαν.

ΚΥΦΕΛΛΑ. Τὰ νέφη.] Lege apud Suidam v. Κύφελλα. Καλλιμάχος.

Οἱ δὲ τὰ κρυφῶς ἐλαυνόμενα —

Vulgo male. Vide Bentleii Fragment. Callimachi N°. ccc.

ΣΥΝΕΒΗΜΕΝ. Συνεχωρήσαμεν — Συνέθεμεθα &c.] Hæc et quæ sequuntur ad v. Συνέβημεν pertinent. Quare virgula illa delenda.

ΑΝΑΡΙΧΑΣΘΑΙ. Ἀναβαίνειν ἐν πύλαις.] Libanius Parental. in Julian. cap. 20. p. 344. καὶ ὁ πρῶτος ἀναρριχώμενος ἐν μέσταις νύξιν. An legendum, ἀναρριχώμενος? Hesych. Ἀρριχᾶσθαι, ὡς ὕψος ἀναβαίνειν χερσὶ καὶ ποσίν. Quare legendum apud eum supra, Ἀναρριχᾶσθαι, duplici ρ.

PARS
IV.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ. Ἀπαιτητά.] Libanius Pa-
rental. p. 370. Πάντα δὲ μετὰ πρακτῆρων. Nisi
legendum, ἀρπακτῆρων.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ. Τύπος, μίμημα.] Clemens
Roman. p. 26. Ὑπομονῆς μέγιστος ὑπογραμμός.

NOMH. Διαιρέσεις, νέμσεις.] Occurrit vox ἐπι-
νομή apud Clement. Roman. Vide nos supra
P. II. v. Νέμσεις ὑποκριτῶν.

ΕΠΙΡΡΗΤΟΣ. Ἐπὶ κακῷ λεγόμενος.] Celsus
apud Origen. p. 49. Ἐπιρρήτες εἶχεν ἀνθρώπους, τε-
λώνας καὶ ναύτας πονηροτάτους. Idem infra p. 54.
Καὶ αὐτοὶ πλήρεις ὄντες αἰσχίρων καὶ ἐπιρρητοτάτων
ἀμαρτημάτων.

ΑΛΑΣΤΑ—Μικρά.] Scribo μικρά.

ΑΛΑΛΙΑΝ—Σοφοκλῆς ἐπὶ παλαιάροις.] Lego.
Σοφ. ηρ. ἐπὶ Ταινάρῳ Σατυρικῷ. Nempe Ἡρακλῆς.
Agebatur nempe de Herculis reditu ab Inferis
ἐπὶ Ταινάρῳ. Vide Origen. contra Celsum p.
94 et 95. Edit. Cantab. 1658. Vide Hesych.
v. Ἀογέμων, et Meursium de Sophoclis Dramat.
p. 51.

ΑΜΦΙΒΟΛΟΙ. Ἐκατέρωθεν παραβαλλόμενοι.
Origen. contra Celsum lib. iv. p. 206. Οἱ κα-
λέμενοι ἀμφίβολοι. De Cinædis.

ΡΕΩΝΟΣ

ΡΕΩΝΟΣ. Εὐωνος, ἀνδρός.] Pro ἀνδρὸς forsan PARS
 ἄγιος. Vel forsan Rheon. Nomen viri. IV.

ΑΠΟΤΡΥΣΩΝ. Λάθρα ἀξιῶν.] Scribendum,
 Ἀποτρύαν five ἀποτρύχων, λάθρα ἀναλίσκων. He-
 sych. Λάθρα, ἡρέμα. Vide Suidam v. Ἀπετρυῖο.

ΧΝΟΣ. Τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων.] Respexit
 Psalm. i. 4. Barnab. Epist. p. 234. Χνῆς, ὃν
 ἐκρίπτεται ὁ ἀνεμος. Ubi male If. Vossius χνῆς.

ΤΕΡΕΤΙΣΜΑΤΑ — Μωρολογία ἡχήμεναι.]
 Origen. contra Celsum p. 12. Πλάτωνος τερετίσ-
 ματα. Ubi male Tarinus, τεράσια.

ΕΩΜΟΤ. Ἰματίε γυναικέες.] Lege Εἰνῶ. Vide
 Hesych. v. Εἰνός.

ΕΛΑΦΡΑ. Τὰ μὴ βαθεῖα.] Corrigunt βαρέα.
 Suidas v. Ἐλαφροτάτες — κατὰ τὸ ἐναντίον τῷ ΒΑ-
 ΡΥΤΑΤΟΤ.

ΑΑΤΑΛΕ. Ἀπλήρωτε.] Scribe Αἶτε, Supra:
 Αἶτον — Ἀπλήρωτον.

ΕΠΕΙ Χ' ΕΩΜΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΟ. Ἐπειδὴν πλη-
 ρωθῶμεν τῷ πολέμῳ, παρὰ τὸ εἶναι ἐντο.] Scribo,
 Ἐπεὶ χ' ἄωμεν, Saturati sumus.

ΚΡΑΤΡΟΑΝ. Νόσος μελισσῶν.] Imo porcorum
 five suum, Vide Suidam v. Διάρροια et Κράυρα.

PARS IV. **ΙΓΔΗΝ.** Ἄρσην.] Lege αἶθμαν. Suidas: Αἶ-
θμα, ἰγδη.

ΩΤΟΣ. Ὅρνεον ὁμοιον γλαυκί.] Forsan, ὠτίς.
Longus Pastoral. lib. ii. p. 258. Edit. Comme-
lin. Ἦδη δὲ καὶ ὀρνίθων ἀγρας ἐμέλησεν αὐτοῖς, καὶ
ἐλαβον βρόχοις χῆνας ἀγρίας, καὶ νήπια, καὶ ΩΤΙ-
ΔΑΣ.

ΟΣΤΡΑΚΩΝ. Ἀπῆλνα, τυτθόν, ἀρτι γυμνόν
ὀστράκων.] Ita legendum.

ΟΤΙΜΗ. Ὅτι ἐχί.] Scribo, Ὅτι μή.

ΖΥΜΙΤΗΣ.] Longus Pastoral. lib. ii. p. 261.
Ζυμητῆ μέρος. Lege Ζυμίτῃ.

ΟΞΥΑΚΑΝΘΟΝ.] Lego, Ὀξύαν, ἄκανθαν,
Longus Pastoral. lib. ii. p. 263. Ἐνέκρυψεν ἐαν-
τὸν σελέχει ξύλω ξηρᾷς ὀξύς. Hinc ὀξύϊνος Theo-
pompo apud Athenæum lib. iv. 25.

Σκίνδαψον λυρόεντα μέγαν χεῖρες τινάσων,

ΟΞΤΙΝΟΝ, προμάλοιο τετυγμένον αἰζήνης,

Quos versus citavit Meursius ad Apollon. Hist.
Comment. p. 111.

ΛΙΠΕΡΝΗΣ.] Longus Pastoral. lib. ii. p.
264. Ποῖοις ποσὶν ἀπαιμι παρὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν
μητέρα, ἀνευ τῶν αἰγῶν, ἀνευ Χλόης, **ΛΕΙΠΕΡΓΑ-**
ΤΗΣ ἐσομένος; ἔχω γὰρ νέμειν ἐτι ἐδέν.

ΕΓΚΟΜ-

ΕΓΚΟΜΒΩΘΕΙΣ. Δεθείς.] Longus Pastoral. PARS
lib. ii. p. 272. Ὁ μὲν ῥίψας τὸ ΕΓΚΟΜΒΩΜΑ, ^{IV.}
γυμνὸς ὤρμησε τρέχειν ὥσπερ νεβρός.

ΛΙΘΩΝ ΧΟΑΙ—Καὶ χυτρίων.] Legendum,
Χυτρίων, ut supra. Vide Hesych. ad locum.

ΠΩΡΙΝΟΝ. Λίθινον. Ὁ δὲ πῶρος ἐ πᾶς λίθος.]
Corrige Suidam ad v. Λίθων ποτιμῶν. Μήποτε τῶν
πόρων λέγει, οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται.
Ubi pro πόρων legendum πῶρων. Et sic Bos
Animadvers. ad Suidam p. 16. Vide Theo-
phrast. de Lapidibus p. 22.

ΙΟΝΕΝΤΑ.] Scribe, Ἰόνετα. *Venenatam sa-*
gittam. Vide Hesych. v. Ἰοί.

ΑΛΙΨ. Πέτρα.] Scribendum, Ἀ λίψ. Vide
Hesych. v. Λίψ.

ΑΤΕ. Καθάπερ.] Origen. Philosoph. cap.
iv. p. 55. Ὁ Ἐμπεδοκλῆς πάντα τὸν καθ' ἡμῶν
τόπον ἔφη κακῶν μεσὸν εἶναι, καὶ μέχρι δὲ σελήνης τὰ
κακὰ φθάνειν ἐκ τῆ περὶ γῆν τόπῃ ταθέντα, περαιτέ-
ρω δὲ μὴ χωρεῖν, ΑΤΕ καθαρωτέρῃ τῇ ὑπὲρ τὴν σε-
λήνην πάντος ὄντος τόπῃ. Hinc corrigendus Ori-
gen. supra in Prooemio p. 12. Εἰ γὰρ ἐξέποι τινὲ
ἀνθρώπων τὸ τοῖστον ἀνόμημα, ἔτε ἐν ἀνθρώποις λο-
γιώδησεται, ἔτε τὸ φῶς ὄραν ἄξιον ἡγηθήσεταί, ΑΤΕ καὶ
ἄλογα ὄντα τοῖστον ἀνόμημα ἐκ ἐπιχειρεῖ καθὼς ἐν τοῖς
τόποις

PARS
IV. τόποις γενόμενοι ἐρῶμεν. Ita legendus iste locus,
Vulgo male α καὶ ἄλογα.

ΚΥΝΟΘΑΡΣΗΣ.] Theocritus Idyll. xv. 53.
Ὅρθος ἀνέσα ὁ πυρρός· ἴδ', ὡς ἄγριος κυνοθαρσής.

ΕΛΕΦΑΝΤΑ.—Τὸ σωματικὸν πάθος.] Ori-
gen. contra Celsum lib. vi. p. 305. Δευτέρα δὲ
κατὰ τὸ περιβαλεῖν αὐτὸν ἀγρίῳ ἐλέφαντι, τῷ ἔτι κα-
λεμένῳ νοσήματι, πᾶν τὸ σῶμα τῷ ἰώβ.

ΡΑΒΔΟΣ.—Διάφυσις τῆς γῆς.] Vide Theo-
phrastum de Lapidibus p. 68. Edit. Hill.

ΑΕΡΟΣ. Ἀναιδής.] Recte Kuster, Αἰρός. Sui-
das v. Λῆρος — Αἰρός δὲ, ὁ ἀναιδής παρὰ τὸ λίαν
ὄραν· δια τῶ ἰ. Vide Albert. Miscellan. Critic,
p. 309.

ΛΕΙΠΟΓΝΩΜΩΝ. Ὁ μηκέτι βόλον ἔχων.] Ni-
hil muta, Βόλος est ὁ βαλλόμενος ὁδός. Hesych.
Γνώμα. Τὸν βαλλόμενον ὁδός, δι' ἧς τὰς ἡλικίας ἐγ-
νώριζον τῶν τετραπόδων.

ΗΠΑΝΙΑ. Ἀπορία.] Epigramma apud Sui-
dam v. Ψύχεται.

Φοβῆς ἡ μανίη ψύχεται αὐτομάτως.

Pro ἡ μανίη legendum, ἡπανίη. Inopia pabuli.
Vide nos ad Suidam P. III. v. Ψύχεται.

ΣΙΡΟΥΣ

ΣΙΡΟΥΣ — Οἱ δὲ τάφους ἐσκεπασμένας.] PARS
IV.
Longus Pastoral. lib. i. p. 230. habet σιρῶς.

ΠΕΠΑΣΤΟ — Ἐπεπληρώτω.] Longus Pastoral. lib. i. p. 231. Χώματος δὲ καὶ πηλὸν πέπαστο, καὶ τὰς κόμας καὶ τὸ ἄλλο σῶμα.

ΕΠΑΛΛΑΣΑΝΤΕΣ. Ἐφαρματίσαντες.] Longus Pastoral. lib. iii. p. 323. Ἐν μετεώρῳ δὲ οἱ κλάδοι συνέπιπτον ἀλλήλοις, καὶ ἐπήλαττον τὰς κόμας.

ΚΙΡΣΟΣ. Πάθος —] Apollonius Hist. Comment. cap. xlii. p. 38. Edit. Meurfii: Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ, δυσκατέλωλα ἔλκη γίγνεται, ταῖς τε κυσταῖς, καὶ σπληνικοῖς, καὶ τοῖς κίρσος ἔχουσι, καὶ ταῖς γυναιξίν, ὅσαις ἔχῃαι περὶ τὰς μηρὸς ἐνεσιν.

ΒΑΛΕ — Ὀφελος.] Legendum, Ὀφελον. Alaman apud Antigonum Caryst. Hist. Mirab. cap. xxvii, p. 26.

Οὐ μὲν ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱερόφωνοι,
Γυῖα φέρειν δύναται, βάλε δὴ, βάλε, κηρύλος ἔστι.
Vide Hesych. v. Ἀβαλε et v. Ἀ — ἔστι.

ΠΡΟΘΕΣΠΙΖΟΝΤΑ. Προσάττοντα.] Lego, Προάττοντα. Et sic scribendum apud Suidam v. Προθεσμία, ubi male legitur πρᾶττοντος pro προάττοντος.

ΔΙΦΑΣΙΑ.

PARS

IV.

ΔΙΦΑΣΙΑ. Διλογία.] Suidas : Διφασία, δικαιολογία. Ubi Kuster. legit Διλογία ex Hesychio. Sed ibi nihil mutandum. Δικαιολογία est *Altercatio de jure, cum utrinque dicatur*. Suidas v. Ποσόμιος. Τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν. *Dum eo de jure altercabatur.*

ΘΡΙΑΖΕΙΝ—Ἐνθασιάζειν.] Suidas v. Θριάμβος. Λέγουσι γὰρ ΘΡΙΑΣΙΝ τὴν τῶν ποιητῶν μάριν.

ΚΑΤΑΤΥΧΕΙΝ. Ἐπιτυχεῖν.] De ista voce vide Bentleium ad Callimachum p. 332. Ubi recte notat κατατυχεῖν esse *bene se habere*.

ΠΙΣΚΟΙ. Εἶδος τι μυῶν.] Pro μυῶν forsan σκευῶν. Phlegon de Rebus Mirab. p. 6. Ἀνόϊζας τὸν ρίσκον, ἔχαιρῃ τὸν τε δακτύλιον τὸν χρυσῆν, ὃν ἔλαβε παρ' αὐτῆς, καὶ τὴν σηφοδεσμίδα, ἣν ἀπελειλοῖπει τῇ πρότερον νυκτί. Pollux sæpius.

ΑΓΥΡΙΣ. Σύνοδος.] Sibyll. apud Phlegon. de Longævis p. 132.

Νυξί τ' ἐπαοσυτέραισι θεοπροπίαις κατὰ θάλασσαν
Παμπλήθης ἀγυρίαις —

ΕΡΟΤΗ. Ἑορτή, πανήγυρις.] Oraculum apud Phlegon de Olympiis p. 140.

—Θῆκε δὲ ἔπειτ' ἐροτὴν καὶ ἑπαθλα θανόνῃς
Οἰνομάω —

PARS
IV.

Ita legendum. Vulgo male ἐροτίν.

ΕΛΑΤΝΩΣΙΝ. Θερίζωσιν ὄγμον.] Scribe,
Ὀγμον ἐλαύνωσιν —

Est initium versus Homeri. Vide nos infra
y. Ἐλαύνωσιν.

ΣΤΟΡΘΗ. Τὸ ὄζυ.] Ἀν ἐόρθυγξ? Epigram-
ma apud Kuster. ad Suidam. v. Γέλγιθες.

Πανὶ φιλοσκήπωνι καὶ ΕΥΣΤΟΡΘΥΓΓΙ Πρίηπῳ
Ἀντίθειαι λιτὴν δαῖτα φιλοξενίδης.

A. Τὸ αἰ περισπαοῦν δηλοὶ εἶθε, ὡς παρὰ Κάλ-
λιμάχῳ.

Ἄ πάντα συναγειρας —]

Lego πάντας, ob versum. Sic infra Ἄβαλε,
εἶθε. Forsan Ἄ βάλε. Quamvis Alcman apud
Antigonum Caryst. p. 26. βάλε pro εἶθε uta-
tur. Vide nos supra v. Βάλε.

ΠΟΛΥΜΝΗΣΤΙΟΝ ΑΔΕΙΝ — Ἦν δέ.] Forte
scribendum, Ἦν ἦδε. Quam cecinit.

ΟΙΩΝΟΙ — Δι' ὧν οἰώμεθα τὰ μέλη.] Lege,
τὸ μέλλον, vel τὰ μέλλοντα.

ΜΕΝΟΣΑΝΙΟΣ. Πόλεμος.] Lege, Μένος αἰνόν.

ΒΕΘΗΛΟΝ. Οἶκος θεῶ.] Scribo, Βεθῆλ,
εἶκος θεῶ.

ΒΑΣΤΑΣ

PARS
IV.

ΒΑΣΤΑΣ Ο ΧΕΙΟΣ.] Forſan, Ὁ Χῖος,
Chius ſcilicet.

ΟΥ ΜΑΤΗΝ. Οὐκ ἀληθῶς.] Forſan, ἄλλως.
 Suidas: Μάτην, ἄλλως. Idem: Οὐκ ἄλλως ποιῶ-
 ται, ἀντὶ τῆς, ἔ μάτην. Sed vide Bentleium ad
 Menandri Fragment. N°. cxiv.

ΙΛΗΟΙ——Σκώληκες ἐν ταῖς ἄρυσιν,] Pro ἄρυ-
 σιν corrigunt ἄρκυσι. Sed legendum, δρυσίν. He-
 fych. v. Ἐλεῖς—εἶναι δὲ ἐν ταῖς ΔΡΥΣΙΝ. Error
 ortus ex literis A et Δ.

ΕΤΟΥΡΡΗΜΟΣ. Ἐτυμολόγος.] Lego, Ἐτοιμο-
 λόγος. Idem mendum apud Suidam v. Εὐρεσι-
 λόγος. Quod vidit et correxit Kuſterus.

ΚΡΙΣΙΝ. Ἀκολοθίαν.] Ita Suidas ad v. Κρί-
 σιως, ubi vide Cl. Kuſterum.

ΚΡΙΣΕΩΣ. Δοκιμασίας.] Vide Suidam v.
 Κρίσιως.

ΨΗΦΟΣ——Ἀπόφασις διὰ λαλιᾶς.] Lego,
 διχὰ λαλιᾶς. *Sine sermone*, Per teſſeram ſcili-
 cet. Heſych. Διχὰ λαλῆσαι, ἀκατάλληλα λαλῆσαι,
Seorſim loqui.

ΠΑΑΠΗΣ——Λεύκων Φράτεριν

Ἀτὰρ ὁ Μεγακλῆς ὑσάτε Παάπιδος

Ἵπέρβολος τὰκπώματα κατεδήδοκε.]

Legendum,

Legendum, ΠΑΑΠΙΣ. Atque Leuconis versiculi sunt ita scribendi :

PARS
IV.

Ἄτὰρ ὁ Μεγακλῆς ΤΣΤΑΤΟΝ Παάπιδος
ὑπέρβολος τὰ κτώματα κατεδήδακε.

Postremum cum alia omnia comedisset, Hyperbolicus autem filius Megacelis ad postremum pocula etiam Paapidis consumpsit. Vel potius legendum,

—ΟΣ ΤΑ ΤΟΥ Παάπιδος.

Vide nos ad Suidam P. II. v. Λεύκων.

ΕΥΛΑΣΤΟΙ. Εὐφῆς.] Scribo, Ἑυλωστοι. Hesych. Λῶστοι, ἑράμμενοι.

ΚΗΔΕΤΕΙΝ — Εὐταφιάζειν.] Vox restituenda Suidæ v. Ῥόδον. Sed vide nos Emendat. in Suidam P. III. v. Ῥόδον.

ΕΚΤΕΘΗΛΙΣΜΕΝΟΙ.] Scribo, Ἐκτεθηλυμένοι. Suidas v. Προσίας. Ἐκτεθηλυμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι.

ΕΥΡΙΠΙΟΣ. Ποσειδῶν.] Forsan, Ἑυρίπιτος. Suidas v. Θεόφιλος — Ὁ εὐρίπιτος καὶ δέλαιος. Interpres, Varius et sceleratus.

ΕΡΕΘΕΝΤΑ. Ἐν ὕδατι ἀποπνιγέστα — Ἐρεθέντι, ληφθέντι.] Scribo, Εἰρχθέντα — Αἰρεθέντι, ληφθέντι. Hesych. Αἰρεθέντας, κατὰ κράτος ληφθέντας.

ΑΡΕΤΙΩ.

PARS
IV.

ΑΙΡΕΤΙΩ. Προσλαμβάνω.] Lego, Αἰρετίζω.
Hinc corrigendus Suidas: Ἐταιριζομένη, ἐρεθίζο-
μένη, προσκνωμένη. Legit Kusterus, Αἰρετιζομένη,
προσχωμένη. Lego, Ἐταιριζομένη, αἰρετιζομένη—
Ἐρεθίζομένη, προσκνωμένη. A κνάω, rado, irrito.

ΥΠΟΝΟΙΑ. Ὑπερηφανία.] Hinc corrigendus
Suidas v. Ἀποσεμνύνεται δὲ, ἀπονοεῖται σιωπῶν, ὑπερ-
ηφανεῖ. Pro ἀπονοεῖται Kuster. legit ἐπινοεῖται.
Bos in Animadversf. p. 144. vulgatam defendit.
Sed legendum, ὑπονοεῖται, ex Hesychio.

ΛΙΠΑΡΩΣ. Ἐπιμελῶς.] Lege, Πιμελῶς. He-
sych. Πιμελῆς, εὐτραφῆς, λιπαρός. Hinc corrige
Suidam v. Φρερεῖν. Καὶ τὸ τάλαιπῶρος ἐκ τῶν ἀλ-
λοτρίων ζῆν. Kuster. ἀταλαιπῶρος. Sed legen-
dum, τὸ λιπαρῶς. Istud τὰ est repetitio prece-
dentis τό. Sed Suidas, Λιπαρεῖτε μένοντες—ἐπιμέ-
λειθε μένοντες. Restituenda vox Suidæ v. Λιπα-
ρῶς. Πάλιν αὐτῶν ΛΙΠΑΡΩΣ ἐγκειμένων Φιλανθρώ-
πως ὑπήκασε. Vide nos ad Suidam v. Λιπαρεῖν;
et v. Λιπαρῶς.

ΠΙΤΙΜΙΑ. Τὰς ἀξίας τιμωρίας πιτίμια Φασίη.]
Legè, Φησίη. Nempe Sophocles, quem respexit
in Electra v. 1396.

Καὶ δαῖζον ἀνθρώποισι τὰς ἑπιτίμια.

ΓΕΝΤΑ. Κρέα, σπλάγχνα.] Callimachus
apud Suidam v. Μέλδοντες.

Γέντα βοῶν μέλδοντες—

Suidas

Suidas ad v. Γέντα legit βοός. Vide Cl. Ruhn- PARS
IV.
ken. Crit. Epist. II. p. 40. et nos supra P. III.
v. Γέντα.

MNOION. Μαλακόν.] An scribendum, Μνι-
αρόν? Vide Suidam v. Μνισαρόν, et Kuster. ibid.

ΔΕΙΝΟΣ—Εἶδος ἐκπώματος.] Hinc corrige
Suidam v. Ψήκτρα. Ὁ ψηκτῆρ καὶ δεινὸς λέγεται.
Lego, ψυκτῆρ καὶ δεινὸς λέγεται. Hesych. Ψυκτῆρ,
εἶδος ποτηρίου. Vide Suidam. v. Ψυκτῆρ. Sed
Suidas supra: Δεινός. Ὁ ψηκτῆρ, ὁ παρ' ἡμῶν
ψυκτριόν λέγεται. An scribendum ψυκτῆρ? Vide
nos ad Suidam P. III. v. Ψηκτῆρ.

ΚΑΘΕΙΣΤΟΝ. Εἶδος φιλήματος.] An Κάθε-
τον, εἶδος θύματος? Vide Suidam v. Κάθετος, et
Kuster. ibid.

ΑΧΩΡΟΥΣ. Κακοχώρες.] Infra, Ἀχωρος &c.
Vide Suidam v. Κατηύχοντο, ubi extat locus Æ-
liani, quem respexit Hesychius.

ΑΝΑΛΚΑΤΑΛΛΑ. Ἀνωθεν κάτω.] Legendum,
Ἀναῖα κάτωῖα. Quæ suo loco reponenda.

ΑΧΩΡΑ. Τὰ πίτυρα, ἐνίοι δὲ κρανίον.] Infra:
Ἀχώρατον, ἀχώρα. Lego, Ἀχώρα, κράτα. Vox
occurrit apud Aristophanem, monente Suida
ad v. Ἀδαῖηται.

ΑΡΓΙΦΟΝ-

PARS
IV.

ΑΡΓΙΦΟΝΤΟΥ. Καθαροφόνε] Lego, Ἀργιφόνε,
ἀργοφόνε. Supra: Ἀργιφόντης, ὁ Ἑρμῆς ἀργοφόνε.
Suidas: Ἀργεῖ πηγῇ, ἐπὶ τῶν λιπαρῶν (λιπαρῶς) καὶ
ἐπιμόνως ὥτινις ἔργω προσκαθημένων. Scribendum,
Ἀργεῖ πηγῇ. Ovid. Metamorph. i. 667.

—Inde sedens partes speculatur in omnes.

ΓΕΥ. Γυόν τι ἄρα.] Legendum, Γεῶν, γεῶν, τοῖς
ἄρα. Γεῶν scribitur Dorice pro γεῶν.

ΕΥΡΥΤΝΕΙΝ. Αὐξεν, ἰχθυεύει.] Illud ἰχθυεύειν per-
tinet ad Εὐρινεῖν.

ΑΓΑΛΛΙΑΜΑ. Δόξασμα.] Utitur Poeta vel
Scriptor nescio quis apud Hesych. v. Εὐρίζων
ἀγαλλιᾷματι. Iste Scriptor est David. Vide
Psalm xliii. 2. Vide et Suidam v. Εὐρίζω.

ΕΥΡΙΖΩΝ ΑΓΑΛΛΙΑΜΑΤΙ. Καλὰς ῥίζας
ἔχοντι καὶ χαροποιᾷς.] Lege ἔχων. Quomodo habet
Suidas.

ΟΣΙΑ — καρδία.] Forſan, Κυρία. Poſſis
etiam legere Κηδεία. Suidas: Ὅσταν, κηδείαν. Sed
vide Suidam v. Ἀφοσιέμεθα. — Ὅσταν δὲ λέγεται
ἄλφιτα, δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἶνῳ καὶ ΚΥΡΙΑ, καὶ δίκαια.
“ Pro κύρια reſcribo καθαρά. Qua emenda-
“ tione etiam indiget Heſychius, apud quem v.
“ Ὅσταν corrupte legitur καρδία.” Kuſter. Forſan
nihil mutandum. Suidas: Κυρία — Ἡ ὀριſμένη καὶ
ἐμπρο-

ἐμπροσθεσμος ἡμέρα. Idem: Ὅσια, ἡ ἐπὶ θανάτῳ
τιμὴ, ἡ ἡμέρα. Quare scribendum, καὶ κυρία.

PARS
IV.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ. Φωκάδιον, ἡ καννίον.] Legen-
dum, Ἀλάβασον. Pausanias a Kusterō laudatus
ad Suidam v. Ὡ Λακιάδαι. Ἀλάβασος, ὃ ἐχρῶντο
ἐπὶ τιμωρία τῶν μοιχῶν ἀντὶ τῆς ραφάνης. Pro Φω-
κάδιον autem legendum forsan Φοινικιάδιον. He-
sych. Φοινικιάδες, αἱ ράφαναι ὑπὸ Εὐβοέων. Gujet.
Carrots. Vocabantur etiam Στειλίαι. Vide
Hesych. v. Στειλίαν.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ. Ῥίζα τις ἔτω καλεσμένη χωρῆσα
εἰς τὰς ἀλιδόσεις.] Quid est χωρῆσα δεῦτε? Lego,
ποιῶσα εἰς τὰς ἀντιδόσεις. Quæ facit ad morbum
occurrendum. Ita loquuntur Medici. Legere
etiam poteris, ἡ χρῶνται εἰς δεῦτε.

ΑΒΡΑ ΒΑΙΝΩΝ.] Hac occasione emendan-
dus est Suidas v. Ἀβρὰ βαίνων. Θρυπτόμενος, κο-
λακεύμενος. Ἐκεῖνος ὄντως ἀβρὰ βαίνων εὐδοκεῖ, ἔχων
τὰς ὀφρῦς ὑπερηγμένας ἄνω. Pro κολακεύομενος le-
gendum sine dubio cum MSS. Paris. βλακεύο-
μενος. Quæ sequuntur apud Suidam sunt,
opinor, Menandri, atque ita legenda:

Ἐκεῖνος ὄντως ἀβρὰ βαίνων, εὐδοκεῖ

ἔχων τε τὰς ὀφρῦς ὑπερηγμένας ἄνω.

Hæc est vera lectio. Ita Aristoph. Acharn. 18.

N

Οὕτως

PARS
IV.

Οὕτως ἐδήχθη ὑπὸ κοινίας γὰρ τὰς ὁφρῦς.

Vide et Suidam v. Σκυθροπάζω.

ΣΤΒΑΡΙΝ. Τὴν πολυτελὴ τροφήν.] Vide Suidam v. Ἀβρὸς λειμών, et Kuster. ibid.

ΛΕΙΜΑΔΕΣ. Νοῖεροὶ καὶ πινώδεις, (πινώδεις) τόποι.] Hinc corrige Suidam in v. Ἀβρὸς λειμών. Καινότερος καὶ εὐθαλής. Scribe, Καὶ νοτερός καὶ εὐθαλής. Sed vide nos ad Suidam P. I. v. Ἀβρὸς λειμών.

ΛΕΙΜΩΝΙΑΣ ΑΡΚΤΟΣ. Νύμφη. Ἐπαύει &c.] Ita legendum. Vide Suidam v. Ἄρκτος. Hesych. Ἄρκτος — καὶ ἱερεῖα τῆς Ἀρτέμιδος. Scribe ἱερεῖα. Sacerdos. Sed hæc pertinent ad Ἄρκτον. Vide nos supra P. II. v. Ἄρκτον.

ΠΕΠΛΑΤΑΙ. Ἠπλώται.] Scribo, Πέταται. Hesych. Πετάσας, ἀπλώσας.

ΦΑΡΜΑΣΣΩΝ. Βάπλων, σωμαίων.] Respexit Homerum,

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἦε σκέπαρον
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπλει μεγάλα ἰάχοντα
Φαρμάσων τὸ γὰρ αὐτὲ σιδήρεα τε κράτος ἐσίν.

Vide Suidam v. Ἀβραπλος, et Kuster. ad locum.

ΕΚΔΙΑΙΤΗΘΗΝΑΙ. Διατραφῆναι ἢ διαπραχθῆναι.] Suidas: Ἐκδιαίτηθῆναι, διαπραθῆναι. Scribendum apud utrumque, διατρυφῆναι. Luxa
corrupta

corrupti. Suidas infra: Ἐκδιαίτησις, τρυφή. PARS
Vide Kuster. ad locum. Vide et Suidam v. IV.
Οὐράνιος, et v. Τομίας. Ubi male vertunt.

ΔΟΥΛΙΟΝ ΗΜΑΡ. Τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέ-
ραν.] Respicit Homeri Odyss. P. 323.

Ἕμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύσπα Ζεὺς
Ἀνέρος, εὐτ' ἂν μιν κατὰ δέλειον ἡμαρ ἔλθῃν.

Vide et Longinum p. 244. Edit. Pearce. Cor-
rigendus Suidas, qui male habet Δέλειον ἡμαρ.
Recte tamen δέλειον. Respexit Euripidis An-
dromach. v. 99.

Δέλειον ἡμαρ εἰσπεσῶσ' ἀναζῖως.

ΠΑΤΑΙΚΟΙ. Θεοὶ Φοίνικες, ἔς ἰσᾶσι κατὰ τὰς πρῶ-
νας τῶν νεῶν.] Vide Suidam v. Ἀπέφθχ χρυσίχ.

ΤΑΓΥΡΙΑ. Τὰ ἐλάχιστα.] Vide Suidam. v.
Τάγυρι.

ΟΚΧΝΗ. Στήριγμα——Ὀκωχεύειν, ἔχειν, συν-
έχειν.] Lego, Ὀχνεύειν, συνέχειν. Nam συνέχειν
est vera emendatio τῷ ἔχειν.

ΓΛΑΜΤΡΟΝ. Ἀνεμῶδες, ἔνυδρον, ὑπόδακρυ.]
Corrige, Δημῶδες, ἀνυγρὸν. Vel, Γλαμῶδης. Ety-
mol. Magn. Γλαμυρὸν καὶ γλαμῶδες ὑγρὸν καὶ καιό-
μενον δακρύοις ὄμμα. Legit Hemsterhus. ad Lu-
cian. p. 30. ρεόμενον. An χεόμενον? Sed legen-
dam, τηρόμενον. Quod ejus rei proprium est.

PARS
IV.

ΠΕΡΙΓΙΝΕΤΑΙ. Περιοίκει.] Forſan, Ὑπερέχει. *Superat*. Vide nos ad Suidam P. I. v. Διατατικώτερον, ubi Polybium emendamus.

ΚΝΗΣΤΟΣ. Ἄρλος, Ἀρτεμιδώρος.] Lego, Ἀρτεμίδι δῶρον. Vide Hefych. v. Λοχιά, et Theophrasti Charact. p. 100. Edit. Pauw. Sed nihil muta. Eſt Artemidorus, qui de Re Culinaria ſcripſit. Vide Suidam v. Ἀρτεμίδωρος et Τιμαχίδας.

ΛΟΧΙΑ. Κρύφαια, γεννᾷ, αὖξει, καὶ ἄρλος τῇ Ἀρτεμίδι γενόμενος, καὶ ἄρλος ἀσάχνας ἔχουσι.] Lego, ἔχουσα. Hefych. infra: Λοχίαν — Ἀρλος σάχνας ἢ καρπὸς φέρουσα. Lege φέρουσαν.

ΑΝΙΑΚΕΙΝ. Ὀζειν.] Ἀν Ἀνακοῆς, ὡς ἴν. Phurnutus de Natura Deorum p. 227. Edit. Gale. Πρὸς τὰς ἀνακοάς. *Ad aures*.

ΔΙΑΤΤΟΥΣΙ. Διατρέχουσι.] Suidas: Διάττειν. Ὀρμαῖν, τρέχειν, ἢ δάκνειν. Lege διήκειν. Hefych. Διήκει, διέρχεται.

ΔΙΑΠΡΥΣΙΟΝ — Δεξιόν, (Kuſter. ad Suidam δεξιόν pro δεξιόν) ἐξάκυστον, μέγαν, διάτονον.] Pro διάτονον lege διάτορον. Hefych. Διάτορον, ἐξάκυστον.

ΑΝΕΜΙΟΝ. Ὑπηνέμιον, ὃ καλεῖσιν ὦον.] Lego Ἀνεμιαῖον. Vide Kuſter. ad Suidam. v. Ἀνεμος.

ΠΕΔΟΙΚΟΤ

ΠΕΔΟΙΚΟΥ. Χελιδόνιος, συνοίκος. Αἰχὺλος PARS
IV.
Τροφούς.] Legendum, Πεδοίκε χελιδόνος, συνοίκος.

ΟΛΥΤΡΑ. Εἶδος σπέρματος.] Hesych. Τίφα, ὀλυτρα. Vide et Suidam v. Νεώρια.

ΩΜΑΔΙΟΝ. Ὠμαδὸν, καὶ ἐπ' ὤμοις.] Hinc corrigendus Suidas v. Ὠμόλιον, τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων. Lege Ὠμάδιον. Error ortus ex affinitate literarum Δ et Λ. Vide Suidam v. Ὠμος, et Kuster. ibid.

ΑΠΟΙΝΑ——Ἀντὶ τινὸς κτίσματα.] Pro κτίσματα, lege τιμήματα.

ΚΑΘΥΦΑΙΝΕΙΝ. Ἐνδέναι.] Scribendum, Καθυφιέναι, ἐνδέναι. Occurrit vox καθυφεύμεθα apud Demosthenem Olynth. ii. p. 84. Ubi Schol. ἐνδοίημεν.

ΟΡΓΑΣ.] Schol. ad Demosthenis Olynth. ii. p. 94. Ὀργὰς δὲ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα, ἡ διὰ τὰ ὄργια τῶν θεῶν, ἡ διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι καὶ ὄργαν ἐν αὐτῇ.

ΘΑΡΝΕΥΙ. Ὀχλεύει, ὀχεύει.] Illud Ὀχλεύει est corrupta lectio, cujus vera emendatio est ὀχεύει. Lego autem θορεύει, ὀχεύει. Vide Hesych. v. Θόρναδα.

ΔΟΡΥΜΝΙΟΝ. Εἶδος βοτάνης.] Recte corrigunt, Δορύκνιον. Vide Suidam v. Δορύχνιον.

PARS
IV.

ΣΚΝΙΠΤΕΙΝ. Νύσσειν, καινοτομεῖν.] Lego κυ-
μινοτομεῖν. Vide nos supra P. II. Σκνίπειν. Apud
Jamblichum de Vita Pythagoræ cap. xxviii.
pro σχίζειν τὰς ὀδόντας legendum, puto, σκνίζειν
vel κνίζειν. Quod idem. Scalpere, fodere, fricare.
Κέδρω δὲ λέγει καὶ δάφνη καὶ κυπαρίττω καὶ δρυὶ καὶ μυρίνῃ
τὰς θεὰς τιμᾶν· καὶ μηδὲν τέτοις ἀποκαθαίρεισθαι τὸ
σώματος, μηδὲ ΣΚΝΙΖΕΙΝ (vel κνίζειν) τὰς ὀδύνας.
Ita legendus iste locus. Κνίζειν autem idem ac
κνήθειν. Suidas v. Κνίζων — Κνήθω καὶ κνίζω, τὸ
εἶς ἐπιπολῆς καὶ ἰσχυρῶς ζῆν.

ΚΥΤΤΟΙ. Τὸ δεικτικὸν χώρημα, καθὼς ποτή-
ριον.] Forfan, Κύτος. Pro Κύτος. Ut Κύταρ
pro Κυταρός. Sed ἀντὶ τῆς καθὼς, corrigunt κά-
θῳ, ποτήριον. Hesych. Κάθῳ, σπυρίς. Sed
utrobique legendum, Κάθαλος. Quod scribe-
batur καθῳ. Hesych. Κάλαθος, ποτήριον — καὶ
γυναικεῖον σκεῦος εἰς ἐρίων παράθεσιν. Hac occa-
sione corrigendum Epigramma apud Kusterum
ad Suidam v. Κνήσις.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Λαβροσύνα τάδε δῶρα, Φιλευχείλω τε λαφυγμῶ
Θήκατο Δεισόζω Δωρίεος κεφαλᾷ.
Τὼς Δαριωταίως κυάτορας ἐψητῆρας,
Καὶ χύτρως, καὶ τὰν εὐρυχαδὴ κύλικα,
Καὶ τὰν εὐχάλικωτον εὐγναμπλόν τε κρεάγραν,
Καὶ κνήσιν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν.
Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακῆ κακὰ δωρητῆρος
Δέξαμένα, νεύσαις μὴ πτόκα σωφροσύνην.

Secundus

Secundus Hexameter corruptus est, quem fanare non potuit Cl. Editor. Sed scribendum sine dubio, PARS
IV.

Τὸς Λαρισταίως ΚΥΤΟΓΑΣΤΟΡΑΣ —

ΡΩΠΙΚΑ. Τὰ παρεμπορεύματα.] Vide Hesych. v. Παρεμθῆκα. Qui optime explicat.

ΠΟΠΟΙ — Ὡ δαίμονες.] Plutarch. *Quomodo Juveni audienda sint Poemata*, p. 28. Δρύοπις δὲ (καλῶσι) πόπης τὸς δαίμονας.

ΑΛΥΔΜΑΙΝΕΙΝ. Ἀλύειν, ἀπορεῖν.] Lego, verbis transpositis, Ἀλύειν, ἀδημονεῖν, ἀπορεῖν. Vide Suidam. Plutarch. *Quomodo Juveni audienda sint Poemata*, p. 28. Καὶ τῷ ἀλύειν ποῖε μὲν ἀντὶ τῶ δάκνυαυ καὶ ἀπορεῖαυ κέχρηται

Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλύειν ἀπεθήσειο, τέρεϊο δ' αἰνῶς.

Ποτὲ δὲ ἀντὶ τῶ γαυριᾶν καὶ χαίρειν

Ἡ ἀλυεῖς, ὅτι Ἴρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

ΑΠ' ΑΙΓΕΙΡΩΝ — Οἱ ἔχατοι.] Vide omnino doctissimum Meursium Attic. Lect. lib. iv. 33.

ΑΓΟΡΑΤΑΙ. Λέγειν.] Recte. Idem: Ἀγορεύαυ, διαλέγεαυ. Quare male Taylor. ad Lyfiam p. 10. qui legit, Ἀγορεύαυ ΛΕΓΕ vel λέγει.

MARTT.

PARS
IV.

MΑΡΤΥΡΟΜΑΙ. Ἐπιφανεῖμαι.] *Lyfias p. 57.*
 Ἦγον αὐτον βία βοῶντα καὶ κεκραγότα καὶ μαρτυ-
 ρόμενον.

ΘΗΡΙ. Λέοντι.] *Epigramma apud Kuster.*
ad Suidam v. Θαλάμη

Τῷδε λέων ὤρεσε —

Ultimum versum hujus Epigrammatis ita le-
 git Kusterus ex Anthologia inedita :

Τῷτο τὸ θηροφυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι.

Suidas habet,

Τῷτο τὸ θηρίον φυγῆς —

Unde lego,

Τῷτο τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι.

Neque enim compositum illud θηροφυγῆς placet.
 Huc respexerit Hesychius.

ΑΜΕΘΥΣΟΣ. Βετάνη, ἢ λίθος.] *Corrigunt*
Ἀμέθυτος. Sed scribitur ἀμέθυτος apud *Pfellum*
de Lapidibus p. 347. Edit. *Mauffaci.* Quod
 et ibi emendandum. Ita vero legendus iste
 locus : ΑΜΕΘΥΣΤΟΣ ὑακινθώδης μὲν ἐστὶ τῇ
 χροίᾳ, ἰᾶται δὲ ἢ κεφαλαλγίας, ἢ τὰς πίνοντας οἶνον
 φυλάττει νήφοντας. Ὅθεν αὐτῷ ἢ τένομα. Atque
 hinc intelligendus *Plutarchus in Libello, Quo-*
modo Juveni audienda sint Poemata, p. 4. Edit.
Grotii : Καὶ λαβὼν ταῦτα διελθεῖ καὶ δοκῇ σοι
 μηδὲν εἶναι φαυλότερα τῶν ΑΜΕΘΥΣΤΩΝ καλεμέ-

νων,

νων, ἃ τινες ἐν τοῖς πότοις περιάπτονται καὶ προλαμβάνουσι, μεταδίδει τῷ Κλεάνδρῳ.

PARS
IV

ΤΛΟΜΑΝΗΣ. Ὁ ταῖς ὕλαις χαίρων.] Plutarch. *Quomodo Juveni audienda sint Poemata*, p. 7. Ὑφ' ἡδονῆς ἀκράτεα πρὸς δόξαν αὐθάδως θρασυμένον ἐξυβρίζει καὶ ὕλομανεῖ.

ΑΧΗΝΙΑ. Ἀπορα.] Recte corrigunt, Ἀπορία. Ita Suidas, quem vide. Utitur Æschylus Choeph. v. 299. Vide Suidam v. Ψύχεται. ubi male Bentleius, ἡχανίη. Quod vereor ut sit Græcum. Antepenultimam enim producit Ἀχηνία five Ἀχανία. Confer nos ad Suidam P. III. v. Ψύχεται.

ΤΕΤΡΑΔΙ μὲν τ' οἶχον.] Forfan, μὲν τ' ἐτέρον. Vel saltem, τ' ἐγένον. Auctor Græcæ Vitæ Aristoph. p. 13. Edit. Kuster. Τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις πονῶντα. Vide et Suidam v. Τετράδι γέγονας. Cæterum apud Hesych. legendum, ἐνδοξον ὄντα, ἄλλοις τάλαιπωρεῖν. *Famous for labouring for others*. Quæ tamen durior locutio. Sic Græci, δεινὸς φαγεῖν, δεινὸς λεγεῖν &c. Galenus Method. Therap. lib. i. cap. iii. Ζωίλῳ ἐνδοξος τὴν Ὀμήρῳ μασιζειν εἰκόνα. Quod Olearius ad Philostrat. p. 648 male corrigit, μασιζων. Philostrat. Heroic. iii. p. 665. Εὐγχωρεῖ ὁ ἥρωες, χρηστὸς ὢν ζεῖν τετοιπὸι τοῖς θάκοις. Hic quoque male Cl. Editor,

PARS
IV.

Editor, ξενίζων. Ita Josephus Antiq. Jud. lib. vi. 12. 6. p. 345. Ἀλλὰ δεινὸς μὲν ὁ φόβος μὴδ' ἀληθεῖ πιστεύειν ἀπολογία. Idem infra lib. xvi. 8. 1. p. 807. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἡγεμόνων, πολλοὶ δὲ τῶν φίλων συνεστᾶσιν, ἔχ' οἱ πονηροὶ, πᾶν ὅτι ἔν' εἰ δρᾶν εἰ πάσχον. Vide et Callimachi Fragment. a Bentleio collecta, N°. cxxviii. Ita etiam Latini. Horatius Od. lib. i. 12. 26.

*Dicam et Alciden; puerosque Ledæ,
Hunc equis, illum superare pugnis
Nobilem —*

Idem supra ex Bentleii emendatione:

*Sunt quos curriculo pulverem Olympicum
Collegisse juvat, metaque fervidis
Evitata rotis, palmaque nobilis
Terrarum dominos EVEHERE ad Deos:
Hunc —*

Confer nos in Curis Novissimis in Suidam, v. Ψιδυρις 8.

PAION. Συγκριτικὸν, ἢ ἕτερον.] An ἄρειον?
Melius. An ἕτερον?

TPONA H ΘPONA. Ἀγάλματα ἢ ῥάμματα ἀνθίνα.] Lego, ἢ τὰ ἱμάτια ἀνθίνα. Sic Schol. ad Theocriti Idyll. ii. 59. Θρόνα θείσασαί μιν, τὰ πεποικιλμένα ζῶα. Κύπριοι δὲ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. Vide et Taylor. Lect. Lyfiac. p. 701.

BEIKHAA.

ΒΕΙΚΗΛΑ. Νωχελῆ, ἀχρεῖα.] Pro νωχελῆ PARS
Taylor. legit ἀνωφελῆ. Male. Hesych. Νωχελῆς IV.
— ἀχρηστος.

ΕΙΚΗΛΑΣ. Ἐὰν τολμήσης.] Scribendum,
puto, Εἰ κη λᾶς. Dorice pro λῆς. Id est, θελῆς.

ΓΙΣΑΣ. Φθείρας.] Lego, εἰσας φρένας. He-
sych. Εἰσας φρένας, εὐκράτης. Expositio autem
deest, ut solet.

ΚΟΝΙΣΑΛΟΙ. Ἀφροδίσια.] Lego, Ἀφροδίσια
δαιμόνα. Ut Satyri, Panes, &c.

ΔΙΡΚΗΣ. Πηγῆς.] Apollodorus lib. iii. 5.
p. 166. Edit. Gale: Ἀντίοπην δὲ ἠκίζετο Λύκος
καθ' ἑαυτὸν, καὶ ἡ τότε γυνὴ Δίρκη. Λαθῆσα δὲ πότε
τῶν δεσμῶν αὐτομάτων λυθέντων, ἤκεν ἐπὶ τὴν τῶν
παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θελάσα. Οἱ
δὲ, ἀναγνωριστάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτεί-
νουσιν· τὴν δὲ Δίρκην θρῖξι δῆσαντες ἐκ ταύτης θανῶσαν
ρίπτουσιν Εἰς Κρήνην, τὴν ἀπ' ἐκείνης κα-
λοῦσμεν Διρκήν. Vide et Longinum,
Sect. xl.

ΟΡΓΙΩΝΤΕΣ. Μύσαι.] Vide Maussacum
ad Harpocrat. v. Ὀργεῶνας, et Kuster. ad Suī-
dam v. Ὀργεῶνες. Forfan legendum apud He-
sych. Ὀργεῶνες. Ut et apud Antimachum in
Suida, versus gratia. Sed de hoc nos ad se-
quentem Articulum.

ΚΑΒΑΡ-

PARS
IV.

ΚΑΒΑΡΝΟΙ. Οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὡς Πάριοι.]
Antimachus, qui ex *Paro*, apud Suidam v. Ὀρ-
γεῖωνες.

Καβάρνης θῆκεν μὲν ἀγάκλεας Ὀργεῖωνες.
Ita legendus iste versiculus.

ΕΞΕΛΘΕΙΝ. Ἐξωθεῖν.] Lego, Ἐξελεῖν. Su-
pra Hesych. Ἐξελεῖν, ἐκβαλεῖν.

ΑΠΛΑΙ. Ὑποδήματος εἶδος.] Vide Harpocrat.
in v. Ἀπλαῖ. Reddenda vox *Lyfiae* in Fragment.
p. 645. Edit. Taylor. Οὐ πρὸς ἑταίρας ΑΠ-
ΛΑΣ ἀνήκειν δοκῶντα παραλελείπεται. Ubi male,
opinor, legitur πρὸς ἑταίρας ἀπίας.

ΚΕΚΟΚΕΝ. Ἐγνώκεν ὅτι κεκακώρηκεν, ἢ πε-
φόνευκεν.] Lego, Κεκόηκεν. Hesych. Κοῖ, αἰ-
δάνεται. Idem: Κοθεῖ, αἰδάνεται, νοεῖ. Scribe Κοῖ.
ΚΟΕΙ. ΚΟΘΕΙ. Vides errorem ex geminatione
literæ O. Locum ita scribo: Κεκόηκεν, ἔγνωνκεν,
ὅτε κεκακώρηκεν ἢ πεφόνευκεν.

ΚΕΡΑΜΟΣ — Δεσμωντήριον.] *Cypriorum*
scilicet. Theon apud Taylor. ad *Lyfiam* p. 177.
Καὶ εἴ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμωντήριου, καθάπερ
Κύπριοι. Διὸ καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ τινὲς ἔως ἐξηγῶνται
Χαλκίῳ δ' ἐν κέραμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

ΑΓΑΠΤΕΡΕΩΣ. Ἀσμένως, προθύμως, ταχέως.]
Forte, Ἀγαπήτως. *Lyfias* p. 307. Δεινὸν γὰρ ἦν.
τὸς

τὰς ΑΓΑΠΗΤΩΣ ΟΛΙΓΩ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΣΕ- PARS
ΣΩΜΕΝΟΤΣ, ἐφ' ἑτερον κίνδυνον ἰέναι. *Paulo* IV.
ante ægre ereptos, servatos. Glad that they
got off safe. Sic Diphilus apud Grotium, Ex-
cerpt. Stobæi p. 218.

Ἐν ὀνάριον ἐξ ἀγρῶ μοι καταβαίνων ἐμῷ
Καθ' ἑκάστον τῶν ἐνιαύτων ΑΓΑΠΗΤΩΣ ἄγει,
Ὡς περ ἱκανὲν μοι πάντ' ἐπισκευασμένῳ,
Σπονδῆν, ὀλὰς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

ΛΟΓΟΠΟΙΗΣΑΝΤΕΣ. Πλασάμενοι λόγους ψευ-
δεῖς.] *Lyfias p. 391. Οὕτω δ' ἄσμενοι τὰς συμφαι-*
ρὰς τὰς ὑμετέρας ὁρῶσιν, ὥς τὰς μὲν πρότεροι τῶν
ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' ἔτοι ΛΟΓΟΠΟΙΟΥΣΙΝ.

ΗΓΥΑΤΟ. Ὁ λαμβάνων ἡγεῖτο.] Corrige, Ἡγ-
γυᾶτο, ὁ λαμβάνων ἡγυᾶτο. *Aliter legit Taylor*
ad Lyfian p. 704. "Legimus in Hesychio,
"Ἡγυᾶτο, ὁ λαμβάνων ἡγετο.—Ἡγυᾶτο, (sic enim
"legas) ὁ λαμβάνων. Hoc est, qui mutua su-
"mebat, (λαμβάνειν enim, ut docuimus p. 338.
"Edit. nostræ, est quodammodo vox usuraria)
"fidem dedit, sponfionem præstitit. Eo ritu sæ-
"pissime in Lexicis voces exponi solent, id
"quod duplicem operam præstat: ostendit
"enim quid sit Ἐγυᾶν et quid Ἐγυᾶσαι." Errat
tamen vir doctissimus. Aliud est Ἐγυᾶν, aliud
Ἐγυᾶσαι. Ἐγυᾶσαι est, Mutuo sumere, Fidem
dare, Sponfionem præstare. Quare ὁ λαμβάνων,
ille

PARS ^{IV.} *ille qui mutuo sumebat, fidem sive sponsonem dabat. Contra, Ἐγυῶν est, Mutuo dare, In sœnus locare. Hesych. Ἐγύω, ἐκδίδωμι.*

ΘΕΣΠΑΛΛΑΙ. Αἱ κῶαι παρὰ Φιλήτα, καὶ αἱ Φαρμακίδες.] Legendum sine dubio Θεσσαλαί. Nam Thessalæ venenatrices. Pro αἱ κῶαι autem legendum αἱ χοαί. Hesych. Χοαί, θυσίαι. Sic infra: Θεσσαλώπις, ἐναγισμός τις παρὰ Λάκωσι. Vel forsan legendum, Θεσσαλός. Κῶος. Ita Suidas: Θεσσαλός. Κῶ@, ἱατρός, ὃς Ἱπποκράτης τῷ διασήμῃ.

ΕΥΔΟΔΩΝΗ. Τεκτασύνη.] An legendum ex ordine literarum, Ευλωδή? Α ξυλώδης.

ΚΟΜΑΙ. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, καὶ ΧΩΡΙΟΝ.] Cumas intelligit. Quare scribendum, Κῆμαι.

ΚΟΜΗΣ. Ἄρχων.] Classis nauticae praefectus. Basilius Naumach. apud Fabric. Bib. Græc. vol. viii. p. 141. Ὁ πάντων ἀρχων ἦγεν στρατιωτῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἡγεμόνων Κόμης.

ΣΙΦΩΝ—Καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ΧΡΩΝΤΑΙ.] Legit Palmerius, εἰς τὸν οἶνον. Sed legendum, ΑΡΥΟΝΤΑΙ. Hauriunt. Sic Philostratus p. 118. Τὰς δὲ οἰνοχόους τὰς χαλκῆς ΑΡΥΕΣΘΑΙ μὲν φησι ζυμμέτρους τὰ δὲ ΟΙΝΟΥ. Supra apud Nostrum, καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον ἐν ᾧ τὰς μαρσίππας

μαρσίππες ἐπισκοπῆσι. Lego, ἐπισκέπῃσι. De- PARS
IV.
fendunt. Siphon est *instrumentum nauticum*, de
quo vide Basilium loco laudato, p. 141, et 142.
Sed quid velit per μαρσίππες, nescio; nisi sac-
cos lateri navis appensos. Hesych. Μαρσίπποι,
σάκκοι.

ΟΥΤΙΣ — Καὶ ὕδανός.] Lego, Καὶ οὐτιδα-
νός. Scribebatur forsan compendiose ὀυδανός.

ΕΤΔΙΑΙΟΝ. Τὸ γυναικεῖον μόριον, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς
ὑπλοῖς (lege πλοίοις) γινομένων τρημάτων διὰ τὰς ὀρε-
ξους. Οἱ δὲ τὸν βρόκτον (lege πρῶκτον) ἢ τὸν χεί-
μαρρον ἐπιφημίζομενοι.] Lego, Εὐδίας, τὸ γυναικεῖον
δς. Ita sane vocat Basilus apud Fabricium
Bibl. Græc. vol. viii. p. 140. Θυρίς ἐστὶν εἰς ἐκροήν
τῆς ὕδατος, ἣτις ΕΤΔΙΑΣ καλεῖται.

ΣΤΑΜΙΝΕΣ. Παρασάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδιάς
ὑπὸ τὰ ξύλα δς.] Legendum, ΣΤΑΜΙΔΕΣ. Ba-
silus in loco laudato: Σταμίδες ἦν τὸν σημονάρια—
οἷς ἐπερείδεται τὸ κατάστρωμα.

ΑΣΚΩΜΜΑ. Δερμάτιον δς.] Scribe Ἀσκωμα.
Basilus loco laudato: Τὸ δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ σκαλμῷ
δέρμα, ΑΣΚΩΜΑ, τὸ παρ' ἡμῶν μανικέλιον.

ΣΠΕΙΟΝ. Σπήλαιον, σπύλωνες.] Lege etdis-
pone: Σπῆον, σπήλαιον.—Σπῆρα σπύλωνες, (He-
sych. σπύλων, lege σπύλωνες, τραχεῖς τόποι) οἱ πρὸς
τῇ

PARS
IV.

τῇ βάσει λίθοι. Bafilus Naumach. apud Fabricium Bib. Græc. vol. viii. p. 139. Σπείρα δὲ παρὰ μὲν ἀρχιτέκτοσι, τῶν τοίχων οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι. Vide locum, ex quo lucem accipiet totus hic locus Hesychii. Forſan tamen legendum pro σπύλωνες, σύλωνες.

ΠΡΟΕΜΒΟΛΟΣ. Μέρους τὴ τῆς νεός.] Lege νηός. Bafilus Naumach. apud Fabric. p. 140. Τρόπῳ δὲ τὸ κατώτατον μέρος τῆς νηός, καὶ οἷον θεμέλιος· ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐν μέρος ἐξ ἧς ἡ πρῶτα διανίσταται, προεμβολὶς καλεῖται. Atque ita ſcribendum, cenſeo, apud Hesychium.

ΤΡΟΧΑΝΘΗΡΕΙ.] Bafilus loco laudato, Τροχαντήρες καὶ ἄφλασα, οἱ λεγόμενοι βάρδωνες.

ΕΠΗΓΚΕΝΙΔΕΣ.] Bafilus loco laudato, Ἀνωθεν δὲ πάντων ἡ ἐπηγκενίς, τὸ ἄρτι λεγόμενον καλαπατητὸν, — ἐνθα τὰς ἀσπίδας οἱ στρατιῶται κρεμῶσι.

ΑΝΑΤΟΣ. Ἀελαβής.] Reſte. Vide Suidam v. Ἀνατεί.

ΑΒΛΑΔΕΩΣ. Ἠδέως.] Scribe Ἀελαβέως. Ab Ἀελαβής. Utitur Maximus Philoſophus Περὶ καλαρχῶν, v. 10. apud Fabricium, Biblioth. Græc. vol. viii. p. 416.

Ἀελαβέως δ' οἶκον τε φίλης τ' εἰσένπει αὐτίς. Vide nos ſupra ad Hesych. P. I. v. Ἀελαδώς.

ΑΒΑΣΤΟΝ.

ABASTON. Ἀκίνητον, ἀπρόσιτον.] Legendum, Ἀνίκητον. *Impervium, Inviuum, Invisium.* PARS
IV.

ABPAXEN. Ἦχησεν.] Litera initialis A adhaesit sequenti voci, ad praecedentem pertinebat tamen. Scribendum enim: Βράχεν, ἤχησεν. Hefych. Βράχεν, ἐφόφησε. Erat forsan in Poeta,
— μέγα βράχεν.*

APIXETAI. Γλίχεται, ἐπιθυμᾷ.] Scribendum, Ἰχεται, γλίχεται. Vel demum, Ἄρ' ἰχεται. Nam istud ἄρ' male adhaesit. Infra Ἀρόχεται, γλίχεται. Male.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ. ὑπὸ ἀρίστων διοικεῖται — Ἀρίστων, γενναίων, ἢ ἄλλως πῶς ἀγαθῶν.] Ita scribendum.

ΕΞ ΕΜΕΤΡΕΙ. Ἐπὶ ἄλωνος ἐμέτρει.] Scribe una voce, Ἐξεμέτρει. Ἐπὶ ἄλωνος ἐμέτρει.

ΕΞΕΝΤΙΣΜΕΝΑΙ. Κεκοσμημένα.] Gronovius legit, Ἐξηντισμένα. Male. Supra Hefych. Ἐλισμένας, κεκοσμημένας. Lege, Ἐλισμένας. Ab Ἐντα, ἐντιζω.

ΕΝΤΕΤΑΤΑΙ. Τὸ παῖσαι ἐπείναι φασί.] Istud παῖσαι a παῖς, opinor. Percutio. Sic πληγὰς

* Ita in margine Hefych. — Scribendum, Βράχεν, ἤχησεν. Pederat Poeta, μέγα βράχεν. Unde a sequenti voci adhaesit. Hefych: Βράχεν, ἐφόφησεν.

PARS
IV.

ἐντέιναί, Græci. Vel forsan sensus obscenior in
παῖζαι. Ut Latini, *Ludere*. Vide Suidam v.
Ἐντένας.

ΗΜΑΤΑ ΠΑΝΤΑ. Πάντα χρόνον.] Maximus
Philosophus Περὶ καλαρχῶν apud Fabricium Bib.
Græc. vol. viii. p. 420. v. 117.

— κεκορήσεται πῆματα πάντα.

Ubi Interpres, *In omnibus damna erunt*. Scribe,

— κεκορήσεται ἥματα πάντα.

Quod et metrum postulat.

ΚΑΝΑΣΤΡΟΝ. Ὅσρακον, τρύβλιον.] Hæc vox
restituenda Homero in Κάμινω. Ita Herodotus
de Vita Homeri p. 29. Edit. Reynolds:

Εἰ μὲν δώσετε μιοδὸν, αἰέσω, ὦ κεραμῆες·

Δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη καὶ ὑπέριχε χεῖρα καμίνω,

Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μαλ' ἰρά.

Hoc Poema Hesiodo tribuunt nonnulli. Vide
Pollucem lib. x. 23. p. 1255. qui versum ter-
tium ita laudat:

Εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα ΚΑΝΑΣΤΡΑ.

Optime. Nisi pro περανθεῖεν legendum πεπαν-
θεῖεν. Hesych. Πεπαίνεται, μελανῆται, ὀπᾶται.

Quare illud μελανθεῖεν est non nisi glossema.

Recte autem Κάναστρον. *Fictilia*. Sed vide om-
nino Cl. Hemsterhusium ad Pollucis locum.

ΠΕΠΑΙΝΕ-

ΠΕΠΑΙΝΕΤΑΙ. Μελανῆται, ὀπῆαται.] Vide PARS
IV.
nos ad Vitam Homeri supra laudatam, ubi ver-
bum hoc restituiamus.

ΑΠΕΝΙΑΤΤΙΣΜΟΣ.] Philostratus de Vita
Apollonii p. 16. Ἄλλ' ὅμως συκοφαντῶσί τινες
αὐτὸν — καὶ διὰ τῆτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν
ἔθνος.

ΕΚΚΑΠΗΛΕΥΕΙΝ. Δολῆν.] Hac voce uti-
tur Philostratus p. 18. Τὸν γὰρ σῖτον οἱ δυνατοὶ
ἐνυγκλείσαντες εἶχον, ἵν' ἐκκαπηλευθῇ τῆς χώρας.

ΣΠΟΔΕΙΝ. Σπαίειν.] Corrigunt, Παίειν. Non
male. An Περαιίνειν? Hesych. Σποδεῖα, περαι-
νέα. Vide Jungerman. ad Pollucem p. 529.
ubi recte legitur, σενάσαι sive σενάσαι. Vide He-
sych. v. Στενάσαι. Vide et v. Ἐλαύνει, ubi παίει
legendum.

ΣΤΕΝΑΣΑΙ. Τινὲς πλῆσαι ἢ παῖσαι.] Recte.
Pollux p. 529. Στενάσαι, σπλεῖν. Quam vocem
male sollicitant.

ΑΓΑΛΜΑ. Πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται.] Sueto-
nius de Illust. Grammat. cap. iii. Pretia
Grammaticorum tanta, mercedesque tam magnæ,
ut constet Lutatium Daphnidem (quem Lenæus
Melissus per cavillationem nominis ΠΑΝΟΣ ΑΓΗ-
ΜΑ dicit) ducentis millibus nummum 2, Catulo
emptum,

PARS
IV.

emptum, ac brevi manumissum, L. Apuleium ab Esicio Calvino Equite Romano prædixite quadrigenis annuis conductum, multos edocuisse. Legit Hemsterhusius in Præfatione ad Pollucem, Πανὸς μέλημα. Eleganter. Sed verius, puto, ἄγαλμα. Recte tamen ἄγημα. Ab Ἀγαμα. Admiror. Sed vide omnino nos in Curis Novissimis in Suidam v. Ὀρτυγοκόπος.

ΒΑΘΥΓΛΩΣΣΟΙ. Ἐλόγιοι, ἢ ἀνδρίας.] Fortè, καὶ ἐκ ἀνδρίας. Non indocti.

ΚΑΧΛΗΚΟΣ. Τῷ κόχλῳ.] Josephus Antiq. Jud. lib. v. cap. i. 3. p. 264. Ὡς δὲ τοῖς ἱερεῦσι πρῶτοις ἐμβᾶσιν πορευτὸς ἔδοξεν ὁ ποταμὸς, τῷ μὲν βάθος ἐπεαχμένῳ, τῷ δὲ κάχληκος, τῷ μὴ πολὺν εἶναι μὴδ' ὅζον τὸν ῥῆν ὥσθ' ὑποφέρειν αὐτὸν τῇ βίᾳ, ἐπὶ τῷ ἐδάφει κείμενῳ, πάντες ἤδη θαρσαλέως ἐπεραιῶντο τὸν ποταμόν.

ΛΑΙΔΡΟΣ——Ἀναίδης, δεινός.] Utitur Maximus apud Fabricium Bibl. Græc. vol. viii. v. 377.

Λαιδρὸς ἀνὴρ τότε ἀνακτος ἐκ πάτρην ἀπολείπων,
Ἐν πόλει ὁθιῇ βίον ἄρνυται ——

ΑΝΕΡΙΨΑΝΤΟ. Ἀφῆρπασαν.] Lego, Ἀνερῆσαντο. Vox restituenda Maximo apud Fabricium vol. viii. v. 419. ubi male ἀνερῆσαντο.

Ἰσαμένην Βορέης ἀνερῆσαντο τῇδε δὲ γαίῃ.

ΛΑΙΦΑΙ.

ΛΑΙΦΑΙ. Ἀναιδῆς, θρασῆς, τυγναί, τολμηραί.] PARS
IV.
Scilicet Latinorum *Læva*. Ut supra: Λαῖτος, ἀκήρατος. *Lætus*. Supra Hesych. Λαῖος, ἀρισ-
τερός. Scribebatur Λαιός. *Lævus*. Ab Ἄε-
lenfibz.

ΛΑΙΤΜΑ — Οἱ δὲ τὸ κῆτος.] Scribe κῦτος.

ΛΕΙΑΝ ΕΛΑΒΟΝ. Ἰχυρῶς ἔλαβον, ἢ παρ-
δαν.] Exponit λίαν et λείαν. Nam λεία est
præda. Λίαν, ἰχυρῶς.

ΛΟΙΠΗ. Τάφος.] Lego, Ἀλοιπή, λίπος. Pro
ἀλοιφή. Vide Hesych. v. Ἀλοιφή.

ΛΗΙΔΙΟΝ. Εὐτελὲς ἱμάτιον.] Vide Cl. Olee-
rium ad Philostratum p. 158.

ΕΠΙΠΛΑ. Ἰμάτια γυναικεῖα.] Utitur Philo-
stratus p. 160. Καὶ λήδια ἀνασείειν λέγεσθαι ΕΠΙΠ-
ΛΑ, μείωρως αὐτὰ κολπέητες. *Vela* reddit Inter-
pres. Male.

ΠΡΟΤΡΟΠΑ. Θυσίας εἶδος.] Euripides Al-
cest. v. 1178.

Βωμές τε κνιστῆν βεθύτοισι ΠΡΟΤΡΟΠΑΙΣ.

ΕΚΒΟΛΗ ΛΟΓΟΥ. Παράβασις, μετάβασις.]
Philostratus de Vita Apollon. lib. v. 16. p. 200.
Οὐ μὴν ἄχαρις ἡ ἐκβολὴ τῷ λόγῳ γέγονεν. *Di-
gressio*.

PARS
IV.

ΑΤΤΟ ΔΕΙΞΕΙ.] Philostratus p. 213. Ἀυτὰ
 δηλώσει. Quod idem. Vide Kuster. ad Suidam
 v. Αὐτὸ δείξει.

ΑΓΡΟΠΗΓΗ. Παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προ-
 κειμένων — τὰ πρότερα (lege νοτερα) τῷ ἀγρῷ.]
 Vide nos supra P. IV. v. Ἀργιφόντες. Vide et
 Suidam v. Ἀγρῷ πηγῇ. Ubi legendum, Ἀγρῷ
 πηγῇ. Sed pro varia lectione variæ interpreta-
 tiones.

ΑΔΡΑΚΤΟΝ. Ἰδιον.] Pro ἴδιον scribe ἰόν.
 Hesych. Ἀτρακτός, βέλος, μεταφορικῶς, καὶ ὁ ἀδρακ-
 τος. Philostrat. p. 60. Ἀτρακτον βέλος. Quare
 pars fuerit teli sive sagittæ. Vide Pollucem
 lib. i. §. 137.*

ΑΤΡΕΠΤΟΝ. Ἀκίνητον.] Fortasse, Ἀνίκη-
 τον. Philostratus p. 100. Καὶ τὴν αἰχμὴν ἄτριπ-
 τοι. Interpres, *Dente invincibili*. Inepte. Le-
 gendum, ἀκμὴν ἄτριπτοι. *Robore invincibili*.
 Potes etiam legere ἀκμὴν ἄτριπτοι, nisi mox:
 ὅφ' ἔνικᾷται τὰς ὀφθαλμοὺς ὁ δράκων, ΑΤΡΕΠ-
 ΤΟΥΣ ὄντας. Sed ad idem fere redit. Atqui
 nil forsan mutandum. Philostratus infra p. 886.

* Ita in margine Hesych. — Scribe, Ἀδρακτον, ἰόν. Hesych.
 Ἀτρακτος, βέλος, μεταφορικῶς, καὶ ὁ ἀδρακτος. Philostratus p. 60.
 Ἀτρακτον βέλος. Vide Polluc. i. 137. Sed forsan nihil mutan-
 dum. Julian. apud Cyril. ix. p. 305. Θύσει μὲν ἐν ΑΔΡΑΚ-
 ΤΟΥΣ Ἰουδαῖοι. Ubi Interpres, *In suis domibus*.

Ὅρας γὰρ ὡς ὕφαιμον μὲν αὐτῷ τὸ ὄμμα, λοφιά τε PARS
IV.
φρίτιστα, καὶ πολὺς ὁ κατὰ τῶν ὁδῶν ἀφρός, ἐς πολὺ
ἀνεσηκότες, ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΧΜΗΝ ΑΤΡΙΠΤΩΝ.

ΑΚΜΗ. Ἠλικία, νεότης.] Imo et *vis* five
robur ætati isti conveniens.

ΕΥΗΚΩΝ. Πλετῶν, εὖ πράττων.] Lege, Εὖ
ἤκων. Philostratus de Vita Apollon. p. 194.
Ὁ δὲ Αἰσωπὸς ἔχει μὲν ἕτως. Recte. Nisi legen-
dum præstat, ἤκοι.

ΣΥΜΜΙΓΕΙΣ. Συνέγχευς. Καὶ σύγκλυδες, ὅμοια.]
Scribo, Σύγκλυδας, συμμιγαῖς. Utitur Philo-
stratus p. 123. Ἐκείνους δὲ ἐδὲν ὑγιᾶς εἶναι φάσκον-
τες, ἀλλ' ὑβριστάς τε καὶ ζυγκλύδας.

ΣΙΤΑΡΧΙΑ.] Polybius Hist. lib. v. 50. p. 549.
Ἐπηγάτατο διαλύσειν πᾶσι τὰς σιταρχίας, εἰαν αὐτῷ
συγχωρήσῃ μὴ στρατεύειν μετ' αὐτῶν τὸν Ἐπιγένην.

ΕΚΚΡΟΤΕΙ. Ἐκβάλλει.] Philostratus de
Vita Apollonii p. 23. Κέρατα ἐκκρέει.

ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ. Φίλος.] Ita utitur Philo-
stratus de Vita Apollon. p. 28. Δοκεῖ γὰρ τῇ
φύσει τὸ τιμώμενον καὶ τὸ τίμηλον ΕΠΙΤΗΔΕΙΑ ΕΙΝΑΙ
ΑΔΑΛΗΛΟΙΣ, ὑπὲρ σωτηρίας τῷ γένει. *Invicem*
amica esse. Male reddit Interpres.

ΔΙΕΙΛΗΦΟΤΕΣ. Ἀντὶ τῷ, νομίσαντες.] Phi-
lostratus

PARS IV. Iostratus de Vita Apollon. p. 35. Παρὰ βαρβάρων δὲ ἤκοντι, ἢ ἐφισορῶν τὴν χώραν, εἰ μὴ τὴν εἰκόνα προθεραπεύσειεν, ΑΤΙΜΟΝ ΔΙΕΙΔΗΘΘΑΙ. Interpres, *Infamia notabatur, si deprehensus esset. Inepte. Verte, Infamia notatu dignum existimari.*

ΠΡΟΠΟΔΕΣ ΟΡΟΤΣ.] Philostratus p. 51. Διδοῖναι δ' αὐτὸν, (Προμηθεα) οἱ μὲν, ἐν ἀντρώ, Φασίν, ὁ δὲ ἐν πρόποδι τῶ ὄρεϊ δέκνυται.

ΟΤΤΕΥΕΣΘΑΙ.] Dionysius Halicarnass. lib. ii. 19. p. 89. Καὶ πάντα ὀττεύεται τύφον, ὃ μὴ πόρροες τὸ εὐπρεπές.

ΔΙΕΤΘΥΝΕΤΑΙ. Κυβερνᾶται εὐθέως, καλῶς.] Forfan, καὶ καλῶς. Suidas: Διηύθυνεν, ἐκάλυψε. Lego, ἐκόλασεν, vel ἐκόλασεν. Philostratus p. 59. Τῷ χαλινῷ σρέφειν καὶ κολάζειν ἀτακτῆντα.

ΑΝΑΔΤΕΙ. Μεταβιβλεύει.] Reddenda ista vox Philostrato p. 217. Ἀναλύσῃς βασιλέα περὶ πραγμάτων ἤδη βεβιβλευμένον. Scribo, Ἀναδύνοντες. *Disuadentes regem ab iis quæ jam statuerat. Sed forsan vera prior lectio. Ita enim utitur ἀναλυτικὸν Jamblichus de Vita Pythagoræ c. xiii. p. 46. Εἰ δὲ καὶ πεισευτέον τοσούτοις ἰστορήσασι περὶ αὐτῶν, παλαιαῖς τε ἅμα ἔσι, καὶ ἀξιολόγοις, μέχρι τῶν ἀλόγων ζώων ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΤΙ καὶ νεθετικὸν ἐκέντητο Πυθαγόρας ἐν τῷ λόγῳ.*

ΑΓΥΡΤΗΣ,

ΑΓΥΡΤΗΣ. Ὀχλαγωγός, προσαίτης.] Philostratus de Vita Apollon. p. 225. Καὶ ΗΓΕΙΡΕ μὲν πολλαχῆ τῶν πόλεων. *Mendicabat.* Sic infra p. 226. Οὐκ ἀξιῶ ἀγείρειν, καθάπερ τὰς πτωχὰς τῶν ἀνθρώπων. Nempe ἀγείρειν est *Plebeculam congregare pecuniorum causa.* Interpres non intellexit. Hinc Ἀγύρης.

PARS
IV.

ΕΙΛΗΘΕΡΕΙΝ. Ἐν ἡλίῳ θερμαίνεσθαι.] Philostratus de Vita Apollonii p. 235. Γυμνὰς δὲ ἐσάλθαι κατὰ ταῦτα ταῖς εἰληθερεῖσιν Ἀθήνησι.

ΠΕΠΑΥΤΑΙ. Ππραῦται.] Lego, Πεπάται, Hesych. supra: Πεπάται, πραῖναι, Utitur Philostratus p. 246. πέπαται, sed alio sensu, quem non cepit Interpres, Οὐδὲ ἑαυτὰς ἀπαξίσαι, ὧν ἑκάτοι ΠΕΠΑΝΤΑΙ. *Primitias scilicet frugum Diis offerebant.* Sic infra p. 307. Οἰκίας τε ἐπὶ τῶν ἀμαζῶν ΠΕΠΑΝΤΑΙ. Ita legendum.

ΠΑΤΡΩΖΟΥΣΑΙ. Τὰ τῷ πατρὶ φρονέσαι.] Philostratus p. 254. Πατρῶϊ (στὶ δὲ ἔτι οἱ Ἰνδοὶ) τὴν σοφίαν, καὶ πρὸς τὰ οἴκα βλέπειν.

ΚΝΗΣΤΟΣ. Ἄρτῳ Ἀρτεμιδῶς.] Corrigunt, Ἄρτῳ Ἀρτέμιδος. Sed vide nos supra v. Κνησός. Hinc forsan illustrandus est locus in Theophrasti Charact. cap. x. Ὁ δὲ μικρολόγος, τοιᾶτός τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιοῦλον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν καὶ συσσιτίων ἀριθμεῖν πόσας κύλικας ἑκάστος πέπωκε καὶ ἀπάρχεισθαι ἐλάχισον τῇ Ἀρτέμιδι

PARS
IV. Ἀρτέμιδι τῶν συνδαιπνέων. *Calices* numerabat, et de *pane* sollicitus fuit. Ἐξ ἄρτε enim, opinor, τῇ Ἀρτέμιδι offerebant. Hunc locum nemo Interpretum intellexit. In Epigrammate apud Kuster. ad Suidam v. Ἀνείρῳ, Leonidas ψαῖσα offert *Dianæ Laphriae*: de quo Epigrammate vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Ὑπερμίδιον.

ΑΠΗΓΚΩΝΙΣΜΕΝΟΣ.] Philostratus p. 561. Ἀπηγκωνισμένη τῇ γλώτῃ καὶ γυμνῇ διτείνετο.

ΚΟΛΥΤΤΟΣ. Ὀνομα δῆμος.] Philostratus p. 574. Ἐκ Κολύτῃ παιδία ψελιζόμενα. Ubi Olearius nescio quem servum intelligebat. Scribe, Κολυτῖς. Erant nempe pueri isti *Colyttenses*. Nam Colyttus nomen δῆμος in Attica. Populus tribûs Ægeidis. Suidas cum uno τ scribit, Lucian. autem cum duplici: apud quem ita Mercurius p. 71. Edit. Grævii: Τὸ Φῆς, ὃ πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα τὸν Ἐχεκρατίδῃ, τὸν Κολυτῖα; Vide Harpocrat. v. Κολυτῖος, et Taylor. ad Demosthenem vol. iii. p. 458.

ΔΕΔΑΣΘΑΙ. Διηρηται, μεμέρισται.] Homer. Iliad. O. 189.

Τριχθὰ δὲ πάντα ΔΕΔΑΣΤΑΙ —

Hac occasione explicandus est Philostrati locus, qui viros eruditissimos elusit. Extat in Vit. Sophist.

Sophist. de Philagro p. 580. Ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ PARS
IV.
 καὶ ΠΟΙΗΤΙΚΩΣ ἐκάσῳ διανέμειν σοὶ μὲν ἄρκτον δι-
 δαμι, λέγοντα, σοὶ δὲ μεσημβρίαν, σοὶ δὲ ἐσπέραν.
 Istud ποιητικῶς reddit Interpres, *Efficaciter*.
 Salmasius legit, ἐπισηκῶς. Male. Respexit enim
 Homerum, ubi de divisione Universi inter tres
 fratres, Jovem, Neptunum, et Plutonem agit:

Τριχθὰ δὲ πάντα διδάσαι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς
 Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολλὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ
 Παλλομένων, Αἰδῆς δ' ἔλαχεν ζῶφον ἡρώοντα.
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' ἑρᾶν ἐν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.

Confer etiam nos in Epist. Crit, v. Ἐπιδάσκειας
 οἶκος.

ΘΑΛΛΟΝ. Ὁ ἐοῖσιν οἱ βόες.] Hinc illud
 Philostrati in Adriano. p. 587. Τῷ αὐτοῦ ἀμφορέα
 μὲν τις οἶνῳ προσάγων, ἢ ὄψα, ἢ ἐσθῆτα, ἢ ἀργύριον,
 εὐμεταχειρίσω ἐχρήσατο, καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν
 θρεμμάτων ΤΩ ΘΑΛΛΩ ΑΓΟΝΤΕΣ. Inter-
 pres, PEDO educunt. Pessime. Redde, *Ramo*
sive fronde virenti. Vide Athenæum p. 25. et
 Dion. Chrysost. p. 604. Confer et Reines. Var.
 Lect. p. 422.*

* Ita in margine Hesych.—Plutarch. de Aud. Poet. Ἡ μὲν
 μέγιστα δίδωκε τὸ ἄνθος, ἢ δὲ αἰεὶ τὸν θαλλόν. Philostrat. in Adriano
 p. 587. Καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν θρεμμάτων τῷ θαλλῷ ἀγοῦντες.
 Ubi pessime Interpres, PEDO educunt. Imo, *ramo sive fronde*
virenti. Vide omnino Hesych. v. Προσπιάς, et Athenæum p. 25.
 Ubi recte Casaub. et quos jam video de hac voce copiosissime
 egisse Cl. Ruhnken, et Hemsterhus. ad Timæi Lexicon v. θαλλός.

PARS IV. ΤΠΟΠΤΕΡΟΣ.] Utitur Philostratus p. 288.

Αἱ γὰρ τυραννίδες ὑπόπτεροι πρὸς τὰς ἐν ἀξίᾳ πάντας.
Euripides apud Stobæum Florileg. Tit. CV.
apud Grotium p. 430.

Ἵπόπτερος δ' ὁ πλάτος —

ΕΠΙΡΡΗΤΟΣ.] Vox restituenda Philostrato
p. 339. Εἰ μὴ γοῆς τε ἦν ἀπόρρητος. Lege ἐπίρρητος.

ΕΠΙΡΡΗΤΑΙ. Ἐπικάτακτα.] Lego, Ἐπίρρητα,
ἐπίκακα.

ΠΑΛΙΚΟΙ. Ἀδράνω.] Lego, Ἀδελφώ.

ΑΥΤΟΛΗΚΥΘΟΙ.] Philostratus p. 490.
Ὅθεν καὶ τελευτῶν, κληρονόμον Ἡρώδην ἀπέφηνε τῶν τε
βελίων, καὶ τῆς ἐπὶ Ρώμῃ οἰκίας, καὶ τῶν ΑΥΤΟΛΗΚΥ-
ΘΟΥ. *Pueri in deliciis.* Interpres non intel-
lexit. Confer Antiphanem apud Polluc. p. 1221.
et Menandrum apud Harpocrat. v. Ἀυτολήκυ-
θοι. Vide et Suidam ad eandem vocem,

ΑΝΘΗ. Χρωμάτα.] Philostratus p. 556.
Μελαινῶν τὰ ΟΙΚΩΝ ΑΝΘΗ παραπίεσμάσι, *Pic-
turas.*

ΑΝΑΘΟΡΕΙ. Ἀναταράσσει.] Lege Ἀναθολοῖ.
Suidas: Ἀναθολώσκει, ἀναταράσσει. Hac voce uti-
tur Philostratus p. 559. Τῶν δὲ Κυντιλίων πα-
θόντων τί πρὸς τὸν δῆμον, καὶ ἔνν ὁρμῇ ἀναπεμφάντων
αἱ ἡμέραι

ἀ ἤκασαν, ἐπιβλαύεσθαι παρ' αὐτῶν ὁ Ἡρώδης ἐφασ-
κεν, ὡς ANAΘΟΛΟΥΝΤΩΝ ἐπ' αὐτὸν τὰς Ἀθη-
ναίους. CIENTIBUS adversus eum Athenienses.

PARS
IV.

ΣΥΝΕΙΑΕΧΩΣ. Συναγαγών.] Philostratus
p. 263. Ἐπεὶ δὲ μὴ παλαιῶν (Ἀριστέως) ἀφίκεται,
μηδὲ βίον ἑαυτῷ συνεληχῶς μηδένα, ἀλλὰ πένεστος
μὲν Ἀθηναίων, πένεστερος δὲ ἑαυτοῦ. Scribe, συνελεχῶς.
Quippe qui nullas opes sibi conquiſſerit. Scribi-
tur et συναλαχῶς. Vide Suidam. Sed ita quo-
que Philostratus infra p. 307 et 314.

ΕΦ' ΕΑΥΤΟΥ. Καθ' ἑαυτόν.] Recte. Philo-
stratus p. 264. Ἐφ' ἑαυτόν δὲ θαμὰ ἐγέλα. Ubi
scribendum, ἐφ' ἑαυτοῦ. Penes seipsum ridebat.
Philostratus ipse supra ἐφ' αὐτῶν διαλεχθῆναι.
Seorsim colloqui. Idem infra p. 294. Ἐγὼ ἡγά-
μαι τὸν σοφὸν μηδὲν ἰδίᾳ, μὴδ' ἐφ' ἑαυτοῦ πράττειν.

ΕΛΑΥΝΕΙ. Ποιῶ.] Forſan, Πάει, Aris-
tophanes ita utitur, sensu lasciviore, Eccles. 39.

Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνε μὲν ἐν τοῖς τρώμασιν.
Vide Hesych. v. Σποδεῖν.

ΕΛΑΥΝΩΣΙΝ. Θερμίζουσιν ὄγμον.] Resperit
Homeri Iliad. A. 68.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμνηστὲς ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὅγμον ἐλαύνουσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄσπεραν
Πυρῶν, ἢ κρητῶν τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πιπτεῖ.

Vide Schol. ad Theocriti Idyll. x. 2.

ΒΑΙΤΤΕΙ.

PARS
IV.

ΒΑΙΤΤΕΙ.] Utitur Philostratus p. 273. Τῶς
δε τοιαύτας ὑποβλήσιν αἱ συκοφάνται.

ΔΩΡΑ. Ξενία—Δωρεάς, χάριτας.] Quid in-
terfit inter δῶρα et δωρεάς, vide nos ad Suidam
P. I. v. Δῶρα καὶ δωρεὰ διαφέρει.

ΕΩΛΟΝ — 'Ανατολικόν.] Vide Olearium
ad Philostratum p. 591.

ΑΡΑΔΟΣ — Πόλις.] Vide omnino nos ad
Suidam P. III. v. Πολυδεύκης, ubi legimus, ἐξ
Ἀράδος εἶναι σοφιστήν.

ΑΝΑΠΤΕΡΩΣΩ. Μετέωρον ποιῆσαι.] Utitur
Philostratus p. 617. Ὁ δὲ, ἔδεν εἰπὼν Φλαῦρον,
ἔπαινον εὐφημίας διεξῆλθεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶ ταῶ τῶ
ὄρνιθος, ὡς ἀναπτερῶντος αὐτὸν τῶ ἐπαύει.

ΠΑΠΠΟΣ — Ὑπὸ τῷ γενεῷ τρίχασιν.] Vide
Suidam v. Γενεάς.

ΑΜΦΙΔΡΥΦΟΙ. Πένθος ἔχουσαι.] Sic Philo-
stratus p. 676. Ὡς ἀμφιδρυφον μὲν αὐτῷ τὴν γυν-
αῖκα εἶπεν. Ubi minus opportune Olearius ἀμ-
φιδρυφῇ. Legendum autem, Οἷς pro Ὡς.

ΚΛΙΣΙΣ. Ὀνομασία.] An ὀνομασία? An le-
gendum etiam, Κλήσις?

ΕΓΧΡΙΕΙ. Τύπῃ, Ἐγκεντρίζει.] Philostratus
Icon.

Icon. p. 884. Τὸ κέντρον ἀφυλάπτως ἐγχερίψασα. PARS
IV.
Ita edidit Olearius. Sed Edd. ἐγχερίσασα. Quod
verum. Philostratus p. 889. Ἐγχερίψαντες τὸν
ἰόν.

ΠΙΜΠΡΑΝ—Καίεν.] Philostratus de Phi-
loctete p. 889. Συμπεπρακότε διὰ τὴν νόσον τῷ προ-
σώπῳ. Lego, συντετηκότε vel συμπεπιπρακότε.
Ardente ob morbum vultu.

ΟΥΔ' ΟΤΙΟΥΝ. Οὐδὲ τὸ σύνολον.] Emendan-
dus Callistratus p. 906. Edit. Olearii: Ἡ μὲν
γὰρ χεὶρ ὄντως ἦν ἀκίνητος, ἔδοκει δὲ ἔτι ἦν τὸ στασι-
μον, ἀλλὰ δόξη κινήσεως. Lego, ἔδοκει δὲ ἔσθ' ὅτιεν
τὸ στασιμον. *Manus quidem erat immota, sed mi-
nime apparebat immotam esse. Τὸ στασιμον sive
immutum minime videbatur. Est elegantissima
emendatio. Aristophanes Lylist. 777.*

— ἔκτε δόξει

Ὅρνεον ἔθ' ὅτιεν καταπυγανέστερον εἶναι.

Xenarchus apud Athenæum lib. xiii. 1. p. 559.

Εἰτ' εἰσὶν οἱ τέτλιγες ἐκ εὐδαίμονες,

Ὡν ταῖς γυναῖξιν ἔθ' ὅτιεν φωνῆς ἐν;

XION. Ἐκ Λακαίων.] Puto Xion esse Mon-
tem Lacedæmonis, unde Xios οἶνος et Xios λίθος.
Plutarch. Sympos. lib. i. 2. vol. ii. p. 618. Οὐδὲ
γὰρ ὁ οἰκοδόμος τὸν Ἀττικὸν λίθον ἢ τὸν Λακωνικὸν πρὸ
τῆ βαρβαρικῆς τὴν εὐγενεῖαν τίθεισιν. Eustathius de
Amoribus

PARS
IV.

Amoribus lib. i. p. 13. Τα κύκλωθεν ἐκόμεναι
τῷ Φρέατι, λίθῳ Χίος, ὃ ἐκ Λακαίνης, καὶ Θε-
ταλὸς ἐτέρωθεν. Achilles Tatius de Amor. lib. ii.
p. 67. Οἶνον ἐκ εἰναί πω παρα ἀνδράποισ, ἔπω
παρ' αὐτοῖς τὸν μέλανα, ἔ τὸν Ἀνθοσμῖαν, ἔ τὸν τῆς
Βισλίας ἀμπέλα, ἔ τὸν Μάρωνος τὸν Θράκιον, οὐ Χίον
τὸν ἐκ Λακαίνης, ἔ τὸν Ἰκαρὸς τὸν ἠσιώτην, ἀλλὰ τέ-
τες μὲν ἅπαντας ἀποικας εἶναι Τυρίων ἀνδράπων.
Aliter tamen viri docti. Vide Jungerman. ad
Polluc. lib. vi. 2. p. 572. Notes autem utro-
que loco distingui Χίον ἐκ Λακαίνης — et Χίον ἠ-
σιώτην. Vide et Meursium in Miscel. Lacon.
p. 69. Erravit Hesychius, deceptus ab loco
Aristophanis apud Athenæum lib. xi. p. 484.

ΑΥΤΕΡΕΤΑΙ. Αὐτοὶ ἐρέσσοντες.] Utitur Phi-
lostrat. p. 781. Restituenda vox Longo lib. iii.
262. Ὁ δὲ εὐδὺς τῆς ἐπίσης ἀναγόμενος ΑΥΤΕ-
ΡΕΤΑΙΣ στρατιώταις, ἐπέπλει τοῖς παραθαλάττιοις
τῶν Μητυληναίων ἀγροῖς. *Militibus qui ipsi pro
remigibus erant. Vulgo male ἀντιρέταις.*

ΜΗΛΟΑΟΝΘΗ.] Vide Suidam ad eandem
vocem.

ΜΕΜΥΚΟΤΑ. Βωῶντα, φωνάοντα.] Eege φo-
νῶντα. Hinc explicandus Philostratus Icon.
lib. ii. i. p. 810. Ἡ δὲ ὕλη, σονδῆται ΜΕΜΥ-
ΚΟΤΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ. *Speaking Ivory. De
Statua*

Statua eburnea scilicet. Ita expressa Imago ex ebore, ut loqui videretur. Interpres non intellexit. Supra pro αἰδὼς γυμνῇ lego, Καὶ τὸ μὲν ὄψμα τῆς Ἀφροδίτης, Εἶδος γυμνῇ, καὶ εὐχήμεν. Sic mox infra de Virginibus, τὰ δὲ Εἶδη τῶν παρθένων. Postquam εἶδος Veneris descripserat, ad εἶδη Virginum devenit. Sic infra Callistratus p. 906. Εἰκὼν ἦν ἐπὶ ταῖς Σκυθικαῖς ἡϊότιν, ἐκ εἰς ἐπίδειξιν, ἀλλὰ καὶ ἀγωνίαν τῶν γραφῆς καλῶν ὡς ἐξηχημένη· ἐκτετύπωνται δὲ κατ' αὐτὴν Ἀθάμας, μαίνιας οἰστρομένοις. HN ΔΕ ΙΔΕΙΝ ΓΥΜΝΟΣ, αἰμάλι φεινίστων τὴν κόμην, ἡνεμαμένους τὴν τρίχα, παράφορ τὸ ὄμμα, ἐκπληξίας γέμων.

ANEMOTΡΕΦΗΣ.] Philostratus p. 814.

Καὶ οἰμά σε ἄχθεσθαι τῷ Πηλίῳ, καὶ τῇ ἐν αὐτῷ διαίτη, καὶ τῷ τῆς μελίας φυτῷ, ANEMOTΡΟΦΕΙ ὄντι, καὶ παρεχομένῳ τὸ ἰθὺ ὄμῳ, καὶ τὸ μὴ κλᾶσθαι ἐν τῇ αἰχμῇ. Scribendum, ἀνεμοτρεφεῖ vel ἀνεμοτρόφῳ. Quomodo legendum apud Anacreon. Od. xli.

Τὸ μὲν ἔν πῶμα κεραδέν

Ἀπαλοὶ φέρσι παῖδες,

Τὸ δ' ἄχος πέφυγε μιχθέν

ANEMOTΡΟΦΩ. ΘΥΕΛΛΗ.

A ventis nutritæ procellæ. Vulgo Ἀνεμοτρόπῳ. Faber correxit ἀνεμοτρόφῳ.

ΕΜΠΕΦΥΤΙΑ. Περίπλεκόμενη.] Legendum, Εμπεφυκῆα. Philostratus Icon. lib. ii. ii. p. 829.

καὶ δ' ἀνθῆσαι, τὰς χαίτας ἐμπεφύκασι, ὑακινθίνους

PARS
IV.

ὁμοίας ἀνθεσι. Ita lego cum Edd. Vel saltem, αἱ δ' ἀνθέσται τὰς χαίτας, ἐμπεφυκόσι &c. Nam illud ἐμπεφυκόσι vel ex auctoritate Hesychii ad *crispitudinem* capillorum pertinet. Homer. Odyss. Z. 230.

Οὐλας ἦκε κόμας ὑακινθίνῳ ἀνθεὶ ὁμοίας.

Aristænetus Epist. i. Ἡ δὲ κόμη ΦΤΕΙΚΩΣ ΕΝΟΤΑΙΣΜΕΝΗ ὑακινθίνῳ ἀνθεὶ καὶ Ὀμηρον ἐμφερής. Illud τὰς χαίτας ἐμπεφυκάσι, est, *Comas crispas et implicatas habent, more hyacinthi.* Schol. ad Theocriti Idyll. xv. 68. ἐμπεφυκότως. Sed verior, puto, altera lectio. Αἱ δ' ἀνθέσται τὰς χαίτας, ἐμπεφυκόσι ὑακινθίνῳ ὁμοίας ἀνθεσι. *Comas nitent, similes Hyacinthis, cum inter se plicatae et innexae sint.* Ita Philostratus supra p. 694. Καὶ θειὰ ἑτέρα ἐρᾷ αὐτῶ, καὶ τοὶ προήκοιός ἤδη ἐς ὠμόν γῆρας, ὅτε καὶ τὰς ὑακινθίνας κόμας, αἱ ἐπὶ τὴν Ναυσικάαν αὐτῷ ἠνέθησαν, φαίνεσθαι ἔχων. Idem infra p. 830. Ἐφ' οἷς ὁ Ποσειδῶν αὐτὸς ἐπὶ τὰς Γυρὰς σέλλεται, Φοβερὸς, καὶ χειμῶνος πλέως, καὶ τὰς χαίτας ἐξηρμένους.

ΠΕΡΚΑΖΕΙ.] Philostratus p. 837. Βάθρως δὲ οἱ μὲν ὀργῶσιν, οἱ δὲ περιγάζουσιν.

ΑΓΧΕΜΑΧΟΙ.] Ita Philostratus p. 838. Καὶ μαχαίρας δὲ, καὶ κορύνας φέρουσιν οἱ ἀγχέμαχοι σφῶν, καὶ θρασυῖς. Confer Suidam v. Ἀγχέμαχοι.

ΠΕΡΙΕΠ-

ΠΕΡΙΕΠΤΙΣΜΕΝΗ.] Utitur Philostratus
p. 698. Τὸν δὲ Ἀντίλοχον τὰ μὲν ἄλλα ὁμοίον φησι
γενέσθαι τῷ Νέστορι, δρομικώτερον δὲ, καὶ περιεπισμένον
τὸ εἶδος, καὶ μὴ φρονέοντα ἐπὶ τῇ κόμῃ.

ΔΙΕΚΠΕΣΑΝΤΕΣ. Διεκτράσαντες.] Legen-
dum, Διεκπαίσαντες. Philostratus p. 732. Παιδὸς
διεκπαίειν. *Omnia penetrare.* Corrige etiam Sui-
dam ad hanc vocem, ubi similis error. Alio-
qui scripssissent διεκπέσαντες. Philostratus p. 881.
Ἡ δὲ ἐκπαίσα τῷ ποταμῷ ναὺς ὑπὸ πολλῶν τῷ ροθίῳ
τῆς εἰρεσίας. Scribendum, Ἡ διεκπαίσα τὸ πο-
ταμῷ. Vel forsan, Ἡ δὲ διεκπαίσα. *Per fluvium*
decurrens. Sic supra p. 830. Βέβληται μὲν τὴν
ἐαυτῆ ναῦν, ἐμπύρε δὲ αὐτῆς ἀποπήδησας, ὁμοίως κε-
χώρηκε τοῖς κύμασι, ΤΩΝ ΜΕΝ ΔΙΕΚΠΑΙΩΝ,
τὰ δὲ ἐπισπώμενος, τὰ δὲ ὑπαντλῶν τῷ σέρνῳ. Sic
tamen idem infra p. 914. Καὶ Πηνειὸς Ὀλύμπου
διεκπεσών. Quod, opinor, verum.

ΣΧΟΙΝΟΤΕΝΕΣ. Ὅρθον, μακρόν.] Ita Suidas
ex Herodoto. Utitur et Philostratus p. 747.
καὶ ἄλλως σοφὸν ἐν τοῖς λυρικοῖς ᾠσμασι, τὸ μὴ ἀπο-
τείνειν αὐτὰ, μηδὲ σχοινετὴν ἐργάζεσθαι.

ΚΟΡΥΦΕΙ. Κατάρρει.] Vide Olearium ad
Philostratum p. 752.

ΠΡΟΣΟΧΗ — Νῆψις.] Male Sopingius
per νῆψιν *frugalitatem* intelligit. Imo, *Atten-*
tionem,

PARS
IV.tionem, Curam, Vigilantiam. Hesych. Περασιχῆς,
νήφον, νανεχῆς.

ΠΑΛΕΥΣΑΣ.] Philostratus p. 859. Καὶ χερὸς
ἐκ Θηδῶν ἄποσι περιεῖσσι τὴν δρῦν, οἰκισμένοι τὴν σο-
φίαν τῷ δένδρῳ, οἶμαί, τῷ τὴν χρυσὴν ὄρνιν ἐκεί παλευ-
θῆναι.

ΣΤΙΦΡΟΣ. Πυκνός, εὐθαλής.] Corrigunt,
εὐθαλής. Philostratus p. 863. Ἡ κομῶσα τῇ χοίρῳ
ἡρώϊη, ὁρᾷς γὰρ πᾶν τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει, σιφρᾶν τὸ εἶδος,
καὶ ἐσαλμένην κυανᾷ. Idem p. 866. Ὅγε τῶν θη-
ρευτῶν ὁμίλος, ἡδεις μὲν, καὶ σιφρᾷ, καὶ πᾶν ὄντες ἐπὶ τὸν
ἐν τῇ θήρᾳ θυμόν. Corrigendus igitur p. 887.
ΣΤΙΦΡΟΣ μὲν ὁ νεανίας, καὶ πᾶν σφριγῶν. Vulgo,
Στυφρός. Vox occurrit apud Polluc. lib. v.
§. 70.

ΑΠΩΜΟΤΟΝ. Φευκτέον.] Suidas: Ἀπώμοτον
— φυκτόν. Voce ἀπώμοτον usitur Philostratus
p. 864. Ἀπώμοτον ἐποίησαντο τὴν τῷ Πύρρῳ ἔξοδον.

ΕΚΠΥΣΤΩΝ. Φανεράν.] Recte Salmasius,
Ἐκπύσων. Philostratus Icon. p. 865. de Achille:
Καὶντέυθεν γνωρίσας ὅς εἴη, ΕΚΠΥΣΤΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ
τῷ τε Λυκομήδει, καὶ τῇ Δηιδαμείᾳ. Notus, mani-
festus fit. Primo corrigendus est paulo supra
Philostratus, et deinde in hoc loco explican-
dus. Γυμνᾶται τὸ ἐντέυθεν ἀνδρίζεσθαι. Ita edidit
ex conjectura Olearius. Cl. Fl. Christianus sup-
plet

plet φαίνεσθαι. Nempe Edd. tantum habent, Γυμνᾶται τὸ ἐντεῦθεν θαί. Ego lego, Γυμνᾶται τὸ ἐντεῦθεν τὴν ἐσθῆτα. *Veste, muliebri scilicet, nudatur.* Nihil verius hac emendatione. Apollodorus lib. iii. 12. p. 220. Θέτις — κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεία, ὡς παρθένον παρέθετο. Istud autem τὸ ἐντεῦθεν recte cepit Interpres. *Hoc ipso.* Scilicet, *Armorum amore, quæ offerebantur.* Ita mox: ΚΑΝΤΕΥΘΕΝ γνωρίσας ὅς εἴη, ἐκπυστος γίνεσθαι. Nempe vestem mutavit Achilles ad arma induenda. Possis etiam reddere, *Exinde.* *Debinc.* Quod perinde est. Nam *armis conspectis, tum demum exiit Achilles.* Sic infra p. 869. Ὁ δὲ τῇ λαίᾳ τῷ δεξιῷ λαβόμενος, κέρας θάτερον τῷ ῥοπαλῷ τῶν κροτάφων ἐκπρυμνίζει. ΚΑΝΤΕΥΘΕΝ ὁ μὲν αἵματος ἦδη μῦλλον ἢ νάρκατος ἀφίησι κρινῆς, ἀπαγορεύων.

ΠΥΚΝΑ. Πτέρει.] An scribendum Πυκνόπτεροι, πυκνοὶ τὰ πτερά? Sophocles Oedip. Colon. 17.

— πυκνόπτεροι δ'

Εἶσω κατ' αὐτὸν εὐσημῶς ἀηδόνες.

Ita scribo. Vulgo, δ' εἶσω.

ΚΕΡΑ ΑΓΛΑΕ.] Respexit Homeri Iliad. A. 385.

Τοῦτοτα λωβητῆρ, κέρα ἀγλαε, παρθενοπίπα.

Vide Suidam in v. Κέρα ἀγλαε.

PARS
IV.

ΘΑΛΛΙΚΑ. Σάκκας εἶδος.] Lego, Θάλλινα, σκεύος εἶδος. *Vasis genus viminei*. Schol. ad Aristoph. Av. 799. Οὗτος ΘΑΛΛΙΝΑ ποιῶν ἀγεία ἐπλάττει. *Vasa ex viminibus contexta*. Vide et Suidam v. Πιτύνη. Anacreon apud Polluc. p. 811. χηλινὸν ἄγος. Quod idem. Hesych. Χηλινόν, πλεκτόν. Quin et Scutum vimineum.

ΑΙΠΟΛΙΟΥ. Αἰγιδίς.] Emendat Jungerman. ad Polluc. p. 823. Αἰγίλις. Pollux: Αἰπόλια, αἰγήλια. Quare forsitan Hesych. Αἰπολῖς, ΑἰΓΗΔΙΟΥ.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ. Πολυτελής.] Maximus Tyrius Differt. iii. p. 21. Ἡ Σαρδαναπάλη τρυφή, καὶ ἡ Μηδικὴ χλιδὴ, καὶ ἡ Ἰωνικὴ αἰσρότης, καὶ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΣΙΚΕΛΙΚΑΙ, καὶ ὀρχήστρις Συβαριτικάι, — ἔχοντες ἔργα, ἀλλὰ τέχνης καὶ λόγου.

ΑΙΓΙΝΑΙΑ. Τὰ ῥωπικὰ φορτία, καὶ οἱ πιπράσκοντες αὐτὰ Αἰγινόπῳλαι (forsan Αἰγιναιοπῳλαι) ἐλέγοντο.] Pollux p. 835. Τὴν δὲ Αἶγιναν χυτρώπῳλιν ἐκάλεον. Ἀν γρυτόπῳλιν legendum? Nam γρύτη sunt ῥωπικά. Ἀν Αἰγινόπῳλιν, χυτρώπῳλιν? Sed forte nihil mutandum.

ΠΡΟΥΝΙΚΟΙ.] Erat vox Byzantina, ut discimus ex Polluce p. 782. Οἱ δὲ καὶ πρενίκες τὰς μιθώζας οἱ νέοι κωμωδοδιδάσκαλοι ἐκάλεον τὸ δὲ ὄνομα Βυζαντίων ἦν, ὅθεν καὶ Βυζαντίες αὐτὰς ἀπεκάλεον.

Ubi

Ubi delenda ista Οἱ δὲ, quippe quæ non ag-
noscit MS. PARS
IV.

ΚΡΑΣΤΙΝ. Ἀττικοὶ διὰ τῆ γ', οἱ νῦν γράσιν φα-
σίν.] Distinguo, Κράσιν, Ἀττικοὶ. Διὰ δὲ τῆ γ'
οἱ νῦν γράσιν φασίν. Vide viros doctos ad Polluc.
p. 790. Hinc Κρατήριον, nisi mavis, Κρατήριον.
The Rack. Latini, Crates.

ΑΕΙΔΗΣ. Ὁ μηδέπω εἰδής.] Lego, Ὁν μηδέπω
εἰδής, five εἰδῆ τις. Bion Idyll. vii. 9.

Χ' ὥπως ἐν κώραις Λυκομηδίσι θάλπ' ἀλέγαισα
ΑΕΙΔΗ ΚΑΙ ἄπυσον Ἀχιλλεῖα Δηδάμεια.

Nec visum nec auditum antea. Ita omnino
legendum. Vide Æschinis Dialogum p. 86.
qui habet αἰδής καὶ ἄπυσος. Quod confirmat
nostram emendationem. Confer nos supra v.
Ἐκπύσεων.

ΞΙΦΟΜΑΧΑΙΡΑ. Ἡ μεγάλη μάχαιρα.] Ita
Theopompus apud Pollucem p. 890. ubi iis-
dem verbis exponitur.

ΜΑΣΧΑΛΗΝ ΑΙΠΕΙΝ.] Pollux p. 579. Ἐπὶ
δὲ τῶν μεθυόντων ἔλεγον τὸ μαχάλην αἶρειν. Anglice,
To heave the elbow.

ΑΛΕΤΩΝΑΙ. Οἱ τοῖς μύροις (μύλοις) ἐπιθέμε-
νοι.] Scribo, Ἀλεῖῶνες. Vide omnino Pollucem
p. 698. et Interpretes.

ΨΙΧΑΙ,

PARS
IV.

ΨΙΧΑΙ. Αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων
ψιχία.] Lego, τεμνομένων, ψιχίδια. Vide Pol-
lucem p. 702.

ΒΛΑΤΤΗ. Τάπος Ἀθήνησι.] Vide omnino
Pollucem p. 749.

ΜΑΣΘΛΗ τὰς τομὰς ἡνίας καὶ γὰρ ἡ μάσθλη
ἡνία.] Lego, Μάσθλης τὰς τομῶν ἡνίας, καὶ γὰρ
ἡνία, ἡ μάσθλη. Hinc corrigendus Pollux lib. vii.
22. p. 753. Τὰς μὲν τοι Τυρρηνικάς, ὁ Σαπφῆς
μάσθλης, ποικίλος εἶη μάσθλης Λύδιον καλὸν ἔργον.
Lego cum Cod. MS. Τὰ μὲν τοι Τυρρηνικά ὁ Σαπ-
φῆς μάσθλης ἀν εἶη. Ποικίλος μάσθλης, Λύδιον καλὸν
ἔργον. Ita scribendus et distinguendus iste locus.
Paulo supra apud Pollucem corrupta sunt alia,
quæ hic emendabimus. Ὡσπερ καὶ τὰ ἐμβάθρα,
ρίκνοεργῇ. Lego, Ὡσπερ καὶ τὰ ἐμβάδια ἀτλικοεργῇ.
Vide Jungerman. infra ad p. 1343. Vel for-
san ἐμβάδια ῥηνιεργῇ. Voce ἐμβάδια sæpius utitur
Aristophanes.

ΤΥΠΙΑΣ. Οὕτω καλεῖται τῶν τῷ χαλκῷ τὴν
τροχῶν.] Lego, τῶν χαλκῶν vel τοῦ χαλκοῦ ἐτρο-
χίας. Pollux p. 762. Καὶ τροχίαν μὲν χαλκόν,
τὸν χρυτὸν χρῆ καλεῖν τυπίαν δὲ ἂν οἱ νῦν εἴποιεν ἐλατῖον.

ΑἴΓΥΠΤΙΗ ΕΜΠΟΛΗ. Ὁ ῥῶπος, καὶ τὰ ἐκείθεν
φορτία.] Vopiscus p. 534. Vestigal ex Ægypto
urbi Romæ Aurelianus, vitri, chartæ, lini, stupæ,
&c. Ubi vide Salmasium.

ΟΡΝΕΑ,

OPNEA. Ὀρνεοπωλεῖα.] Ita legendum. Aris-
toph. Av. 13. PARS
IV.

Ἡ δὲ νῦν δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων.

Schol. Οὐκ τῶν ὀρνέων. Ὀρνεοπωλείων. Vide Tay-
lor. Lect. Lys. p. 720. Sed vide omnino
Polluc. lib. ix. §. 47. p. 1010.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ. Διδάσκαλος κακός, καὶ μαστρο-
πὸς, μόνος μαυλισῆς.] An legendum, μαυλῖς,
μαυλισῆς? Hesych. Μαυρῖς, (seribe Μαυλῖς) μά-
χαιρα, ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩ, ΤΙ ΠΟΙΟΥΣΑ. *Qua*
corpore quaesum facit. Μαυλισῆς autem idem
quod μαστροπὸς. Hesych. v. Ματρίλλιον, (μα-
τρυλλῆιον) — ΜΑΣΤΡΟΠΟΙ ἦτοι ΜΑΤΛΙΣΤΑΙ.

ΚΟΤΡΙΟΝ.] Lego,

Ἡμῖν τοῦτον κέριον —

Sed vide nos supra p. 171. P. IV. v. Κέριον.
Vide et Hemsterhus. ad Polluc. p. 928.

ΚΥΩΝ — Σπινθήρ.] Eubulus apud Athe-
næum lib. vi. 3. p. 228.

Ῥιπίς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστος κύνες
Θερμῇ παροξύνουσα τήγανον πνοῇ.

Vide Cl. Hemsterhus. ad Polluc. p. 1267.

ΞΕΣΤΗΝ — εὐξέστησιν ἐλάττησιν.] Ita legen-
dum. Hæc desumpsit ex Homeri Iliad. H. 5.

— ἐπὴν

PARS
IV.

—— ἐπὴν κεκάμωσιν εὐξέστησ' ἐλάτῃσι
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γῆρα λελυνται.

ΣΠΥΓΗ. Σιτηρὸν ἀγείων — Φησὶ δὲ πειύθρια.]
Forſan, πειυσίδα. Vide Cl. Hemſterhuſ. ad Pol-
luc. p. 1312. Solon in Iambis apud Polluc.
lib. x. §. 103. p. 1279.

—— Πειυσίδ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
Οἱ δ' ὄζες —

Ita legendum. Dubitare videtur vir doctissi-
mus ſcribendum ἴγδην an ἴγδιν. Quod miror.
Metrum poſtulat ἴγδιν. Hinc etiam corrigē-
dus Antiphanes apud Polluc. p. 1279.

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦδες, ὀρχήσῃ πάλιν
Τὴν ἴγδιν —

ἦδες non ἦλθες legendum. Πρὸς αὐλὸν ἄδειν eſt,
Canere ad tibiam. Fortaſſe tamen ἐλθεῖν πρὸς
αὐλὸν recta ſint. Ut Lucian. Περὶ ὀρχήσεως. δι-
δάσκοντα πολλὰ τῶν παλαιῶν ὑπ' αὐλοῖς καὶ κυμβά-
λοις. Ita Heſiod. Scut. Hercules v. 280.

Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κόμαζον ὑπ' αὐλῇ,
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ ἀοιδῇ,
Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῇρι ὠκίστος
Πρόσθ' ΕΚΙΟΝ —

Sub tibicine procedebant. Vide Grævii Lect.
Heſiod. p. 95. Quare ἦλθες non movendum.
Sed et verſus ſecundus ita, puto, ſupplendus:

Γύναι,

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἤλθες, ὀρχήσῃ πάλιν

Τὴν ἰγδιν· ΟΥ ΓΑΡ ΤΗΝ ΘΥΕΙΑΝ ΑΓ-
NOEΙΣ.

PARS
IV.

Vertendum autem :

*Mulier, ad tibiam saltasti, saltabis denique
Igdin; istiusmodi enim saltationis haud im-
perita es.*

ΛΑΧΑΝΑ. Τὸ ἐπὶ τῆς ἀπῆτης πεπλεγμένον ἐν ᾧ
καθίζονται.] Posidippus ἐν Ἑπιστάμῳ apud Pol-
luc. lib. x. p. 1321.

— Σκήνας, ὄχας.

Ῥίσκας, ἀορτὰς, λάχανα, λαμπήνας, ὄνας.

Ita scribendum. Jungermannus non recte dis-
posuit.

ΑΓΧΥΛΟΧΕΙΛΑΙ. Ἐπικαμπῇ τὰ ῥάμφῃ ἔχοντες
ἦγαν τὰς τομέας.] Fortasse τομέας, ut intelligat
Forcipes sutorios aduncos. Confer Suidam v.
Ἀγκυλοχείλης. Pollux lib. x. §. 141. p. 1323.
Καὶ ΠΕΡΙΤΟΜΕΤΣ δ' ἂν ρηθῇ, καὶ χηλεύματα, καὶ
ὄπας. Καὶ ὀπήτιον εἶρηται — τοῖς τρυπάνοις ἀντίπα-
λον, ὥσπερ Ἀρχιλόχειον. Eruditissimos viros frus-
tra exercuit hic locus, quem varie tentarunt.
Nonnulla Archilochi hic laudari putant. Sed
scribendum, ὥσπερ (five potius cum MS. ὅπερ)
ΑΓΚΥΛΟΧΕΙΛΟΝ. Subula, quæ terebræ usum
præstat, rostro adunco.

ΧΑΛΧΙΟΝ.

PARS
IV.

ΧΑΛΚΙΟΝ. Μακρὸν τὴν ἐλατηρὰν ἐπὶ χύσιν.]
Forſan, Πανάκιον. Vide Hemſterhuſ. ad Polluc.
p. 1223. Infra Heſych. Χαλκῆν, πινάκιον. Vel
forſan reſpexit χαλκῆον ὕπνον. Id eſt, μακρὸν.
Vide Noſtrum v. Χάλκεον. Hallucinationes
ejuſmodi in Heſychio non infrequentes. Sed
ſcribe ſine dubio: Χαλκίον μακρὸν, τὴν ἐλατηρὰν
ἐπὶ χύσιν. Reſpexit Eupolida apud Polluc. p. 1265.
Καὶ τὴν ἐλατηρὰν ἐπὶ χύσιν, ἣν Εὐπολὶς μακρὸν χαλ-
κίον ἀνόμεαſεν. Ad quem locum vide omnino
Jungermannum.

ΤΙΓΓΑ. Διοκλῆς ἐν Μελίοις αἰς.] Legendum
Τίγγα βάρ'. Vide Hemſterhuſ. ad Polluc.
p. 1245. ubi citatur Diocles ἐν Βάκχαῖς, et lege
—— ποδανίτηρ, ἡ λέξις.

ΛΕΒΗΣ. Χαλκῆος ποδανίτηρ.] Reſpexit lo-
cum Dioclis apud Polluc. p. 1245. Sed male
accepit.

Ἰδρία τις, ἡ χαλκῆς ποδανίτηρ, ἡ λέξις.
Ita vel ob verſum legendum. Forma etiam,
opinor, diſcrepabant ποδανίτηρ et λέξις.

ΟΙΚΗΤΟΡΙΑ. Σκέυη τὰ κατ' οἶκον.] Recte
viri docti οἰκητήρια. Quod vel Alcæi verſus evi-
cerit, apud Polluc. p. 1152.

Καὶ ναὶ μὰ Δὴ ἄλλα ſκευάρ' οἰκητήρια.

Eſt

Est versus Iambicus, atque ita legendus. Male PARS
IV.
Kuhnii.

ΔΕΙΛΑΚΡΑ. Δελαία.] Athenæus apud Bentleium de Phalaridis Epist. p. 357.

Μὴ προδῶς ἄμ' ἐκείνῳ· πρὶν ἢ μολὲν κείνον, αἰίσω.

Μὴ κακὸν μέγα ποιήσης καὶ μετὴν ΔΕΙΛΑΚΡΑΝ.

Ἀμέρα ἢ ἤδη τὸ φῶς, διὰ τὰς θυρίδας ἐκ ἐσθρῆς;

Secundum versiculum ita lego :

Μὴ κακὸν μέγα ποιήσης ΣΕ καὶ μετὴν δελαάκραν.

MAMATA. Παιήματα, βρώματα.] An legendum, Μαλάγματα, ἰάματα, βρώματα? Hesych. Μαλάγμα, ἰάμα. Pro Μάματα forsan Μάγματα. Sed vide Hemsterhus. ad Polluc. p. 1164. Schol. ad Aristoph. Equit. v. 902. Πάσματα. Plaisters. Theocritus Idyll. xi. 2.

Οὐδὲν ποτ' ἴστω παφύκει φάρμακον ἄλλο,

Νικία, ἔτ' ἔγχρισον, ἐμὴν δοκεῖ, ἔτ' ΕΠΙΠΑΣΤΟΝ.

Ἦ τὰ Περὶδες —

METEIS. Καλῆς.] Scribo ex literarum ordine, Μῶα, ζῆῆς, καλῆς. Hesych. Μῶται, ζῆῆς. Α μωάομαι five μῶμαι. Vide nos ad Suidam, P. II. v. Ὀχρος, et in Præfatione ad Curas Novissimas.

ΠΑΣΜΑ.] Utitur alio longe sensu Schol. ad Aristoph. Equit. v. 902. Sed ibi forsan legendum

PARS
IV. dum, πλάσματα. Sed recte πάσμα. Vide
Theocr. Idyll. xi. 2. ut supra citatum.

ΣΑΤΤΟΡΙΑ. Σωτηρία, ἀμερία.] Lego, ἀμε-
ριμνία.

ΣΑΤΛΑΤΗΡ. Δορατοθήκη.] Recte emendat
Hemsterhusius ad Polluc. p. 1325. σαυλάτηρ.
Nempe pro Σαυράτηρ.

ΣΑΤΡΩΤΗΡ. Τὸ ἔχατον σιδήριον τῷ δόρατος.
Δηλοῖ δὲ καὶ τὰ θμην κερών.] Lego τὰ θμην ζυγῶν,
five potius τὰ θμὸν. Locus ubi δόρατα ἴστανται.
Δορατοθήκη. Ut Hesychius supra. Nisi mavis,
τὰ θμὸν, κίσην.

ΣΤΑΘΜΟΝ. Ἐχατόν.] An Ἐχατιά? Vide
Hesych. v. Ἐχατιά.

ΣΑΥΝΙΟΝ. Ἀκόντιον βαρβαρικόν, καὶ ἀνδρείον αἰ-
δοῖον παρὰ Κρατίνῳ.—Σαυνόν, σαθρόν, χαυνόν, ἀσ-
θενές.] Ita lego. Pollux lib. x. §. 143. p. 1326.
Καὶ σαυνία. Τὸ μὲν ὄνομα ἐπ' ἀνδρείς αἰδοῖς ἐστὶ παρὰ
Κρατίνῳ. Vide Hemsterhus. ad locum p. 1325.
v. Ξεῖά. Qui in emendando Hesychio a scopo
aberravit.

ΕΠΙΧΑΛΚΟΣ. Ἀσπίς.] Vide ad Polluc.
p. 1327. Dicunt ἐπίχαλκον esse ἀσπίδα. Haud
opinor. Nam Aristophanes in Vespis dicit ἐπι-
χαλκον ἀσπίδα, non per se ἐπίχαλκον. Ita v. 17.

Ἀναρπά-

Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυχιν ΑΣΠΙΔΑ
 Φέρειν ΕΠΙΧΑΛΚΟΝ ἀνεκὰς εἰς τὸν ἔρανόν. PARS
IV.

Amipfias apud Polluc. p. 1327. ita, opinor,
 emendandus,

—— Τὸ μὲν δρυ

Μετὰ τῆς ἐπιχάλκῃς πρὸς Πλαταιεῖς ἀσπίδος
 Ἀπέβαλε ———

Quare, opinor, distinguendum apud Hesych.
 Ἐπιχάλκος ἀσπίς, ἔχει γὰρ χαλκὴν τὴν ἐπιβολήν.
 Ergo fallitur Jungermannus, cum dicit, *Ex
 Amipfiæ vero loco et Hesychio vides et ἐπιχάλκον
 sine additione ἀσπίδος ita olim usus.**

ΚΕΣΤΡΙΑΙ. Σιδηρᾷ.] Scribendum, Κέστρα
 σιδηρᾷ. Respexit Sophoclem, ut recte Hem-
 sterhusius ad Polluc. lib. x. §. 160. p. 1345.
 Ubi legitur: Ὡς ἐν Αἰγῇ Σοφοκλῆς

Κέστρα σιδηρᾷ πλευρᾷ, καὶ κατὰ ῥάχιν
 Ἀλόησαι πλείον ———

Athenæus lib. vii. 4. habet Ἠλαυνε παίων. Unde
 legerim,

Κέστρα σιδηρᾷ πλευρᾷ, καὶ κατὰ ῥάχιν
 ΑΛΟΗΣΕ ΠΑΙΩΝ ———

* Ita in margine Hesych. — Male, opinor, distinctionem
 retinet Cl. Editor auctoritate Amipfiæ apud Polluc. x. §. 144.
 p. 1327. qui ita supplendus et legendus :

—— Τὸ μὲν δρυ

Μετὰ τῆς ἐπιχάλκῃς πρὸς Πλαταιεῖς ἀσπίδος
 Ἀπέβαλε ———

Quod

PARS
IV.

Quod elegantius quam Ἠλασσε. Sed Atticus dixisset Ἠλοησε. Porro legit Jungermannus, κατὰ τὴν ῥάχιν. Sed nihil necesse. Pronuntiabatur καταρῥάχιν. Quod et alibi observavi. Sed miseret me profecto Hemsterhusii, qui miras sane turbas cum suis versibus hic dedit.

ΑΣΚΑΛΑ. Ἀκάθαρτα.] Respexit Theocritum Idyll. x. 14.

Τοιγάροι πρὸ θυρῶν μευ ἀπὸ ΣΠΟΔΩ ἄσκαλα
πάντα.

Ita legendum. Sic infra Idyll. xxiv. 86.

Ἀλλὰ, γυναῖ, πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδῶ εὐτυχον ἔσω.

Ita et Crinagoras in Epigr. apud Bentleium ad Callimachum vol. i. p. 470.

Κεῖται δὲ τῇδε τάλινη πελὲς ῥάκος
Εὐνικίδαο, σήπεται δ' ὑπὸ σποδῶ.

Vide nos ad Theocritum vol. ii. p. 110. Edit. Warton. Idem ἄσκαλος infra, et ἄσκαφος Polluci p. 145. Quod frustra sollicitant.

ΜΟΝΙΟΣ. Ὡς ἄγριος.] Euripides in Ino apud Polluc. p. 816.

Κοίλῃς ἐν ἀντροῖς ἄλυσχος, ὥσπερ θῆρ μόνος.

Ubi θῆρ μόνος est *fera solitaria*, ἀγρ., μόνιος. Sequuntur apud Nostrium, ἡ ὁ περὶ τράχηλον ὄρμος. Respexit μάννος five μόννος. *Monile*. Pollux p. 533. μάννος ἢ μόννος. Ubi tamen nonnulli

Codi-

Codices μόνος. Legendum apud Theocritum PARS
Idyll. xi. 41. IV.

Πάσας μαννοφόρους, ἢ σκύμνωσ τέσσαρας ἀρχῶν.
Et non ἀμνοφόρους. Nam Pollux *Dorum* esse
ait τὸ, μάννος. Μάννος, ἢ μόννος, μάλιστα παρὰ
τοῖς Δωριεῦσι.

ΟΤΡΙΑΧΟΝ. Τὸν σαυρωτήρα.] Sic infra:
Στύραξ, σαυρωτὴρ τῷ δόρατι. Pollux p. 61.
partem mediam remi vocat οὐρακόν. Forte οὐ-
ρίαχον.

ΛΑΟΡΓΟΣ. Ἀνόσιος, σικελός.] Corrigunt,
σικελοί. Forfan, σικλός. Hesych. Σικλός, βάρ-
βαρος, σικός. Pro σικός forte σικάριος. *Sicarius.*

ΣΙΚΧΟΣ. Ὁ μικρὸς σῖτος, ἢ ὁ ἀσθής.] Recte
Salmasius, Ὁ μικρόσσιτος. Anglice, *Sick.*

ΚΕΡΑΣΒΟΛΑ. Ἀκαρπα τὰ ἐψητὰ ὄσπρια.]
Lego, Ἀκαρπα, δυτεψητὰ ὄσπρια. Vide viros
doctos ad Polluc. lib. i. §. 223. p. 134. Vide
et Cl. Ruhnkenium ad Timæi Lexic. v. Κε-
ραςβόλον.

ΡΟΧΑΝΟΝ. Σκυβαλίδα, παρεκλήριος, ἢ ἀποριχῆσι
τὸ μέτρον.] Lego, παρεκκλήριον, ἢ ΑΠΟΨΗΧΟΥΣΙ
τὸ μέτρον. Hesych. Ἀπέψητον, τὸ ἀπόμακτρον τῷ
μετρημένῳ σίτι.

ΤΟΝΟΥΣ.

PARS
IV.

TONOTΣ. Τὰς κεῖρας.] Pollux lib. x. §. 166.

p. 1353. Κρασήριον δὲ τέτταρα ζυλὰ εἰς ἄλληλα ἐνηρμοσμένα τόνῳ ἐνδεσμένα, ἀ κατήρτο πρὸ τῆς Φάτης τῶν ὑπαζυγίων φέρειν αὐτοῖς τὸν χιλόν.

ΑΛΥΣΙΟΝ. Τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον.] Philippides apud Polluc. lib. x. §. 167. p. 1354.

Ἀλύσιον δὲ εἶχε τετταράκοντα δραχμας ἄγον.

Salmasius legit, ut flet versus,

Ἀλύσιον εἶχε τέτταρας δραχμας ἄγον.

Sed frustra. Se recte habet versus, modo de-leas δὲ, quod nullum locum hic habet. Quare ita legendum:

Ἀλύσιον εἶχε τετταράκοντα δραχμας ἄγον.

ΑΡΓΑΔΕΣ. Εἶδος φυτῶ, καὶ ἀργαῖ γυναικῆς.] An legendum, ἢ ἀργαῖ γαστέρες? ut respexerit illud Epimenidis apud Paulum, γαστέρες ἀργαί.

ΕΛΕΙΑ — Εἶδος τι μέλους.] Heliodorus Æthiop. lib. v. p. 206. Ἦν δὲ το γυναικὸς λαθραίων τι καὶ γοερὸν, οἷον ἡρινῆς ἀηδόνης, ΕΛΕΙΟΝ ὥσθιν ἐν νυκτὶ μυρομένης. Hic fortasse ἐλεεινόν. Sed vide Com-melin. ad locum. Confer et Jungerman. ad Polluc. lib. i. §. 60. p. 39. v. Ἐαρινὴ ὥρα.

ΞΕΝΩΝ. Κατάλυμα, ἢ μεγά*ν λέγων.] Lego, ἢ μέγαρον, ἀνώγειον. Hesych. Μέγαρον, πολυτελὲς οἶκος, ἢ ὑπερώων. Idem: Ὑπερώων, ἀνώγειον. Room for

for entertaining of Company. Vide Kuhnium PARS
IV.
ad Polluc. lib. i. §. 73. p. 47. v. Κατάλυμα. }
Sed forsan legendum, ὃ καὶ ἀνδρῶνα ἔλεγον.

ΝΕΙΠΤΑ. Ἐχατα.] Scribendum, Νειρά.
Sic mox, Νειρά — Ἐχατα. Idem : Νηρόν, τὸ
ταπεινόν. Ubi nihil muta. Est pro Νειρόν. Cl.
Hemsterhus. ad Polluc. lib. x. §. 50. p. 1204.
“Aquam appellant νερόν, de qua voce vide, sis,
“Hesychium.” Vult, opinor, νερόν. Hac oc-
casione emendabimus Hipponactis versus, quos
ad eundem Pollucis locum citat vir doctissimus:

Οὐτ' ἀσκήρῃσι ταῖς δασείῃσιν πόδας

Ἐκρυψας —

Hæc citat Tzetzes ad Lycophron. v. 855. at-
que iterum Cl. Hemsterhus. ad Polluc. p. 1303.
quæ omnia ita digerenda sunt :

— ἔδ' ἐχλαῖναν ἐπεδάκας γ' ἐμοὶ

Δασείαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγεις,

Οὐτ' ἀσκήρῃσι ταῖς δασείῃσιν πόδας

Ἐκρυψας —

ΜΑΔΑΡΕΙΣ. Τὰ πλατύτερα λόγχα τῶν κρεά-
των. Κελτοί.] Fortasse, Τὰ πλατύλογχα τῶν δο-
ράτων. Κέλται. Apud Polluc. lib. x. §. 144.
p. 1326. ita Alexis ἐν Λευκαδίᾳ.

Φέρε τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχα.

Repone,

Φέρε τὴν σιβύνην τε καὶ πλατύλογχ' ἀκόντια.

Q²

Ex

244. EMENDATIONES

PARS
IV.

Ex Aristophane qui præcepit,

Καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὀρεῖς, ἀκοντίων.

Supra, p. 799. legitur, πλατυλόγχων διβολίων
five διβολίων. Scilicet pro διβόλων. Quæ non
nisi glossema τῶν πλατυλόγχων. Quare vera lectio
est, ὡς ὀρεῖς, ἀκοντίων. Sæpius apud Comicos ὡς
ὀρεῖς. Hinc corrigendus Amphis apud Polluc.
lib. i. p. 139.

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὀρεῖς, φορεῖ.

Ita acute Jungermannus ex Athenæo lib. ii.
Sed et scribendum, puto,

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὡς ὀρεῖς, φορεῖ.

ΜΑΔΟΝ — Λεῖον.] Pollux lib. ii. §. 88.
p. 197. Μαθηγένειος. Scribendum, Μαδογένειος.
Possis et Μαδαρογένειος. Sed illud proprius.

ΑΨΥΧΟΣ. Δειλός.] Pollux lib. iii. §. 136.
p. 337. Ἀψυχος, καταπληξ. Ὁ γὰρ ἄψυχος ἰδια-
τῶν. Delet priorem ἄψυχος Salmasius. Ego
non item. Legerem, Ὁ γὰρ ἀπόψυχος ἰδιωτῶν.
Voce ἀπόψυχα utitur Longinus §. xlii. Sed
non placet præ ἄψυχος. Aristoph. Ran. 1370.

Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα.

Polybius apud Suidam v. Ἀψυχος. Ὡς ἐκ ἄψυ-
χος. Quin et noster Pollux p. 262. inter De-
rivativa a ψυχῇ recenset ἄψυχος, non item ἀπό-
ψυχος, sed ἀποψύχων. Marcellinus de Vita
Thucydidis p. 6. ἄψυχες τὰς συγγραφάς.

AMHTON

AMHTON. Ἀποίητον.] Forfan, Ἀκμητον. PARS
IV.

ΟΙΗ ΔΕ — Ὅποια δέ.] Respexit Homeri
Iliad. Z. 146.

Οἷη δὲ φύλων γενεῇ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Ubi legitur,

Οἷη ΠΕΡ —

ΑΝΑΔΕΙΓΜΑΤΑ. Ἡνίας περὶ τραχήλοις.] Vide
Jungerman. ad Polluc. p. 402.

ΔΩΙΑ. Ὅμοία.] Lego, Δ' ὠία, ὁποία. He-
sych. Οἷον, ὁποῖον. Ὤία pro οἷα.

ΠΕΡΣΙΝΟΝ. Ἐφῆσον.] Pollux lib. ii. 2:
p. 156. Περυσινόν, ἔφῆσον ἄρτι.

ΣΚΛΗΦΡΟΙ. Οἱ ἰαχοὶ, καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι.]
Pollux p. 157. Σκληφρὸς δέ, — ὃν καὶ νεοειδῆ ἀν-
θρώποις.

ΟΙΝΑΧΘΗΣ. Μέθυρος.] Pollux p. 161. Με-
θύρη, οἰνοκάχλη. Lego, οἶναχθής. Mox pro κο-
χώνη lego cum Kuhnio, καὶ χώνη. *Infundibulum*.

ΣΧΙΝΟΚΕΦΑΛΟΣ. Εἶδος φυῖς.] Illa, εἶδος φυῖς,
ad ὅλινον pertinent. Legendum, Σχινοκέφαλος, ὁ
Περικλῆς. — Σχῖνος — εἶδος φυῖς. Pollux lib. ii.
§. 43. p. 174. Σχινοκέφαλον δέ Κρατῖνος τὸν Πε-
ρικλέα εἶπε. Vide omnino Seberum ad locum.

PARS IV. ΑΕΙΣΙΤΟΣ.] Pollux lib. ix. §. 40. p. 1003.
 Εκτιμῆς αείσιτος.

ΟΠΑΙΑ. Κεραμίς, ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα.] Lego, κάπνον. Pollux lib. ii. §. 54. p. 179. Ὅπαϊαν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν κεραμίδα ἐκάλουν, ἡ ΤΗΝ ΟΠΗΝ εἶχεν. An ita legendum apud Hesychium? An intelligendum, κεραμίς καπνοδόχη?

ΑΔΕΣΜΩ, ΦΥΛΑΚΗ.] Respexit Thucydem. Pollux lib. viii. §. 72. p. 898. Καὶ τὰ παρὰ Θεκυδίδη, Ἀδέσμω Φρερᾷ. Ad quem locum vide viros eruditos.

ΡΟΓΟΙ. Ὅροι σιτικοί.] Lego, Σῶροι σιτικοί. Latini, Rogus. Est vox Sicula. Pollux lib. ix. §. 45. p. 1007. Καὶ σιτοσόλια. Ταῦτα δὲ ρογὰς Σικελιώται ὠνόμαζον.

ΟΣΤΡΑΚΟΝ.] Vide Hesych. v. Πηγαῖον, et Polluc. p. 894. ubi et ἀρδάνιον dici ait. Τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο ἀρδάνιον.

ΟΣΤΡΑΚΩΝ. Ἀπῆλαι, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων.] Ita scribendum,

ΓΕΡΓΤΡΑ. Αὐλή.] Imo, Αὐλόν. Cloaca. Vide Hesych. v. Γόργυρα. Vide et viros doctos ad Polluc. p. 1008.

ΣΙΑΦΙΟΥΤ ΛΕΙΜΩΝ. Σοφοκλῆς περὶ (ἐπὶ) γῆς

ἐν Λιθύῃ τὸ σίλφιον φερέσης· οἱ δὲ εἶδος τι τῆς Λι- BARS
IV.
θύης τὸ σίλφιον.] Fortasse, εἶδος τι τῆς βοτάνης τὸ BARS
IV.
σίλφιον.

AZATTOΣ. Παλαιῆς καὶ κόνις.] Legendum,
Παλαιότης. Hesych. Ἀζα, κόνις, παλαιότης, κό-
πος ἐν ἀγείῳ ἀπομένεσα. Latini, *Situs*.

ΛΑΤΡΟΣΤΑΤΑΙ. Οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοὶ ὄντες.]
An legendum, φίλοι? Hesych. Ψιλόν, γυμνόν·
ut opponatur τῷ, ἐπιείαγμένοι, quod sequitur.
Vide Jungerman, ad Polluc. lib. iv. 15. p. 412.

ΠΟΙΚΙΛΟΝ. Ἰμάτιον ζωγραφητόν.] Ita distin-
guendum. Pollux. lib. iv. 115. p. 417. Καὶ
ἐσθῆτες μὲν τραγικαί, ποικίλον. Οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο
ὁ χιτών. *Vestis Tragica interior picta*.

ΠΑΖΕΙΝ. Τρώγειν. Κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν μιμη-
τικῶς ἐπὶ τῇ ἡχῇ.] Pro τρώγειν, an τρύζειν legen-
dum? Hinc corrigendus Pollux lib. v. 13.
p. 523. Εἵποις ἂν, καὶ ἀράζειν, καὶ ἀράζοντας. Lege,
καὶ ράζειν καὶ ράζοντας.

ΩΝΙΟΤΣ. Ἀγοραῆς.] Demosthenes contra
Androtion. p. 216. Edit. Taylor. Ἰσε ὁρόβας
όντας ὀνίους.

ΑΝΑΚΟΓΧΥΛΙΣΑΙ. Ἀναγαγαρίσαι.] Plato
Sympos. p. 16. Edit. Oxon. Ὅδατι ἀνακογχυ-
λίσσον. Quare λίσσω et λιάζω five λιάω. Arist-
ides

PARS
IV.

ides vol. i. p. 349. Edit. Jebb: Οἱ δὲ ἰατροὶ, τὰ
πρὸ τῶδ' ἀνακογχυλιάζειν τὲ ἐκέλευον, καὶ σκέπην
ἀκριβεστάτην καὶ τὰ τοιαῦτα εἰσηγῶντο.

ΛΙΣΠΑΙ.] Plato Sympos. p. 24. Φόβος ἔν
ἐνεσιν, εἴαν μὴ κόσμιοι ᾤμεν πρὸς τὰς θεάς, ὅπως μὴ
ἢ αὐτῆς διακριθσόμεθα, ἢ περιμῖν ἔχοντες, ὥσπερ
οἱ ἐν ταῖς σήλαις, καταγραφὴν εὐτετυπωμένοι, διαπι-
πρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας γεγονότες, ὥσπερ ΛΙΣΠΑΙ.

ΣΠΟΤΔΑΡΧΙΑΙ. Κατὰ σπεδὴν ἄρχοντες.] Lege,
Σπεδάρχαι. Xenophon Sympos. p. 61. Οἶμαι
πολὺ ἂν τὴν κατασκευὴν μοι λαμπροτέραν Φανῆναι, εἰ
ἀνδράσιν ἐκκεκαθαρμένοις τὰς ψυχάς, ὥσπερ ὑμῖν, ὁ
ἀνδρῶν κεκοσμημένος ἐστὶ μάλλον ἢ εἰ στρατηγοῖς, ἢ ἱπ-
πάρχαις, ἢ ΣΠΟΤΔΑΡΧΑΙΣ.

ΕΜΒΑΤΕΥΣΑΣ. Ζητήσας, ἐπιβατνώσας.] Pro
ἐπιβατνώσας Heinsius legit ἐπιβαθμώσας. Le-
gendum, ἐπιβατεύσας. Hesych. Ἐπιβατεύουσιν, ζη-
τῶσι. Utitur Xenophon Sympos. p. 75. Ἐν τῷ
αὐτῷ βιβλίῳ ἀμφοτέροι ἐμβατεύετε τι.

ΒΡΕΝΘΙΟΝ.] Schol. ad Lucian. de Merc.
Cond. vol. i. p. 25. Edit. Grævii: Βρενθυόμενοι.
Ἀλαζονεύόμενοι, ἢ λυπόμενοι, ἢ δυσχεραίνοντες. Βρένθιον
δὲ μῦρον τῶν παχέων, οἱ δὲ ἀνθινον μῦρον. Καλεῖται
ἢ ὀρεόν τι βρένθος, ὃ ἐνίοι κόσιφον καλεῖσι.

ΙΣΑ. Ἄλες, θάλασσα.] An legendum, Ἰσα-
λῆς, θαλάσσα? Vox nova et elegantissima.

ΜΑΨΑΤ-

ΜΑΥΑΤΡΑΙ. Αἱ ματαῖαι αἵμοι.] Pro αἵμοι lege ἄνεμοι. PARS
IV.

ΖΩΤΙΚΟΣ. Οἷοσερεῖν.] An οἷός τε ζῆν?

ΟΜΟΧΕΤΑΙ. Οἱ συμμείχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν.] Legendum, Ὀμοχύται. Sic Οὐλοχύται. *A libatione.* Sed ita Thucydides lib. iv. 97. p. 296. Ὡσε ὑπέρ τε τῆς θεᾶς καὶ ἑαυτῶν Βοιωτὲς ἐπικαλεσμένους τὰς ΟΜΩΧΕΤΑΣ δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν, αὐτοὺς ἐκ τῆς ἱερᾶς ἀπιόντας ἀποφέρειν τὰ σφέτερα αὐτῶν. Ubi Schol. Ὀμωχέται, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν ναῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ΟΜΩΣ. Πλὴν, ὅμως, ὁμοίως.] Distingue Ὀμως, πλὴν. — Ὀμως, ὁμοίως.

ΔΩΛΕΝΝΕΤΟΣ. Ὑπόβλητος.] Forſan, Δωλογέννητος. Pro Δελογέννητος.

ΑΛΙΑΙΑΝ. Ἐκκλησίαν.] Scribendum, Ἀλίαν, ut Sopingius. Vide Cl. D'Orville ad Chariton. Aphrodis, lib. i. 6. p. 71.

ΤΙΤΤΠΑΙ. Αἱ ἐμπύλαι, αἱ πλάναι.] Hesych. supra: Ἐμπύλαι, αἱ νύμφαι. Salmaf. *Infulae.* Quare scribendum forſan, Ἐμπύλαι, αἱ νυμφῶν, ut desideretur nomen *infularum*. Hesych. Πλανίς, τὸ τῆς νύμφης χρυσὴν διάδημα. Quare forſan pro πλάναι, πλανίδες scribendum. Suidas: Ἐκ

PARS IV. Ἐκ τιτυνῶν ἔκ μικρᾶς ἡλικίας. An scribendum,
 Ἐκ τιτύπων? An, Ἐκ τιτθῶν?

ΓΛΟΤΡΕΑ. Χαύσρα. Φρύγες. Γλαρὸς, χρυσός.]
 Restituenda vox Dosiadæ Ar. p. 134. Edit.
 Salmaf.

Εἰς γὰρ βωμὸν ὄρεῖς με μήτε ΓΛΟΤΡΟΥ
 Πλίνθοις, μητ' Ἀλύβης παγέντα βάλαις.

Ita legendum. Vulgo ταγχέραι. Salmafius cor-
 rigit γ' αὐρῆ. Sed nostra lectio est unice vera.

ΠΟΛΤΩΡΕΙ.] Josephus Antiq. Jud. lib. v.
 9. 2. p. 305. Ἐτελήρηκε δὲ αὐτὴ καὶ ἡ Νααμὶς ἀπο-
 μοῖραν βρωμάτων τινῶν οἷς αὐτὴν ἐπολυώρην οἱ γεγο-
 νεύοντες.

ΑΛΙΜΟΙΣ.] Plutarch. Sympot. p. 21. Τὰ
 δὲ Ἀλιμα ταῦτα καὶ Ἀδίστα φάρμακα μάλλον ἢ Σιτία
 πυνθάνομαι.

ΑΠΟΣΚΟΡΑΚΙΖΕΙΝ. Ἀποδοκιμάζειν.] Ta-
 tian. Orat. ad Græcos §. xx. p. 48. Τὸ δὲ καθ'
 ἕκαστα δυνατόν κατανοῆσαι, τῷ μὴ κενωδῶς ἀποσκο-
 ρακίζοντι τὰς θεοτάτας ἐρμηνείας.

ΣΤΗΤΑ. Γυνή.] Vox occurrit apud Do-
 siaden in Ara Secunda:

Ἡμέροσενός με ΣΤΗΤΑΣ
 Πόσις Μέρου δισαβός.

Item in Theocriti Fistula:

Ψυχάν

Ψυχὰν αἰὲ βροτοῦσιν
 ΣΤΗΤΑΣ οἷσσι Σαέτιας
 Κλωποπάτωρ, ἀπάτωρ,
 Λαρνακόγχε χαροῖς,
 Ἄδν μελίσδοις,
 Ἐλλοπι κέρα,
 Καλλιόπα
 Νηλεύςω.

ΕΠΙΠΡΗΤΗΝ. Αἰγὸς ἡλικία.] Nihil mutan-
 dum, nisi ἀρνὸς pro αἰγὸς. Hesych. infra: Πρη-
 τήνας, τὰς ἐνιαυσίως ἄρνους.

ΗΤΡΙΟΝ. Ὑψηλὸς ἑλαφος.] Corrigit Gro-
 novius, ὕψηλὸς ΤΑΦΟΣ. Fortasse, ΕΔΑΦΟΣ.
 Hesych. Ἐδαφος, ἡ γῆ. Adeo ut Ἥτριον sit *Terra*
in altum congesta. Tumulus.

ΑΘΡΑΩΣ. Ἀπλῶς.] Forfan, Ἀθρόως.

ΧΑΛΗΚΕΣ.] Recte corrigunt, Χάλικες. Uti-
 tur Thucydides lib. i. 93. p. 61. Ἐντὸς δὲ ἔτε
 χάλιζ, ἔτε πηλὸς ἦν.

ΕΚΒΟΛΗ ΛΟΓΟΥ. Παράβασις.] Respexit
 Thucydidem lib. i. 97. p. 64. Ἐγραψα δὲ αὐτὰ,
 καὶ τὴν ἐκβολὴν τῷ λόγῳ ἐπισησάμην. Ubi Schol. ἐκ-
 τροπήν. Philostrat. p. 200. ἐκβολὴ τῷ λόγῳ. Quin
 et MSS. Schol. ad Thucydidem παράβασιν ἢ
 μετάβασιν exponunt cum Hesychio.

ΑΓΧΩ-

PARS
IV.

ΑΓΧΩΜΑΛΟΙ. Παρὰ μικρὸν ἴσαι.] Respexit Thucydidem lib. iii. 49. p. 198. Οἱ Ἀθηναῖοι ἤλθον μὲν εἰς ἀγῶνα ὁμῶς τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χείροτονίᾳ ἀγχώμαλοι. Ubi Schol. Ἀγχώμαλοι. Ἐγγὺς ἴσαι, παραπλήσιοι, ἰσοσθενεῖς. Sed vulgo male interpungunt, Ἐγὺς, ἴσαι.

BYZHN.] Thucydides lib. iv. 8. p. 242. Τῆς μὲν ἔν ἑσπλῆς ταῖς ναυσὶν ἀνιπρώρες βύζην κλήσειν ἐμελλον. Ad quem locum vide Cl. Dukerum.

ΖΑΙΚΛΟΝ. Δρέπανον.] Recte emendant, Ζάγκλον. Thucydides lib. vi. 4. p. 380. Ζάγκλη ἦν ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ΖΑΓΚΛΟΝ καλεῖσιν. Vide Etymol. Magn. v. Ζάγκλον. Quod fugit Cl. Bentleium ad Callimachi Fragment. N^o, xxii.

ΕΠΗΛΥΓΙΖΟΝΤΑΙ.] Vide omnino viros doctos ad Thucydidem lib. vi. 36. p. 402. Edit. Dukeri.

ΑΝΑΚΩΣ.] Vide Cl. Waff. ad Thucydidem lib. viii. 102. p. 570.

ΠΡΟΣΕΣΘΑΙ. Ἐκδέναι.] Imo, Προέσθαι, opinor. Hesych. Προέσθαι, προδέναι. De Προέσθαι vide Suidam ad vocem. Utitur Josephus lib. ii. v. p. 75. Τῶτον ἔν Φῆς ἐκ τριῶν ἀποθλιβέντα βοτρυῶν χερσὶ ταῖς σαῖς προσέσθαι τὸν βασιλέα.

ΔΙΑΚΟ-

ΔΙΑΚΟΝΙΣ. Ἐπὶ ὑφῆς ἱματίῃ.] Josephus PARS
IV.
lib. iii. 7. p. 140. Ὁν ἐπιζώνοντα κατὰ σῆθος,
ὀλίγον τῆς μαχαλῆς ὑπεράνω τὴν ζώνην περιάγοντες,
πλατῆαν μὲν ὡς εἰς τέσσαρας δακτύλους, διακένως δ'
ὑφασμένην ὥστε λεβηρίδα δοκεῖν ὄφεως. Sed et supra
p. 137. voce διάκενος utitur de auro confiato. Ἰσ-
τάται λυχία ἐκ χρυσοῦ κεχωνευμένη διάκενος, σαθρὸν
ἔχουσα μῆλ' ἐκατόν. Hic forsan legendum, ΔΙΑ-
ΚΕΝΩΣ.

ΠΡΟΣΟΔΟΣ — Κέρδης προδήκη.] Æschines
contra Ctesiphont. p. 447. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἐ
κεφαλῇ, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται. Sed scribe, ἀλλὰ
κεφαλαῖον κέκτηται. Nam illud πρόσοδον ex glossa
natum est. Vide omnino nos ad hunc locum
in Notis Taylor. vol. ii. p. 648. Hinc προσ-
οδεύεσθαι Josepho lib. iv. 8. pag. 244. Οὐ γὰρ
δίκαιον ΠΡΟΣΟΔΕΥΕΤΕΣΘΑΙ τῇ ὁμοφύλῃ τὰς
τύχας.

ΚΑΙΡΙΑ — Ἐπικίνδυνα.] Restituenda vox
Josepho lib. iv. 8. p. 249. Edit. Havercamp.
Ὡς ἂν προειδότες ἂν χρὴ ποιεῖν, ἐν τῇ χρείᾳ τῶν σωτη-
ρίων εὐπορήτε, καὶ μὴ τότε ἂν δεῖ ποιεῖν ἐπιζητήτες, ἀπα-
ρασκεύασαι τοῖς ΚΑΙΡΙΟΙΣ παραπέσσητε. Vulgo
τοῖς καιροῖς. Forfan τοῖς κακοῖς habet Cl. Editor.
Male. Τοῖς καιροῖς opponuntur τοῖς σωτηρίοις.
Nicephorus in Synesium p. 353. Οἱ μὲν ἀκα-
πλήυτον ἔχοντα φέροντες κρίσιν, οἱ δὲ πάντοτε μοχ-
θηρῶν

PARS IV. θηρὰν καὶ νοσῆσαι τὰ ΚΑΙΡΙΑ. Apud Josephum ἀντὶ τῆ παραπέσῃτε legendum etiam ΠΕΡΙΠΕΣΣΕΙ-ΤΕ. Sic infra lib. v. 8. p. 303. Ἐδε γὰρ αὐτὸν συμφορᾷ περιπεσῆν.

ΠΝΙΞ. Τόπος Ἀθήνησι, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι.] Legendum, Πνῶξ. Vide Thucydidem lib. viii. 97. p. 567. ubi legendum πνυκὶ ἐκκλησίαι pro πυκναί. Ἐγίνοντο δὲ καὶ ἄλλαι ὑπερὸν ΠΝΥΚΙ ἐκκλησίαι, ἀφ' ὧν καὶ νομοθέτας καὶ τὰλλα ἐψηφίσαντο ἐς τὴν πολιτείαν. Quomodo et Cl. Kuhnus ad Pol- lucem lib. viii. §. 132.

ΔΕΙΝΟΣ. Φοβερός, ἐστραμμένος.] Forfan, ἐπ-εστραμμένος. Vel forfan, συνεστραμμένος, ut respex- erit Δίη. Hesych. Δίη, συστροφὴ ὑδάτων.

ΑΤΜΕΝΙΑ. Δαλία, δυσυχία.] Ita voce utitur Paulus Silentarius in Epigrammate,

Εἰς κωνσταντῖνα.

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ ἔτινα πόντιον ἰχθύν,
Οὐ πλεον ἄγρευω πλέγμασιν ἡμετέροις,
Ἀλλὰ βροτὲς ἐθέλοντας· ἀλεξήτεια δὲ τέχνη
Ἀνέρα μγάων κέντρον ἀλευόμενον
Ἐκ θαλίσ ἀβρῶτα μεσημβριόοντα φυλάσσει,
Οὐδὲν ἀφαιροτέρη τέχνης ἀσχύου.
Ἵππε δ' ἀσφάλικτον ἄγω χάριν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Δμῶας μυσόβας ῥύομαι ΑΤΜΕΝΙΗΣ.

ΥΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ. Προφάσεως.] Josephus in

in Proemio p. 5. Καὶ πολλὰν ὑποτίμησιν τοῖς προ-
ηροῖς ἔδωκεν.

PARS
IV.

ANETEILAIEN. Ἀνεβλάστησεν.] Respexit Jo-
sephum lib. i. 1. p. 6. Κατ' αὐτὴν δὲ ταύτην τὴν
ἡμέραν εὐθὺς φυτὰ τε καὶ σπέρματα ἤϊθεν ἀνέτειλε.
Hic tamen reddo, *exortiri fecit*. Ut Matth. v.
45. Ὅπως γένηθε ὑπὸ τῷ πατρὶος ὑμῶν τῷ ἐν ἑβραίοις,
ὅτι τὸν ἥλιον αὐτῷ ANATELLAI ἐπὶ πονηρὰς καὶ ἀκα-
θάρτους, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

ΕΥΛΗΠΤΟΝ. Εὐκόλως λαμβανόμενον.] Jose-
phus lib. i. 16. p. 45. Καὶ ὁ μὲν, ἐπὶ ταύτης αὖν
τῆς διανοίας, ἐπὶ τὸ φρέαρ παραγίνεται — καὶ οὐδ' εὐ-
λήπτου ἵνα τὸ ὕδωρ. Huc forsan respexit He-
sychius.

ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ. Φρέαρ, ἔφορος.] Hinc Περιπό-
λιον, Φρέριον. Thucydides lib. vi. 45. p. 407.
Καὶ ἐς τὰ ΠΕΡΙΠΟΛΙΑ τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρέαρ ἐσεκό-
μιζον. Quomodo et MSS. Vulgo male περι-
πλοια. Vide Cl. Editorem ad locum.

ΠΕΡΔΙΚΟΣ ΚΑΠΗΛΕΙΟΝ. Χαλὸς καὶ κάπηλος ὁ
πέρδιξ ἦν.] Vide nos Emend. in Suidam P. II.
v. Καπηλῆς.

ΕΠΟΤΕΥ. Διὰ τί, ἢ ἐπὶ τίνος.] Scribe, Ἐπ'
οὔτε. Pro ὅτε scilicet.

ΑΝΑΔΟΧΟΣ. Καὶ ἀναδοχεύς.] Thucydides
lib.

PARS lib. viii. 81. p. 554. Περὶ αὐτῶν δ' ἂν μόνως Ἀθη-
 IV. ναίοις εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαίτο. Ubi Schol.
 Εἰ αὐτὸς κατελθὼν. Ἦγεν, ἀνασωθεὶς Ἀλκιβιάδης
 ὀπίσω, ἀνάδοχος γένοιτο.

ΣΤΡΡΑΣΣΕΙ. Συμπίπτει.] Thucydides lib.
 viii. 96. p. 566. Καὶ ἄδηλον ἂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς
 συρράξουσιν. Nisi ibi συνάρξουσιν legendum. Vide
 Hesych. v. Συνάρξει. Schol. ad Thucydidem
 infra lib. viii. 104. p. 571. Συμμιζαί, συμπι-
 σείν, συρράζει.

ΣΕΙΠΟΜΑΣΤΗΣ. Εἶδος ἀκοντίου.] Meminit
 ejus Josephus lib. vii. 2. p. 369. Φοροῦντες
 ὅπλα θυρεὸν καὶ ΣΕΙΠΟΜΑΣΤΗΝ. Anglice, *A*
Tuck. Vide Suidam v. Σιρομάσης.

ΕΞΑΤΤΗΣ. Παραντίκα.] Scribo, Ἐξ αὐτῆς.
 Et sic Josephus lib. vii. 6. p. 378. ΕΞ ΑΥ-
 ΤΗΣ ἐπεμψεν ἐπ' αὐτὴς. *Statim misit*. Idem
 lib. xv. 6. p. 757. Ἦν δὲ καὶ κείνοις ἐντολὴ, μα-
 θόντας τὶ περὶ αὐτῆς διαχερῆς ΕΞ ΑΥΤΗΣ ἀμφοτέρας
 διαχερίσασθαι. Substantivum aliquod subintelli-
 gitur. Conjunctim autem occurrunt apud S.
 Paulum ad Philippens. ii. 23. Τετὰρ μὲν ἐν ἐλ-
 πίζω πέμψαι, ὥς ἂν ἀπιδῶ τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξ αὐτῆς.
 Subaudi ἡμέρας. Josephus lib. viii. 2. p. 418.
 Καὶ ἐκείνης λοιπὸν τῆς ἡμέρας, ὥς θείαν ἔχοντι διά-
 νοιαν, αὐτῷ προσεῖχον.

ΑΡΤΕΤΑ.

ΚΟΠΙΣ — Σῦκον.] Pollux lib. i. §. 242. PARS
p. 142. Οἱ δὲ Κωμωδοὶ καὶ ἰαχάδα ΚΟΠΗΤΗΝ λέ-
γουσιν. IV.

ΨΗΝΑΣ. Τὰ σπέρματα τῶν ἀρρένων Φοίνικων.]
Pollux p. 143. Ὁ δὲ καρπὸς τῆς ἀρρένης Φοίνικος,
Ψήν.

ΨΑΦΑΡΑ. Ψαθυρά.] Male corrigunt, Ψα-
φερά. Josephus lib. iii. 1. p. 117. Ψαφαρὰ γὰρ
ἐστίν. Scilicet, χώρα.

ΑΡΤΕΤΑΙ. Ἀντλεῖ.] Forsan, Ἀρύεται. Jo-
sephus lib. vii. 7. p. 383. Ἐξ ὀλίγης γὰρ φρέα-
τος ἤρτυντο. Legunt ἤρτηντο. Sed vera lectio est
ἠρύοντο. Hauriebant.

ΕΚΛΥΤΟΣ. Ἐνδοξός, τίμιος.] Legendum,
Κλυτός. Vide Hesych. v. Κλυταί. Nam ἐκλυ-
τός aliud est. Josephus lib. vii. 12. p. 400.
Καὶ γενόμενος ΕΚΛΥΤΟΣ ὤφθη ὑπὸ τινος τῶν πολε-
μίων. Recte Interpres, Defatigatus. Male ex
Hesychio Spanhemius, quem sefellit corrupta
lectio.

ΧΡΕΟΛΥΤΗΣΩΝ.] Utitur Josephus lib. vii.
15. p. 411. Οὐ προκατάρχομεν γὰρ εὐποιίας, ἀλλ'
ἀμοιβὴν ὧν ὁ πατὴρ αὐτῶν παρὰ τὴν Φυγὴν ὑπῆρξε μοι
χρεολυτῆμεν.

ΑΠΟΦΟΡΑ. Ὁσμὴ.] Josephus lib. xvii. 6.
p. 845. Πνεύματος τε ὁρθία ἐντασις, καὶ αὕτη λίαν
VOL. IV. R ἀηδὴς

PARS
IV.

ἀσθῆς ἀχθῆδονι τε τῆς ΑΠΟΦΟΡΑΣ, καὶ τῷ πυκνῷ τῷ
ἁδματος. *Interpres, Anbelitus factorem.*

ΡΟΔΑΝΟΝ. Τρυφερόν.] *Josephus lib. xvii. 12. p. 864. Καὶ παρὰ τὸ ἐκείνῳ ῥοδαρὸν τῷ σώματι ἐπὶ τρυφῆς καὶ γεναιότητι συνεχόμενον.*

ΕΙΣΕΦΡΙΚΕΝ. Εἰσεπήδησεν.] *Forfan, Εἰσέφρηκεν.*

ΙΑΣΙΝ. Οἷχονται.] *Josephus lib. xviii. 4. p. 879. Παρὰ Οὐιτέλλιον ἱασιν. Ad Vitellium profisciscuntur. Sic et pag. 907. Ὅμοσε ἔν ἱασι τοῖς πολεμίοις. Ubi male Cocceius, qui corrigit ἰᾶσι.*

ΣΦΑΓΗ. Ὁ κατὰ τὴν καλῶς λέγουσιν τὸν τρόπον.] *Josephus lib. xviii. 8. p. 901. Ἐπὶ τε τὰ πρόσωπα κείμενοι, καὶ τὰς σφαγὰς προδαικύνοντες, ἔτοιμοι καὶ κτινύεσθαι ἔλεγον εἶναι.*

ΕΥΔΟΝ. Ἐλεγον, ἐκοιμῶντο, ἐκάθευδον.] *Istud Ἐλεγον ad Ηῦδων pertinet. Hesych. Ηῦδα, ἔλεγον.*

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ.] *Josephus lib. xv. 5. p. 750. Ἡρώδης — εἶχε μὲν ὡς ἐπελευσόμενος, προθεσμίᾳ δὲ ἐχρήσατο Ῥωμαϊκῷ πολέμῳ. Ad quem locum vide Interpretes.*

ΩΔΕ — Εἰς τῶτον τὸν τρόπον.] *Leon. Twells contra Sykes de Dæmoniacis, legit εἰς τοῦτον τὸν τρόπον.*

τόπον. Recte, opinor. Neque enim Græce dici
ait εἰς sed κατὰ τὸν τρόπον. Sed vide Hesych.
infra v. Ὡδὲ πως. PARS
IV.

ΕΜΠΥΡΕΤΜΑ. Λέφανον.] Scilicet, Ignis re-
liquiæ. Hinc verbum Ἐμπυρεύομαι. Accendo.
Iosephus lib. xvi. 4. p. 793. Πρόφασιν μὲν, ὡς
ὑπεραγωνίων αὐτῷ, τὸ δὲ ἀληθές, ἀφ' ἧς εἶχεν ἐν φύσει
κακοηθείας, τὴν ἐλπίδα μεγάλην κατ' ἐαυτὴν ἔσαν
ΕΜΠΟΡΕΤΟΜΕΝΟΣ, ἕως εἰς τὸτο προήγαγεν τὸν
Ἡρώδη ὀργῆς καὶ δυσφημίας, ὡς ἤδη μὲν ἔχεν δυσμενῶς
τοῖς μερακίοις. Interpres, *Quæstum faciens*, In-
epte. Locus est corruptus. Legendum, ΕΜ-
ΠΥΡΕΤΟΜΕΝΟΣ. *Accendens, Suscitans*. Red-
de, *Spem regni, quæ per se (vel antea) magna*
erat, ACCENDENS. Mox pro καὶ δυσφημίας le-
gerem καὶ δυσμενείας, nisi sequens δυσμενῶς obsta-
ret. Sed legendum, puto, δυσμενίας. Quan-
quam illam vocem non legisse memini. Ele-
ganter dicit, ὀργῆς καὶ δυσμενίας. Atque ita le-
gisse videtur Epiphanius, qui *furoris* vertit.

ΑΝΕΜΥΜΑΧΘΗ. Ὑπέδειτο.] Legendum,
Ἀνέμαιμάχθη. Hesych. Ἀναμαιμάει, ἀναφαίνειται.

ΠΡΕΪΑ.] Utitur Iosephus lib. xvi. 9. p. 812.
Ῥύσια τῶν χρημάτων, καὶ τῶν παρ' ἐκείνοις λήσων Ἡρώ-
δης ἐποιεῖτο.

ΕΠΕΣΣΗΘΟΝ. Ἐπελέκων, ἐπελέπινον.] Scri-
bendum,

PARS
IV.

bendum, Ἐπέσηθον. Respexit Josephum Antiq. Jud. lib. viii. 7. p. 440. Ὑῆγμα δὲ χρυσίῳ — ΕΠΕΣΗΘΟΝ ταῖς κόμαις. *Inspergebant.*

Κ'ΑΙΤ'. Καὶ εἶτα.] Vox Josepho restituenda lib. ix. 2. p. 475. Εὐχαμένε κατ' αὐτῶ. Interpretes, *Contra illum precato.* Imo legendum, Κ'ΑΙΤ'. *Deinde.*

ΚΡΑΝΑΙ. Κρῆναι, (forſan κρηῖναι) τελέσαι, καὶ αἱ τῶν ὑδάτων, (ſcilicet κρῆναι) καὶ ἐπιτελέσαι.] Verbum restituendum Josepho lib. x. 11. p. 540. Τὰ δὲ ὡμολογημένα κρῖναι. Imo legendum, κράναι. *Promiſſa præſtare.* Forſan tamen retinenda vulgata.

ΕΝΔΕΛΕΧΙΣΜΟΣ. Ἐπιμονή.] Utitur Josephus lib. xi. 4. p. 555. Ἦγαγον δὲ καὶ τὴν σκηνοπηγίαν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, — καὶ τὰς καλεχμένους ἐνδελεχισμούς.

ΚΑΘΩΣΙΩΣΕ.] Utitur Josephus de Bello Jud. lib. i. 24. p. 117. Καθωσίωσε τὴν πρεσβυτάτην τῶν αὐτῶ θυγατέρων. *Despondit.*

ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ — Καταμείναι ἢ καταβαλεῖν τὸν ἀρξάμενον ἐχὶ δέκα.] An ἐχὶ δίκην? *Dejicere non jure regnantem.*

ΗΓΤΑΤΟ. Ὁ λαμβάνων ἡγεῖο.] Scilicet, Ἡγυᾶτο *Sponsa*, ἡγετο ὁ λαμβάνων five *Sponsus*. Sed scribendum,

bendum, Ἡγυᾶτο. Quin et pater Ἡγυᾶ. *De-* PARS
IV.
spondet. Vide nos supra P. IV. v. Ἡγυᾶτο. Jo-
sephus de Bello Jud. lib. i. 25. p. 119. Ἦν κα-
κύνω, σὲ καὶ τὸ σὸν ἀξίωμα βλέπων, ΕΝΗΓΓΤΗΣΑ.

ΔΙΩΡΙΕΙ. Νῆκος πολέμῳ.] Forsan, Διωρία,
ἀνοχή πολέμῳ. Vide Suidam v. Διωρία, ubi lo-
cum laudat ex Josepho de Bello Jud. lib. v. 9.
p. 345. quod nemo vidit. Utitur et Josephus
supra p. 137.

ΝΟΣΦΙΖΕΤΑΙ.] Hinc Josephus de Bello
Jud. lib. v. 10. p. 353. Καὶ ὁ μὴ μεταλαβὼν,
ὡς ἀγαθὸς τινὸς ἤλγει τὸν νοσφισμὸν τῆς ἀμότητος.

ΜΙΣΗΤΗΝ — τῇ τροφῇ.] Lege, τρυφῇ.

ΑΠΟΦΟΡΤΙΣΑΣΘΑΙ. Τὸ βάρος ρίψαι.] Jo-
sephus de Bello Judaico lib. i. 13. p. 85. Τὰς
πολλὰς τῶν ἐπομένων ἀποφορτίσας. *Multitudinem*
diminuere. Vide et Suidam ad vocem.

ΔΥΣΩΠΕΙΣΘΑΙ.] Utitur Josephus de Bello
Judaico lib. i. 14. p. 87. Καὶ μηδὲν εἰς τὰς ἐκείνας
δωρεὰς ἀντιπαραχεῖν χρήσεις τοῖς τέκνοις δυσωπεῖσθαι.
Ubi reddendum, *Pudore cogi.*

ΕΠΙΚΑΡΙΠΟΝ. Καρπὸν.] Legendum, Ἐπι-
καρπίαν. Josephus de Bello Jud. lib. i. 16. p. 92.
Διὸ δὴ πρῶτον τοῖς στρατιώταις τὰς ἐκ τῶν πεποιημέ-

PARS IV. νων ἐπικαρπίας ἀπιδίδε. *Fructum ex laboribus suis reddebat.* Respexit Suidas v. Ἐπικαρπίας, κέρδη.

NEMESΗΣΑΙ. Βοσκήσαι.] Imo, Βασκῆναι.

ΑΠΟΡΡΗΣΙΣ. Ἀπορία.] Vide nos ad Suidam v. Ἀπορήσια. Ubi pro εὐπορία lege, ἀπορία.

ΕΞΑΚΡΙΒΑΖΕΙ. Ἐξιχνιάζει.] Utitur Josephus Antiq. Jud. lib. xix. 7. p. 949. Καὶ δὴ τις ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀνὴρ ἐπιχώριος ἐξακριβάζει δοκῶν τὰ νόμιμα.

ΑΠΡΟΣΤΑΤΕΤΤΟΣ.] Josephus Antiq. Jud. lib. xx. 8. p. 973. Ὡς ἐν ἀπροσταλεύτῳ πέλει ταῦτα ἐπράσσετο μετ' ἐξουσίας.

ΕΓΧΥΤΡΙΕΙΣ.] Hinc Ἐγχυτρίμους Maeridi.

ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ. Τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν.] Legendum, Οὔτε φαγεῖν, ἔτε πιεῖν. Respexit Homeri Iliad. E. 341.

Οὐ γὰρ σίτοι ἰδοῦ, ἔ πιεῖσ' αἰδοῦπα οἶνον
Τένε' ἀνάμεινός εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέοιτο.

ΠΑΡΑΓΩΓΑΙ. Ἀπάται.] Josephus de Vita sua p. 4. Τῇ γνώμῃ δ' ἐσυνήρεσκετο Πιστός, παραγενόμενος ὑπὸ Ἰάστ' τῷ παιδὸς καὶ γὰρ ἡ φύσις αὐτῶς ἐπιφανής. Cod. Voss. ἐπιμανής pro ἐπιφανής. Recte. Quare legendum, ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΟΣ ὑπὸ Ἰάστ' παιδὸς

παῖδες — ΕΠΙΜΑΝΗΣ. *Seductus a filio Justo,* PARS
qui natura erat furori proximus. Thucydides IV.
 lib. i. 91. p. 60. Γνὺς δὲ ἐκείνους ἐκελεύει αὐτὰς μὴ
 λόγοις παράγειν. Ubi Schol. Παράγειν, ἀπα-
 τᾶσαι. Vide et Suidam v. Παράγειν.

ΚΑΘΟΥΦΗΚΑΜΗΝ. Ἀφῆκα, εἰάσα.] Re-
 spexit Josephum de Bello Jud. lib. ii. 16. p. 19 f.
 Μαβύρομαι δὲ ἐγὼ μὲν ὑμῶν τὰ ἅγια, καὶ τὰς ἱερὰς ἀγ-
 γέλους τοῦ Θεοῦ, καὶ πατρίδα τὴν κοινὴν, ὡς ὅδιν τῶν σω-
 τηρίων ὑμῖν καθουφικάμην.

ΑΛΙΑΔΕΣ. Μικρὰ σκαφίδια.] Josephus de
 Bello Jud. lib. ii. 21. p. 214. Τὰς ἀλιάδας με-
 τεώρες σαλεύειν ἐκέλευσεν. Quare lego, Ἀλιάδας,
 μικρὰ σκαφίδια. ut Josephum respexerit. Et
 sic quoque Suidas.

ΕΥΗΚΟΟΣ. Εὐδαίμων.] Vox reddenda Jo-
 sepho de Bello Jud. lib. iii. 8. p. 247. Καθαροὶ
 δὲ καὶ ΕΥΗΚΟΟΙ μένουσιν αἱ ψυχαί, χωρὶν ἔραν ἑλ-
 χῶσαι τὸν ἀγιώτατον. Vulgo male ἐπήχοι.

ΠΟΛΥΧΟΥΝ. Πολυειδές.] Josephus de Bello
 Jud. lib. iv. 8. p. 299. Τὸ καταβληθὲν πολυχῶν
 ἀναδίδωσι. Many-fold. Vide et Suidam v. Πο-
 λυχῶν.

ΑΝΕΥΡΥΝΕΙ. Ἐξαπλοῖ.] Josephus de Bello
 Jud. lib. iv. 9. p. 302. Ἀνευρύνας σπήλαια.

ΠΑΣΤΟΦΟ-

PARS
IV.

ΠΑΣΤΟΦΟΡΙΟΝ. Τὸ ΕΙΣ τὸ πᾶσιν φέρον.] Ita lego Josephus de Bello Jud. lib. iv. 9. p. 307. Ὁ δὲ λοιπὸς ὑπὲρ τὴν κορυφὴν κατεσκευάστο τῶν Παστοφορίων. Vide et Suidam v. Πάστοφοριον.

ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΣ. Πολύτροπος.] Vox restituenda Josepho de Maccabæis §. 14. p. 515. Θεωρεῖτε δὲ πῶς ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΣ ἐστὶν ἡ τῆς Φιλοδευκίας σοφία, ἔλκεσα πάντα πρὸς τὴν τῶν τέκνων συμπάθειαν. Ita recte Cod. Lips. Vulgo male πολύτεκνος.

ΟΡΟΦΟΙΤΩΝΤΑ. Εἰς ὅρη περιερχόμενον.] Josephus de Maccabæis §. 14. p. 515. Καὶ γὰρ τῶν πετεινῶν τὰ μὲν ἡμεῖς, κατὰ τὰς οἰκίας ΟΡΟΦΟΙΤΩΝΤΑ, πρὸς τὴν τῶν νεοτῶν. Sed illud ὀροφοιτῶντα nullum locum hic habet. Codd. omnes, ὀροφοιτῶντα. Lego ὀροφῶντα. Ab ὀροφία. Vel, ὀροφιῶντα. Quam tamen vocem non mihi legisse. Hesych. Ὀροφίας, ὅφισ τῶν κατ' οἰκίαν. Hinc forsitan ὀροφιῶν. Nidum in domo facere. Nidulari in tecto domus. Anglice, To roof. Aristoph. Vesp. 206.

Μῦς ἔμὰ Δί', ἀλλ' ὑποδύμενός τις ἔσσι
Ἵπὸ τῶν κεραμίδων Ἡλιασῆς ὀροφίας.

Quare ὀροφιῶντα probo. In loco Hesychii supra citato pro ὅφισ legebam ὄρνις. Sed nil mutandum. Oppianus in Halieut. E. 580.

Ὡς δ' ὁπότε ὀρταλίχοισι χελιδόσι νηπιάχοισι
Νέρθεν ὑπ' ἐξ ὀρόφοιο τυχὼν ΟΦΙΣ ἄγχι πελάσῃ,
Καὶ τὸς μὲν κατέπιφνε καὶ ἔσπασεν ἔνδον ὀδόντων.

Teren-

Terentius in Phormion. Act. iv. 4. 27.

PARS
IV.

Anguis per impluvium decidit de tegulis.

ΗΘΟΛΟΓΟΣ. Θεα^αρις^ς.] Hinc ἠθολογεῖν Josepho de Maccab. §. 15. p. 515. Ὡς τίνα τρόπον ΗΘΟΛΟΓΗΣΑΙΜΙ φιλότεκνα γονέων πατέρα.

ΕΝΑΘΛΟΕΙ. Ἀθλωεῖ.] Lego, Ἐναθλεῖ, ἀθλεῖ, Josephus de Maccab. §. 17. p. 519. Ἡ δὲ μήτηρ τῶν ἑπτὰ παιδῶν ἐνήθλει. Vide Suidam v. Ἀτρεσος.

ΟΛΙΓΟΣΤΟΤ.] Josephus contra Apion. lib. i. 19. p. 450. Αὐτὸς ὀρμήσας ΟΛΙΓΟΣΤΟΣ παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμης εἰς Βαβυλῶνα. Interpres, Cum paucis. Imo, Brevi, paucis diebus. Sed infra, §. 20. p. 452. Ἡγήθεις τῇ μάχῃ καὶ φυγῶν ΟΛΙΓΟΣΤΟΣ. Ubi reddendum, Cum paucis.

ΜΩΥ. Τὸ ὕδωρ.] Josephus contra Apion. lib. i. 31. p. 465. Τὸ δ' ἀληθὲς ὄνομα δηλοῖ τὸν ἐκ τῆς ὕδατος σωθέντα Μωϋσῆν· τὸ γὰρ ὕδωρ οἱ Αἰγύπτιοι Μωϋ καλεῖσιν.

ΕΠΙΒΩΜΙΖΟΝΤΙ. Θύοντι.] Josephus contra Apion. lib. i. 34. p. 466. Τὰς τε ἱερεῖς καὶ ἐπιβωμίτας προσκαλεσάμενον. Sacrificos. Ubi vide Spanhemium.

ΥΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ. Προφάσεως.] Josephus contra Apion. lib. ii. 17. p. 483. Οὐδὲ γὰρ τὴν ἀπ'

PARS
IV.

ἀπ' ἀγνοίας ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΝ ἐπέχεται καταλιπέν.
 Quod mox §. 25. pag. 487. σκῆψιν ἀγνοίας
 vocat.

ΚΕΡΑΜΟΣ — Δεσμωτήριον.] Homer. Iliad.
 E. 387.

Χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο —

Quo respiciens Josephus contra Apion. lib. ii.
 34. p. 491. Ἄλλοι δὲ τρόπον κακῶν ἐν χαλκῷ
 δεδεμένοι δεσμωτηρίῳ.

ΜΗΔ' ΕΤΕΡΟΣ. Μὴ δ' εἰς.] Josephus de
 Bello Jud. lib. v. ii. p. 356. Μιγείσης δὲ τῆς
 παρατάξεως, ὁ μὲν κονιορτὸς τῶν ὀμμάτων, ἡ κραυγὴ
 δὲ τῶν ἀκοῶν ἐπεκράτει, καὶ ΟΥΔ' ΕΤΕΡΩ ΠΑΡΗΝ
 ΕΤΙ ΤΕΚΜΗΡΑΣΘΑΙ ΤΟ ΕΧΘΡΟΝ, ἢ ΤΟ ΦΙ-
 ΛΟΝ. An intelligendum, τῶν δύο? Neuter ami-
 cum aut inimicum cognoscere poterat. Vel, ut
 recte Rufinus, Neque amicum quisquam inter-
 noscere poterat aut inimicum. Hesych. Οὐδέτε-
 ρον, οὐδὲ ἐν τῶν δύο. Sed vide Suidam v. Ἐτερος.

ΕΤΕΡΟΝ — Ἡ ἐν τῶν δυῶν ἡ ἀριστερῶν, νέον
 δεύτερον.] Lego, ἀριστερόν.

ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ. Περὶ νεῦρα.] Forfan, Στρέμ-
 μα, τὸ περὶ νεῦρα. Scilicet, πάθος. Demosthe-
 nes p. 64. Edit Mounteney: Καὶ ρῆγμα, καὶ
 στρέμμα. Vide nos supra P. IV. v. Στρέμμα.

ΤΟΝΟΤΣ.

TONOTE. Τὰς κείρας.] *Funiculos.* Josephus de Bello Jud. lib. vii. 7. p. 422. Τῷ ξίφει θᾶττον ἐκείνος τὸν τόνον κόψας, ἔφθη διαφυγεῖν. PARS
IV.

ΕΥΧΕΡΕΙΑ. Κεφότης.] Sic Josephus contra Apion. lib. i. ii. pag. 443. Περὶ μὲν ἔν τετῶν ἀναγκαίαν ἐποιήσαμην τὴν παρέκβασιν, ἐπιστημῆνα δὲ βυλόμενος τῶν ἐπαγχελεμένων τὰς ἱστορίας συγγραφεὺν τὴν εὐχέρειαν. Ubi Interpres *Facultatem* reddit, nisi error sit *Preli* pro *Facilitatem*.

ΠΗΔΑΛΙΟΧΟΥΜΕΝΟΙ. Κυβερνώμενοι.] *Lego,* Πηδαλιεχόμενοι. Suidas: Πηδαλιεχῆν, κυβερνᾶν. Josephus de Maccab. §. 7. p. 506. Πηδαλιεχῶν τὴν τῆς εὐσεβείας ναῦν ἐν τῷ τῶν παθῶν πελάγει, — κατ' εὐδέναν τρόπον ἔτρεψε τὰς τῆς εὐσεβείας οἰάκας.

ΑΡΘΡΕΜΒΟΛΑ.] Josephus de Maccab. §. 10. p. 511. Οἱ δὲ πικρῶς ἐνέγκαντες τὴν παρρησίαν τῷ ἀνδρὶ, ΑΡΘΡΕΜΒΟΛΟΙΣ ὀργάνοις τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τὰς πόδας ἐξήρθαν. Vox etiam occurrit supra §. 8. p. 508.

ΠΛΗΣΙΕΤΕΡΟΝ. Πλησίον.] Sopingius legit, Πλησιαίτερον. Legendum, Πλησιέστερον. Josephus de Maccab. §. 12. p. 512. Πλησιέστερον αὐτῷ μετεπέμφατο.

ΑΠΕΡΙΣΤΑΤΟΝ. Μωρόν.] Suidas, Εὐπερίστατον, μωρόν.

ΙΣΟΠΑ-

PARS
IV.

ΙΣΟΠΑΛΕΙΣ. Ἐς ἴσον ἐμμένον[τας] ἴσως.] Lego,
Ἐς ἴσον ἀμύνοντας, ἴσως. Vide et nos supra P.I.
v. Ἰσοπαλεῖς.

EMBIANΟΣ. Ἄρης.] Lego, Ἐμβία, (vel Ἐμ-
βιος) ἐμφερός. Hierocles Fragment. p. 290. Ἐκ
τῆ πῶς χρησέον γονεῦσι. Θεῶν τε γὰρ εἰκόνες EMBI-
ΩΤΑΤΑΙ, (οἱ γονεῖς) καὶ ὑπὲρ τὰς τῶν τεχνῶν δυνάμεις
καθιγμένας τῆς ΕΜΦΕΡΕΙΑΣ. Synesius de Regno
p. 32. Δέδωκά σοι ὅπερ ἀρχόμενος ἤησα, λόγῳ μὲν
αὐτὸς ὑποχόμενος ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ βασιλείᾳς σοὶ δειξά-
ν[τι] γὰρ ἐστὶ λόγος ὄντως ἔργῳ σκιῇ· παρὰ σὲ δὲ αὐτὸν
ἀντήτην EMBION ἀπολαβεῖν καὶ κινέμενον. Vide om-
nino nos Emendat. in Suidam P.I. v. Βιδται.

ΠΛΕΥΜΟΝΙΑ. Νόσος ἡ ἐρωτική.] An, Πνευ-
μονία, νόσος ἡ νευρωτική? De Pisce *Pulmone*. Sy-
nesius p. 14. Βίος θαλαττίς πνεύμονος. De quo
Proverbio vide Petavium ad locum. Sed de hoc
loco Hesychii vide omnino Cl. Trillerum in
Observat. Crit. p. 39. qui aliter legit.

ΜΑΓΑΣ. Σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη
τῆς κιθάρας τὰς νευρὰς, καὶ ἀποτελεῖσα τὸν φθόγγον, ἢ
τόκον προσφέρεσα μᾶν μίαν.] Legendum, ἢ τόνον
προσφέρεσα τῇ ἀρμονίᾳ. Nihil verius. MNAN
MIAN — ΤΗΙΑΡΜΟΝΙΑΙ. De MAGADE ita
Philostratus Vit. Sophist. p. 487. βλέπων δὲ

πρὸς

πρὸς τὴν Δημοθέους ῥῆσιν, καὶ Πλάτωνος, καθάπερ αἱ PARS
IV.
μαγάδες τοῖς ὄργανοις, προσήκει ὁ Δίων τὸ εἰπεῖν ἴδιον
ἔν αὐτῇ ἐπεσφραμμένη. Ita et Photius in Bib-
liotheca p. 1052. Τὸ δὲ ἑναρμόνιον ἔχ' εὖρε, (ὁ Ἀσ-
κληπιάδοτος) καίτοι μαγάδας, ὡς ἔλεγεν, ἀπαλλάξας
καὶ μεταθεῖς, ἐκ ἐλάττης ἑκοσι καὶ διακοσίων.

ΑΓΧΙΠΟΡΟΣ.] Synesius Dion. p. 51. Πα-
ρέδοσαν γὰρ αὐτὰς ἄνδρες ἀγχίποροι τῷ θεῷ. Ubi
legendum, ἀγχίσποροι. Vide Suidam v. Ἀγ-
χίσπορος.

ΠΝΕΥΜΑ — Λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια
εἶδη ζῶντα ἀναίσθητα.] Vide Synesium apud nos
supra v. Πνευμονία, et Petavium ad locum. Con-
fer et Suidam v. Πνεύμων.

ΑΥΘΩΡΕΙΤΟΣ. Συντόμως.] Recte Kuster.
Αὐθωρεῖ, τὸ συντόμως. Synesius de Regno p. 18.
Κελεύει αὐθωρεῖ ἀπηλλάχθαι.

ΧΗΤΕΙ ΕΝΕΥΝΑΙΩΝ.] Scribe ἐνευναίων ex Ho-
meri Odyss. Π. 35.

— Ὀδυσῆϊ δὲ πρὸς εὐνὴν
Χήτει ἐνευναίων καὶ ἀράχνην καίται ἔχουσα.

ΣΚΥΘΩΝ ΕΡΗΜΙΑ.] Synesius de Regno
p. 25. Οὗτοι γὰρ εἰσιν αὐτῶν οἱ πάντα χρόνιοι, οἱ
μηδέποτε γῆς ἐγκρατεῖς, δι' ὧν ἡ Σκυθῶν ἐρημία πεπα-
ρομιάσται, φεύγοντες αἰετὶ τὴν οἰκίαν.

ΚΗΡΕΣΣΙ-

PARS
IV.

ΚΗΡΕΣΣΙΦΟΡΗΤΟΣ.] Homer. Iliad. Θ.

527.

Εύχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσιν,
Ἐξέλααν ἐνθάδ' ἐκ κῆρας κηρεσσιφορήτας,
Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.

Quem locum citat Synesius de Regno p. 26.

ΕΥΗΚΩΝ.] Scribe, Εὖ ἦκων. Synesius de
Regno p. 30. Περιβλεπόμενος ὑπὸ πολλῶν τε λεῶν καὶ
τῶν ΕΥΗΚΟΝΤΩΝ δικαίων τε καὶ ΑΔΙΚΩΝ. Ita
legendus iste locus. Vulgo, δικαίων τε καὶ πονηρῶν.

ΛΑΤΣΑΙ. Παριππεύσαι.] An Ἐλάσαι? amissa
litera initiali, ut solet.

ΚΑΤΟΙΟΜΕΝΟΣ — Ὁ ὑπερφανεύμενος.]
Aristeas p. 115. Edit. Haverc. Ὁμοίως δὲ καὶ
τὸ ΚΑΤΟΙΕΣΘΑΙ καὶ νομίζειν ὑπερφρονεῖν ἑτέρας, ὑπερ-
βεβηκότες. Ita legendum ex Cod. Vof. Vulgo,
κατοείδαι. Vide et Suidam v. Κατοίμενος.

ΑΠΟΓΥΙΩΣΕΙΣ. Ἀδενῇ ἢ χολὸν ποιήσεις.]
Aristeas p. 131. Τὰς ὄψεις ἀπεγυώθη. Ita le-
gendum ex Cod. Vossii. Vulgo ἀπεγλυκλώθη.

ΑΠΝΙΓΜΟΤ. Οὐ πεπνιγμένον.] Lego, Ἀπ-
νίκτη. Et sic Alberti.

ΑΝΤΙΠΕΡΙΛΑΧΕΙΝ. Ἀντιστρέφειν.] Legen-
dum, Ἀντιπεριάγειν. Sic et Kusterus.

ΑΤΕΥΚΤΟΤ.

ΑΤΕΤΚΤΟΤ. Ἀνεπάφες, ἀτερπές.] Lego, Ἀν-
εντεύκλις. *Qui affabilis non sit, atque adeo ἀτερπής.* PARS
IV.

ΦΟΙΝΙΚΙΑ — Γράμματα.] Corrigendus
Schol. ad Euripidis Orestem v. 432. Ὁ δὲ Πα-
λαμήδης ἀπελθὼν εἰς Τροίαν τὰ μέγιστα ὥησε τὸν Ἑλ-
ληνικὸν στρατὸν. λιμωτίζοντων γὰρ ἐν Αὐλίδι, καὶ περὶ τὴν
διανομὴν τῶ σίτῃ δυσχεραίνοντων τε καὶ τασιαζόντων, πρῶ-
τον μὲν τὰ Φοινίκια διδάξας ΗΓΕΝ ΑΤΤΟΙΣ, ἴσῃν
τε καὶ ἀνεπίληπτον τὴν διανομὴν ἐν τέτοις ἐπραγματεύ-
σατο. *Ista ἦγεν αὐτοῖς corrupta sunt. Lego ele-*
ganter, ΗΓΟΥΝ ΑΡΙΘΜΟΥΣ. Ubi explicat τὰ
Φοινίκια. Scilicet, *Literas numerales, quibus*
usus est ad æqualem cibi distributionem. Phi-
lostratus Heroic. cap. x. p. 708. Οὐδὲ νομισ-
ματα ἦν. (πρὸ Παλαμήδης) ἔδδε σταθμὰ, καὶ μέτρα,
ἔδδε ΑΡΙΘΜΟΙ. Gorgias Apolog. pro Palamede:
Τις γὰρ ἐποίησε τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου,
καὶ κεκοσμημένον ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμικάς εὐρών,
μήγιστον εἰς πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτοὺς, Φύλα-
κὰς τε τῶ δικαίῃ, γράμματά τε, μνήμης ὄργανον, μέ-
τρα τε καὶ σταθμὰ, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγὰς,
ΑΡΙΘΜΟΝ τε χρημάτων Φύλακα; Aristides vol. ii.
p. 260. Edit. Jebb: Ὅς γε (Παλαμήδης) καὶ σπα-
δαίων καὶ τῶν εἰς ψυχαγωγίαν ἡγεμῶν αὐτοῖς ἐγεγόνει
οὐδὲν ἀπάντων. Ubi Schol. Τὸ σπαδαῖον λέγει,
διὰ τὸ εὐρεῖν αὐτὸν γράμματα ἐξ, καὶ τὰ τακτικά, καὶ
ΨΗΦΟΥΣ. τῶν εἰς ψυχαγωγίαν δὲ, διὰ τὰς κύβους,
καὶ τὰ ἄλλα παίγνια, ἃ λιμώτῃσι τοῖς Ἀχαιοῖς ἔτ-
ἐξεύρεν,

PARS
IV.

ἔξευρεν, ἵνα τὸν νῦν πρὸς ἐκείνοις ἔχοντες, ἥτιον αἰδᾶ-
νοιντο τῷ λιμῷ. Per ψήφως intelligit APIΘΜΟΥΣ.
Vide et Cyrillum contra Julianum lib. i. p. 30.
ubi hæc Hermeti tribuit : Ὁ συντεθεικῶς Ἀθη-
νησι τὰ ἐπίκλην Ἑρμαῖκα πεντεκαίδεκα βιβλία.
— Ἀρ' ἐχὶ καὶ τὸν ἡμέτερον Ἑρμῆν ἀκύνει — καὶ
πρὸς γε APIΘΜΟΥΣ καὶ λογισμῶς, καὶ τὴν μουσικὴν καὶ
τὴν γραμματικὴν ἅπασαν εὐροντα παραδῆναι. Vide
Perizonium Miscell. Observat. v. 8. et præ-
cipue doctissimum Vossium ad Melam lib. i. 12.
Quare nulla dubitatio, quin locum Scholiasta
ad Euripidem recte emendaverim.

ΑΝΑΚΟΓΧΥΛΙΣΑΙ. Ἀναγαργαρίσαι.] Syne-
sius p. 55. Ὁ δὲ ἀπορροφεῖ τε καὶ ἀνακογχυλίζει, τὴ
ναρῶς ἐπιτίθεσθαι τοῖς μέλεσι. Et sic legendum
apud Suidam. Vulgo, Ἀνακογχυλιάσαι.

ΕΡΙΝΝΤΕΣ — Ἡ ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ εἰδωλον.] An,
Atri Ditis? Virgil. *Æneid.* vi. 127.

Noctes atque dies patet atri janua Ditis.

Hesych. Ἑυμενῆς, Ἀφροδίτη. Vel forsan, Ἡ ΦΕ-
ΡΕΦΑΤΤΗΣ εἰδωλον.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΗ. Μεταφορικῶς ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσό-
τῃ τῆς ἡμέρας.] Lego, τῆς ΗΑΙΚΙΑΣ. Trillerus
in *Observat. Crit.* p. 496. legit, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς
μοίρας, aut potius τῆς εὐημερίας. Quem vide.

ΚΩΜΟΣ.

ΚΩΜΟΣ — Ποιμέν^Θ τινός ἢ μένῃ τινός.] PARS
Scribe ἢ ποιμενικῆς τινός. Quæ sunt emendatio IV.
τῶ, ποιμένος τινός.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ. Φωκάδιον, ἢ καμίνιον.] Ita
Triller. in Observat. Crit. p. 473. Ἀπ, Ἀλά-
βα, εὐστρον? Vide Hesych. et Suidam v. Εὐστρον.

ΑΛΛΑΗΜΕΝΟΣ. Πλανώμεν^Θ, ἢ ἀναγεγραμ-
μένος.] An ad Ἀλληγορούμενος pertinet illud ἀνα-
γεγραμμέν^Θ? *ἢ ἀναγεγραμμένος*

ΚΛΕΟΣ — Ὀνειδος ὃ ἐστὶν ἔπαινος.] Forſan
legendum, Ὀ ἐστὶν εἶδος ἐπαινῶ.

ΠΙΤΤΑΟΙΣ — Ὑδάτων τειχέων.] Lego, ἢ
τειχέων. Supra: Πιτυλίας ταῖς καταφοραῖς τῶν
τειχέων.

ΠΙΤΤΑΟΥΣ. Οἱ ἀλεῖπται.] Lego, Οἱ ἀβλη-
ταί. Synesius Calvit. Encom. p. 77. Καὶ πρὸς
πίτταν ἀναζέσσαν παραβάλλεται, καὶ διακυρίτεται δε-
δοταγμένῳ κριῶ, πόρρωθεν εὖ μάλα τὸν πίτυλον κα-
τασείοντι.

ΛΟΓΙΟΝ — Τῆς σκηνῆς τόπος.] Synesius de
Calvit. Encom. p. 78. Οἷς ἅπασιν ἔχεις θαυ-
ματοποιεῖς εἶναι, καὶ μικρὸν ἀπερυθριάσασιν ἐν τῷ Λο-
γίῳ ἀποδεῖναι καὶ σχεδιάσαι τέχνην θεῆας ἀξίαν. Sed,
opinor, verior lectio est Λογέιον — et apud Sy-
nesium Λογέῖον. Quomodo et Suidas.

PARS
IV.

ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΟΣ. Τὸ λέπυρον.] Lego, Περι-
κάρπιον, τὸ λέπυρον. Synesius p. 84. Πεφύνασιν
ἀδέρεις τινὲς ἔσται τῷ ζῶν, καὶ ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΑ παύγνια
φύσεως, ὕλης ἀτελεῖς ἐξανθήματα.

ΕΦΗΒΙΑΝ. Νεωτέραν.] Lege, Ἐφηβίαν.
Ἐφηβία habet Synesius p. 300. *Juventus*.

ΥΠΟΓΕΝΕΙΑΖΩΝ — Ἀπὸ τῶ γενέως ἀπλόμι-
ν.]. Dele ἀπὸ, cum Suida, vel lege ὑπὸ τὸ
γένειον. Utitur Synesius p. 108. Καὶ ἅμα ἐδάκ-
ρυσεν ἂν ὑπογενειάζουσα τὰ παιδάκια, εὖνοιαν οἰκτῶ
προσποιεμένη.

ΦΑΛΛΟΣ. Λευκός, ἢ βόλος, καὶ τὸν φάλλοντα ἐμ-
μάνηον.] Lego, καὶ τὸν φάλληα δερμάτινον. Supra:
Φαληρίς, ὄρνις λιμναῖος ἐντετάμενον. — Φάλης, τὸ δερ-
μάτινον αἰδοῖον. Ita legendus iste locus. Cate-
rum tres voces hic confundit Hesychius. Φα-
λός, λευκός. Πάλος, βόλος. Φαλλός, φάλης δερμά-
τινος. Suidas: Πάλος, κλῆρος. Forſan pro ἐμ-
μάνηον legendum ἐντετάμενον. Vide Suidam v.
Ἰθύφαλλοι. Synesius Dion. pag. 59. Χρυσίον δὲ
οὔτε ἐν ΦΑΛΛΑΡΟΙΣ ἔχω γυναικῶν, ἔτε ἐν νομίσ-
μασιν.

ΒΟΥΛΑΚΑ. Βόλος ὄνομα.] Scribe, Βώλος.

ΠΑΛΜΟΣ. Τρόμος.] Corrigendus Suidas:
Φρίκη, τρόπος, ἄλμος. Pro ἄλμος lege, παλμός.
Suidas: Παλμός, τρόμος.

ΘΡΑΣΟΣ.

ΘΡΑΣΟΣ. Δαίμων.] Scilicet pro *Dæmone* PARS
five *Persona*. Utitur Homerus Iliad. Ε. 416. IV.

— τὸν δ' ἔπερ ἔχει θράσος, ὅσκειν ἰδῆται
Ἐγὼς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός.

ΠΕΡΙΚΛΥΖΟΜΕΝΟΣ. Δοραζόμενος λίαν.] Le-
go, Περικλυζόμενος, περιρραινόμενος λίαν. Laertius
in Diog. Cyn. p. 391. Ὡ κακὸς δαίμων, ἐκ ἐπί-
στασι ὅτι ὥσπερ τῶν ἐν γραμματικῇ ἀμαρτημάτων
ΠΕΡΙΡΡΑΙΝΟΜΕΝΟΣ ἐκ ἂν ἀπαλλαγῆς, ἔτως
ἔδε τῶν ἐν τῷ βίῳ;

ΟΙΔΑΙΝΟΤΣΙ. Φλεγμαίνεσι, οἱ δὲ ἀπόντα τὸ
μέλαν.] An, οἱ δὲ ἅπαν τὸ μέλαν? Sed vide
Triller. Observat. Crit. p. 4. Vide Hesych.
γ. Ἀπισφακέλισεν.

ΣΤΕΝΑΖΕΙΝ — Οἱ δὲ καταμανθάνειν τὰ σή-
θη.] Lego, Οἱ δὲ καταπαίειν. Ad quem locum
vide Cl. Triller. Observat. Crit. p. 89.

ΕΞΠΥΡΚΟΡΙΖΟΜΕΝ. Εἰς πῦρ ἐξηραίνομεν.]
Scribe, Εἰς πῦρ κομίζομεν, εἰς πῦρ ξηραίνομεν. Phile
de Animal. Proprietate p. 214.

Εἰς πῦρ κομιοθὲν καὶ ποθὲν —

Quod vane sollicitant. Vide Triller. Observat.
Crit. p. 142.

ΙΝΗΘΕΙΣΑ. Καθαρθεῖσα, κενωθεῖσα.] Hinc
Ἰηθμός. Hippocrates apud Triller. Observat.
S 2 Crit.

PARS
IV.

Crit. p. 262. Ἐπὴν παραλάβης οἰνόμενον τε καὶ ἐμύντα, μὴ παύειν τὸν ἔμετον ὃ γὰρ ἔμετος τὸν ἰνθμον ΠΟΙΕΙ. Ita legendum. Vulgo, παύει,

ΒΟΡΡΑΣ — Ἐπιδέξις.] Respexit Solomon. Proverb. xxvii. 16. Βορέας σκληρὸς ἀνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξις καλεῖται.

ΚΕΡΚΩΠΩΝ.] Solomon Proverb. xxvi. 22. Λόγοι κερκώπων μαλακοί.

ΕΥΨΥΧΟΣ. Ἰλαρός.] Proverb. xxiv. 31. Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὐψυχος.

ΤΣΤΕΡΟΒΟΥΛΙΑ. Μ[ά]νοια.] Proverb. xxxi. 3. Μὴ δῶς γυναῖξί σου πλεῖστον, καὶ τὸν σὸν νῦν καὶ βίον εἰς ὑπεροβλίαν.

ΧΟΡΤΟΣ — Καὶ τὸν ὄρον ἐκ* γαίαν.] Lego, ἐκ γειτόνων. Et forsan, τὸν οἶκον ἐκ γειτόνων, vel ἐν γειτόνων.

ΑΠΕΛΥΚΗΣΕΝ. Ἀπέτεμεν.] Lego, Ἀπείληκυσεν. Hesych. Δηκῆσαι, πατάσσει.

ΠΑΡΑΘΑΛΠΟΜΕΝΟΣ. Παραθερμαινόμενος, παρακμάζων, παραμυθόμενος.] Ita uno ductu legendum. Vide Alberti Observ. Philol. p. 385.

ΚΕΦΑΛΑ. Κεφάλαιον, ἢ κόσμος τῶν νέων.] Scribe νέων. *Navium* scilicet. Sic mox: Κεφαλον,

Φαλον, μέρος ἐν τῷ πλαίῳ, ἢ κόσμος, ἢ τὰ ἐρέσμα. PARS
Fortasse, ἢ τὰ ἐπίσημα. Vide Alberti Philol. IV.
Obscr. p. 290. Hesych. Εὐπρωρον, εὐπρόσωπον,
ΕΥΚΕΦΑΛΟΝ.

ΛΥΕΙ. Λυσιτελεῖ, ἢ ἀδημονεῖ.] Lego, Δύει τέλη,
λυσιτελεῖ. Respexit Sophoclis Oedip. Tyr. 324.

Φεῦ, Φεῦ, Φρονεῖν ὡς δεινόν, ἐνθα μὴ τέλη
Λύει Φρονῶντι —

Ubi Schol. Ἀντὶ τῷ, λυσιτελεῖ. Illud autem
ἀδημονεῖ ad Ἀλύει pertinet. Hesych. Ἀλύεσσα,
ἀδημονεῖσα.

ΚΛΥΤΑΙ — Πολοὶ ἢ πανταχῶς κηρυττόμενοι.]
Lego, Πολύ. MULTUM, et ubique celebrati.

ΡΤΣΑΙ. Φυλάττει.] Respexit Homeri Iliad.
P. v. 645.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος ἱγας Ἀχαιῶν
Ποίησον δ' αἰθήρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδεάται·
Ἐν δὲ Φάει καὶ ἄλεσσον, ἐπεὶ νῦν τοι εὐαδὲν ἔταες.

Sed vide Alberti Observ. Philol. p. 54.

ΓΕΝΕΣΙΑ — Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.] Ita lego.

ΑΠΕΣΚΥΤΥΙΣΤΑΙ.] Recte corrigunt, Ἀπες-
κύνισται, κέκαρται. Hesych. Γυμνόν — Ἀπεςκυ-
δισμένον.

ΜΑΧΑΙΡΑ. Εἶφος, καὶ παραζώνη.] Forfan, πα-
ραζωστρίς. Hesych. Παραζωστρίς, μικρὰ μαχαίρα.
S 3 ΔΙΟΜΗ-

PARS
IV.

ΔΙΟΜΗΔΕΙΟΣ ΑΝΑΓΚΗ — Ὁ δὲ τὴν μικ-
 ρὰν Ἰλιάδα φησί.] Pro φησί legendum, συνθεῖς.
 Vel saltem, συνθεῖς φησί.

ΑΝΕΤΑΙ. Ἀνύεται, ἀναλῆται.] Respexit Ho-
 meri Iliad. K. 251.

Ἀλλ' ἴομεν μάλα γὰρ νῦν ἄνεται, ἐγὼ δ' ἤως.

ΕΝΙΗΛΑΙ. Ἐμποδίζειν, ἐγκόπτειν ἐπὶ τῶν κατα-
 τασσομένων, μεταφορικῶς.] Lego, καταρεσσομένων,
 Theophrastus Charact. xxv. Ὁ δὲ δειλὸς, τοιῶ-
 τός τις, οἷος πλέων, — ἐρωτῶν ἢ τις μὴ μεμύηται τῶν
 πλεόντων, καὶ τῷ κυβερνήτῃ ἀνακόπλοντος. Sic Latini,
inbibere navem. Scilicet, *Remis.*

ΚΟΝΔΥ.] Voce utitur Propheta Esaias li.
 22. Ἰδὲ εἴληφα ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτήριον τῆς
 πώσεως, τὸ κόνδυ τῷ θυμῷ μῷ, καὶ ἐπαροδήσῃ ἐτι-
 πώσω αὐτό,

ΙΚΝΕΙΤΑΙ — Δεῖται, ἱκετεύει.] Tzetzes
 Schol. ad Hesiodi Ἔργ. v. 512. Φρίσσει, πυκ-
 νῶνται. Lego, ἱκνῶνται. Sed vide Alberti Phi-
 lolog. Observat. ad Nov. Test. p. 447.

ΑΠΤΟΝ. Ἰαχυρὸν, αἰόκητον.] Lege, Ἀάπτον,
 ἱαχυρὸν, ἀνίκητον.

ΕΝΑΡΚΕΙ — Φονεύει, κρίνει.] Pro κρίνει lege
 κτείνει. Illa Φονεύει et κτείνει pertinent ad Ἐναίρει.
 Vide Hesych. v. Ἐναίρει.

ΠΙΜΠΡΑΣ-

ΠΙΜΠΡΑΣΘΑΙ. Πίμπραται. Περμφθοὶ ὀφθοὶ, PARS
IV.
ὀφθαλμῶν τὰ μέλανα. Ἡλεῖοι.] Hefych. supra :
Πεαςὸς — Τὸ περὶ τὴν κόρην μέλαν ὀφθαλμῶ. Cæ-
terum pro πίμπραται legendum πιμπράναι.

ΘΑΥΜΑΝΕΟΝΤΕΣ — Καὶ θηητὸς ῥήης ὁ
θαυμάσιος.] Salmasius, θηητὸς οἶτος. Putat ἰσὸς.
Hefiod. Theog. 30.

— δάφνης ἐριθιλέος OZON
Δρεψάδαυ ΘΗΗΤΟΝ —

ΝΕΙΟΣ — Λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύη χώρα,
ἡ θάλασσα.] Lego, πλειστή χώρα. Hefych. Πλειστή,
ἡ θάλασσα.

ΓΔΟΥΠΗΣΕΝ. Ἐψόφησεν.] Capite truncata
est ista vox. Scribendum erat : Ἐριγδέπησεν.
Nam illud Γ ante vocales tantum ponebatur.
Sic mox : Γέεστον, ψόφον. Scribebatur, Γδέπον,
errore scilicet, pro Ἐρίγδεπον.

ΔΑΛΑΓΧΑΝ. Θάλασσαν.] An legendum,
Δ' ἄλα διὰν, θάλασσαν? Hefych. Ἄλα διὰν, θά-
λασσαν. ΔΑΛΑΔΙΑΝ — ΔΑΛΑΓΧΑΝ.

ΔΕΞΙΑΙ — Καὶ ἐμμένοντα τὰ συντιθέμενα, vel,
καὶ ἀμετάθετα τὰ συντιθέμενα.] Ita legendum.

ΥΛΑΣ. Κρήνας, καὶ ἄνθρωποι.] Lege καὶ ἄνθρω-
πος. Cui non dictus *Hylas*? Vide et γ. Χῶρος,
ubi lege ἄνεμος.

ΕΗΟΣ

PARS IV. ΕΘΟΣ — Νεανίς παρσηνῆς.] Fortasse, Εὐη-
νίς, παρσηνῆς. Hesych. Εὐήνιον, παρῶν. Idem:
Παρσηνῆς — παρῶν. Sed respexit Iliad. A. 393.

Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γέ, περιχέο παιδὸς ἑῶς.

Ut bene Alberti.

*ΑΙΡΕΙΝ ΝΟΕΙΣ. Δοξάζεν ἡγή, &c.] Scribo
Αἰρεῖν.

ΑΚΙΚΤΕ — Ἰαχστα.] Lego, Ἰαχὺς ἔστα.

ΑΡΝΟΡΙΗ. Ὁ μετὰ τῷ ἀρνὸς Αἰρόμενος
&c.] Lego, ἀναιρεμένα.

ΒΑΘΥΓΛΩΣΣΟΙ. Ἐλλόγιμοι ἢ ἀνδρίας.] Lego,
Ἐλλόγιμοι. Ἀμερίας. Vide Hesych. v. Βάδας.

ΒΕΡΩΝΕΤΩΝ. *Ἀλλὰ ἀνετῶν.] Forfan, Βεν-
τῶν, ἄλλοι, Ἐνετῶν. Veneti sive Venetii scilicet.
An Veronenses intelligit?

ΒΡΥΑΔΙΚΤΑΙ. Πολεμικοί. Ὁρχησαὶ μὲν αἰδοίπαι.]
Lego, Βρυαλίχα, παιμενικοί ὀρχησαὶ μετὰ γελοίοι.
Ἰκυκος καὶ Στησίχορος. Vide v. Βρυδαλίχα, et v.
Κῶμος, ubi lege ποιμενικήs.†

ΕΝΟΔΙΟΣ. Ἑρμῆς πάρι.] Scribe Ἑρμῆς παρ
ὁδῷ. Mercurius juxta viam.

† Ita in margine Hesych. — Lego, ὀρχηστή, μιλοποιοί, ὡς
Ἰκυκος. Vel potius, μετ' αἰδίου.

ΕΠΥΘΕΤΟ. Ἦκεν — τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐπιθμός.] PARS
IV.
Legendum, Τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐπυνθάνετο. Hesych. {
Πυνθανόμεν, ἦκεν.

ΗΘΕΑ. Τὰς συνήθεις τόπας.] Alberti in Pe-
ric. Crit. legit πρόπας. Male.

ΘΟΤΡΗΝ. Βάτην.] Supra: Θέρθ, βάτης.
Idem: Βάτας, κατώφερής.

ΤΡΙΧΩΣΑΙ. Θάψαι.] Nescio unde fluxerit
illud τριχῶσαι. Nam χῶσαι est θάψαι. Hinc
χυτή et χωσῆ, ἡ ἐπὶ τῷ τύμβῳ χωνυμένη γῆ apud
Hesychium.

ΑΝΤΗΡΗ. Τὸ (lege τὸν) ἐναντίας ἀντιπαρα-
ταττόμενον.] Respexit Euripidis Phœniss. v. 762.

Καὶ μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρ λαβεῖν,
Καὶ ζυσαθέντα διὰ μάχης, εἰεῖν δόρι,
Κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθέσων ἐμήν.

Ad quem locum egregie nugatur Cl. Abresch
in Animadvers. ad Æschylum p. 16.

ΚΑΤΟΡΓΩΝ. Πεπαλαιωμένος.] Legendum
fortasse, Πεπαινόμενος. Hesych. Πεπαύεται, μα-
λάσσεται. Idem: Ὀργάσας, μαλάζας.

ΒΡΕΝΘΙΝΑ. Ῥιζάρια τινά.] Radices scilicet.
Sic Noster infra: Ῥίζαι, αἱ θείσας τῷ ὀφθαλμῷ
καὶ πάντων φυτῶν. Scilicet, pro Ῥίζαι.

PHTOP.

PARS
IV.

ΡΗΤΩΡ. Ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην, ἢ κρίσιν, ῥήτωρ λέλεχται· ἐκ οἱ συνηγόροι μόνοι.] Ita legendus iste locus.

ΙΣΧΝΟΦΩΝΟΣ. Λεπίόφωτος, ἀπεχόμενος τὴν φωνήν.] Lego, ἐπεχόμενος τὴν φωνήν. *Qui vocem habet impeditam.*

ΠΡΟΣΩΠΟΤΥΤΑ — Ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἐπεμπον.] Forſan, Προσωπέπια, — ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἐπέπλον.

ΚΑΛΛΑΙΟΙ — Καὶ παρ' Αἰγυπτίοις χρῶμα καλαῖόν.] Lego, παρ' Αἰγύλω. Vide Miscell. Observat. vol. iii. p. 91. et Suidam v. Κάλαις.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ. Κάλασκευῆς.] Utitur Jamblichus Protrept. p. 147. Edit. Commel. Ἡ γὰρ τῶν γαμφανύχων φυσικὴ διοργάνωσις λαβεῖν μὲν τάχιστα καὶ ραδίως δεδημιέργηται.

ΕΝΣΤΑΣΙΣ. Ἀνταγώνισμα.] Jamblichus Protrept. loco laudato, Ἀφῆναι δὲ ἢ μεταδῆσαι οὐκέτι, διὰ τὴν ἔνστασιν ἀγκύλων ὄντων τῶν ὀνύχων.

ΕΠΙΣΕΙΟΝ. Ἐφῆβαιον.] Rectius cum Suida et Etymol. Magn. Ἐπίσιον. Mæris: Ἐπήσιον, ἐφῆβαιον. Emendabat Hudson. Ἐτήσιον. Sed legendum, Ἐπίσιον. Lycophron v. 1385. Ἐπέσιον.

ΚΩΛΥΜΗ. Μεμφώδη.] Lego, Κωλύμη, ἐμπόδιον. Suidas: Κωλύμη, κώλυμα, κώλυσις, ΕΜΠΟΔΙΟΝ.

ΙΑΛΑΣΙ.

ΙΑΛΑΣΙ. Δεισμῶς.] Lego, Ἰλασι. Et sic PARS
Kuster. ad Suidam v. Ἰλλάδης. Utitur Ho- IV.
merus Iliad. N. 572.

— ὁ δ' ἐσπόμενος, περὶ δαρι
Ἦσπαιρ', ὡς ὅτε βᾶς, τὸν τ' ἔρεσι βακίοι ἀνδρες
ΙΑΛΑΣΙΝ ἐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγυσιν.

ΑΙΟΟΥΛΓΟΣ. Δεινός, ψευδής.] Legendum
fine dubio, Αἰόλυρος. Nisi præstat, Αἰολυργός.
Ut ἀγαθουργός, μεγαλουργός. Et hoc unice verum
est: quod et interpretamenta confirmant. Vide
Cl. Dawes de hac voce agentem in Miscell.
Crit. p. 261. et nos supra P. II. v. Αἰολυγός.

ΒΟΡΒΟΡΩΠΟΝ. Αἰχρὸν, βορβόρω ἐμφερές.]
Suidas habet βορβόροπιν. Scribendum utrobique
βορβορῶπιν. Ut θεμερῶπις. Ubi Hesych. tamen
male θεμερόπις.

ΧΟΕΣ. Χῶναι.] Sopingius ex Platone, οἱ τῆς
θαλάττης λεγόμενοι χοές. Quæ verba ex Platonis
Theæteto mutuatus est Jamblichus Protrept,
cap. xiv. p. 84. Ad quem locum vide Arce-
rium.

ΧΑΡΑΔΡΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέυ.] Jamblichus Pro-
trept. p. 103. Χαραδριῶ τινὰ βίον διαζῆν. Ubi
inepte Interpres, vitam voraginis ducere. Imo,
avis aquatilis. Cujusmodi est Charadrius. Vide
nos supra P. II. v. Χαραδριός. Aristoph. Av.
1141.

Ἰδωρ

PARS
IV.

Ἵδωρ δ' ἐφόρειν κάτωθεν ἐς τὸν αἶρα
 ὅτι χαρὰ δριόϊ, καὶ τὰλλα ποτάμι' ὄρεα.

ATTEI. Πηδᾶ.] Suidas: Εἰσατέιν, εἰσπηδή-
 σαι. Verbum hoc restituendum Aristophani
 Nab. 992.

Μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσατέιν —

Ita legendum cum Suida. Vulgo εἰσιέναι. Vide
 Kuster. ad locum. Vide et Cl. Dawes Mis-
 cell. Crit. p. 230. qui male hic agit.

METABΟΛΟΙ. Πραγματευτά.] Heraclides
 Polit. de Locris p. 507. Καπηλεῖον ἐκ ἐς μελα-
 βολικὸν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ γεωργὸς πωλεῖ τὰ ἴδια.

ΑΠΟΣΤΗΣΑΣ. Πωλήσας σαθμῶ.] Vide nos
 ad Suidam P. II. v. Κρίος. Aristides vol. i.
 p. 99. Ἀλλὰ καὶ τῇ ἀποσάσει, καθάπερ ἐν σάθμῃ
 ὥσπερ ὅταν τι βεληθῶμεν ἰδεῖν ἀκριβῶς.

ΠΡΟΘΥΜΙΑ. Χαρά.] Vox reddenda Jam-
 blichio Protrept. p. 1. Τὰς ἐν αὐτῷ ΠΡΟΘΥ-
 ΜΙΑΣ προτρέπει εἰς πάντα μαθήματα, πάσας δὲ
 τὰς ἐπιστήμας, — καὶ, ὡς ἐπεὶ εἶπεν, πάντα ὅσα
 μετέχει τῷ καλῷ. Vulgo προθυμίας.

ΑΕΡΟΣ. Εἶδος, ἴος, καὶ ὄρεοι.] Forsan, Αἰροει-
 δης, ἰοεὶς καὶ ἑρεβος. ut vocaverit Poeta nescio quis
 ἑρεβον αἰροειδῆ. Hesiod. Theogn. v. 252.

Κυμοδόκη

Κυμοδόκη θ', ἡ κύματ' ἐν ΗΕΡΟΕΙΔΕΙ πόντω, PARS
IV.
Πνοιάς τε ζευθέων ἀνέμων, οὗ Κυματολήγης.
ῥέει τῶν ῥήτων —

Hesych. Ἰοειδῆς, μέλας. Suidas: Ἰοεῖτα σιδήρεον, τὸν μέλανα. Vel ἀπὸ τῆς, καὶ ὁρεδοί, legere possis, καὶ ἑρεβος. Et pro Εἶδος, ἰος, fortasse, Εἶδος φύσιος. Species sive pars natura. Hesych. Ἐρεβος, σκότος. Homer. Iliad. P. 645.

— ἀλλὰ σὺ ῥύσαι ὑπ' ΗΕΡΟΣ ἡδ' Ἀχαιῶν.

Sed ad hanc vocem vide nos infra p. 286.

ΡΥΠΟΚΑΥΔΑΛΟΥΣ.] Recte corrigunt, Ρυποκόνδυλος. Mæris in v. Ἰζοί, ex Aristophane laudat, Ἰζοί ρυποκόνδυλοι.

ΚΑΚΑ. Κακία, ἡ ὄρεον.] Scribe, Κάκη, κακία. Nisi præstat Κάκα pro Κάκη. Quod placet. Sed ita Suidas: Κάκη, κακία. Ita et Mæris: Κάκη, ἡ Πλάτων, Ἀττικῶς. Κακία, Ἑλληνικῶς. Respexerunt et Mæris et Suidas ad Orat. Epitaph. p. 40. Edit. Bentham. Vide nos supra P. II. v. Κάκη.

ΚΑΚΗ. Πελιά.] Totum hunc locum confusum puto, quem sic scribo: Κάκη, κακία. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς. — Κακηπελίας, κακηχίας. Vide nos supra P. II. v. Κάκη, ubi de ista voce egimus. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς, est ex Scriptore aliquo. Est pars Senarii,

— ἀλλὰ

PARS
IV.

— ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς.

Est ex Euripidis Medea 105. notante Bos.
Observat. Critic. p. 166. et ante eum Barnesio
ad locum :

— ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκῆς,

Τὸ καὶ προέσται μαλθακὰς λόγους φρενί.

KOMMΩΤΡΙΑ. Ἡ πλέκτρα.] Lego, ἐμπλέκ-
τρια. Sic Mæris : Κομμάτριαν, Ἀττικῶς. ΕΜ-
ΠΛΕΚΤΡΙΑΝ, Ἑλληνικῶς.

ΛΑΣΑΝΑ — Ἀφοδευτήριος διφρος.] Resti-
tuendus Eupolis apud Mærin v. Λάσανα. —
Ὡς Εὐπολις Πολέσιν· Ἐμοὶ γὰρ ἔκ ἐστιν ἔδδ' ἐλάσανον
ὅπως γίγνεται. Dele ἔκ, vel scribe ob metrum,
Ἐμοὶ γὰρ ἔκ ἐστιν ἔδδ' ἐλάσανον —

ΦΕΡΜΙΑ — Ἰχθυηρὰ ἀγλαία.] Scribe Φερνία.
Vide Ammonium v. Φερνή.

ΑΕΡΟΣ. Εἶδος, ἰὸς καὶ ὄροβοι.] Forfan legen-
dum, Ἀεροειδὲς, διὸς καὶ ἐρέβος. Schol. MS. ad
Homeri Iliad. II. 233. ΖΕΤΣ γὰρ ἐστιν ἡ τῆς κόσ-
μου ψυχὴ, ΑΕΡΟΕΙΔΗΣ ἔσα. Urfinus in Anno-
tat. ad Bacchylidis Fragment. p. 343. " Auc-
tor Proverbiorum ἐν τῷ ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους
" ἐνδεικνύναι, αἰτ, ἔστι δὲ εἰδωλον σκιῶδες ὁμοίωμα, ἡ
" φαντασία σώματος, ΑΕΡΟΕΙΔΗΣ τε σκία, ὡς δὲ
" Βακχυλίδης

" Μελεμ-

“Μελεμβαφές εἶδωλον ἀνδρός Ἰθακησίας.”

PARS
IV.

Vel forsan, ἡὼς pro ἰος. Sed ad hanc vocem
vide nos supra p. 284.*

KATHMAZEYMENA.] Ita apud Lexic. Περὶ
πνευμάτων p. 211. Edit. Valcken. Τὸ Ἀμάζα
δασύνεται, ὡς ἔπομεν, ἐκ τῆ ἁμα ἄγεαζ ὑπὸ δύο βοῶν·
τινὲς δὲ ψιλᾷσιν αὐτὸ, ἐτυμολογῶντες ἐκ τῆ τὸν ἁμη-
τον ἄγειν ὅθεν καὶ Κατημαζευμένας ὁδὸς καὶ λέξεις λέ-
γομεν, τὰς συνήθεις καὶ κατατετριμμένας.

ΑΝΑΠΑΝΤΟΥΣΙΝ. Ἀνακύψουσιν.] Lege Ἀνα-
παύουσιν, ἀνακύψουσιν. Aristides de Minerva p. 10.
Ἡ Ἀθηνῇ ἀναπνεῖ τ' εἰς αὐτὸν, καὶ συνέσι μόνη μίνω τῆς
γενέσεως μεμνημένη, καὶ τῶν ὠδίνων ἀποδιδῶσα πρέ-
ποντα τὸν μισθόν. Pro ἀναπνεῖ forsan ἀναβλέπει.
Sed verior Cl. Editor, ἀναπαύει. Quod idem
ac ἀνακλίνει.

ΕΠΙΡΩΨΙΑ. Ἐπιτελῇ.] Lego, Εὐτελῇ.

ΠΕΠΡΩΤΑΙ. Τετύπῳται, ὥριται.] Duas vo-
ces confundit. Lego, Πέπρωται, ὥριται. — Πε-
πῳρωται, τετύφλωται. Suidas sic habet. Vide
Miscell. Observ. vol. vii. p. 408.

ΤΕΤΡΕΜΕΝΕΙ. Τρέμει.] Recte corrigunt,
Τετρεμαίνει. Sic Mæris et Suidas.

* Ita in margine Hesych. — Lego unica voce Ἀεροειδῖος, διὸς
καὶ ἱερίου. Schol. MS. ad Homeri Iliad. Π. 233. Ζεὺς γὰρ ἐστὶν
ἢ τὸ κόσμον ψυχῇ, αἰροειδῆς ὄσα. Vide Etymol. Magn. v. Εἶδωλον.

PARS IV. ΧΑΜΑΙΤΤΗ. Πόρνη ἄδοξος.] Scribe ex Ma-
ride, Πόρνη, ἡ ἄδοξος.

ΔΙΕΞΟΔΙΚΩΣ. Πλατείως.] Recte. Ammo-
nius v. Διαλέγεται — Λέγει δὲ ἡ δὲ κατὰ ΔΙΕΞ-
ΟΔΟΝ ἐπέξιων πρᾶγμα. Idem infra v. Ἐρωτῶν
— Πυθαγόρῃ μὲν γὰρ ἐστὶ, τὸ κατ' ἀκοήν ΔΙΕΞ-
ΟΔΙΚΩΣ ἀκθεῖν τὰ ὑπὸ τινος λεγόμενα, αὐτὸν δὲ
ἐρωτῶντα.

ΟΥ ΛΑΙΝΕΙ. Οὐ χολάζει.] Lego, Οὐ λαγ-
γάζει, ἔχολάζει. Vide Hesych. v. Λαγγάζει.

ΠΡΟΣΦΥΓΑ. Καταφυγόντα.] Ammonius v.
Πελαγῆς. Ὁ προσφύγ.

ΣΧΙΤΟΣ. Χιτῶν τις ποῖος γυναικεῖος.] Lego,
Σχιςὸς, χιτῶνίσκος γυναικεῖος. Ita Ammonius:
Σχιςὸς δὲ ἀρσενικῶς, χιτῶν γυναικεῖος. Ἀπολλόδωρος·
Σχιςὸν χιτῶνίσκον τιν' ἐνδεδυκας.

ΑΡΓΕΙΑΙ. Ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα.]
Ammonius: Σχιςαῖ, τὰ ὑποδήματα. Εὐπολις
Φίλοις·

Οὐ δανὰ ταῦτα; τῷ Ἀργείας φέρειν

Σχιςαῖς ἐν ἔργῳ —

*Nonne indignum est, istum calceos elegantiores
Argivos gestare? idque cum operi sit intentus.*

Erat autem Σχιςὴ calceamenti lautioris genus,
testibus

testibus Polluce et Hesychio. Vocabatur etiam **PARS**
 Ἀρβύλη et Ἀρβυλῖς. Sic apud Lexicon Περὶ Πνευ- **IV.**
 μάτων p. 212. Ἀρβύλη καὶ Ἀρβυλῖς, εἶδος ὑποδή-
 ματος ἀργία. Imo, ἀργεία.

ΑΧΡΙΣΑΤΕΕΣ. Ἀληθές.] Fortasse, Ἀχρισ-
 τον, ἐτεόν, ἀληθές. Hesych. Ἐτεόν, ἀληθές. Vöce
 ἄχριστος utitur Mæris, ex emendatione nostra :
 Λευκὴ σαθρὴ, ἢ μὴ κεχρισμένη μίλτῳ, ἀλλὰ Α-
 ΧΡΙΣΤΟΣ. Vulgo, Οὐ μὴ κεχρισμένη μίλτῳ, ἀλλὰ
 χρῖσός.

ΜΥΣΚΕΛΕΝΔΡΑ. Ἀ ἡμεῖς μύσχοδα.] Ita fere
 Mæris. Μυσκέλενδρον, Ἀττικῶς. Μύσχοδον, Ἑλλη-
 νικῶς. Quare nihil mutandum.

ΠΛΩΤΗ — Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς Αἰόλης νῆσος τί-
 θησι.] An legendum, Δήλῳ? Quam πλαγκτὴν
 vocat Callimachus Hymn. in Del. 273. Καὶ
 ἰσομαχὴ ἐκ ἐπὶ πλαγκτῇ. Sed nihil mutandum.
 Respexit Odyss. K. 3.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἐνθαδ' εἵναιεν
 Αἰόλος Ἰπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Πλωτὴ ἐνὶ νήσῳ —

ΣΚΥΤΑΛΗ ΛΑΚΩΝΙΚΗ — Ἔθος γὰρ ἦν ἀρ-
 χαῖον τὸ χρῆσασθαι ταῖς σκυτάλαις, **ANTI** τῶν παρ'
 Ἑλλήσι γραμματείων καὶ βιβλίων.] Ita lego.

ΣΤΙΦΡΟΣ — Εὐθαλής.] Nihil muto.
 VOL. IV. T Hesych.

PARS
IV.Hesych. infra: Στριφνός, σφριγής. Forsan, σφρι-
γής. Α σφριγγών.ΣΤΡΙΓΧΟΣ. Τεχίον.] Voce utitur Mæris
v. Σηκός. Ἐπαυλὶς ΣΤΡΙΓΧΩ περιχομένη. Nisi
mavis θριγγῶ, sive θριγγῶ.ΣΤΥΓΓΕΝΗΣΕΙΣ. Συνεσιάς.] Vide Mærin
v. Στυγηνήσεσιν.ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Ὁ προσατῶν χαρίων.] Scilicet,
ἀγρων. Anglice, *A Hind*. Hinc corrigendus
Mæris v. Ταμίαν, τὸν ΚΑΤ' ΑΓΡΟΤΣ οἰκονόμον
ἢ ἐπίτροπον, Ἀττικῶς. Οἰκονόμον, Ἕλληνας. Editor
κατ' εἰδὸς legit, sed MS. κατ' ἀγρῆς. Unde veram
lectionem restituiimus.ΜΕΣΣΟΠΛΟΥΤΤΟΝ. Προσόφημα τὸ σκώληκα
ποιῆσαν.] An, τὸ κόλακα? *Parasitum*. Vide
Alciphronis Epist. xxxiv. p. 348. ubi ἀντὶ τῷ,
μεσσοπλάτων, legebam μεσοπλάτων. Vide Mis-
cell. Observat. vol. v. p. 290. Forsan tamen,
νεόπλάτων. Et sic Pierfon. emendavit Alciphro-
nis locum Verisimis. p. 97.ΠΙΝΑΚΑΣ. Τὰς σανίδας ἢ τὰ θραύσματα τῶν
ὀρνέων.] Scribendum, τῶν νεῶν. Respexit Ho-
meri Odysf. M. 67.— Πίνακας τε νεῶν ἢ σώματα φωτῶν
Κῦμά θ' ἄλως φορέεσι πῦρός τ' ἐλοοῖο δύνελλαι.

ΟΛΟΣΦΥ-

ΟΛΟΣΦΥΡΟΙ. Ὀλοσφύρατοι.] An Ὀλοσφυρή- PARS
IV.
λαί? ut σφυρήλαος. Sed vide Sopinium. Cor-
rigendus Ammonius v. Δίσκος, ubi legitur ὀλοσ-
φύριον. Σόλος δὲ, τὸ χαλκὸν ὀλοσφύριον.

ΜΕΤΟΙΚΟΙ — Τελῆντες ἀνὰ δραχμὰς ΔΕΚΑ
τῷ ἐνιαυτῷ εἰς τὸ δημόσιον.] Ita scribendum. Vulgo
δώδεκα. Ita et Ammonius v. Ἰσοτελής — Ἐτέλη
δὲ ὁ Μέτοικος κατ' ἐνιαυτὸν Μετοικίᾳ δραχμὰς δέκα.
Sed pro Μετοικίᾳ lege Μετοίκιον.

ΒΑΝΑΤΣΙΑΣ — Ἀλογίας.] Hinc corrige
Ammonium v. Τεχνίτης. Βάναυσος δὲ, ὁ ΑΛΟ-
ΓΟΥ τινὸς ἐπιτηδεύματος. Scilicet, ἔμπειρος. Ita
legendum. Vulgo male, ὁ δι' ἀλόγους.

ΠΡΟΣΑΙΘΕΡΙΖΟΤΕΣΑ.] Lego ob versum :

— Προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.

ΥΠΕΜΒΡΥΟΝ — Ἴνα εὖρη ἀμέλξαι.] Lego,
Ἴνα ἔχη ἀμέλξαι. Vide Miscell. Observat. vol.
viii. p. 175.

ΟΡΜΑΘΟΥ ΕΚ ΠΕΤΡΗΣ — Τῶ τῶν νυκτε-
ρίδων ἀθροίσματος.] Confer Nostrum v. Πινακο-
πώλης. Aristides Orat. in Rom. vol. i. p. 215.
Edit. Jebb. Οἷον αἱ νυκτερίδες ἐν τοῖς ἀντροῖς ἀλλή-
λων τε καὶ λίθων ἔχονται προσπεφυκῆαι, ὥτως ὑμῶν
ἅπαντες ἐξήρτηνται σὺν πολλῷ φόβῳ καὶ ἀρρονοίᾳ, μή τις
ἀποπέσῃ τὰ τε ὀρμαθῶ. Apud Aristidem paulo
T 2 supra

PARS
IV.

supra extat valde corruptus locus, quem hac occasione emendabimus. Καὶ τὸ πρότερον δοκεῖν εἶ δυνατόν εἶναι συμβῆναι, συνῆλθεν ἐφ' ὑμῶν, κράτος ἀρχῆς ἅμα καὶ Φιλανθρωπίας, καὶ μεγάλα τε καὶ ἐκένε ἀρχεῖν ἐγκρατὴς. Hæc varie tentarunt viri eruditi. Sed frustra. Legendum omnino, ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΚΟΝΤΩΝ ΑΡΧΕΙΝ ΕΓΚΡΑΤΗΣ. *Summa potentia cum summa humanitate, quæ et volentes regit, conjuncta. Nihil verius aut elegantius.*

ΣΚΟΤΟΜΑΙΝΑ.] Aristides Eleusin. Orat. vol. i. p. 259. Ὡς νεφέλη καὶ σκοτόμαινα, ἡ νῦν ἐπέχεις τὴν Ἑλλάδα.

ΕΦΗΜΕΡΟΝ. Τὸ κώνειον.] Aristides vol. i. p. 285. Παρατίθεσθαι δέ μοι σῦκα· ἔπειτα παρόντα Κόρον τὸν μάντιν, δείξαι ὅτι ἐνείη φάρμακον τῶν ἐφημέρων.

ΕΜΠΥΟΣ. Ὁ ἐμπυικός, παρὰ Μενάνδρῳ.] Fortasse, Ὁ ὑπόπυος παρὰ Μενάνδρῳ. Aristides vol. i. p. 287. Ἐνταῦθα οἱ μὲν ἰατροὶ πάσας φωνὰς ἠφίσαν· οἱ μὲν τέμνειν, οἱ δὲ ἐπικάζειν φαρμάκοις, ἢ πάντως δεῖν ὑποπύον γενόμενον διαφθαρήναι.

ΕΞ ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ. Ἐξαίφης.] Aristides vol. i. p. 304. Παράσομαι δέ πως ΕΞ ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ εἰπεῖν. *Obiter.*

ΕΛΑΤΗ-

ΕΛΑΤΗΡΙΟΝ.] Aristides vol. i. p. 305. Καὶ PARS
IV.
πῶν ἐλατήριον, εἰς δύο ἡμέρας ἐκαθαιρόμεν, ἕως εἰς
αἷμα ἀπέσσηται.

ΑΠΑΤΣΤΙΑΣ. Ἀπαροχάτας.] Scribo, Ἀπαυσί.
ἀκατασχάτας. Aristides vol. i. p. 305. Ταραχὴ
τῆς θαλάττης ΑΚΑΤΑΣΧΕΤΟΣ.

ΗΜΙΚΟΛΛΙΟΝ. Μέτρον οἶνου.] Scribendum
Ἡμικοτύλιον. Aristides vol. i. p. 316. ΟΙΝΟΥ
δὲ ἔταξε ΜΕΤΡΟΝ, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα ἡμίνα βασιλική
γνώριμον δήπε, ὅτι ἔφραζεν ΗΜΙΚΟΤΥΛΙΟΝ. Hes-
ych. Ἡμίνα, κοτύλη.

ΕΠΙΠΝΕΤΩΝ — Ἀλκαῖος.] Lege,

Συνήγαγ' ἀνδρῶν δυσμενῇ στρατὸν νομεύς
Μένος μὲν ἐπιπνέοντα † —

† Ita in margine Hesychii: Lego,

Συνήγαγ' ἀνδρῶν δυσμενῇ στρατὸν, μένος
Ἐπιπνέοντα —

Sic Homer. Iliad. B. 536.

— μένος πνέοντες Ἀχαιοί.

Item Iliad. A. 508.

Τῷ γὰρ περιδιδίκασι μένος πνέοντες Ἀχαιοί.

Æschylus Eumen. 844.

Πρὶν τοῖς μένος, ἀπαντὰ τι κέτοι.

Sed et στρατὸν ἐπιπνέοντας dixit Euripides Phœnis. v. 796.

— στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνέοντας.

Viri docti in hisce Alcæi emendandis nullam metri rationem
habuerunt.

PARS
IV.NENASMENΩΣ. Ἐπεικῶς.] Forſan, Ἐπι-
πιεσμένως.ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ * τὸ καλλιγραφεῖν.] Scribo,
Εἰς κάλλος γράφειν, τὸ καλλιγραφεῖν. Aristides
vol. ii. p. 132. Λέγων εἰς κάλλος.ΣΤΑΔΙΝΟΝ. Παρὰ Δίῳνι πολίτην.] Fortaſſe,
Παρ' Ἰῳνι, ὀπλίτην. Vide ſupra v. Σταδίη, et nos
infra p. 297.ΨΙΛΙΟΝ. Πτερόν, μακρόν, οἱ δὲ ψέλλιον.] Pro
μακρόν lege, ἀκρόν. Ammonius v. Υάλλιον —
Οἱ Δωριεῖς ψέλλιον (lege ψίλιον) καλῶσι τὸ ἀκρόν.ΦΥΛΙΣΤΙΕΙΜ. Πίπλον πατίματι.] Fortaſſe,
Πεπλον πότημά τι.ΕΜΜΑ. Ἰμάτιον ἢ καθαπτόμενον καὶ ἀπομασ-
σόμενον.] Lego, Ἐμμα, ἰμάτιον. — Ἐμμαγμα, τι
καταθρυπτόμενον καὶ ἀπομάσσομενον.ΡΑΡΙΟΝ. Παίδιον.] Corrigunt, Πέδιον. Sed
opinor, recte Hefychius, Παίδιον. Suidas, Ράρος
ἢ γαστήρ, ἐξ ἧς Ράριον, τὸ βρέφος, Hermesianax
apud Athenæum lib. xiii. 8. p. 597.ΡΑΡΙΟΝ ὀργίων ἀνεμῷ διαποιπύσσει.
Corrigendum igitur Lexicon Περὶ Πινυμάτων
p. 242. Ράριον, ΠΑΙΔΙΟΝ. Καὶ Ράρος, τὸ ἀμ-
βλωθρίδιον βρέφος. Vulgo, Πεδιον.

ΛΕΞΗΝ

ΛΕΣΠΙΝ — "Αλλοι δεσπίδα βαθεῖαν.] Cor- PARS
rige, "Αλλοι δὲ σπιλάδα βαθεῖαν. Vide Hesych. IV.
v. Σπιλάδης.

ΦΕΛΛΕΤΣ. Τὸ δυσεργὲς χωρίον.] Alciphron
p. 446. Φελλέα ἐκκαθαίρειν.

ΟΡΜΕΝΟΣ — Τῆς κράμβης τὸ ἔντος κόμμα.]
Julian. Orat. v. p. 174. Τὰ μὲν ὀρμενά φησιν
ἐοδίασιν τῶν λαχάνων.

ΑΠΕΣΕΙΣΑΤΟ. "Απεβάλλετο.] Musæus de
Herone et Leandro v. 108.

— "Ο δ' ἐνδοθ' θυμὸν ἴανθη,
"Οἷσι πάθος ζυνέηκε, καὶ ἄκ' ἀπείσειατο κῆρη.

ΑΠΟΣΙΤΟΣ,] Julian. Orat. vi. p. 190.
Διεσράφησαν τὸν σόμαχον, καὶ ἀπόσιτοι γεγόνασιν.

ΠΛΑΤΕΑ. Τὰ ἐν πλατεί νεμόμενα μεγάλα.]
Respexit illud Poetæ,

— καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.
Cujus meminit Julian. Orat. vii. p. 227.

ΑΠΤΕΙΛΟΥΣ. Λῆας.] Scribe, "Απτίλεις. Ju-
lian. in Epist. xvi. p. 383. "Ο μὲν μῦθε ποιῶ
τὸν ἀετὸν, ἐπειδὴ τὰ γνήσια τῶν κνημάτων βασανίζη,
φέρειν ΑΠΤΙΔΑ πρὸς τὸν αἰθέρα, καὶ ταῖς ἡλίξ προσ-
άγειν ἀκτίσιν, ὥσπερ ὑπὸ μάρτυρι τῷ Θεῷ, πατέρα

PARS
IV.

τε ἀληθῶς νεοτὶς γινόμενον, καὶ νόθε γονῆς ἀλλοτρι-
μενον. *

ΠΑΡΙΠΠΕΥΕΙ — Παρακολυθεῖ.] Recte. Et
hinc explicandus Julian. Epist. xx. p. 388. Ἦκε
τοῖνυν μετῴρων τῆς ὑπατείας αὐτός· ἀχρεὶ δὲ σε ὁ δημό-
σιος δρόμος, ὀχήματι χρῶμενον ἐν τῇ παρίπτῳ.

NEMESIONTO. Ἐνέμοντο, ἀπὸ τῆς νεμήσεως.]
A. distributione. Respexit Iliad. A. 634. ubi
male Interpres, Paseebantur.

ΘΑΛΛΟΝ. Ὁ ἐοῖσιν οἱ βόες.] Plutarch. de
Audiend. Poet. Ἡ μὲν μέλιττα δῶκεν τὸ ἄνθος, ἡ
δὲ αἶψά τὸν θαλλόν. Virgil. Ecl. ii. 64.

Torva leana lupum sequitur, lupus ipse
capellam;

Florentem cytisum sequitur lasciva capella,

Vide nos supra v. Θαλλόν.

ΙΠΠΟΤΑΚΤΙΚΑ. Ἱππων τάξεις μυιοφόρων.]
Chron. Alex. apud Reines. Var. Lect. p. 459.
Πέπρακεν αὐτῶς (Judæos) εἰς ΙΠΠΟΥ ΤΑΓΗΝ
ἐκασον. Ubi Reinesius, *equi commeatum, rabu-*
lum. Vide Hesych. v. Ταγή. Forfan, εἰς ΙΠΠΟ-
ΤΑΓΗΝ.

* Ita in margine Hesych. — Recte forfan corrigunt Ἀπίλως.
Nisi præstat Ἀπίλως, λείας. Julian. Epist. xvi. Ὁ μὲν μῦθος ποιῶ
τὸν αἰτὸν, ἐπειδὴν τὰ γήσια τῶν κυμάτων βασανίζη, φέρειν Ἀπίλως
πρὸς τὸν αἰθῆρα.

ΑΛΟΣΤΑ-

ΑΛΟΣΤΑΝΗΣ. Θαλασσίης — Ἄλος ὕδαρ, τὸ PARS
IV.
τῆς θαλάσσης ὕδαρ.] Ita scribendum.

BIBΑΣΣΩΝ. Βία βαίνων.] Legendum, Δια-
βαίνων. Ut supra v. Βίβας, διαβαίνων.*

ΣΤΑΔΙΗ — ἤ ἐκ διαδρομῆς.] Lego, ἤ ἐκ
ἐκ διαδρομῆς.

ΣΤΑΔΙΝΟΝ. Παρὰ Δίῳ, πολίτην.] Correxī
supra p. 294. Sed et legendum forsan, Σταδι-
νόν, σάδιον, παρὰ δ' Ἰῳ, ὀκλίτην. Vel pro σάδιον,
σαδιαῖον. Vide Fabric. Bib. Græc. vol. i, p. 675.
Δίῳ. Ubi similis emendatio.

ΠΟΡΙΜΟΝ. Εὐπόριζον.] Aristides vol. ii.
p. 381. Οὐ δακεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἐπα-
νῶν λέγειν, ὡς γόνιμον ἢ πόριμον εἰς τὰ μελή;

ΣΥΜΠΙΤΩΜΑ. Συνάντημα, συμβεβηκός, ἐξεπι-
γαῖον.] Ita legendum uno ductu.

ΣΥΝΑΙΜΟΣ. Ἀδελφός.] Aristides vol. ii.
p. 484. Ὡς Ζεὺ γίνοιτο καταβαλεῖν τὸν σύναϊμον,
Quæ male sollicitat Editor.

ΑΜΑΘΑΙΝΕΙ. Ἀμαθῆ. Ἐσι δ' ἅμα θῆν, ἐρί-
ζεν.] Ita legendum.

* Ita in margine Hesych. — Corrīgunt, Βιβάζων, ex Ho-
meri Iliad. O. 676. et N. 809. ubi Codd. nonnulli, Βιβάζων.
Quæ melior lectio. Sed et legendum, Διαβαίνων, non Βία βαίνων.
Sic supra, Βίβας, διαβαίνων.

PARS IV. ΑΓΑΘΟΝ ΟΝ. Τὴν λίνον.] Scribo, Ἀγαθόν, ταχινόν. Hefych. Θοόν, — ταχινόν. *

ΠΑΙΔΕΡΩΣ.] Alciphron Epist. lib. iii. xi, p. 304. Φύκει γὰρ, ἢ ψιμυθίω, ἢ παιδέρωτι δυστοποῖσσι τὰς παρείας ὑπὲρ τὰς δαίνας τῶν ζωγράφων.

ΚΟΛΑΖΕΙΝ. Περαινεῖν.] Corrigunt, Παρανεῖν. Nescio an recte. Alciphron Epist. lib. i. xxxviii. p. 178. Ἡ δὲ ἐκ ἐτι με Φαιδρῶς τοῖς ἁμμασιν ὀφεται μειδιᾶσα· ἐδὲ ἱλαῶς καὶ εὐμένης διανικτερεύσει τοῖς ἡδύσοις ἐκείνοις ΚΟΛΑΣΜΑΣΙΝ. Ad quem locum vide Cl. Bergler.

ΚΑΚΑΒΑ — Ἡ χύτραν.] Alciphron Epist. lib. iii. v. p. 288. Πλήρη τὴν ΚΑΚΑΒΗΝ ἀνασπασα τῶν χυτροπόδων, ἐδίδό με κατὰ τῷ βρέχματος καταχέαι ζέοντος ὕδατος, εἰ μὴ φθάσας ἀπεπήδησα, παρὰ βραχὺ φυγὰν τὸν κίνδυνον.

ΕΤΕΡΟΝ ΠΟΔΑ — Τὸν εὐάντημον.] Hinc Alciphron, lib. iii. xxvii. p. 334. Οὐκ ἐγὼ σε εἰς τέργασήριον καθήμενὴν παρὰ τὸν Ἀκέσην τὸν ΕΤΕΡΟΠΟΔΟΝ ἀνελόμεν; Claudum.

ΣΙΔΙΑ. Τὰ τῶν ροιδῶν λεπτά.] Pro λεπτὰ lege

* Ita in margine Hefych. — Scribe, Ἀγαθόν, ταχινόν. Hefych. Θοόν — ταχινόν. Ubi melius ταχινόν. Dicitur autem ἀγαθός ab ἄγα et θός, ut ἀγαλλυτός et similia.

λέπυρα. Alciphron lib. iii. lx. p. 426. Τῶν PARS
IV.
ροῖων τὰ ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΑ, ἀ ΣΙΔΙΑ ἤμιν τοῖς Ἀττικοῖς
προσαγορεύειν ἔθος.

ΧΑΛΑΣΤΡΑΙΩΝ — Χαλαστραῖον νίτρον.] Alciphron p. 426. Ἡράκλεις, ὅσα ὑπέστην πράγματα, ῥυμματοὶ καὶ νίτρον Χαλαστραῖω, χθίζινε ζομεῖ τῷ μοὶ περιχυθέντι τὴν γλισχρότητα ἀποκαθαίρων.

TENEΔΙΟΝ ΒΕΔΟΣ.] Alciphron lib. iii. lxi. p. 444. Ἐγὼ δὲ τὴν Φλυαρὸν γλῶτταν ἀποτέμνειν ὁσράκῳ Τενεδίῳ τοῖς βελομένοις ἐτοιμός εἰμι παθεῖν. Ita recte Bergler.

ΣΧΟΙΝΙΣΜΑ — Μέρος.] Deuteron. xxxii. 9. Καὶ ἐγενήθη μέρος Κυρίου λαὸς αὐτῷ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῷ Ἰσραήλ. Hunc locum citat Julianus apud Cyrillum lib. vii. p. 238. Vide nos ad Suidam P. III. v. Σχοῖν.

ΣΤΑΤΗΠΙΑΡΝΗ.] Lego, Στατὴ, πόρνη.

ΚΑΡΤΑΛΟΝ. Τὸ πλεκτὸν ἀγσίον ἐν τοῖς ψαρυτικαῖς κλοδοῖς.] Forsan pro κλοδοῖς legendum κόφινος. Suidas: Κόφινος, πλεκτὸν ἀγσίον. Deuteron. xxvi. 2. Καὶ λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον. Quem locum citat Cyrill, contra Julian. p. 349.

ΤΡΗΤΟΙ

PARS IV. ΤΡΗΤΟΙ ΛΟΒΟΙ.] Recte Palmerius. Respexit Homeri Hymn. in Venerem v. 8.

— EN ΔΕ ΤΡΗΤΟΙΣΙ ΛΟΒΟΙΣΙ

Ἄνθεμι —

Ubi pessime Interpres, *In perforatis auriculis,*

ΛΑΘΡΕΩΣ. Ἀγνώως.] Recte corrigunt, Λαθραίως. Vox restituenda Manethoni v. 20.

Ἦν Κρόνος ἥλιος τ' ἄμφω κατίδωσι Κυθήρην,
Δυσγαμήν παρέχουσι καὶ ἀσασίην ἐπὶ λέκτροις,
Καὶ δάλας μίσγουσιν ἑταιρίσιν, ἡδὲ ΛΑΘΡΑΙΩΣ
Αἰσχίσταις διδράσι κακῆς ἔνεκεν Κυθερέως.

Clam. Vulgo male, λαφύραις αἰσχίως. Sed pro Αἰσχίραις legendum fortasse, Ἀγχίραις.

ΙΔΙΟΣΤΕΤΑΤΩΣ. Καθ' ὑπόθεσιν ἰδίαν.] Cyrillus contra Julian. lib. i. p. 20. Ἄθρει δὲ ἔν, ἄθρει τὲς ὀφθέντας αὐτῷ τρεῖς μὲν ὄντας καὶ ἰδιοσυστάως ἕκασον ὑφεισηκότας.

ΕΑΡΟΝ. Ἴων Ἀχρεῖς ὡς παλαιὸν ἄγει σάρον.] *Inutiles nos ducit tanquam veterem scopam.* Hesych. supra: Ἀγέσραρον, κάλδυνήρον. Fortasse, Ἄγει σάρον.

ΤΛΟΜΑΝΗΣ.] Cyrillus contra Julian. lib. iii. p. 103. Κατακλυσμὸν ἡφίει τοῖς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν, οἰά τινα κῆπον ὑλομανήσαντα καὶ κεχερωμένον ἀπακτώμενος.

ΚΑΤΑΣΠΙ-

ΚΑΤΑΣΠΙΛΑΖΩΝ. Μολύνων.] Cyrillus contra Julian. p. 185. sed alio sensu: Οὐ γὰρ ὅτι πνεύματι^Θ λαύρι κατασπιλάζοντος ἀγριαίνεται θάλασσα, — ὡς ἀνδρὸς ψυχὴ παθεῖσα τὸ δύστρογον καὶ τὸ ἀχάλινον εἰς θυμὸν.

PARS
IV.

ΠΑΛΙΝΑΙΡΕΤΟΝ — Παλινσύγραπτον.] Legendum, Παλινσύγναπτον. Suidas; Παλιναίρετα, οἷον ἐπίγναφα. Forsan, ἐπίγναπτα. New-dress'd.

ΠΡΟΚΟΜΙΩΝ. Προλημμάτων.] Forsan legendum, πρόλημμάτων. Qua voce utitur Tatianus ad Græcos lib. vi. p. 18. Ἐχρὴν δὲ μήτε βασιλέας προλήμμασι θεραπεύειν, ἢ καλακεύειν τὰς ἡγμένους. Vide et Suidam v. Προνομίων.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ.] Vox Προκομιστής occurrit apud Cyrillum contra Julian. lib. vi. p. 205. Καὶ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἕνα τινὰ τῶν ἐπίηδῆων, καὶ γυναιῶν αἰσχρῶν ΠΡΟΚΟΜΙΣΤΗΝ αὐτῷ γεγονότα, Ἡφαισίων ἑτος ἦν, ἀνείπε Θεὸν, βωμῶ καὶ θυσίαις τιμᾶσαι προσέταχεν. A Procurer. Hinc corrigendus Plutarch. Sympot. lib. ii. p. 632. Ὡς καὶ Σωκράτης ἐχρήσατο, τὸ Ἀλκιδένος τὸ φιλοποιὸν καὶ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὖνοιαν, μαστροπείαν, καὶ συναγωγίαν, καὶ ΠΡΟΑΓΩΓΙΑΝ ὀνομάσας. Vulgo male ἀγωγίαν.

ΠΟΡΕΤΣΑΙ. Πέμψαι.] Julian. Epist. xxxix. p. 416. Πορεύσειεν δὲ σε σὺν Ἀσκληπιῶ πάντες οἱ θεοί, καὶ πάλιν ἡμῖν συντυχεῖν δοῖεν.

KATE-

PARS
IV.

ΚΑΤΕΤΜΕΓΕΘΕΙΕΝ. Καταδυναστεύειν.] *Le-
go, Καλεωμεγεθεν, καταδυναστεύειν.* Et sic Suidas,
Cyrill. contra Julian. p. 4. Ἀνατίθεικα δὲ τὰς
ὑπὲρ τῶν λόγων τῇ φιλοχρίστῳ καὶ εὐσεβείᾳ τῶν κο-
ρυφῶν, ἣν αἱ φυλάττοι θεὸς ἐν ἀκλόνητοις εὐθυμίαις
ΚΑΤΕΤΜΕΓΕΘΟΥΣΑΝ ἐχθρῶν. Idem infra
p. 197. Καὶ τὸ δυναστεύειν **ΚΑΤΕΤΜΕΓΕΘΕΙΝ** θά-
νατον καὶ φθορᾶς.

ΠΕΡΙΑΠΤΩΝ. Περιαμμάτων.] *Utitur Aby-
denus apud Cyrill. contra Julian. p. 9. Τὸ δὲ
πλοῖον ἐν Ἀρμενίᾳ περιάπτει ζύλων ἀλεξίφάρμακα
φάρμακα τοῖσιν ἐπιχωρίοις παρέχεται.*

ΣΑΡΑΠΗΣ. Περσικὸς χιτῶν — Καὶ διαρρηχάμενη
τὸν σάραπιν, καὶ τὰς τρίχας καθευμένη ἐτέλετό τε καὶ
βοῇ ἐπαίει. Καλεῖται δὲ καὶ ὁ Πλάτων ὕψος.] *Pro
ἐτέλετο lege ἐτίθητο. Et ἀντὶ τῶ, Πλάτων, recte
Gujet. Πλάτων. Cyrillus contra Julian. p. 13.
Τὸν Σάραπιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φασὶν εἰσθῆναι ἐκ Σινώπης·
τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι τῷ Πλάτῳ, ὅθεν καὶ ἱερὸν ἐκτίζετο τῷ
ἀγάλματι, ὃ καὶ τῇ ἐγχωρίᾳ φωνῇ καλεῖται Αἰγύπτιοι
Ῥάκωτιν· ὅθεν ἕτερον ἢ τὸν Πλάτωνα διὰ τῶν ση-
μαίνουσι.*

ΣΠΑΡΤΙΟΥ. Ῥάμματ[ο].] *Recte, Hesych.
supra: Ῥάμματα, βοσρύχια. Cyrill. p. 18. Ἀπὸ
σπαρτίου ἕως σφαιρωτῆρος ὑποδήματος. A Capite ad
calcem.*

ΠΥΓΑΝΗΣΙ

ΠΥΓΑΝΗΣΙ — Ἐθνος δὲ ἐστὶ πρὸς τῆς Αἰγύπτου.] Legendum, ΠΟΡΡΩ τῆς Αἰγύπτου, ut infra apud Nostrium v. Πύγμαῖοι. PARS
IV.

ΠΡΟΣΕΙΣΑΣ.] Vide nos ad v. Θάλλον. Quin et legendum, ἐπαρσίλας. *Pramittens.* Voce Προσειέν utitur Ælian. apud Suidam v. Γοργών. Utitur et Athenæus p. 25.

ΣΙΡΟΙΣ. Ὀρύγμασι &c.] Vide omnino Valesium ad Harpocrat. p. 51.

ΜΑΡΤΥΡΙΗ.ΣΙ. Βελήσσει, ἐνταλαῖς.] Respexit Homer. Odyss. Δ. v. 224.

—— πᾶρθε δὲ μιν Ἀρτεμὶς ἔχε
Δίη ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.

ΓΝΑΦΑΛΟΣ. Παλός.] Legunt, Πιλός. Sed legendum, Πρίλον. Vide Suidam v. Γνάφαλοι.

ΜΕΓΑΡΑ.] Vide nos supra P. III. v. Ἀνάκτορον.

ΓΥΡΤΕΤΣ. Ἀνακρωφόρος.] Puto duas voces in unam coaluisse. Lego, Γυρτεῦς, ἀκρωφόρος, νωτοφόρος.

ΟΡΤΑΛΙΧΟΙ — Οἱ ἀλεκτρυόνες.] Scilicet, Bæotorum dialecto. Vide Suidam v. Πρερυλίδων, et Kuster. ad locum. Confer et Theocritum Idyll. xiii. 12.

ΑΘΡΑΝΕΤ-

PARS
IV.

ΑΘΡΑΝΕΤΤΟΝ. Ἀσρατον.] Lego, Ἀσρατον.
Sine pede et fundamento, cui innitatur.

ΩΚΙΣΤΟΝ. Τάχιστον.] Callimachus apud
Suidam v. Ἀστυρον.

— Ὅς τ' ὤκιστο εἰς Ἀστυρον ἀγγελιώτης.

Ubi legendum, ὤκιστον. Verbum excidit. Qui
celerrime nuntius ibat ad Asturum. Benth. ὤκισ-
τος, et Hemsterhus. ὤκ' ἴκτο. Atque huc re-
spexit forsan Hesychius: Forsan erat,

Ἦλυθεν ὅς' ὤκιστον —

ΑΤΑΙΘΑ. Λαμυρά.] Lege, Αἶθα, λαμπρά.
Hesych. Αἶθρον, λαμπρόν.*

ΗΡΕΑΤΟ. Συνεφώνησεν.] Lego, Ἠρώσατο.
Hesych. Ἀρμόζεσα, συμφωνέσα.

ΕΧΑΡΑΞΑΝ. Ἠόζαντο.] Pro ἠόζαντο forsan
ἠράζαν. Vel, ἠράζαντο,

ΙΘΡΙΣ. Σπάδων.] Vide Suidam v. Ἀρρεν.

ΚΙΝΑΒΕΤΜΑΤΑ.] Vide Suidam v. Ἀπ' ἀκ-
ροφυσίων.

* Ita in margine Hesych. — Scribendum, Αἶθα, λαμπρά.
Noster supra: Αἶθρον, λαμπρόν. Legerat scilicet Hesychius in
Scriptore aliquo, Ἀτ' αἶθα. Quæ minus recte, ut solet, con-
iunxit.

ΠΡΟΣΑΓΩΓΙΟΝ. Διαθήτης, ἡ τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον.] Delendum ἤ. Vide Suidam v. Περίγρα, et Προσαγωγίον. PARS IV.

ΣΦΙΚΤΑΙ. Οἱ κίναιδες.] Lego, Σφίγλαι. Quod et Kusterus monuit ad Suidam v. Μεγαρική Σφίγες. Quem vide.

ΠΡΟΚΡΙΤΟΝ.] Vide omnino nos ad Suidam P. II. v. Ὀπός.

ΣΤΕΙΛΕΑΝ. Τὴν μακρὰν ῥάφανον.] Pro μακρὰν forsan legendum μικράν. Vide Suidam v. Ὠλακιάδα, et nos supra v. Ἀλάβαστρον.

ΤΟΞΟΤΑΙ. Οἱ δημόσιοι ὑπηρέται.] Qui et ἐτόπλαι dicebantur. Vide Suidam vol. ii. p. 771. ad v. Ὠς' ἐγὼ μὲν ἡλέησα.

ΚΕΙΝΟΝ. Κενόν.] Hinc emendandum est Epigramma Erycii εἰς Παρθένιον Φωκαέα εἰς Ὀμηρον παροινήσαντα, quod citat Kusterus in Notis ad Suidam v. Παρθένιον.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κῆται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πύσαν

Τὴ μιαιρογλώσσῃ χεύατε Παρθενίς,

Οὐκ ἐνα Πιερίδας ἐνήμεσε μυρία ΚΕΙΝΑ

Φλεγμάτα, καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.

Ἦλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥς' ἀγορεύσαι

Πηλὸν Ὀδυσσεύην, καὶ πᾶτον Ἰλιάδα.

Τοιγάρ

PARS
IV.

Τοιγὰρ ὑποζοφίαισιν Ἐρηνύσιν ἀμύεσσιν ἤπλια
Κωκυτῆ, κλοιῶ λαιμὸν ἀπαγχόμενῳ.

Pro isto κεινὰ vulgo κῆνα, et Kuster. κῆνος. Sed nostra lectio est vera. Quod vel ex Hesychio constat.

MARGITHES — Κᾶν γυνὴ προσρέπεται αὐτόν.]
Licet mulier eum insiget.

ΔΙΑΓΜΑΤΑ. Διασκευάσματα.] Lege Δια-
γλύμματα, σμιλεύματα. Vide Hesych. v. Σμι-
λεύματα.*

ΣΙΖΕΙ — Σίζεν ὄφθ.] Vide Suidam v. Σί-
ζεσα.

ΣΧΑΛΙΣΑΙ. Θηλάσαι.] Recte. Corrigendus
Suidas v. Ἀνίσχιδον. Lege Ἀνίσχalon ex Suida
v. Σχαλίσαι.

ΛΟΦΟΠΩΛΕΙΣ.] Aristoph. Acharnens.
v. 1110.

— τριχοβρῶτες τὰς λόφους μὲ κατέφαγον.
Vide Suidam v. Λοφοπωλεῖν, et Τριχοβρῶτες.

ΚΑΣΤΑΝΑ.] Vide Suidam v. Τρωκτὰ, ubi
pro κατακτὰ lege κάστανά.

* Ita in margine Hesych. — Legendum, Διαγλύμματα, δια-
σμιλεύματα. Hesych. Σμιλεύματα, διαγλύμματα. Et sic Suidas.
Quare forsan rectius legendum, Διαγλύμματα, σμιλεύματα.

ΦΡΤΝΟΣ. Βάτραχος ἢ παχος.] Forfan, ἡμι- PARS
σος, vel ἡμιτελής. Vide Suidam v. Ἀδιάπλατος. IV.

ΠΡΟΜΟΛΗ. Ὀδός.] An ὁδός? Vide Colu-
thum v. 303.

ΝΕΦΕΑ — Λίνα θηρατικά.] Recte. Sic
Athenæus lib. i. 19. p. 25. Οὐδὲ τὸν αἶρα δ' ἥρωες
τοῖς ὄρνισιν εἶων ἐλεύθερον ΠΑΓΙΔΑΣ καὶ ΝΕΦΕΛΑΣ
ἐπὶ ταῖς κίχλαις ἢ πελειάσιν ἰσάντες.

ΠΛΑΚΟΥΣ — Τῆς ἡμέρας μαλάχης.] Vide
Casaubon. ad Athenæum lib. ii. 18. p. 120.

ΒΟΡΕΑΣΜΟΙ — Ἰνα ἀνοτοὶ πνέωσιν.] For-
fan legendum, Ἰνα εὐνοοὶ πνέωσιν.

ΡΟΧΑΝΟΝ — ἢ ἀποριχᾶσι τὸ μέτρον.] For-
fan, ἀποκρᾶσι. Sed vide nos supra ad hanc
vocem, p. 241.

ΠΙΤΙΜΙΑ.] Pro Τάπιτίμια. Ut infra Πί-
χειρον pro Τάπίχειρον.

ΚΑΥΝΟΣ — Κλῆρος.] Vide Suidam v.
Διακανύσαοξ.

ΚΕΝΤΡΙΝΑΙ. Φωνήν.] Scribo, Κεντρίδα, ὅφιν.
Vide Suidam v. Διψάς.

ΚΝΑΦΟΙ.] Vide Suidam v. Ἐπὶ κνάφῃ.

PARS
IV.

ΜΗΤΕΡΑ.] Legendum, Μήτρα. Vide Kuster. ad Suidam v. Ἐντερόνεια, et nos supra.

ΣΜΩΧΕΪΝ.] Scribo, Σμώχεν. Vide Suidam v. Ἐπισμῆ.

ΠΑΛΕΤΣΑΣ.] Vide Suidam v. Ἡμέτη.

ΣΠΕΛΛΗΕΙ.] Vide Suidam v. Ἡμιδιπλοίδιον.

ΚΟΡΣΩΤΗΡΙΟΝ. Κερῆον.] Athenæus lib. xii. 3. p. 520. Οὗτος δὲ πᾶσι ὧν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐπράθη, καὶ τινι καρδιῇ δαλεύσας, κορσωτεύς ἐγένετο.

ΠΕΖΑΣ. Μόχως. Οὕτως ἐκάλεον τὰς μιδαρνέσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνων.] Athenæus lib. xii. 9. p. 532. Ὃς γε περιήγετο στρατευόμενος αὐλητρίδας, καὶ ψαλτρίδας, καὶ πεζὰς ἑταίρας. Ubi opponit πεζὰς ἑταίρας aliis musicis. Ita et Hesychius, qui Theopompī hunc locum apud Athenæum respexit.

ΜΕΣΟΚΟΠΟΙ.] Xenarchus apud Athenæum lib. xiii. 3. p. 569. de media ætate:

Νεῖα, παλαιὰ, μεσοκόπων, πεπαιγμένα.

ΤΡΙΠΟΝΗΤΑΙ. Ἑορτή τις.] Legendum forsan, Τριπορνεία, πόρνη τις. Athenæus lib. xiii. 6. p. 587. Ἦν δὲ Κορώνη τῆς Ναννίης θυγάτηρ τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρουσα ἐκ τριπορνείας ὄνομα. Vide Dalechampium ad locum.

ΣΤΕΙ-

ΣΤΕΙΛΑΜΕΝΟΣ. Ὀμοίως.] Id est, πλεύσας. PARS
Ita Hermesianax apud Athenæum lib. xiii. 8. IV.
p. 597. Quem vide.

ΕΠΙΚΩΜΟΣ.] Athenæus lib. xiv. 4. p. 621.
Καὶ πάντα ποιεῖ τὰ ἐξω κόσμῳ, ὑποκρινόμενος ποτὲ
μὲν γυναῖκα, καὶ μοιχοῦς, καὶ μαστροπὰς, ποτὲ δὲ ἄνδρα
μεθύοντα, καὶ ἐπικώμον παραγενόμενον πρὸς τὴν ἐρωμέ-
νην. Vulgo divisim legitur ἐπὶ κώμον. Male.

ΑΠΟΜΑΓΔΑΛΙΑ.] Athenæus lib. iv. 13.
p. 149. Μὲν δὲ τὸ δαῖπνον σπονδὰς ἐποιεῖτο ἐκ ἀπο-
νιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀποματτόμενοι τοῖς ψαυμοῖς,
καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος ἀπέφερε. Ad quem
locum vide Cl. Casaubonum.

ΟΛΙΓΟΔΕΗΣ. Ὀλίγα χρῆζαν.] Athenæus
p. 275. Πρῶτον δὲ οὕτως ὀλιγοδεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰτα-
λίαν κατοικούντες, ὥς τε καὶ κατ' ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ
Ποσειδώνιος, οἱ σφόδρα εὐκαιρέμενοι τοῖς βίοις, ἤγον
τὰς ἡδὺς ὕδωρ μὲν ὡς ἐπιτοπολὺ πίνοντας, ἐοθίοντας δ'
ὅ, τι ἂν τύχη.

ΕΠΙΓΑΜΟΣ. Παῖρῳος.] Nubilis apud Athe-
næum lib. viii. 8. p. 348. Δεξαμένους δὲ τῷ Τε-
λεσαγόρῃ Φιλοφρόνως αὐτὰς, οἱ νεανίσκοι αὐτὸν τε ὕβρι-
σαν, καὶ δύο θυγατέρας αὐτῷ ἐπιγάμους.

ΗΜΙΚΡΑΝΑ — Σιάχονες τὸ ἡμισυ.] Forfan,

PARS
IV. Ἡμίκραυρα. Amipsias apud Athenæum lib. ix.
1. p. 368.

— διδοται μάλιστ' ἱερωσύνα
Κωλῇ, τὸ πλευρὸν, ΗΜΙΚΡΑΙΡ' ἀρίστερα.

ΣΑΡΓΑΝΑΙ.] Vox occurrit apud Athenæum
lib. ix. 18. p. 407.

ΒΗΜΑΤΙΖΕΙ. Τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν.] Voce
utitur Dionysius apud Athenæum lib. xv. 2.
p. 668.

Ὅμματι βηματίσαδε τὸν αἰθέρα —
Hinc βηματίσης, *dimensor*, Athenæo supra lib. x.
12. p. 442.

ΣΑΝΙΣ — Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ταύρῳ.] For-
san, ἐπὶ τῷ πεταύρῳ. Hesych. Πετεύρον, σάνις. Πε-
τεύρον et πέταυρον idem. Scaliger, σάυρα. Sed
nos, opinor, rectius.

ΘΑΥΜΑΤΑ. Ἄ οἱ θαυμαστοί οἱ ἐπιδέκνυνται.]
Athenæus lib. x. 20. p. 452. Τὰ τε δὲ καὶ ἰσχύ-
μαχ^Θ ὁ κῆρυξ ἐγένετο ζηλωτής, ὃς ἐν τοῖς κύκλοις
ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδοκίμη, μεταβάς ΕΝ
ΤΟΙΣ ΘΑΥΜΑΣΙΝ ὑπεκρίνετο μίμης. *In Specta-
culis publicis.*

ΩΧΡΙΑΣ — Ὅσπριον λαθύρω τοικός.] Recte
legunt, Ὡχρος. Respexit Alexin apud Athe-
næum lib. ii. 14. p. 55. Ὡχρος, λάθυρος.

ΔΑΡΟΝ

ΔΑΡΟΝ — Καὶ ἄρτον.] Athenæus ex Nicandro lib. iii. 27. p. 110. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις τὸν ἄζυμον ἄρτον καλεῖ ΔΑΡΑΤΟΝ. PARS
IV.

ΚΝΗΣΤΟΣ. Ἄρτος. Ἀρτεμίδωρος.] Male corrigiit Sopingius, Ἀρτέμιδος. Athenæus p. 111. Κνησὸς ἄρτος ποιοῦς παρὰ Ἰωσιν, Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιος φησι ἐν Ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι. Confer et nos supra v. Κνησός.

ΚΝΙΣΟΛΟΙΧΟΣ. Λίχνος.] Male Sopingius, qui legit Κνισολείχος. Vide omnino nos Emend. in Suidam P. II. v. Μίδας.

ΥΠΟΠΛΑΚΩ.] Athenæus lib. xiv. 13. p. 644. Τῶν ὑποπλακίων θηῶν φάσκων Πλακῆντα ἀπέχων σαδίης ἑξ. Vide Lennep ad Coluthum p. 142.

PANTON. Ποικίλον.] Sopingius ῥαπτόν. Sed nihil mutandum. Justin. Martyr. contra Tryphon. p. 386. Ῥαντῶν καὶ πολυμύρφων θρεμμάτων. *Maculosis pecoribus.*

ΑΔΙΚΕΛΟΝ. Ἐμπρεπές.] Legendum, Διῖκελον. Illud A male natum est ex sequenti litera. Vel Διῖ εἰκελον. Nam ἰκελος primam corripit.

PARS
IV.corripit. Est ex Homero, opinor. Sic Iliad.
Λ. 60.

Ἡΐθεόν τ' Ἀκαμαντ', ἐπιήκελον ἀθανάτοισιν.*

ΤΗΝΙΚΑΔΕ. Τότε δέ.] Photius Epist. cxxxv.
p. 181. Ἀλλ' ἐν τήνικα δὲ πᾶσι. Scribe τηνικάδε,ΚΥΚΛΕΤΟΝ. Εἶδες πόματος ἐξ εἰδῶν συγκεί-
μενον.] Lego, Κυκέων — ἐξ διαφόρων. Sic Sui-
das v. Κυκέων. Vel, ἐκ πολυειδῶν. Vide Hem-
sterhus. ad Aristoph. Plutum p. 320.ΑΓΚΥΡΑ — Καὶ τὴν ἀσφάλειαν.] Respexit,
opinor, Apostolum. Sed vide sequentem Ar-
ticulum.ΑΓΚΥΛΑΣ — Ἡ χαλεπὰς.] Fortasse, Ἡ
καὶ δεπας. Hesych. Ἀγκύλη — Ποτήριον γένος.ΣΠΑΘΗΝΗΣ. Τῶν ἐλάφων τίς ἔτι καλεῖται.]
Apollon. Rhod. lib. iv. 175.

Ὅσση δὲ ρινὸς βοὸς ἤνιος ἢ ἐλάφοιο

Γίγνεται, ἥντ' ἀγρώσαι ἀχαιϊνὴν καλέουσιν.

Ubi Schol. Ἀχαΐα ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ἣ γί-
νονται ἀχαιϊναὶ λεγόμεναι ἐλάφοι· αἱ καὶ ΣΠΑΘΙ-
ΝΑΙΑΙ καλεῖνται. Quare legendum forsan apud

* Ita in margine Hesych. — Legendum δὲ ἱμελόν, ἱμπεριός.
Illud A male natum est ex sequenti littera. Vel δὲ ἱκελόν. Quod
perinde est. Ruhnkentius ad Timaei Lexicon p. 26. legit, Ἀ-
δελικόν. Sed nostra emendatio vera est.

Hesych,

Hesychium, Σταθινάη, τῶν ἐλάφων τις ἔτω κα-
λάται. PARS
IV.

ΠΕΡΙΣΧΟΜΕΘΑ. Περιστῶς ἐρχόμεθα.] Lego,
Πέριξ ἐρχόμεθα.

ΤΜΗΔΗΝ — Ἀποκεχρισμένως.] Emendat
Bof. Ἀποκεχαρισμένως. Sed lego, Ἀπεχρισμένως.

ΔΕΞΑΜΕΝΑΙ — Καὶ ἐπισκία.] Lego, καὶ
πάντα σκίη. *Vasa omnipecta.**

ΚΙΞΑΛΗΣ. Φῶρ, κλέπτης.] Democritus apud
Stobæum Serm. cxlv. p. 457. Κιζάλην καὶ ληστὴν
πάντα κτενῶν τις, ἀθῶος ἂν εἴη, καὶ αὐτοχειρὴ, καὶ
ἐκλεῦων, καὶ ψίφω.

ΛΙΤΟΤΡΙΟΝ. Κακῶργον.] Recte corrigunt,
λεῖτοργόν. Simonides apud Stobæum Serm. cxcii.
p. 654.

Τὴν δ' ἐκ κυνὸς ΛΙΤΟΤΡΙΟΝ, αὐτομήτορα.

Quo respexerit Hesychius. Ubi male legunt,
λιτοργόν. Grotius, λειτοργόν. Rectius.

ΦΟΡΤΙΚΑ — Τὰ ὑπεροφίας σκώμματα.]
Diodorus Siculus lib. xix. 86. p. 385. Edit.
Wesseling. Ἐλοιδόρησε φορτικῶς τὸν Πτολεμαῖον.

* Ita in margine Hesych. — Lego, καὶ πάντα σκίη. *Vasa
omnipecta. Vel καὶ ἐπισκία. Scilicet χωρία. Loca umbrata. Vide
Plutarch. vol. ii. p. 934.*

PARS
IV.

ΠΑΡΑΒΑΛΩ — Παρὰ Θεῶ.] Lego, Παραβῶ.

ΚΑΘΥΛΟΜΑΝΟΥΝΤΩΝ.] Hippocrates
apud Stobæum Serm. cxci. p. 661. Ἀλλ' ὅμως
χρηζει γυνή σωφρονίζοντος· ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀκό-
λαστον ἐν ἑαυτῇ, ὅπερ εἰ μὴ καθ' ἡμέραν ἐπικόπῃτο,
ὡς τὰ δένδρα καθυλομανεῖ.

ΕΥΡΩΠΙΟΝ. Σφαλερινὴν, πλατύ.] Respexit Eu-
ripidis Iphigen. in Taur. v. 625.

Τάφος δὲ ποῖος δέζεται μ', ὅταν θάνω;
Πῦρ ἱερὸν ἐνδόν, χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.

Hunc locum citat Diodorus Siculus lib. xx.
14. p. 416. quem vide.

ΤΙΘΑΙ. Τίθασαί.] Aratus Δίοσημ. p. 122.
Edit. Oxon.

Καὶ τίθαί ὄρνιθες, καὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο,
Εὐ ἐφθερίσαντο καὶ ἔκρωζαν μάλα φωνῇ,
Οἷόν τε θαλάσσης ψοφῆσαι ἐπὶ ὕδατι ὕδαρ.

Ubi Schol. Τίθαί λέγονται, αἱ ἡμεροὶ καὶ πρᾶσαι·
ἀπαλὸν δὲ τὸ σῶμα ἔχουσιν αἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες.

ΠΟΛΥΤΑΡΡΗΤΟΣ. Πολύευκλος.] Infra rectius
Πολυήρατος, πολύευκλος. Photius Biblioth. p. 1032.
Οὐδὲ μελετῶν ἀντὶ τῆς ἀληθινῆς φιλίας τὴν ΠΟΛΥ-
ΑΡΑΤΟΝ ΚΟΛΑΚΕΙΑΝ. Execrandam adulatio-
nem, Quod aliud est. Item infra p. 1048.

Κα

Καὶ Οὐράγιόν τινα — ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν γνωρίζειν τὸν
ὅμοιον τρόπον τῆς ΠΟΛΤΑΡΑΤΟΥΣ ΓΟΗΤΑΣ Φησί. PARS
IV.

ΣΥΜΒΑΤΗΡΙΟΙ.] Photius Biblioth. p. 728.
Ταύτης γὰρ δι' ἀπάτης καὶ ὀρκῶν συμβατήριον τὸν ἀδελ-
φιδὲν Ἀράβην σύλλαβὼν ὁ Μιθριδάτης αὐτοχειρίᾳ ἀπο-
σφάζας ἐκράτησε.

ΘΑΥΝΟΝ — Ὁ βάπτει, ὃ ξανθίζεσι.] De-
lenda illa, ὁ βάπτει. Scripserat aliquis, ὃ βάπ-
ττει pro ὃ ξανθίζεσι.

ΚΑΣΑΣ. Ἀμφίταπης καὶ πωλητάς.] Agathar-
chides apud Photium Biblioth. p. 1333. Στολὰς
γὰρ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέδωκε πωλητάς, ἅς οἱ
κατὰ χώραν ἐκείνην προσαγορεύουσι ΚΑΣΑΣ, ὥς περ πάν
κρύπτειν τὸ σῶμα, πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν.

ΜΕΡΜΙΘΑ.] Agatharchides apud Photium
Bibl. p. 1349. Ταύτας κατ' ἐκείνο καιρὸν οἱ ἐπι-
χώριοι τέχνη καὶ σπαδῇ καὶ μερμίθαις εἰς τὴν χέρσον ἐκ-
βαλόντες.

ΜΑΓΙΔΕΣ.] Agatharchides apud Photium
Biblioth. p. 1352. Ποίησας δὲ λέον καὶ κολλῶδες,
ἀνέπλασεν ἐκ μαγίδος, εἰ καὶ ἐ χειροπλήθεις, ὄγκας.

ΟΥΤ' ΑΡ'. Οὐ δὴ. Οὐτ' ἄρ' φρένας, ὥς περ κατὰ
σύνησιν.] Homer. Iliad. A. 115.

ἐπεὶ

PARS
IV.

— ἐπεὶ ἔ' εἶπεν ἐπὶ χερσέων,
Οὐ δέμας, ἔθ' ἐφύην, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτε τι ἔργα.

Hinc corrigendus forsan Theocritus in Idyll.
xiv. 48.

Ἄμμιες δ' ἔτε λόγῳ τινὸς ἄλλοιο, ἔτ' ἀριθμητοί.
Lego, ἔτ' ἄρ' ἀριθμῶ. Quod elegantius longe.
Sic notum Oraculum apud Suidam v. Ὑμέης,
ὦ Μεγαρέης.

— ἔτ' ἐν λόγῳ, ἔτ' ἐν ἀριθμῶ.

Item Callimachus apud Suidam loco laudato,

— ἔ' λόγος, ἔθ' ἀριθμός.

TENOΡΗΝΙΩΔΕΣ. Πολὺ καὶ κενὸν κηρίον, καὶ
ἀραιόν.] Legendum, Πολύκενον. *Fistulosum*. Et
sic Triller. in Observat. Crit. p. 421. De hac
voce vide Triller. ad Ælian. de Animal. lib. xii.
20. p. 1085. Quod idem ac σπαραγνώδες, ut Æ-
lianus inquit. Plutarch. Sympos. vol. ii. p. 721.
Φαίνεται μάλλον ὁ σίδηρος ἔχων τι σάθρον, καὶ πολύ-
κενον, καὶ τενθρηνώδες. Scribitur et ἀνθρηνώδες.
Vide omnino nos Emendat. in Suidam P. I.
v. Ἀθρήνη.

ΑΡΟΣ — Ἐν αἰς ὕδωρ ἀθροΐζειαι ὁμόριον.] Scri-
bendum, ὁρόφιον. *Aqua pluvia, quæ detulit a
tegulis*.

ΦΟΡΟΤΟΝ. Ἐγκώμενον, βαρύ.] Lego, Φορτόν,
τὸν ἐγκώμενον βαρύ.

ΕΥΦΟ-

ΕΥΦΟΡΩΝ. Καλῶς φέρων.] Lucianus de Merc. Cond. p. 456. Ἐλαφρόν τε καὶ εὐφορόν. Hinc corrigendus Arrianus de Expedit. Alexandri p. 2. Καὶ ἐνταῦθα ἀπήντων αὐτῷ κατὰ τὰ σπῆα τῆς ἀνόδου τῆς ἐπὶ τὸ ὄρος, τῶν τε ΕΥΦΟΡΩΝ πολλοὶ ὠπλισμένοι, καὶ οἱ Θράκες οἱ αὐτόνομοι. *Levis armaturæ.* Vulgo male, ἐμπόρων.

PARS
IV.

ΣΜΙΚΡΩΝ — Τῷ ὅσολῳ τίμιον.] Vide nos Cur. Noviss. in Suidam v. Μικρῷ τῷ ὅσολῳ τίμιον.

ΑΘΡΑΤΣΤΑ. Ἀπρόσκοπα.] Forfan, Ἀφραστα, ἀπρόσκεπτα, vel ἀπρονόητα. Hesych. Ἀφραστον, ἀπρονόητον. Vide Valckenaer Epist. ad Roverum p. 42.

ΝΕΟΑΡΔΕΑ. Νεοπάτιστα.] Homer. Iliad. Φ. 346.

Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδιὸν, χέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
'Ως δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεααρδὲ' ἀλαλῆν
Αἰψ' ἀν' ἐξηράνῃ —

ΑΝΗΘΕΙΗ. Ὀμιλία.] Fortasse, Ἀν' ἡθεα, ὀμιλίας.

ΣΤΗΘΟΣ.] Polybius lib. iv. 41. p. 430. Ἐφ' ἣν ἐτι πελάγιοι τρέχοντες οἱ πλέοντες τὸν Πόντον, λανθάνουσι ἐπικέλλοντες νυκτὸς ἐπὶ τὰς τόπας καλεῖται δ' αὐτὰς οἱ ναυτικοὶ Στήθη.

ΤΠΟΣΤΡΟ-

PARS
IV.ΥΠΟΣΤΡΟΦΟΝ. Ἀφιγμένον, ὑποστρέφοντα.]
Euripides Iphigen. in Aul. v. 1204.

Ἡ δ' ἑξαμαρτῆς, ὑπόστροφον νεανίδα

Σπάρτη κομίζουσ', εὐτυχὴς γενήσεται.

Huc respexit Hesychius.

ΠΑΡΕΡΕΩΣΑΝ — Μετὰ τῶν βέλων.] Lego,
Παρερέτωσαν — μετὰ τῶν ἐρέτων.ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ. Ἀργυρικοὶ ταμιαί, ἕς τινες οἰ-
σται μόνε τῷ δικαστικῷ προΐστασθαι.] Lego, μόνε τῷ
δικαστικῷ μισθῷ προΐστασθαι. Sic Suidas, Timæus,
et Schol. ad Aristoph. Aves v. 1540.ΑΡΤΙΜΑΖΕΣ. Νέον.] Forſan, Ἀρτιπαγῆς, νέον.
Themistius Orat. iv. p. 60. Οἱ ἱκανοὶ εἰσι τὸν νόον
μετοικίζεν ἐκ παλαιῶν σκήνους ἐκτετηκότος εἰς ΑΡΤΙ-
ΠΑΓΕΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΝΕΟΥΡΓΟΝ.ΑΡΤΙΜΗΤΑΣ. Νέος.] Lege, Ἀρτεμέας. Ab
ἀρτεμής. Integer.ΣΚΥΤΛΑΞ. Σχήμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν Φοι-
νικιζόντων.] Longus Pastor. lib. iii. 8. p. 100.
Edit. Jungerman. Πρὸς τε τὰ φιλήματα ὥργα,
καὶ πρὸς τὰς περιβολὰς ἐσκυλάκιζε. Lege tamen
ἐσκιτάλιζε. Vide nos Emend. in Suidam P. III.
v. Σκίταλοι. Phœnices, opinor, mascula venere
famofi.

• ΚΟΚΚΟΣ

KOKKOS — Γυναικείον μέδριον.] Epigramma PARS
apud Pierſon. Verifiſim. p. 170. IV.

Κοκκάτην Φῦσαν —

De quo Epigrammate vide nos Emend. in
Suidam P. III. v. Πρόδεμα.

ΔΙΝΔΥΜΗΝ. Μήτηρ Θεῶν.] Legendum, Διν-
δυμήν. Manetho vi. 538.

— Δινδυμήν γὰρ ἀγείρονται κατὰ δῆμους,
καὶ πόλιας πλάζονται ὁμῇ ρόπῃραις τε καὶ αὐλοῖς.

ΑΠΑΙΗΤΟΝ. Στρεπλόν.] Lego, Ἀπαραίτητον,
ἄστρεπλον. Maximus Tyrius Diſſert. xi. p. 117.
Ἀστρεπλόν τὸ θεῖον καὶ ἀπαραίτητον. Vel forſan, Πα-
ραίτητον, στρεπλόν. Et hoc verum.*

ΘΡΥΠΤΕΤΑΙ — Στρηνιά, κλάται. — Θρημανεύ-
ται, ὑπερῷ φανεύεται.] Ruhnkenius ad Timæum
p. 47. legit, Βρενθύεται, ὑπερῷ φανεύεται. Recte for-
ſan. Sed legendum uno ductu, Θρύπτεται —
βρενθύεται, vel potius σθρηνεύεται, ὑπερῷ φανεύεται.
Quod verius. Error ortus ex Θ et C.

ΕΠΙΤΑΥΡΟΝ. Ἰαχυρόν.] Lego, Ἰππόταυρον,

* Ita in margine Heſych. — Ruhnkenius ad Timæi Lexicon
p. 37. legit Ἀρξάτον, ἄστρεπλον. Sed legendum fine dubio, Ἀπα-
ραίτητον, ἄστρεπλον. Maximus Tyrius Diſſert. xi. p. 117. Ἀστρεπ-
τον τὸ θεῖον καὶ ἀταίς καὶ ἀπαραίτητον. Vel forſan, Παραίτητον,
στρεπλόν.

PARS IV. *ἰχθίον, ὄρρον.* Erotianus Lexic. Hippocrat. *Τράμις, τὸν ὄρρον, ὅνπερ καὶ ἰππόταυρον καλεῖμεν.* Nisi cum Valcken. ad Ammon. p. 40. *ὑπόταυρον* mavis. Recte autem *ἰχθίον, ὄρρον.* Hesych. *Ὅρρον* — τὸ *ἰχθίον.* Vel fortasse, *Ἐπίταυρον, ἰχθίον,* ut notet τὸ *ἰχθίον.* *Cokendicem.* Sed legendum nunc video, *ΕΠΙΤΑΡΡΟΘΟΝ, ἰχθυόν.* Sic supra: *Ἐπιτάρροθον, ἰχθυός.*

ΗΘΛΙΟΜΑΙ. *Ἀκολάσως διαγύοχα.]* Corrigit Ruhnkenius ad Timæum p. 196. *Κεχλίωμαι.* Sed legendum, opinor, *Ἡθλίωμαι, ἀκομίσως διαγύοχα.* *Squalide, sine cura et cultu, prout ἄθλοι solent.* Hesych. *Ἀκομιαστῆ, ἀμελῆ.* Lego, *Ἀκομισία, ἀμέλεια.*

ΣΘΕΝΙΑ.] Corrige *Σθένια.* Sed ita Plutarch. de Musica p. 1140. Edit. Paris. *Ἀργεῖν δὲ πρὸς τὴν τῶν ΣΘΕΝΕΙΩΝ τῶν καλεσμένων παρ' αὐτοῖς πάλιν ἐχρῶντο τῷ αὐλῷ.*

ΟΡΝΕΑ. *Ὀρνεοπάλια, καὶ πετεινὰ, καὶ τόπος.]* Videtur Hesychii Lexicon ex pluribus esse conflatum: quod vel hoc exemplo patet. *Ὀρνεα, ὀρνεοπάλια. Ὀρνεα, καὶ πετεινὰ καὶ τόπος.* Pollux vii. 198. *Οὐ δὲ περιφρίσκονται οἱ ὄρνεις, ὄρνεα.* Ita legendum. Vide Taylor. Lect. Lyfiac. p. 721. et nos supra v. *Ὀρνεα.*

ΦΑΚΟΣ — *Μίλασμα τι ἐν τῇ ὄψει.]* Plutarch.

tarch. de Adulat. p. 53. Καὶ ὁ κόλαξ ἐν τοῖς
 ἀξίοις, σπυδῆς ὅμοιον ἑαυτὸν ἐξαδυναλῶν παρέχειν, ἔδεν
 ἀπολέπει τῶν αἰσχρῶν ἀμίμητον· ἀλλ' ὥσπερ οἱ Φαῦλοι
 ζωγράφοι τῶν καλῶν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσ-
 θένειαν, ἐν ρυτίσι, καὶ φακοῖς, καὶ ὑλαῖς τὰς ὁμοιότητας
 ἀναφέρουσιν, ἕως ἀκράσιας γὰρ μιμητῆς, δεισιδαιμο-
 νίας, ἀκροχολίας, πικρίας πρὸς οἰκίας, ἀπιστίας πρὸς
 οἰκείας καὶ συγγενεῖς.

PARS
 IV.

ΠΑΡ' ΟΥΔΕΝ. Ἐυκολόν.] Plutarch. de Adu-
 lat. p. 56. Παρ' ἔδεν ἦλθεν ἀνατρέψαι. *Ræne
 evertit.*

ΛΥΔΙΖΩΝ. Χωρεύων διὰ τὰς Λυδίας. Οἱ σώζονται
 μὲν, διεσκευασμένοι δὲ εἰσὶν.] Vide Suidam v. Λυδοὶ
 Μάγνητος. Sed lego, Χορεύων διὰ τὰς Λυδίας.

ΣΩΡΕΤΕΙ. Βανίζει.] Recte. Hinc Βάνισμα.
 Vide Hesych. v. Μάλα.

ΦΑΡΗ — Νεφέλαι.] Scripserat aliquis, —
 αἰθέρος Φάρη. Id est, νεφέλαι. Vide nos ad v.
 Αἰθῆς πῆπλος.

ΓΗΡΙΑ —] Schol. ad Aratum p. 118. vocat
 γηράματα. Ὁ δὲ λόγος, καὶ οἱ πάππαι οἱ τινὲς εἰσι
 ΓΗΡΑΜΑΤΑ ἀκάνθης, σημεῖον ἐγένοντο ἀνέμω, κα-
 φῆς καὶ ἀναισθητῆς ἔσσης τῆς θάλασσης.

ΚΟΥΕΝΑ.] Lego, Καψία. Hesych. infra:
 Καψία, χύτρα.
 VOL. IV. X ΜΑΛΙΣ.

PARS
IV.

ΜΑΛΙΣ. Ἀθηνά, λάπαρα.] Lego, Ρεθόμαλις
Ἀθηνά, λαμπρά. Schol. ad Homeri Iliad. X.
v. 68. Ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ρέζομεν τι.
Αἰολεῖς δὲ ρέθες, τὸ πρόσωπον, καὶ ΡΕΘΟΜΑΛΙΔΑΣ,
ΤΑΣ ΕΥΠΡΟΣΩΠΟΥΣ.

ΔΑΝΟΝ ΚΗΡ. Σοφωτάτη ψυχή.] Scriben-
dum, ΑΥΟΝ ΚΗΡ. Respexit illud, Αὔη ψυχή
σοφωτάτη. Vel, ΔΑΝΟΝ κήρ. Quod verum. He-
sych. Δανόν, ξηρόν. Hinc corrigendus Plutarch.
Lib. de Oracul. Defect. p. 432. ΑΘΗ γὰρ ξηρὰ
ψυχή καθ' Ἡράκλειτον. Vulgo, Αὔτη.

ΛΥΣΙΑΝ. Ὀρμὴν ἐν συννοσίᾳ.] Scribe Λύσαν.
Infra: Λύσαν, ὀρμήν.

ΕΜΠΑΙΣ. Ἐγκύμων.] Vide Hesych. v. Ἡ-
δρωμένη.

ΑΜΕΛΕΙΑ. Καταφρόνησις — Ἀμελία, τὸ ἴσον.]
Ita lego. Vide notam Alberti ad v. Ἀμέλεια.

ΟΡΕΣΚΩΟΙΣΙ.] Homer. Iliad. A. 268.

Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκώοις, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.

ΟΣΣΗΤΗΡΑ. Βοηθόν.] Scribo, Ἀοσσητήρα.
Vide Hesych. v. Ἀοσσητήρ.

ΚΕΙΑΝΤΟ. Ἐκειντο.] Vide Hesych. v. Ὀ-
ρεσκώοις.

ΠΤΡΣΑΙ

ΠΤΡΕΑΙΣ ΓΕΝΤΕΙ.] Respexit Euripidis PARS
IV.
Phœniss. v. 32. ubi γένυσιν.

Ἦδη δὲ πορσαῖς γένυσιν ἐξανδράμει
Παῖς οἶμ' —

ΥΠΕΜΝΗΜΥΚΕ.] Scribendum apud Ho-
merum Iliad. X. 491, quo respexit Hesychius,
ὑπημήμυκε vel ὑπεμμήμυκε. Fluit ab ἡμύω, ut
recte Etymol. Magn. v. Ὑπεμνήμυκε. Ἠμύω,
ἡμυκα. Attice, ἐμμήμυκα. Quare legendum, ὑπε-
μμήμυκε. Nam litera brevis sæpius producitur
apud Homerum ante liquidam : nam effere-
batur quasi ὑπεμμήμυκε.

Ἡμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι,
Ἀλῖα δ' ὙΠΕΜΝΗΜΥΚΕ, δεδάκρυτα δὲ παρειαί.
Vide omnino nos in Epist. Crit. v. Ἀσαχὺς.

ΣΧΟΙΝΟΝ. Τῶν αὐλητικῶν νόμων τις.] Le-
gendum, Σχοινίον. Plutarch. de Musica p. 1132.
Οἱ δὲ νόμοι οἱ κατὰ τέτας αὐλωδικοὶ ἦσαν, ἀπόθετος,
ἔλεγος, κομάρχιος, ΣΧΟΙΝΙΩΝ, κηπίων τε καὶ δῆιος,
καὶ τριμελής. Idem infra p. 1133. Λέγεται γὰρ
τὸν Ὀλύμπου αὐλήτην ὄντα τῶν ἐκ Φρυγίας, ποιῆσαι
ΝΟΜΟΝ ΑΥΛΗΤΙΚΟΝ οἷς Ἀπόλλωνα τὸν καλῶ-
μενον Πολυκέφαλον.

ΠΟΛΥΚΕΦΑΛΟΣ.] Vide Plutarchum de
Musica p. 1133. loco supra laudato.

PARS
IV.

ΚΡΑΔΙΗΣ — Κράδαις ἢ θρίοις ἐπιραβδίζομε-
νοις.] *Verberatis*. Vide supra v. Κραδησίτης. Quare
male Sopingius *virgatis* interpretatur.

ΤΛΑΣ. Ὑπομένας, ἢ ποιήσας.] Respexit So-
phoclem apud Plutarchum Lib. de Adulat. et
Amici Discr. p. 72.

Ὁ δ' Οἰδίπυς πᾶς, ἢ τὰ κλεῖν' αἰνίγματα;

Ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;

ΨΥΧΟΡΡΑΓΕΙ. Ἀποθνήσκει.] Plutarch.
Orat. ii. de Virt. Alexand. p. 337. Τέλει δέ,
ἀπομαραινόμενη καὶ φθίνουσα, περὶ αὐτὴν οἷον εὐλὰς
τινας ἀνέζεσεν ἀγεννῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ψυχό-
ραγούντων.

ΠΟΛΥΛΙΣΤΟΝ. Πολυλίανέυσον.] Simonides
apud Plutarch. de Pyth. Oracul. p. 402. Χι-
νίβων πολύλισον. Hinc forsan corrigendum pul-
cherrimum Epigramma apud Plutarch. p. 14.

Εὐρυδικῇ Ἱεραπολιῆτις τόνδ' ἀνέθηκε

Μέσαις, εὐίςον ψυχῇ ἐλᾶσα πόθον.

Γράμματα γὰρ, μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαῖα

Παίδων ἡρώωντων, ἐξέπότησε μαθεῖν.

In primo Pentametro ἀντὶ τῷ, εὐίςον, vir doctus
εὐοίςον legit; sed legendum puto,

— ΕΤΛΙΣΤΟΝ ψυχῇ ἐλᾶσα ΠΟΝΟΝ.

Quæ laborem bene amatum animo suscepi. Vide
nos Emend. in Suidam vol. ii. p. 440. Confer et
Crinagoræ

Crinagoræ Epigram. apud D'Orville Charit. PARS
p. 130. Sic Callimachus Hymn. in Cererem IV.
v. 139. ~~~~~

Ἰλαθί μοι, ΤΡΙΑΛΙΣΤΕ —

ΠΕΛΛΑ. Λίθος.] Gujetus, Πίθος. Recte.
Poeta nescio quis apud Plutarch. de Oracul.
Defect. p. 409. Πέλλα δὲ ξύλινοι πίθοι πλάσθεν
ἅπαντες. Ista verba ξύλινοι πίθοι sunt glossa ex
margine. Legendum, opinor, Πέλλα δὲ πλάσ-
θεν ἅπαντες. Sunt autem isti versus Simonidis,
opinor.

ΚΕΛΑΡΤΕΙΝ. Ἰδίωμα ψόφου.] Legendum,
puto, Κελάρυζεν. Ut respexerit ad locum Poe-
tæ, Simonidis, opinor, apud Plutarchum p. 409.
Προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυζεν ὡς ἀπὸ κρηναίων
δε. Sic supra, Κελαρύζει — Ἰδίωμα ἤχη.

ΙΠΠΟΘΟΡΟΝΗΜΗΝ. Τὴν μεγάλην εὐωχίαν.]
Vox ista εὐωχίαν, quæ corrupta est, fraudi fuit
Sopingio, qui Ἰπποθοίνην corrigebat. Sed legen-
dum, Ἰπποθόρον ὀρμήν, τὴν μεγάλην ὀχείαν. Vel for-
tasse, Ἰπποθόρον νόμον, τὸν μεγάλην ὀχείαν διδόντα. Erat
etiam νόμος αὐλητικὸς Ἰπποθόρος dictus, teste Plutar-
cho in Conjug. Præcept. p. 138. Adscribam ejus
verba, quia huic nostræ emendationi lucem ali-
quam atque opem administrabunt: Ἐν μὲν γὰρ τοῖς
μαρσιχοῖς ἓνα τῶν αὐλητικῶν ΝΟΜΩΝ Ἰπποθόρον ἐκά-
λεον,

PARS λεν, μέλος τι τοῖς ἵπποις **ΟΡΜΗΣ** ἐπεγερτικὸν (ὡς
IV. εἰκεν) ἐνδιδόντα περὶ τὰς **ΟΧΕΙΑΣ**. Idem infra
 Sympos. Quæst. v. p. 704. Ὅρῳ μὲν γὰρ ὅτι καὶ
 μουσικῇ πολλὰ κηλεῖται τῶν ἀλόγων, ὥσπερ ἑλαφοὶ
 σύριγγιν, ἵπποις δὲ μιγνυμένας ἐπαυλεῖται νόμος, ὅν
 Ἰππόθορον ὀνομαζοῦσιν.

ΤΥΝΗ — Δωρικῶς δέ, **ΕΥ**.] Plutarch. A-
 rophtheg. p. 190. Πρὸς δὲ ἀνδραποῦν πονηρὸν ἐρω-
 τῶντα πολλάκις τις ἀρετῆς εἴη Σπαρτιατῶν, ἔπει,
 (Ἄγχι) Ὁ **ΤΥΝΗ** ἀνομαϊάτατος. *Tibi dissimilis.*

ΜΗΔΟΜΕΝΟΣ. Ποιῶν, βελευόμενος.] Simo-
 nides apud Plutarch. Περὶ Προκοπῆς p. 79. Ὁ Σι-
 μονίδης φησὶ μέλιτλαν ζανθόν μέλι μεδομένον, οἱ δ'
 ἄλλοι χροῖαν ἀνθων καὶ ὀσμὴν, ἕτερον δὲ οὐθέν ἀγαπᾶ-
 σιν, ἐδὲ λαμβανέσθην.

ΤΡΑΓΟΥΣ. Σατύρους.] Plutarch. de Capiend.
 ex Hostib. Utilit. p. 86. Τῶ δὲ Σατύροις — Τράγους
 γένετον.

ΣΙΚΧΟΣ. Ὁ μικρόστιτος, ἢ ὁ ἀηδής.] Plutarch.
 de Capiend. ex Hostib. Utilit. p. 87. Οἱ δὲ
 σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἀρῶν καὶ οἶνον προσφερόμενοι ναοῖσι δύνανται.
 Vide nos supra P. IV. p. 241. et præcipue E-
 mend. in Suidam P. III. v. Σικχος.

ΑΦΤΑΛΩΤΟΝ ΠΕΤΡΑΝ. Ἀσπαρον.] Lego,
 Ἀσπαρον.

ΔΙΕΧΗΣ.

ΔΙΕΧΗΣ. Διμερής.] Plutarch. de Consolat. p. 115. Στρογγύλα γὰρ εἶναι φασὶ τὰ κατὰ τὴ συν-
εχὴ—τὰ δ' ἀγαθὰ, ΔΙΕΧΗ τε καὶ δυσκόλως συν-
ερχόμενα πρὸς αὐτοῖς τὰ βίαι τοῖς τέρασιν.

PARS
IV.

ΣΑΤΤΡΙΟΝ.] Plutarch. de Sanitate Tuend. p. 126. Τὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς διαφέρει σατύρια προσ-
άγοντα κινεῖν καὶ παροξύνειν τὸ ἀκόλαστον ἐπὶ τὰς ἡδον-
ὰς, ἢ τὴν γεῦσιν ὀσμάϊς καὶ καρυκείαις ἐρεθίζειν, ὥσπερ
τὰ ψωριῶντα, κησίων ἀπὸ δάδαυ καὶ γαστραλισμῶν;

ΑΣΦΑΚΕΛΙΣΤΟΝ. Ἀπερίστατον.] Legendum,
Ἀπερίσπαστον. Voce ἀπερίσπαστος utitur Plutar-
chus Quæst. Roman. p. 281.

ΑΝΤΙΠΑΙΣ. Νέος παῖς.] Plutarch. de Virt. Mulier. p. 261. Ἐπεκλήθη δ' Ἀρισόδημος ὑπὸ τῶν
βαρβάρων μαλακός, ὅπερ ἐστὶν ἀντίπαις.

ΑΝΕΓΓΤΟΣ. Ἀπιστος.] Plutarch. p. 262.
ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΓΓΤΟΣ. Idem infra
Quæst. Rom. p. 288. Τὴς γὰρ Σαβίνης φασὶ τὸ
τῆς γυναικὸς αἰδοῖον ὀνομάζειν σπόριον· εἴτα οἷον ἐφυ-
ερίζοντας οὕτω προσαγορεύειν τὸν ἐκ γυναικὸς ΑΓΑ-
ΜΟΤ καὶ ΑΝΕΓΓΤΟΤ γεγεννημένον.

ΚΟΝΙΠΟΔΕΣ. Ὑποδήματα μεύχιμα.] Pro
μεύχιμα fortasse ἀγροῖμα. Plutarch. Quæst. Græc.
p. 291. Τινὲς ἐν Ἐπιδάμῳ κονίποδες καὶ ἀρτίνοι; οἱ
μὲν τὸ πολίτευμα ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἄνδρες ἦσαν.

Ἐκ

PARS
IV.

Ἐκ δὲ τῶν ἡρῶντο βαλευτὰς, ὥς ἄρτῦντες ἐκάλαν.
 Τῷ δὲ δήμῳ τὸ πλείστον ἐν ἀγρῷ διέτριβεν. Ἐκαλῶντο
 δὲ κονίποδες, ὡς συμβαλεῖν εἶναι, ἀπὸ τῶν ποδῶν γνω-
 ριζόμενοι κεκονιμένων, ὅποτε κατέλθοιεν εἰς τὴν πόλιν.

ΟΝΟΒΟΣΤΙΔΕΣ. Ὀνομάτιδες.] Istud Ὀνομά-
 τιδες, five Ὀνοβάτιδες, est correctio τῷ, Ὀνοβόςτιδες.
 Quare hoc postremum delendum est. Legen-
 dum, Ὀνοβατίδες αἱ ἐπὶ μοιχεία ἀλῆσαι γυναῖκες, καὶ
 ἐξενεχθεῖσαι ἐπὶ ὄνων. Plutarchus Quaest. Græc.
 p. 291. Τίς ἡ παρὰ Κυμαίοις ΟΝΟΒΑΤΙΣ; Τῶν
 γυναικῶν τὴν ἐπὶ μοιχεία ληφθεῖσαν ἀγαγόντες εἰς
 ἀγορὰν, ἐπὶ λίθῳ τινὸς ἐμφανῇ πᾶσι καθίσασαν· εἶτα
 ἕτως ἀνέβιβάζον ἐπ' ὄνεν, καὶ τὴν πόλιν κύκλῳ περι-
 αχθεῖσαν, εἶδε πάλιν ἐπὶ τὸν αὐτὸν λίθον καταστῆναι,
 καὶ τοιοῦτον ἄτιμον διατελεῖν, ΟΝΟΒΑΤΙΝ προσω-
 αγορευομένην.

ΑΦΕΣΤΗΣ. Ἀγαθός.] Puto, Ἀφεστήρ, ἄγος.*

ΟΣΙΟΥΡΓΗΣΑΙ — Ὅταν ἀπάρχωνται τῶν θεῶν
 αὐτῶν.] Lego, τῷ θεῷ αὐτῶν, Scilicet, αὐτῶν
 θυσιῶν.

ΑΓΩΓΙΑ. Ἀγία.] Lego, Ἀναγωγία, ἀναΐδνα.

ΚΕΡΑΣ. Θρίξ.

* Ita in margine Hesych. — Lego, Ἀφεστήρ, ἄγος. Nam ἄγος
 idem ac ἄρχων. Magistratus. Vide Plutarchi Quaest. Græc.
 p. 292.

ΚΕΡΟΠΛΑΣΤΗΣ — Τριχοκοσμητής. [Plu- PARS
tarch. de Solert. Animal. p. 976. Καὶ τὸν παρ' IV.
Ἀρχιλόχῳ κεροπλάσῃν, Φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην
καλλωπιστήν.

ΦΑΙ. Δῆμος.] Fortasse, Φαίαξ, δημαγωγός.
De isto Phæace vide Taylor. Lect. Lyfiac.
cap. vi: et nos ad Suidam P. III. v. Φαίαξ.

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΟΝ. Ἐηλέσερον. Τελεότατον πε-
τήνων, ἐπιτελεσικώτατον.] Ita legendus iste locus.
Illa τελεότατον πέτηνων sunt posterior pars Hexa-
metri.

ΟΠΑΙΑ. Θύρις.] Plutarch. in Pericle. p. 159.
Τὸ δ' ὀπαῖον ἐπὶ τῷ ἀνακτόρῳ Ξενοκλῆς ὁ Χολαργεὺς
ἐκορύφωσε.

ΩΜΟΛΙΑ. Τὰ ἄγρια ὀθόνια.] Recte corri-
gunt, Ὠμόλινα. Plutarch. de Garrulitate p. 509.
Χαριέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέως κερέως περι-
βαλόντος αὐτῷ τὸ ΩΜΟΛΙΝΟΝ, καὶ πυθόμενος, Πῶς
σε κείρω, βασιλεῦ; Σιωπῶν, ἔφη.

ΚΝΗΚΙΣ — Ἐπὶ τῶν νεφῶν.] Plutarch. de
Socrat. Genio. p. 581. Καὶ κυβερνήτη πτελάγης
φθόγος, ἢ ὄρνιθος, ἢ διαδρομὴ κνηκίδος ἀραιᾶς, πνεῦμα
σημαίνει καὶ κίνησιν τραχυτέραν θάλασσης.

ΔΙΑΞΙΦΙΣΑΣΘΑΙ.] Hinc Διαξιφισμός Plu-
tarcho de Socrat. Genio p. 597.

ETNOT-

330 EMENDATIONES

PARS IV. ETNOTXOΣ — Κάλανος.] Lego, Γάλλος.
 Vide Hesych. v. Κέλαρ.

ΚΑΜΑΣΙΝΕΣ. Ἰχθύες.] Recte legunt Κα-
 μασηνές ex Empedocle. Addas Empedoclem
 apud Plutarchum Sympos. Lib. vi. Quæst. x.
 p. 685.

Φύλον ἄριστον ἀγεῖσα πολυπερέαν καμασηνῶν.

Paulo supra extat corruptus locus apud Plu-
 tarchum, quem hac occasione emendabimus.
 Διὸ καὶ τῶν Στωϊκῶν ἐνιοὶ τὴν αὐτὴν σάρκα κρέα γεγονέναι
 λέγουσι, τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἀλῶν, παρεσπαρμένης ὑπὲρ
 τῆ διαμέλειν. Lego, τὴν ΤΕΙΑΝ σάρκα κρέα γεγο-
 νέναι λέγουσι. *Some of the Stoics say that Swines
 flesh is meat.*

ΣΠΑ — Φυτόν τῶ φοίνικος.] Recte Salmia-
 sius, Σπάδιξ. Plutarchus Sympos. Lib. viii.
 Quæst. iv. p. 724. Πρώτος ἐν Δήλῳ Θεαῖτις ἀγῶνι
 ποιῶν, ἀπέσπασε κλάδον τῶ ἱερῶ φοίνικος, ἣ καὶ ΣΠΑ-
 ΔΙΞ ὠνομάσθη.

ΙΡΕΣ. Λόγοι. — Ἰρεσιν εἰκότες, ὡς χρώματι, ἀλλ'
 καὶ τῷ σχήματι &c.] Legendum, καὶ χρώματι, ἀλλὰ
 τῷ σχήματι, ὅλοι γὰρ εἰσι συνεστραμμένοι.

ΚΟΑΛΕΜΟΣ.] Plutarch. Cimon. p. 480.
 Καὶ κακῶς ἤκεν ὡς ἄτακτος καὶ πολυπότης, καὶ τῷ
 πᾶσι Κίμωνι ἀποδοτικῶς τὴν φύσιν· ὃν δὲ εἰρηθεῖν
 φασὶ ΚΟΑΛΕΜΟΝ ἀποσαγορευθῆναι.

ΙΡΜΟΣ.

ΙΡΜΟΣ. Ἀκολουθία.] Lego, Εἰρημός.

PARS
IV.

ΙΕΡΑΣ. Σημεῖον.] Lego, Τέρας.

ΜΑΙΜΑΚΤΗΣ. Μελίχιος.] Plutarchus de Ira Cohib. p. 458. Διὸ καὶ τῶν θεῶν τὸν βασιλέα Μελίχιον, Ἀθηναῖοι δὲ Μαιμάκτην, οἶμαι, καλεῖσι.

ΟΤΟΒΕΙ. Θορυβεῖ.] Æschylus in Prometh. apud Plutarchum de Ira Cohib. p. 456. ubi οττοβεῖ, gemina τ.

— ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος οττοβεῖ δὲναξ
Ἀχέτας ὑπνοδοταν νόμον —

ΚΑΤΑΡΟΙΖΟΜΑΙ. Πνευματίζομαι.] Hinc Plutarchus de Ira Cohib. p. 461. Ἐλαθεν ἐλκώδη καὶ ΚΑΤΑΡΡΟΙΚΗΝ διάθεσιν περὶ τὸ θυμοειδὲς ἀπεργασάμενος.

ΡΥΤΑ — Εἶδος Φιάλων.] Plutarch. p. 461. Καθ' ὅπερ ἔνιοι πολλῶν παρόντων, ἐν ἐξελόμενοι καθάριον, ὡς Μάριον ἰσορῶσιν νήρυτον, καὶ ἂν ἐτέρῳ πίοιεν, Lego et distingo, ἰσορῶσιν, ἢ ρυτάν.

ΣΗΤΑΝΙΟΙ. Καθαροὶ πυροί.] Plutarchus de Animi Tranquil. p. 466. Ὁ γὰρ χρεῖς ὡς, καὶ ἀμύλια, καὶ ΣΗΤΑΝΕΙΟΝ ἄρτον διαπύων, τήμερον αὐτόπυρον ἐπ' ἐλαίαις ἢ καρδάμίδι σιτεύεται προσφιλῶς καὶ περιθύμως. Qui locus corrupte citatur apud Stobæum Serm. xxxii. p. 105.

OXH.

PARS
IV.

OXH. Τρώγλη.] Recte. Aratus apud Plutarchum de Solert. Animal. p. 967.

Ἡ κοίλης μύρμηκες ὄχης —

ΜΕΣΟΛΑΝΙΟΝ. Μεσσοδόμιον.] Forfan, Μεσοκράνιον. Plutarch. in Lycurgo, p. 843. Ἐκρίνε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μέταλλων τὰς ΜΕΣΟΚΡΑΝΕΙΣ. *Metallorum columnas.*

ΚΕΜΑΝΤΑ. Καθάρὰ, εὐωδῆ.] Empedocles apud Plutarchum Quæst. Natural. p. 917.

ΚΕΜΜΑΤΑ θηρέων μελεῶν μυκτῆρσιν ἐρευνῶν. Ubi Interpres, *Vestigia.*

ΦΩΤΙΓΞ — Φλόγιος αὐλός.] Forfan, Λώτινος αὐλός. Plutarch. de Solert. Animal. p. 961. Κηλῶνται μὲν ἑλαφοὶ καὶ ἵπποι σύριγγι καὶ αὐλοῖς, καὶ τὰς παγέρας ἐκ τῶν χηραμῶν ἀνακόλυνται βιαζόμενοι ταῖς Φώτιγξι.

ΛΑΜΠΗ.] Plutarch. contra Stoicos p. 1073. Χαίρεσι λάμπη καὶ ὄξει, τὸν δὲ πότιμον καὶ χρηστὸν οἶνον ἀποπετόμενοι φεύγουσιν.

ΤΛΗΤΗΣ. Οἶνός ἐστις.] Hinc γλεῦκος ὑλητήριον apud Plutarch. contra Colet. p. 1109. Ἄρα δὲ σκοπεῖν τινὲς μᾶλλον ἄνθρωποι τὸ μὴ μᾶλλον ἐπάγασθαι τοῖς πράγμασιν, ἢ οἱ πᾶν μὲν αἰσθῆλον, κράμα παντοδαπῶν ποιότητων ἀποφαίνεσθαι σύμμικτον, ὥστε γλεῦκος ΤΛΗΤΗΡΙΟΝ; Ita legendum. Vulgo, αὐλητήριον.

ΚΝΗΚΙΣ.

ΚΝΗΚΙΣ.] Plutarchus de Primo Frigido PARS
IV.
p. 591. Νέρη, καὶ ὁμίχλας, καὶ κνηκίδες.

ΚΕΚΗΛΙΔΩΣΑΙ. Μεμίανσαι.] Respexit Jeremiam ii. 22. Εὰν ἀποπλύνῃ ἐν νύτῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτὴ ποίαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σε ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ — Καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις καὶ ὁ ἀπογραφαί.] Lego, καὶ κυάμοις ἀπογραφαί. Hesych. Κυάμω, δικαστικῶν ψήφω.

ΚΑΙΚΑΣΑΙ. Καταγελάσαι.] Lego, Καγχάσαι.

ΥΠΟΒΑΕΠΟΜΕΝΟΣ. Ὑπονῶων, ἐχθραίνων.] Sic quoque Suidas. Uterque respexit i Reg. xviii. 9. Vide nos Emendat. in Suidam P. III. v. Ὑποβλεπόμενος.

ΠΑΡΥΣΤΡΙΔΕΣ. Αἱ τὸ ἔλαιον ἔχουσαι.] Legendum, Ἐπαρυσρίδες. Vide Hesych. supra v. Ἐπαρυσρίδες. Tanaquil. Faber in Epist. xxxviii. lib. ii. p. 98. ita corrigit: Παροχίδες, αἱ τὸ ἔλαιον παρέχουσαι. Male. Zacharias iv. 2. Εώρακα, καὶ ἰδὼς λυχνία χρυσῇ ὅλη, καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰ ΕΠΑΡΥΣΤΡΙΔΕΣ τοῖς λύχνους τοῖς ἐπάνω αὐτῆς.

ΛΕΟΝΤΙΔΙΟΝ. Ἰσχυρῶς, κατὰ τὸν λέοντα.] Recte Salmasius, Λεοντηδόν. II Maccab. xi. π.
ΛΕΟΝΤΗ-

PARS
IV.

ΛΕΟΝΤΗΔΟΝ δε ἐντινάξαντες εἰς τὰς πολεμίας, κατέσρωσαν αὐτῶν χιλίαις πρὸς τοῖς μυρίαις, ἱππεῖς δὲ ἑξακασίαις πρὸς τοῖς χιλίοις· τὰς δὲ πάντας ἠνάγκασαν φυγεῖν.

ΚΑΙΡΩ. Ῥοπάλω.] Lego, Καῖρῳ, ῥοπή. Sic utitur Xenophon in Anabaf. p. 190. Μέγιστον ἔχει καῖρόν. *Maximum momentum habetis. Quod non vidit Interpres.*

ΡΟΠΗ — Ῥάβδος.] Delendum ῥάβδος, ut male repetitum ex Articulo præcedenti.

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ.] Amos iii. 15. Συγχρῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερῖνον, καὶ ἀπολῶνται οἶκοι ἐλεφάντινοι, καὶ προσεθήσουσι ἕτεροι οἶκοι πολλοὶ, λέγει Κύριος. Huc respexit Hesychius.

ΣΗΤΕΙΟΥΣ. Νέας.] Scribe, Ἐταίεας. Supra: Ἐταία, ἐπέταία, νέα.

ΔΙΕΘΡΥΒΗ. Ἐκλάσθη, διετρίβη.] Habacuc iii. 6. Διετρίβη τὰ ὄρη βία. Quo respexit Hesychius.

ΦΑΤΛΙΣΤΡΙΑ. Ἡ καταγελῶσα.] Respexit Zephaniam ii. 15. Πόλις ἡ Φαυλίστρια.

ΟΠΩΡΟΦΤΛΑΚΙΟΝ. Σκηνή.] Esaias i. 8. Ἐγκατα-

Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σίαν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμ-
πελῶνι, καὶ ὡς ὁπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ.

PARS
IV.

ΠΑΓΟΣ — Ψύχος.] Plutarch. in Lucullo
p. 513. Ἐν δὲ τοῖς ἀθρίοις πάχην ἐπιφέροντες καὶ
πάγον, ὑφ' ἧς χαλεποὶ μὲν ἦσαν οἱ ποταμοὶ τοῖς ἵπ-
ποις πίνεσθαι διὰ ψυχρότητος ὑπερβολήν.

ΓΗΘΟΥΣ. Χαράς.] Plutarch. in Agesilao
p. 612. Οἱ τῶν μὲν τεθνεώτων πατέρες, καὶ κηδεσφαί,
καὶ οἰκέοι καταβαίνοντες εἰς ἀγορὰν, ἀλλήλους ἐδεξιζάντο
λιπαροὶ τὰ πρόσωπα, φρονήματος μεσοὶ καὶ γήδης.

ΑΘΗΡ. Ἐπιδοράλις.] Plutarch. Caton. Minor.
p. 793. Ὡς δὲ εἶδεν ἐσώτα τὸν ἀθέρα καὶ τὴν ἀκμὴν
διαμένεσσαν, εἰπὼν, Νῦν ἐμός εἰμι.

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ.] Plutarch. in Antonio p. 931.
Καὶ τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα καταλιπὼν οἶκος,
μετὰ τῶν γυμνασιαρχῶν ῥάβδων ἐν ἱματίῳ καὶ Φαικα-
σίοις πορεύει.

ΛΥΚΟΘΡΑΣΗΣ. Θρασύς.] Lege Λυκοθαρσής.
Epigramma in Anthol. p. 410.

ΜΥΡΙΝΟΥ.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ κυμαίνοντα μῆλα νομεύων,

Θύρσις ὁ συρίζων Παιὸς ἴσον δόνακι,

Ἐνδῖος, οἰνοπότης, σκιεράν ὑπὸ τὴν πῆλυν εὐδαι

Φρερεῖ δ' αὐτὸς ἐλὼν ποίμνια βάκτρον ἔρας.

Ἄ νύμφαι, νύμφαι, διεγείρατε τὸν ΛΥΚΟΘΡΑΣΗ

ΒΟΣΚΟΝ, μὴ θηρῶν κύρμα γέννησ' ὁ ἔρας.

ΚΛΑΝ

PARS
IV.

ΚΛΑΙΝ — ἀμπέλους.] Themistius Orat. xv. p. 184. Δὴ ΚΛΑΙΝ ΤΑΣ ΑΜΠΕΛΟΥΣ, καὶ ἡλίκον τὸν ἄξονα τέμνειν, καὶ ἡλίκην σφύραν. Ubi male Harduinus, Κλαδύειν.

ΠΡΕΠΟΝ. Τέρας.] Vide Suidam v. Ὑπατον.

ΑΛΕΙΤΑΙ. Πηδήσει.] Esaias xxxv. 6. Τότε αἰλεῖται, ὡς ἔλαφος, ὁ χωλός.

ΝΥΝ. Ἀντὶ τῆς, Καὶ δὴ.] Legendum, Νῦν δὲ, ἀντὶ τῆς, καὶ δὴ — Νύγει &c. Porphyry apud Theodoret. de Græc. Affect. p. 179. Νυνὶ δὲ θαυμάζουσι. Legendum, Νῦν δὲ. Nunc scilicet. Vide Suidam v. Νῦν δὲ.

ΚΕΚΟΠΑΚΕΝ. Ἐπαύσατα.] Genesis viii. 8. Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστέραν ὀπίσω αὐτῆς ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

ΗΤΑΣΕΝ. Ἐσασάνισεν.] Respexit Genes. xii. 17. Καὶ ἤτασεν ὁ Θεὸς τὸν Φαραῶ ἐτασμοῖς μετὰ γάλοις καὶ πονηροῖς.

ΣΠΑΡΤΙΟΥ.] Genesis xiv. 23. Ἀπὸ σπαρτίας ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματαί μετὰ λήφομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ ἐπὶ τῆς, ὅτι ἐγὼ ἐπλέτισσα τὸν Ἀβραμ.

ΝΗ ΤΗΝ ΤΓΕΙΑΝ.] Respexit Genes. xlii. 15. Νῆ τὴν ὑγίειαν Φαραῶ, καὶ μὴ ἐξέλθῃτε ἐντεῦθεν, ἵνα μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἢ ἡλθῇ ὧδε.

ΤΟ

ΤΟ ΤΑΧΟΣ. Συντόμως.] Deuteron. vii. PARS
IV.

22. Οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτὰς ΤΟΤΑΧΟΣ, ἵνα
μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σε τὰ θηρία
τὰ ἄγρια.

ΕΓΝΩΔΩΣ. Σὺν Θεῷ.] Forſan, Ἐνὼχ ὠδεύει
σὺν Θεῷ. Vel, Ἐγὼ δόσιν Θεῷ. Vide S. Joan. iv.
10. Vel, Ἐγὼ γινώσκιν Θεῷ. Numeri xxiv. 16.
Ἐπιτάμενος ἐπισημήν παρὰ ὑψίστου, καὶ ὁράσιν Θεῷ ἰδῶν
ἐν ὕπνῳ.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΤΟΥ.] Respexit Psalm. x. 2.
Μεταναστεύει ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς τρεθίων.

ΠΤΕΡΝΙΣΜΟΝ. Ἐπίβελον.] Male Salma-
sius; nam legendum, Ἐπιβελήν, ex Suida v.
Πτέρνα. Respexit Psalm. xl. 10. Ὁ ἄνθρωπος
τῆς εἰρήνης μὲ ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐδίδων ἄρτους μὲ, ἐμε-
γάλυνεν ἐπ' ἐμέ πτερνισμόν.

ΑΜΕΜΦΩΣ. Ἀμέμπλως, ἀφειδῶς.] Xenophon
Hist. Græc. p. 482. Δῶρα ἀμέμπλως ἐδίδο.

ΠΟΛΥΒΕΛΕΜΝΟΙ. Οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰς
πολυεῖκτους, ὅτε τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοὶς βέ-
λεισιν.] Phanocles apud Stobæum Florileg.
p. 265. Edit. Grotii:

Ποιὰς δ' Ὀρφῆι καταμέγα σέξῃσι γυναῖκας

Εἰς ἑτὶ νῦν, κείνης ἀνέκεν ἀμπλακίης.

Quin et legendum, ΟΤΙ τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν.

VOL. IV.

Y

ANTANE-

PARS
IV.

ANTANEΛΩΝ.] Respexit Psalm. xlv. 10.
 Ἀνταναιρῶν πολέμῳς μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.
 Alexand. Ἀτανελῶν.

ΔΕΠΤΑΔΕΟΝ — Δεῦκος ἐν νόμοις.] Forfan,
 Ζάλευκος ἐν νόμοις. Et sic Bentleius Dissert. de
 Phalaridis Epist. p. 346. De Zaleuco vide
 Bentleium supra p. 339.

ΠΗΔΥΕΙ.] Hinc corrige Erotianum apud
 Heringam in Observat. p. 112. Ἐπέδυεν, ἐπι-
 διέρρει καὶ διεπῆδα. Legendum, Ἐπῆδυεν. Et sic
 doctissimus Pierfon. in Verisimil. p. 112. Vide
 Suidam v. Πίδυαν.

ΚΑΤΑΖΕΝΑΣΚΕ. Καταζήσανεν.] Legendum
 Καταζήνασκει. Homer. Odyss. A. 586.

— καταζήνασκει δὲ δαίμων.

ΕΓΜΑ. Ἐγμάλα, τύποι.] Lego, Ἐκμάγμαλα,
 τύποι. Utitur Aristoph. in Thesmoph. v. 521.

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' ΕΚΜΑΓΜΑ σόν.

ΚΑΚΙΘΗΣ. Ἀτροφος, ἄμπελος.] Pro ἄμπελος
 lego πέμπελος. Qui mala habitudine est. Facie
 macra et rugosa. Hinc de Sene dicitur πέμ-
 πελος. Vide Suidam v. Πέμπελος, et v. Τυμ-
 σογέρων. Vide et Etymol. Magn. v. Δέκελον et
 Πέμπελος. Ita Æschylus Eumenid. v. 479.

ΣΗΜΑΤΑ

Υ

VI 10 Αὐτα

Αὐται δ' ἔχουσιν μάραν ἐκ ΕΥΠΕΜΠΕΛΟΝ.

PARS
IV.

Καὶ μὴ τυχεῖται πράγματος πικρῆς.

Χωροῖν αὖθις —

ΑΔΟΥΣΙΗ — Ἡμέρα.] Ab ἡμερος scilicet.

Sic Hesych. Ὠραία, ἡμέρα. Legendum, ἡμερα.

Virgil. Ecl. i. 81.

— Sunt nobis mitia poma,

Castaneæ molles, et pressi copia lactis.

ΔΙΣΣΟΝ. Ἀναντῆς, ἀπότομον, ὑψιλόν.] Leonidas in Epigrammate apud Salmasium Plin.

Exercitat. p. 765.

Εὐαγρεὶ λαγύθῃρα, καὶ εἰ πετεηνὰ δισώκων

Ἰξευτῆς ἦκεις τεθ' ὑπὸ ΔΙΣΣΟΝ ΟΡΟΣ,

Καῖ με τὸν ὑψηλὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον

Πᾶνα συναγρεύσω, καὶ κυσὶ καὶ καλὰμοις.

Salmasius, *Gemino sub monte*. Legendum, ὑπὸ
λίσσον ὄρος. Sed vide omnino Cl. Brunek, in
Analect. vol. i. p. 224.

ΟΥΛΛΑΔΕΣ. Πῆραι, θύλακοι.] Scribo, Θύλ-
λάδες. Supra: Θυλλίδες, αἱ θύλακες. Scribo, Θυλ-
λάδες, οἱ θύλακοι. Mox: Θύλλης, θύλακος. Lego,
θύλλας, vel Θυλλίς. Nam utrumque forsan rec-
tum. Hesych. Θαλλίς, μάρσιππος, μακρὸς. Lego
cum aliis Θυλλίς.

ΚΑΤΑΔΙΕΛΕΣΘΑΙ. Καταμερίσασθαι.] Scribe

Υ 2

Καταδιέ-

PARS IV. Καταδιέλειθε. Et sic habet Suidas. Uterque respexit Psalm. xlvii. 14. Θέοτε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλειθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἐτέραν.

ΠΑΡΑΣΤΝΕΒΛΗΘΗ. Ὠμοιώθη.] Respexit Psalm. xlviii. 13. Παρασυνέβληθη — καὶ ὠμοιώθη.

ΚΑΤΑΚΑΡΠΟΣ. Πλάσιθ.] Psalm. li. 10. Ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Θεᾶς.

ΠΟΣΑΠΛΩΣ.] Psalm. lxii. 1. Ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου.

ΡΑΔΑΜΝΟΣ.] Job viii. 16. Καὶ ἐκ σαπρίας αὐτῷ ὁ ράδαμνος αὐτῷ ἐξελεύσεται.

ΠΡΟΗ. Προβαλῆ.] Proverb. v. 9. Ἵνα μὴ πρὸς ἄλλοις ζῶῃς σὺ, καὶ σὸν βίον ἀνελήμωσιν.

ΠΕΤΑΤΡΟΝ. Εἶδος παγίδος.] Male hic Stephanus Pindarum laudat, cum sit ex Proverb. ix. 18. Ἐπὶ πέταυρον ἄδὲ συναντᾷ.

ΚΑΤΙΩΤΑΙ.] Utitur Jes. τῇ Sirach xii. 11. Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐκ εἰς τέλος κατίωσέ.

ΑΝΑΚΥΚΛΕΙ. Ἀνόρθυ.] Suidas: Ἀνακυλῆιον τὸν ὀρθόν. Unde lego, Ἄνω κύκλον, τὸν ἔρανον. Respexit Sophoclis Philoct. v. 813.

— Τὶ τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;

ΝΕΟΘΡΟ-

ΝΕΟΘΡΟΤΟΙΣ. Νεοθυζέσιν, νεωσι δὲ ὀρμῶσιν.] PARS
IV.
Pro νεωσι δὲ ὀρμῶσιν lego, Νεόρτοις. Nisi præstet, Νεο-
θρέπτοις. Sophocles Trachin. 905.

Ἄ νεόρτος ἄδὲ νύμφα.

Ubi Schol. Ἡ νεωσι δὲ ὀρμήσασα.

ΑΙΘΕΡΟΣ ΤΥΜΒΟΣ. Οὐρανός.] Legerim,
Αἰθέρ[⊙] δόμ[⊙]. Epigram. apud D'Orville ad
Charit. p. 260.

Εἶχεν γὰρ, χάριν εἶχεν ἐπ' ἡυχρόοισι προσώποις,

Αἰθέρος ὥς τε μενεῖν ἀθανάτοις δόμοις.

Ita scribendum. Male vulgo distinguunt post
Αἰθέρος. Vide Cl. Editorem.

ΠΕΑΡ. Γλαυκέας, λιπαρόν.] Lego, Πέαρ γλυ-
κὺ, ἔαρ λιπαρόν. Ut istud Π male adhæserit ex
præcedenti fortasse verbo. Vel forsan legen-
dum, Πῖον ἔαρ, γλυκὺ ἔαρ, λιπαρόν. Callimachus
Fragment. Bentl. N°. ccii.

Πολλάκι δ' ἐκ λύχνης πῖον ἔλαξεν ἔαρ.

Quo respexerit Hesychius. Tanaquil. Faber in
Epist. xxxix. P. II. ita corrigit: "Πέαρ γάλακ-
τος λιπαρόν. *Lactis cremor.* Dicitur et Πῖαρ."

ΣΑΤΙΝΑΙ. Ἀμάξαι.] Euripides Helen.
v. 1327.

Ζεύξασα θεὰ σατίναν.

ΙΠΠΟΚΑΜΠΙΑΣ. Ὑλην λίαν μεγάλην ἱπποκε-
Υ 3 λεκεμμαίνην.

PARS
IV.

λεκερμαίνην. Οἱ δὲ, ζῶν.] Lego, ὡδὴν λίαν με-
γάλην ἵπποκαμπὴν καλεῖ. Οἱ δὲ, ζῶν. Est ex Au-
thore aliquo, qui Carmina quaedam flexuosa ἵπ-
ποκαμπὰς vocaverat. Ex ἵπποκελερμαίνην, quod
monstri simile est, fecimus ἵπποκαμπὴν καλεῖ,
idque opinor verissime. Vide Suidam v. Κάμ-
ψω, et Hesych. v. Κάμπην.

ΕΠΑΡΟΥΤΡΟΣ. Ἐπίγειος.] Recte. Cætera
nauci non sunt. Ἐπάρεσθ' est vivus, qui edit
καρπὸν ἀρῆς. Lucian. Dialog. Mort. p. 296.
Ἡκροώμην γὰρ ὁπότε ἔφης βέλεσθαι ΕΠΑΡΟΥΤΡΟΣ ὡς
ζητεύειν πᾶρά τινι τῶν ἀκλήρων, ὃ μὴ βίοςτος πολὺς
εἴη, μᾶλλον ἢ πάντων ἀνασσειν τῶν νεκρῶν.

ΟΠΙΣΘΙΑ. Ἄλλα τὰ τῶν ζῶν ἐραῖα.] Lego,
Ὀπιθιαῖα, τὰ τῶν ζῶν ἐραῖα. Agathias lib. ii.
4. p. 40. Τὰ δὲ ὀπιθίδια τῷ ἀλλήλοις ἀντιτετάχ-
θαι διαφυλάττειντο. Ubi lego, Ὀπιθιαῖα. Sic
ἀνεμίδιον pro ἀνεμιαῖον apud Suidam v. Ἀνεμθ.
Sed Agathias in Epigram. p. 170.

Τοῖς ποικιλότευκτος εἰλεν θέσις, εὐτ' ἀπὸ λευκῆ
τῆς καὶ ΟΠΙΣΘΙΔΙΗΝ εἰς ὁδὸν ἐρχομένε.

ΕΡΓΑΝΗ — Ἐργατική.] Euripides Andro-
mach. v. 1013.

ὦ Φοῖβε, ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίου
Εὐτειχῇ πάγον, καὶ Πόντιε,
Κυανέαις ἵπποις διφρεύων

Ἄλυσ

Ἄλιον πέλαιος.
Τινος ἔνεκ' αἰτιμον ΕΡΓΑ-
ΝΑΝ χέρα τεκτασύνας

Ἐυαλίῳ δογμαῖσσι προσθέντες.
Τάλαιναν μεθεῖτε τάλαιναν Τροίαν·

Ita legendus iste versiculus.

ΕΠΗΛΥΓΑΙΟΝ. Ἐπιφάνες, σκοτεινόν.] Lego,
Ἐπήλυγα, ἔκ ἐπιφανῆ, σκοτεινόν, ut respexerit Eu-
rip. Cycl. 676.

Οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ΕΠΗΛΥΓΑ
Λαβόντες, ἐσήκασι —

ΑΡΗΡΕΝ. Ἰαχυρῶς ἤρμοςαι.] Respexit Eu-
ripidis Hippolyt. v. 1090.

Ἄρηρ' ἐν, ὡς εἴκεν —

ΠΟΡΙΠΙΑ. Πόρτις, ποριτής.] Legendum, Πό-
ρις, πόρτις — Ποριτής. Euripides Bacch. 736.

Καὶ τὴν μὲν αὖν, προσεῖδες εὐθελον ΠΟΡΙΠ
Μυκωμένην ἔχουσιν ἐν χερσὶν δίκαια.

Ad quem locum vide Barnesium.

ΑΝΕΙΛΑΤΟ. Ἀνέλαθεν, ἐπανεκαλέσατο.] Forfan
legendum ἐπηγαλίστατο, ut respexerit Act. A-
post. vii. 21. Ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ
ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἐαυτῇ εἰς ἥβην. Euripides He-
raclid. v. 42.

Ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνῃ γένος,
Ἐσωθε

Ἐσωθεὶς ναῦ τῇδ' ΑΠΗΓΚΑΛΙΣΜΕΝΗ,
Σώζει ———ΟΧΕΙΑ ΠΟΝΤΙΑ. Ἡ ἄγκυρα, παρὰ τὸ ὄχεον
&c.] Euripides Helen. v. 284.

Ἄγκυρα δ' ἢ μὲν τὰς τύχας ὄχει μόνη.

ΚΡΥΠΤΕΤΟΜΑΙ. Ἐνιδρεύομαι.] Euripides
Helen. v. 548.

—— ἔτι παρὰ κρυπτεύομαι

Πρωτεύς ἀσέπης παιδὸς ἐκ βελευμάτων;

Quo respexit Hesychius.

ΚΕΚΡΑΝΤΑΙ. Τετέλειται.] Euripides Ion.
v. 1010.

Πῶς ἔν κέκρανται διπλῆλον δῶρον θεῶς;

ΟΜΟΠΤΕΡΟΙ. Ὀμότροχοι.] Euripides Elec-
tra v. 530.

Πολλοῖς δ' ἂν εὖροις βοσρύχως ὁμοπτέρους.

ΠΑΡΗΓΟΡΕΙ. Παρακαλεῖ.] Respexerit So-
phoclem apud Schol. ad Euripid. Phoeniss. v. 308.
ubi legendum,

ΤΙΣ με παρηγορεῖ ———

ΟΡΕΓΜΑ. Βῆμα.] An legendum, ῥέγμα,
βάμμα? Hesych. ῥέγματα, βάμματα. Euripi-
des Phoeniss. 314.

Παρηΐδων τ' ὄρεγμα.

Ubi

Ubi Schol. Ἑκταμα. Fortasse,

Παρηίδων τε ῥέγμα.

Ruborem genarum.

PARS
IV.

ΥΠ' ΑΥΝΗΝ. Παρ' Ἑκαταίῳ Φιλητᾶς.] For-
san, Παρ' Ἑκαταίῳ Μιλησίῳ. Legendum quoque,
Αὐλῆν.

ΕΚΒΟΛΗ ΔΟΓΟΥ. Παράβασις.] Arrian. Ex-
ped. Alex. lib. vi. p. 401. Ταῦτα μὲν δὴ ἐν ἐκ-
βολῇ τῶ λόγῳ ἀναγεγράφθω μοι. Vox restituenda
Appiano de Bellis Mithridat. p. 323. Ταῦτα
μὲν ἔν ηἰρήσαιο ἂν τις ἐς Ἀριστῶνα τὸν φιλόσοφον
ἐξημένα, αὐτὸν αἴτιον τῆς ΕΚΒΟΛΗΣ τῶν λόγων γε-
νόμενον. Vulgo male ἐσβολῆς.

ΦΙΛΗΜΗΣ. Φιλίας.] Legendum sine dubio
Φίλης, ἐμῆς, Φιλίας. Homer. Odyss. A. v. 203.

Οὔτι ἔτι θηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης

ἔσεται —

Vide D. Heinsium ad Theocritum.

ΛΑΥΡΑ — Ἡ φλόξ.] Appian. de Bellis
Pun. p. 26. Καὶ περιπέμψας εἰς ἅπαν τὸ στρατό-
πεδον, εἶπε τὸ ΛΑΥΡΟΝ εὕρισκε ΠΥΡ, κατέπαυε.

ΑΥΤΤΟΙ. Οἱ ὑψηλοὶ τόποι.] Homer. Iliad.
p. 611.

— ὅς ῥ' ἐκ Λύκτῃς εὐκτιμένης ἔπει' αὐτῷ.

Ubi

PARS
IV.

Ubi Schol. Λύκτα. Πόλεως τῆς Κρήτης — Ἐνικα
Λύττον φάσιν αὐτὴν διὰ τὸ κείσθαι ἐν μετεώρῳ τόπῳ·
τὸ γὰρ ἄνω, καὶ ὑψηλὸν, λύττον φασί· τὸ ἐθνικὸν, Λύκ-
τιος· καὶ θηλυκὸν, Λυκῆις.

ΚΑΘΩΣΙΩΣΕ. Κατέλυσε, κατέθυσε.] Bent-
leius illud κατέλυσε delet. Lego, κατεκαύσε.
Euripides Orest. v. 40.

— κυρὶ καὶ θήγνισαι δομας.

Ubi Schol. Καθῆγνισαι, ΚΑΘΩΣΙΩΤΑΙ, ΚΕ-
ΚΑΥΤΑΙ.

ΠΡΟΗΚΩΝ. Προβέβηκώς.] Restituenda ista
vox Xenophonti Lacedæm. Republ. p. 684.
Καὶ τὰς μὲν προσηκέσας κόρας οἴκει θρεπτεόν. Le-
gendum, προηκέσας. Ætate provectas. Jam
olim nobiles, sed quas nemo duxerit ob patris in-
famiam. Suidas: Προβέβηκόσι, παλαιότεροις.

EX MARGINE HESYCHII.

ΑΓΗΝΟΡΙΑ. Ἀνδρεία — Καταχρηστικῶς δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται· ἡ ἰαχὺς. Ὡς τό·

— Ἀγηνόρι δὲ μιν ἔκτα.

ἐν τέγει.] Illa ἡ ἰαχὺς locum non suum obtinent;
nam Hemistichium allatum pertinet ad ἀλόγων

ζώων.

ζῶων. Quare vel delenda vel alibi submovenda. PARS
Fortasse scribendum. IV.

— Ἀγνηορίη δὲ μιν ἔκτα.

Ἡ ἰχθὺς, εὐγένεια. Neque enim placet Pergeri
emendatio, ἐν Τείχει. Vel forsan scribendum
ex Poeta aliquo,

— Ἀγνηορίη δὲ μιν ἔκτα

Ἐν Τεγέῃ —

In Tegea scilicet: nisi mavis ἐν τέγῃ. In domo.
Sed legendum denique, Ἐκτεν. Interpretatio
est τῆς, ἔκτα. Sic Noster infra: Ἐκταν, ἔκτεναι.
Vide nos in Epist. Crit. v. Ἀπείλεος.

ΑΓΚΑΛΙΔΑΝ ΕΛΚΕΙΝ. Αἶρειν ξύλα εἰς ἔργα-
τα.] Scribe Ἀγκαλίδας ἔχεν. Nicostratus apud
Athenæum lib. xiv. 1. p. 615.

Κηφισόδωρον ἔκακῶς μὰ τὸν Δία τὸν Πλάον
Φασὶ σενωπὸν εἰς σενὸν σῆσαι τινὰς

Ἀγκαλίδας ΕΧΟΝΤΑΣ —

Deinde lege cum Heinsio, ΩΣ ΕΡΓΑΤΑΙ. Plu-
tarch. Romulo p. 22. Χόρτε καὶ ὕλης ἀγκαλίδας
κοντῶ περικειμένην ἀνέχων. Idem Catone p. 782.
ξύλων ἀγκαλίδας. Quare legendum, opinor,
ΑΓΚΑΛΙΔΑ ΑΝΕΧΕΙΝ.

ΑΓΝΥΣΤΑΣ. Λείας. Οἱ δὲ, τὰς ὥας τῶν ἱσῶν.]
Lege et distingue, Ἀγνύδας. Λείας, οἱ δὲ, τὰς
ὥας τῶν ἱσῶν. Alii λείας τῶν ἱσῶν, alii ἄας τῶν ἱ-
σῶν. Hæc mens Hesychii.

ΑΔΙΑΚΕ-

PARS
IV.

ΑΔΙΑΚΕΛΕΥΘΩ. Ἀηδέϊα.] Illud Ἀηδέϊα est non nisi pars veræ lectionis. Lego, Ἀδιακελεύθω, ἀδιαβάτω.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ. Πρῶτος ἱερέων Νέμεσιν ἰδρύσατο.] Lego, ἱερον Νεμέσεων. Confer nos supra P. II. v. Ἀδρασία.

ΑΕΛΛΟΘΡΙΞ. Ποικιλόθριξ, ἢ πυρεωρὺς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τριχάς.] Cum ποικιλόθριξ explicat, respicit ad Αἰολόθριξ. Cæterum pro πυρεωρὺς legendum omnino παρήγορς. Schol. ad Theocriti Idyll. xv. 8. Πάραρος, (quod idem ac παρήγορος) ὁ ἀνάρμος.

ΑΕΡΓΟΣ. Ἀργός, ἢ ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ.] Recte Hesychius. Vox hæc restituenda Theocrito in Syracuf. v. 50. ubi vulgo male legitur ἐρειοί.

Οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
Ἀλλάλοις ὁμαλοῖ, κακὰ παίγνια, πάντες ΑΕΡΓΟΙ.

ΑΕΣΣΙΦΡΩΝ. Ματαίοφρων.] Scribe Αἰσίφρων, ex Homeri Iliad. γ. 183.

—— ὁ δ' ἔμπεδος, ἐδ' ΑΕΣΣΙΦΡΩΝ.

ΑΘΑΜΒΕΣ. Φρυγίχος Ἀλκίσιδι.

Σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυιοδόνησον τήρει.]

Lego ΓΥΙΟΔΟΝΗΤΟΝ, ut πλεροδόνητος apud Comicum in Avib. v. 1402.

Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις ΠΤΕΡΟΔΟΝΗΤΟΣ γεγόμενος;

ΑΘΑΡΙΟΙ

ΑΘΑΠΙΟΙ — Τινες δέ, μὴ διδεδεμένοι ἄρθρων.] **PARS**
 Recte. Respexit illud Luciani in Eunucho, **IV.**
 Ἄρθρα ἐν ἄρθροις. Nam ἄρθρον utriusque sexus
 est. Latini, *Rem in re.*

ΑΙΓΑΙΟΙΣ. Θαλασῶν περιαιγίζουσιν.] Lego,
 Αἰγαῖον, θάλασσαν περιαιγίζουσαν. Vel potius, Αἰ-
 γαίοις, θαλασῶν περιαιγίζουσιν. Vox dicitur de
 iis maribus, quæ valde tempestuosa sunt.

ΑΙΘΕΡΙΟΝ. Καὶ ἑράνιον.] Legendum, Αἰ-
 θέριον, ΑΕΡΙΟΝ ἢ ἑράνιον.

ΑΙΜΑΛΙΑ. Ἀλλασία.] Scribendum, Αἰμαλία.
 Suidas: Ζαῖμδος μέλας, ἡ λεγομένη αἰμαλία. Quod
 Kusterum fugisse miror. Hinc Sophilus apud
 Athenæum lib. iii. 36. p. 125.

Ὁ πορνόδοσκός γάρ μ' ὑπὸ κνιστολοιχίας

Χορδήν τιν' ΑΙΜΑΤΙΑΤΙΝ αὐτῷ σκευάσαι

Ἐκέλευσε ταυτὴν ἐμὲ —

Hinc et Hesychius infra: Προγόγιαν, ΥΦΑΙΜΑ-
 ΤΙΟΝ.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ. Μυροθήκη, λίθος ψήφινος.]
 Lego, ΛΗΚΥΘΟΣ ψήφινος. Scribebatur ληθος.
 Hinc error.

ΑΛΛΩΝ. Τυφλῶν.] Respexit Sophoclis Oe-
 dip. Col. v. 145.

— ἀλαῶν

PARS
IV.[ἀλαῶν ἡμεράτων ἔρα ἔ
ἡμερὰ φυτῶν] —ANETHOLOTTO. Ἀνεπαράσχετο.] Respexit
Senarium apud Etymol. Magn. v. Τεθολωμένος.ANBINΩΣ. Οἰκτρῶς.] Lego, Ἐλεεινῶς, οἰκ-
τρῶς. Et sic Suidas.

ANΩΠΙΣΤΟΝ. Ἀόρασον, ἀπάρακτον, ἀνεπίσ-
τροφον.] “ Ἀνώπιτος vero vel ἀνώπητος ortum est
“ ab Ionico Νωπῆν, νωπιζέιν, hujus enim generis
“ multa διαφορῶνται, ut Grammatici loquuntur,
“ ad cuius intellectum sufficere tibi possunt,
“ quæ protulit magnus Bentleius in Epistola
“ Malelæ subjecta p. 25.” *Hemsterhus.* Fal-
litur Vir doctissimus. Ut ab Ὀίω, οἴσω, Ἀ-
ώϊσος sic ab Ὀπίζω, ὀπίσω, Ἀνώπιτος. Quare
legendum, Ἀνώπιτον, ἀόρατον, ἀπρακτον, ἀνεπίσ-
τροφον.

ΑΠΑΝΘΡΩΠΟΣ — Σοφοκλῆς ἀπανι.] For-
tasse, Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. Quam Fabulam sæ-
pius laudat Hesychius. Atque hoc verum puto.

ΑΠΟΙΝΟΝ. Ἀτιμώτατον.] Recte corrigunt,
Ἀτιμώρητον. Vide Suidam v. Ἀποινα.

ΑΠΟΚΡΕΠΑΛΙΣΜΟΣ. Ἀπανθρακισμός.] Le-
gendum puto cum viris doctis, Ἀποκραπαλισ-
μός.

μός, ἀποθωρακισμός. Theognetus apud Athenæum lib. xiv. i. p. 616.

PARS
IV.

Ἀπικραιπάλα τὰ πλεῖστα τῷ γέλασσι χάριν.

Hinc Ἀποκραιπαλισμός.

ΑΠΟΠΑΤΤΑΝΕΤΟΥΣΙ. Περιβλέπασιν.] Bentleius in Epistola ad Joan. Davisium legit, Ἀποπαττανέσσι, περιβλέψασιν. Vide et Clarke ad Homerī Iliad. E. 101.

ΑΠΟΣΤΑΣ. Φυγών. Αἰσχύλος — καὶ Ἀλκμήνη.] Forfan scribendum, καὶ Ἀμυμώνη. Cujus Fabulæ meminit Athenæus lib. xv, 12. p. 690. et Ammonius γ. Γῆμα. Vide Hesych. v. Θρώσκων.

ΑΠΟΧΡΑΙΝΕΙΝ. Τὸ ἀποληφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.] Lego, Ἀποχρανθέν. Τὸ ἀπαλειφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.

ΑΡΓΕΣΤΑΙ. Οἱ ἐτήσιοι.] Diodorus Siculus p. 47. Edit. Wesseling. Ἀργέσαι κοινωνῶσι τῆς τῶν ἐτησίων προσωπογραφίας.

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ — καὶ Λαχάρας.] Lego, καὶ Γλυκέρας. Quod non uno nomine se commendat. Vide et v. Δορυαλλός.

ΑΡΣΠΑΚΕΣ. Δρύες ἐπικέκοιμέναι.] Lego, Ἀσπαγες, δρύες ἐπικέκαμμέναι. Vide Hesych. v. Κίρκοι.

ΑΡΡΑΓΕΣ

PARS
IV.

APPAGEΣ OMMA. Οὐ δακρύον.] Scribendum, Οὐ δακρυόεν.

ΑΣΤΕΚΤΟΣ. Ἀφόρητος, ἀβάσαντος.] Photius Epist. 244. Ἀσεκτον δίψαν. Ita legendum, non ἄσηκτον. *Sitim intolerabilem.*

ΑΣΩΔΗΣ. Ἀμμώδης.] Plutarch. de Solert. Animal. p. 974. Ἀσώδης γενομένη πρὸς τὰς μυρμηκίας τρέπει. Interpres, *cum nausea tentatur.* Atque in hoc sensu cepit Salmasius.

ΑΤΑΛΜΑΤΑ.] Lego, Ἀγάλματα.

ΑΤΕΓΚΤΟΣ. Ὁ μῆτε δακρύων, μῆτε ἰδρῶν, ἀνένδοτος, καὶ γὰρ ὁ ἑλεῶν δακρύει.] Hinc corrigendus Suidas: Ἀτέγκτοις, τοῖς μῆτε δακρύουσι, μῆτε ἰδρῶσι, ἀβρόχοις. Vulgo legitur δακρυσι. Vide nos in Epist. Crit. v. Ἀτέγκτοις. Cæterum hic legendum puto: Ἀνένδοτος πρὸς ἑλεον καὶ γὰρ ὁ ἑλεῶν δακρύει. Sic recte procedet sententia, Suidas: Ἀσέργης — Ἀνελεήμονας δὲ, τὸς ἀκαμπῆς καὶ ἀνενδότας.

ΑΤΛΑΣ — Καὶ ἡ διῆσσα εὐθεῖα ἕως τῶν πυλῶν.] Pro πυλῶν lego πυγῶν.

ΑΥΡΙΒΑΤΑΣ. Αἰσχύλος τὸ Αὔριον, ἐπὶ τῇ ταχείᾳ τίθῃσι.] Lego, Αἰσχύλος τὸ, αὐρὶ, ἐπὶ τῇ, ταχείᾳ τίθῃσι. Idem αὐριβάτας et ταχυβάτας, sive ταχυθήμων. Hæc mens Hesychii.

ΑΚΜΟΝΙΔΗΣ.

ΑΚΜΟΝΙΑΔΗΣ. Ὁ Χάρων. Καὶ ὁ Οὐρανός. PARS
 Ἀκμόνος γὰρ παῖς.] Antimachus apud Plutarch. IV.
 Quæst. Rom. p. 275.

Λέχριε δὲ δρεπάνῳ τέμνων ἀπὸ μήδεα πατρός
 Οὐρανὸν Ἀκμονίδει Λάσιος Κρόνος ἀντιτέτυκτο.

Ubi ἀντὶ τῆς, Λέχριε, legendum Λέχρις vel
 Λέχρια.

ΑΚΡΟΤΟΝ. Ἀδιαρρίπιστον, ἀπαίδευτον.] For-
 tasse, Ἀκρότονον. Validis artubus. Vide Athe-
 næum lib. xii. 13. p. 552.

ΑΚΡΟΧΟΡΔΟΝΕΣ. Ὀνομα πάθους.] Julian.
 Misop. p. 339. Εἰ τις ἦν μοι καὶ ἀκροχορδῶν, ὥσπερ
 τῷ Κίματι. Plutarch. de Ser. Num. vol. ii.
 p. 563. Ἀκροχορδόνες, καὶ μελάσματα, καὶ φακοί.

ΑΓΡΕΤΑΝ. Ἡγεμόνα, Θεόν.] Vox restituenda
 Æschylo in Pers. v. 1007.

Βεῖσσι γὰρ οἵπερ ΑΓΡΕΤΑΙ στρατῷ,
 Βεῖσσιν, οἱ, οἱ, νάνυμοι.

Ita legendum. Vulgo, ἀγρόται.

ΒΑΙΣ. Ῥάβδος Φαίνικος.] Recte vidit Sopin-
 gius nihil mutandum. Ita I Maccab. xiii. 37.
 Τὸν σέφανον τὴν χρυσῆν, καὶ τὴν βαΐην ἣν ἀπεσεύλασε, κε-
 κομίσμεθα. Pro βαΐην Alex. βαΐν. Ramum palmae.
 Sic II Maccab. xiv. 4. Ἦκε πρὸς τὸν βασιλέα Δη-
 μήτριον προσάγων αὐτῷ σέφανον χρυσῆν καὶ Φαίνικον.

PARS
IV.

ΒΑΚΧΙΑΔΑΙ. Οὐ μόνον οἱ Μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι.] Ita Crinagoras in Epigrammate apud Wesseling. ad Diodorum Siculum vol. ii. p. 591. de Urbe Corintho :

Οἷος ἀνθ' οἶων οἰκήτορας, ὧ ἔλπειν,

Εὐραο, Φεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορίας.

Αὐτίκα καὶ γὰρ ἦς χαμαλαωτέρη, εἶδε Κόρινθε

Κᾶσαι, καὶ Λιδικῆς ψάμμου ἐρημοτέρη.

Ἡ τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοις δοθεῖσα

Θλίβειν ἀρχαίων ὅς τ' εἰ ΒΑΚΧΙΑΔΩΝ.

ΒΛΗΣΤΡΙΜΟΣ.] Recte corrigunt, Βληστρισμός. Α βληστρίζω. Quo verbo utitur Laertius in Xenophane p. 639. Βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδα. Hesych. supra: Βλασταρίζεσα, ἐπικροτῶσα. Lego, Βλαστρίζεσα.

ΒΟΥΒΡΩΣΤΙΣ.] Plutarch. Sympos. lib. vi. 8. p. 694. Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύεσι Βεβρώσει ταῦρον μέλανα, καὶ κατακόφαντες αὐτόδαρον ὀλοκαυτῶσιν.

ΒΡΑΧΥΤΕΛΕΣ. Μικρόν. — Βραχυλόν, Βραχυτελῆ, μικρόν.] Lego uno ductu, Βραχυτελές, μικρόν, ΒΡΑΧΥΛΟΓΟΝ. Βραχυτελῆ, μικρόν.

ΓΑΛΑΤΜΟΝ. Λάχανον ἄγριον.] Fortasse Γαλαϊκόν, χαλεπόν, ἄγριον. Plutarch. de Stoic. Repug. p. 1049. Ἄγρια ἔργα, καὶ βάρβαρα, καὶ Γαλαϊκά. Idem in Pompeio p. 633. Ἐκδύεται τὸ ἄγριον καὶ χαλεπόν.

χαλεπόν. Themistius p. 349. Ed. Hard. Χαλε- PARS
πώτατα ἢ ἀγριώτατα τῶν ἐθνῶν. Vel ἀντὶ τῷ, χα- IV.
λεπόν, legendum **μαχίμον**. Plutarchus in Ca-
millo p. 135. Οἱ δὲ Γαλάται — νέων ἀνδρῶν καὶ
μαχίμων.

ΔΕΝΔΡΙΤΗΣ. Κροκόδειλος.] Plutarch. Sym-
pos. lib. v. 3. p. 675. Διονύσω δὲ δινδρίτῃ πάντες,
ὡς ἔπος εἶπεν, Ἕλληνες θύουσιν.

ΔΕΟΜΕΝΟΣ. Νόμος, δέσμός.] Lego, Δεό-
μενος, νόμιος, δέσμιος. Et sic corrigendus Suidas
v. Δέμῳ.

ΔΙΑΛΕΓΕΙΝ. Ἀνακαθαίρειν. Οἱ δὲ δὴ ἀπιέναι,
ἢ ἐκπλεῖν· ἀπὸ δὲ τῶν πρεσβῶν ἢ διαφορά.] Lego,
Εἰ δὲ δὴ ἀπιέναι. *Milites deligere ad foris mili-
tandum vel ad naves complendas.* Ἀπὸ δὲ τῶν
πρεσβῶν ἢ **ΜΕΤΑΦΟΡΑ**. Vel forsan legendum,
Οἱ δὲ δὴ ἀπιέναι. *Quo, ubi abeundum.*

ΔΙΑΠΕΦΥΤΚΕΝΑΙ.] Lego, Διαπεφυκέναι.
Dio Cassius p. 783. Πάντα ἀσφαλολογίας **ΔΙΑΠΕ-
ΦΥΤΚΕΝΑΙ**.

ΔΙΑΤΕΡΣΑΙΝΟΝΤΕΣ. Διαζηραίνοντες.] Prif-
cus ex Edit. Hæschelii p. 42. Ἄπαντα διατερ-
σαίνοντες. Hesych. Τέρσαι, τέρχει, ζηραίνει. Ubi
delendum τέρχει, quod vel corruptio vel mala
emendatio est τῷ, τέρσαι.

356 EMENDATIONES

PARS
IV.

ΔΙΑΤΗΜΑΤΑΙ.] Lego, Διατίθεται, διατημά-
ται. Priscus in Excerpt. p. 45. Ἐπὶ πλείους
διατίθεται.

ΔΟΛΠΑΙ. Πλακῆντια μικρά.] Scribe, Δ' ὀλ-
παί. Hesych. Ὀλπα, ἔδομα τι.

ΕΝΔΑΡΘΙΑ. Οὕτως Ἀθηναίη τιμάται παρὰ Με-
γαρεῦσιν, &c.] Lego, Ἐν δ' Αἰθέρῃ. In iis etiam
Minerva.

ΕΝ ΤΩ. Ἐν τῇ.] Scribendum, Ἐν τῷ, ἐν τῇ.
Vel fortasse, Ἐνί γε τῷ, ut respexerit Aristoph.
Plut. v. 402.

— ἐνί γε τῷ τρόπῳ.

ΕΠΑΓΩΝΗ ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ. Κακάνδρα.] Lego,
Ἐπαγωγὴ αἰφνίδιος, Κακάνδρεια. Vide Hesych.
v. Ἐπαγωγή.

ΕΠ' ΑΝΤΟΛΑΙΣ. Ἐπ' ἀνατολαῖς.] Respexit,
opinor, Euripidem in Aëolo, cujus fragmentum
laudat Cyrillus contra Julian. p. 134.

Ἡ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα πρῆμαντεύσατο
Χρησμοῖσι σαφέςιν ἀσέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

ΕΠΙΦΑΤΟΣ. Ὁ πρὸς εὐμορφίαν φανόμενος,
ἐπιθέτης.] Scribendum, Ἐπίφαντος. Quod vel
explicatio Hesychii evicerit. E contra ἀνεπί-
φαντος apud Suidam v. Ἀδιάσκευον. Καθόπλισ-
μόν

μὴν ἀνέπιφαντον. *Armaturam nullo ornatu insignem.* PARS IV.

ΕΠΩΡΥΤΕΤΟ.] Jonas i. 11. Ἡ θάλασσα ἐπώρυετο.

ΕΡΙΘΗΑΙ. Ἐργασία, ἡρεθισμένοι.] *Scribendum, Ἐριθεία, ἐργασία.* Suidas v. Δεκάζεαται. Ὅμοιον καὶ τὸ ἐριθεύεαται τῷ δεκάζεαται ἐστὶ καὶ γὰρ ἡ ἐριθεία ἐρήϊα ἀπὸ τῆς τῷ μιᾷ δόσεως. Illud autem ἡρεθισμένοι alibi pertinet.

ΕΣΠΥΡΚΟΡΙΖΟΜΕΝ. Εἰς τῶν ἐξηραίνομεν.] Vide Cl. Trilleri Observat. Crit. p. 142.

ΕΤΟΛΟΝ. Συνετόν.] *Legebam, Εὔσθον.* Sed legendum, Εὔολον. Hesych. supra: Ἀνολον, ἀνοητον. Vide Cl. Ruhnkenium in Append.

ΕΦΟΡΟΣ — Θεός, ἐφόπτης.] *Scribe, Θεός ἐπόπτης.* Vide Eusebii Demonst. Evang. p. 364.

ΕΨΙΑΤΙΜΟΝ.] *Lego, Ἐψιάσιμον.* Ut a γελᾶν γέλασιμος, sic ab ἐψιᾶν ἐψιάσιμος. Nihil verius.

ΖΑΤΕΣ. Ζητεῖ.] *Pro Ζατές lego Ζάται.* Theocritus Idyll. xxi. 66.

Ἐλπίς τῶν ὕπνων ΖΑΤΕΙ τὸν σάρκεϊνον ἰχθύν.

ΗΡΟΧΙΑ. Τὰ Θεοδαΐσια. Οἱ δὲ, ἐορτήν.] Vide Suidam v. Ἀσυδρομία, ubi Θεοδαΐσια *Festum esse* apud

358. EMENDATIONES &c.

PARS
IV. } apud Afros dicit. Vide Hesych. infra v. Θε-
δεσιος, ubi legendum omnino, Θεοδαΐσιος.

ΘΕΟΠΤΙΑΝ. Θεοφανίαν.] Eusebius Demonst.
Evang. p. 309. Ἐνδόξον Θεοπείαν. *Dei adventum.*

ΘΕΡΜΑ — Ἄδνα.] Forſan, Ἀλία. Hesych.
ſupra : Ἀλία, Θέρμη.

ΘΗΤΟΝ. Βωμόν.] Lego, Θητικόν, Βωμολόχον.

ΘΡΑΝΟΓΡΑΦΟΥΣ. Τὰς ὑπρεπῆς τοιχογραφάς.]
Pro ὑπρεπῆς lego ὑτελεῖς.

ΘΡΙΑΛΛΕΙΝ. Θρυλλεῖν.] Legendum, Θρυλ-
ληδῆν. Ut φιλεῖν et φιληδῆν, ſic θρυλλεῖν et θρυλ-
ληδῆν.

EMENDATIONES

IN

JULIUM POLLUCEM,

&c.

A NEIPEN ὁ θεός, ἀνείλεν ὁ θεός, ἀνεφ-
θέγγατο ἀμέτρως. Lib. i. §. 19.] Cod.
Vof. ἀνεφθέγγατο μέτρῳ. Lego, EMMETΡΩΣ.
Illud ἀμέτρως ineptum: neque enim prosa ora-
tione dabantur Oracula.

ΑΡΩΜΑΤΑ λύειν ἐν πυρί. Τὰ δὲ ἀρώματα καὶ
θυμιάματα καλεῖται. Θεκυδίδης δ' αὐτὰ εἴρηκεν ἀγνὰ
θύματα, πρὸς τὰ αἰμάσσοντα καὶ σφαττόμενα ἀνα-
τιθεῖς σμύρναν, λιβανωτόν. Lib. i. 26.] Primo
legendum, ΘΥΕΙΝ ἀρώματα, non λύειν. Dix-
isset τήκειν. Hinc mox, θύματα ἀγνά. Deinde
pro ἀνατιθεῖς lego cum doctissimo Camer. ἀντι-
θεῖς, vel potius, ἀντιτιθεῖς. Orponens. Sic infra
§. 182. Ἐτι δὲ ἀδάμαστος πῶλος ἐρεῖς, ὁ τῷ ἵππα-
ζομένῳ ἀντικείμενος, καὶ ἀπαίδευτος, καὶ ἄγριος. τῶν
δὲ Ξινοφῶν ANTITΙΘΕΙ τὸν ἤδη ἵππαζόμενον. Cæ-
terum

terum hic *Tbucydidem* pro *Platone* posuit Pol-
lux, memoriæ vitio; quod et sæpius accidit.

ΞΕΝΟΦΩΝ — ὅτως εἰπών· Ὅσα δ' ἐδ' ἐν
δεκακλίνῳ μεγάλῳ τέγῃ. Lib. i. 80.] Istud με-
γάλῳ non habet Xenophon. Nimirum est
Glossa ad vocem δεκακλίνῳ opposita. Nisi pro
μεγάλῳ legendum συμμέτρῳ cum Xenophonte.
Vide Xenoph. Oeconom. p. 69.

ΠΕΤΤΑΝΙΑ, πῖσσα, συπεῖον, &c. Lib. i. 84.]
Lego, Πατάνια sive Πατάλια.

ΑΝΤΛΟΝ. Ὅθεν καὶ ΥΠΕΡΑΝΤΛΟΝ ΣΚΑ-
ΦΟΣ. Lib. i. 92.] *Sentina gravis*. Itā red-
dendum. Dion Cassius lib. lii. Ὅρως γὰρ ὡς ὑπ-
έραντλος ἐστὶ. Mox apud Polluc. §. 113. ΚΑΤ-
ΑΝΤΛΟΝ ἦν τὸ σκάφος.

ΩΣ εἰς ἀναγωγὴν καιρὸν εἶται. Lib. i. 112.]
Pro εἶται lego νοεῖται. *Intelligit*.

ΕΠΛΗΡΩΣΕ τὰς ἀκοάς. Lib. i. 118.] Ma-
lim, Ἐπῆρωσε τὰς ἀκοάς. *Aures sauciavit*. Sic
mox, Ἐξεπάταξε τὰς γνώμας. Latini, *Mente de-
minutus aures sauciavit*. Marcellinus xxii. 15.
Æthiopiæ partes prætermeans Nilus, —
æstuans inundatione ditissima ad cataractas,
*i. e. præruptos scopulos venit, e quibus præci-
pitans ruit potius quam fluit; unde Atos olim*
accolas

*accolas usu aurium fragore adfiduo deminuto
necessitas vertere solum ad quietiora coegit.* Vide
omnino viros doctos ad Polluc. infra, lib. ii. 60.
et nos ad Hesych. P. III. v. Πηρόν. Vide et
Suidam v. Ἀναπηρόν.

ΕΙΠΟΙ ἂν αὐτὸν Ὅμηρος αὔρας ἢ ANEMOT
ΠΑΙΔΑ. Lib. i. 196.] Suidas: Ἄνεμος πῦδιον.
Scribe cum Kustero, Ἄνεμος ΠΑΙΔΙΟΝ.

ΑΜΙΓΕΣΤΕΡΑ γὰρ αὐτῷ τὰ καινὰ χαρία· ἀπ-
αγορεύειν δὲ τοῖς συνήθεσι. Lib. i. 206.] Lego
cum viris doctis, ΑΜΙΣΕΣΤΕΡΑ. Sed et scri-
bendum ἀπαγορεύει, non ἀπαγορεύειν.

ΠΙΔΥΟΤΣΑ ΓΗ. Lib. i. 238.] Forſan, Πι-
δύουσα. Hesych. Πιδύεως, καθόδου. Eum vide.
Sed et recte πιδύουσα. Α Πιδύειν. Vide Suidam v.
Πιδύειν. Confer Cl. Pierſoni Veriſimil. p. 112.
et nos in Hesychium P. IV. v. Πιδύει.

ΕΡΕΓΜΟΣ ὕων. Lib. i. 251.] Lego, cum
H. Stephano, ΕΙΡΓΜΟΣ ὕων.

ΞΕΝΟΦΩΝ δὲ τὴν ἀγῆρατον δόξαν Ὑπερίδης δὲ,
τὸν ἀγῆρατον χρόνον. Lib. ii. 14.] Hyperides
apud Stobæum in Ἐπιταφίῳ·

τὴν εὐδοξίαν ἀγῆρατον.

Respexit autem Sophoclis Antigoni. v. 620.

— ἀγῆρας

— ἀγῆρας δὲ χρόνῳ δυνάσας
 Κατέχεις Ὀλύμπῳ
 Μαρμαρόεσσαν αἶγλαν.

ΑΛΛΑΙ δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν ἦγαν πρὸς ἄνδρας
 εἶσιν ἐκπετήσιμοι σχεδόν. Lib. ii. 18.] Hunc locum
 Aristophanis, qui Criticos frustra exercuit, ita
 legerim :

Ἄλλα δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν, ΤΟΙΓΑΡΟΤΝ
 Πρὸς ἄνδρας εἶσιν ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

*Aliae autem sunt jam grandiusculæ, atque
 ideo*

Fere maturæ viris.

ΕΚΤΟΡΕΙΟΣ ΚΟΜΗ. Περὶ ἧς Φησὶν Ἀναξίλαος
 Τὴν Ἐκτόρειον τὴν ἐφήμερον κόμην. Lib. ii. 29.] Lege
 ΕΦΙΜΕΡΟΝ. *Decoram, amabilem.* Theocritus
 Idyll. i. 61.

— τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρῶσαίμαι,
 Αἰκέν μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.

Ad quem locum male Heinsius,

ΕΚΑΛΕΙΤΟ δὲ τι — ἡ πρόκομιον προδετόν, ἢ
 ΓΥΝΑΙΚΩΝ μόνον, ἀλλὰ ἡ ἀνδρῶν, Οἱ ἐνδεῶς τριχῶν
 ἔχοντες. Lib. ii. 30.] Ita legendus sine dubio et
 distinguendus iste locus. Οἱ ἐνδεῶς τριχῶν ἔχοντες.
Qui crines raros vel nullos habent. Quanquam
illud à ferri possit, quod debetur Kuhnio.

ΚΑΙ ΚΟΜΜΩΤΡΙΑΙ αἱ γυναῖκες. Οἱ δὲ, καὶ κε-
ροπλάσας αὐτὰς ἐκάλεσαν, ὅτι κέρας ἡ κόμη. Lib. ii.
31.] Inepte Pollux: scribendum enim κερα-
τοπλάσας. Κεροπλάσας tamen agnoscit He-
sychius. Sed vera lectio est κηροπλάσας. Quippe
κηρὸς est *Fucus muliebris*. Hinc κηρίαι *fæminæ*,
quæ faciunt κηρῷ illinunt. Vide omnino nos ad
Suidam P. II. v. Κήρινον ἐκμαγαῖον. Quare κομ-
ωτρίαι et κηροπλάσαι eadem sunt. Hesych. Κη-
ρίωμα, ὁμίλημα. Legendum, Κηρίωμα, μίλτωμα.
Nam μίλτος est *cerussa*, qua utuntur mulieres.
Vel pro Κηρίωμα fortasse legendum, Ὀμωμα.

ΛΕΓΕΙ δὲ πᾶς καὶ Ἄρατος ἐν τοῖς Ἱατρικοῖς.

Ἦδη γὰρ τότε ὅπωπα καρήατα πολλὰ μὲν αὐτῶς
Μεσατῆς κορυφῆς μάνη συνείργμενα γραμμῇ,
Πολλὰ δ' ἄρα φέεις κεφαλαὶ πάγεν ἀνδράποισι.

Lib. ii. 38.] In primo versu ἀντὶ τῆς, τότε, for-
tasse legendum, πότε. *Aliquando*. Et in se-
cundo pro γραμμῇ placet ῥαμμῇ. *Sutura*.

ΠΑΡΑ δὲ Ἀριστοφάνει, σκάφιον

Ἵνα μὴ καταγῆς σκάφιον πληγὴς ζύλω.

Lib. ii. 39.] Recte Canterus, καταγῆς. Quin
et scribendum, καταγῆς ΤΟ σκάφιον. Nam
primam in σκάφιον semper corripit Aristo-
phanes. Quanquam produci quoque possit
ante φ.

ΚΑΙ

364 E M E N D A T I O N E S

ΚΑΙ ἀδακρύτας, ὡς Ἰσοκράτης καὶ Ὅμηρος. Lib. ii. 64.] Vide Arnaud ad Oppian. p. 182.

ΚΑΙ Σοφοκλεῖ δακρύων, κλαυθμυρίζμενος. Ibid.] Illud δακρύων litura sanandum est: nisi legendum, quod puto, Σοφ. δὲ Ἀκρίσιον, κλαυθμυρίζμενος. De Sophoclis *Acribo* vide Meursium de Tragæd. p. 38.

ΟΜΜΑΤΩΝ δὲ, τὸ μὲν ἐν μέσῳ μέλαν, κῶρη ἢ αἰγλή, γλήνη. Lib. ii. 70.] Fortasse delendum τὸ, ἢς, et legendum, ἡ αἰγλή, γλήνη. Aristænetus Epist. p. 4. Καὶ τὸ κύκλον λευκόν, αἰγλήν λευκότερατα.

Εἰ ΔΕ ΔΕΙ τὶ καὶ παραμῖξαι τῷ γλοσσῇ τῆς ἰσορίας, διὰ τὸ τῆς ἀποῆς ἐπαγωγὴν. Lib. ii. 94.] Imo legendum, ΤΟ ΓΛΥΚΤ τῆς ἰσορίας.

ΠΑΡΑ ΔΕ Εὐπόλιδι, προπόσιως ὀνήμα· Ὅταν δὲ πίνωσι τὴν ἐπιδῆζια. Lib. ii. 159.] Versus erit perfectus, si scripseris,

Ὅταν δὲ ΔΗ πίνωσι τὴν ἐπιδῆζια.

Crebrius occurrit apud Veteres δὲ δῆ, et non raro alter alterum absorbet. Subaudit. πῶσιν. Sic mox δὲ pro δῆ apud Anaxandridem.

ΚΑΙ ΠΕΡΙΖΩΣΤΡΑΝ Ἀναξανδρίδης εἰρηκεν· Ὡς δὲ παχέαν τὴν περιζώσαν, ἔχει. Lib. ii. 166.]
Scriben-

Scribendum ob versum, 'Ως δὴ. Nisi malis,

'Ως δὲ ΤΡΑΧΕΙΑΝ —

Ο ΔΕ ΚΩΜΙΚΟΣ ΠΛΑΤΕΥ, καὶ ποδάγρια εἴρηκε.
Lib. ii. 196.] Legendum, ποδαγρία. Latini,
Podagra. Græci ἀγρεῖ pro αἰρεῖ, ut apud Sap-
phon. a Longino laudatam p. 28.

Καθ' ἰδρῶς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ

Πᾶσαν ΑΓΡΕΙ —

Hinc homo ποδαγρία laborans, quasi *pedibus*
captus.

ΛΕΓΕΤΑΙ δὲ καὶ σπληνίον. Lib. ii. 220.] Vo-
cem σπληνίον usurpat Philemon p. 308. Edit.
Clerici,

'Ὡς σπληνίον πρὸς ἑλκὸς οἰκείως τέθειν

τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος.

Ο ΔΕ ΠΕΝΘΕΡΟΣ ἐγὼ, ἀρμόζει, ὅθεν τινὲς τῶν
πολλῶν ἀρμόσῃν τὸν μνηστῆρα ἐκάλεσαν. Lib. iii.
34.] Legendum, 'Ο δὲ πενθερὸς ἐγὼ, μνηστῆρ δὲ
ἀρμόζει, ὅθεν &c. Quod vel sensus loci effla-
gitat.

Ο ΜΕΝ ΤΗ ΚΟΡΗ, νύμφος. Lib. iii. 35.]
Ita legendum, deletο ἐπί. Quod est repetitio
præcedentis. Sic mox, Ἡ δὲ ἐκείνω, νύμφη.

ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ. Οὐ γὰρ μόνον ἡ ἡμέ-
ρα, ἐν ᾗ ἐκκαλύπτει τὴν νύμφην, εἶτω καλοῖτ' αὖν, ἀλλὰ

καὶ τὰ ἐπ' αὐτῇ δῶρα. Lib. iii. 36.] Legendum, ἐκκαλύπτει. Vide Hesych. v. Ἀνακαλυπτήρια. Nisi subintelligatur ὁ νυμφίος, ut supra lib. ii. 59. Sic forsan legendum, τὴν νύμφην Ο ΝΥΜΦΙΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γλαύκῳ Καλύψας καλύμματος τριβωνίῳ διαπαρθένευσα. Lib. iii. 43.] Hæc sunt ita legenda:

Καλυψάμενος καλύμματι τριβωνίῳ
Διαπαρθένευσα —

Meipsum tegens veste lacera et detrita.

ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΙ. Lib. iii. 58.] Scribo, ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΝ. Scilicet, *Malæ omnino notæ*. Ut supra §. 51. & δόκιμον. Confer et Nostrium infra, Lib. iii. §. 101. et §. 114.

Ο Δ' ΕΤΠΟΛΙΔΟΣ Πλάταξ πέπαικται. Lib. iii. 109.] Lego, ΤΟ Δ' ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ &c. Interpres reddit πέπαικται, *ridetur*. Imo, *ludo jocoque fingitur*.

ΑΠΛΟΥΝ ΤΕ, καὶ πανῆργον, — καὶ εὐθυμον. Lib. iii. 133.] Lego, εὐθυμον. Hesych. Εὐθυμον, ἀπλῆν. Quin et legendum, Ἀπλῆν τε καὶ ΑΠΑΝΟΥΡΓΟΝ. Quanquam non memini legisse. Sed vulgatum πανῆργον stare nequit.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ ἔπει· Τὶ ἔτι ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι
προανίστα-

προανίστασαι; Lib. iii. 146.] Lego,

Τί δ' ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμοι προανίστασαι;

Cur ante tempus exurgis, ad instar cursorum?

ΟΠΕΡ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΦΟΔΡΟΜΑΧΙΑΙΣ γίνεται, *προδοσία* ἐλέγεται. Lib. iii. 148.] Hæc frustra sollicitant viri eruditi. Nihil mutandum. Intelligendum de *prælio*, cum hostes ob nimium ardorem procurrere sive ulterius progredi sinamus, ut deinceps eos circumveniamus. Quod *προδοσία* est. Ἐν ταῖς σφοδρομαχίαις. In pugnis acerrimis.

ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΕΙΝ, καὶ ὅταναι, καὶ ἰᾶναι, καὶ ἰᾶσθαι. Lib. iv. 17.] Legendum, καὶ ἰσάναι, καὶ ἰᾶσθαι, delete illo ἰᾶναι, quod est corruptio τῆς ἰσάναι. Quomodo quis vocem præcedentem emendaverat.

ΘΩΠΕΤΕΙΝ. Ὑποθεῖν. Lib. iv. 49.] Assentior Jungermanno legenti, Θωπεύειν, ὙΠΟΘΩΠΕΤΕΙΝ. Quod unice verum.

ΚΑΙ ΕΡΕΤΙΚΑ δὴ τιν' αὐλήματα, καὶ ποιμενικά. Ἐπίχαρμος δὲ, καὶ ποιητικόν τι μέλος αὐλεῖσθαι φησι. Lib. iv. 56.] Illud ποιητικόν nihili est, nec hoc loco stare potest. Quin et illud ποιμενικά ad Epicharmum pertinere puto, ut Carminis Bucolici Scriptorem. Lego igitur: Ἐρετικὰ δὴ
τινα

τινα αὐλήματα καὶ ΠΟΛΕΜΙΚΑ. Ἐπίχαρμος δὲ καὶ
ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ τι μέρος αὐλεῖσθαι φησι. Quod
verum puto.

ΑΠΟ ΔΕ ΤΟΥ αὐτῷ τε καὶ τῷ ἐρωμένῳ, Τερπάν-
δρειος, καὶ Καπίων. Lib. iv. 65.] Nempe Κηπίων
sive Καπίων Terpandri ἐρώμενος discipulus. Sic
Noster infra §. 79. Ὀλύμπῳ δ' ἦν οἰκέτης, καὶ μα-
θητὴς, καὶ ἐρώμενος. Puer in deliciis, qui et discipulus.

ΩΣ ΕΥΘΟΡΙΟΝ. Ὁρχόμενον Χαρίταν Φαρῆεσσιν
ἐν ὀρχηθέντα. Lib. iv. 95.] Ita legendus et dis-
tinguendus iste locus. Vide Plutarchum in
Sylla p. 465.

ΘΕΝ καὶ Φρήγης ὁ καμικός. Ἐμεῖς καταμηλῶν,
ΚΑΙ Φλέγματι γὰρ εἰ πλέως. Lib. iv. 181.]
Dele istud καὶ, et lege cum Salmasio,

Ἐμεῖς καταμηλῶν, Φλέγματι γὰρ εἰ πλέως.

ΔΙ' ΟΤ ΤΗΝ κεφαλὴν διαθεῖ τὰ θηρία, ὡς διεκ-
πεσόμενα. Lib. v. 28.] Lego, ΔΙΕΚΠΑΙΣΟ-
ΜΕΝΑ. Vide Suidam v. Διεκπίσαντες, ubi lege
Διεκπαίσαντες. Vide nos ad Hesych. P. IV. v.
Διεκπίσαντες. Lycophron v. 125.

Λήτιν ἐμπλάσσαν ἰξυτὴ πτερῶ.

ΚΑΙ ΠΑΡΑ τοῖς παλαιῶς, καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.
Lib. vi. 24.] Lego, ΩΣ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.
Ut, exempli gratia.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ

ΚΡΑΤΙΝΟΣ — Οὐπω πῖον τοσῶτον, ὅδε πῖομαι
μάρανα. Lib. vi. 26.] Primam producit πῖο-
μαι, quod patet ex Aristoph. Equit. v. 1286.
ubi legendum,

Οὐ ποτ' ἐκ ταυτ' μεθ' ἡμῶν πίεται πόληρις.

ΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ φησίν·

— ἡ δὲ παῖδα

Κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλυσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν.

Lib. vi. 33.] Pro παῖδα scribendum cum Edit.
Vulgat. παιδίον. Quod versus postulat. Impe-
rite mutavit Kuhnus.

ΤΟ ΔΕ ΟΒΕΛΙΣΜΟΛΥΧΝΙΟΝ παρὰ Θεό-
πομπῃ τῷ κωμικῷ. Lib. vi. 103.] Hoc citat
Noster infra, lib. x. 118. Vide nos ad locum.

ΤΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ἡ πόλις ἔχωρεῖ. Lib. vi.
130.] Demosthenes contra Midian. Ἡ πόλις
αὐτὸν ἔχωρεῖ. Quo respexit Pollux.

ΣΑΡΔΩΝΙΟΣ γέλωσ, ἐκγελωσ. Παρὰ Πλάτωνι,
γελαστικός. Lib. vi. 200.] Lego, ΟΙ ΠΕΡΙ ΠΛΑ-
ΤΩΝΑ. Plato et ejus discipuli. Nam sequitur,
Οὕτω γὰρ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι μόνος ἐξ
ἀπάντων ζώων γελαῖ.

Ο ΔΕ ΟΙ ΝΥΝ ΦΑΣΙ τὰς οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν,
ἔστιν εὐρεῖν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνους Ὠραῖς·

Εἴ μοι κράτισόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
Ἐκεῖ δ', ἕως ἂν εὐρω πρᾶσιν, μένειν.

Lib. vii. 13.] Versus sunt corrupti et male digesti. Illud autem εὐρω est a Kuhnio. Veteres Libri εὐρωμεν habent. Quod rectum. Tu sic lege et dispone,

— Εμοὶ
Κράτισόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
Ἐκεῖ δ', ἕως ἂν πρᾶσιν εὐρωμεν, μένειν.

Mibi optimum videtur in Theseos templum confugere, atque ibi manere, donec venditionem inveniamus. Nihil verius aut facilius. Possis etiam legere,

Εμοὶ κράτισον εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν.
Quod autem sequitur apud Pollucem, Ἄντικρυς δὲ ἐν ταῖς Εὐπόλιδος Πολεσι· Κατὰ τοιάδε πάχῳ μὲν, ἔδὲ πρᾶσιν αἰτῶ, ita intelligendum est. Redde ἄντικρυς, in ipsis verbis. Sic infra, §. 41. Οὐκ ἄντικρυς μὲν ἐπὶ τᾷ εἰρημένον, ὑποδηλόμενον δέ. Vides vim τῆς ἄντικρυς. Eupolidis versus ita scribe,

— Κατὰ τοιάδ' οἰκέτα
Πάχουσιν, ἔδὲ πρᾶσιν αἰτῶσι —
Nam supra occurrit οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν. Unde supplendus Eupolis.

ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ εἶρηκεν ἐν Πέρσαις.

— Τὸ παιδίον
Τὸ πωλλαγόρασον, καὶ πὸ πολλῶν θ' ἡλίαν.

Lib.

Lib. vii. 15.] Quid illud πολλαγόρασον? Legendum puto, πολλαγοράς ὄν. Pro πολλῆς ἀγοράς. Vel fortasse, πολλαγοραῖον. Quæ sequuntur, καὶ τὸ πολλῶν θ' ἡλίων, sana sunt, neque intellexerunt ea viri docti, qui miris modis sollicitarunt. Vertendum, *Puer servus, qui sæpius magistrum mutavit, atque sub multis solibus vitam egerat.* A longinquo scilicet petitus. Horat. Lib. ii. Od. xiv.

— *Quid terras alio calentes
Sole mutamus?*

Terent. Eunuch. Act. iii. Sc. ii.

Ex Æthiopia est usque hæc —

Confer et ad hunc Pherecratis locum Cl. Hemsterhusium ad Polluc. lib. x. §. 18. v. Ἐν Γαλασίριδι.

Ο ΚΡΑΤΙΝΟΣ ἐν Διονυσιαλέξανδρῳ Φησί·

Νακότιλος ΩΣΠΕΡ κωδάριον ἐφαινόμην.

Lib. vii. 28.] Ita legendum. Vulgo ὡσπερεῖ, quod versum trucidat.

ΑΝΤΙΚΡΥΣ δὲ δοκεῖ ἐν τῷ Νικοχάρει Ἡρακλεῖ χορηγῶ, Φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα τ' ἐπενδύτην, τῇ νυν χρεία βοηθεῖν. Lib. vii. 45.] Hæc paulum corrupta sunt, et a Kuhnio male disposita. Cod. Falkenburg. τὸν δὲ ἐπενδύτην. Unde scribo,

Φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα τὸν τ' ἐπενδύτην.

Fer ocus tunicam atque amiculum meum.

S. Joan. xxi. 7. ΤΟΝ ΕΠΕΝΔΥΤΗΝ διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός. Illa, τῇ νῦν χρεία βοηθεῖν δοκεῖ, sunt ita vertenda, *Favere videtur significationi vocis nunc usu receptæ.* Ut modo supra, Ὁ ἐπενδύτης ἐστὶν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει, ὅς τις βάλοιτο καὶ τῷ τῷ ὀνόματι βοηθεῖν φαύλῳ ὄντι.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ δ' αὐτὸ, ἐναντία παρεξηγεῖται, Ταῖς δ' ἐν αὐταῖς σολαῖσι τετραγωδημέναις, σκελέαις, καὶ τιάραις. Ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις Ἀντιφάνης ἔφη, Σαράβαρα, καὶ χιτῶνας πάντας ἐνδεδυκότες. Lib. vii. 59.] Leopardus Emend. ii. 2. pro ἐναντία recte legit, ἐν Ἀντεία. Quo titulo et Philyllius Fabulam scripserat, teste Suida v. Φιλύλλιος: necnon Eunicius, teste Polluce lib. x. 100. Εὐνικός ἐν Ἀντίδι. Corrige ἐν Ἀντεία. Sic quoque Suidas: Αἴνικος — Δράμα αὐτῷ Ἀντια. Assentior Kustero hic legenti Εὐνικός ex Polluce. Sed Antiphanis versiculos apud nostrum Pollucem ita lego,

Ταῖς δ' ἐν σολαῖσι ταῖσι τετραγωδημέναις,
Στελέαις τε, καὶ τιάραις —

Quæ sequuntur ex eodem in Scythis ita scribenda sunt,

— Σαράβαρα,
Καὶ τὲς χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες.

ΤΗΝ ΔΕ ἐργαζομένην τὸ λῖνον, λινεργὸν αὖ ἔποις,
Ἀλέξιδος

Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Βωμῷ· Γυνὴ λινεργὸς περὶ τοίχους ἀφείλετο. Lib. vii. 72.] Istud τοίχους versum strangulat. Lego,

Γυνὴ λινεργὸς περὶ ΠΟΚΟΤΣ ἀφείλετο.

Supra §. 28. Ἐρίων πιναρῶν ΠΟΚΟΝ. Hic vero de lini πόκῳ agitur. Paulo infra, Ἦν δὲ ἐκ ζύλων πεποιημένον κινόιον, χεῖρας Ἑρμῆς τετραγώνους ἔχον. Atqui iste Ἑρμῆς erat ἄχειρ. Phurnutus de Natur. Deor. p. 167. Edit. Gale: Πλάττεται δὲ καὶ ΑΧΕΙΡ καὶ ἄπὸς καὶ τετραγώνους τῷ σχήματι ὁ Ἑρμῆς. Quare pro χεῖρας forsan legendum, σχῆμα. Sed vide Cl. Hemsterhus. lib. x. 176. ubi laudat Eustathium.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ ἐν Ὀδυσσεύσιν, ἐπὶ διακόνος ἔφη,
—— λάσιον ἐπιβέβλημένους.

Lib. vii. 74.] Corrigunt, idque recte forsan, ἐν Ὀδυσσεῖ. Sic sæpius laudatur. Erotianus v. Λάσιον laudat Theopompum ἐν Ὀδυσσεῖ α. Et sic legerim apud Pollucem: nam ad eandem Fabulam uterque respicit. Vide Fabric. Biblioth. Græc. vol. i. p. 792.

ΑΡΓΥΡΑΓΧΗ, ὡς Δημάδης σκώπτων Δημοσθένη, συνάγχῃ λέγοντα εἰληφθαι, ἀργυρίζεαθ δέ. Lib. vii. 104.] Lego, ut σκώμματι suus reddatur aculeus, ἀργυράγχῃ δέ. Vel potius, ἀργυράγχεαθαι δέ. Atque hoc verum. Aliter paulo extulit Plutarchus in Demosthene p. 850.

ΜΕΡΗ ΕΡΓΩΝ ἐν Αἰγύλῃ Θαλαμοποιοῖς· Ἀλλ' ὁ μὲν τις, Λέσβιον Φάτνωμά τι κύμ' ἐν τριγώνοις ἐμπεραίνεται ῥυθμοῖς. Lib. vii. 122.] Lego, Ἀλλ' ὁ μὲν τις Λέσβιον Φάτνωμα, καὶ

Κύμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραίνεται ῥυθμοῖς.

MS. Jungerman. ἐκπεραίνεται habet, non ἐμπεραίνεται. Anglice, *Finish*. Male Interpres accepit de *Carminis Rhythmis*, Λέσβιον Φάτνωμα est, *Laqueare Lesbium*. Vide Hesych. et Suidam v. Φάτνωμα.

ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ Φίλοις Εὐπολίδος· Τὶ μισθοῖ; πόσι; πόση τις ἡ Φορά; Lib. vii. 133.] Legendum,

Τιμῆς μὲν, εἶποι τις, πόσης ἢδ' ἡ Φορά;

Quanti constat, dicat quis, ista portatio?

ΕΝ ΓΟΥΝ τῷ Ἀττικῷ νόμῳ τῷ περὶ τῶν κοινῶν γέγραπται· Μὴ ἀνθρακεύειν, μὴ δὲ μολεύειν, μὴ δὲ πρεμνίζειν. Lib. vii. 146.] Pro κοινῶν lego οἶνων. De vitibus. Et μὴ ἀνθρακεύειν reddas, *Vites neque comburere. In carbones redigere*. Inepte Interpres, *Carbonariam exercere*.

Ο ΔΕ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. Lib. vii. 155.] Hoc fortasse verum. Ita Philostratus p. 526. Στρατηγῆτας τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων. Sed, cum apud Pollucem agatur de Compositis, legerem omnino,

nino, 'Ο δὲ ἐπὶ τῶν ὅπλων, ὀπλοστρατηγός. Confer Athenæum lib. v. 14. p. 213.

ΚΑΙ ΑΥΤΟ δὲ τὸ τέγος, ἢ μόνον οἱ νῦν κέραμον ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἀν' εἰκοτε καλεῖν, εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ, Κοφίνες δὲ λίθων ἐκέλευον ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον. Lib. vii. 162.] MS. Κοφίνες δὲ κάλων ἐκέλευε ἡμᾶς ἐπὶ τῶν λίθων καὶ κέραμον. Quæ corruptissima sunt. Lego,

— Κοφίνες δὲ καὶ λίθων
'Εκέλευε ἡμᾶς ἀναγαγεῖν ἐπὶ κέραμον.

Verbum ἀναγαγεῖν ex ingenio supplevi. Plutarch. de Solert. Animal. Τὰ ἀνάγοντα ζεύγη τὰς λίθους. Kuhnus contra metri legem, δὲ λίθων legit. Possis δὲ. Sed illud καὶ λίθων verius. Unde fecerint κάλων. Mox sequitur, Καὶ τὰ εἰδη κεράμεια. Species fictiles. Ita recte. Vide Suidam v. Στλεγίδες.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Ἀμφιαράῳ Φησὶν, Ἐπειτ' ἔρεξεν ὡς ἐπιβαλῶν ὁμῶς πείσας. Lib. vii. 181.] Recte viderunt viri docti legendum πείσας, pisa, ex lib. vi. §. 60. Quin et tu ita dispone,

'Επειτ' ἔρεξεν ἐπιβαλῶν ὁμῶς πείσας.

Deinde confregit mola injiciens simul pisa.

ΕΙΡΗΚΟΤΟΣ Φρυγίχῃ ἐς Τραγωδοῖς, Σὺ δὲ τιμοπώλης ὡς Ἀχιλλεύς, ἔδδ' εἶς. Lib. vii. 195.]

Varia

Varia hic commenti sunt viri docti, quæ nihil ad rem. Scribendum sine dubio,

Σὺ δὲ τιμιοπώλης, ὡς Ἀχιλλεύς, ἔδενος.

Tu rem nihili, ut Achilles, magni vendis.

Virgilius respexit,

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

Vide Casaubon. ad Athenæum lib.v.3. p.403.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Σκηνὰς καταλαμβανέσας, Τὴν πόρδαλιν καλεῖσι τὴν καταλβάδα. Lib. vii. 202.] Legendum puto,

Τὴν ΠΟΡΤΑΛΙΝ καλεῖσι τὴν καταλβάδα.

Diminutivum a πόρτις. *Vitula*. Sic quoque μόχες eas vocabant. Hesych. Πέζας μόχες, ἔτως ἐκάλεον τὰς μιδαρνέσας ἐταῖρας χωρὶς ὀργάνων. Ita distinguendus iste locus. Quin et πώλως, pullos, vocabant. Hesych. Πῶλος, ἐταῖρα. πῶλος γὰρ αὐτὰς ἔλεγον. Atque πῶλια. Schol. ad Lucianum vol.i. p.21. Γλυκέριον — πῶλιον. Scribe πῶλιον. Sed ἀντὶ τῆς πόρδαλιν, fortasse legendum, πῶρδαλιν. Theophrastus de Caus. Plant. p. 383. Ζῶων δὲ ἔδεν, (εὐσομον) εἰ μὴ τὴν πῶρδαλιν.

ΠΕΤΜΑΤΩΝ σαλτικῇ, σατικῇ.] Legendum ex Platone, ΣΤΕΚΤΙΚΗ. Cætera sunt non nisi emendatiunculæ.

ΚΟΣΜΗΤΙΚΗ,

ΚΟΣΜΗΤΙΚΗ, προηλική. Lib.vii. 209.] Nihil muto. Verto, *Ars lenocinii*. Α προάγειν. Hesych. Προαγωγεύσας, προζενήσας, καὶ ἢ ἐπ' αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι ΠΡΟΑΓΟΥΣΑ τινάς. Hinc Προαγωγός. *Leno*. Vide nos omnino in Hesych. P. IV. v. Προαγωγός.

ΑΡΚΤΙΚΗ. Lib. vii. 210.] MS. ἀρτυτική. Forfan legendum, Ἀρτυτική. *Ars conficiendi condimenta*.

ΑΥΤΟ ΔΗΛΟΙ. Lib. viii. 1.] Recte. Nisi mavis αὐτά. Philostratus p. 213. Αὐτὰ, εἶπεν, αὐτὰ δηλώσει. Vide nos ad Hesych. v. Αὐτὸ δείξει.

ΕΝΙΟΙ ΔΕ οἰόνται ὅτι ἀνάγκην σκεῦος εἶναι δικαστικόν, εἰπόντος Ἀριστοφάνους, Οὐκ ἴη λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί; Lib. viii. 17.] Maussacus ad Harpocrat. v. Διαμετρημένη ἡμέρα ita scribit :

Οὐκ ἴη λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα

Καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί ;

Ubi caput versus male habitum est : nam οὐκ ἴη respuit metrum. Scribendum,

ΟΥΧΙ λαβὼν θύραζε —

Vel saltem ita digerendum,

— Οὐκ ἴη

λαβὼν θύραζε ταῦτα τὰ ψηφίσματα

Καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί ;

Sic

378 EMENDATIONES

Sic Aristophanes sæpius ἐκ ἐς κόρακας sine verbo.
Vide Nicophon. in Schol. ad Aristophanis
Aves v. 1283.

ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ἐπεξηλών. Lib. viii. 77.]
Lego, Τῷ νόμῳ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ δὲ καὶ τῶν γυναικῶν, αἱ ἂν φῶσιν
ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῆς κύειν. Lib. viii. 89.] Recte
MS. τελευτῇ. Legendum etiam, αἱ ἂν ΦΑΣ-
ΚΩΣΙ ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κύειν.

ΟΣ ΕΝΝΟΜΩ δικαστηρίῳ κρίνεται. Lib. viii.
92.] Legendum, Ὃς ΕΝ ἐνόμῳ δικαστηρίῳ κρίνεται.

ΟΥΤΟΙ δ' εἰσπράσσει καὶ τὰς ἐχούσας. Lib. viii.
100.] "Phavorinus v. Εὐθύη supplet τὰς ἐχούσας
"τι τῶν δημοσίων." Kubnius. Sed, opinor, Pollux
scripsit τὰς ΑΛΟΝΤΑΣ. Conviçtos. Suidas v.
Εὐθύη — Καὶ τοῖς δικασαῖς ἐφέται τιμᾶσαι τοῖς
ἄλλοις.

ΟΙ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ ἀπομετράμενοι. Lib. viii.
114.] *Measure out the corn*, Cod. Falken-
burg. ἐπιμετράμενοι. Male. Aliud ἀπομετρεῖν,
aliud ἐπιμετρεῖν.

ΤΟ ΜΗΤΙΧΟΥ κάλλιον. Lib. viii. 121.] Valde
torfit Interpretes hic locus. Scribendum sine
dubio, Τὸ Μητίχῃ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ. *Quod Me-*
tichi

tibi forum vocant. Mox legendum, Πάλαγ Δ' ΕΚΕΙ συνήσαν οἱ συνδικάζοντες τὰ δικαστήρια. Vulgo, Πάλαγ δέ. MS. Πάλαγ δὲ καί. Unde δ' ἐκεῖ fecimus.

ΣΤΝΔΕΔΕΣΘΑΙ, ἐξηρτῆσθαι ἀλλήλων, εἰλῆφθαι. Lib. viii. 151.] Pro εἰλῆφθαι lego ἐνῆφθαι. Nisi malis συνελῆφθαι.

ΜΟΝΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΑΣ ἡμῶν ἐπιλαμβάνειν. Lib. viii. 155.] Scribendum, Μόνον ΟΥ. *Tantum non.* Ut modo supra, Μόνον ἐκ ἀφαιρείσθαι τὴν φωνήν. Vide J. Jurinum ad Cæsar. Commentarium de Bello Civili i. 62. p. 287. Edit. Bentleii.

ΤΟΥΤΟΥ τῷ συγγράμματι πάλαγ μὴ προσμιλήσας. Lib. ix. 1.] Recte Vulg. προσομιλήσας. Alioqui non dixisset πάλαγ. Quin τῷ συγγράμματι προσμιλεῖν non probo. Imo omnino προσομιλεῖν.

ΚΑΙ ΕΛΘΕ πρὸς τὸν ἄγρον. Lib. ix. 12.] Pro ἐλθὲ MS. legit ἐσεῖ. Recte. Sic Ælian. Nat. Animal. lib. xii. 34. Καὶ ἐσεῖ ἐπὶ τὴν θάλατταν φεύγει. Lucian. Pseudom. p. 729. Μέχρι πρὸς τὴν θάλασσαν. Act. Apost. xvii. 14. Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Ubi ὡς contracte pro ἕως.

ΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Στρατιώτῃ ὑποδηλοῦν ἔοικεν· Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων, ἐμβάλων εἰς τῆψον. Lib. ix. 48.] Legerem,

Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων, EMBALON
Εἰς τῆψον —

Ex foro coquinario in piscatorium incidi.

ΠΑΡΑ ΜΕΝ ΤΟΙ Θεοπόμπῳ ἐν Στρατιώτῃσι —
Καί τοι τις ἐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι τετραβολίζων, Εἰ
νῦν γε διώβολον φέρει ἀνὴρ τρέφειν γυναῖκα. Lib. ix.
64.] Quæ facile ita erant disponenda,

Καί τοι τις ἐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι γ' ἀνὴρ
Τετραβολίζων, εἰ γε νῦν διώβολον
Φέρει τρέφειν γυναῖκα —

ΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς — Ἐξ
ἄσσεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς πάλαί δι' ἡμᾶς ἔκει
τῷ χαλκῷ ἐλκεσάμενον, κολάζειν. Lib. ix. 69.]
Quæ ita legenda,

Ἐξ ἄσσεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς
Ἐκεῖ μὲν ἡμᾶς λευκαμένους χαλκῷ, πάλαί
Ἔδει κολάζειν —

*Vertenda, Ex urbe nunc in agrum discedamus,
ut dudum nos illic oportuit ære lavatos otuari.
Ita optime legimus et digessimus, quæ aliorum
industriam fugerunt. Sunt verba γεωργῶν, qui
ex urbe atque adeo strepitu forensi in agrum
suum redire gestiebant, et genio litare. Horat.
Satir.*

*Quanto rectius
Q. P. in Pica. 20
E. Hæcul. p. 41.*

Satir. lib. ii. 3. 21.

— *Olim nam quærere amabam**Quo vaser ille pedes lavisset Sisyphus ære.*

ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ Στράτιδος Μυρμιδόσιν ἔρηται, Ἐν τοῖς βαλανείοις, προκέλευθ' ἡμέρα, ἅπαντα ἀπαζ γῆ, στρατιαί, σιδαρέων. Lib. ix. 78.] *Lego et distinguo,*

Ἐν τοῖσι βαλανείοις προκέλευθ' ἡμέρα

Ἀπαζ ἅπαντα, γῆ, στρατιαί, σιδαρέοι.

In balneis (Byzantii) unaquæque dies est comitialis,

Terra, exercitus, nummi.

Notat totam rem publicam a Byzantinis in balneis transigi.

Ὁ ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ ἐν ταῖς Χύτραις Φησὶν, Ἀλλ' ὅμως καλαὶ καὶ πῶι ἄρνες, εὐρήσασσι δέ μοι καὶ νέμμεες, πωλατιᾶς γὰρ ἐντὶ ματρός. Καὶ πάλιν, Κάρυξ ἰὼν εὐθὺς πρὶν μοι δέκα νέμμων μόχλον καλήν. Lib. ix. 79.] *Quæ recte in Trochaicos redegit magnus Scaliger :*

Ἀλλ' ὅμως καλαὶ καὶ πῶι ἄρνες εὐρήσασσι δέ

Μοι καὶ νέμμεες, καὶ γὰρ ἐντὶ πωλατιᾶς τὰς μαίερος.

Ubi doctissimus Jungermannus, *De πωλατιᾶς taceo cum aliis.* Nec mirum. Est enim paulo corrupta vox, quæ ita dividenda et legenda,

— εὐρήσασσι

— εὐρήσασί μοι

Δέκα νέμμευς πῶ, λασίας γὰρ ἐντὶ ἧ τὰς μαλῆρας.

Equidem pulchræ et pingues agnæ invenient mibi nummos alicubi, sunt enim ex matre bene lanatæ, sive lana vestitæ. Hesych. Λάσιοι, πολύτριχοι, δασεῖς. Bacchylides apud Stobæum, μηρία τῶν εὐτρίχων τε μήλων. Ubi forsan legendum, μηρία τανύτριχων τε μήλων. Hesiod. *Ἔργ.* v. 138. αἶγα τανύτριχα. Sed recte stabit vulgata lectio τῶν εὐτρίχων. De loco isto Bacchylidis vide Leopardum *Emend.* iv. 21. Quæ sequuntur Epicharmi ita disponenda in Iambicos,

— Κάρυξ ἰὼν

Εὐθὺς πρὶὼ νέμμεων δέκα μοι μόχον καλήν.

Sed vide nos *Emend.* in Suidam P. II. v. Νομισευομένων. Confer et Cl. Bentleium ad Phalaridis *Epist.* p. 465.

ΚΑΙ Ο ΚΡΑΤΙΝΟΣ ἐν ταῖς Θράταις —

Ὅτι τὲς κόρακας τὰς Αἰγύπτου

Χρυσία κλεπτόντας ἔπαυσαν.

Lib. ix. 91.] Ita digerendi isti versus: sunt enim Anapæsti.

ΕΝ ΤΑΞΙΑΡΧΟΙΣ Εὐπολῖς,

Οὐκ ἔν περιγράψεις ὅσον ἐγαριῶν κύκλον.

Lib. ix. 102.] Est versus Iambicus, quem male capite truncaverant.

ΚΑΙ

KAI KPATINOΣ ἐν ταῖς Ὀραῖς, Ἐκεῖνος αὐτὸς οὕτως ἐκμεμαγμένος. Lib. ix. 131.] MS. non habet ἔτως. Recte. Quare scribe,

— ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος.

Ille ipse expressus. Ipsius expressa imago. Ut Aristoph. Thermoph. v. 521.

— αὐτ' ἐκμαγμα σόν.

Salmasius legit ἔτϙ. Sed nihil opus. Miror Hemsterhusium τὸ, ἔτως, probasse; quod metrum respuit. Possis tamen legere,

Οὕτως ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος.

— Sic ille manus, sic ora ferebat.

KAI ΣΙΛΛΟΤΝ, καὶ διασιλλῶν. Lib. ix. 148.]

In Notis ad hunc locum ita Cl. Hemsterhusius:

“Notandus autem, dum in his sum, Marcelli

“error, qui filones dictos putaverit superciliis

“prominentibus ex illo Varronis loco: *Non ne*

“*non unum scribunt esse grandibus superciliis,*

“*filonem, quadratum.*” De Sileno intelligit vir

doctissimus, ego de Cyclope Polyphemo, et lego:

Nonne UNOCULUM scribunt esse grandibus su-

perciliis, filonem, QUADRATUM? Τετράγωνον.

Theocritus Idyll. xi. 31.

Γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος ἔνεκα Φεύγεις·

Οὐνεκα μοι λασία μὲν ὀφρῦς ἐπὶ πακτι μετόπῳ

Ἐξ ὧτος τέταται ποτὶ θῶτερον ὤς, μία μακρά·

Εἰς δ' ὀφθαλμοὺς ὕπτις, πλατῆϊα δὲ ρῖς ἐπὶ χεῖλαι.

Vide

Vide Cl. Hemsterhusium ad Luciani Dialog. Mort. vol. i. p. 417. ubi ista Varronis de Socrate intelligit.

ΠΛΑΤΩΝ ἐν Διὶ Κακῶν — Κεράτινον εἶχον σκευοφόριον, καὶ καμπύλον. Lib. x. 17.] Ut versus constet, Jungermannus delet καί. Sed scribendum puto,

Σκευοφόριον εἶχον κεράτινον καὶ καμπύλον.

Nisi σκευοφόρον mavis, ut ἀνάφορον Aristophanis. Quo pacto recte legeris,

Κεράτινον εἶχον σκευοφόρον, καὶ καμπύλον.

Sed illud verius.

ΣΑΦΕΣΤΕΡΟΝ δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλῳ· Καὶ προσέτι τοῖνυν ἐχάραν, καὶ νῦν κάδον, στρώματα συνόν, ἀσκόπηραν, θύλακον, ὡς πρὸ στρατιώτην ἂν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὁρθὸν βαδίζειν ὑπολαβοῖ· τοσῆτος ἔσθ' ὁ ῥῶπος, ὅσον σὺ περιφέρεις. Lib. x. 18.] Quos versus ita lego et distinguo,

Καὶ ΠΡΟΣ ΔΕ ΤΟΥΤΟΙΣ ἐχάραν, ΚΕΝΟΝ
κάδον,

Στρώματα, ΤΑΓΗΝΟΝ, ἀσκόπηραν, θύλακον.

Ὡς πρὸ στρατιώτην ἂν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον

Ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὁρθὸν βαδίζειν ὑπολαβοῖ·

ΤΟΙΟΥΤΟΣ ἔσθ' ὁ ῥῶπος, ὃν σὺ περιφέρεις.

Phrasis, πρὸς δὲ ταῖς, sæpius occurrit. Vide Nostrum infra lib. x. 38. MS. καὶ νῦν κάδον.

Unde

Plaut. Trin.
145. 195-

Unde Hemsterhus. καινόν. Sed nos recte, κενόν.
An empty Cass. Vel forsan, κανέν. Vide viros
doctos ad Pollucem lib. x. 75. Cl. Hemster-
husius, §. 70. metri scilicet ignarus, inepte dis-
putat, an κάδον, an κάδδον legendum. Sed in
secundo versiculo pro illo συνόν nihil melius suc-
currit quam τάγηνον. Sed MS. ασκοπήρα. Quare
ita legendum,

Στρώματά TE, ΚΑΙ ΣΤΝ ασκοπήρα —

Quod verum puto. Vel fortasse,

Στρώματά TE, ΓΥΛΙΟΝ, ασκόπηραν —

ΕΤΝΟΝ et ΓΥΛΙΟΝ non ita discrepant. Vide
Polluc. lib. x. 146. et Notas Jungermanni ad
locum, ubi στρώματα et γυλίοι junguntur. Confer
Cl. Pierfonum ad Mærida, et nos Emend. in
Suidam P. II. v. Καπηλίσ.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ ἐν Ὀδρίμῳ φησίν. Ἄν κελεύῃ με
σαθμῆχος· ἢ σαθμῆχος δ' ἔστι τις; ἀποπνίζεις δὲ με
καινὴν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν, εἰ τέτακτό μοι σε-
γάρχων. Lib. x. 21.] Quæ ita legenda :

Ἄν κελεύῃ σαθμῆχος μ'. Ὁ δὲ σαθμῆχος ἔστι τις;
Ἀποπνίζεις γάρ με καινὴν πρὸς με διάλεκτον λαλῶν.

Εἰ τέτακτό μοι σεγάρχων —

Vel, quod potius,

Εἰ δ' ἐτέτακτο —

A. Si me jubeat σαθμῆχος. B. Quis ille tandem

est σαθρὸς? Enecabis enim me noua tua dilecto. A. Si jubeat me εὔγαρχοι.

ΤΟ — ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. Ὡς περ ἐν Καλλιπιδῇ,

Ἐπὶ τῷ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

Lib. x. 29.] Scribendum,

— ὥς περὶ Καλλιπιδῆς

Ἐπὶ τῷ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

Vel, ut Vulg. καθέζομαι. *Confidebo.*

ΔΙΦΙΛΟΣ ΦΗΣΙΝ ἐν Κιθαρωδῷ. Ἐξάνισαμαι τὸν ἀμφιτάπητα συσφρέσας. Lib. x. 38.] Hæc ita sunt digerenda,

— Ἐξάνισαμαι

Τὸν ἀμφιτάπητα συσφρέσας —

ΥΠΕΡΙΔΗΣ ἐν τῷ ὑπὲρ νικᾶς ὀνομάζειν εἰπών. Lib. x. 39.] Scribe, ἐν τῷ ΠΕΡΙ αἰκίας. Orationis Hyperidis ἐν τῷ κατὰ Μαντιθεῖς αἰκίας meminit Athenæus. Vide Kuhnium ad Pollucem lib. x. 23. Possis etiam scribere, περὶ οἰκίας. Quam laudat Harpocration v. Γρύλλος.

ΩΣ ΧΙΩΝΙΔΗΣ ἐν Ἡρώσι.

Πολλὰς ἐγὼ δ' ἀκῶω κατὰ σε νανίας

Φροῶντας ἀτεχνῶς, καὶ σάμακι κοιμωμένους.

Lib. x. 43.] Chionidis versus sunt ita scribendi:

Πολλὰς

Πολλὰς δ' ἀκῆα ἔγω κατὰ σὲ νεανίας
Φρεσὺντας ἀτεχνῶς, καὶ σάμασι κοιμαμένους.

Sic lege. Καὶ pro καὶ ἐν, non καὶ.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ ἐν Τραυματία·

—— Κατεσκευασμένους

Λαμπρότατον ἱατρεῖον ἐν χαλκοῖς πάνυ
Λατηρίοις, ἐξαλίπροις, κυλικίσιν,
Σικύαισιν, ὑποθέτοις ——

Lib. x. 46.] Qui versus sunt ita corrigendi,

—— Κατεσκευασμένους

Λαμπρότατον ἱατρεῖον μὲν ἐν χαλκοῖς πάνυ
Λατηρίοισιν, ἐξαλείπροις, κυλικίσιν,
Σικύαισιν, ὑποθέτοις ——

Ο ΣΤΡΑΤΤΙΣ ἐν Χρυσίππῳ λέγει· Πρόσταγε τὸν
πῶλον ἀτρέμα, προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα βραχύτερον,
ἐκ ὁρᾶς ὅτι ἄβολός ἐστι. Lib. x. 55.] Quæ ita
disponenda,

—— Πρόσταγε τὸν πῶλον, ἀτρέμα προσλαβὼν
τὸν ἀγωγέα βραχύτερον, ἐκ ὁρᾶς ὅτι
ἔς' ἄβολος ——

ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΙΔΑΣ δ' ἂν εὖροις ἐν ταῖς Φιλολλίαις
Πόλεσι, λέγει γέ τοι ΔΩΡΙΖΩΝ ἐς τὰς πινάκιδας
διαμπερέως, ὅτι καὶ λέγοι τὰ γράμματα ἐρμηνεύς.
Lib. x. 58.] Pro isto δωρίζων lego ΔΙΟΡΙΖΩΝ.
Distinguens. Et versiculos ita dispono,

—— ἐς τὰς πινάκιδας

B b 2

Διαμπερέως,

Διαμπερέως, ὅτ' αὖν λέγοι τὰ γράμματα,

Ἑρμηνεύε —

Ἑρμηνεύειν ἐς τὰς πινακίδας, est, *In tabulas referre interpretationem.*

ΛΗΚΤΘΟΝ, ζύσιν ἔχεις, ἐγὼ δὲ καὶ ζύσαν. Lib. x. 62.] Pro ἐγὼ δὲ fortasse legendum, ἐγῶδα καὶ ζύσαν.

ΣΑΦΕΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν τῷ Γηρυτιάδῃ ποιῶν· Περιφέρει δὲ κύκλῳ λεπασὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς· ἐνέχει. Lib. x. 75.] Sic dispone,

— περίφερε δὴ

Κύκλῳ λεπασὴν προσφέρων ἡμῖν ταχὺ,

Ἐγχεῖ τε, παῖ —

Sed Athenæus plenius exhibet Lib. xi. ubi pro κυανοκεύθῃ legendum κυανοκεύθη. *Quod cyathum implet.* Locus, quem supra citavimus, ita forsan legendus ex Athenæo,

Τὸ δ' ἦν ἑορτὴ πρᾶγμα, περιέφερε δὲ παῖς

Κύκλῳ λεπασὴν προσφέρων ἡμῖν ταχὺ,

Ἐγχεῖ τε — κυανοκεύθη σφόδρα.

ΤΑ ΔΕ ΚΑΝΑΣΤΡΑ &c. Lib. x. 85.] Ad hunc locum, de quo vide nos in Hefych. P. IV. v. Κάναστρον, ita disputat Cl. Hemsterhusius: “Alter est et egregius super ea re locus apud “Athenæum lib. xv. 3. quem Librariorum “negligentia corrumpit: Ἀνθῶν δὲ σεφανωτικῶν
“ μέμνηται

“ μέμνηται καὶ ὁ τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς Ἡγησίας ἢ
 “ Στασίνοιο· Δημόδαμας γὰρ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἢ Μι-
 “ λήσιος ἐν τῷ περὶ Ἀλικαρνασσῆ, Κύπρια· Ἀλικαρ-
 “ νασσέως δ’ αὐτὰ εἶναι φησὶ ποιήματα. Quid ad
 “ ista restituenda cogitaverit Is. Casaubonus,
 “ equidem non ignoro, a quo sane iudicii ex-
 “ actissimi viro dissentire religioni duco: cum
 “ bona tamen ejus venia, quæ mihi venerint
 “ in mentem proferre lubet. Post Στασίνοιο ad-
 “ dendum iudico ὁ Κύπριος. Cyprium fuisse
 “ Stasinum illum e Photio Casaubonus osten-
 “ dit. Tum in sequentibus, περὶ Ἀλικαρνασσῆ,
 “ καὶ Κυπρίης, Ἀλικαρνασσέως δὲ &c. Stasinum dix-
 “ erat Cyprium Athenæus, sic scilicet opinatus,
 “ contra ac Demodamas tradiderat Stasini non
 “ Cyprii illa fuisse poemata, sed Halicarnassien-
 “ sis. Sensum, uti puto, opportunum minima
 “ mutatione dedi.” Doctissimo viro legenti καὶ
 Κύπρις, Ἀλικαρνασσέως δὲ, lubens assentior. Cæ-
 terum post Στασίνοιο non addendum ὁ Κύπριος.
 Est enim Κύπριος nomen alterius viri e Cypro.
 Quod plane distinguit Athenæus apud Fabri-
 cium Biblioth. Græc. vol. i. p. 282. Εἴτε Κύ-
 πριος τίς ἐστι, ἢ Στασίνοιος.

ΚΑΙ ΠΟΤ’ ΚΑΙ ΚΟΙΤΗΝ, ὡς ἐν τε τοῖς Βάπλαις
 Εὐπόλιδος·

Ἀλλὰ τὰς κοίτας γ’ ἔχουσι πλεσίως σιτισαγμέναις.
 Lib. x. 91.] Est versus Trochaicus, quem male

disponit Jungermannus. Scilicet, Κοίτη est Κίση ὀψοφόρος. Vide nos Emend. in Hesych. P. I. v. Κοίτη. Atque hinc paulo supra intelligendus Crates in Heroibus,

Τὰ καίσκια δὲ κοίτης ὑπέρχειν μοι δοκεῖ.

Canistra videntur ex cista extare, prominere.
Nam Κοίτη erat *Repositorium* καυσκίων ἀρτοφόρων
sive ὀψοφόρων. Male legitur τῆς κοίτης. Quod
versum enecat.

ΚΑΙ ΕΝ ΑΝΑΞΙΠΠΟΥ ΚΙΘΑΡΩΔΩ Μυιστόβην
λαβὼν σάθῃτι ἐνθάδε. Lib. x. 94.] Ita legunt
ex Cod. Vossii, nescii interea versum pessundari.
Recte Vulg.

Μυιστόβην λαβὼν ΠΑΡΑΣΤΗΘ' ἐνθάδε.

Huc assiste. Mox, §. 95. ΖΕΤΡΑΙΑΝ δὲ τὴν
χύτραν οἱ Θράκες καλεῖσι. Pro ζετραίαν MS. legit
ταύναν. Fortasse, βαῦνον. Ita infra §. 100. Καὶ
ΒΑΥΝΟΝ ἂν εἶποις, τὸν χυτρόποδα. Vel potius,
βαύναν. Hesych. ΒΑΥΝΗ, κάμινος.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΗΛΕΚΛΕΙΔΟΥ Ἀψευδέσι

Τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται.

Lib. x. 98.] Cod. Falkenburg. τηγανίζοντα.
Unde Hemsterhus, τήγανα σίζοντα. Quam lec-
tionem et erudite admodum defendit. Equi-
dem miseret me illius viri, qui videre non
potuit, lectione ista admissa, Senarium contru-
cidari

tidari. Quare contenti sumus veteri ζέοντα.
 Quod idem valet. Schol. ad Aristoph. Achar-
 nens. ab Hemsterhus. laudat. Σίζσα, ἀντὶ τῆς
 ζέσσα. Occurrit Fragmentum Teleclidis apud
 Tho. Magistrum v. Περισάσις.

TO PHMA τὸ τηγανίζεσθαι ἔστιν ἐν Ἀποκλειομένῃ
 Ποσιδίππῃ. Ibid.] Mallem, Ἀποκλειομένῳ. Ex-
 cluso foras. Terent. Eunuch. Act. i. Scen. ii. 18.

*Credo, ut fit, misera præ amore exclusisti
 hunc foras.*

Idem infra v. 79.

Ego excludor, ille recipitur —

Quare Fabula Posidippi de Amatore excluso.
 Vide Cl. Hemsterhusium, qui de Virgine nu-
 gatur.

Ο ΔΕ ΣΤΡΑΤΤΙΣ ἐν Ψύχασαῖς Φησί· Πῶς ἀν-
 κομίσαι ἐμοὶ τίς θυμαλώπων ᾧδε μεσὴν ἐσχάραν.
 Lib. x. 101.] Hunc locum ita lege et dispone,

— ΤΙΣ ΑΝ ΚΟΜΙΣΕΙΕ ΜΟΙ

ΤΗΝ θυμαλώπων ᾧδε μεσὴν ἐσχάραν.

ΚΑΙ ΕΚΚΑΥΜΑΤΑ, αἰπontos Σοφοκλῆς ἐν Ἡ-
 ρακλεῖ Σατυρικῷ· Συνέλεγον τὰ ζύλα ὡς ἐκκαύματα·
 μή μοι μεταξὺ προσδέσειεν. Lib. x. 110.] Scri-
 bendum,

— συνέλεγον τὰ ζύλ' ὡς ἐκκαύματα.

Sed vide Nostrium supra lib. vii. §. 110. ubi
 MS.

MS. ἐκλυμάδων. Quare locum ita legerim,

— συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαύματων

Μή μοι μεταξὺ προσδῆσέν —

Ligna colligerunt, ne interim egerent quibus ignem facerent. Istud μοι eleganter et more Atticorum παρέλκει.

ΕΤΡΙΠΙΔΗΣ μὲν ἔρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ:

Τὲς ὄντες τὲς λαρκαγωγὰς οἰσεῖν ἐξ ἄρβυξ ξύλα.

Lib. x. 3.] Est versus Trochaicus.

ΕΝ ΓΟΥΝ τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλίσβ βιβλίων ἔρη-
ται· Καὶ ΤΑΣ ΝΥΚΤΑΣ ἐπαίρεσθαι λαμπήρας ἀν-
τιπεφραγμένους. Lib. x. 116.] Hæc multum
solicitant viri docti, cum sana sint. Æneas
p. 1681. Edit. Casaub. Δὲ ΤΑΣ ΝΥΚΤΑΣ
λύχνα καὶ ἐὼς λάμπτηρσιν. Ad quem locum vide
Casaubonum p. 1756. Locus ita reddendus:
*Oportet noctu laternas attollere, ea parte qua
hostes spectant obseptas. Vides vim τῶ, ἀντιπεφ-
ραγμένους.*

ΕΙΡΗΤΑΙ ὑπὸ Θεοπόμπῃ τῇ Κωμικῇ ἐν Εἰρήνῃ·

Ἡμᾶς δ' ἀπαλλαχθέντας ἐν ἀγαθαῖς τόχαις

Ὀβελισκολυχνίῃς, καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς.

Lib. x. 118.] Quæ ita reddo: *Nos vero bona
fortuna liberatos ab Obeliscolychnio et gladio
longo. Id est, A militia. Hemsterhusius non
recte*

recte accepit. Et sic jam video Cl. Berglerum accepisse. Vide Hemsterhusium in Addendis. Confer et Nostrum supra lib. vi. 103.

ΣΑΦΕΣΤΕΡΟΝ ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν,
ἢ Νιδῶν.

— ἀλλ' ὥσπερ λύχνος

Ὁμοιάται' ἐκάθευδ' ἐπὶ ΤΟΥ λυχνιδίῃ.

Lib. x. 119.] Ita scribendum. Istud τῷ est plane necessarium ad versum.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ δ' ἐν Ἀνδρομέδῃ.

— ΑΥΤΟΧΕΙΛΕΣΙ λεκύνθοις.

Lib. x. 120.] Hemsterhus. αὐτολίθοις. Male. Intelligit Lecythos habentes labra ex uno saxo confecta, quasque adeo μονολίθους vocat.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ ἐν Εἰρήνῃ.

Χλαῖναν σοι λαβὼν παχῆϊαν ἐπιβαλὼ Λακωνικὴν.

Lib. x. 124.] Est versus Trochaicus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Δαναΐσιν ἔφη. Κακῶν το-
σέτων ζυνελέγη μοι σάρακος. Lib. x. 130.] Hem-
sterhusius,

— ΣΥΝΕΛΕΓΕ μοι σάρακον.

Dixisset, συνέλεγεν.

ΚΑΙ ΤΟΠΙΟΝ, τὸ ΠΕΡΙΔΟΝΟΥΜΕΝΟΝ αὐτῷ
οὐκ οἶνόν. Lib. x. 130.] Ita recte MS. pro περι-
δόμενον. Sic apud Harpocrat. v. Τοπεῖον.

EN

EN KRATINOT Διονυσιαλέξανδρον εἰρηται' Ἐνέειν
 δε ἐνταῦθαι μάχαιραν κερίδες, Αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα,
 καὶ τὰς ποιμένας. Lib. x. 140.] Lege ob versum,

ENEIE Δ' ENTATTOI μάχαιραν κερίδες,
 Αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα, καὶ τὰς ποιμένας.

Vel,

ENHN ΔΕ KANTATΘOI —

ΛΟΦΟΣ, τριλοφία, χεῖρες, κνημίδες. Lib. x.
 142.] Pro ista χεῖρες Cod. Vossii legit χείρας.
 Unde facile erat corrigere κερίδες. *Manuum
 integumenta. Ut κνημίδες. Tibiarum integu-
 menta. Et infra §. 168. παλίδες. Quod male
 sollicitant. Sed vide Pollucem supra lib. i.
 §. 135. et 136.*

ΟΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΗΝ σπάθην ἐπὶ τῷ ξίφει εἰρή-
 κασιν, εὖροις ἀν' ἐν Εὐριπίδῃ Εὐρυοθεῖ Σατυρικῷ. Πᾶς
 δε Φασγάνῳ ἐξηθέριζεν, ὥς τε πύρινον σπάθη κολάων
 Φασγάνῳ μελανδέτε. Lib. x. 145.] Lego et
 suppleo,

— Πᾶς δὲ Φασγάνῳ

ΕΞΕΘΕΡΙΖΕΝ, ὥς τε πύρινον ΣΤΡΑΤΟΝ,
 Σπάθη κολάων Φασγάνῳ μελανδέτε.

Eleganter πύρινον στρατόν. Pro *segete*. Nempe,
*exercitum velut segetem demetebant. Secunda
 in ἐξηθέριζεν' producitur ob 9 sequentem. Vel
 ita forsan legendum cum Cl. Piersono,*

*Quod vel uno saltim exemplo defendendam
 requirit.*

A. ΠΩΣ

A. ΠΩΣ δ' ἐξεθέριζεν; B. Ὅτε πύρινον ΣΤΑΧΥΝ.
Σπάθη κολέων Φασγάνῃ μελανδέτῃ.

Quem vide omnino in Verisimil. lib. ii. p. 256.

ΤΡΥΠΑΝΑ, τρυπάνια, τρυπανίας ἔχοντα, ἴσως
τὴν ἀρίδα. Lib. x. 146.] Delenda ista, ἴσως τὴν
ἀρίδα, ut glossema. Τὰ τρυπανίας ἔχοντα, sunt,
*Aique alia instrumenta quæ ad terebrationem
pertinent.* Adnotavit quis, τὴν ἀρίδα. Quan-
quam ἀρις sive scrobina ad limaturam pertinet.

ΟΡΩ ΟΓΕ Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη

—— Ἦμην σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὅταν
Αὐτοί σε κατορύττωσιν ——

Lib. x. 150.] Hæc non recte disponunt. Nam
τὸ, Ἦμην, secundus locus non admittit. Equi-
dem istud ὁρῶ, quod tantas turbas hic fecit, ex
loco suo fuerat exturbatum. Quare ita lego,

Ἦμην, ὁρῶ, σαυτὸν γε μακαριεῖς ——

Vel, σαυτὸν συ μακαριεῖς. Nam σὺ σαυτὸν μακα-
ριεῖς non probo ob dactylum in quarto loco.
Quod insolentius. Nisi legas cum Junger-
manno, σὺ σαντομακαριεῖς.

ΤΟ ΜΕΝ ΤΟΙ γλωττοκομέον εἶρηκε Λύσιππος ἐν
Βάκχαις. Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὁρμαὶ καὶ γλωττοκομείῳ.
Lib. x. 154.] Hæc varie sollicitant, cum vera
lectio

lectio in promptu sit. Quod et Hemsterhusio suboluit. Scribendum,

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ΦΟΡΒΙΑ καὶ γλωττοκομῆϊον.

Ipsis cum tibiis φορβιά et γλωττοκομῆϊον. Quæ utraque ad tibias pertinent. Scribitur nempe φορβιά et φορβειά. Facilis autem mutatio τῆ φορβιά in ὄρμαϊ. Pollux supra lib. iv. 70. Καὶ φορβειά δὲ προσήκει τοῖς αὐλοῖσι. Ubi MS. Vossii, Καὶ φόρμα. Nihil verius hac emendatione. Possis etiam scribere γλωττοκόμιον. Sed et alterum versus non repudiat. Penultima τῆ, γλωττοκομῆϊον, corripitur etiam a Timocle in versu sequente,

Καὶ τῆτο τὸ γλωττοκομῆϊον βαλανεύεται.

Ita enim legendum proculdubio. Atque hoc γλωττοκομῆϊον balneo excipitur. Id est, lavatur. Quod κωμικώτερον et titulo Fabulæ respondens.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ἐν Δαιταλεῦσιν εἰποντ^Θ. Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος, Ψηφισμάτων τε θωμός. Lib. x. 158.] Quæ ita digerenda sunt,

—— Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος,
Ψηφισμάτων τε θωμός ——

Η ΔΕ ΚΑΤΣΙΑ, πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Με-
νάνδρῳ, ὡς τιάρα Περσικός. Lib. x. 162.] Hic corruptum locum Plutarchi citat Cl. Hemster-
husius.

hufius. Extat in Antonio: Ἄμα δὲ καὶ παροή-
 γαγε τῶν παίδων Ἀλέξανδρον μὲν ἐδῆτι Μηδικῇ, τιά-
 ραν, καὶ κίταριν ὀρθὴν ἔχουσα, Πτολεμαῖον δὲ κρηπίσι καὶ
 χλαμύδι καὶ καυσίᾳ διαδηματοφόρῳ κεκοσμημένον· αὐτῇ
 γὰρ ἦν σκευὴ τῶν ἐπὶ Ἀλέξανδρον βασιλέων, ἐκείνῃ Μη-
 δων τε καὶ Ἀρμενίων. “ Quid sane facias ἐδῆτι Μη-
 δικῇ τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἔχουσα? anne vestis
 “ Medica dici potest τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἔχειν?
 “ Tum quoque cur τιάραν καὶ κίταριν ita conjun-
 “ gat, cum pro eadem re utraque vox poni so-
 “ leat.—Scribendum iudico, καὶ τιάρα κίταριν ὀ-
 “ ρθὴν ἔχουσα, ut κίταριν Plutarchus appellaverit
 “ eminulam tiaræ partem, quæ regibus in al-
 “ tum circumvoluta surgebat. Hoc si displi-
 “ ceat, forsitan illud magis arriserit: καὶ τιάρα
 “ ὀρθῇ, ἣν καὶ κίταριν λέγουσι. Cui neutrum pla-
 “ cuerit, candidus impertiat meliora, qualia
 “ primus ego amplectar.” Hactenus vir doc-
 tissimus. Lego, Ἀλέξανδρον μὲν EN ἐδῆτι Μηδικῇ,
 τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν EXONTA. Sic deinde,
 Πτολεμαῖον δὲ — κεκοσμημένον. Mutarunt Li-
 brarii, ut cum ἐδῆτι Μηδικῇ conveniat. Τιάρα
 et κίταρις diversa sunt, sed pro uno eodemque
 sumuntur. Τιάρα est *Pileus*, Κίταρις *Diadema*.
 Confundunt tamen Hesychius et Suidas v. Κί-
 ταιρις. Τιάρα ὀρθῇ cum κίταρει, sive diademate,
 est non nisi *Regis Magni*. Vide et Curtium
 lib. iii. 3. Hinc corrigendus Philostratus p. 927.

398 EMENDATIONES

Βασιλεῖ μεγάλῳ πορθητῇ τιάρα. Vide P. Wesselingii Observat. p. 176. qui recte emendat, nisi quod inferenda litera H. Lego, Ἡ ὀρθὴ τιάρα. Nam Articulus hic necessarius est. Ex ΗΟΡΘΗΤΙ fecerunt ΠΟΡΘΗΤΗ. Vides erroris fontem. Ἡ ὀρθὴ τιάρα. *Recta tiara. Tiara quæ recta est.*

ΚΑΙ ΚΥΡΒΑΣΙΑΝ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλῃτι εἶρηκε· Καὶ τὴν κοινὴν ἔχειν μὲ κυρβασίαν ἱρεῖς. Lib. x. 162.] Emendant κῆτην ob versum. Ego lego,

— Καὶ ΚΑΙΝΗΝ μ' ἔχειν
Κυρβασίαν ἱρεῖς —

Theocritus, ex emendatione nostra, Idyll. x. 35.

Πόσι δ' ἐγὼ ἤ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέρωσιν ἀμύκλας.
Suidas v. Ἀμύκλαι — Ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκῆς. Quem locum male sollicitat Meursius Lacon. Lect. p. 84. Porro quid est κοινὴ κυρβασία? Quippe κυρβασία Hesychio est ὀρθὴ τιάρα, quæ non nisi regis.

ΠΤΑΝΑΚΑ ἐστὶ ψίαθος ἢ ἐν τοῖς ἀκατίοις. Lib. x. 166.] Vocem πτάνακα varie sollicitant viri docti. An legendum, Καπάναξ. Quæ floreæ fuerit. Vide Nostrum supra lib. i. 142.

ΠΛΑΤΩΝ ἐν Ἑλλάδι· Λαζῶν ἔν τὸν σκύλακα τὸν τῷ προξένῳ, καῖπετα· δῆσον αὐτόν. Lib. x. 167.] Quæ ita lego et dispono,

ΛΑΒ'

ΛΑΒ' ἔν ΣΥ ΤΟΤΤΟΝ σκύλακα τὸν τῷ προξένῳ,
Κάπειτα δῆσον αὐτόν —

ΡΙΠΑΙΚΑ, παγκτόν. Lib. x. 175.] Fortasse,
Ῥιπίδα καπανικόν. Hesych. Καπανικώτερα, ἀπὸ
τῆς ΦΑΤΝΗΣ, χορτασικώτερα. Forſan, ἀπὸ τῆς
ΚΑΠΗΣ. Hesych. Κάπη, Φάτη. Quare ριπίδα
καπανικόν fuerit πλέγμα vimineum, quod ad
Φάτην pertinet. Vel forſan legendum, Ῥιπίδα
ΠΛΕΚΤΟΝ. Quod probo. Pollux paulo ſu-
pra, Ῥιπίδα δ' ἂν τις Φάη πλέγμά τι.

ΜΑΛΙΣΤΑ ΚΑΙ Εὐριπίδα ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ
εἰπόντος· Σχοινίνας γὰρ ἵπποισι, Φλοῖνας ἡνίας πλέ-
κει. Lib. x. 178.] Hæc non recte disposue-
runt viri docti, quæ facile erant digerenda:

Σχοινίνας γὰρ ἵπποισιν ΚΑΙ Φλοῖνας ἡνίας πλέκει.
Est verſus Trochaicus. Poſſis etiam in Sena-
rios reducere,

— Σχοινίνας γὰρ
Ἴπποισι ΚΑΙ τὰς Φλοῖνας ἡνίας πλέκει.

Sed illud forſan verius. Iſtud autem ~~est~~ om-
nino neceſſarium.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ εἰπόντος ἐν Παισί· Τὴνδε περι-
ζωσάμενος ὦαν λυγρίδα κατάδεσμον ἤσῃς περιπέτασον.

Lib. x. 181.] Occurrit hic locus Theopompi
ſupra lib. ~~iii~~ 66. ubi Vulg. Τὴνδε. Recte.
Scribas,

Τὴνδε

Τηνδὶ περιζωσάμενος ὦαν λυτρίδα,
Κατάδεσμον ἤβης περιπέτασον —

ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ ἐν Ἰπνῷ — Ἦδη μὲν ὦαν λέ-
μενοι προζώννυνται. Ibid.] Legendum,

Ἦδη μὲν ὦαν ΛΟΥΜΕΝΟΣ ΠΡΟΖΩΝΝΥΤΑΙ.

Jam quidem pelle, dum lavatur, præcingitur.

ΩΣ ΕΝ τῇ Πιτύνῃ ὁ Κρατῖνος περὶ τῶν τριήρων λέ-
γει· Οὐ δύναται πάντα ποιῆσαι νεῶς εἰκων λαχεῖν,
ὃ δὲ κάννης. Lib. x. 184.]

Οὐ δύναται πάντα ποιῆσαι νεωσοίκε λαχεῖν,
Οὐδὲ κάννης —

Ita scribendi isti versiculi. Sunt Trochaici.

ΩΣ ΕΝ τῷ Μενάνδρῳ Παιδίῳ — Καλὸν ἦν ἂν
ἔτως. Lib. x. 187.] Vulgo, Καλὸν γὰρ ἦν ἂν
ἔτως. Sed illud γὰρ officit versui. Lego,

Καλὸν ἂν ἔτως ἦν —

*In Notis Kuhnii ad locum Menandri versus,
quem citat ex Athenæo, ita scribendus est,*

ΜΑΡΑΓΔΙΝ' εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

*De voce σάρδια vide Polluc. lib. vii. 96. Vel
forfan, σάρδικα. Adjectivum scilicet.*

ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΗΣ ἐν Αἰχμαλώταις· Ἄσπις μὲν
ἢ μίλιγδος ὥς, πυκνὸν πατεῖ. Lib. x. 190] Recte
emendat Cl. Editor,

Ἄσπις

Ἄσπις μὲν HMIN, ΛΙΓΔΟΣ ΩΣ, —

Sed istud πατὴρ corruptum nemo non videt.
An ψοφῆ five κτυπῆ legendum? Sed tum le-
gendum quoque, σαθρὸν ψοφῆ. Aristoph. A-
charnens. 931.

— ἐπεὶ τοι ἔψοφῆ

Λάλον τι καὶ πυροφάγος —

Sed ἐπέχω. Fortasse legendum,

Ἄσπις μὲν ἄχε, λίγδος ὡς, πυκνὰς ὀπὰς.

Quod verum puto. Vel,

Ἄσπις μὲν ἔχει μοι, λίγδος ὡς —

ΕΠΙΠΟΡΠΑΜΑ καθαροῦ σκευῆ, ὡς Πλάταν ἐν
ταῖς ἀφ' ἱερῶν. Δότω τὴν καθαράν τις ἔνδοθεν καὶ τὸ
πιπόρπαμα. Lib. x. 190.] Verba Platonis male
disposuit Cl. Kuhnus. Ita scribenda,

— Τὴν καθαράν τις ἔνδοθεν δότω

καὶ τὸ πιπόρπαμα —

ΚΑΙ Ο ΑΝΑΞΙΛΑΟΣ Βερουδιανὸς Οὐκ ἂν γέ μοι
πᾶσι τὸ γένηται κεράμινον. Lib. x. 190.] Ita Vulg.
edunt. Sed istud πᾶσι τὸ versum trucidat. Le-
gendum igitur τῷ. Pro γένηται Seberi MS. ex-
hibet γένωτο. Idque recte, opinor. Versiculum
ita lego,

Οὐκ AN γέ μοι ΤΟΥΤΙ ΓΕΝΟΙΤΟ.

Non mihi sit hoc vas fictile.

Vel,

Οὐκ HN γέ μοι τῷ ΓΕΝΗΤΑΙ.

VOL. IV.

C c

IN

IN HARPOCRATIONEM.

ΑΒΑΡΙΣ — *εὐχας ποιήσας.*] *Lego, ποιή-
σιναι. Preces facturum.*

ΑΒΙΟΣ. Τὸν ἄξιον Ἀντιφῶν ἀντὶ τῆ πολλῶν βίον
κεκτημένον ἔταξεν.] *Scilicet in Ἀληθείᾳ, ut disci-
mus ex Hesychio. Ἄβιος, πλάσιος, ὡς Ἀντιφῶν
ἐν ἀληθείᾳ. ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ laudat Harpocra-
tion v. Ἀγει. Mox v. Ἀγρεύετε laudatur Anti-
pho ἐν τῷ δευτέρῳ. Scilicet, περὶ ἀληθείας. Quae
verba duo forsan exciderunt. Nam infra v.
Ἀδέπτος laudatur ἐν τῷ πρώτῳ τῆς ἀληθείας plene
et recte. Et v. Ἀναποδιζόμενα. Ἀντιφῶν, ἀληθείας
πρώτῳ.*

ΑΔΔΗΦΑΓΟΥΣ ΤΡΙΗΡΕΙΣ. *Λυσίας.] Euf-
tathius a Gronov. laud. et Hesychius, ναῦν ἀδ-
δηφάγον ex Lysia laudant.*

ΑΕΙΕΣΤΩ — *ἐν ἀληθείᾳ δευτέρῳ Ἀντιφῶντος.]*
Illud Ἀντιφῶντος est ex Maussaco. Quin et illa
*ἐν ἀληθείᾳ δευτέρῳ sunt ex manu Annotatoris cu-
jusdam, qui in margine ea adscripserat; et hic
non suo loco ingesta sunt.*

ΑΕΡΚΤΟΝ. Ἀντὶ τῆ, ἀφρακτον.] *Forſan;
Ἀειρκτον.*

AMAZO-

EMENDATIONES &c. 403

*Valerian. Dial.
p. 67. not.*

AMAZONEION — Περὶ τῶν Ἀμαζόνων.] Lego,
Περὶ δὲ τοῦ Ἀμαζονίᾳ ἀφιερωσέως. De Dedicat-
tione sive Consecratione Amazonii. Templi Ama-
zonum. Sequentia firmant.

ΑΜΦΙΔΡΟΜΙΑ — παρὰ τὴν ἑσταν.] Lego
ΠΕΡΙ cum Hesychio v. Δρομιάφιον.

ΑΝΑΘΕΣΘΑΙ. Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας. Ἀνά- *Suidas. V.*
θέσθ' δ' ὥσπερ πέτλον τὸν βίον ἐκ ἐστίν.] Miror ne- *Ἀναθέσθαι.*
minem vidisse hæc Platonis Comici esse, cujus
infra meminit Harpocratio, et Senarium esse
rotundissimum.

Οὐκ ἐστὶ δ' ὥσπερ πέτλον ἀναθέσθαι βίον.
Ex Platonis scilicet Hipparcho sive Φιλοκερδεῖ.

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ — ἐπαύλαια.] He- *Suid. ἐπαύλαια*
sych. Ἐπαύλαια. Atque ita scribendum. *sed Harpocr. Ed. 1623*

ΑΝΔΟΚΙΔΟΤ Ἑρμῆς.] Vide omnino He- *Ἐπαύλαια. — Ald. I et*
sychium. *II. Mansj. et Gron.*
cum Suida.

ΑΠΟΙΚΟΔΟΜΕΙΣ.] Usitatus, Ἀνοικοδομεῖς.
Vide Tayl. ad Lys. Lect. et Harpocrat. infra v.
Κατωκοδομεῖς.

ΑΠΟΚΗΡΥΤΤΟΝΤΕΣ.] Plato Πρέσβεσι. *Conf. Suid. in*
Not.
Σκευάρια δὲ κλέψας ἀπεκέρυξεν ἐκφέρων.
Ita distinguendus est Senarius Platonis.

ΑΠΛᾶΣ.] Forſan, ἁπλᾶς.

ΑΠΟΜΑΤΤΩΝ.] Iſta Sophoclis ita recte leguntur,

Δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφωρῶν.

Hefych. v. Ἀπομάκτης, περικαθαρτής, huc reſpexit. *Peritiſſimus luſtrator.*

ΑΠΟΣΤΟΛΕΙΣ — Ἀπόſολοι.] Forſan, Ἀποſολαί. Vide Hefychium.

ΑΡΡΗΦΟΡΕΪΝ — δύο δὲ ἐκρίνοντο, αἱ διὰ τῆς ὑφῆς τῆ πέπλου ἤρχοντο.] Lego, αἱ ΚΑΙ τῆς ὑφῆς.

ΑΤΤΑ — Φερεκράτης μὲν ἐν Χείρωνι, ἐπ' ἀριθμῷ ἔταξεν.

Τοῖς δέκα (δὲ δέκα) ταλάντοις, ἅλλα προδῆς ἅττα πεντήκοντα.]

Lege προδῆς. Eſt Trochaicus acatalectus. Sed de hoc loco vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Πηνίκα. Scripſit et Cratinus Fabulam Χείρων. Vide Hefychium v. Αὐτόφορτοι.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ — καίτοι.] Lego, εἰ καίτοι. *Licet.* Sequitur ὁ γὰρ αὐθέντης αἶει τὸν αὐτόχρημα δηλοῖ. Lego, Ὁ γὰρ αὐθέντης ΚΑΙ τὸν &c.

ΑΦΟΡΜΗ.] Vide nos ad Hefychium P. II. v. Ἀφορμή.

ΒΑΤΑΛΟΣ

IN HARPOCRATIONEM. 405

ΒΑΤΑΛΟΣ — μήποτε ἔν ένθιν.] Scribo cum Gronovio ένθινδ.

ΓΕΡΡΑ — ἀναπετασθῆναι ΤΗΝ ΕΚΚΛΗ-
ΣΙΑΝ.] Ita lego.

ΓΑΤΚΕΡΑ. Ἐταῖρα τις.] Vide Menandrum in Misogyne, ubi legit Bentleius Γλυκέριον ob-
versum. Et legendum, γ' ὡς πολλῶ χρόνῳ. Vide Theocritum in Syracusis.

ΔΕΙΓΜΑ — ἀφ' ἐκάστ τῶν πωλυσμένων.] Lego,
Ἐφ' ἐκάστ. De singulis, quæ venduntur.

ΔΕΙΝΩ.] Scribe cum Hesychio Δείνω.

ΕΘΝΟΣ — ἀφῆρηται.] Lege ἀφῆρηται.

ΕΤΑΝΔΡΙΑ — Ἀνδοκίδης δ' έν τῷ κατ' Ἀλκι-
βιάδῃ.] Puto plenum titulum fuisse, Ἀνδοκίδης
έν τῇ περὶ τῶν μυσηρίων ἀπολογία κατ' Ἀλκιβιάδῃ.
Ut partim laudatur v. Ἐταιρεία. Nepos: Af-
pergebatur (Alcibiades) etiam infamia, quod in
domo sua facere mysteria dicebatur.

ΖΕΙΡΑ — ὡς περ ἐφαπιδας.] Lego, ἐφαπίδα.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ — προίεναι χρόνῳ.] Lego, προσ-
ῖεναι. Advenire.

ΛΑΓΙΣΚΑ —] Strattis,

C c 3

Λαγίσκαν

Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτης παλλακὴν.

Gronovius versui consulens legit Λαγίσκαν ΑΥ-
ΤΗΝ. Sed versus mutilus. Scribo αὐτὴν τὴν. Vel
cum aliis, Καὶ τὴν Α. τὴν Ἰσ.

ΛΕΣΧΑΙ — πολλοί.] Scribe, οἱ πολλοί. *Vul-
gus hominum,*

ΜΗΤΡΩΟΝ — ὧς δηλοῖ.] Ita legendum.

ΜΟΘΩΝ — ἄλλοι δὲ λέγουσι δαλοπρεπεῖς σπερ-
μόλογος.] Forfan legendum ex Hesychio δα-
λοπρεπεῖς ΚΑΙ σπερμόλογος.

ΠΑΛΙΝΣΚΙΟΝ — Ἀρχίλοχος Τριμέτροις

Πρὸς τοῖχον ἐκινήθησαν ἐν παλινσκήῳ.]

Lege ἐκλίνθησαν. Ad quam vocem vide Pho-
tium. Sed vide nos in Epist. Crit. γ. Ἀραχνῇ.

ΠΑΡΟΤΣΙΑ — Κράτης Θηρίοις

ἔχοντες εὐπαθεῖ βίον, παρσσίαν τὲ χρημάτων.]

Ita digere. Est Iambicus Tetrameter Acata-
lectus.

ΠΕΔΙΑΚΑ — Μοῖρα τῆς Ἀλίκης ἐστίν, ἡ ἀπὸ
συμβεβηκότος ἐκαλεῖτο πεδίον.] Ita scribendum.

ΠΡΟΠΕΠΩΚΟΤΕΣ — λέγεται.] Quæ se-
quuntur Polybii videntur esse,

ΦΑΡΜΑΚΟΣ

IN HARPOCRATIONEM. 407

ΦΑΡΜΑΚΟΣ — Φαρμακῶν δ' ἐστὶν, ὁ ὑπὸ Φαρμακῶν βεβλαμμένος.] An βεβαμμένος? Sed forsan nihil mutandum.

ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝ. — Μένανδρος Θρασυλέοντι·

Φιλοσοφεῖ δὲ τῷ ὅπως καταπράττεται τὸν γάμον.]
Ita fortasse legendum.

ΦΙΜΟΙ — Φιμὸς δὲ ἐστὶν ὁ καλυμμένος κημὸς εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο.] Adde οἱ κύβοι.

ΧΙΛΙΩΘΕΝΤΑ — κεχιλιῶσαι.] Scribo, κεχιλιῶσθ. Hesychius Κεχιλιῶσαι, χίλια ἐζημιῶσθ, hunc locum Lycurgi respexit. Quid quod χιλιῶσαι scribendum foret. Χιλιῶω, ἐχιλιῶσα, χιλιῶσαι. Unde Gronovius non male χ̣ χιλιῶσαι. Sed prius nobis placet: quod et Valesio.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ — Εὐχέλως ἐν Γλαύκῳ.

ΚΑΙ ΣΥ ΕΠΙ — Vel, ΚΑΙ ΣΙΤΟΝ ΕΠΙ]
Forfan,

Καὶ ΣΕΤΣΘΑΙ ἐπὶ —
Quod et verum puto.

IN

MOERIDA ATTICISTAM.

ΑΓΑΠΗΝΟΡΟΣ — Ἔστι δὲ κύριον ὄνομα.]
Lego, Ἔστι δὲ ΚΑΙ κύριον ὄνομα.

ΑΝΑΒΙΩΝΑΙ — Ὡς Πλάτων, σκευαῖς ἀνα-
βιώναι ἐκ τῆς νόσος.] Lego, Ὡς Πλάτων ΣΚΥΘΑΙΣ.
Vide Schol. ad Aristoph. Av. 151. et Suidam
v. Ἀναβιώναι. Sed vide Schol. ad Aristoph. Av.
471.

ΒΑΛΒΙΔΕΣ — Βαλβίδ' ἀποδός, θέτε πώδα
παρὰ πώδα.] Lego, Βαλβίδι πώδα θέντες (vel
θέτε) παρὰ πώδα.

ΒΩΜΟΛΟΧΟΣ — ἐπαιτῶν.] Fortasse, ἀπα-
τεῶν. Vide Hesych. v. Βωμολόχος.

ΓΗΤΗ.] Lego, Γήτεια. Vide Suidam et He-
sych. ubi pro γήτια scribe γήτεια.

ΓΛΑΜΩΣΑ, Ἀττικῶς λημῶσα Κοινόν, ἀμφότερα.]
Lege Λημῶσα, Ἑλληνικῶς κοινόν, ἀμφότερα.

ΕΝΤΡΙΒΕΣΘΑΙ — καὶ ψιμυθῆσθαι.] Lege
ψιμυθῆσθαι.

ΕΦΕΣΤΡΙΣ — καὶ πυρρὴν καλεῖσι, καὶ σόλην, καὶ
ἀσράβην

ἀσράβην καὶ κολύβιον.] Pro πυρρὴν lege βίρρον sive βήριον. Vide Suidam v. Ἐφεστῆς et Kusterum ad locum. Et ἀντὶ τῆς κολύβιον, scribendum κολόβιον. Vide Meursii Glossar. v. Κολόβιον. Nisi κολύμην præstat. Hesych. Κωλύμη, μεμφώδη. Lego denique, ἐμπόδιον. Vide Suidam ad vocem.

ΗΚΙΣΤΑ — ἀλλάγε ἄλλα.] Lego, μάλα γε. Istud ἄλλα est corruptio sive prava emendatio τῆς, μάλα.

ΘΗΛΑΣΤΡΙΑΝ. Τὴν τῶν τραφῶν, τέκνων.] Lego, Τὴν τῶν τέκνων τροφόν.

ΙΤΡΙΑ. Πλάσματα.] Fortasse, Κλάσματα: Vide Hesychium.

ΟΠΤΕΥΕΣΘΑΙ —] Lego, ὀττεύεσθαι.

ΠΕΠΟΙΘΕΝΑΙ —] Fortasse, Πειποιθῆναι. Vide Hesychium.

ΠΕΤΤΕΙΑ — λέγειν.] Scribe λέγει. Vide infra ad v. Τεύχος, et Suidam v. Ἀκόλαστον. Vide Timæi Lexic. v. Πεττεῖα, ubi male Ruhnkenius subintelligi putat Plato. Ælian. Var. Hist. lib. iii. 12. Ἐρᾶν δὲν λέγεται. Lego, δῆ. Significans scilicet amare. Vide Meurs. Spicileg. ad Theocritum p. 59. et Schol. ad Aristoph. Av. 1714. ubi legendum, ΛΕΓΕΙ δὲ τὸ πνέσσι. Vulgo male, Λέπει.

ΠΛΕΙΝ

410 E M E N D A T I O N E S

ΠΛΕΙΝ ἢ μύριοι.] Lege Πλέεις ἢ μύριοι.

ΣΚΙΑΣ — ἀναδενδράδας.] Scribe, Ἀναδενδράς.
Vide Hesychium et Suidam.

ΣΚΥΤΑΛΗ — Ἀκροπαγής.] Scribe cum
MS. ἀκροπαχής.

ΤΕΤΧΟΣ — λέγει.] Scribe cum MS. λέγει.
Significat. Vide nos supra ad v. Πετρίαι.

ΤΙΝΟΜΑΧΩΝ. Ξενοφῶν μόνος.] Vide Sui-
dam v. Τπνομαχῶ.

ΦΘΙΗΝ —] Fortasse, Φθόην. Vide Sui-
dam et Hesych. v. Φθόη. Quamquam Hesych.
Φθίη, Φθίσει.

IN TIMÆI LEXICON

VOCUM PLATONICARUM.

TΙΜΑΙΟΣ Γεντιάνω εὖ πράττειν. p. 1. *Edit, Rubnkenii.*] Lego, Γεντιλιάνω. Qui Porphyrio et Timæo ισόχρονος. Vide Longinum in Fragment.

ΑΙΞΩΝΕΤΕΣΘΑΙ. Ἀπὸ δήμῳ τινὸς ἡ κατηγορία τῷ Αἰζωνέως.] M. S. κατηγορία. Recte. A pago Ἀἰζωνῇ est nomen Ἀἰζωνέως.

ΑΜΟΘΕΝ ΓΕ ΠΟΘΕΝ. Ἀπὸ τίνος μέρες ἰσημέρῳ.] Sic Suidas v. Ἀποθεν, qui Timæum exscripsit. Legendum, μέρες ἑτέρας.

ΑΝΑΚΟΓΧΥΛΙΑΣΑΙ.] Aristoph. Vesp. 587,

Τῆς δ' ἐπικλήρης τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογ-
χυλιάζων.

Ubi Schol. Λέγει δὲ ἀντὶ τῷ κωλύων. Pro κωλύων lege καταλύων.

ΑΤΕΝΗΣ —] Hic ita in Notis Cl. Ruhnkenii Maximus Tyrius p. 39. Τῷτο ἄρα δρῶς ἐλέγετο ἄγειν, εἰκαζόντων τὸ ΑΓΕΝΝΕΣ τῷ τῶν ἀη-
λεμένων τρόπῳ ἀψύχοις σώμασιν. Recte. Vir doc-
tissimus

tissimus male emendat ἀτενές. Et infra p. 40. in loco laudato ex Antiq. Afiat. lego AFENNH
 καὶ ποικίλαν, et non ἀτενῇ.

ΒΩΜΟΛΟΧΙΑ. Κακολογία, ἀπὸ τῆ λοχαγεῖν.]
 Delenda ista, ἀπὸ τῆ λοχαγεῖν.

ΔΗΜΟΣ. Εἰς ἐκ τῆ δῆμης καὶ ιδιώτης —] Legendum, Δημότης, εἰς &c. Hesych. Δημότης, ὁ ἐκ τῆ δῆμης, δηλοῖ δὲ καὶ ιδιώτην. Quæ autem sequuntur, καὶ ἡ πόλις συν τῇ βελῇ, ad vocem Δήμον pertinent. Hesych. Δήμης, πόλεως. Vide Alberti ad Hesych. v. Δήμης ἀρίτω.

ΔΗΠΟΥΘΕΝ — ἴσον τὸ Φανερόν.] Lego, ἴσον τῷ, Φανερόν. Idem ac Φανερόν. Hesych. Δηλονότι, Φανερόν ὅτι. Quare forsan legendum, ἴσον τῷ, Φανερόν ΟΤΙ. Quod verum.

ΔΙΠΛΟΟΝ. Ἐπὶ σιδήρεσσι ἔρηται, ὅτ' ἂν ἀπὸ τινος ἐνώστεως ἀπόλυσίς τις ἢ εἰς παράθεσιν μᾶλλον ἢ ἐωσιν.] Lego, ἀπόλυσίς τις ἢ. Quando dissolutio aliqua sit. Sed vide Addenda Ruhnkenii.

ΕΝΤΕΛΕΙΣ. Οἱ ἄρχοντες.] Fortasse, Ἐν τέλει. Pro οἱ ἐν τέλει.

ΖΕΙΡΑΙ. Χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι.] Etymol. ἀνακεκολλημένοι. Sed legendum, ἀνακεκολλησμένοι. Subductæ. Castigatæ. Quæ vestis militibus

tantibus convenit. Sueton. August. *Togam restrictam*. Vide Cl. Editorem ad hunc locum. Confer Cl. Hutchinson. Xenoph. Anab. p. 531.

METPIΩΣ ὀργασμένος.] Ad hunc Articulum citat Cl. Editor Scholion ad Sophoclis Pandoram: Καὶ πρῶτον ἄρχον (l. ἄργον) πηλὸν ὀργάζειν χερσίν. Sed legendum, ἔργον. *Difficile est manibus, vel primo opere macerandum est lutum.*

ΟΜΟΣΕ. Εἰς ταὐτὸ ὑπὸ τῶν ἐναντιῶν εἰς μάχην φερόμενοι.] Lego, εἰς ταὐτὸ τῷ ἐναντίῳ. *In eundem locum cum hoste*. Vide Harpocracionem et Suidam. Unde forsan legendum, εἰς ταὐτὸν τόπον τῷ ἐναντίῳ. *Quod verum puto.*

ΟΥΚ ἐν ὑπονοίᾳ.] Hic citat Cl. Editor Platonis Polit. ii. p. 430. Θεομαχίας ὅσας Ὁμηρὸς πεποίηκεν, ἔ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν Εἰτ' ἐν ὑπονοίᾳς πεποιημένας, Εἰτ' ἄνευ ὑπονοιῶν. Ita legendus iste locus.

ΠΑΛΙΝΑΙΡΕΤΑ—Τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτὴ τῇ αἵρεσει πάθος ἐμποιῶντα.] Deleo ἐναντίον et lego, τὸ προσαντὲς τῇ &c. Vel, quod verissimum puto, τὸ ἐναντίον πρῶτῃ τῇ αἵρεσει. *Quod non multum abest a πρὸ αὐτῇ*. Nam πρὸ in MS. est πρὸς. Mox pro τὰ παλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ, legendum, τὰ παλαιὰ ἐν Τιμαίῳ. *Quod cum διεφθαρμένα pulchre convenit*

414 EMENDATIONES &c.

convenit. Suidas, Παλιναίρετα — Οὐ καὶνὰ δὲ
ἔδῃ ὑγιή.

ΠΑΡΑΤΑΧΘΕΙΣ. Παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.] Lego,
Παρ' ΑΣΤΟΝ ταχθεῖς. *Juxta civem.* Vel, Παρ'
ἑτέρου. Sed legendum, Παρ' ἄλλον.

ΠΑΡΑΤΕΝΕΙΣ.] Hic citatur Eunapius *Æ-*
des. p. 41. Ὅτι δῆμος ὑπὸ λιμῷ παραθέντες, συν-
ήσαν εἰς τὸ θάλασσαν. Corrigit Ruhnkenius παρα-
ταθέντες. Forfan legendum, παρεθέντες. Sed
Plato *Sympos.* a Ruhnkenio ad eundem locum
laudat. λιμῷ παρατεινόμενα.

ΠΕΡΙΕΙΠΟΝ. Περί τινά ἦσαν.] Fortasse, ἴσαν.
Circumibant.

ΡΗΤΡΑΙ. Συνθήκαι λόγων.] Recte Ruhnke-
nius, Συνθήκαι ΔΙΑ λόγων.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ.] Ad hunc locum ita citatur
Libanius *Orat. de Angariis* p. 391. Οἷς πάντα
πολλὰ καὶ γέλωσ τὰ τῷ Γύγῃ. Nihil mutandum.
Et divitiæ Gygis sunt illis ludus jocusque. Id
est, spernunt et irrident, præ suis.

ΥΠΟΚΟΡΙΖΕΣΘΑΙ. Πρὸς κόρην ἢ κόραν λέγεται
ἀποσμηκρῆντα.] Forfan, ἀποσμηκρύνοντα.

NOTES

TO

THE

STUDENTS

OF

THE UNIVERSITY

OF

NOTÆ BREVES
IN
TOUPII
EMENDATIONES
IN
SUIDAM.

AUTHORE
THOMA TYRWHITT.

VOL. IV.

Dd

Э. Т. О. И.

TRIMM L. A. T. M.

1111 E. 8th St. Portland, Ore.

STONY BROOK, N.Y.

ALBANY, N. Y., 1891.

1941

MI 1230

faci
ver
ma

P. 9

Ma

F

Ma

N O T Æ

IN

PRIMAM PARTEM.

Vol. I. P. 38. Phrynichi autem *trimetros* ita facile suppleveris.] Crediderim potius hos versus esse duo *tetrametros*, in primo pede mancos, in reliquis sanissimos.

P. 96.

— ΣΤΕΡΝΑ Τ' ΗΜΦΙΕΣΜΕΝΑΣ.]

Malim ΣΤΕΡΝ' ΑΠΗΜΦΙΕΣΜΕΝΑΣ.

P. 166.

Ἐμτροφόραν τε καὶ ΔΙΕΚΛΩΝΤ' Ἰωνικῶς.]

Malim Ἐμτροφόραν καὶ ΔΙΕΒΙΟΤΝ Ἰωνικῶς.

IN

PARTEM SECUNDAM.

P. 252.

᾽Ω φίλιαι γυναῖκες ΟΧΛΟΣ ΚΕΡΑΜΩΝ ὅσος.]

Malim Ο ΚΕΡΑΜΕΩΝ ΟΣΟΣ.

P. 259.

Ἄυτῳ, καὶ γενεῇ τε ΠΟΤ' εὐμαρες —]

Malim Αὐτῷ καὶ γενεῇ· ΤΟΠΕΡ εὐμαρες —

P. 289. Μέμψεται ἡμέτεροις &c.] Melius longe
MS. Musg.

Σοὶ μέμψαιτ' ἐπ' ἑμοῖς —

313. P. 312. Λέων, κύων, πάροδαλις, ΚΑΙ ΕΙ ΤΙ
ΑΛΛΟ· καὶ ἰχθύων γένος —] Malim ΕΤΙ ΔΕ καὶ ἰχ-
θύων ΓΕΝΗ, ΟΣΑ —P. 386. MS. autem Lips. ΑΛΩΕΙΤΑΙ.] For-
tasse ΑΛΩΕΙΝΑΣ. Vide Epigramma Secundi.P. 426. Ὅμως γέ μιν δεῖ &c.] Malim, in-
terpunctione tantum mutata,

Ὅμως γέ μιν δεῖ τὰς γὰρ εἰράνας μαλ' αὖ.

P. 433. Τὸ μὲν διουκῆριπτε τὴν —] Lege MIN.

IN

I N

P A R T E M T E R T I A M.

Vol. II. p. 43.

Θάνατον ἀμύναι γ' ἂν, EN ἔχων ἀλλήν μόνον.]

Immo potius scribendum credo.

—— MIAN ἔχων ἀλλήν μόνον.

Ut dudum monui in Emendat. ad Euripid,

P. 77.

—— Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ ——]

Apud Soph. legitur, ΕΙΔΕΟΣ ἀμφὶ δὲ οἱ ——

Scribendum fortasse ΕΙΑΗΣ.

P. 88.

*Ἀμφω δ' ὡς ὙΜΕΝΑΙΟΥ ὙΠΟ πλακὶ τυμβεύουσαι.]

In Antholog. H. Steph. p. 207. hic versus sic legitur,

*Ἀμφω δ' ὡς ὙΜΕΝΑΙΟΝ ΕΠΙ πλακὶ τυμβεύουσαι.

Unde legendum suspicor

*Ἀμφω δ', ὡς ΑΜ' ΕΝΑΙΟΝ, ἘΝΙ πλακὶ τυμβεύουσαι.]

P. 107. Καὶ σὺ ΣΤΝΑΝΕΞΕΤΡ'—&c.] Satis erit, si scribamus,

Καὶ σὺ ΕΤΝΕΞΕΤΡ'——:

P. 147.

Ἡ ΚΤΒΕΛΗ καὶ ΚΩΜΟΣ &c.]

Καλύβη καὶ δῆμος. MSS. unde δῆπος Salmas.

P. 159.

Καὶ μύρτα καὶ ΜΗΚΩΝΑΣ —]

Lege ΜΗΚΩΝΙΑ.

P. 188. — οἷα γαλήνης —]

Fortasse Γαλήνη,

P. 227.

Καὶ τὰς ΑΤΛΗΤΙΚΑΣ, καὶ ἐριστικὰς.

(Lege καὶ ΚΙΘΑΡΙΣΤΙΚΑΣ.)] Malim in antecedentibus legere ΑΘΛΗΤΙΚΑΣ.

P. 230. Mira autem locutio καταπεπλησμένῃ
 δε θρυμματίς.] Quis autem sic unquam locutus
 est? non vidit Toupus hæc cum superioribus
 connectenda esse et sic scribenda.

— Α. οἷα δ' ἔστιν, οἷοθα σὺ,

Γύνη; Β. Σκόροδα, τυρός, πλακῆντες, πράγμαλα
 ΕΛΕΥΘΕΡΙ, ΟΥ ΤΑΡΙΧΟΣ, οὐδ' ἡδύσμων
 Ἀρνεῖα ΚΑΤΑΠΕΠΛΗΜΕΝ, ΟΥΔΕ θρυμματίς
 Τεταραγμένη, καὶ λοπάδες, ἀνθρώπων φθορά.

P. 252. Καὶ Βάβρις

ΕΠΗ χελιδόν.

ΕΠΗ χελιδόν.

P. 258

P. 258.

— Καὶ τόδ' ἔκετ' ἔσι σοι.]

Corrigebam olim in emendat. ad Euripid.

— καὶ τόδ' ἔκετ' ἔς' ἴσον.

Neque adhuc pœnitet.

P. 260. Vox enim τέκνων male geminatur.
Reponendum omnino —] Mallem

Εἰδ' εἰς τόδ' ἦλθον, καὶ ἔπειράθην ΤΕΚΩΝ —

In V. 3. κακῶ ἢ κακόν legamus tantidem est.

*ΤΕΚΩΝ est Can
keri emendatio.
Vid. Porsoni not.
infra p. 476.*

P. 261. Audacter repono: Μέθες παρ' &c.]
Infeliciter, si quid video; nihil enim juris ha-
bebat Theseus in terram Isthmiam quo in ea
τεμένη concederet, legendum credo

Τεμένη θ' —

Μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον ἸΣΘΜΙΑΝ ΘΕΩ.

Τρίοδος ἰσθμία est via ad Isthmum ducens — Θεῶ,
Apollini scilicet, cujus meminit V. 1203.

P. 294. — ΔΥΣΑΥΑΗΤΟΙΣ.]

Fortasse ΔΥΣΑΝΤΗΤΟΙΣ.

P. 298. Prior pars fragmenti hujus concla-
mata est.] Immo vero salva res est, si legas

Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς· δαὶ γὰρ ἩΜΙΝ
εὐνοεῖν,

Ἄλλ' ὑπάρχειν τῷτο.

P. 304.

424 A P P E N D I X.

P. 304. ΟΙ ΔΥΣΑΛΚΙΔΕΣ.] *Malim* ΔΥ-
ΣΕΛΠΙΔΕΣ.

P. 331.

—— Καὶ φιλοδέπῃ
Φάρσος ἅμα τελεῖ.]

Malim

—— φιλοδέπῃ
Φάρσος ΑΜΑΣ, τελεῖ——

P. 347. ΟΥ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΑΣ.] *Malle* sic

ΟΥΣ ΗΪΜΕΝ ὄντας αἰδοφῶντας ——

Quos noveramus.

I N

EPISTOLAM CRITICAM.

P. 441.

Συνοπάζεται δὲ πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖ
Σοὶ ——]

Malim

—— πλῆθος, ἔχ ὅσον ΔΟΚΕΙΣ,
ΟΙ ΤΗΣ Δ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν,

P. 447.

—— ΑΡΞΑΜΕΝΟΣ
ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ.]

Fortasse ΕΤΞΑΜΕΝΟΣ, ΓΙΝΩΣΚΕΙΣ.

P. 451.

P. 451.

Πῦρ ταῦτ' ἔτη καὶ ἑκατὸν βιώσεται.]

Malle

Πῦρ ταῦτα καὶ ἑκατὸν ΕΣΗ ΒΙΟΥΣ ΕΤΗ.

P. 486.

Ἐυχὴ καὶ ΚΟΡΥΝΑΣ —]

Fortasse ΚΟΡΥΘΑΣ.

P. 511.

ΑΛΛΟΣ ἀπὸ Κρήτας —]

ΑΛΛΟΣ videtur esse nomen proprium. Quid
si ΓΑΛΛΟΣ?

ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ ΔΗΕΙΣ —]

Omnino scribendum est

ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ. ΔΗΙΟΙΣ τῷτο δ' εἶκε λέγειν.

P. 513.

Λεπτόμενος Σπάρτα ΦΩΣ ΑΝΕΛΑΜΨΕ νότον.]

Lege ΚΥΔΟΣ ΕΛΑΜΨΕ. MS.

P. 516. — ΠΡΟΚΕΛΕΥΘΟΝ.]

ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΛΙΝ. MSS. unde suum ΠΡΟΣΑ-
ΝΑΚΑΙΜ' Salmasius.

Πάντη, πότνια, χαῖρε· θεοῖς ἴσα σὰς γὰρ αἰοῦσας
Ἀθανάτας τ' ἔχομεν νῦν ἐτι θυγατέρας.]

Melius

Melius erit, opinor, sine ulla, vel literulæ, insertione, distinctione tantum mutata, sic legere

Πάντη, πόντια, χαῖρε, θεοῖς ἴσα· σὰς γὰρ αἰοιδὰς
Ἀθανάτας ἔχομεν νῦν ἔτι θυγατέρας.

P. 519.

— ΤΩ Δ' ΑΠΟ ΤΩΝ ὅπιθεν,]

Fortasse τῷδ' ὑπὸ, τῷδ' ὅπιθεν,

P. 528. ΣΥΓΚΟΙΝΟΝ Διονύσω.] Fortasse
ΣΥΓΚΩΜΟΝ.

P. 542.

ἽΟτι εὐρῶν ὁ μάντις Παλαμῆδης —]

Neque Bentleii neque Toup̄ii emendationem probare possum. Mallem legere

ἽΟτι ΕΥΡΟΥΝ ὁ μάντις —

Constructio erit,

Ἐμαντεύσατο πλεὺν ἔσειδαι ΕΥΡΟΥΝ.

Navigatorem fore secundam.

P. 549. ΦΟΙΝΙΚΟΓΕΝΟΥΣ.] Fortasse ΦΟΙ-
ΝΙΚΟΓΕΝΕΣ.

P. 552.

Ὁ Νυ, τό τ' Υ πάρεσι.]

Mallem sic

Ὁ Νυ ΤΕ, Κ' Υ πάρεσι,

Sequentia

Sequentia autem sic potius vertenda existimo.
Et ex eadem parte Σ. et Ο. proclamant non ab-
sentiam, i. e. praesentiam suam. Ἀπείσια est vox
forensis,

P. 555.

Σρέφασι κρήνης ΦΥΛΛΑ ΚΑΙ —]

Fortasse ΦΥΛΑΚΑ.

P. 569.

Καὶ ΟΥΚ ΟΥΣΑ τιτρώσκεις.]

Mallem ΛΑΛΟΥΣΑ.

P. 617.

Ὅμοιος ὥσπερ ΕΙ Φίλοι —]

Mallem ὥσπερ ΟΙ Φίλοι —

ΟΙ in Athen.

P. 253. Casaub.

ὥσπερ εἰ οἱ. —

P. 618.

Μάλισα μὲν ΔΗ ΚΟΛΑΣΟΝ αὐτός.]

Minus recedet a vulgata lectione *

Μάλισα μὲν ΣΤ ΚΟΛΑΣΟΝ αὐτός.

* non intelligo. Hils. Lectio est

— μὲν δὲ κολάσον αὐτὸς —

MIN

IN

CURAS NOVISSIMAS.

Vol. III. p. 12.

Οὐχ ἄς ΣΠΟΔΑΣ Γ'—]

Legendum credo ΠΟΔΑΣ.—ΠΟΥΣ scilicet instrumentum nauticum.

P. 50. ΑΛΛΟΣ ἀπὸ Κρήτας —]

Fortasse ΓΑΛΛΟΣ, ut supra.

P. 76. Rescribendum omnino Οἶόν περ Φαν-
τι—] Nihil mutandum. Respexit Sophron
ad rumorem de morte Ajacis, quem memorat
auctor argumenti ad Aj. Sophoclis. Πάλω po-
nitur pro πήλω,

P. 78.

Ἐθυσαν ἕτερον. Τῶ δὲ δευτέρῳ ΠΑΝΤ —]

Fortasse ΠΑΛΙΝ.

P. 79. Ἀκτῆς τροφῆς ΔΕΙ; —

— ΤΗΣ ΜΑΖΗΣ. ΕΑΝ —]

Apud Athenæum legitur

Ἀκτῆς τροφῆς δὲ —

— τὴν μάζαν, ἵνα —

Unde

Unde mallem scribere

ΑΥΤΗΣ τροφῆς δὲ τῆς κατ' ἡμέραν πάλιν,
Γλιχόμεθα MEN τὴν μάζαν, ἵνα λευκὴ παρῇ.

P. 83.

Εἶσατο δ' ὥς τε PION ———]

Immo legendum, Εἶσατο δ' ὥς ὅτε PINON —

Ex Od. E. 281.

P. 123. *Quod hic apponam, ut emendatius legatur.*] Vide ipsum marmor in Museo Britannico.

Ἄιδεω ΜΥΧΙΟΙΟ μέλας ———

Ξεῖνε, σὺ δ', ΕΙΑΣΑΣ Δημοκλέος ἦεα χαίρειν,

ΔΗΜΟΚΛΕΟΣ - - - - -

ΜΥΧΙΟΙΟ. Μ. ΑΕΙΣΑΣ. Μ. ΔΗΜΟΚΛΕΑ. Μ.

P. 150. Sed nostra lectio verissima et elegantissima est.] Malim Λόγιον, *eloquentem*. Sicut Græcis Apollo et Mercurius appellabantur οἱ λόγιοι θεοί, ita Celtis Hercules.

P. 170.

Γεύτω δ', εἰάν ΒΟΤΑΗΣΘΕ τῶν ———]

Fortasse ΒΟΤΑΗ, ΣΕ ———

P. 180. Vulgo inepte legitur Νέσωρ.]

Immo vero, si quid video, rectissime.

NOTAE BREVES

T O U P I

MENTATIONES

S U I D A M

A. R. C. S. T. C.

NOTÆ BREVES

AD

T O U P I I

EMENDATIONES

IN

S U I D A M.

A. R. P. C. S. S. T. C. S.

LECTORI

S.

CUM nuper audivissem, TOUPII Emendationes in Suidam e prælo Oxoniensi mox prodituras, Viros doctissimos, qui laborem edendi suscepissent, certiores feci, me non indiligenter opus illud aureum perlegisse, et notarum mearum, quas hic illic adscripisssem, modo dignæ viderentur, quæ TOUPII scriptis pro appendice adjungerentur, copiam iis facturum. Habes igitur breves hasce notas; quas tu, qualescunque tandem sunt, ut spero equidem, opto certe, non omnino sine fructu leges. Sed duo sunt, quæ abs te mihi ignosci pervelim; unum, quod plerumque censoris personam gero, sæpiusque TOUPIUM reprehendo, quam laudo; alterum, quod libros alios haud raro indicavi, in quibus idem jam ante TOUPIUM observatum sit. De priori, ita res erat, faciundum fuit. Neque enim hoc juvenili jactantia feci, nec quo viris me longe majoribus vellicandis laudem mihi comparare vellem; sed semper ab eorum consuetudine valde abhorruui, qui nihil aliud, quam pulchre, bene, recte, tertio quoque verbo ingerunt.

runt. Ego sane, nisi TOUPII ingenium et doctrinam maximi facerem, nunquam in eum, ne hæc quidem, quantulacunque sunt, scriberem. Sed editoris aut commentatoris officium esse duco, auctoris sui errores corrigere, defectus supplere. Vix unquam igitur TOUPII sententiam calculo meo comprobavi, nisi ubi novis argumentis confirmari posse, aut ab aliis criticis nullo jure impugnata esse videretur. Quod ad alterum attinet, neminem opinor adeo iniquum fore, ut credat me TOUPIO, quoties ejus cum aliis consensum memoro, plagii vel minimam suspicionem inustam velle. Sed cum duo scriptores idem tradunt, mihi non alteruter ab altero ideo sumpsisse, sed uterque rem recte reputantes, veritatis vi coacti, in eandem sententiam devenisse videntur. Omnes enim, inquit BENTLEIUS,* in multa incidimus, nescientes illa jam ab aliis esse occupata. Quæ observatio ut et mihi pro-
fit rogo, si quid in his notulis, quod dictum sit prius, ipse dixisse inveniar.

* Emendat. in Ciceronis Tusc. Quæst. IV. 21.

Dabam Londini

1 Julii 1787.

PARTEM PRIMAM.

Εὐθαλῆς etiam Ed. Ald.

P. 14. l. 9. Illud ὅποια pro ὅτα probare non possum. Ὅποιας similiter pro ὅτας Menandro obtrudit Epist. Crit. p. 456. Sed hic legendum arbitror ὅσ' ἀν κελεύης (ut apud Aristoph. Nub. 806. Πάντα δρᾶν ΟΣ' ἈΝ ΚΕΛΕΥΗΣ) illic, Δίκαιος ἀν ἀπέδωχ' ὅτας ἀν καταβάλει.

Ibid. l. 24. *Σχοροδομίμῃτων* Anonymus apud
Cafaubonum ad locum.

P. 17. l. 4. Vitium est multorum Criticorum, ut si quod Comici aut Tragici fragmentum

1. ~~Antipharis~~ Casaubon. 235. vocat Samb. tetrametr. Catal. ex Αλεξιν
Antipharis, vel Alexidis, vel etiam Amphidis,
Trochaicos.

436

A P P E N D I X.

mentum ex deperdita fabula offendant, id statim ad vulgare et tritum metri genus redigant. 'Ne longus sim, unius H. Stephani exemplo utar, qui Schediasm. V. 12. ex bonis trochæis et anapæstis pessimos fecit senarios. Simile quid hic passus est Toupius noster. Istud enim MEN prorsus inutile et supervacaneum est. Neque ulla opus est mutatione, modo versus, quomodo digerendi sunt, digeras ;

Καὶ διατίλβωθ' ὀρώμεν,
Ὡς περ ἐν κατῷ λυχνούχῳ,
Πάντα τῆς ἐξωμίδος.

Idem metrum habes apud Aristophanem cum alibi sæpenumero, tum Ran. 537. 598. De MEN autem vide infra ad p. 156. Part. II. p. 376. III. p. 150. Epist. Crit. p. 450.

R. P. prof. Eur. Heub.
p. 50. et p. 44

P. 20. l. 16. Aristophanem dum emendare vult Vir doctissimus, corrumpit. In hujusmodi anapæstos nunquam admittitur proceleusmaticus. Sicubi προσέχετε occurrit, extrita literula mutandum in πρόσχετε. Confer Bentleium ad Nub. 575. Editiones ante Kusterum πετόμεθα. Unde recte Brunckius,

Πολλοῖς δὴλον ΠΕΤΟΜΕΣΘΑ ΤΕ γὰρ —
Poteris etiam, si tantum Suidæ auctoritati tribuere vis, rescribere deleta particula.

Πολλοῖς δὴλον ΠΕΤΟΜΕΣΘ' ΑΕΙ —

P. 22.

APPENDIX. 437

P. 22. *Ex Iambographo.*] Ex ipso Sophocle, ut videtur.

P. 25. l. 21. Κύλικα ed. Ald. Cæterum distichon hoc non meminerat Toupius exstare inter Callimachi epigrammata n. 38. Πικνή et συγνή permutantur in Theopompo Athenæi XI. p. 485. C. F.

In Athen. XI. 485. F. legitur μάλα Συγνή.

P. 28. In his epigrammatis corrigendis Toupium sequitur Valckenærius ad Euripidis Hippol. 1114. Hesychium eodem modo emendarat Abreschius, ab Alberto laudatus.

P. 30. l. 17. Πομπή κρείττονι recte interpretatur Gavellus apud Abreschium Addend. in Animadvers. Æschyl. p. 653.

P. 32. In Xenophontis fragmento ισχυρῶς habet MS. Suidæ in bibliotheca Collegii Corporis Christi apud Oxonienses, quem ipse obiter inspexi. Errorem Suidæ sive librariorum castigat Abreschius Dilucid. Thucyd. p. 594.

P. 35. Toupianam Propertii emendationem probat Schraderus Emendat. p. 122.

P. 38. l. 11. Hic verum est, quod paulo ante observavi ad p. 28. Aut legendum cum Pierfsono ad Mœrin p. 111.

E c 3

Kaj

Ed. 1. p. 17. l. 4. Ed. 2.

Καὶ ταῖς γε γομφίους —

Aut quod malim adsumpto NTNI ex Casauboni conjectura,

Τοὺς γομφίους δ' ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστε νυνὶ
Οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν ἀμυγδάλην καλᾶσαι,
Versus sunt iambici tetrametri catalectici.

P. 39. l. 10. Suidæ errorem in ἀμύσῃ jam notarat Pierſonus ad Mœrin p. 179.

P. 45. l. 14. Pejores edd. secutus τὸν ὄν pro τὸν οἶν citat in Aristoph. Pac. 1018.

P. 50. Τιμοκλῆς Νεαίρα dudum legerat P. Leopardus Emendat. XIX. 7, laudatus a Valckenærio ad Theocrit. Adoniazus. p. 415. Mox in Suida inserta quæ exciderat voce, lege, ἀναρίστους ΤΟΥΣ μήπω ἡριστηκότας.

P. 50. l. 21. Sanissima est Aldinæ Athenæi editionis scriptura, ὧ ναιδῆς. Recte vertit Dalechampius, *as impudens*. Sed verum hercle hoc verbum erit, ipsius Toupîi iudicio, *sæpe usu evenire iis, qui artem criticam exercent, ut dum astra speculantur, ea quæ ante pedes sunt, non videant.*

P. 55. Commentum hoc de mensis σεληναίας acriter explodit Vir humanissimus C. G. Heynius

Heynius Excurs. II. ad Virgil. Æn. VII.
p. 105. paulum mollitus in editione repetita
p. 117.

P. 57. l. 23. Recte legit Noster Ἀνελίννου, ^{ubi ἐνεδίδου, leg.}
quod habet editio Med. Recte etiam delet ^{quod facit in not. * 1.}
^{ἀνεδίδου,} de qua sententia male deceffit P. III.
p. 202^f Potuerant autem Taylorus et Tou-^{+ Sic reponendum}
pius Apollonii emendandi opera supersedere, ^{vult H. Stephanus.}
jam insumpta a Pierfono ad Mærin p. 161⁺

P. 65. Ἡ σιωπηλὸς σοφός.] ΣΟΦΟΣ MS. C.
C.C. Oxon. ut discimus ex Burgeffii Appen-
dice ad Dawes. Misc. Crit. p. 389.

P. 67—68. Locum Aristophanis, unde
hausit Suidas, indicaverat, Kusterique errorem
redarguerat Pierfonus ad Mærin p. 94. De
ΣΩΘΕΙΜΕΝ Dawesii p. 246. non nominati ob-
fervatione utitur Toupius. Judicium meum
non interpono; illud tantum contentus mo-
nere, nullam rationem habendam esse Vau-
villerii, qui in Aristoph. Ran. 1496. ex Suida
adfciscit ΣΩΘΕΙΜΕΝ. et delet ΙΕΩΣ, mera,
ut videtur, viros doctos carpendi libidine.
Fluctuat Heathius propter loca Euripidis
Cycl. 132. Hel. 1019. Ion. 961. Quibus
adde Damoxenum Athenæi III. p. 103. B.

P. 71, l. 5. MS. Florent. ΑΘΗΝΟΣ ΟΙΔΑ
τὴν πορπάσασιν (l. πορπάμασιν) testante et pro-
bante

bante Valckenærio ad Euripid. Phœniss. 257. Diatrib. p. 105. ubi mirari se ait de hoc versu doctorum judicia.

P. 73. l. 20. Idem fragmentum addit editio Ald.

P. 83. l. 12. Cum ἀρίσκειν etiam apud Atticos frequentius dativum quam accusativum regat, frustra sunt Toupius, et qui Toupium sequitur, Koenius ad Gregor. p. 27. quos castigat Brunckius in præclara sua Tragici editione. Edidit ille quidem, Σοὶ ταῦτ' ἀρίσκει, et deceptos eos putat, quod τοὶ ab ἀρίσκει regi in animum induxissent.

P. 87. l. 11. Posterior [hujus fragmenti pars occurrit infra in v. Θάρσεν, ubi male ἰδὲς pro ἰδὲς vulgatur.

P. 89—92. Laterem lavat Noster, dum corruptum illud ἀφανίσαι tueri satagit. Calidius quoque quam par est, libros veteres universos ἀφανίσαι agnoscere pronunciat. Turnebus enim pro varia lectione notavit ἰφανίσαι, quod ex aliis MSS. edidit Brunckius. Istud autem ἰΕ quid ad sensum aut elegantiam faciat, plane me nescire fateor. Idem de loco Anaxandridæ, quem tractat Toupius supra p. 10—11. dictum puta.

P. 99.

P. 99. Emendationem suam vix, credo, repudiasset Vir doctus, si omnes MSS. cum Aldo in ΒΑΣΙΛΙΔΑ conspirare compertum habuisset.

P. 108. Locum Polybii protulit Raphaelius Not. in N.F. I. p. 532. Scribere non potuit Comicus, τὴν γνώμην ἐμὴν. Considerandum quoque illud, an recte dicatur οὐκ εἶσω μίαν προσιδμήσαν εἶσω.

P. 113. l. 12. Notandus hic idem error, de quo supra monui. Verba enim Euripidis metri iambici nullam speciem habent. Et ex melicis petita esse crediderim propter ea quod Dorismi haud obscura in μάτις et δανάτα vestigia appareant.

P. 114. l. 21. Vereor ut doctis arrideat iudicium hoc de πεπυσμένη secundam, εἰσμέν priorem corripientibus. Quod ex Anthologia præf. ad Part. II. p. 228. adducit ἡδυσμον, aut trisyllabon est, ut δοῖν monosyllabon apud Sophocl. Oed. Tyr. 640. aut seculo insipienti et inficeto, quo vixit Ammianus, condonandum. In Electra certe nihil mutandum, donec hæc doctrina melioris fidei exemplis stabilietur.

P. 117. De emendatione in Bacchas proposita, quisque ut vult statuatur. Sed Brunkium

kium audiamus; *Qui ἐγυμνούητο rescribi volunt Heathius et Toupius, cur ATTICI SERMONIS GENIUM FRUSTRA RECLAMARE passi sunt?* Quibus Toupii verbis repetendis dum facetus esse voluit, errore lapsus est. Ut enim Brunkii sententiam veram esse demus, non SERMONIS, sed METRI ATTICI *genius reclamabit.* Fatebitur, opinor, Vir doctus, ut colligo ex nota ejus ad Sophocl. Aj. 1077. (ubi summo jure conjecturam suam, fanè quam absurdam, candide ipse damnavit) fatebitur, inquam, idem esse, quod ad syllabæ quantitatem attinet, siue consonantes MN, quæ vocalem brevem excipiant, in medio; siue in initio vocis sint. Hoc posito, videat Vir in Tragicis diu multumque volutatus ad quale metri genus referendi sint versiculi Euripidis Iph. Aul. 68. 852. Senarii enim non sunt, ipso teste, sed aut melici aut anapæstici.

P. 122. Recte præbet Suidas in Synesio, τοῦναντίον MEN OTN.

P. 126—127. Emendationes has in Polybium et Dinarchum probat Abreschius Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 343.

P. 132. l. 9. Ἐκόλασε emendaverat Ruhnkenius ad Timæum p. 92.

P. 134.

Heath. p. 5.

Dere. Crit. Vann. 509.

P. 134. l. 5. Eundem articulum addit Aldina, quem sic conceperim : — ἡ ΔΟΤΙΚΗ, *Ἐπαλινῶ δικάζουεν*, forsan ex Demosthene Fals. Leg. p. 233. ed. Taylor. 449. ed. Reisk.

P. 136. Fragmentum Euripidis a Plutarcho bis laudatum ex Troasini petiitum esse monuit Valckenærius ad Euripid. Phœniss. p. 9.

P. 147. l. 14. *Αἶρα* recte omittunt edd. Med. Ald. sed interpolavit Portus, ut senarium scilicet expleret.

P. 149. l. 10. *Ἐνθάδ* MS. C. C. C. Oxon.

P. 151. *Versiculum istum Paulino usu celeberrimum* Euripidis vocat Joan. Miltonus præf. ad Samsonem Agonisten, Euripidi a Socrate III. 16. tributum notant Gatakerus Adversar. p. 174. Potterus ad Clément, Alexandr. Pæd. II. p. 198.

P. 155. l. 16. Verbum nihili *φειδύρας* Sophocli restituere vult Noster, cum veram lectionem a Turnebo in var. lect. Scholiaste et Thoma Magistro memoratam dudum commendasset H. Stephanus. Eandem ex MSS. nuper edidit Brunckius. Pari errore Scaliger et Stanleius *φειδύρας* in Æschyl. Suppl. 318. corrigunt, cum deberent *φειδύρας*. Eos tamen sequitur

Plato. Rep. V. Vol. II. 461. A. ὡς πᾶσι φειδύρας
τῇ πόλει.

quitur Abreschius ad Æschyl. III. p. 159. Minus quoque accurate hoc verbum tractavit Waffius in Misc. Obs. Vol. II. p. 196—198.

P. 156. l. ult. Quid in Epicharmi versu agat istud MEN, non video. Εὖ γ' ὅτι occurrit quidem apud Aristoph. Nub. 864. Sed εὖ γ' μὲν ὅτι nusquam inventum iri suspicor. Deinde in ὅτι contra Comicorum consuetudinem eliditur. Neque placet ἐπ' αὐτοῖς articulo destitutum. Sin autem, quæ mea tandem de hoc loco sententia sit, roges, vetus illud occinam, ME QUOD FUGIAM HABERE, QUOD SEQUAR NON HABERE; OMNIBUSQUE FERE IN REBUS, ET MAXIME IN CRITICIS, CITIUS QUID NON SIT, QUAM QUID SIT, DICTURUM.

P. 161—162. Parum feliciter in secundo Achæi versu versatus est Toupius. Pro χεῖρα Edd. Med. Ald. Unde facillima nascitur emendatio, a Grotio Excerpt. p. 443. præcepta;

ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΤΩ ΤΙΣ ΧΕΙΡΑ Φασγάνου ΛΑΒΗΛ.

P. 168. Non adduci possum ut credam Æsculapii filios a Sophocle Æsculapios vocari. Neque tamen sanam puto aut vulgatam lectionem, aut a Brünckio post alios adoptatam, Ἀσκληπιδῶν. Altera enim metro, altera analo-

giæ

giæ repugnat. In Euripidis loco, quem pro se advocat Toupius præf. ad Part. III. p. 10. nihil præsidii esse docuit Valckenærius Diatrib. p. 152—153. Sed aliud hic restat expendendum, neque enim ἐντυγχάνειν aut συντυγχάνειν genitivo præponuntur, quicquid contradicat Brunckius. Exempla quæ in hanc regulam peccant duo emendavit Toupius, alterum Suidæ, Turnebi et MS. apud Bruncium auctoritate; alterum ex conjectura quidem, sed lenissima et verisimillima. In loco quem nunc tractamus, nullo negotio emendari posset, si de cæterorum sanitate constaret, καὶ τοῖν παρ' ἡμῶν — Sed ἐπέχω.

P. 174. v. Ἐνέκαψα. Sedem fragmenti indicarat Abreschius ad Cattier. Method. Admirab. p. 77. Sed nulla erat causa quare aut negligentia aut imperitia Suidas argueretur. Quis enim, modo non iniquissimus iudex, non potius statuatur Suidam hodie esse mutilum, sed plures olim versus ex Aristophane laudasse. Quod clarissime patet ex MS. C.C.C. Oxon. qui sic exhibet: Ἐνέκαψα. Κατὰ βδελυχθεῖς ὁσφρόμενος ἐξέπυσσα. Hermippus apud Schol. ad Aristoph. Av. 1550. Ἐγὼ δ' ἔνεκα ψαλάθων τὴν διφροφόρον. Lege,

Ἐγὼ δ' ΕΝΕΚΑΨΑ λανθάνων τὴν διφροφόρον. Illud ἐνέκαψα feliciter detexit Valckenærius ad Herodot.

Herodot. II. 93. totum versum misere corru-
pit Brunckius ad Eccles. 732.

P. 178. Vir maximo harum literarum
dispendio nuper ereptus Tyrwhittus, Dissert.
de Babrio p. 44. legit,

Κακῆνος ἰδὼν, ἐν τῷ μέρει γὰρ ἠλώκει.

Nescio an nimis curiose. Rotundius es-
set, Κῆνος δ' ἰδὼν — Sed mihi non displicet
Toupii conjectura.

P. 178. Recte ἐξ ejicit Vir doctissimus, quod
Kusterus occuparat facere. In sequentibus
minus feliciter rem gessit. Vix enim puto
Comicos ἐν οὐκ pro οὐκέτι dixisse. Et longe
alio ducunt MSS. Unus apud Brunckium,
Καὶ γὰρ δ' οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν — Alter, Καὶ γὰρ δ' οὐκέτ'
ἠνεσχόμεν — Tertius, Καὶ γὰρ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν —
Quartus, Καὶ γὰρ δ' οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν — Cum tertio
consentiunt duo MSS. Harleiani, cum quarto
Baroccianus unus, quos ipse inspexi. Legen-
dum igitur,

Καὶ γὰρ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν —

Ἐξήραξα in Equitibus et ἐξαράξω in Thesmopho-
riazufis legendum viderat Reiskius.

P. 181. v. Ἐξελοφίζετο.] Ἐκ τῶν ἀρχαίων ἰδα-
φῶν Toupius Cur. Noviss. p. 65. Malim, quan-
quam subdubitans, Δικαίλαρχος. Ἡ δὲ γῆ ἐκ τῶν
ἰδαφῶν —

P. 182. Conjecturam in Marco sane audacem rejicit et vulgatam lectionem defendit Valckenærius Adnotat. in N. F. p. 352.

P. 186. v. Ἐπ' ἀναβαλέσθι.] Lege περιστολίσθι ex MS. C. C. C. Oxon.

P. 198. Lege cum apud Laertium, tum apud Suidam,

Ἀρκεσίλαε, τί μοι τοσούτοι ἀκρεῖαν ἀφειδῶς.

P. 200. l. II. Adde Hemsterhusium ad Thomam Magistrum p. 443. unde discas frustra hanc phrasin inter Zosimi singularia recensuisse Heynium p. 624.

P. 204. Ex duabus ad Sophoclem conjecturis pejorem prætulit Vir summus. Quæ tamen eo usque parenti suo arrisit, ut cum confirmatam a Suida v. ποῖ, ut putabat, reperisset Part. III. p. 121. prope juveniliter exultaret, dignamque censeret, quam tertio inculcaret Cur. Noviss. pag. 76. At si editionem Med. vel Ald. vel etiam Porti inspexisset, alteram conjecturam, Ο ΣΟΞ, constanter ibi repræsentatam vidisset. Prava distinctio, quam corrigit Toupius, est typographicum editionis Johnsonianæ mendum, in erratis sublatum. In secundo Anaxandridæ versu dubito an dixerint veteres τὴν ἡμέτερον. Sed

Sed hoc forsan calami lapsus pro *ἡμετέραν*. Ο
ΣΟΣ edidit Brunckius.

P. 205. l. penult. Recte *ἀναγκάως* dedit
editio Med. sed mutavit Aldina.

P. 207. v. *Εὐσεβῶν*. Quod pro negante par-
ticula Suidæ auctoritatem advocant Toupius
et ante eum Wesselingius *Observ.* p. 95. id
sine causa faciunt, cum ista in Suidam ex in-
terpolatione Kusteri fluxerit. Recte tamen
eam Gatakerus A. M. P. p. 513. E. et Wes-
selingius inseruerunt; Dawesio οὐ γὰρ ἡσέβεια
legenti assentitur Valckenærius ad Eurip.
Phœniss. 407. Dolet igitur Tyrwhittum,
acerrimum, si quis alius, harum rerum ju-
dicem, adeo sui dissimilem fuisse, ut vulgatæ
patrocinium in Burgesii appendice susciperet,
p. 464. Sed mihi persuasum est eum de hac
sententia sponte decessurum fuisse, si verba
Euripidis paulo pleniora protulisset Toupius.

Ἀρετὴ δὲ, καὶ θάνη τις, οὐκ ἀπόλλυται,

Ζῆ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ

ἅπαντα φραῦδα ΣΤΝΘΑΝΟΝΘ' ὑπὸ χθονός.

Eleganter Diodorus Siculus I. 2. p. 5. Τοῖς μὲν
ἐν τῷ ζῆν μηδὲν ἀξιόλογον πράττειν, ἅμα ταῖς τῶν σω-
μάτων τελευταῖς ΣΤΝΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ καὶ τὰ ἄλλα
πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον τοῖς δὲ δι' ἀρετὴν περιποη-
σαμένοις δοῦναι, αἱ πράξεις ἅπαντα τὸν αἰῶνα μνημο-
νεύονται, διαβώμεναι τῷ θειοτάτῳ τῆς ἰσορίας εἰσὶν.

NOTÆ

NOTÆ

IN

PARTEM SECUNDAM.

P. 232. l. 7. Menandri veterem scripturam retinet Musgravius in margine exemplaris a me inspecti, et interpretatur, *Non valde dives erat, qui quidem ædituus esset.*

P. 234. l. 10. Vitio laborat hæc conjectura, quæ nescio quomodo tamen placere potuit Valckenærio Diatrib. p. 55. Joan. Hen. van der Palm. Annot. in Ecclesiast. XII. 7. p. 193. Recte quidem dicitur, *εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνεῖσθαι*. Sed non ex eo sequitur, recte etiam dici, *εἰς τὸ ζῆν ἀφικνεῖσθαι*. Deinde bona cum venia Vauvillerii, sive Parisinus Professor libentius audit, τὸ ζῆν pro iambo stare non potest. Humani aliquid passus est præstantissimus Marklandus, in erroremque fortasse Toupium induxit. Legerat enim is, *Explicat. Vet. p. 250. εἰς τὰ ζῶντα*, quod in eodem luto hæsitat. Notandum obiter peiores Sophoclis editiones

VOL. IV.

F f

tiones

tiones secutum Toupium metrum violasse; Aldus enim recte ediderat ἀφικνῆ.

P. 240. l. 19. Εὐαγρεσίαν in textum nuper admisit Valckenærius.

P. 243. l. 19. Debebat σφαλερά, non σφαλερή.

P. 248. In Hippolyto ~~ios~~ edidit Valckenærius, Toupio obsecutus; *aïdōs* retinet et defendit Brunckius. Neutrum equidem intelligo, neque intellexisse videtur Musgravius, qui conjicit *Nais*.

P. 250. v. Ἡσαν.] Etymologum ex MS. Leidensi emendaverat Pierfonus Verisimil. p. 82. Euripidem ex Etymologo et Suida ad Mærin. p. 174. post quem nihil melius quærere debebat Toupius, licet ejus emendationem probare videatur Valckenærius Diatrib. p. 94. Eam refutat regula quam diligentissime a Scenicis Poetis servatam præstare aſum; *nunquam elide vocalem in dativo plurali*. Legendum igitur esset, τοῖς κρανοῦσιν ἐν οὐδ' — unde anapæsticus, quales Brunckio in deliciis sunt, senarius evaderet. Ne tamen canonis hujus adversarii Euripidis versu Helen. 922. abutantur, particulam *an* in finem versus transponendam moneo. Τὰ πάντα τοῖς κρανοῖσιν ἀποδοῖν πῶτ' AN.

P. 265. l. 11. Alterutra lectio in Euripidis Troasini proba est, falsa Viri doctissimi emendatio. Crasis enim ista Atticis omnino ignota est.

Ibid. v. Ἰωάννης.] Recte Procopii lectionem tuetur Toupius, ineptum tamen istud ἐς τὴν δίκην habet Suidas supra v. Ἀπαζάπαντα.

P. 268. l. 1. Optime ἰννα defendit Toupius, cujus in sententiam nuper concessit Ruhnkenius Epist. Crit. p. 177. Eundem versum laudat Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 927. ubi ἰννα et in fine αἰέτας.

P. 282. l. 12. Laus, qua Toupium ob hanc emendationem profequitur Valckenærius ad Hippolyt. 106. ea in Grotium transmoveri debet, qui fragmentum eodem modo constituerat Excerpt. p. 755. unde repetiit Clericus p. 262.

P. 287. l. 9. Illud ἐρωδάζετε sensu activo sumptum non minus barbarum quam Datidis χαλκοναῖς recte judicat Valekenærius ad Theocriti Adoniasus. p. 260. et deletis, quæ ex sequenti voce adhæserant, literis ἐρωδάς legit.

P. 290. l. 9. Conjecturam suam defendit Ruhnkenius Epist. Crit. p. 70, 71. ed. nov.

P. 294. v. Θρήνους.] Paulo minori mutatione legerim: Θρήνους τοὺς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρήνωνδους διαλύσας Ὅμηρος τὴν συνήθησαν ΘΡΗΝΩΝ ΑΟΙΔΟΥΣ καλεῖ. Sic αἰοιδῶν, quod recte editur in Euripidis Herc. fur. 1349. apud Plutarchum T. II. p. 1052. E. in αἰσῶν degeneravit.

P. 300. l. 6. Nunquam in Suida infelicius rem gessit Vir optimus. Primum nihil interesse ait, κάβαλε an καβαλὼν legas, spreto Dawesii, cui plerumque iniquior est, canone, quod in Philetæri apospasmatio supra Part. I. p. 33. fecerat, et infra p. 359. iterum facit. Deinde οὐ ante μὲν produci posse contendit. Babrii et Theopompi auctoritate nixus. Babrii locus, siue sanus sit, siue corruptus, nihil ad Comici metrum constituendum pertinet. In Theopompi versu recte producitur syllaba propter literam ρ sequentem. Res jam notissima est. Porro oblitus est Vir summus hoc ipsum fragmentum auctius exstare apud Suidam supra v. Ἀναψυχῆται, ubi κάβαλες est pro κάβαλε. Ingenii sui vires ibi experiri voluit Vauvillierius ad Sophoclem, quem miror a Bibliothecæ Criticæ P. VI. p. 43. editoribus sine reprehensione dimissum. Facit enim Καὶ ὅλ' ex Καὶ οὐ, hiatu in scena non ferendo, et verbum inchoat a Τί ποῦ non interrogante.

P. 305. l. 17. Babrii emendationem rejici desideratissimus Tyrwhittus Diff. p. 9.

P. 312. Tota via a vero aberravit hæc conjectura. Legendum enim,—*πάρδαλις*, ETI ΔΕ *ἔχθρων* ΓΕΝΗ, ΟΣΑ *σαρκοφάγα* εἰσὶ. Quomodo Toupianarum Emendationum exemplari suo adscripserat Musgravius. Mox p. 313. l. 12. *ἐμπίδες* in Artemidoro legerat L. Bosius Observat. p. 65.

P. 319. l. 3. Nescio an operæ pretium sit monere, Archilochi versum Etymologi fide sanasse Pierfonum ad Mœrin p. 275. Valckenærium ad Herodot. III. 36.

P. 323. l. 15. Miror equidem Toupium facillimam Dawesii correctionem *Θέμιν* rejecisse, ut inauditam locutionem in Græcam linguam inveheret. Magis miror, Brunckio eum sententiam suam probasse.

P. 325. v. *Κατεσπόδησε*.] Vix credo Suidam *ἐταίρα* pro *γυνή* dedisse, aut Clytæmnestram *ἐταίρας* nomine insignivisse, sed scripssisse eum *ἐτέρα*. Contra in Aristophanis loco quem laudat Toupius III. p. 343. pro *ἐτέρων* metrum postulat *ἐταίρων*, quod ex MSS. edidit Brunckius.

Ibid. v. *Κατέχει*. Paulo propius ad veterem scripturam accedet, *πολὺ κατέχεον ΑΥΤΟΥ γὰρ λακτ*.

P. 326. l. 17. Sensum fragmenti perpexit, quamvis locum, unde sumptum esset, ignoraret L. Bosius, et *μὴν φόλας* emendavit Animadvers. p. 163.

P. 329. *Quod interpretes fugit.*] Non fugit Abreschium Dilucid. Thuc. p. 95.

P. 330. Marci loco vexatissimo longam octo paginarum dissertationem impendit Hoo-gevenius Exam. Animadv. Schutz. p. 58—66, quæ an aliis satisfecerit, nescio; mihi certe non satisfacit. Sed dignissima sunt, quæ et hic legantur, verba quibus Toupium notat, propter singularem modestiam atque humanitatem, *Mittamus erga Toupium, totum illud, Οὐ γὰρ ἔσ. delentem et, tanquam glossema putidissimum*—nescio magisne audacter an impudenter rejicientem, contra constantem omnium codicum consensum, et suum hoc effatum, ut unice verum, nobis obtrudere conantem. Eant nunc exteri et de Toupii maledicentia in viros doctos querantur!

P. 332. Cratetis verba ita disponenda sunt,

Ἐχοντες εὐπαθεῖν βίον,

Παρὰ τὴν τε χρημάτων.

Quod enim ait Noster, Iambicos octonarios metrum Comœdiæ proprium esse, si de Græcis loquitur,

loquitur, fugit cum ratio. In eundem scopulum impegit ad Longinum §. XXXVIII. ubi Comici verba ita disponenda erant :

Ἐξ' ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς Λακωνικῆς.

Cæterum in Suida lege, prout ordo literarum postulat, Καταινοπεποιημένοι. Eiusdem generis est μεμελοπεποιημένοι, quod inter alia duplicis augmenti exempla notavit Eustathius ad III. γ. p. 1325, 33. Locus, quem Idem paulo ante profert, est Machonis apud Athenæum VIII. p. 341. C.

P. 333. l. 8—9. Hemsterhusii sententiam tuetur Kœnius ad Gregor. p. 170. agnoscens tamen elegantissimam esse Toupii conjecturam.

P. 345. l. 4. Ποτανεσάταν mavult Kœnius ad Gregorium p. 85.

P. 346. Multa in Cratini loco, sed frustra, molitur Toupius. Lege cum Pierfsono ad Mærin p. 391. Ληρεῖς ἔχων γελῶδες ἔσαν Κλεισθένος κυβέων. Cætera sunt Grammatici Cratinum hæc in Episodio dixisse indicantis.

P. 350. l. 11. Non notandum modo, sed emendandum verbum illud, ἐναίσχυνεν. Manifesto enim reponendum ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΕΙΝ, quod
in

in margine libri sui correxerat Musgravius ὁ μακαρίτης. In Aristophanis versu apud Suidam ἡλόησε recte præbent MS. Leid. apud Valckenær. Animadv. ad Ammon p. 21. et MS. C. C. C. Oxon. Mox nescio quid Virum μετρικώτατον impulerit, ut ex Sophronis verbis, in quibus metri nec vola nec vestigium, scazontem extundere conaretur.

P. 355. Κώνους in Polybio legendum viderat Jac. Gronovius Differtat. Epistolic. ad Livium p. 11.

359. Aristophanis Acharn. 458. male sollicitavit Toupius. Jamdiu est, quod Casaubonus ad Theophrast. Char. XI. p. 104. ed. Needham. veram lectionem Κουλίσκιον ex Athenæo et Eustathio protulit, quam sequitur etiam Hemsterhusius ad Hesych. Auctar. Emend. sub fin. Magis mira hæc Toupîi παραδιόρθωσις accidit, quod ipse paulo ante Pherecrati κουλίσκην pro κυλίσκην reddiderit. Quanquam ab instituti ratione alienum est, non possum facere quin obiter moneam, meliora dare potuisse Brunckium in Lexico Sophocleo p. 62. b. si Hemsterhusii notam modo memoratam legisset. Neque enim Harpocratonem falso citasse suspicatus esset, nec Theognidem Pentametro auxisset, sed ex Hesychio optimum et vere Sophocleum senarium reduxisset, ὧς

μήτε κρέσσον, μήδ' ὕπερ χειρὸς. Quicum
fere consentit Harpocratio MS. in bibliotheca
Coll. Trin. Cant. ὑπὲρ χειρὸς—Idem hoc pro
varia lectione adscriptum repperi Aldinæ mar-
gini, quam penes amicum inspexi.

P. 365. v. Κρόταλ in fin.] Eadem addit
Aldina Suidæ editio.

P. 367, 8. In Leonidæ epigrammate Toupii
conjecturas edidit Brunckius Analect. I. p. 221.
lectores suos de antiqua lectione vel verbulo
commonefacere dedignatus. Suspicio vero
eum hodie, si res integra esset, vix editurum
in sexto versu, κτησία, quippe quod, ipso ju-
dice ad Sophocl. Aj. 1077. metrum jugu-
laret. Probandum etiam erat, Venerem hoc
titulo usquam ornari, quod vix ostendi posse
arbitror. Dissentit quoque a Toupio vir ele-
gantissimus Larcherus Mem. sur Venus,
p. 141.

P. 369. *Frustra et invitis Musis.*] Sed
contra Bentleium postea insurrexit Clericus
in Præf. ad Philargyrii Cantabrigiensis Emen-
dat. p. 35—36. et Grotii scilicet vicem do-
lens, Πάτροκλον πρόφασιν, talia effutiit, οἷα καὶ
συγούτ' ἐποικτίσαι.

P. 372. l. 15. In duobus, quæ vidi Ed.
Med. exemplaribus, planissime exstat δια-
κλύσθηον,

κλύσηρον, ut Toupium falli necesse sit, nisi in
diversis exemplaribus, quod non puto, varic-
tur. In διακλύσηρον consentit Aldina.

P. 377. l. 7. Simplicius erit ἐλάνθανον pro
ἐλανθάνομεν Lysiae restituere, omissa particula
μὲν, quæ quid istic agat, non video.

P. 381. l. 11. Optime ἤκων Sophocli ex
Suida redonavit Brunckius, quod satis con-
firmat ipse Tragicus Aj. 637.

Ὅς ἐκ πατρῶας

ΗΚΩΝ γενεᾶς ἀρις —

P. 383. l. 2. Adde Photium Lex. MS. τί-
σι. Ἐθνος. Λεύκων ἐν Φράτερσιν. Τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ
τοῖς Τιβαρηνοῖς. Sic enim legendum quivis vi-
derit. In MS. est ἔθνος λευκόν ἐν Φράτερσιν.
Quo factum est, ut Joannes Albertus in Auc-
torum a Photio laudatorum Indice p. 352,
hoc nomen omiserit.

P. 385. Nescio an Platonis locus in ope-
ribus ejus hodie exstet. Illud scio τὸ τῆς λήθης
γῆρας recte a Toupio defendi, quomodo ex
Platone nominatim laudat Galenus de Diffe-
rent. Puls. III. Tom. III. pag. 34, 54. Ed.
Basil.

P. 387. v. Ἀπάρα.] Πλασία ἐστὶ quoque Al-
dina. Immerito vapulat Suidas. Haud enim
credo

credo adeo ineptum eum fuisse, ut exemplis tam manifestis ob oculos positis primam in λιπαρὸς produci crediderit. Persuasum igitur habeo clausulam hanc transponendam esse, et articulo post paullo sequenti ita inferendam. Λιπαρὸς τὸ προσεχές· ἐκ τοῦ λίαν παρῆναι τὸ λιμακρόν. Prima syllaba in λιπαρὸς semper corripitur, in λιπαρῆς nunquam, quod monuerunt Clarkius ad Homer. Il. A. 265, Marklandus ad Euripid. Iph. Aul. 304. uterque diu ante Vauvillerium ad Sophocl. Electr. 453.

P. 390. l. 11. Eodem quidem sensu CON-
TUS Antholog. Lat. Tom. II. p. 488. Sed
Pierfonus in Philostrato τὸ ὅπλον. Verisimil.
p. 233. quod verius videtur.

P. 394. Αἰτὰ pro αἰτᾶ probat Ruhnkensius
Epist. Crit. Ed. nov. p. 181.

P. 402. l. 12. ΠΕΡΙ ἐτέρας etiam Aldina.

P. 404. l. 16. MS. Leid. apud Hemster-
husium ad Aristoph. Plut. p. 435. et MS.
C.C.C. Oxon. habent, κολάσσεμαί γ' ἴσω, quod
leviter mutatum in ΚΟΛΑΣΟΜΑΙ Σ' ΕΓΩ, ge-
nuinam dabit lectionem.

P. 406. In Hesychio ex serie literarum εὐ-
χεῖν correxerat vir summus Jo. Frid. Grono-
vius.

vius. In sequentibus malim, deleta distinctione post *εὐβολῆν*, legere, *ΑΜΦΙΣΕΠΕΓΥΝΑΙ-ΚΟΜΑΝΙΑΙ*.

P. 411. l. 10. Melius et facilius erit *BPEX-ΘΕΝΤΕΣ*. Error ortus ex similitudine literarum O et Θ, quæ plurima Veterum loca corripit. Hs pro *οἷς* in Epigrammate apud Suidam restituerunt Ruhnkenius in Epist. Crit. I. p. 42. Ed. pr. 73. Ed. nov. Et Pierfonus ad Mœrin P. 413.

Ibid. v. *Μυριέλικτος*.] *Πολυέλικτος* ex Eunapio pro glossmate ejiciendum monuerat P. Wesselingius ad Herodot. VI. 77.

P. 413. l. 4. Antiquum obtinet Noster, ut ex vitiosis aut suspectis locis metricos canones constituat. Ex ipsis Suidæ verbis apparet Eupolin peculiarem quandam verbi formam adhibuisse. Et si vel maxime certum esset tertiam in *νεανισκύνειν* corripì posse, an et quarta corripì potest? Eadem tamen chorda oberrat infra Part. III. Vol. II. p. 348. Sed ex Photii Lexico MS. ocyus reponere,

Αὐτῇ ΝΕΑΝΙΚΟΥΝΤΟΣ ἐπεθύμησέ μιν.

Deinde suavissimum pro Euripideo versum nobis dederunt Grotius et Toupius, quorum aures certe alibi tum occupatæ erant. Lege, minima mutatione,

Ὅς ἰς δ' ΑΜΙΚΤΟΝ πατέρ' ἔχει νεανίας.

P. 422.

P. 422. l. 9. Κάλλισον vel κράτισον εὐφραίνει
Mufgravius in margine.

P. 430. l. 13. ΟΙΔΕ proposuerat et Reiskius.

P. 441. l. 7. Nihil tam magnum fecit
Toupius in Silentiarii Epigrammate cum τῇ
planissime exhibeat Editio Med.

P. 453. l. 4. *Eximie Toupius Em. in Suid.*
II. p. 453. Καίπερ ἐγνωκότες ὅτι Ἔς. *Si tamen*
scribatur, Καίπερ εἰδότες ὅτι ὠνητήν — ἔχει, causa
magis liquet, cur εἰδότες exciderit. KOEN. ad
Gregor. p. 92.

P. 457. l. 6. Si in palmaria Tyrwhitti acu-
tissimi emendatione acquiescere nolebat Tou-
pius, daret saltem quod Euripides scribere po-
terat, caveretque ne Cothurnum Atticum in
Soccum Romanum mutaret. ΣΤ illud valde
ridiculum est.

Ibid. l. 15. Mihi neque λώντων, neque δόν-
των, neque ζώντων, neque ξύν τῷ, neque χρώντων
placet. Quod ait Noster, de Phœbo solo ser-
monem esse, id quidem nullius momenti est.
Recte dicuntur Dei in genere id præcipere aut
vetare quod Phœbus ex tripode præcipit aut
vetat. Cæteris igitur conjecturis accedat mea,

Ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας, ὡς ΕΩΝΤΩΝ θεῶν.

Notus

Notus versiculus apud Plutarch. Cic. p. 874.
D. Apophthegm. p. 205. C.

ΦΟΙΒΟΤ' ὅτ' οὐκ ΕΛΩΤΟΣ ἔσπερεν τέχνη.

P. 461. l. 3. De sanitate vocis istius σκευήν valde dubito. Diæreseos etiam similis exemplum desidero. Sed nihil, quod reponam, habeo.

P. 463. l. 3. Legendum, ut habent Editiones quædam, δεικνύται.

Ibid. In Philisci epigrammate, *cujus tenebras*, ait Ruhnkenius Hist. Crit. Græc. Orat. p. 83. *dispellere conati sunt viri præstantissimi Marklandus et Toupius*, cætera non tango; illud moneo recte edidisse *deus* in versu penultimo Brunckium Anal. I. p. 184.

P. 466. l. 1. Frustra Aristophanem emendare Toupius, explicare Reiskius satagunt. Vocula *αν* præsentis indicativo nunquam jungitur. Exemplorum quæ citat Toupius, alterum profert ex emendatione scilicet sua; quod est *litem lite* resolvere; in altero non solum *αν* vitiosum est, sed *ὅς* pro *ὅς* ne semel quidem apud Tragicos occurrit. Quidam legunt, *ὅς* *δὴ*. In Canteri Stobæo p. 16. editur *ὅς* *τὰ* *δὴ*, quod retinet Musgravius. Sed nihil hinc certe ad novos canones stabiliendos proficitur.

NOTE

NOTÆ

IN

PARTEM TERTIAM.

Vol. II. p. 10. In Theognidis versu mendum reliquit Vir clarissimus. Aldus ediderat, τούτο ΕΔΩΚΕ. Legendum erat, sicut ex MSS. edidit Brunckius, auctoritate Plutarchi Platonic. Quæst. p. 1000. C. Dionis Chrysostomi Orat. I. p. 2. Athenæi VI. p. 256. C.

Εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις ΤΟΤΤΟ Γ' ΕΔΩΚΕ θεός.

Neque enim aliter constat syntaxis, ut Theognidem consulenti patebit. Athenæi locus effugit diligentiam Wyttenbachii in specimine Editionis operum Plutarch. p. 28.

P. 15. *Suidæ lectio suavior — quam et recte repræsentant libri veteres.* Quod quidem ad πᾶδας attinet verum est, cætera non item. Geuthinum autem credo φράζειν, quod præter Suidam habet etiam Codex Jenensis apud Villoisonum ad Longum I. p. 5.

P. 19.

P. 19. l. 8. Valde mihi suspecta sunt ista emblemata, γύναι, Σωσία, Συμπρίης &c. Vide Nostrum Part. I. p. 38. et Bentleium in Menandr. p. 110. five 129. Lenior erit, opinor, medicina, si unam duntaxat literam mutabimus, et fragmentum hoc modo disponemus,

—— Σιωπῇ, ΦΑΣΙ, τούτῳ τῷ θεῷ
Οὐ δὲ προσίεναι ——

Ibid. l. penult. Hanc conjecturam minus necessariam esse docuit optimus Tyrwhittus Dissert. in Babrium p. 8. n. 10.

P. 22. l. 11. Fragmentum hoc Aristophanei Anapæstici pars prior non est, cum cæsura post quartum pedem careat.

P. 28. l. 4. Idem Comici locus a Suida laudatur supra v. Ἐρύθημα, sed ubi προσαναίδεται corrupte pro πρὸς πᾶν ἀναιδύεται.

P. 31. l. 10. prope fin. In Porphyrio τινα omittunt Edd. et MSS. Forte, ΟΥΔΕΝΑ ΟΥΤΕ ἀπέκτεινα ——

P. 32. l. 16. In versu Sophoclis explicando mire hallucinatur Toupus. Ἀμφὶ θυμῷ est præira; quam locutionis hujus vim docte demonstravit Brunckius ad Apollon. Rhod. II. 96.

P. 36.

P. 36. l. 13. Recte videtur Brunckius ΠΑΙ-
ΔΟΥΣΣΑ et ΤΕΚΝΟΥΣΣΑ Callimacho et So-
phocli nuper reddidisse. ΤΕΚΝΟΥΣΣΑ habet So-
phoclis Editio Aldina, sed deinceps mutarunt.
In Pausaniæ loco Toupîi emendationem judici-
bus peritis haud equidem probandam suscepe-
rim. Quid enim ad sensum ἀνόρουσα conferat, nes-
cire me fateor. Malim sane non majori muta-
tione, ἀνευρούσα, quod et sensui et linguæ satisfacit.
Et adeo similes sunt literarum ς et & ductus,
ut facile altera in alterius locum irrepere
potuerit.

P. 39. l. 20. Optime Sophoclis versum
emendavit et distinxit Toupîus. Edidit qui-
dem Brunckius ex Dawesii conjectura, Μέγαν
αἰγυπτιὸν Δ' ὑποδείσας. Sed illud ΔΕ sedem
occupat minus commodam, et constructionem
reddit impeditiorem. Utramcunque vero ha-
rum conjecturam amplectaris, rectius sane
feceris, quam fecit Parisinus editor, qui post
longam et futilem de lana caprina disputatio-
nem eo tandem delabitur, ut credat scripsisse
Tragicum, Μέγαν αἰγυπτιὸν Γ' ὑποδείσας, et ob
inventum palmarium serio triumphat. Sed
hoc quicquid est Heathio debetur, qui par-
ticulam istam γs adeo deperibat, ut semper sibi
adstantem haberet, ad rimam, si quando ver-
us hiaret, explendam. Id nunc deest unum,
ut exoriatur aliquis, qui vulgatam lectionem
defendat; asperi enim spiritus vim, quam ridet

*Phil. Burgess. in
Dawes. p. 460.*

Dawesius, *fulcrum metri satis firmum esse; et abesse posse* ΣΕ, *nulla, ut videtur, sententiæ injuria aut obscuritate!*

Ω ΦΙΛΟΤΗΣ, ΠΟΙΟΝ ΣΕ ΕΠΟΣ ΦΥΓΕΝ
ΕΡΚΟΣ ΟΔΟΝΤΩΝ;

P. 43. l. 4. Euripidis editiones *en* omittunt. Unde certissime Musgravius,

Θάνατον ἀμύναι γ' ΑΝΤΕΧΩΝ ἀλκὴν μόνον.

P. 46. Priorem Euripidis versum, collato Valckenærio ad Phœn. 431. sic lego,

Σὺ δ', ὦ γεραιὲ, ΤΗΝΔΕ ΠΑΙΔΑ δούς ἐμοὶ —

In altero νομίζῃ recte habet Photius MS.

P. 58. l. 19. Recte χεῖαν Toupius, probante Valckenærio ad Theocrit. Adoniazuf. P. 254.

Ibid. l. 4. Hesychii glossam postea tractavit etiam Lennepius ad Phalar. p. 73. quem sequitur Brunckius ad Sophocl. fragm. p. 24. Neuter, mea sententia, rem acu tetigit. Toupio in ultimis accedo; in priori parte lego, Οἱ Σκύθαί τῶν λαμβανομένων ΠΟΛΕΜΙΩΝ τὰς κεφαλὰς —

P. 59. l. ult. Sine exemplo χαλεπὸς in fœminino genere Aristophani obtrudit Noster. Recte Dawesius et Brunckius, χαλεπὴ ΤΩΝ γυναικῶν

ναυκῶν ΗΞΟΔΟΣ. ΤΩΝ γυναικῶν Grotius Excerpt. p. 545.

P. 66. In Danaes Sophocleæ versu secundo, Σὺ παῖδες legit Koppiersius Obs. Philolog. p. 85. et ne Græcum quidem esse quod vulgatur affirmat. Sed frustra. Pisce sanior est altera lectio a Toupio recte explicata.

P. 68. 1. 2. Eupolidis fragmentum ita scribendum est, deletο σῆς, quod ex articulo τῆς in vicinia natum est,

Κάνταῦθα ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ κάκιστος ἦν ἀνὴρ.

Quo pacto versus integram sententiam absolvit, et numeri suaviores fiunt. Mox Piersoni emendationem frustra improbat, et vocem Græciæ ignotam defendit, merito propterea a Brunckio his verbis castigatus; *Mira eo magis mihi accidit illa viri eruditione et ingenii acumine excellentis interpretatio quod ipse Part. II. p. 348. de adverbio κῶδα hæc tradat: "Est autem κῶδα, "ut dixi, σχῆμα ἀφροδισιον, idque cinædis proprium, "de quo non semel Aristophanes in Thesmophoriazusiis. Est et meretricibus commune."* Imo ne semel quidem, credo, in Thesm. nisi ex hoc loco emendato.

P. 71. 1. ult. Non est meum, error fit in Græcis, necne, decernere. Illud saltem de-

cernere possum, Toupîi emendationes infirmo-
talo stare. Neque enim crasis ea, quam com-
mendat, unquam permittitur, sed *σηνικ' εἴτα*
scribendum erat; neque *εἴτα* post interrogatio-
nem eo modo collocatur. In Avibus Brunck-
ius *σηνικ' ἀρα* ex MSS. edidit.

P. 83. l. 9. *Ἀποπλεῖν, ἀπελθεῖν* in Hesychio
conjecerat Merrickius ad Tryphiodorum 605.
collatis Hesychio ipso in v. *Πλῆς* et Nicandri
Scholiaste. Respexit autem Lexicographus,
ut puto, ad Aristoph. Ran. 1480. cui ge-
nuinam lectionem *ἀποπλεῖν* nuper ex MSS. red-
didit Brunckius.

P. 86. v. *Ποθήνεμος*. Epigramma, unde Hex-
ameter iste decerptus est, indicavit Dorvillius
Crit. Vann. p. 213.

Ibid. v. *Ποινή*. Sedem hujus versus monstra-
vit Ruhnkenius Ep. Crit. p. 43. Ed. pr. 74.
Ed. nov.

P. 97. l. 11. *Εὐπελαγούς* ex MSS. probat
Ruhnkenius Epist. Crit. Ed. nov. p. 236.

P. 103. l. 19. Fragmentum hoc ad So-
phoclis Ajacem rettulerat Anonymus nescio
quis apud Jac. Gronovium Infam. Emendat.
Menandr. p. 162.

P. 107. l. 21. Legendum levissima mu-
tatione,

tatione, ut Brunckius dedit, καὶ σὺ ἔΤΝΕΞ-
ΕΤΡ' αὐτὸν — Recte observat Koppiersius, ubi
supra, compositum συνανεξεύρισκεν nusquam oc-
currere; pari autem felicitate ipse σύγε pro σὺ
reponit. Sed ΣΥ ἔΤΝΕΞΕΤΡΕ totidem literis
exhibet Suidæ MS. C. C. C. Oxon.

P. 116. v. Πρόφερε. Locum Æliani non in-
tellico. Sed pæne ridiculus est Vir doctus,
ex loco Grammatici corrupto exquisitam sci-
licet et rarissimam phrasin eliciens. Scripsit
enim Lexici Auctor non καλέλλεψας, sed ΚΑΤ'
ΕΛΛΕΙΨΙΝ, quod monuit Koppiersius p. 86.
Vitiosum tamen illud καλέλλεψας jam adhibue-
rat sine suspicione Part. II. p. 454. quod neque
Brunckium offendit in Lexico Sophocleo
p. 66.

P. 117. l. 8. Auctor Anonymus, sive est
Damascius, locutiones suas hausit ex Plato-
nis Phædro.

P. 119. Ad Callimachi fragmentum hæc
habet inter alia Ruhnkenius Epist. Crit.
p. 188. Ed. nov. *Hoc est conjecturæ certæ in-
certam opponere. Nam θύλας, quod ego restitui,
Grammaticorum veterum auctoritate nititur:
θύλα, quod ille præfert, inauditum. Irascere
interdum viro clarissimo, amicos durius, quam
belli homines solent, tractanti, nisi plane scirem,*

mitius eum sentire quam loqui. Photius quod MS. Οὐλάδες : πῆραι. Ceterum lege x finis sit pentametri.

P. 124. l. 3. Falsum est quod Grotius putat Noster. Grotius enim vulgatum dedit, quod fecerunt alii et contra Toupius fecit Koppiersius p. 82—3.

P. 125. v. Πυθέας. Legendum ΤΡΑΧΥΘΡΑΣΤΕΣ ex emendatione Ruhnkenii ad Lup. p. 38. ubi ἐνεκρίθη tacite assumptum tamen conjectura nihil opus esse ipse ostendit. Hist. Crit. Græc. Orat. p. xcvi.

P. 131. l. 3. Quod Epigramma emendatum se subjecturum promittit Toupius, datum jam subjecerat Heringa Obs. p. 10.

P. 133. l. 18. Συνειλοχῶς et συνελοχότα Aristophani et Philostrato reddenda arbitratu Valckenærius ad Joan. Chrysostom. Oration. laud. Pauli p. 35.

P. 141. v. Πύγχος. Lexicon Coislinianum eodem modo emendarat Heringa Obs. p. 11 addens: Versus autem hic citatus legitur in Adonide, una comœdiarum ipsius, quem docuit Athen. L. III. p. 95. Deinde disponendi sunt versus ex Πανὸς γοναῖς.

Rafon in Epistot. Cuit.

484. Galen.

Casaubonus.

Nicarachus

Amphis.

485. Arist. Vesp.

Soup in Long in.

Berglerus

Burmannus.

Aristoph.

Plutarch.

Quidas.

tius quoque
ege κενή, ut

Grotio im-
atum defen-
a Toupium

TPAXTE pro
nii ad Rutil.
umpfit, qua
ipse ostendit

ma emenda-
pius, emen-
bsf. p. 143.

ειλοχότες De-
la arbitratur
om. Orat. in

Coislinianum
Obsf. p. 296
us legebatu
ipfius, quod
Deinde it

οναῖς

04

c

u

c

P

n

ri

F

di

P

ix

C

spe

du

"O

M

de

fin

Br

Ὁ Δ' ἀρπάσας μόνον εὐθὺς, πῶς δοκεῖς;
Κούφως ἀνήλας —

cum Valckenærio ad Eurip. Hippol. 446.

P. 144. l. 25. 146. l. 7. Epigrammata, unde hos duo versiculos citavit Suidas, indicavit Oudendorpius ad Thomam Magistrum p. 422.

P. 149. l. 10. Leviculum in secundo Menandri versu mendum reliquit Toupus. Corrige,

Ὅταν ΦΑΓΩΣ' ΙΧΘΥΝ ἐκεῖνοι διὰ τινα —

Fallitur enim Brunckius, qui in *Diario Eru-
ditorum* (Journal des Scavans, Avril 1781. p. 288.) hinc probare vult secundam in ἰχθύς five ἰχθύν interdum corripī. Semper apud Comicos producitur.

P. 150. l. penult. Sensus optime perspexit Vir summus, sed μὲν invenuste admodum immittit. Pro λέγομεν reponendum λέγει Ὅμηρος. Cum verbum posterius semper fere in MSS. per compendium οὐ exaretur, facillime depravari potuit.

Kuster in Suid.
V. 1. Not. 3. Voc.
Ἀκιδνόν.

P. 164. l. 8. Sensus, quem Sophocli assignit Toupus, plane nullus est. Eximie Brunckius;

ΘΥΜΟΝ γένοιτο ΧΕΙΡΙ πληρῶσαι ποσι.

P. 171.

P. 171. l. 3. Errorem suum, postea agnovit Toupius Cur. Noviss. p. 166. sed a Kopiercio monitus Obs. Philolog. p. 87.

P. 172. l. 6. Quam pro sua venditat Toupius, Tan. Fabrum auctorem habet conjectura.

P. 175. l. 10. Melius ΥΠΟ ἀλογίας, ut in Porphyrio.

P. 176. l. 9. EN TH ΓΟΡΑ Scaliger in Excerptis minori Ed. Lugd. Bat. 1670. subjunctis.

P. 180. Ἀνεξοδιάζον, quod commode defendi posse censet Toupius p. 180. nunquam sollicitasset, si eorum, quæ Hemsterhusius de verbo ἐξοδιάζεν ad Aristoph. Plut. p. 110. scripsit, meminisset.

P. 181. l. 18, 19. Sed in v. Ἀποφύγωγας MS. C.C.C. Oxon. legit Φυγέωσιν. Quare in utroque loco forsan cum Kustero rescribendum, ΦΕΡΟΥΣΗ.

P. 190. In Act. Apost. xvii. 18. Δυνάμεθα eodem sensu quo βουλόμεθα positum, et vulgaram lectionem servandam putat Valckenaerius Adnotat. in N. F. p. 396.

P. 192. l. 18. Ἐλπετε pro ἔρρετε in bonam partem

partem sumi posse non ostendit Hemsterhusius ad Callimachi fr. CXXI. In Scholiaste editur, Ἐλᾶτε. Unde eliciendum, ni fallor, ΙΑΑΤΕ. Quod, dum chartas hasce corrigo, G. Wakefield Silv. Crit. p. 11. vidisse video.

P. 199. l. 21. In Herodoto *εραγχεύοντα* con-
jecerat Eldikius Susp. Specim. c. 2. p. 16.

P. 202. l. 12. Qui in Antigone ex Nostri
sententia *τεῖνάζει* olim ediderat Brunckius, in
alia omnia nuper discessit, veteris lectionis pa-
tronum se professus.

P. 204. l. ult. ΣΤΡΟΦΙΩ tacite correxit
N. Heinsius Adversar. p. 172.

P. 209. v. *Συκοφάσους*. Recte Vir doctus.
Tertium autem hujus Epigrammatis versum
laudat Suidas v. *Ἀκονίτι*.

P. 215. l. 2. DEFICERE in Furio Bi-
baculo probat Ruhnkenius ad Rutil. Lup.
p. 132.

P. 221. l. antepenult. In v. *Ἀλῇ* Suidæ MS.
C.C.C. Oxon. præbet, *καταφρονήσαντα τοῦ οἴκου*.

P. 229. In utroque Epigrammate (apud
Brunckium Analect. I. p. 224. II. p. 258.)
vidit Brunckius scribendum *ἐπνοδόνον*. Quod ve-
rum esse liquet ex Aristophanis ad Eq. 980.
utcunque

utcumque corrupto Scholiaste. Ibi enim, antequam a Kustero depravaretur, exstabat ἐπι-
οδόνον.

κρέα

Ibid. l. 20. Claudicat senarius. Nullis enim machinis unquam efficies, ut κρέας secundam producat. Sed ubicumque proverbium hoc occurrit, genuina lectio hoc modo restituenda,

Ἄν μὴ παρῇ ΚΡΕΑΣ, ΤΑΡΙΧΕΙ σερκτέον.

Z

Sive ΤΑΡΙΧΩ, quod supra habet Suidas v. Ἀνάγκη et Ἄν μὴ παρῇ. ΚΡΕΑΣ et ΤΑΡΙΧΩ dant etiam Menobius I. 84. Diogenianus I. 5. Gregorius Cyprius p. 274. Quod autem κρέας rescripsi, haud inconsulto, opinor, feci. Leviculum in eadem voce mendum hæret apud Athenæum XIV. p. 660. (apud Grotium Excerpt. p. 893.)

Ἐθυσ' ἱερεῖον πρῶτες, ὥπτησεν ΚΡΕΑΣ.

Ὡς δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώποις κρεῶν —

Vulgo ὥπτησε κρέα. Ἴσως δ' — quod partim correxit Casaubonus.

P. 231. v. Ταριχεύειν.] Platonis fragmentum sine nomine laudat Photius Lex. MS. unde exscripsit Suidas; sed apud eum est ταριχεύσειν pro ταριχεύειν, quod paullo melius est et Platoni usitatus. Toupîi emendationem probare videntur Bibliothecæ Criticæ scriptores Part. I. p. 49,

P. 235. l. 9. In Platonis Comici senario Suidæ lectionem, ejecto articulo, adoptavit Grotius Excerpt. p. 487.

Νοῦ μὲν ἕτερόν, ἕτερα δὲ γλώτῃ φέρεται.

Quod fraudi fuit Brunckio ad Aristophanis Lysistr. 384. hunc versum bona fide ex Grotio desumptum proferenti, ut Dawesii regulam labefactaret. Sed ea, *nisi machinis impulsæ validioribus, æternum persistet inconcussa.*

P. 243. l. 17. Παραθέδξ tantum significat *loca vel testimonia in medium proferre*, ut monet Valckenærius Adnot. in N. F. p. 394—5.

P. 249. l. 2. Certissima est emendatio ΑΑΒΑΝΩ, præcepta a viro sagacissimo Alberto Rubenio apud Jo. Frid. Gronovium ad Senecam de Ira III. 23.

P. 250. l. 10. Λιτῆς διαίτης ingeniose exco- gitavit Toupius, dubito an vere. Defenditur vetus lectio ex Porphyrio de Abst. IV. 13. p. 341. ed. Traject. (Alter locus est c. 6. p. 312.) Τοσαύτη μὲν ἐστὶν ἡ ΛΙΤΟΤΗΣ ἡ περὶ τὴν ΔΙΑΙΤΑΝ καὶ ἡ ΟΛΙΓΟΤΗΣ. Ita quoque legitur apud Eusebium Præp. Evang. IX. 3. p. 407. Et ne quis, Toupii conjecturam amplexus, istud καὶ ὀλιγότης, utpote ex altero natum, de- lendum contendat, vetabit idem Porphyrius ibid. I. 49. Ταῦτα δὲ καὶ διὰ τὴν ΛΙΤΟΤΗΤΑ καὶ διὰ τὴν ΟΛΙΓΟΤΗΤΑ ἐστὶν εὐπόριστα.

P. 253.

P. 253. l. 3. In Babrii fragmento cæcutiit vir optimus. Legendum cum Tyrwhitto ex MS. C. C. C. Oxon. Καὶ Βάβριος ΕΠΙ χειρὶ δόν.

Ταύτης ἀπέσας μικρὰ τιτυβίζουσας.

P. 260. l. 2. Vir doctissimus, quem tangit Noster, Zach. est Pearcius ad Ciceron. de Orat. II. 72. qui in Homero σάκος conjicit, sed alterum recte defendit et explicat Toupius.

Ibid. l. 9. In Supplicibus mihi perinde ac Musgravio melior videtur Canteri emendatio, τεκῶν scilicet pro τέκνων. Frustra Menandri advocatur auctoritas. Ibi enim κακὸν additur ex Bentleii conjectura. Deinde si vox τέκνων male geminatur vox κακὸν non bene geminatur. Sed recte emendatum puto ΚΑΚΟΤ in fine. Aptius exemplum suppeditat Danae,

ΟΥΚ ΑΝ ΠΟΤ' ΗΛΘΕΣ ΕΙΣ ΤΟΔ', εἰς δὲ νῦν, ΘΡΑΣΟΥΣ.

Ita enim supplendum arbitror pro, Οὐκ ἂν ποτ' ἤλθες εἰς τόδε θράσους.

P. 269. l. 14. Miror nemini arrisisse elegantem viri doctissimi Florentis Christiani emendationem, ἀνθρακίᾱς ΑΠΟΛΑΤΕΙΝ; quæ mihi certe semper arrisit. Ἀπολαύειν hoc sensu satis tritum est. Amphis Athenæi II. p. 57. B. VII. p. 277. C.

Ὅστις ἀγοράζων ὄψον, —

Ἐξὸν ΑΠΟΛΑΤΕΙΝ ἰχθύων ἀληθινῶν,

Ῥαφαῖδας ἐπιθυμῇ πρίασθαι, μάνεται.

In priore loco inepte Ἀπολλων editur. Aristoph.

Eq. 777.

— ὅτι ὁ σὺ τῆς ΑΝΘΡΑΚΙΑΣ ΑΠΟΛΑΤΕΙ.

Mox non egebat *restitutione* Philemo. Ipse enim habet quarto abhinc versu,

Οὕτως ἀπαλὸν ἔδωκα —

Nausicrates Athenæi VII. p. 296. A.

— δύο μὲν ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ

[Ἐπώνυμοι] τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις

Ἦδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις.

Id est, *duo glauci*.

P. 276. l. 5. Metrum violat istud τάχυνον, notante Brunckio. Quare nihil mutandum. Quod de altero loco Eccles. 578. Idem merito statuit.

P. 286. l. 15. Leviter corrigendum in secundo Æschyli versu,

Ἡ πολλά Μ' ἐν δόμοισιν ἐργασται κακά.

P. 288. l. 19. Male γενναίως sollicitavit Toupus, a vulgaris Comici editionibus in fraudem inductus. Aldus enim et veteres cum Suida consentiunt.

P. 293. Epigramma hoc ex MS. longe aliter edidit Brunckius Analect. T. I. p. 58.

P. 298.

P. 298. v. Ἰπάρχων.] Non animadvertit Toupius Menandri fragmentum Comici esse, non Historici, ita legendum et disponendum; ut trochaicum integrum cum dimidio alterius efficiat :

Οὐχὶ παρακληθείησ ὑμᾶς δὲ γὰρ HMIN εὐνοεῖν,
Ἄλλ' ὑπάρχειν τοῦτο —

Sensus est, *Vos oportet rogatos atque non rogatos nobis favere.* Caliginem viri cæteroqui perspicacissimi oculis offudisse videtur insolita particulæ γὰρ collocatio. Sed vide Antiphanem apud Eum. Part. II. p. 156. Locum hunc, quantum memini, omisit Clericus.

P. 300. v. Ἰπάμακε. Hoc Epigramma iterum tentavit Noster Cur. Noviss. p. 183. et pro ὑπέκβαλε legit ὑπέρβαλε. Sed veram lectionem, mirifice tamen deceptus, conservavit Suidas. Legendum enim cum Brunckio Analect. T. II. p. 242. Ruhnkenio Epist. Crit. p. 295.

—— ἸΠΑΙ ΜΑΚΕΤΗ Δ' Ἀρεθῶσῃ
Κῆσαι, ἑταίρῃ τῖμος Ἀρχέλειω.

P. 302. l. 20. Quid Toupium impulerit, ut Aristophanem sollicitaret, cum Brunckio juxta ignoro. Nihilo felicius fuit p. 303. l. 5. in Euripidis versiculo, qui manifesto spurius est, emendando; quod non animadvertentes Reiskius, Valckenærius, Marklandus, omnes certatim

certatim ad medicinam mortuo faciendam incubuerunt. Scilicet cum δεινός semel adscriptum esset pro λαμπρός (ut liquet ex Scholiis in Homerum a Valckenærio ad Ammonium p. 241. editis) nasutus quidam alterius versus initium esse ratus, senarium hunc qualemcunque edolavit. Eodem modo in Æschyli Agamemn. 6. cum Scholiastes aliquis λαμπρός δυνάσας ἐμπρέποντας αἰθέρι per ἀσέρας explicuisset, alius versum ridicule explevit, addendo, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶν, quod præclare vidit Valckenærius ad Euripid. Phœniss. 506. simul docens hoc emblemata Achilli Tatio incognitum fuisse. Quæ cum ita sint, miror Schutziū nuper absurdam Valckenærio sententiam affixisse, quasi ille versum 6, non vero 7, spurium judicasset. Sed Schutzius, non inspecto Valckenærii ipsius libro, Heathium cæcum ducem cæcus sequebatur.

P. 304. l. 11. Marklandi emendationem postea comprobavit ad Longinum §. X.

P. 306. l. 14. Ὀδ. δὲ recte MS. C. C. C. Oxon.

P. 309. l. 17. Rursus Dawesiani canonis neglecti pœnas dat Toupius. Reponendum erat facillima correctione, etiamsi non ita exstaret in Photio MS. in Suidæ editione Mediolanensi

diolanensi, et MS. C. C. C. Oxon.

Εἴτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπή ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ;

P. 328. l. 7. Recte ἐπὶσθιεν in editionem suam recepit Brunckius, sed perperam Toupīi conjecturam vocat, cum sit diversa lectio ab Athenæo oblata.

P. 334. l. 13. Legendum est cum in Suidatum in Aristophane, ex ipso Suida v. Ἀφειν et MS. C. C. C. Oxon.

[ΑΛ] ΑΦΕΥΕ τῶν φασηλῶν, ᾧ γυναῖ, τρεῖς χοίνικας.

Quam orthographiam MSS. auctoribus reduxit Brunckius Ecclef. 13.

P. 336. *Duas proponit in Hesychio conjecturas Clar. Jo. Toupius, quarum alteram jam dederat Jo. Meursius, altera vereor ut probari possit. VALCKENÆR. Diatrib. p. 254.*

P. 352. l. 11. Male Aristophanem interpretatur Vir doctissimus, eo nomine a Bruncchio castigatus, qui ita vertit: *Age afferam stoream, ut custodiens te recumbam.*

P. 360. l. 13. Retinet πλισιάζει et eodem quo Toupius sensu explicat L. Bosius Animadv. p. 198.

P. 368.

P. 368. l. 7. Exstant in lapide, teste Chandlero p. 3. vestigia literæ M satis manifesta. Legit igitur, ΜΕΛΕΔΑΙΝΕΝ ΜΕ Ω ΣΙΓΕΙΕΙΣ. Si quid vero patiar, curate me, o Sigei. Quare hoc teneamus; ΔΕΩ autem istud, utpote lubricæ et incertæ fidei, repudiemus.

P. 370. l. 9. ΧΑΣΜΑ ΘΗΡΟΣ ex MS. Florentino protulerat Valckenærius ad Euripid. Phœniss. 415.

Ibid. l. antepenult. Pherecratis fragmentum non prorsus complanavit Toupius. In margine exemplaris sui notaverat Musgravius, Ὁ Πεισίου Μέλῃς. Recte. Cætera ita reformanda sunt,

Ὁ Πεισίς Μέλῃς· μετὰ δὲ Μέλῃτα τίς;

Ἐχ' ἀτρέμι· ἐγῶδα. Χαῖρις.

Ἔστι καὶ ἕτερον, αὐλητής. Quomodo distinguitur apud Scholiasten.

P. 373. MS. Lugd. Bat. πολυχέσσε νοσήματα.] Imo MS. Lugd. Bat. πολυχέσσε πάθεις, teste Jac. Gronovio Emendat. in Suid. p. 59. Quicum consentit MS. C. C. C. Oxon.

P. 374. l. 14. Dividendæ aliter voces cum Brunckio, ὅτε δὴ δ' ἐκείνο—Ἡμιδιπλοῖδιον adstruxerat Pierfonus ad Mærin p. 276.

VOL. IV.

H h

P. 375:

P. 375. l. penult. Utrumque, καθίζεν εἰς
 χρείας et θακύνει conjunxit Artemidorus I. 2.
 p. 8. Sed prius forsan pro glossemate de-
 lendum.

P. 377. l. 5. Jure ac merito miratur
 Valckenærius Diatrib. p. 224. Toupio de
 hoc versu in Nabibus inferendo suspicionem
 nullam incidisse. Certo autem certius est
 in codice Pollucis eum exstitisse, quod visu-
 rum fuisse Toupium crediderim, si paullo
 plura adscripsisset. Sequitur enim: καὶ ΦΡΥ-
 ΝΙΝ δὲ τὸν Κάμωνος, μέλεσι πολυκαμπέσι, τοῖς ὑπὸ
 τῶν κωμῶδων ΔΥΣΚΟΛΟΚΑΜΠΤΟΙΣ κληθεῖσι
 κεχρησθαι λέγουσι.

P. 385. l. 19. In Euripidis priore versu
 T omittunt Stobæi Tit. XXVII. editi, pri-
 ma et MS. Leid. unde fecit Valckenærius
 Diatrib. p. 206.

ΟΥΚ ΑΡ' Ὀδυσσεύς ἐστὶν αἰμύλος μόνος.

Quod postea p. 220. a Plutarcho T. I. p.
 444. E. confirmatam repperit.

P. 387. v. Χρῆν. Synesii locum, unde hau-
 sit Suidas, indicat Hemsterhusius ad Aris-
 toph. Plut. p. 469. Locutionem illustrat
 Wesselingius ad Diodor. Sic. II. 54. Tom.
 I. p. 166. et Ælianum H. A. II. 7. nulla
 emendatione indigere docet ex ipso Æliano
 H. A.

H. VII. 48. Sophocle Oed. T. 805. Libanio Tom. I. p. 347. Scholiaste Æschyli ad Suppl. 398.

P. 394. l. 16. Versum hunc Aristophanis esse Theism. 877. jam observarat Abreschius Diluc. Thucyd. p. 463.

P. 403. l. 3. Frustra Sophoclem a Toupio sollicitari ostendit doctissimus Tragici editor. Deinde ΜΑΣΤΗΡ, Eusebius, a Victorio indicatus, Porphyrium exscribens, supeditavit.

Hh2 NOTE

NOTÆ

IN

EPISTOLAM CRITICAM.

Pag. 418. l. 11. Locus Galeni est in quarto de Hippocr. et Plat. dogm. p. 280, 21. Ed. Bas. quem egregie emendat Casaubonus, in eo leviter errans, quod pro $\tau\acute{\alpha}\chi' \epsilon\chi$ non $\tau\acute{\alpha}\delta'$ sed $\tau\acute{\alpha}\upsilon\tau'$ reponit.

P. 428. *Nos nonnulla ad Suid. v. Μίδας.]* Mirum sane ex secundo Nicarchi hexametro duxerat argumentum Noster Part. II. p. 407. quo probaret scilicet primam in $\kappa\upsilon\acute{\iota}\alpha\sigma\alpha$ syllabam corripì. Sed $\Phi\iota\lambda\acute{o}\kappa\upsilon\sigma\omicron$ nihil commune habet cum $\kappa\upsilon\acute{\iota}\alpha\sigma\alpha$ præter sonum. Fluit enim illud a $\kappa\upsilon\acute{\iota}\zeta\omega$, quod cum in Futuro primam corripiat, recte etiam corripunt omnia inde derivata. Et tot in locis $\kappa\upsilon\acute{\iota}\alpha\sigma\alpha$ primam producit, ut Amphidis locus sit ex iis corrigendus, non ea ex Amphide.

P. 441.

P. 441. l. 18. Locus Aristophanis, quem innuit, est Vesp. 1466. Sed actum egit Toupus ad Longinum, §. xxii. Lectionem enim, quam Comico vindicat, εἰσκεκύκλημεν, eandem ex sententia Bergleri edidit Burmannus.

P. 443. p. 15. Non belle procedit hæc emendatio; πλεία enim secundam producit. Poterat, alio ordine; Ὡς πλεία ὅ' ἅπαντα τόλμης—Sed eam Aristophanis manum esse, haud ausim equidem præstare. Ex MS. et Ed. Junt. edidit Brunckius,

Ὡς ἅπαν γὰρ ἐς τόλμης ἔργα —

Sed istud γὰρ frigidum et otiosum est. Et enallagas perdit amet necesse est, cui hæc phrasis bene procedat.

P. 445. l. 18. Ultimi senarii majorem partem casu an consilio omisit Toupus. Versus sic ex Plutarcho p. 525. A. exemplendus,

Ἐώρακας; ἄρ' ἐρῶντα δυσποτμώτερον.

Quod sequitur fragmentum repetit Suidas

infra v. Ἀποκτινύναι, cui ex MS. C. C. C. Oxon.

pro ἀπεκλῆκασι quater reddendum ἀπεκλῆγκασι.

Repetitionem notat Kuster. ad loc. posteriorem. I. 278. not. 4.

P. 447. l. antepenult. Ἦν λάθῃ interpretari debebat, SI OBLIVISCARIS. Secunda est persona. Malim etiam, si divinare liceat, — καὶ μισθὸν ἀπαιτῆς. Non agnoscit δὲ MS.

H h 3

P. 449.

P. 449. l. 3. Vix aliis, opinor, Vir doctus persuaserit, *istud γε miræ elegantiae esse*. Si non verum, certe melius esset,

Ὡς μὴδὲν ΑΠΟΚΡΙΝΟΥΜΕΘ' ΑΝ οὕτω ΛΑΛΗΣ.

P. 450. l. 17. Recte emendatum est in Euripide, Ἐγὼ νοσῶμεν—Vix credo ἄλλος cum genitivo usurpasse Tragicos. Et particula μὲν, de qua plus semel monui, inutilis, importuna et inveniusta est. Sed in Menandro egregia restitutio est, βίως ἔτη. Quanquam versum paullo aliter constituerim :

——ταῦτ' αὐτὰ, καὶ ἐκατὸν βίως ἔτη.

Cum duo verba semel in unum confusa essent, βιώσεις, proclive erat sciolo, ἔτη, quod ad sensum deerat, de suo adjicere. Ταῦτα autem quam facile excidere potuerit, quid attinet ostendere?

P. 453. l. 10. Leviter corrigendum,—δωδεκ', ἢ πλείους, τινές. Deinde l. 11, 12. optime, τύχη Καταστροφῆς, probante Valckenærio Not. ad Phalar. p. xx. Cæterum ex hoc loco Vir pari doctrina atque ingenio præditus Joannes Pinkerton Dissertat. de Scythis Britannice scripta præf. p. xii, Menandrum Getica civitate donavit, quasi hos versus Menander ipse ex persona sua recitasset. Quod si ab Ossiani patre dictum repperisset Vir humanissimus, inter

inter Celticæ stultitiæ specimina (vide Dis-
sert. p. 92.) numerasset. Adeo verum erat quod
ipse dixit p. 81. *In ea stultitiæ et errorum
farragine, quam literarum scientiam vocamus—
non philosophia, sed communis sensus desideratur.*

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΕΙΝ ΔΕΙ ΚΑΙ ΜΑΘΟΝΤΑ
ΝΟΥΝ ΕΧΕΙΝ.

P. 454. l. 9. Wesselingium jure repre-
hendit Toupius, ipse reprehendendus. Nus-
quam secunda in αὐλαία corripitur. Una
vocula trajecta repone,

Στυππῆιον, ἐλέφαντ', οἶνον, αὐλαίαν, μύρον,

Qui integer senarius,

P. 458. l. 19. Callimachi scazon suavior
aures accidet, si scribes,

Ἐγὼ δὲ πάντων ἐμὶ δένδρεων Φαύλη.

P. 462. l. 6. Vitio memoriæ Καλοῦσι in
Apollonio scripsit pro Κλείουσι.

P. 464. l. ult. Malim, πλέτων ἢ δ' ἐπεί-
σοδος, ut sint verba alicujus subitam opum vim
mirantis,

P. 466. l. 2-8. Harpocratonis interpretem
notaverat Pierſonus ad Mærin. p. 6. Sed
displicet anapæstus in secundo pede, quod
in Iambographo ferri posse, quanquam hanc
legem

legem migrat Toupius infra p. 532. ne ipse quidem Brunckius hodie credit, ut testatur ad Sophoclis Oed. Col. 371. Vix dubitari potest, quin legendum sit, ἐκυνήθησαν. Idem mendum Aristophanem infedit Ran. 550. Pac. 1138. ubi pro κυῶν reponendum κυῶν; quod quidem quasi per transennam vidit Brunckius ad locum posteriorem, κυῶν ex MS. proferens. Cur vero omisit monere, quinque minimum sibi præsto fuisse Editiones, in quibus perspicue exstet κυῶν?

Ibid. l. penult. *Grammaticus scripsisse videtur πυρρὰς [rectius πυρρὰς] καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. Vocem rariorem παρηόρης nedum παρειώρης nusquam lectam non adhibuisset, opinor, Grammaticus, nec certe junxisset cum voce συνεχεῖς.* VALCKENÆR. ad Theocrit. Adon. p. 243. Toupium tamen παρειώρης, sed innominati in Lexico Tragico accepit Brunckius.

P. 479. l. 18. μᾶσαν optime emendavit Noster, in cæteris non æque felix. Lege,

— ἀλλὰ, τὰν μέσαν ΝΕΩΝ
Ἄρουραν, αἰόλιζε τῷ μέλει —

Νεῶν est participium verbi νεῖν. Aristoph. Nub. 1115.

Πρῶτα μὲν γὰρ ἦν ΝΕΑΙΝ βέληθ' ἐν ᾧραι τοὺς ἀγρούς.

Ita

Ita recte Brunckius ex MSS. duobus, quibus accedit Baroco. cxxvii.

P. 482. l. 3. Hermippi versus iambicus est tetrameter, ita disponendus,

Καίρου πάθον ἀνθέων καὶνὸν φορῶν ὕφασμα.

Sive mavis, — φορῶν ὕφασμα καὶνόν. Aliter emendabat Pierſonus ad Moerin et Herodian. p. 456. sed Toupio adſtipulatur Valckenærius Not. ad Phalar. p. xi.

P. 485. l. 8. Ζωρὸν dederat Ruhnkenius Epist. Crit. I. p. 70. Ed. pr. 116. Ed. nov.

P. 500. l. 20. Mirum proſecto in Callimachi fragmento nihil mali ſuſpicatos eſſe Viros clariffimos. Primum Suidas habet ἀλάλκοι et ποθεῖ. Deinde copula locum non ſuum occupat. Porro ἀποθεν Veteres non dicunt, ſed ſemper ἀπωθεν; Pſeud Orphei enim quiſquiliæ et corruptum Æſchyli fragmentum non moror. Poſtremo nive frigidiora ſunt, Ἦν οὐδεὶς ποθεῖ. Recte et eleganter δὴν ἀποθήγη dicitur, inepte et invenuſte δὴν, ἣν οὐδεὶς ποθεῖ. MS. C. C. Oxon. ἀπόθεθ' ἀλάλκοι. Lege ergo,

— Δύην ΑΠΟΘΗΤΟΝ ἀλάλκοι.

Si quis autem ex veſtigiis MS. ἀπόθετον præferat, non refragabor, Alterutrum certiffimum eſt. In Lycophrone ἀπόθετα pro varia lectione

+ Suiday. γ' Ἀπὸ καὶ Ἀ. + Ἀποθεν, notatur. ubi MSS. Parisiens. "αποθεν, et Editt. ante Kuſtkorum" Ἀπαθεν.

notatur. Ἡν οὐδεὶς ποθεῖ verba sunt Grammatici pro interpretamento adjecta.

P. 522. l. 2. *Minus perspectum habuerunt Interpretes.*] Imo *perspectum* habuerunt Anna Fabri, Gatakerus, et Ruhnkenius in Editione Ernesti.

P. 528, Quæ de quantitate vocis διθύραμβος contra Kusterum disputat Noster, nullius sunt pretii. Utraque lectio, tum Suidæ, tum Scholiastæ, quod ad sensum attinet, proba est. Menandri fragmentum nihil ad rem facit. In Æschyli loco διθύραμβον primam producit. Ejiciendum vero δέ, quod Plutarchus omittit; atque ita legendum, (vide Aristoph. Acharn. 264. Anaxandrid. apud Athenæum XI. p. 482. D. Euripid. Bach. 1173).

— μίζοσθαι ἀρεπεί

Διθύραμβον ὁμαρτεῖν

ΣΥΓΚΩΜΟΝ Διονόσω.

Initium est pars Glyconici acatalectici, reliqui duo Glyconiçi Pherecratei.

P. 540. l. 10. Potius deleverim ἂν, et reposituerim, Οὐκ ἄρα ΔΕΙ τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῷ φαινόμενῳ εἰκάζειν. Γελάσας ΔΕ ἐπὶ —

P. 549. l. 14. Quantocyus Græcam istam elegantiam dele, et corrige,

Καὶ ΤΑΤΡΟΔΕΤΟΥΣ —

P. 563. l. 5. Teleclidæ prior versiculus
hoc modo emendandus;

Καὶ ἑρπενέας διὰ χρόνον Μ' ΕΛΙΠΑΡΕΙ.

Quod reponi voluit Toupius, metrum violat.
Λιπαρῆς enim et λιπαρῆν primam producent, ut
supra monuimus ad Part. II. p. 388.

P. 566. l. 14. Ἐδωλία in Aristophane apud
Athenæum est ex conjectura Animadversoris.
Sophoclem apud Plutarchum jamdudum emen-
daverat et distinxerat Grotius Excerpt. p. 151.
Ἐδωλία Plutarchi Editio Aldina. Κλεονὸν βάρδρον
Euripidi reddendum viderunt Reiskius in Ani-
madv. et Valckenærius ad Euripid. Phœniss.
1746. Mox vitio memoriæ Toupius *Lycambæ*
pro *Lycomedis* scripsit. Nimirum animo ejus
obversabatur, quod Lycambæ filiabus ad pa-
rietem nocte accidit, de quo supra p. 466.

P. 569. l. 6. Ἀκουθεῖσα conjectura est
Dorvilii Crit. Vann. p. 614. ab Abreschio ad
Aristænetum laudati.

P. 575. l. 12. Vocem οὐσία hoc sensu ac-
cipi Toupium probasse negat Ernestus in
Opusc. Philol. Ed. nov. p. 241.

P. 577. l. 16. Perperam ἐπιχειλῇ et con-
trario quam oportuit sensu interpretatur Vir
doctissimus

doctissimus, a Brunckio hac nota perstrictus:
Acumen autem, quod captat Toupius exponendo
ἐπιχειλῇ QUOD LABRA SUPERFLUIT, nescio an
 sit SALSISIMUM; est sane παρὰ προσδοκίαν.
 Id enim a nemine, nedum a viro longe doctissimo
 expectassem.

P. 579. l. 5. Quod in Alciphrone con-
 jecerat Dorvillius ad Charitonem p. 444.
τρεκόρωνον in Codice Parisino conservari monet
 et impense probat Ruhnkenius Ep. Crit. p.
 113. Ed. nov. Nihilominus Toupii sen-
 tentiam amplectitur Valckenærius Not. ad
 Phalar. p. XII. quod est ab ipso patre ex-
 positum infantem tollere. Ille enim, mu-
 tata priore sententia, *τρεκόροζον* maluit ad Theoc.
 Tom. II. p. 409. Cur. Noviss. p. 179.

P. 582. l. 15. Egregie verbum *ἐνθυμήμονησαι*
 Ciceroni restituit Noster. Et totidem literis
 exhibet MS. Hittorpius apud Grævium in
 Var. Lect. p. 318.

P. 589. l. 21. *Ἀδριακῆ* ex Anthol. MS.
 legit Oudendorpius ad Magistrum, p. 818.

P. 594. l. 4. *Elegantissimam* hanc emenda-
 tionem fecerat Pierſonius ad Mœrin p. 72.
Παιδα pro *πῖθι* male vulgatur apud Athenæum
 IX. p. 400. C. ut cuius patebit conferenti X.
 p. 446. D.

P. 600. l. 11. Recte vidit Toupius ad Herodotum hic respici. Ipsum Ionicum verbum conservatur a Photio in Lex. MS. ΔΙΠΑΡΕΕΤΕ μένοντες.

P. 612. l. 1. Insignis et extra omnem dubitationis aleam posita est summi Bentleii emendatio, quam fecerat etiam Withofius ad Catonis Dist. IV. 5. Vehementer autem comprobavit Schraderus Emendat. p. 217. Sed exortus est Stœberus nescio quis, qui Manilium a. 1767. edidit, Bentleiique cum plerasque alias, tum hanc conjecturam nimium quantum exagitavit. Animus fuerat totam ejus ad hunc locum adnotationem transcribere, sed cum hoc esset chartam perdere et lectoris patientia abuti, satis sit verba Schraderi Præf. ad Emend. p. xlix. adponere. *More multorum certissimas BENTLEII correctiones persæpe futilibus argumentis (Stœberus) impugnavit; genuinas lectiones—iis mutavit, quas sensus communis, Latinitas, et carminum leges simul interdum refutarent. Præterea viris ipso longe majoribus, in primis BENTLEIO, petulanter insultavit, &c.*

P. 613. l. 9. Rescribe ex MS. cum N. Heinsio ad Virgil Æn. X. 587. Schradero Præf. ad Emend. p. lviii.

Et *QUA præcipiti fluctu FURIT Hellepontus.*

P. 617.

P. 617. l. 9. Casaubonum quidem metrum, Toupium vero Linguae Græcæ indoles, nisi fallor, refutat. Malim,

Ἐνταῦθα γὰρ ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
Ἄμα ΠΑΡΗΓ' ὁ καιρὸς.

Simul adduxit.

P. 628. l. 6. Emendationem hanc, auctoritate Eusebii munitam, quæ quidem verisimillima est, probat Valckenærius ad Chrysostom. Orat. in laudem Pauli p. 50. qui et insuper ἐν αἰγείοις ἔρμασι tanquam præcedentis verbi interpretamentum ejicienda censet. Eadem fuerat Kusteri sententia, Præf. ad N.T. p. 5.

NOTÆ

NOTÆ

IN

CURAS NOVISSIMAS.

Dedicat. p. 5. MEMORIÆ VIRI DOCTISSIMI ET AMICISSIMI, &c.] Vix credo hujusmodi elogio Askewii memoriam ornaturum fuisse Toupium, si vidisset quæ ille in Epistola ad Reiskium, nunc demum inter Epistolas ad Reisk. p. 209. edita, scripserat. PS. *If you have a mind to publish any thing against Toup without a name, I will get it printed for you here. Vide etiam p. 210.*

Præf. p. 7. I. penult. Cum heroem suum Ernestum ab Anglo nimia cum libertate notatum videri nollent Editores Lipsienses, *se-nex festivissimus* deleverunt, et mox pro, *Mirror hominis imperitiam. Sed bujusmodi Doctores exhibilandi, non refellendi sunt*, dederunt tantummodo, *Mirror hæc. Sed non refellenda sunt.*

P. II.

P. 11. l. 14. *apud Stobæum.*] Imo apud Antonium et Maximum cum Stobæo simul editos Franckf. 1581.

P. 12. l. ult. Repone ex Scholiaste ad Pac. 398. ex Suida v. Ἀγῆλαι, ex Euripidis Scholiaste et MS. apud Brunckium, quicquid ille contradicat,

Sic leg. Kuster.

— ἀγαλῶμεν HMEIZ αἰν.

Partem hujus fragmenti quasi ex Nubibus citat Etymologus p. 9, 54. quod Sylburgium frustra exercuit.

P. 17. l. 6. Ἐνδυμίῳ junctim scribendum viderat Heringa Observ. p. 296.

Ibid. l. 20. Hiatus iste γαλαθηνῶς non ferendus, qui tamen tolli poterit, reponendo, γαλαθηνῆς ὄς. Sed de cæteris N.L. Mox p. 18. l. 5. Æschinem Socraticum eodem modo emendaverat Hemsterhusius ad Hesychium, Tom. I. p. 1376.

P. 20. l. 12. Idem viderat Abreschius ad Æschyl. I. 5. p. 30. idemque cum lectoribus suis communicaverat Toupius ad Theocrit. Tom. II. p. 409.

P. 25. l. 3. Frustra quis ex Suida aut Laertio solo fragmentum Euripidis reparare conetur

tur. Repone ex Herodiano apud Villoison.
Anecd. Græc. Tom. II. p. 94.

Ἄγου δὲ μ', ὦ ξέν', ἔτε πρόσπολον θέλεις,
Εἴτ' ἄλοχον, ἔτε δμῳίδ' —

Nisi mavis, Ἄγ' οὖν ἐμ', ὦ ξέν' —

Ibid. l. 17. Recte statuit Bentleius in Me- *Vi. Ind. V. Μέλε.*
nandrum μέλε semper scribendum esse διαυ-
λαβῶς. Cui tamen hic versus repugnare vide-
tur. Sed refinge ex Suidæ Edd. Med. et Ald.
v. Τετορήσω.

Ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι.

P. 29. l. 3. Recte Vir doctissimus. *Supra Infra. scil. v.*
pro Ἀνύτειν male vulgatur ἀνύττειν, quod quam- *Ἀνύειν. p. 237. Vol.*
vis barbarum, Marklandum decepit ad Euri- *I. Suid.*
pid. Iphig. Taur. 1460. Sed recte ibi ἀνύτειν *Conf. Ad. in Sch.*
MS. C. C. C. Oxon. *Phu cyd. p. 634.*

P. 33. l. 8. Hoc fragmentum ad sedem
suam rettulit Reimarus ad Dionem Cass.
Tom. II. p. 1521.

P. 33. v. Ἀπέτισιν. Lacunam in epigram-
mate Suidæ ope explevit G. Canterus Nov.
Lect. III. 23.

P. 34. l. 22. Ἄπας pro ἅπαζ protulit Pier-
sonus ex MS. Leid. ad Mærin p. 3. ex Pro-
copio desumptum esse, ibique et in Ed. Med.

ἅπας exstare docuit Abreschius Diluc. Thucyd. p. 249. ad Cattier. Method. Admirab. p. 70. Unum hoc addo sic etiam exhibere Ed. Ald. et MS. C.C.C. Oxon.

P. 36. *Locus Comici, ad quem respexit Suidas, bodie non exstat.*] Imo, exstat Acharn. 627. ubi recte legitur τοὺς ἀναπαίους. Suidæ verba, quæ diverse, sed infeliciter uterque sollicitarunt Kusterus et Toupius, pleniora leguntur, sed nonnihil luxata, apud Scholiasten, hoc pacto forsan reformanda; Ἀποδύντες· ἵνα εὐτόνως χορεύωσι καὶ εὐστροφώτεροι ὦσιν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποδυσμένων ἀθλητῶν, οἱ ἀποδύνοντα τὴν ἐξωθεν σελὴν πρὸς τὰ παλαιίσματα. Illud χορεύωσιν (sic enim MS. C.C.C.) omnino retinendum est et ad Chorum referendum. Plato Menexeno p. 365. Ed. Bas. A. 1556. Εἴ με κελεύεις ἀποδύντα ὀρχήσασθαι, χαρισαίμην ἄν.

P. 42. l. 2. Idem monuit Ruhnkenius Epist. Crit. I. p. 43. Ed. pr. 74. Ed. nov.

P. 52. l. 13. Propius ad corruptæ lectionis vestigia corriges, νούμεων.

P. 55. l. 11. Μόχθον in Orpheo Henrici Stephani ad locum emendatio est. Mox in Juliano forsan melior est Suidæ lectio βαθύτερον pro βαρύτερον.

P. 58.

P. 58. l. 7. Et hoc fragmentum unde deprompserit Suidas, indicavit Ruhnkenius Ep. Crit. p. 43. ed. pr. 74. ed. nov.

P. 62. l. 16. Delendum videtur ἐπαρθεῖς, quo κειφαθεῖς alibi ipse Suidas interpretatur Tom. II. p. 297.

P. 64. l. 17. Quæ ad v. Ἐνῆσα notat, jam dederat Epist. Crit. p. 596.

P. 78. l. 8. In octavo Euphronis versu leve metri vitium prætervidit Toupius: μέλας enim secundam corripit. Lege ergo,

Ζωμὸς ΔΕ μέλας ἐγένετο πρῶτω Λαμπρία.

In vicesimo primo Athenæus, Τότε λευκοκρέων — quod minus prospero successu tentavit Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 435. Longe præstat Nostri emendatio, sed malim, paullulum ob numeros mutato ordine, Λύκω κρεῶν τὸτ' —

P. 79. l. 10. In Anaxandridæ versu nimis audaci conjectura μέλας supplet, erroremque eundem, quem supra aliquoties tetigi, committit. Senarios enim ex tetrametris fecit, quod fecerat etiam Taylorus ad Demosthenem contra Mid. p. 185. Sed ut discant ii qui rem metricam negligunt quam periculosum sit in Critico flumine sine hoc cortice natare,

consulant in eodem errore versantem Grotium Excerpt. p. 641. qui pro tetrametris undecim duodecim cum dimidio senarios, sed miserum in modum claudicantes, lectori apposuit. Veterem enim lectionem ter et decies mutavit; metrum septies violavit; versum a ΤΩΙ enclitico inchoavit; solæcum ἂν ὑφέλετο pro εἰ ὑφέλετο vel ἂν ὑφέληται admisit! Lege,

Λιπαρὸς περιπαλεῖ Δημοκλῆς; ζῶμὸς καλῶνόμασαι.

Ibid. l. 20. Antiphanem aliter tentarunt Ruhnkenius et Wyttenbachius ad Plutarch. de S. N. V. p. 25. sed vereor ne meliore conatu quam eventu. Toupîi vero conjectura metrum pessundat. Vide ad Part. II. p. 234.

P. 86. v. Ἠγέτης· ὃ δὲς σᾶς ἄγει· ἀθηροσύνας MSS. apud Brunckium Not. ad Analect. p. 241. qui tamen bonis oblati uti aut nescivit aut noluit. Prætulit ille ἄνθετο pro ἄγετο, quod longius adhuc quam vulgata a vero recedit. Aut enim Suidæ lectio cum Toupio amplectenda, aut ex MSS. iisdem literis eodem ordine manentibus, reponendum,

Τὸν τράγον, Ω ΔΙΣΣΑΣ ΑΓΕΤΑ ΘΗΡΟ-
ΣΥΝΑΣ.

P. 87. l. 12. Σοφῶς legendum conjecit Casaubonu

saubonus ad Comicum, atque ita habet argumentum fabulae praefixum.

P. 89. l. 1. Ὁ habent Edd. Med. et Ald.

P. 96. l. 6. Homo ἀμυσότατος, quem celato nomine exagitat Toupius, Koppiersius est Observ. Philol. p. 27. quem etiam mox p. 97. *puerulum ad crepundia sua remittendum* vocat; quod is scilicet Antiphanis locum, minus dextre, ut Nostro visum est, administrasset. Sed licentia, quam defendit Toupius, nunquam Tragicis nec Comicis, nisi per jocum, ut Eupolidi apud Hephæst. p. 15. concessa est. Exempla duo, quæ sola ad rem sunt, mendo laborant. In Xenarcho reponendum,

Δεδίότα τ' ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχεν·

Οἱ πῶς ποτ', ὦ δεσποῖνα —

Quod partim viderat Valckenærius ad Euripid. Hippol. 415. In Antiphanis fragmento præter alia minus commoda displicent ista εὐθύς — εὐθὺ, quorum alterutrum ex altero natum est. Scribendum videtur,

— πεπίστευκ' ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι

Τοῖς ἰχθυοπώλαις, λίθινος εὐθὺ γίγνομαι,

P. 101. l. 5. Recte Kusterum castigat Toupius, quod ἤδη in ἡδὲ imperite mutarit. Sed in loco, quem Suidas respexit, designando, falli

eum puto. Judicet lector, annon potius Aristophan. Vesp. 1256. ob oculos habuerit;

Ἄγε νυν ἴωμεν* μηδὲν ἡμᾶς ἰχέτω.

Ibid. l. 17. Si ex Dioclis apospasmatio Iambici versus initium efficere voluit, ut sane voluisse videtur Vir doctissimus, spondeum in quarta sede reliquit. Sed ex Photii Lex. MS. lege,

Πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς —

In Aristophane τὸν τάρικον recte exponit Casaubonus *hominem nequam*. Anglice, *a pickle*, ἵνα τι καὶ πάσῳ. In Appuleio *abluit* jam conjecerat Casaubonus, ad locum p. 171. sed postea repudiavit.

Wakof. S. Crit. IV. 49. P. 103. l. 9. Sophoclis Philoctetam mallet non tetigisset Vir doctissimus. Τινὸς τάνδρος solæcismus est. Miror etiam quid Brunckium impulerit ut ederet, Ἄνδρος τέχνημα. Quasi scilicet τεχνήματα de uno poculo minus bene dici posset quam παιδεύματα de uno discipulo apud Euripidem Hippol. 11. In Alexide Athenæi II. p. 55. B. εὐρημα in εὐρήματα mutandum est, non in εὔρεμα, verbum Atticis incognitum, cum Grotio Excerpt. p. 599. unde futile contra Thomam Magistrum argumentum duxerunt Viri eruditi. Bis autem peccavit vir summus, primum quod εὔρεμα præter Atticismi normam admisserit,

admisit, deinde quod ad incertas fabulas hocce fragmentum rettulerit, cum ad Olynthium sive Olynthios referendum ex Athenæo III. p. 75. B. discere potuisset. *Εὖρημα* partim recte præbet Eustathius ad Odyss. H. p. 1572, 62. Sed, ut tandem revertar, pari acumine Brunckius in Euripidis Orest. 1059. *Καὶ μνήμα δέξαιθ' ἐν κέδρου τεχνάσματα* infulsiſſimam lectionem *τίχ- νασμά τε* INFERSIT.

P. 104. l. 4. *Καθαράμενοι* quoque Ed. Ald. et infra p. III. l. 13. *Ἀσυχνημάτων*, P. 115. l. 6. *Ἀφ' ἡμέρας*.

P. 117. l. penult. Eodem modo personas distinxit Marklandus ad Euripid. Suppl. 454. sed omnes a vero aberrarunt. Recte locum ex MSS. constituit Brunckius, quibuscum concordat MS. Trin. Coll. Cantab.

P. 126. l. 16. Verum est *κατὰ τὶ*, quod occuparat T. Faber.

P. 143. l. 17. Euripidis posterior versiculus ita legendus ex Aristoph. Thesm. 185. unde sumpsit Suidas, quem vide et in v. Σξ;

Πολλὰς καλῶς αἰὶός τε συνέμνειν (sive *συνέμειν*) *λόγους*.

P. 146. l. 4. Emendatio, quam in Sophoclem proponit Noster, linguæ genio repugnat. Sanissima est vulgata.

P. 147.

P. 147. l. 14. Euripidi ex Plutarcho addendum articulum monuit Heathius, et ipse addidit Grotius p. 101.

P. 148. l. 18. Legendum cum Brunckio, Ὀλοῦζει ὁ γέρον. Quod παραπιγραφή est.

P. 149. l. 22. Virum egregium Timæi lectio non *sefellit*. Ipse enim in Addendis p. 203. ait; "*pro verbis ὅσοις vel οἷς lege, οἷς οἱ συν.*" Non minus recte legeretur, οὗς οἱ σ. quomodo tacite correxit Brunckius Lexico Sophocleo v. Ὀμόγυνοι θεοί, quod ad Sophoclis Oedipum Coloneum per errorem refert. Haud absimile est quod Euripidis Hec. 634—6, Androm. 617, Bacch. 1118. omnes ex fabulis, quas ipse edidit, desumptos Sophocleis fragmentis pp. 12, 64, 16. annumerat.

P. 151. l. penult. In Livii fragmento optime rem gessit Toupius. *Enixo studio* certissimum est. Ipse Livius XLII. 3. *Q. Fulvius Flaccus censor ad eam Fortunæ equestris faciebat* ENIXO STUDIO.

P. 153. l. 3. Ἐγγύς pro glossa, auctoritate Scholiastæ ad Equites, delendum, et ἤδη ex MS. legendum monuit Hemsterhusius ad Lucian. D.M. xxvii. 7. Tom. I. p. 443. Et sic tacite correxerat Bosius ab Hemsterhusio laudatus Obsery. p. 15.

P. 163.

P. 163. l. 24. Errorem Clerici castigaverat
Dorvillius Crit. Vann. p. 247.

P. 170. In Anthippi decimo versu τοῖσι τοῦ-
τοις solæcum est. Mox infra l. 17, 18. reti-
nenda antiqua lectio, Καὶ τὸ — Σπύδων — quæ
pendet ex intellectu eorum, quæ dicturus erat
histrio, nisi ab altero interpellatus esset. Sed
post paullo leniter emendabis, ΔΙΑΦΕΡONT
Ἀσπενδῖς. Simile mendum hæret in Anaxippi
Epidicazomeno apud Ælian. H. A. XIII. 4.
ubi circumfertur, Ὅψι διαφέρων τῷ ἐγξίφῳ κυνός.
Corrige,

Ὅψι ΔΙΑΦΕΡONT οὐδὲ ἐν ἐγξίφῳ κυνός.

Tradit enim Polybius apud Strabonem I. p. 43.
canem piscem eundem esse xiphia. Quod ex
aliorum testimoniis refellere aggreditur Dor-
villius Sicul. XVI. p. 273. Sed si nostra Anax-
ippi emendatio vera est, omnino probabile fit,
auctores suos habuisse Polybium.

P. 175. l. 7. Idem dixit L. Bosius Animad-
vers. p. 189.

P. 178. l. ult. Repetit quæ jam dederat
Part. III. p. 264. Mox etiam se ipse exscribit
Noster p. 181. l. 21. seq. Confer Part. III.
p. 291. 17.

P. 185. l. 9. In Josephi loco, vero proxi-
mum θρακίσις dant Edd. Med. Ald.

P. 189.

P. 189. l. 3. *Atqui non de suo adjecit.] At hoc est verba cavillari. Suum est, quod quis suum fecit, quo utitur pro suo.* RUHNKEN. Epist. Crit. p. 75. Ed. nov.

Ibid. l. 18. Λόγων κάπηλⓈ et caupo verborum pro caufidico recte dicitur. Sed dubito an simplex κάπηλⓈ vel caupo sensum eundem admittat. Quare proclivior sum in Viri docti apud Taylorum Jur. Civil. p. 220. Schraderi Emendat. p. 70. et Valartii conjecturam:

Perfidus hic CAUTOR —

P. 193. l. 14. Strattidis versui, ut a Toupio constitutus est, si ad digitos exigas, metrum constat, si ad aures, non item. Deest enim cæsura post quartum pedem. Legerim,

Ἄλλ' εἰ μέλλεις εὖ κἀνδρείως φώζειν ὥς μύσαι
σαυτόν.

Vel, Ἄλλὰ τὶ μέλλεις εὖ κἀνδρείως —

Εὖ κἀνδρικόως occurrit apud Aristoph. Equit. 378. Vesp. 153. 448.

P. 195. l. 19. seq. ΧαλυβώνιⓈ Suidæ et Plutarcho restituendum jam monuerat Berglerus ad Alciphron. p. 76.

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

INDEX ALPHABETICUS.

EMENDATIONUM

I N

HESYCHIUM

INDEX ALPHABETICUS.

A. Τὸ α̃ περισπωμένη Vol. iv.
Pag. 187.

Α δειλὸς iv. 3.
Αἶταλις iv. 181.
Αἶστος iii. 475. iv. 209.
Αἶσις iii. 493.
Αἶσθαιος iii. 355. iv. 208.
Αἶσθησις iii. 312. iv. 80.
Αἶσθησις iii. 228.
Αἶσθης iii. 537.
Αἶσθις βαινῶν iv. 193.
Αἶσθις iii. 504.
Αἶσθις iv. 209.
Αἶσθησις iii. 490.
Αἶσθις iii. 493.
Αἶσθις δαίμονος iii. 522.
Αἶσθις δὲ iv. 298.
Αἶσθησις iv. 192.
Αἶσθησις iv. 211.
Αἶσθις iii. 454, 510. iv. 172.
Αἶσθησις iv. 204, 346.
Αἶσθησις iii. 455.
Αἶσθησις iii. 274.
Αἶσθις iii. 274, 434.
Αἶσθις iii. 213.

Αἶσθησις iv. 346.
Αἶσθις iii. 360.
Αἶσθησις δαίμονος iv. 347.
Αἶσθις iii. 422.
Αἶσθησις iii. 422. iv. 5.
Αἶσθις iv. 312.
Αἶσθησις iv. 6.
Αἶσθις iv. 312.
Αἶσθησις iv. 110.
Αἶσθησις iii. 385. iv. 48.
Αἶσθησις iv. 161.
Αἶσθησις iii. 434. iv. 5.
Αἶσθησις iv. 83.
Αἶσθησις iii. 434.
Αἶσθις iv. 347.
Αἶσθησις iv. 178.
Αἶσθησις iv. 132.
Αἶσθησις iv. 199.
Αἶσθησις iii. 535.
Αἶσθησις iv. 353.
Αἶσθησις iii. 547.
Αἶσθησις iv. 121.
Αἶσθις iii. 434.
Αἶσθις iii. 546.
Αἶσθησις iv. 214.

Αἶσθις

I N D E X

- Αγνός iii. 436.
 Αγύρτης iv. 217. *ve*
 Αγυρίς iv. 186.
 Αγγίμαχοι iv. 226.
 Αγγιβάδης iv. 32.
 Αγγίπορος iv. 269.
 Αγγισίται iii. 423.
 Αγγιστροφος iii. 508.
 Αγγυλόχειλαι iv. 235.
 Αγγώμαλοι iv. 252.
 Αγω iii. 435.
 Αγωνία iv. 328.
 Αγωνίμων iv. 142.
 Αδαγμός iv. 172.
 Αδαίς iii. 532.
 Αδαίτρον iii. 334.
 Αδαγος iii. 236.
 Αδίσμων iv. 246.
 Αδιουκίς iii. 272.
 Αδιουκίς ibid. iv. 72.
 Αδιούκης iii. 272.
 Αδύτης iii. 298.
 Αδύφαροι iii. 399, 436.
 Αδακιδεύων iv. 348.
 Αδιάντων iv. 57.
 Αδίκηλον iv. 311.
 Αδιον iii. 334. iv. 21. *ve*
 Αδύς iii. 396.
 Αδύροι iv. 14.
 Αδύστη iv. 339.
 Αδύσιος iii. 218.
 Αδρακτών iv. 214.
 Αδρανίς iii. 545.
 Αδράσια iii. 436.
 Αδραγός iv. 348.
 Αδύνατο iii. 439.
 Αδύνατον ibid.
 Αιδέμα iv. 19.
 Αιδής iv. 231.
 Αικίξις iii. 270.
 Αιείροις iv. 14.
 Αιείτος iv. 246.
 Αιλλάων iii. 550.
 Αιλλόφριξ iv. 348.
 Αιλιπείρις iii. 509.
 Αίξων iv. 23.
 Αιργυλάν iv. 67.
 Αιργός iv. 348.
 Αιρός iii. 558. iv. 184, 284, 286.
 Αισιφροσύνησις iii. 417.
 Αισιφρων iv. 348.
 Αιτός iii. 439.
 Αζαία iii. 509.
 Αζαραπατις iii. 510.
 Αζαυτός iv. 237.
 Αζη iv. 54.
 Αζυμίτης αἰτός iii. 523.
 Αηδός iii. 350.
 Αηθής iv. 46, 165.
 Αημοσύνη iii. .
 Αήσυρον iii. 233.
 Αδαμύς iv. 348.
 Αδάρτοις iv. 349.
 Αδριξ iv. 58.
 Αδής iv. 335.
 Αδμονάξιν iii. 439.
 Αδρανυτον iv. 304.
 Αδράως iv. 251.
 Αδραυτα iv. 317.
 Αδρύροι iv. 168.
 Αιγαίοις iv. 349.
 Αι γὰρ δὲ iii. 412.
 Αιγίναια iv. 230.
 Αιγλήτην iv. 167.
 Αιγλήτην iii. 209. iv. 167.
 Αιγυπτιν iv. 232.
 Αιδρυτον iii. 445.
 Αιδέριον iv. 349.
 Αιδέρος τύμβος iv. 341.
 Αιδής στίπλος iii. 390, 484.
 Αιδρυλα iii. 477.
 Αιδύσειν iii. 306.
 Αίτα iii. 286.
 Αικάζει iv. 168.
 Αικάλλει iii. 388.
 Αἷμα πᾶν πλύνοντα iii. 517.
 Αἱμαλία iv. 349.
 Αἱμοφόρυκτα iii. 499.
 Αἰνῶ iii. 494.
 Αἶος iii. 383.
 Αἶλα νῆξ iii. 213.
 Αἰολίξειν iii. 322.
 Αἰόλλει iii. 382.

Αἰολυγός

Αδελφοί

Αδύνη

Αδύων

Αδύοιο

EMEND. HESYCH.

Αἰετολόγος iii. 516. iv. 283.
 Αἰσῶν iv. 11.
 Αἰσώλη iv. 230.
 Αἰσῶ iv. 154.
 Αἰσῶν ποῖς iii. 300. iv. 89, 280.
 Αἰσῶν iii. 340. iv. 190.
 Αἰσῶν iv. 107.
 Αἰσῶν iv. 113.
 Αἰσῶν πῶλος iii. 230.
 Αἰσῶν iii. 460.
 Αἰσῶ iii. 332.
 Αἰσῶ iii. 315.
 Αἰσῶν iii. 250.
 Αἰσῶν iii. 339.
 Αἰσῶν iv. 50.
 Αἰσῶν iii. 163.
 Αἰσῶν iii. 306.
 Αἰσῶν iii. 415.
 Αἰσῶν iv. 100.
 Αἰσῶν iii. 325.
 Αἰσῶν iii. 293.
 Αἰσῶν iii. 489.
 Αἰσῶν iii. 359. iv. 280.
 Αἰσῶν iv. 215.
 Αἰσῶν iv. 81.
 Αἰσῶν iii. 353.
 Αἰσῶν iii. 424.
 Αἰσῶν iv. 66.
 Αἰσῶν iv. 58.
 Αἰσῶν iii. 232.
 Αἰσῶν iv. 130.
 Αἰσῶν iii. 438.
 Αἰσῶν iv. 3.
 Αἰσῶν iii. 397.
 Αἰσῶν iv. 353.
 Αἰσῶν iii. 224.
 Αἰσῶν iv. 353.
 Αἰσῶν iv. 106.
 Αἰσῶν iv. 106.
 Αἰσῶν iii. 310.
 Αἰσῶν iii. 382.
 Αἰσῶν iii. 310.
 Αἰσῶν iii. 438.
 Αἰσῶν iv. 193, 273, 349.
 Αἰσῶν iv. 73.
 Αἰσῶν iv. 273.

Αλαλίαν iv. 180.
 Αλαλῶν iii. 273.
 Αλας iv. 180.
 Αλατῶν iv. 92.
 Αλαῶν iii. 315, 548. iv. 349.
 Αλαδῶν iii. 353.
 Αλαγῶν iii. 407.
 Αλαία iv. 19.
 Αλαῖν iv. 9.
 Αλαῖν iii. 316.
 Αλαῖν iii. 331.
 Αλαῖν iii. 257.
 Αλαῖν iv. 336.
 Αλαῖν iv. 231.
 Αλαῖν iii. 253.
 Αλαῖν iv. 96.
 Αλαῖν iv. 140.
 Αλαῖν iv. 111.
 Αλαῖν iii. 233.
 Αλαῖν iii. 271.
 Αλαῖν iv. 155.
 Αλαῖν iv. 22.
 Αλαῖν iv. 22.
 Αλαῖν iv. 263.
 Αλαῖν iii. 404.
 Αλαῖν iii. 546. iv. 249.
 Αλαῖν iii. 312.
 Αλαῖν iv. 250.
 Αλαῖν iii. 438.
 Αλαῖν iii. 242.
 Αλαῖν iii. 232.
 Αλαῖν iii. 280.
 Αλαῖν iii. 241.
 Αλαῖν iii. 231. iv. 183.
 Αλαῖν iii. 13.
 Αλαῖν iii. 400.
 Αλαῖν iii. 401.
 Αλαῖν iii. 232.
 Αλαῖν iii. 256.
 Αλαῖν iv. 83.
 Αλαῖν iv. 297.
 Αλαῖν iv. 84.
 Αλαῖν iii. 360.
 Αλαῖν iv. 199.
 Αλαῖν iii. 292.
 Αλαῖν iv. 242.

Αλάπηξ

I N D E X

- Αλωπὴς iii. 362.
 Αλωπὸς iii. 546.
 Αλως iii. 546. iv. 158.
 Αλωτὸν iv. 158.
 Αμαθαίνει iv. 297.
 Αμαμασκήτον iii. 217. iv. 96.
 Αμαλλα iii. 339.
 Αμαλλοτῆρες iii. 247, 339.
 Αμαξίς iii. 313.
 Αμαρυγαι iii. 429.
 Αμβλαδρίδιον iii. 438.
 Αμίδυτος iv. 200.
 Αμίδιχος iii. 432.
 Αμίδιζωμιν iii. 480.
 Αμίδι iv. 119.
 Αμίλια iv. 322.
 Αμειψός iv. 337.
 Αμειρομένη iii. 232.
 Αμειτῆται iii. 432.
 Αμήντος iii. 431.
 Αμήν iii. 493.
 Αμντὸν iv. 245.
 Αμία iv. 111.
 Αμίδιδα iv. 174.
 Αμμοίριαν iii. 419.
 Αμμορον iii. 395.
 Αμμων iv. 65.
 Αμίδιν iii. 406.
 Αμμεδέυσαδα iv. 43.
 Αμμεδέων ibid.
 Αμώμφος iv. 105.
 Αμπτωίς iii. 374.
 Αμύξαι iv. 22.
 Αμύξεις iv. 138.
 Αμνχρὸν iii. 427.
 Αμύχη iii. 346.
 Αμφαδᾶς iii. 271.
 Αμφαῆς iii. 377.
 Αμφήριον iv. 14.
 Αμφίδελμα iii. 377.
 Αμφίδολοι iv. 180.
 Αμφιδρότης iv. 64.
 Αμφιγυνοῖν iii. 245.
 Αμφιδίς iii. 500.
 Αμφίδρυφοι iv. 222.
 Αμφίδρυμος iii. 559.
 Αμφίκελος iv. 140.
 Αμφίμαχος iv. 117.
 Αμφιτυπα iii. 247.
 Αι iii. 437.
 Αναθήματα iii. 275.
 Αναδρόμη iii. 219.
 Αναγῆς iii. 437.
 Αναδύματα iv. 245.
 Ανάδοχοι iii. 437.
 Ανάδοχος iv. 255.
 Αναδύει iv. 216.
 Αναδύει iii. 362.
 Αναδιδάει iii. 437. iv. 112.
 Αναδορεῖ iv. 220.
 Αναιδία φάρος iii. 492.
 Αναιδύω iii. 368.
 Ανακαλυπτῆρας iii. 437, 525.
 Ανακογχυλίσαι iv. 247, 272.
 Ανακτόριον iii. 417, 439.
 Ανακτόρος iv. 346.
 Ανακτορήσει iii. 417.
 Ανακῶς iv. 252.
 Ανακωχέειν iii. 242.
 Ανακωχή iii. 330.
 Αναλαμβάνειν iv. 157.
 Αναλτορ iv. 147.
 Ανακατάλλα iv. 8, 191.
 Αναλωμα iv. 165.
 Αναμάτλιοι iii. 504.
 Αναμπερήσαιμι iii. 368.
 Αναμπερῆσαιμος iii. 367.
 Αναμυσις iii. 537.
 Αναήσαι iii. 522.
 Αναπαντῶσιν iv. 287.
 Αναπνιτῶσαι iii. 363.
 Αναποδισμός iii. 440, 528.
 Ανάπλυσαι iii. 215.
 Αναδαραγήσαι iii. 211.
 Αναρητῆ iii. 394.
 Αναρχαδα iv. 179.
 Ανάρρησιν iii. 522.
 Αναρρίπτειν iii. 403.
 Ανασίσις iii. 440.
 Ανασκαλευοίς iv. 157.
 Ανάσπασιν iii. 506.
 Ανασῶραι iii. 298.

Αναστυτά

EMEND. HESYCH.

Αναστυτά iii. 292, 390.
 Αναστήσειν ibid.
 Ανασφοδήται iii. 212.
 Ανατίνασθαι iii. 275.
 Ανατί iii. 374.
 Ανατιμήσας iii. 510.
 Ανατός iv. 208.
 Αναυδα iii. 212.
 Αναύροις iv. 75.
 Αναχαιτίζει iii. 246.
 Αναψα iii. 237.
 Ανδρον iv. 29.
 Ανδριε iii. 440.
 Ανδοκάνας iii. 418.
 Ανδρείκειον iv. 26.
 Ανδροληψία iii. 442.
 Ανδράλλετο iii. 327.
 Ανέγλυος iv. 327.
 Ανέγκαψαν iii. 248.
 Ανδολάτο iv. 350.
 Ανείλατο iii. 511. iv. 343.
 Ανεινός iv. 350.
 Ανέμιον iv. 196.
 Ανιμοτρεφής iv. 225.
 Ανιμυμάχθη iv. 259.
 Ανιπίστατον iii. 275.
 Ανιπιτήνυλον iii. 389.
 Ανιπιτήντοι iii. 390.
 Ανιρεπιμένη iv. 69.
 Ανιρψαντο iii. 524. iv. 212.
 Ανιται iv. 278.
 Ανίτειλεν iv. 255.
 Ανιευύνει iv. 263.
 Ανιχατισειν iii. 442.
 Ανιχρασιν iii. 540.
 Ανιθητηριαν iii. 388. iv. 137.
 Ανιδήν iv. 317.
 Ανιη iii. 310. iv. 157.
 Ανιηρ iii. 276.
 Ανιξίς iii. 231.
 Ανιρψαντο iii. 249.
 Ανισιδύρα iv. 127.
 Ανιζέειν iii. 269.
 Ανιάκειν iv. 196.
 Ανιμένως iii. 441.
 Ανιηταιίειν iii. 251.

Απολβες iii. 209.
 Απομένω iii. 282.
 Απομολογία ibid.
 Αποπαία iii. 407.
 Αποργάζειν iii. 442.
 Αποχην iii. 249.
 Απαία iii. 318.
 Απτιμβριάζειν iii. 517.
 Απτίχεται iii. 507.
 Απτιχεται iii. 294. iv. 94.
 Απτιχέ iv. 281.
 Απτιδι iii. 558.
 Απτιζωοι iv. 143.
 Απτιπαις iv. 327.
 Απτιπριλαχίη iv. 270.
 Απτιπρικα iv. 156.
 Απτιπικίται iv. 99.
 Απτιγάτης iii. 230.
 Απτιτα iii. 416.
 Απτιτομον iii. 379.
 Απτιφυχη iv. 149.
 Απτιλον iv. 70, 87.
 Απτιπός iv. 31.
 Απτις iii. 358.
 Απτιςον iii. 332, 505.
 Απτιςον iv. 350.
 Αξυλον iii. 433.
 Αομος iii. 442.
 Αόξοι iv. 100.
 Αόπος iii. 441.
 Απαιόλημα iii. 512.
 Απαιφιάσαντες iv. 12.
 Απαιδρωπος iv. 350.
 Απαιπτιρώσω iv. 222.
 Απαιρτίτην iii. 492.
 Απαιριλογία iii. 508.
 Απ' αἰγίων iv. 199.
 Απαισίας iii. 512.
 Απαιλειδάη iii. 441, 525.
 Απαισίας iv. 293.
 Απαιφίσκειν iii. 414.
 Απαιλύκειν iv. 276.
 Απιδριξίς iii. 244.
 Απιαύσαστο iii. 278.
 Απιαύσαστο ibid.
 Απιαυτίσμος iv. 211.

K k

Απαιρίστα

I N D E X

- Απειρίσαστο iii. 298.
 Απειρίσαστο iv. 267.
 Απειρίσαστο iv. 295.
 Απίστων iii. 315.
 Απισκόλλωσιν iii. 549.
 Απισκοράζειν iii. 361.
 Απισκιδίς iv. 489.
 Απισκιδίς iv. 277.
 Απείλην iii. 239.
 Απίφθιτον iii. 269.
 Απηγκτισμένος iv. 218.
 Απηλλοίσειν iii. 441.
 Απήχια ibid.
 Απιος iii. 242.
 Απλῶ iv. 204.
 Απλήτιος iii. 489.
 Απύγμῃ iv. 270.
 Από τρόπῳ iii. 218.
 Απόδελτοι iii. 443.
 Απογυῖσις iv. 270.
 Αποδάσμιος iii. 496.
 Αποδίασσε iv. 14.
 Αποδιν iii. 446.
 Αποδιστος iii. 420.
 Αποδύσει iii. 511.
 Αποικία iii. 443. iv. 197.
 Αποικίον iv. 52.
 Αποικίον iv. 350.
 Αποκοτταβίζειν iii. 548.
 Αποκριπλισμός iv. 350.
 Αποκύνει iii. 366.
 Απολίγοις iv. 169.
 Απολειβράζειν iv. 127.
 Απολογίζεσθαι iii. 236.
 Απολοίμειν iii. 443.
 Απολυμαντήρα iv. 80.
 Απομαγδαλία iv. 309.
 Απομάγματα iii. 497.
 Αποματῖσθαι ibid.
 Απομακτής iii. 443.
 Απομνήσασθαι iv. 12.
 Αποπαττανεύειν iv. 351.
 Αποπειν iv. 39.
 Αποπεινύσθαι iii. 446.
 Αποπειφασμένος iii. 443.
 Αποπειν iii. 261.
 Απορῖν iii. 444.
 Απορῖσις iv. 262.
 Απορῖσις iv. 295.
 Αποσκορακίζειν iv. 250.
 Αποσκαλίζειν iv. 76.
 Αποσκαρῖσσι iv. 25.
 Αποσῶς iv. 351.
 Αποσῆμα iii. 444.
 Αποσῆσις iv. 284.
 Αποσῆσις iii. 446.
 Αποσῆσις ibid.
 Αποτροπῶν iii. 214.
 Αποτροπῶν iv. 181.
 Αποτροπῶσιν iii. 332.
 Αποφορά iv. 257.
 Αποφορτίσασθαι iv. 261.
 Αποχραίνειν iv. 351.
 Απρίξ iii. 224.
 Απρίσις iv. 100.
 Απρίσις iii. 384.
 Απρίσις iv. 97.
 Απρίσις iv. 262.
 Απρίσις iv. 295.
 Απρίσις iii. 269.
 Απρίον iv. 278.
 Απύριος iii. 506.
 Απύριον iv. 228.
 Απύριος iii. 505.
 Αράδος iv. 55. 222.
 Αρατῶν iv. 319.
 Αράριος iii. 358.
 Αράριος iii. 337.
 Αράριος iv. 242.
 Αράριος iv.
 Αράριος iv. 351.
 Αράριος iv. 120.
 Αράριος iv. 192.
 Αράριος iv. 143.
 Αράριος iii. 446.
 Αράριος iii. 444.
 Αράριος iii. 299.
 Αράριος iii. 419.
 Αράριος iii. 397.
 Αράριος iv. 343.
 Αράριος iii. 504.
 Αράριος iv. 267.

EMEND. HESYCH.

Αρία iv. 68.
 Αριήκος iii. 210.
 Αριστοκρατία iv. 209.
 Αριστοδωμος iv. 351.
 Αριστολογία iv. 67.
 Αρίχεται iv. 209.
 Αρκος iii. 445.
 Αρκτωρος iii. 450.
 Αρμοι iv. 21.
 Αρμοςης iii. 448.
 Αρμυών iv. 58.
 Αρρεθή iv. 166, 280.
 Αρρος iv. 316.
 Αρσως iii. 217.
 Αρπαλίζομαι iv. 93.
 Αρτίκας iv. 47.
 Αρτίδες iv. 46.
 Αρταγής iv. 137, 352.
 Αρηνής iii. 358.
 Αρρήσται ibid.
 Αρσπακας iv. 351.
 Αρταμειν iii. 369.
 Αρταμύδι iv. 24.
 Αρτανη iii. 214.
 Αρτιμαζης iv. 318.
 Αρτιμήτας ibid.
 Αρτίπην iii. 235.
 Αρτίσταδαμ iii. 346.
 Αρμετα iv. 257.
 Αρχιλάς iv. 97.
 Αρχίλαν iii. 448.
 Αρχαλλειν iii. 491.
 Ασαντος iv. 100.
 Ασαρδανόν iv. 156, 175.
 Ασιν iv. 31.
 Ασολδιν iii. 263.
 Ασκάλα iii. 341. iv. 240.
 Ασκαρδαμυκτοίς iv. 64.
 Ασκήλες iv. 67.
 Ασκηδή iii. 431.
 Ασποπον iii. 237.
 Ασποφλαυρίζεις iii. 484.
 Ασωμμα iii. 529. iv. 207.
 Ασπάλαδος iii. 323.
 Ασπαλιεύς iii. 448.
 Ασπιρχής iii. 447.

Ασσοι iii. 244.
 Ασρακτόν iii. 238.
 Αστῖος iv. 169.
 Αστέκος iv. 352.
 Αστῖαν iii. 252.
 Αστομος iii. 240.
 Αστροβόλῃδην iv. 174.
 Αστν iv. 169.
 Αστλόν iv. 150.
 Αστυπολῖ iv. 168.
 Ασυρή iii. 492.
 Ασφάνιλις iv. 138, 327.
 Αχαλιδόν iv.
 Ασωδης iv. 352.
 Αταιδα iv. 304.
 Ατάλματα iv. 352.
 Αταλόφρονα iii. 269.
 Ατάρρητον iv. 87.
 Αταρπητος iv. 62.
 Αταύρωτος iv. 102.
 Ατι iv. 183.
 Ατίγκτος iv. 352.
 Ατίκμαρτον iv. 19.
 Ατινής iii. 266.
 Ατίοντα iii. 509.
 Ατεράμνοι iii. 340.
 Ατερίμνα ibid.
 Ατιύκτε iv. 271.
 Ατίξεις iii. 299.
 Ατιμαγίλας iii. 355. iv. 162.
 Ατλας iv. 352.
 Ατμενία iv. 63, 254.
 Ατμενον iv. 63.
 Ατμοσίφρων iii. 315.
 Ατρεπτον iv. 214.
 Ατρυτον iii. 348.
 Ατῖι iv. 284.
 Ατῖς iii. 319.
 Ατλοπτες iii. 400.
 Ατλίξιν iv. 62, 75.
 Αύγασαδαμ iii. 308.
 Αύδέντης iii. 447.
 Αύδη iv. 63.
 Αυδαρντής iv. 269.
 Αύταχοι iii. 274.
 Αύλαξ iv. 57.

I N D E X

Αὐληταὶ iii. 209.
 Αὐλίδα iii. 342.
 Αὐλὸν iii. 553.
 Αὐλῶνις iv. 159.
 Αὐξιδνός iv. 83.
 Αὖξις iv. 84.
 Αὐρεβάτας iv. 352.
 Αὐταγέλοι iii. 398.
 Αὐτερεται iv. 224.
 Αὐτίκα iv. 45.
 Αὐτοδαξ iii. 488.
 Αὐτὸ διίξει iv. 214.
 Αὐτοδικαὶ iii. 450.
 Αὐτοκάβαλα iii. 276.
 Αὐτολήκνυδοι iv. 17, 220.
 Αὐτοπρέμνος iv. 105.
 Αὐτὸς iv. 50.
 Αὖως iii. 307.
 Αφ' ἑξίας iii. 280.
 Αφ' ἡμέρας iii. 477.
 Αφαντοὶ iii. 325.
 Αφάρωτος iii. 499.
 Αφελῆς iv. 116.
 Αφισις iii. 450.
 Αφιστῆς iv. 328.
 Αφιστὸς iii. 442.
 Αφηνιέστερα iii. 479.
 Αφηνιάσαντες iii. 280.
 Αφθα iv. 176.
 Αφιδρυσμα iii. 285, 525.
 Αφίκτορα iv. 112.
 Αφορμή iii. 450.
 Αφοσιώμενος iv. 141.
 Αφοσιώσεται iii. 450.
 Αφροδίσιον iii. 452.
 Αφροδίσια ἄγχα iii. 344.
 Αφύη iii. 452.
 Αφύλλωτον iv. 326.
 Αφυσγετοὶ iv. 75.
 Αχα' ἰεθεῶν iv. 32.
 Αχιος ριφίλη iii. 229.
 Αχιεδός iii. 229.
 Αχιεῖον ἰδὼν iii. 357.
 Αχιεῖον δ' ἐγίλασσε iii. 358.
 Αχιεωὺς iii. 322, 463.
 Αχνηία iv. 87, 201.

Αχθηδνα iii. 483.
 Αχιλλεὸν iv. 119.
 Αχεάδα iv. 65.
 Αχεανὺς iv. 57.
 Αχερισατὺς iv. 289.
 Αχυρμίαι iii. 281.
 Αχυρὸς iv. 123.
 Αχῶρα iv. 191.
 Αχῦς ibid.
 Αψια iii. 329.
 Αψίσι λίου iii. 281.
 Αψυχὸς iv. 244.

B.

Βάγιοι iii. 474.
 Βάθους iii. 503.
 Βαδύγλωσσοι iv. 212, 280.
 Βαίμιναι iii. 550.
 Βαῖδι iv. 107.
 Βαίτη iv. 124.
 Βαῖων iv. 4.
 Βαίς iv. 353.
 Βάκχη iv. 65.
 Βάκχιαδαὶ iv. 354.
 Βάλε iv. 185.
 Βαλῆρα iv. 101.
 Βάλιος iii. 338.
 Βαμβάλεον iii. 297.
 Βαναυσίας iv. 291.
 Βαρκαίοις ὄχοις iii. 241.
 Βαρπύργος iv. 16.
 Βασάντης iii. 381.
 Βασιλεπταν iv. 143.
 Βάσκε iii. 452.
 Βαταλὸς iii. 482.
 Βατηρίαν iv. 44.
 Βατραχίς iv. 116.
 Βάτας ὁ χυῖος iv. 188.
 Βαῦξεν iii. 327.
 Βδύλλεν iv. 110.
 Βίδος iii. 305. iv. 167.
 Βεβαιώσιως iii. 453.
 Βέθλος iv. 187.

EMEND. HESYCH.

Βακχλά iii. 284. iv. 203.
 Βίλα iii. 400.
 Βερωνετών iv. 280.
 Βηματίζει iv. 310.
 Βήσσαι iv. 15.
 Βησίον iii. 450.
 Βίσχυν iii. 400.
 Βίβασσων iv. 297.
 Βιβέλινος iv. 156.
 Βλακύνει iii. 477.
 Βλάστην iv. 51.
 Βλαύτη iv. 232.
 Βλαχρόν iv. 47.
 Βλεπιτίζει iv. 114.
 Βλησυρισμός iv. 354.
 Βλήχων iv. 36.
 Βλισίει iv. 222.
 Βλωδρή iii. 267. iv. 53.
 Βύλος iii. 316.
 Βόσσκον iii. 258.
 Βοσσόων ibid.
 Βορδορωπόν iv. 283.
 Βορειασμοί iv. 307.
 Βορέην iv. 54.
 Βορρῆς iv. 276.
 Βοσκάς iv. 54.
 Βύδρωσις iv. 21. 354.
 Βύδιος iii. 487.
 Βόκιρας iv. 84.
 Βεκολεῖσθαι iii. 257.
 Βάλακα iv. 30. 274.
 Βεπλήξ iii. 246.
 Βεπόρης iii. 314.
 Βεπρήτης iv. 76.
 Βύς ἐπὶ γλώττῃ iv. 158.
 Βάτυπος iv. 25.
 Βουρία iii. 448.
 Βούτης iii. 449.
 Βραδεία iv. 100.
 Βραδευέτω iii. 511.
 Βραδείνει iii. 245.
 Βραχεῖα iii. 284.
 Βεάγχοντος iv. 176.
 Βρακείας iii. 285.
 Βράπιον iv. 68.
 Βραυκαναῖσθαι iv. 75.

Βραχυτελής iv. 354.
 Βρεινδιὰ iv. 136. 281.
 Βρεινδιόν iv. 135. 248.
 Βρεπθαλία iv. 171.
 Βρόχος iv. 44.
 Βροχμώδης. ibid.
 Βρυαλίκται iv. 280.
 Βρύκειν iv. 51.
 Βρύκων iv. 75.
 Βρύλλων iii. 487.
 Βρυτήν iii. 486.
 Βρωμαῖσθαι iv. 43.
 Βρώμη iv. 35.
 Βύζειν iv. 168.
 Βύξην iv. 252.
 Βυσσοδομύνει iii. 477.
 Βυσσόφρων iv. 104.
 Βύστωα iii. 490.
 Βομίνας iii. 497.

Γ.

Γελolicum iii. 473.
 Γαγγάμη iv. 24.
 Γαίτητα iii. 473.
 Γαισός iii. 491.
 Γαλακτοκόμος iii. 551.
 Γαλαλά iii. 510.
 Γαλατμοι iv. 354.
 Γαληφός iii. 452.
 Γαμήλια ibid.
 Γάμεις iii.
 Γαπιεῖν iii. 473.
 Γάπος ibid.
 Γάραβος ibid.
 Γαρχαίρειν ibid.
 Γάτριοι iii. 455.
 Γαστρίσθαι iii. 252.
 Γαῖλοι iii. 218.
 Γαφάτα iv. 145.
 Γόδησιν iv. 279.
 Γεγάκω iii. 364.
 Γεῖσας iii. 452.
 Γεσσαποδίζειν ibid.
 Γίλαν

I N D E X

- Γάλαν iii. 400. 473.
 Γάλην iv. 106.
 Γαλοῖος iii. 534. iv. 29.
 Γάω iii. 309.
 Γαῖηται iii. 451.
 Γαῖσια iii. 524. iv. 277.
 Γαιτιυλλίς iii. 539.
 Γίντα iv. 87. 190.
 Γίντιατη iv. 193.
 Γεραίρι iv. 77.
 Γέγγυρα iv. 246.
 Γέτος iii. 473.
 Γεῦ iv. 192.
 Γεύλοφας iii. 317.
 Γήδης iv. 335.
 Γεωφάνιον iv. 63.
 Γηγιείται iv. 45.
 Γήδνα iv. 83.
 Γηλῦδαγ iii. 473.
 Γήρια iv. 321.
 Γηλίσμος iii. 548. iv. 163.
 Γίσας iv. 203.
 Γλάζι iii. 318.
 Γλαμυρὸν iv. 195.
 Γλήνεια iii. 224.
 Γλῆρεα iv. 250.
 Γράδοι iv. 128.
 Γράφαλλον iii. 360.
 Γραφαλὸς iv. 303.
 Γρόφιον iv. 179.
 Γουβυλαῖν iv. 123.
 Γοῖτος iii. 473.
 Γόμφης iv. 20.
 Γόργονα iii. 533.
 Γογγύρα iii. 500.
 Γενοντων iii. 413.
 Γενῦδαγ ibid.
 Γράμματα iii. 451. iv. 333.
 Γραπλὺς iii. 425.
 Γρασως iii. 560.
 Γραῦς iv. 61. 141.
 Γρηκαμινὸς iii. 420.
 Γρυμπανεῖν iii. 453.
 Γρώνης iv. 55.
 Γύαλα iii. 259.
 Γύαλον κοῖλον ibid.
 Γύλος iii. 236.
 Γυνή iii. 514.
 Γύπας iv. 166.
 Γύργαδον iv. 52.
 Γύρινον iv. 78.
 Γυρίτας iii. 475.
 Γυρτιὺς iv. 303.
 Γυρῶσαι iii. 496.
 Γῶ ibid.
 Γωλοῖο iv. 34.
 Γωπασμὸς iii. 453.
 Δ.
 Δάιρα iii. 453.
 Δᾶερ ibid.
 Δαῖα iii. 527.
 Δαῖαν ibid.
 Δαίκτημίνων iii. 250.
 Δακτυλοδίκτοιο iii. 556. iv. 106.
 Δαλάγγχαν iv. 279.
 Δαμασκόνδουλον iii. 484.
 Δάμεια iii. 523.
 Δανὰ iii. 416.
 Δανῖν iii. 314.
 Δαριῶς iii. 504.
 Δαρὸν iv. 311.
 Δαταίεδαγ iii. 455.
 Δάτις iv. 122.
 Δατὺς iii. 313.
 Δαυχμὸν iv. 36.
 Δέδασθαι iv. 218.
 Δεῖλακρα iv. 237.
 Δεινὸς iv. 191. 254.
 Δεινὸς iii. 455.
 Δειπνῆς iii. 417.
 Δελήτιον iv. 165.
 Δέμας iii. 321.
 Δεινδρίτης iv. 355.
 Δεξαμεναῖ iv. 313.
 Δεξιαῖ iv. 279.
 Δεξιμήλοιο iii. 371.
 Δεόμηνος iv. 355.
 Δερμητὴς iii. 456.
 Δέρριν iii. 495.
 Δισμὰ iii. 426.
 Δισποίνας iii. 482. 520.

EMEND. HESYCH.

Δηδάκι iv. 31.
 Δημιουργός iv. 118.
 Δημός iv. 70.
 Δημοτελή ισρά iii. 455.
 Δηναία iii. 309.
 Διάβαθρα iii. 488.
 Διαβάλλει iii. 504. iv. 110.
 Διάγματα iv. 306.
 Διαδύνει iv. 179.
 Διάιδρον iii. 483.
 Διάίτα iv. 262.
 Διά κενής iii. 288.
 Διακονίς iv. 253.
 Διακριδόν iii. 477.
 Διά κτήσιν iii. 254.
 Διαλέγειν iv. 355.
 Διαλίξεις iii. 455.
 Διαλημμα iii. 319.
 Διαμύμνοι iii. 220.
 Διαξιφίσασθαι iv. 329.
 Διαπεφρυκτά iv. 355.
 Διαπλήσσειν iii. 233.
 Διαπλήσσαντες ibid.
 Διαπρόσειν iv. 196.
 Διαπτύσαι iv. 4.
 Διαξείσαι iv. 270.
 Διασταλακώτισον iii. 435.
 Διασκαδικήσις iv. 109.
 Διασις iii. 217.
 Διασηνύσαι iv. 40.
 Διασφάγες iii. 509.
 Διατρίβειν iii. 545.
 Διατερεσάινοντες iv. 355.
 Διατίβειν iv. 196.
 Διάφορον iii. 277.
 Διαψάλλουσι iv. 59. 129.
 Διαψήφισις iii. 455.
 Διαξύειν iv. 334.
 Διαληφότες iv. 215.
 Δικάνισι iii. 321.
 Δικκίσαντες iv. 227.
 Δίετα iv. 78.
 Διεξοδικώς iv. 288.
 Δισμιλευμένων iii. 490.
 Διςτοιχίζετο iv. 88.
 Δισυδύνεται iv. 216.
 Διψέροντο iii. 283.

Διφθόρε iii. 485.
 Διυχής iv. 327.
 Διηρημον iii. 455.
 Διήρες iii. 515.
 Δίκειν iii. 447.
 Δίκυλδος iii. 349.
 Δίκυλον iii. 492.
 Δίκυρος iii. 370.
 Δίκερα iii. 210. iv. 165.
 Δικρεα iii. 556.
 Δινδύμην iv. 319.
 Διοίκησις iii. 532.
 Διομείς iii. 525.
 Διομήδεος iv. 278.
 Διονυσιοκρησπορύνην iii. 444.
 Διοπιτές iii. 388.
 Διοπιτής iii. 496.
 Διοπιύειν iii. 454.
 Διοργανώσις iv. 282.
 Διός Κόρυδος iv. 128.
 Διοσκώλιον iii. 527.
 Διπλῆς ἄνδρας iv. 6. 132.
 Δίρκης iv. 203.
 Διύποι iii. 437.
 Διφασία iv. 186.
 Δίφραξ iii. 349.
 Δίφρας iii. 400.
 Δήφαι iv. 44.
 Διωλύγιον iv. 139.
 Διωρήσαμεν iv. 95.
 Διωρίει iv. 261.
 Δοίδυξ iv. 37.
 Δολιχέρητοι iv. 25.
 Δόλπαι iv. 356.
 Δομείς iii. 211.
 Δόμη iv. 35.
 Δοξαίει iii. 551.
 Δόρπια iii. 499.
 Δορύμμιον iv. 69. 197.
 Δορυφόρος iii. 264.
 Δούλιον ἡμας iv. 195.
 Δόχμια iv. 38.
 Δόχμαλόφοι iv. 91.
 Δραϊόν iv. 86.
 Δρεσμοσύνη iii. 416.
 Δρία τόποι iii. 227.
 Δρίτη iv. 83.

Δρόσες

INDEX

Δρόσος iv. 100.
 Δρύοχοι iii. 418.
 Δρύς iv. 49.
 Δύη iv. 24.
 Δυσαίος iii. 272.
 Δυσαλγής iii. 271.
 Δυσάλειος iii. 273.
 Δυσαμβίρος iii. 269.
 Δυσγάργαλος iv. 161.
 Δυσδητίας iv. 53.
 Δυσίξοισον iii. 290.
 Δύσκημον iv. 105.
 Δύσλοφον iv. 95.
 Δυσπαίπαλον iii. 428.
 Δυσπαλῆς iii. 375.
 Δυστίμαρτον iii. 239.
 Δυστόπασος iii. 381.
 Δυσωπειῖσαι iv. 261.
 Δωία iv. 245.
 Δωλίπυτος iv. 249.
 Δῶρα iv. 222.
 Δῶρον iv. 45.
 Δωρυαλλῆς iii. 529.

E.

Εαρ iv. 24.
 Εασις iv. 31.
 Εβιώσας iii. 412.
 Εβλω iii. 305.
 Εγγυον iv. 27.
 Εγκαδῆτος iii. 376.
 Εγκαρτα iii. 562.
 Εγκίφαλος iii. 553.
 Εγκομβώδης iv. 183.
 Εγκυράδης iii. 544.
 Εγμα iv. 338.
 Εγνῶδης iv. 337.
 Εγχευσα iii. 342.
 Εγχεῖς iv. 222.
 Εγχευτῆς iv. 120.
 Εδαῶν iv. 63.
 Εδος iv. 34.
 Εδρα iv. 31.
 Εδράκτις iv. 30.
 Εδυσιζα iii. 534.

Εδύλια iii. 454.
 Εικοσάρσιο iv. 32.
 Εῆος iv. 280.
 Εδελοκάκων iii. 503.
 Εθελαντήρας iii. 402.
 Εθελαντής ibid.
 Εθίμωσεν iv. 160.
 Εθῆ iii. 393.
 Εθρίγγωσεν iii. 389.
 Εθρῖσεν iii. 545.
 Εἶδατι iii. 244.
 Εικηλᾶς iv. 203.
 Ειληθεῖν iv. 217.
 Εἶρε iv. 148.
 Εἶρεον iii. 408.
 Εἰς κάλλος iv. 21.
 Εισδύσειν iii. 559.
 Εἰσκαμασεν iv. 156.
 Εισέφρικεν iv. 258.
 Εἰς κάλλος iv. 21. 294.
 Εισφρῆναι iii. 480.
 Εκασίρω iii. 348.
 Εκβολή iv. 213. 251. 345.
 Εκδαιτηθῆναι iv. 15. 194.
 Εκδῆεν iii. 456.
 Εκῆτι iv. 138.
 Εκδιᾶσαι iii. 318.
 Εκδῆσις iii. 531.
 Εκδύομαι iii. 504.
 Εκκαπηλεύειν iv. 211. 6.
 Εκκαχέσαι iii. 289.
 Εκκομοδύνειν iii. 387.
 Εκκοχύνειν iii. 293.
 Εκκοῦν iii. 382.
 Εκκῆει iv. 215.
 Εκλεάδων iii. 320.
 Εκλύτος iv. 257.
 Εκλύτρωσον iii. 431.
 Εκμαγνῶδης iv. 53.
 Εκνύσας iii. 364.
 Εκόμησεν iii. 237.
 Εκπαῖλον iv. 101.
 Εκπάλαιος iv. 103.
 Εκπαδος iii. 329.
 Εκπεριωσίας iii. 456.
 Εκπνηῖται iii. 527.
 Εκπύττω iv. 228.

Εκτεθῆναι

EMEND. HESYCH.

Εκτεθλισμένοι iv. 189.

Εκτίσει iii. 54.

Εκτίσει iv. 8.

Ελαστόν iv. 133.

Ελασίεροντα iv. 139.

Ελασκιν iv. 134.

Ελατήρ iv. 119.

Ελατήριον iv. 293.

Ελαίνει iv. 221.

Ελαίνωσιν iv. 187. 221.

Ελαφρά iv. 181.

Ελαία iv. 242.

Ελαύνει iii. 223.

Ελαίσφαμος iv. 36.

Ελεοι iii. 474.

Ελίφαντα iv. 184.

Ελικώνια iii. 458.

Ελινύει iii. 328.

Ελμακίνη iv. 47.

Ελξίνη iv. 70.

Ελπι iii. 405.

Ελutra iii. 502.

Ελόγειν iii. 458.

Εμβάδυνες iii. 291.

Εμβατεύσας iv. 248.

Εμβαφίω iii. 500.

Εμβόλιος iv. 268.

Εμβόλην iii. 371.

Εμβόριον iv. 147.

Εμβυλλάει ibid.

Εμεν iii. 370.

Εμμα iv. 294.

Εμματίται iv. 78.

Εμματίων iv. 59.

Εμμέμυκε iii. 425.

Εμμεται iv. 10.

Εμπαίον iv. 100.

Εμπαις iv. 322.

Εμπαλέξω iii. 507.

Εμπέραμον iii. 298.

Εμπειφυσία iv. 225.

Εμπληγδην iii. 421.

Εμπλην iv. 41.

Εμπρος iv. 138.

Εμπρεον iv. 21.

Εμπυός iv. 292.

Εμπύρευμα iv. 259.

Εμφάσιως iii. 278.

Εμφιλοχωρεῖ iii. 293.

Εμφυλον iv. 17.

Εναδλίει iv. 164. 265.

Εναρκῖ iv. 278.

Εναρος iv. 134.

Εναυλοι iii. 248.

Εναυλον iii. 251.

Εναυλος iii. 272.

Εναύσαδιαι iv. 146.

Εν βελη iii. 438.

Ενδατέμιμος iv. 98.

Ενδαρδυία iv. 356.

Ενδελιχισμός iv. 260.

Ενδ' επισιν iii. 384.

Ενδαιντα iv. 133.

Ενδόσμοι iii. 290. 384.

Ενδρομίδης iii. 303.

Ενδρομήσατο iii. 339.

Ενείδου iii. 529.

Ενεκολαβησι iv. 115.

Ενέηπται iii. 248.

Ενέπασσιν iii. 459.

Εντέλιξεν iii. 357.

Εντήλατον iii. 414.

Ενδυμήσιον iii. 500.

Ενῆλαι iv. 278.

Ενέδιος iv. 16. 280.

Εν ὅπῃ iii. 215.

Ενσασίς iv. 282.

Ενσάτης iii. 233.

Εντεδρίωνεν iv. 157.

Εντελομίσυς iv. 142.

Εντερονα iv. 122.

Εντεταται iv. 209.

Εντιτόν iv. 104.

Εντομα iii. 497.

Εντραγῖν iv. 109.

Εντυπὰς iii. 263.

Εν τῷ iv. 356.

Ενωσις iv. 172.

Ενώπια iv. 33.

Εξ αἰελοπότης iii. 386.

Εξαμελίβει iii. 382.

Εξαλλα iv. 84.

Εξαμελίσκοντα iii. 386.

Εξαράζαντες iii. 458.

L 1

Εξαράζαντα

I N D E X

Ἐξαρίσασθαι *ibid.*
 Ἐξάρηξαι *ibid.*
 Ἐξαυτῆς *iv.* 256.
 Ἐξεδρον *iii.* 276. *iv.* 125.
 Ἐξελθεῖν *iv.* 204.
 Ἐξ ἡμέτρει *iv.* 209.
 Ἐξετισμέναι *ibid.*
 Ἐξ ἐπιδρομῆς *iv.* 292.
 Ἐξιότης *iii.* 423.
 Ἐξημοῦς *iii.* 266.
 Ἐξ ὁρίε *iv.* 7. 145.
 Ἐξέλης *iii.* 458.
 Ἐξωπῖον *iii.* 398.
 Ἐπαγωγή *iv.* 356.
 Ἐπαιον *iii.* 284.
 Ἐπαιή *iii.* 495.
 Ἐπαῖνος *ibid.*
 Ἐπαῖτος *iii.* 505.
 Ἐπαλαστήσασα *iii.* 407.
 Ἐπαλλάξαντες *iv.* 185.
 Ἐπαρησάμεθα *iii.* 511.
 Ἐπ' ἀντολαῖς *iv.* 356.
 Ἐπάρερος *iv.* 342.
 Ἐπαυτοφάδες *iv.* 9.
 Ἐπεί χ' ἔωμεν πολέμοιο *iv.* 181.
 Ἐπειὸς *iv.* 126.
 Ἐπειληκίον *iii.* 320.
 Ἐπεισι *iii.* 458.
 Ἐπίσσηδον *iv.* 259.
 Ἐπίχραον *iii.* 405.
 Ἐπηβολή *ibid.*
 Ἐπηκεινίδες *iv.* 208.
 Ἐπηλπίζον *iii.* 368.
 Ἐπηλύγαιον *iv.* 343.
 Ἐπηλυγίζοντα *iv.* 144. 252.
 Ἐπηλυσία *iii.* 429.
 Ἐπ' ἡματι *iii.* 402.
 Ἐπημίει *iv.* 19.
 Ἐπήρατε *iii.* 514.
 Ἐπήτρεμα *iii.* 272.
 Ἐπήτρεμοι *iii.* 271.
 Ἐπιανή *iv.* 102.
 Ἐπιβάτης *iii.* 458.
 Ἐπιβλής *iii.* 457.
 Ἐπιβρύζει *iii.* 474.
 Ἐπιβωμίζοντι *iv.* 265.

Ἐπίγαμος *iv.* 309.
 Ἐπιγλωσσῶ *iv.* 94.
 Ἐπιδαψιλευόμενος *iv.* 143.
 Ἐπιεικτὰ *iii.* 465.
 Ἐπιεργαζόν *iii.* 265.
 Ἐπικαίρος *iv.* 27.
 Ἐπικάρηπον *iv.* 261.
 Ἐπικεφαλῇ *iii.* 311.
 Ἐπικηρα *iii.* 427.
 Ἐπικτιτοῖς *iii.* 286.
 Ἐπίλωμος *iv.* 309.
 Ἐπιψημοποιή *iii.* 427.
 Ἐπιπλύνειν *iii.* 540.
 Ἐπιβόλις *iii.* 212.
 Ἐπιμαίεσθαι *iii.* 260.
 Ἐπίμαχον *iii.* 506.
 Ἐπίμιστα *iii.* 447.
 Ἐπινύωτα *iii.* 289.
 Ἐπινύσκεν *iii.* 302.
 Ἐπιξιππον *iv.* 104.
 Ἐπὶ ξυρῶ *iii.* 350.
 Ἐπίπασα *iv.* 109.
 Ἐπιπλα *iii.* 454. *iv.* 213.
 Ἐπιπνύων *iv.* 293.
 Ἐπιπόλαιον *iii.* 493.
 Ἐπιπρήτην *iv.* 251.
 Ἐπιπροδιῖ *iii.* 411.
 Ἐπὶρρηται *iv.* 220.
 Ἐπὶρρητος *iv.* 180. 220.
 Ἐπὶρροδητα *iii.* 216.
 Ἐπὶρροδος *iii.* 335.
 Ἐπὶρροίζειν *iii.* 268.
 Ἐπιρῶψια *iv.* 287.
 Ἐπισειον *iii.* 484. *iv.* 282.
 Ἐπισιτισμὸν *iii.* 313.
 Ἐπισκοπή *iv.* 148.
 Ἐπισκητιον *iii.* 478.
 Ἐπισομίζων *iii.* 362. *iv.* 113.
 Ἐπισρεφαί *iv.* 98.
 Ἐπιτάδιος *iv.* 169.
 Ἐπιτάρροδος *iii.* 261.
 Ἐπίταυρον *iv.* 319.
 Ἐπιτέτατο *iv.* 169.
 Ἐπιτήδειος *iv.* 215.
 Ἐπίτονος *iii.* 417.
 Ἐπίτροπος *iv.* 290.

Ἐπίφωτος

EMEND. HESYCH.

Ἐπίφοτος iv. 356.
 Ἐπίφορος iii. 321. iv. 103.
 Ἐπίχαλκος iv. 238.
 Ἐπίχαρμα iv. 149.
 Ἐπιχλῆς iv. 119.
 Ἐπίτευ iv. 255.
 Ἐπερίσας iii. 388.
 Ἐπυσιν iv. 136.
 Ἐπυκῶς iii. 244.
 Ἐπύδιτο iv. 281.
 Ἐπωπᾶ iv. 107.
 Ἐπωπίδες iii. 388.
 Ἐπωρύετο iv. 357.
 Ἐράδεται iii. 421.
 Ἐρασιχρήματος iv. 10.
 Ἐργατη iv. 342.
 Ἐργαται iii. 481.
 Ἐρεδιτα iv. 189.
 Ἐρεται iv. 30.
 Ἐρημα iv. 135.
 Ἐρημη ibid.
 Ἐρίδων ibid.
 Ἐρίρες iv. 136.
 Ἐρίθαι iv. 357.
 Ἐρικύματος iii. 223.
 Ἐρινὺς iv. 272.
 Ἐρινος iv. 130.
 Ἐρίψ iv. 135.
 Ἐρίψαι iv. 136.
 Ἐριωπιζόμεν iii. 496.
 Ἐριώπιδος ibid.
 Ἐριμῆς iii. 414.
 Ἐροτή iv. 186.
 Ἐρπύζει iii. 263.
 Ἐρπύγαι iii. 353.
 Ἐρρησαι iii. 515.
 Ἐρρωπιζόμεν iii. 383. 448.
 Ἐρυσίθη iv. 31.
 Ἐρώδιος iv. 49.
 Ἐρωτῶσιν iii. 349.
 Ἐσκληρότα iv. 55.
 Ἐσμός iv. 156.
 Ἐσπερος iii. 210.
 Ἐσπευκορίζομεν iv. 275. 357.
 Ἐσσήνιοι iii. 536.
 Ἐσχάρα iii. 457.
 Ἐχάρα iv. 117.

Ἐτίπαλτο iv. 122.
 Ἐτιρακλία iii. 422.
 Ἐτιρήμνοι iii. 415.
 Ἐτερον iv. 266. 298.
 Ἐτίταιν iii. 256.
 Ἐττος iv. 108.
 Ἐύα iv. 126.
 Ἐύαγος iv. 99. 163.
 Ἐυαγγαλιος iii. 279. iv. 10.
 Ἐυαγωγος iii. 246.
 Ἐυαλδή iii. 276.
 Ἐυαρίστον iv. 7.
 Ἐυάρτος ibid.
 Ἐυαδενεῖν iii. 551.
 Ἐυ εἰρηκότι iii. 509.
 Ἐυεσός iii. 431.
 Ἐυδίσλον iii. 404.
 Ἐυδίαον iv. 207.
 Ἐύδον iv. 258.
 Ἐυδρως iii. 343.
 Ἐυεκτὺς iv. 7.
 Ἐυκτιῶς iii. 523.
 Ἐυ εἰω iv. 91.
 Ἐυήκοος iv. 263.
 Ἐυηκῶν iv. 215. 270.
 Ἐυήμιον iii. 459.
 Ἐυδηρῶν iii. 464.
 Ἐυθύμει iii. 56.
 Ἐυδυντηρία iii. 387.
 Ἐυδυρρήμος iv. 188.
 Ἐυίλατον iv. 12.
 Ἐυκίατον iii. 549.
 Ἐυκρας iii. 431.
 Ἐυκτιῶς iii. 239. 523.
 Ἐυκτορ iii. 339.
 Ἐυλάτοι iv. 189.
 Ἐύληρα iii. 268.
 Ἐυμαρενα iii. 503.
 Ἐυμοσος iv. 175.
 Ἐυμολα iii. 551.
 Ἐυνιδαι iii. 459.
 Ἐυνήτης iii. 370.
 Ἐύνεχος iv. 330.
 Ἐυολον iv. 357.
 Ἐυοχδεῖν iii. 496.
 Ἐυπαλιν iii. 334.
 Ἐυπαρίδρον iii. 378.

I N D E X

Ευριζών iv. 192.
 Ευρισκομενος iii. 223.
 Ευρίπιος iv. 189.
 Ευριπτος iii. 551.
 Ευρος iii. 406.
 Ευρυδάτης iii. 457.
 Ευρυκλής iii. 519.
 Ευρυκόρας iii. 534.
 Ευρύτιν iv. 4. 192.
 Ευρυν iv. 314.
 Ευρυν iii. 282.
 Ευτρα iv. 80.
 Ευτυκάζον iii. 357.
 Ευφάμακος iv. 171.
 Ευφορῶν iv. 317.
 Ευχέρεια iv. 267.
 Ευψυχος iv. 276.
 Ευωδάη iii. 505.
 Εφαμιλλον iii. 403.
 Εφ' ίαυτε iv. 221.
 Εφιδρίστων iii. 529.
 Εφισει iii. 289.
 Εφίστιον iii. 362.
 Εφισίς iii. 219.
 Εφηβίαν iv. 274.
 Εφήλιδες iv. 42.
 Εφημερον iv. 76. 292.
 Εφημίαι iv. 102.
 Εφίλλαν iv. 123.
 Εφιγορευ iv. 5.
 Εφολκα iv. 15.
 Εφολκειον iii. 418.
 Εφαλκίδα iii. 378.
 Εφορος iv. 357.
 Εφυρον iv. 160.
 Εχαράξαν iv. 304.
 Εχισ iii. 465.
 Εχίτη iv. 57.
 Εχδοδοπός iv. 30.
 Εχίνοι iv. 81.
 Εχλεαδον iii. 320.
 Εφαλάσστα iv. 90.
 Εψιάτιμον iv. 357.
 Εωλον iii. 221. iv. 222.
 Εωμῶ iv. 181.
 Εωρίζεται iii. 531.

Z.

Ζαῆν iii. 252.
 Ζαῖκλον iv. 252.
 Ζάκτι iii. 545.
 Ζᾶν iii. 290.
 Ζαῖτες iv. 357.
 Ζαῖρα iii. 507.
 Ζειροφόρος iv. 173.
 Ζ' ενυται iii. 414.
 Ζυγομαχίῶν iii. 550.
 Ζυγόδρισον iii. 512.
 Ζυμίνης iv. 182.
 Ζωγρήσται iii. 556.
 Ζῶγρος iv. 58.
 Ζωδαλμίον iii. 394.
 Ζωμεύματα iii. 341. iv. 114.
 Ζωμηνυσίον iii. 337.
 Ζωτικός iv. 174. 249.

H.

Ηβη iii. 325.
 Ηβητήρια iii. 531.
 Ηγῆ iii. 267.
 Ηγηλάζει iii. 497.
 Ηγυᾶτο iv. 205. 269.
 Ηδοπαδεῖ iii. 471.
 Ηδρα iv. 281.
 Ηδλίωμα iv. 320.
 Ηδολόγος iv. 265.
 Ηξεν iii. 392.
 Ηιον iii. 553.
 Ηκάλειον iv. 171.
 Ηλατιῶν iii. 336.
 Ηλέκτρων iii. 430.
 Ηλίστατος iii. 246.
 Ηλιγνός iii. 220.
 Ηλοι iv. 40.
 Ηματα πάντα iv. 210.
 Ημερα iii. 524.
 Ημερῶν iv. 33.
 Ημῆν iii. 236.
 Ημιδία iii. 296.

Ημικαλλίος

EMEND. HESYCH,

Ημικάλιον iv. 293.
 Ημίκρανα iv. 309.
 Ημιτιβίον iii. 307.
 Ημοσύη iii. 560.
 Ημωδία iii. 511.
 Ηνύφαι iv. 81.
 Ηπανία iv. 184.
 Ηπάρχυρον iv. 173.
 Ηρα iii. 557.
 Ηρξάτο iv. 304.
 Ηρώχια iv. 357.
 Ηρσαν iii. 501.
 Ηρυγγιον iv. 56.
 Ηρωαι iii. 475.
 Ηρωησάσιν iii. 349.
 Ηρωῶν iv. 171.
 Ηταςιν iv. 336.
 Η ταχα iii. 262. 488.
 Ητριον iv. 74. 251.
 Ηχίωος iii. 321.

Θ.

Θαιρός iii. 250.
 Θάλλιχα iv. 230.
 Θάλλον iv. 216. 296.
 Θαλίω iii. 420.
 Θαλυσσαι iii. 345.
 Θαμνός iii. 350. 554.
 Θαυατῶν iv. 142.
 Θαυεύς iv. 197.
 Θασια iv. 111.
 Θαυρεύδαι iii. 300.
 Θαυμανιόντες iv. 279.
 Θαύματα iv. 310.
 Θάψινοι iv. 215.
 Θεῖον iv. 149.
 Θεῖος iii. 343.
 Θελεμόν iv. 113.
 Θεμεῖδα iii. 229.
 Θεμιστέον iii. 365.
 Θένας iii. 379.
 Θεοίονα iii. 460.
 Θεοκόλος iii. 282.
 Θεοκλύτῃσαι iii. 281.
 Θεοπτίαν iv. 358.

Θεορρύτας iv. 88.
 Θεοκύνη iii. 282.
 Θεωδοσι iii. 243.
 Θέριτον iii. 266.
 Θέρμα iv. 358.
 Θερμασῆδεν iii. 538.
 Θερμαῖ iii. 518.
 Θείσπαλαι iv. 206.
 Θέτη iii. 460.
 Θευμορία iii. 535.
 Θήκαι iii. 554. iv. 99.
 Θηλαμῶν iv. 128.
 Θηλα iii. 552.
 Θηλοπίδα iii. 401.
 Θηλύφον iv. 18.
 Θηλω iii. 552.
 Θηρι iv. 200.
 Θηρολέξης iii. 532.
 Θηρολέτης ibid.
 Θήσει iii. 301.
 Θητόν iv. 358.
 Θητιδία iii. 285.
 Θολία iii. 348.
 Θολκάζει iii. 396.
 Θωόν iii. 336.
 Θωρυκός iii. 238.
 Θωρη iv. 281.
 Θραυνύται iv. 115.
 Θρασος iv. 275.
 Θραυνογραφος iv. 358.
 Θρίπτα iii. 271.
 Θρετον iv. 100.
 Θριάζειν iv. 186.
 Θριαλλίς iii. 343.
 Θρίαμβος iii. 560.
 Θρυγγός iii. 510. iv. 104.
 Θρησαι iii. 545.
 Θρηλθαι iv. 358.
 Θρηαξ iii. 339. iv. 37.
 Θρηπῆδον iii. 462.
 Θρίω iii. 534.
 Θροῖ iii. 291.
 Θρόμβοι iii. 375.
 Θρόνα iii. 536.
 Θρύγανα iv. 128.
 Θρυπτεται iv. 319.
 Θύεται iii. 330.

I N D E X

Θυμὴν iii. 250.
 Θυλὸν iii. 329.
 Θυόσκην iv. 103.
 Θυοσκόος iv. 102.
 Θυραῖος iii. 512.
 Θύφαι iv. 172.
 Θωή iii. 403.
 Θωυρον iv. 36.
 Θωμῆς iv. 41.
 Θώνται iii. 296.
 Θώραξ iv. 94.
 Θωρήκος iii. 376.
 Θωρίξ iv. 60.
 Θώχθεις iii. 297.

I.

Ιάκχα iii. 521.
 Ιαλασι iv. 283.
 Ιαλιμοι iii. 292.
 Ιαπίτος iii. 489.
 Ιασιν iv. 258.
 Ιευδῆνας iv. 139.
 Ιγδη iii. 518.
 Ιγδην iv. 182.
 Ιγυῶ iii. 555.
 Ιγυει καὶ ιγυη ibid.
 Ιδας iv. 64.
 Ιδαῖν iii. 555.
 Ιδιοσυγάτως iv. 300.
 Ιδιώτας iii. 529.
 Ιερά iii. 259. 483.
 Ιεράς iv. 331.
 Ιερολὰς iii. 461.
 Ιερδα iv. 483.
 Ιερεῖς iv. 158. 304.
 Ιεφάλλοι iii. 462.
 Ιενύται iv. 278.
 Ιενυμένως iv. 170.
 Ιεταρ iv. 103.
 Ιιλον iii. 243.
 Ιηοι iv. 188.
 Ιλίας iv. 175.
 Ιλωπητιῦν iv. 114.
 Ιλίη iii. 515. 516.
 Ιλυσπῆδαγ iii. 399.

Ιηθεῖσα iv. 275.
 Ινις iii. 318.
 Ιξίς iii. 268.
 Ιοντα iv. 183.
 Ιυλοι iv. 23.
 Ιπνια iv. 124.
 Ιπνος iv. 34.
 Ιπυς iii. 365.
 Ιππαδα iv. 170.
 Ιππειος iii. 462.
 Ιπποδορόχημη iv. 325.
 Ιπποκαμπας iv. 341.
 Ιπποτακτικά iv. 296.
 Ιππῦμι iii. 562.
 Ιπτης iii. 503. iv. 111.
 Ιρις iv. 330.
 Ιρις iv. 175.
 Ιρμος iv. 331.
 Ιρος iv. 74.
 Ισα iv. 248.
 Ισάμοι iii. 419.
 Ισις iii. 293.
 Ισμα iv. 129.
 Ισοδότης iii. 221.
 Ισοπαλις iii. 323. iv. 268.
 Ισοπαλις iii. 323.
 Ισοστάσιος iii. 387.
 Ιστοτελία iii. 461.
 Ιχάναα iii. 243. 517.
 Ιχνοφώνος iv. 282.
 Ιταίη iii. 353.
 Ιτης iii. 290.
 Ιτρια iii. 432.
 Ιφια iii. 560.
 Ιχνημη iii. 430.

K.

Κάβαροι iv. 204.
 Κάβασι iii. 385.
 Καδδραδέτην iii. 435.
 Καδαγίζω iii. 214. 234.
 Καδάπαξ iv. 145.
 Κάδαγμα iii. 460.
 Καδιλας ibid.
 Καδιγοι iv. 191.

EMEND. HESYCH.

Κάδμος iv. 24.
 Καδυλομανήτων iv. 314.
 Καδυφαιων iv. 197.
 Καδυφηνάμη iv. 263.
 Καδυσίωσι iii. 467. iv. 260. 346.
 Κακασαγ iv. 333.
 Κακη iii. 498.
 Καινοτόμην iii. 498.
 Καιρα iv. 253.
 Καιροσίων iii. 401.
 Καιροτιρον iv. 139.
 Καίρῳ iv. 334.
 Κακά iv. 285.
 Κακάβα iv. 298.
 Κάκη iii. 492. iv. 285.
 Κακηδείας iv. 42.
 Κακηπιδίας ibid.
 Κακίδης iv. 338.
 Κακον iv. 179.
 Κακορας iii. 457.
 Κακοῦροει iii. 369.
 Κακτός iii. 342.
 Κάλαβρος iii. 378.
 Κάλαβρων iii. 325.
 Καλαδηφόροι iii. 559.
 Καλαμα iv. 28.
 Καλια iv. 23.
 Καλιος iv. 127.
 Κάλλαι iii. 554.
 Καλλαιοι iii. 558. iv. 116. 282.
 Καλλιγενειαν iii. 538.
 Καλλίπετρον iv. 98.
 Καλλονή iii. 379.
 Κάλοι iv. 19.
 Κάλχη iv. 51.
 Κάλων iv. 18. 153.
 Καμασίνης iv. 330.
 Καμβριζοντα iii. 408.
 Κάμμορι iii. 406. iv. 60.
 Καμνη iii. 226.
 Καμπειος ὄρεμος iv. 123.
 Κάνατρον iv. 210.
 Καναχιδά iii. 385.
 Καταχίζεν iii. 341.
 Κανίη iv. 66.

Καυδάρις iv. 59.
 Κανδαροι iv. 20.
 Κανδος iv. 79.
 Κάπιτος iii. 228.
 Καππας iv. 120.
 Κάπτει iii. 555.
 Κάπτοντες ibid.
 Καπυρός iii. 313.
 Καρβανος iv. 102.
 Καρβατιη iii. 441.
 Καρδαμύσι iv. 8.
 Καρδιελκίαι iv. 73.
 Καρδιωτίην iv. 131.
 Καρδοπιον iv. 70. 123.
 Καρκακα iv. 133.
 Καρταλον iv. 160. 299.
 Καρυκκειαις iv. 113.
 Κασαλβας iii. 546. iv. 114.
 Κάσας iv. 315.
 Κάσανα iv. 76. 306.
 Κατρονύσα iii. 416.
 Κασωρις iii. 275.
 Κάτ' iv. 260.
 Κατὰ βῆς iv. 173.
 Καταβωσομένης iii. 504.
 Καταγραφτος iii. 246.
 Καταδιελεδαι iv. 339.
 Καταξίνασθε iii. 415. iv. 338.
 Κατάκαρπος iv. 340.
 Κατακαχρύσω iii. 287.
 Κατακεχρηδαι iii. 311.
 Κατακεχηρημη iii. 310.
 Καταλευσαι iv. 8.
 Καταλοφάδια iii. 413.
 Καταλιῦσαι iv. 8. 260.
 Κατάνταγ iii. 405.
 Καταντήσιον iii. 421.
 Καταξάνη iii. 384.
 Καταποπολτωμένα iii. 541.
 Καταπροίξεις iii. 513. 502.
 Καταρδην iv. 121.
 Καταροίζομαι iv. 331.
 Κατασπιδάων iv. 301.
 Κατατοχήν iii. 286.
 Κατατόμα iii. 247. 493.

Κατατιχίη

INDEX

- Κατατυχίη iv. 186.
 Καταφατεμένη iv. 105.
 Καταχρίσω iii. 287.
 Καταχύραν iii. 222.
 Καταψήχων iv. 81.
 Κατέδαρξιν iii. 332.
 Κατεύπων iii. 476.
 Κατιδασαγ iii. 217.
 Κατίζαντι ibid.
 Κατερίζε iii. 530.
 Κατεριχτα ibid.
 Κατερίνωμένοις iii. 527. iv. 111.
 Κατισκρημμένης iii. 482.
 Κατιυμίνυθιν iv. 302.
 Κατημαξευμένα iv. 166. 287.
 Κατήρη iii. 382.
 Κατηστυνώς iii. 539.
 Κατηφορις iii. 249.
 Κατιλλόπτω iii. 433.
 Κατιδυσκνις iv. 29.
 Κατίωται iv. 340.
 Κατοιόβμος iv. 270.
 Κατοργών iv. 281.
 Κατ'ιν iii. 543. iv. 114.
 Κατωπίσσαι iii. 254.
 Καυκόν iii. 317.
 Καυλιον iv. 26.
 Καυλος iii. 544.
 Κάυιος iv. 307.
 Καυσις iv. 125.
 Καϊχνάξει iii. 266.
 Καχλαξίς iii. 327. iv. 89.
 Καχληκός iv. 212.
 Καχληκός iii. 327.
 Καχρυδιών iii. 287. iv. 67.
 Καψαμνος iii. 555.
 Κεδραντής iii. 366.
 Κείαντο iv. 322.
 Κεινόν iv. 305.
 Κειρεί iii. 399.
 Κεκαφνητα iv. 26.
 Κεκληδισαγ iv. 333.
 Κεκιλιωδαγ iii. 471.
 Κεκόκει iv. 204.
 Κεκόσκακεν iv. 336.
 Κεκενταγ iv. 344.
 Κεκοπιδας iii. 328. 467.
 Κεκοπιλος iv. 78.
 Κελαρυξιν iv. 325.
 Κελεθ iii. 559.
 Κελοιστας iii. 461. iv. 167.
 Κελημοσύταις iii. 497.
 Κεμαντά iv. 332.
 Κετριαδαι iii. 281.
 Κετρίναι iv. 307.
 Κέπφος iv. 126.
 Κέρκ αγγλν iv. 229.
 Κεράμβυξ iv. 168.
 Κέρμος iii. 211. iv. 204. 266.
 Κέρως iv. 328.
 Κερσόβλα iv. 241.
 Κερσος iv. 84.
 Κερδαλίοφρων iv. 172.
 Κερδν iv. 7.
 Κερωντισσας iii. 466.
 Κερκόπων iii. 467. iv. 276.
 Κερκωφ iii. 466.
 Κερνοφόρος iv. 64.
 Κεροπλάτης iv. 329.
 Κερχνημασι iii. 398.
 Κεσκαιτο iii. 483.
 Κετρίεις iii. 467.
 Κετρίαι iv. 239.
 Κίφαλα iv. 276.
 Κιχαραγγίμος iii. 508.
 Κιων iii. 402.
 Κηδυνν iv. 189.
 Κηκάδι iv. 62.
 Κηκίς iv. 101.
 Κημος iii. 472. iv. 117.
 Κησος iii. 343.
 Κερισσιφορτες iv. 270.
 Κηριωδαι iii. 283.
 Κηρυκες iii. 467.
 Κήρυλος ibid.
 Κητιον iv. 154.
 Κιδαριον iv. 177.
 Κιμβία iv. 147.
 Κιμμεριοι iv. 172.
 Κινωδευματα iv. 304.
 Κινωδρως iii. 374.
 Κινωδοιον iii. 320.
 Κινωιδος iii. 374.
 Κινωδαι iv. 88.

EMEND. HESYCH.

Κιθάλης iv. 313.
 Κιονιδῆ iv. 39.
 Κισσός iv. 185.
 Κισσηρίς iii. 490.
 Κίψι iv. 155.
 Κχλησκεισ iii. 265.
 Κιχωριῆ iv. 177.
 Κλᾶν iv. 336.
 Κλαστήριον iv. 110.
 Κλειμάζειν iii. 462.
 Κλίσσις iii. 393.
 Κλέος iv. 150. 273.
 Κληδὴ iv. 131.
 Κλητῆρες iv. 98.
 Κλινῆς iii. 557.
 Κλινοπτεῖς iii. 481.
 Κλισίς iv. 222.
 Κλυταῖ iv. 277.
 Κλώδι iv. 79.
 Κλωζειν iii. 456.
 Κλακτὸς iii. 321.
 Κνᾶσαι iii. 347.
 Κνᾶφοι iv. 307.
 Κνῆ iii. 451.
 Κνηκίς iv. 333.
 Κνητός iv. 196. 217. 311.
 Κνηκίς iii. 451.
 Κνίδαι iii. 330.
 Κνίσσαι iii. 372.
 Κνιστολιχίς iv. 311.
 Κνώδαλα iii. 353. iv. 56.
 Κνώλεμος iv. 119. 330.
 Κνῶσαι iii. 525.
 Κνώβαλος iv. 115.
 Κογχον iii. 387.
 Κοδομεύς ibid.
 Κοδοί iii. 519.
 Κοιτῆ iii. 278. 479.
 Κοίτις iv. 166.
 Κόκκος iv. 319.
 Κόλατρον iv. 150.
 Κολάζειν iii. 211. iv. 298.
 Κολυτῖδς iv. 218.
 Κόμαι iv. 171. 206.
 Κόμβωμα iii. 545.
 Κομβώσασθαι iii. 542.
 Κόμης iv. 206.

Κομμάτεια iv. 286.
 Κομπαλίκευσσι iii. 517.
 Κόνδν iv. 278.
 Κονίσσαλος iv. 141.
 Κονίσσαλοι iv. 203.
 Κονίποδες iv. 327.
 Κοπίῳ iv. 112.
 Κοπανον iv. 105.
 Κοπίαι iv. 125.
 Κόπις iv. 54.
 Κοπίης iii. 314.
 Κόπις iv. 257.
 Κοπτεῖ iii. 222.
 Κορεν iv. 171.
 Κορδῆλαι iv. 157.
 Κόρμος iv. 120.
 Κορνος iv. 173.
 Κορσωτήριον iv. 308.
 Κορυδαλλος iii. 483. iv. 168.
 Κορύνη iv. 69.
 Κορυφῆ iv. 227.
 Κοσσυματίος iv. 108.
 Κοσμη iii. 534.
 Κοτυληδών iii. 395. iv. 22.
 Κοτυληγευτον iv. 71.
 Κοτυττω iv. 140.
 Κέριον iv. 171. 233.
 Κερίξ iii. 269. iv. 132.
 Κοχλῆαι iii. 543.
 Κόφισα iv. 321.
 Κραδῆς iv. 324.
 Κραῖρα iv. 25.
 Κραῖναι iv. 260.
 Κρανῆς iii. 508.
 Κρανῆς ibid.
 Κρανιον iii. 296.
 Κραντήρις iv. 51.
 Κράς iii. 468. iv. 231.
 Κραταυλῆος iv. 100.
 Κρανυγῆ iii. 338.
 Κραῦροαι iv. 181.
 Κρανῆς iii. 312.
 Κρεμδαλῆζειν iii. 427.
 Κρεῖ iii. 501.
 Κρήδεμον iii. 378.
 Κρήδμον iv. 81.

M m

Κρησφύγετα

I N D E X

Κρησφύγετα iii. 246.
 Κρηνη iv. 127.
 Κρίον iv. 161.
 Κριστως iv. 188.
 Κρισιν ibid.
 Κροκαι iv. 18.
 Κρόταφος iv. 30.
 Κροτία iii. 348.
 Κρυπτεύομαι iv. 344.
 Κρυφάνδον iii. 258.
 Κρυβυλος iii. 468. iv. 160.
 Κρυβυλος iv. 176.
 Κτεατίσασθαι iii. 354.
 Κτητορες iii. 532.
 Κτιλίσσασθαι iii. 503. iv. 51.
 Κτίλος ibid.
 Κύαδος iv. 74.
 Κυαμοτρεξ iv. 108.
 Κυβερτα iv. 60.
 Κυβερτα iv. 142.
 Κυβητης iii. 449.
 Κυβητιζω iv. 144.
 Κυβος iv. 68.
 Κυδαίμι iii. 404.
 Κύδιον iii. 368.
 Κυδοιδοπα iii. 512.
 Κύδος iii. 212.
 Κύδρον iii. 310.
 Κύκλως iii. 464.
 Κυκλεύον iv. 312.
 Κύλα iii. 317.
 Κυλαῖος iii. 333.
 Κυνή Βοιωτία iv. 159.
 Κυνηδαρής iv. 184.
 Κυπαρίζειν iii. 264.
 Κυρβάσια iv. 115.
 Κυρίβια iv. 109.
 Κύρον iii. 300.
 Κύρτος iv. 86.
 Κύτταροι iv. 124.
 Κύττοι iv. 198.
 Κύφιλλα iii. 311. iv. 179.
 Κύων iii. 526. iv. 233.
 Κοφῶν iii. 477.
 Κωδιήσας iii. 254.
 Κωδωροφωρῶν iv. 129.
 Κωδῶν iii. 495.

Κωδωνησαι iii. 476.
 Κωκυτος iii. 254.
 Κωλα πισυῖν iv. 150.
 Κωλαβριδινησαν ibid.
 Κωλακρίται iv. 318.
 Κωλίαν iv. 46.
 Κωλύμη iv. 282.
 Κωμα iv. 85.
 Κῶμος iv. 85. 273.
 Κωνοι iii. 323.
 Κωνοποδης iv. 139.
 Κωφος iii. 558. iv. 5.

Λ.

Λαβρογομία iii. 277.
 Λαβροσιων iii. 231.
 Λαγγάζει iv. 3.
 Λάγως iv. 145.
 Λαδάργοι iv. 46.
 Λαδρίως iv. 300.
 Λαιδρῆς iv. 212.
 Λαισποδίας iii. 520.
 Λαῖτμα iv. 213.
 Λαῖψαι ibid.
 Λακαῖς iv. 98.
 Λακπατῆσαι iii. 241.
 Λακρίς iv. 36.
 Λαμπάδον iv. 154.
 Λαμπη iv. 332.
 Λαμπερις iii. 337.
 Λαμπτήρ iii. 521.
 Λαμπυρις iii. 493.
 Λαμπυρον iii. 479.
 Λαυρὸν iv. 322.
 Λαοργός iv. 241.
 Λάπαδον iii. 322.
 Λάπτης iii. 303. 494.
 Λάρινος iv. 29.
 Λασανα iv. 286.
 Λαυροάται iv. 247.
 Λαυσαι iv. 247.
 Λαύρα iv. 270. 345.
 Λάχανα iv. 235.
 Λίβης iv. 236.
 Λιγνισαι iv. 52.

Διῖαι

EMEND. HESYCH.

Λεῖαν iv. 219.
 Λεμᾶδες iv. 194.
 Λεμῶνας ibid.
 Λειπογυμων iv. 184.
 Λειροεντα iii. 459.
 Λεκτόν iv. 79.
 Λεοντίδιον iv. 333.
 Λεῖπαδα iii. 257.
 Λεπάργεος iii. 322.
 Λεπάργω iv. 42.
 Λέπας iv. 34. iii. 316.
 Λεπρα iii. 317. iv. 35.
 Λεπταλεον iv. 338.
 Λεπτή iii. 397.
 Λεπτηραῦτον iv. 11.
 Λισδιάζειν iii. 517.
 Λίσπιν iv. 295.
 Λιχα iii. 464.
 Λιχη iv. 112.
 Λισχηρ iii. 498.
 Λευκάδος iii. 463.
 Λευκόφρυς iv. 166.
 Λευρᾶς iii. 386.
 Λευσίμωδις iii. 363.
 Λευτήρα iv. 93.
 Λύχαιοι iv. 163.
 Λυχημῶν iii. 522.
 Λωπετρά iii. 558.
 Ληδιδον iii. 314.
 Ληιδον iv. 126. 213.
 Ληκυδος iii. 450.
 Ληλιντάον iii. 304.
 Ληλαία iii. 225. 521.
 Ληπτεος iv. 146.
 Λίδακη iii. 402.
 Λιδων iv. 183.
 Λίκοι iv. 73.
 Λικυμνιοίς iii. 547.
 Λιμῶν iii. 513.
 Λιξαντα iii. 329.
 Λίπα iii. 256.
 Λιπαρῶς iii. 502. iv. 190.
 Λιπερής iv. 182.
 Λίρα iv. 165.
 Λίσταγ iv. 248.
 Λισταγ iii. 329.
 Λιστόν iv. 339.

Λιταργίειν iii. 513.
 Λιταριον iv. 313.
 Λιτρον iii. 315.
 Λιψ iii. 326. 492.
 Λοβοι iv. 71.
 Λογάδης iii. 286.
 Λογάδας iv. 38.
 Λογίσσαι iii. 250.
 Λόγιον iii. 486. iv. 273.
 Λογοποιήσαντες iv. 205.
 Λόγγαγ iii. 466.
 Λόγγω ibid.
 Λοιμῶν iv. 149.
 Λοιπή iv. 213.
 Λορδον iv. 129.
 Λοφίη iii. 418.
 Λοφοπωλεῖς iv. 306.
 Λόφος iii. 502.
 Λόφωσος iv. 162.
 Λόχαιος iii. 235.
 Λοχία iii. 524. iv. 196.
 Λυγίζεται iii. 529.
 Λυγμος iv. 46.
 Λυδίζων iv. 321.
 Λύει iv. 277.
 Λυκοδαρσης iv. 335.
 Λυσίαν iv. 322.
 Λυσιμελής iii. 307.
 Λύτλοι iv. 345.
 Λωτιῦσι iv. 122.

M.

Μαγάς iv. 268.
 Μαγδάλλαι iv. 116.
 Μαγίδης iv. 315.
 Μαγίς iv. 66.
 Μαδάρης iv. 243.
 Μαδίστας iii. 520.
 Μαδον iv. 244.
 Μαιμα iii. 463.
 Μαιμακτης iv. 331.
 Μακαρία iv. 160.
 Μάκιστος iii. 215.
 Μακοῦν iv. 108.

M m 2

/ Μακόν

I N D E X

- Μακῶν ibid.
 Μαλδῆ iii. 338.
 Μαλῆς iv. 322.
 Μαλκινῶν iv. 44.
 Μάματα iv. 237.
 Μανόν iv. 161.
 Μαραῖνα iii. 369. iv. 88.
 Μαργίτης iii. 466. iv. 306.
 Μαργος iii. 270.
 Μάριλη iii. 408.
 Μαρτυρίῃσι iv. 303.
 Μαρτύρομαι iv. 200.
 Μαδλη iv. 232.
 Μαγαρίζειν iv. 123.
 Μάγιν iii. 268.
 Μαγος iv. 77.
 Μάχαιρα iv. 277.
 Μαχάλην iv. 231.
 Μαχαλισματα iv. 131.
 Ματαῖα iv. 90.
 Ματκισθῆ iii. 235.
 Ματαίλοχος iv. 11.
 Μαφαῦραι iv. 249.
 Μεγαλομυρῶς iv. 168.
 Μίγμερα iii. 219. iv. 303.
 Μεγαχρόστειν iii. 282.
 Μεδμῶν iii. 433.
 Μεδωδῖτας iii. 280.
 Μεδύσσα iii. 255.
 Μιᾶγωγος iii. 525.
 Μελιχόμεντις iii. 426.
 Μελαγχρότοι iii. 234. iv. 97.
 Μελαγχλαῖνος iii. 435.
 Μελάμπυλος iii. 387.
 Μελαμπύγος iv. 144.
 Μίλαν iii. 417.
 Μελανῶν iii. 387.
 Μελιδώνιος iii. 356.
 Μελίσι iii. 260.
 Μελίξωρος iv. 79.
 Μελιταῖον iii. 383.
 Μιμορυχμῆνα iii. 263.
 Μιμνοτα iv. 224.
 Μίνοσανος iv. 187.
 Μίρεν iv. 113.
 Μίρμηδα iii. 413. iv. 315.
 Μιρόπων iii. 530.
 Μισσημερη iv. 272.
 Μισοκόποι iv. 308.
 Μισολάνος iv. 332.
 Μισομφάλια iv. 97.
 Μίσον iii. 385.
 Μισσόρης iii. 362.
 Μισσοπλάτοι iv. 290.
 Μιτὰ iii. 403.
 Μιτάβελος iv. 284.
 Μεταδέρπιος iii. 399.
 Μεταναστῆν iv. 337.
 Μεταφάειν iii. 364.
 Μεταφάφειν ibid.
 Μιταῖς iv. 237.
 Μίτοικοι iv. 291.
 Μιτόν iv. 177.
 Μηδ' ἑτέρος iv. 266.
 Μηδομένος iv. 326.
 Μηδων iv. 160.
 Μήκωνος iv. 58. 173.
 Μηλολοδη iv. 224.
 Μηλοφύρη iv. 11.
 Μηλωσαι iv. 117.
 Μηνιγξ iv. 60.
 Μηνημα iv. 131.
 Μηνόει iv. 87.
 Μη πῖσις iii. 317.
 Μήρισμα iii. 435.
 Μητέρα iv. 117. 308.
 Μιτρός iv. 98. 101.
 Μίταχοι iii. 521.
 Μικαι iv. 176.
 Μικρῶ iv. 160.
 Μιμακρυον iii. 561.
 Μίδα iv. 69.
 Μινυαδῆς iv. 65.
 Μιξοβαρβάρος iii. 350.
 Μισσητῆν iii. 353. iv. 261.
 Μισχη iii. 257.
 Μιττος iii. 434.
 Μιτοιοι iv. 191.
 Μιδωνᾶς iii. 466.
 Μολοβρός iii. 420.
 Μολόδερος iv. 53.
 Μολυβδαῖνη iii. 478.
 Μόνιος iv. 240.
 Μοροτέρας iii. 496.

EMEND. HESYCH.

Μονόφρεως iii. 521.
 Μόρμαι iii. 370.
 Μόρμοι iv. 128.
 Μορμέρος iii. 526.
 Μόσυχλον iv. 49.
 Μόσχυματα iv. 72.
 Μοσχυσας iii. 481.
 Μόσχα iv. 72.
 Μοσχόσι iv. 71.
 Μόσχος iii. 256.
 Μότα iii. 257.
 Μέναις iii. 412.
 Μυδαλίον iv. 162.
 Μύθρος ibid.
 Μύσις iv. 10.
 Μυῖνες iii. 210.
 Μύκης iii. 500. iv. 62. 83.
 Μύλη iii. 343. 510.
 Μύλλαι iii. 536.
 Μυεχοδος iii. 459.
 Μύρηκας iv. 138. 139.
 Μυρηκίων iv. 40.
 Μυρίτης iii. 367.
 Μυρτος iii. 549. 562.
 Μυσίαν iii. 534.
 Μυσίλη iii. 535.
 Μυχοι iii. 379.
 Μυσκέλιον iv. 289.
 Μυωπίαι iii. 494.
 Μωμέδα iv. 103.
 Μωσοι iii. 300.
 Μῶν iv. 265.

N.

Ναυδογ iii. 233.
 Ναξι iv. 68.
 Ναοκόρος iii. 404.
 Ναρδακίοντες iii. 336. iv. 89.
 Νάρκωσαι iv. 27.
 Νατος iii. 523.
 Ναυάτης iv. 99.
 Ναῦν iv. 130.
 Ναύαδμα iii. 251.
 Ναυσων iii. 449. iv. 149.
 Ναυτιλος iii. 295.
 Νάφθα iv. 76.
 Νιαλῆς iii. 494.
 Νηκίσσι iii. 257.
 Νίος iv. 43. 279.
 Νέπτα iv. 243.
 Νίση iv. 107.
 Νημίδοτο iv. 296.
 Νημισῆται iv. 262.
 Νήμισις iii. 530.
 Νησαμένως iv. 294.
 Νηήλος iii. 304.
 Νηοαρδία iv. 317.
 Νηοδητήν iii. 253.
 Νηοθρότοις iv. 341.
 Νηοκόρος iii. 348.
 Νηοαία iii. 352.
 Νηοσπάδα iii. 468.
 Νηοσίση iii. 333.
 Νηοτίον iii. 433.
 Νεύμαι iii. 352.
 Νίφια iii. 422. iv. 307.
 Νεωπῆς iii. 533.
 Νεωτοικοι iii. 403.
 Νηῶς iii. 239.
 Νηῖη iii. 225.
 Νηῖτην iii. 225. 393.
 Νηλιτες iii. 415.
 Νηπιάας iii. 407.
 Νηπύτια iii. 331.
 Νήρια iv. 69.
 Νη τὴν ὑγίαν iv. 336.
 Νήτος iii. 401.
 Νηφαλία iii. 231.
 Νήλαροι iv. 121.
 Νίφι iii. 386.
 Νομη iii. 547. iv. 180.
 Νορούς iv. 87.
 Νοσηλευται iii. 361. 482.
 Νόσιμος iv. 175.
 Νοσφίζετα iv. 261.
 Νύγη iv. 39.
 Νυμφαι iii. 516.
 Νυμφαιον iii. 468.
 Νυμφεύτρια iii. 523.
 Νυμφόδας iii. 475.
 Νῦν iv. 336.

Νυσοι

I N D E X

Νύσσει iii. 540.
 Νυττοριμος iv. 39.
 Νυδος iv. 127.
 Νωθητον iii. 398.
 Νῶπαρ iv. 35.
 Νωχελεια iv. 37.
 Νωχελης iv. 38.

Ξ.

Ξαῶν iv. 38.
 Ξανι iii. 495.
 Ξανῆσαι iii. 493.
 Ξανῶν iv. 242.
 Ξεση iv. 233.
 Ξιφομάχαιρα iv. 231.
 Ξυλοδωνή iv. 206.
 Ξυίχεται iv. 4.
 Ξυκαυλιαν iv. 109.
 Ξυσθις iii. 516.
 Ξυσθις iii. 322.
 Ξωγρεα iii. 556.

Ο.

Ο iv. 164.
 Οβριμος iii. 251.
 Ογκας iv. 91.
 Ογκιον iii. 424.
 Ογκως iii. 342.
 Οδύμην iii. 417.
 Οδῆ iii. 226.
 Οδωλαγ iv. 36.
 Οδοιδοκος iii. 350.
 Οιατάς iii. 335.
 Οιάτιδος iii. 242.
 Οιδάινουσι iv. 56. 275.
 Οἷα δι iv. 245.
 Οησιως iii. 551.
 Οικήμα iii. 283.
 Οικητόρια iv. 236.
 Οικιμᾶζειν iii. 412.
 Οικοφθόρευς iv. 157.
 Οικοφιλῆν iii. 435.

Οικαδη iii. 383.
 Οίκαρα iv. 59.
 Οίκαχθης iv. 245.
 Οίόζωνι iii. 225.
 Οίσταγ iii. 501.
 Οίγρολατταμένοι iii. 531. iv. 93.
 Οίωτοι iv. 187.
 Οκορως iv. 105.
 Οκριβας iv. 15.
 Οκρυόαντο iii. 421. iv. 95.
 Οκχῆ iv. 161. 195.
 Ολι iv. 145.
 Ολιγηπαλίων iv. 32.
 Ολιγοδης iv. 309.
 Ολιγοδρατίων iii. 258.
 Ολιγοστω iv. 265.
 Ολκας iii. 317. 553. iv. 11.
 Ολκη μια iii. 487. iv. 12.
 Ολμος iv. 37.
 Ολοκις iii. 554.
 Ολοοιτρέχως iii. 511.
 Ολοπτεῖν iii. 304.
 Ολοσφύροι iv. 291. iii. 537.
 Ολοσχοινος iii. 463.
 Ολοφυκτις iii. 341.
 Ολοφωια iv. 13.
 Ολπω iii. 322.
 Ολυρα iv. 197.
 Ομαίχμη iii. 507. iv. 148.
 Ομεινῆτε iv. 20.
 Ομετικος iii. 273.
 Ομηρεῖ iii. 463.
 Ομιλαι iv. 46.
 Ομματιος iv. 177.
 Ομογλακτις iii. 451.
 Ομόγυνος iii. 227.
 Ομοικα iii. 392.
 Ομόπτεροι iii. 391. iv. 101. 344.
 Ομμοβρόδιν iv. 125.
 Ομοσι iii. 465.
 Ομν ibid.
 Ομοχίται iv. 249.
 Ομπαι iv. 86.
 Ομφαλόισκ iv. 73. 77.
 Ομως iv. 249.
 Οσίτης iv. 59.

Οσήμετος

EMEND. HESYCH.

Ονήμοτος iii. 404.
 Ουβόγιδης iv. 328.
 Ονος iv. 4.
 Ονοσις iv. 80.
 Ονη iv. 142.
 Οξίως iv. 179.
 Οξιδαι iii. 518.
 Οξύκακτον iv. 182.
 Οξύθυμια iii. 465.
 Οξύλαβησαι iii. 533.
 Οπαις iv. 246. 329.
 Οπιδια iv. 342.
 Οπος iii. 318.
 Οπυίειν iii. 283.
 Οπωροφυλάκιον iv. 334.
 Οργα iii. 294.
 Οργαδης iii. 443.
 Οργας iv. 197.
 Οργων iii. 430.
 Οργώντις iv. 203.
 Οργωσαν iii. 221.
 Οργημα iv. 344.
 Ορεσκόμοσι iv. 322.
 Ορίσχα iii. 465.
 Ορίειν iv. 54.
 Ορδοδύρεα iii. 394.
 Ορδογέροκος iii. 527.
 Ορδογανδον iv. 189.
 Ορδογανδη iii. 280.
 Οργυραδαί iii. 377.
 Ορμαδος iii. 424.
 Ορμαδῶ iv. 291.
 Ορμικα iv. 57.
 Ορμειντις iii. 465.
 Ορμα iv. 233. 320.
 Ορβακχη iv. 82.
 Οροτύπος iv. 10.
 Ορος iv. 161.
 Ορμα iii. 491.
 Οροφωτῶντα iv. 264.
 Οροσολοπιῖται iii. 486.
 Ορτάλχοι iv. 303.
 Ορυγμαδης iv. 156.
 Ορχηδον iii. 509.
 Ορχηπιίδειν iv. 124.
 Ορικ iv. 140. 192.

Οσιεργῆσαι iv. 328.
 Οσπείος iv. 108.
 Οσσητήρα iv. 322.
 Οσκαδης iii. 365.
 Οσκαλεις iv. 84.
 Οσρακων iv. 182. 246.
 Οσρακον iv. 246.
 Οτιμη iv. 182.
 Οτοβῆ iv. 96. 331.
 Οτοτύειν iii. 377.
 Οπτινέδαι iv. 216.
 Ουδ' iv. σελινοίς iv. 173.
 Ουδινείας iv. 8.
 Ουδος iii. 469.
 Ουδ' οτιῶν iv. 223.
 Ουκ αρος iii. 414.
 Ουκ ἐτός iv. 33.
 Ουλα iv. 74. 162.
 Ουλαδης iv. 339.
 Ου λαίνει iii. 298. iv. 288.
 Ουλῆ iv. 55.
 Ουμα iii. 312.
 Ουματην iv. 188. 486.
 Ουριμαχον iv. 241.
 Ούριον iv. 74.
 Οὐτ' ἄρ' iv. 315.
 Οὔτις iv. 207.
 Ου φροντις iv. 139.
 Ουχιαι iii. 296.
 Ουχῆμα iii. 216.
 Οφθαλμίσαι iii. 557.
 Οφρύνη iii. 502.
 Οχαδαί iii. 562.
 Οχμα iv. 344.
 Οχῆ iv. 332.
 Οχθαδαί iii. 289.
 Οχλίζειν iv. 167.
 Οχμάζει iii. 369.
 Οφῶνα iv. 14.

Π.

Παάπης iv. 188.
 Παγος iv. 335.

Παγγαρος

I N D E X

- Παγχαρὸς iii. 227.
 Παίδεως iii. 488. iv. 298.
 Παῖδης iii. 283.
 Παῖδος iii. 282.
 Παῖον iii. 254. iv. 177.
 Παῖονες iii. 283.
 Παλαιδότης iii. 432.
 Παλεύσας iv. 228. 308.
 Παλιγγλώσσω iii. 392.
 Παλιγνότα iii. 383.
 Παλικοί iv. 220.
 Παλιναφίρτοι iv. 301.
 Παλίντιτα iii. 405.
 Παλισκίος iii. 406.
 Παλισσύτον iii. 436.
 Παλμός iv. 274.
 Παναγίς iii. 399.
 Πανακίς iv. 78.
 Πανδώρα iii. 533.
 Πανίας iv. 165.
 Πανίον iv. 164.
 Παππὸς iii. 255. iv. 222.
 Παρὰ iv. 363.
 Παραβάλλω iii. 371. iv. 314.
 Παραβλήδην iv. 129.
 Παραγύγαι iv. 262.
 Παραδάλπομος iv. 276.
 Παραδότης iii. 361.
 Παραδραξίας iii. 334.
 Παρὰ πόδα iii. 215. 259.
 Παρασπας iii. 275.
 Παρασπίτης iii. 371.
 Παρασύνεληθη iv. 340.
 Παραυλία iii. 392.
 Παραυτὰ iv. 178.
 Παριδρόν iv. 163.
 Παριδίς iv. 10.
 Παρ' ἐμούγε iii. 487.
 Παριερώσαν iv. 318.
 Παριτὸς iii. 536.
 Παρηγορεῖ iv. 344.
 Παριππύει iv. 296.
 Παρυγρίδης iv. 333.
 Παρσία iii. 469.
 Παρ' ὕδιν iv. 321.
 Παρφάσις iii. 366.
 Παρρηδέντες iii. 330.
 Παρρηδένται iii. 361.
 Παρρὸς iii. 218.
 Πάσμα iv. 237.
 Πασπαλη iv. 121.
 Πασοφόριον iv. 264.
 Πασχητία iii. 364.
 Παταίκοι iii. 500. iv. 195.
 Παιτήται iii. 498.
 Παιτήρις iii. 472.
 Πάτης iii. 389.
 Παιτρώζωσιν iv. 16. 217.
 Πάτος iv. 67.
 Πάχισ iv. 44.
 Πάχιστον iv. 45.
 Πίαι iv. 341.
 Πίδα iii. 389. iv. 140.
 Πιδαν iv. 41.
 Πιδασίον iii. 477. iv. 88.
 Πιδίλδι iii. 307.
 Πιδίικη iv. 197.
 Πιδίρος iii. 389.
 Πίζας iv. 308.
 Πιζτεροῖς iii. 469.
 Πίσση iii. 418.
 Πίλανα iv. 86.
 Πίλανον iv. 130.
 Πίλανος iv. 86.
 Πιλεδρόπος iv. 47.
 Πιλιδὸς iii. 552.
 Πίλλα iv. 325.
 Πιμφίδης iii. 432.
 Πιμφιδίς iv. 38.
 Πίπαινται iv. 211.
 Πιπταλγμένον iii. 273.
 Πιπᾶσαι iii. 341.
 Πίπας iv. 185.
 Πίπαινται iv. 217.
 Πιπλάται iv. 194.
 Πίποδες iii. 424.
 Πίπρωται iv. 287.
 Πιρδικὸς iv. 255.
 Περὶ iii. 367.
 Περιάγαγιν iv. 120.
 Περιάπτων iv. 302.
 Περιγίνται iv. 196.
 Περιδύσο iii. 488.
 Περιπτιομένη iv. 227.

Περιεργεῖ

EMEND. HESYCH.

Περιερία iv. 154.
 Περιλησις iii. 501.
 Περικάρπιος iv. 274.
 Περικήλα iii. 396.
 Περικλυόμενος iv. 275.
 Περιλεσχνηυτός iii. 251.
 Περίπτερον iv. 334.
 Περιλυγέσθαι iii. 258.
 Πείνα iii. 371.
 Πείνωσις iii. 370.
 Περὶ πόδα iii. 311.
 Περύπας iii. 333.
 Περύπληξ iii. 235.
 Περύπλος iv. 255.
 Περύπτερον iv. 334.
 Περύρρυθς iii. 336.
 Περυσκίλις iii. 378.
 Περυσκίπυ iii. 295.
 Περυσπερχής iv. 21.
 Περυσσαδον iii. 469.
 Περυσσάει iii. 347.
 Περυσχόμεθα iv. 313.
 Περύφρονται iii. 503.
 Περύφροντις iv. 6.
 Περύπλημα iv. 149.
 Περύφικτης iii. 478.
 Περύαει iv. 226.
 Περύαται iv. 110.
 Περύπερος iii. 240.
 Περύρχειν iii. 487.
 Περύρον iv. 245.
 Περύφεις iii. 474.
 Περύσηματα iii. 388.
 Περύσηματα iv. 112.
 Πέρταυρα iv. 40.
 Πέρταυρον iv. 340.
 Πέρτερον iii. 343.
 Πέρυνης iii. 476.
 Πέρταυται iii. 469.
 Πέρτασμενον iii. 372.
 Πέρτασκειν iv. 178.
 Πέρτασται iii. 422.
 Πέρταμωτο iii. 358.
 Πέρτασσιγγαμένοι iv. 721.
 Πέρταλις iii. 335.
 Πέρταλιχόμενοι iii. 531. iv. 267.
 Πέρταρος iv. 73.

Πήδος iv. 72.
 Πήδου iv. 338.
 Πήλαγονες iv. 13.
 Πήλος iii. 486.
 Πήνηκ iv. 373.
 Πήρον iv. 147.
 Πήναται iv. 164.
 Πήδακται iii. 472.
 Πήμπαται iv. 223.
 Πήμπαται iv. 279.
 Πήνα iii. 545.
 Πήνακας iii. 275. iv. 290.
 Πήνακίον iii. 545.
 Πήνακος iii. 543.
 Πήπαλων iv. 104.
 Πήπιζειν iii. 538.
 Πήπω iv. 170.
 Πήρησιον iii. 371.
 Πήτιμα iv. 190. 307.
 Πήτύλοις iv. 273.
 Πήτύλης iii. 352. 362. iv. 273.
 Πήτύλος iii. 354.
 Πήτυνη iv. 127.
 Πήφαλλης iv. 168.
 Πήχερον iv. 90.
 Πήλαδη iii. 560.
 Πήλαδων iv. 46.
 Πήλαδων iii. 347.
 Πήλακα iii. 280. 489.
 Πήλακος iv. 307.
 Πήλατωρειν iv. 136.
 Πήλως iii. 372.
 Πήλως iii. 543.
 Πήλας iv. 29.
 Πήλας iv. 295.
 Πήλατιγοαίμων iv. 119.
 Πήλατι iii. 498.
 Πήλατιζομενος iv. 85.
 Πήλαμον iv. 268.
 Πήλασιέτερον iv. 267.
 Πήλαμα iii. 321.
 Πήλαδος iv. 96. iii. 547.
 Πήλαται iii. 498. iv. 42.
 Πήλατη iv. 289.
 Πήλαμα iv. 269.
 Πήλας iv. 254.
 Πήλατο iv. 74.

Ν η

Ποδίαζειν

I N D E X

- Ποδίαζεν iii. 440.
 Ποδικὶ ibid.
 Ποδικρα ibid.
 Ποδοςγραβὰ iii. 470.
 Ποδοςγραβὴ ibid.
 Ποικίλον iv. 247.
 Ποιμάνωρ iv. 98.
 Ποισ iii. 488.
 Πολυάρρητος iv. 8. 314.
 Πολυβελίμνοι iv. 337.
 Πολυγάστορα iii. 473.
 Πολυκέφαλος iv. 323.
 Πολύλιτοι iv. 164. 324.
 Πολυμνησιον iv. 187.
 Πολυπαίλος iii. 253.
 Πολυπλοκος iv. 264.
 Πολυχιδῆ iii. 431.
 Πολύχην iv. 263.
 Πολυνωρεῖ iv. 250.
 Πομπία iii. 400.
 Ποπιοι iv. 199.
 Πορεύσας iv. 301.
 Πόριμον iv. 297.
 Πόριπτα iv. 343.
 Πορπάλλα iii. 369.
 Πορῶ iii. 391.
 Πορῶν τέχνης ibid.
 Πορτιφόροι iii. 384.
 Ποσάπλως iv. 340.
 Πότνη iii. 393.
 Πότνια γη iv. 158.
 Πρακτόρες iv. 180.
 Πραμίνος iii. 484.
 Πράσα iii. 561.
 Πρίπον iv. 336.
 Πρίπτα iv. 107.
 Πρηγορίων iii. 519.
 Πρηκτῆρα iii. 413.
 Πρηον iv. 58.
 Προαγωγός iv. 155. 233. 301.
 Προαλι iii. 333.
 Προαπιδων iii. 222.
 Προβασίς iii. 405.
 Προβλῶσκειν iii. 554.
 Προβωλός iii. 222. 507.
 Προγινος iii. 322.
 Πρεΐμβολος iv. 208.
 Πρῆν iv. 340.
 Πρῆκων iv. 346.
 Προηροσία iii. 470.
 Προηρησία iv. 258.
 Προητισπιζοντα iv. 185.
 Προδυμία iv. 284.
 Πρόκα iii. 506.
 Πρόκας iii. 408.
 Προκομίον iv. 301.
 Προκριτόν iv. 305.
 Προμίνιοι iv. 83.
 Προμηνησιον iii. 414.
 Προμόλη iv. 307.
 Προνοπως iii. 366.
 Προπηγες iii. 423.
 Πρόποδης ὄρες iii. 305. iv. 216.
 Προσαγώγιον iv. 305.
 Προσαιδιρίζεσα iv. 291.
 Προσαίνων iv. 93.
 Προσανών iii. iv. 157.
 Προσαπλῶς iv. 340.
 Προσεβησατο iii. 505.
 Προσίσας iv. 303.
 Προσιλῆ iv. 92.
 Προτίδω iv. 252.
 Προσηκται iii. 381.
 Προσήλια iv. 97.
 Προσιτόν iii. 359.
 Προσηλῆσις iii. 470.
 Προσπαῖον iii. 406.
 Πρόσοδος iv. 253.
 Προσοικος iii. 481.
 Πρόσσημα iv. 8.
 Προσσηματα iv. 282.
 Προσσην iv. 227.
 Προσσηνισι iii. 479.
 Προσημον iii. 491.
 Προσεβίεται iv. 90.
 Προσφίς iv. 155.
 Προσφύγα iv. 288.
 Προσχορος iii. 478.
 Προσώδιον iv. 125.
 Προτιλίνα iii. 398.

Προτιλίνα

EMEND. HESYCH.

Προτίειναι iii. 512.
 Προτίεισμάτω iv. 144.
 Προτιρανισαμίνος iii. 320.
 Προτρόπα iii. 380. iv. 213.
 Προτρέτω iv. 12.
 Προτίκοι iv. 230.
 Προφεινίδει iv. 124.
 Προφράσσει iii. 396.
 Πρόχην iii. 417.
 Πρύμα iv. 96.
 Πρύμας iv. 30.
 Πρώτα iv. 26.
 Πρωί ibid.
 Πρωονες iv. 170.
 Πρωει iv. 27.
 Πτερίσμων iv. 337.
 Πτίλα iii. 545.
 Πτυρέται iii. 312.
 Πτώξ iii. 288.
 Πυγανήσι iv. 303.
 Πύγμα iv. 156.
 Πυγύσιοι iii. 413.
 Πυδάριζεν iv. 119.
 Πύλος iv. 118.
 Πύδεται iv. 49.
 Πύδμενα iii. 550.
 Πυθ iii. 447.
 Πυκνά iv. 229.
 Πυλαρταίο iii. 425.
 Πύξ iii. 354.
 Πυραγήρα iv. 94.
 Πυραμύς iv. 114.
 Πυργήρας iv. 94.
 Πυρεϊόν iii. 351.
 Πυρετός iv. 136.
 Πυρινάι iii. 281.
 Πυροί iv. 108.
 Πυρίχας iii. 425.
 Πυρίχιζεν iii. 426.
 Πυρσαίς iv. 323.
 Πωγων iv. 137.
 Πώλος iv. 60.
 Πωρινόν iv. 183.
 Πωρωσός iii. 548.
 Πωυ iv. 170.

P.

Ραβαντιν iii. 357.
 Ραβδός iv. 184.
 Ράδαμνος iv. 340.
 Ράξιν iv. 247.
 Ράδαγος iv. 17.
 Ραιδηλός iii. 240.
 Ραϊόν iv. 53. 202.
 Ρακίδες iv. 70.
 Ρακκίξιν iii. 237.
 Ρακκίξει iii. 238.
 Ράμνος iv. 58.
 Ράμψη iii. 491.
 Ραυτόν iv. 311.
 Ράριον iv. 294.
 Ράσσα iii. 421.
 Ραχίξιν iii. 236.
 Ραχιγής ibid.
 Ρίδος iii. 358.
 Ρικτών iv. 144.
 Ρίος iv. 90.
 Ριώνος iv. 181.
 Ρήτωρ iv. 282.
 Ρήχος iv. 82.
 Ρία iii. 369.
 Ρίξιν iv. 82.
 Ρικνοί iii. 430. iv. 32.
 Ρικνύειν iii. 301.
 Ρίξιν iv. 66.
 Ρίση iv. 158.
 Ριπίζεται iii. 291. 477.
 Ρίσκοι iv. 186.
 Ρυφοκίνδυνος iv. 143.
 Ρογάδες iv. 82.
 Ρογοί iv. 246.
 Ροδανόν iv. 258.
 Ροδυνία iii. 344.
 Ρομβανός iii. 559.
 Ροπή iv. 334.
 Ρόπτρον iv. 122.
 Ροχανόν iv. 241. 307.
 Ρύσαι iv. 277.
 Ρυήαν iii. 537.

Ρυθμίζω

I N D E X

Ρυμφής iii. 301.
 Ρύπας iv. 40.
 Ρυπακανδαλές iv. 285.
 Ρύσαι iv. 277.
 Ρύσια iv. 259.
 Ρύτα iv. 66. 331.
 Ρωγαδὰς iii. 423.
 Ρώγμος iii. 435.
 Ρωδύνες iii. 345.
 Ρωνίος iv. 53.
 Ρώπας iii. 413.
 Ρώπη iii. 290.
 Ρωπικά iv. 199.
 Ρωπικόν iii. 285.
 Ρωπος iii. 290.

Σ.

Σαγηνεύσαντες iii. 509.
 Σάινει iii. 287.
 Σάκαν iv. 162.
 Σάκας iv. 112.
 Σαλαδάκω iii. 520.
 Σανίς iii. 548. iv. 310.
 Σάξαι iii. 444.
 Σαραπίς iv. 302.
 Σαργάναι iv. 310.
 Σάρον iii. 303. iv. 300.
 Σάτιναι iii. 407. iv. 341.
 Σατοι iii. 340.
 Σατύριον iv. 327.
 Σαυλατήρ iv. 238.
 Σαυλόν iv. 162.
 Σαυνίον iv. 238.
 Σαυρωτήρ ibid.
 Σαυτορία ibid.
 Σείρη iii. 508.
 Σείρια iv. 23.
 Σείριος iii. 470.
 Σείρομας iv. 256.
 Σείρον iii. 284. 472.
 Σειροφόρος iii. 472.
 Σειλαχίον iv. 128.
 Σέλιον iv. 137. 162.
 Σεμέριμς iv. 67.
 Σεμνολογήμα iii. 400.

Σέσης iii. 331.
 Σεισομήνος iii. 474.
 Σεινδαγ iii. 235.
 Σηκίλλαι iii. 318.
 Σηραλαΐφις iii. 463.
 Σησαμοειδής iv. 123.
 Σητανίος iv. 331.
 Σηταίως iv. 334.
 Σηθηα iv. 320.
 Σηγγύνοι iii. 501.
 Σιγίρτης iv. 139.
 Σίδη iv. 78.
 Σιδήριος iii. 512.
 Σίδια iv. 298.
 Σίξις iv. 28.
 Σίξις iii. 489. iv. 28. 306.
 Σικχίς iv. 241. 326.
 Σίλλας iv. 60.
 Σίλληνη iv. 163.
 Σίλφις iv. 80. 246.
 Σιμαΐδα iii. 514.
 Σίνος iii. 510.
 Σιπύη iv. 234.
 Σίροις iv. 303.
 Σίρες iv. 185.
 Σιταρχία iv. 215.
 Σιτηρίσιον iii. 480.
 Σιτοδία iii. 289.
 Σίφων iv. 206.
 Σκαΐησι iv. 52.
 Σκαλαδύρις iii. 485.
 Σκαριφός iii. 518.
 Σκαφιδίς iv. 77.
 Σκεδρόν iii. 491.
 Σκελισμα iii. 463.
 Σκίπας iii. 286.
 Σκιμαλίσαι iii. 481.
 Σκιμψαδάγ iii. 380.
 Σκίνακας iv. 81.
 Σκινδαρνευδάγ iii. 485.
 Σκίταλοι iv. 16. 116.
 Σκληφροί iv. 245.
 Σκνιποι iii. 539.
 Σκνιπταιν iii. 540. iv. 198.
 Σκοιδος iii. 524.
 Σκόλοψ iv. 20.
 Σκόλλης iii. 536.

Σκορδηνάδαι

EMEND. HESYCH.

- Σκορδιναδαγ iii. 528.
 Σκοτομανα iv. 292.
 Σκυβαλίεται iv. 4. 143.
 Σκυδων iv. 269.
 Σκύλαξ iv. 318.
 Σκύλλη iii. 360.
 Σκύλοις iv. 155.
 Σκυτάλαι iv. 135.
 Σκυτάλη iii. 485. iv. 289.
 Σκυφος iii. 430.
 Σκυρία iv. 4. 59.
 Σμήρυγγες iv. 71.
 Σμικρον iv. 317.
 Σμυλειματα iii. 526.
 Σμύνη iv. 45.
 Σμωχέιν iv. 308.
 Σόκα iii. 540.
 Σόφων iii. 292.
 Σοφιστήν iii. 522.
 Σπᾶ iv. 330.
 Σπαθής iv. 312.
 Σπαιρέϊ iii. 490.
 Σπαλάδρον ibid.
 Σπαρτίς iv. 302. 336.
 Σπίον iii. 393. iv. 207.
 Σπίραι iii. 543.
 Σπείληξι iv. 308.
 Σπερχός iv. 94.
 Σπλιδω iv. 55.
 Σποδείν iv. 211.
 Σπυδαρχία iv. 248.
 Σταδὴ iv. 297.
 Σταδίων iv. 294. 297.
 Σταδερὴν iii. 481.
 Σταδιν iii. 338. 497.
 Σταδμον iv. 43. 238.
 Στακτὸν iv. 61.
 Σταμινές iv. 207.
 Στατηπαρη iv. 299.
 Σταφυλοβολία iii. 472.
 Στίγχοι iv. 55.
 Στίζας iv. 85.
 Στιλάμενος iv. 309.
 Στιλακ iv. 305.
 Στιλίων iii. 218. 396.
 Στιναξ iv. 211.
 Στινάξιν iv. 275.
 Στιριον iii. 270.
 Στιροπηγίετα iii. 258.
 Στῆα iv. 85.
 Στῆδος iii. 522. iv. 317.
 Στήτα iv. 250.
 Στίβη iii. 415.
 Στίλα iv. 120.
 Στιπτός iii. 214.
 Στίχες iii. 378.
 Στιφρός iv. 228. 289.
 Στοαι iv. 129.
 Σταβασσοι iii. 553.
 Στόμα iii. 247. 423.
 Στομωμάτων iii. 513.
 Στόρθη iv. 128. 187.
 Στρέβλαγ iv. 111.
 Στρίμματι iv. 177. 266.
 Στρεῦγομαγ iii. 324.
 Στεργχός iv. 290.
 Σροβλόν iii. 489.
 Στρόβιλος iv. 159.
 Στρεβδιον iii. 478.
 Στροφαλίγξ iii. 267.
 Στροφίγγη iv. 52.
 Στροφίον iii. 523.
 Στυζαῖ iv. 20.
 Στυπη iii. 211.
 Στυπογλυφος iii. 305.
 Σύβαρι iv. 194.
 Συγγετησις iv. 290.
 Συγκαχρησαι iii. 287.
 Σύηλαγ iv. 172.
 Συκα iii. 517.
 Συμπτωμα iv. 297.
 Συμβατήριοι iv. 315.
 Συμμιγεις iv. 215.
 Συνανει iv. 10.
 Σύναιμος iv. 297.
 Συνέθμεν iv. 179.
 Συνιλεχός iv. 221.
 Συνπίστη iv. 30.
 Συνρισάντα iii. 552.
 Συνόντας iii. 222.
 Συνοφίς iii. 491.
 Συνοίκια iv. 118.
 Σύνοφρυς iii. 337.
 Στυτιλίας iv. 93.

Συρακοσία

I N D E X

Συρακοσὴ iv. 230.
 Συρμαῖα iii. 501. iv. 124. 176.
 Συρράσσει iv. 256.
 Σύφαρ iii. 277.
 Σύφιος iv. 167.
 Σφάγη iv. 258.
 Σφακελίζει iii. 488.
 Σφαραγγιυτο iv. 71.
 Σφίλας iii. 293.
 Σφειδονή iii. 556.
 Σφίρτα iii. 513.
 Σφηκιῖα iii. 487.
 Σφίκαται iv. 305.
 Σφυρεῖ iv. 62.
 Σφυρηλάτος iii. 352.
 Σχαλίσαι iv. 138. 306.
 Σχαστηρία iii. 359. iv. 163.
 Σχίδαζε iii. 223.
 Σχίδαξ ibid.
 Σχινοκέφαλος iv. 245.
 Σχινὸς iv. 288.
 Σχοινοσμία iv. 299.
 Σχοῖνον iv. 323.
 Σχοινοτινὲς iv. 227.
 Σωκοον iii. 523.
 Σωλήτες iii. 486.
 Σωρακὸν iv. 14.
 Σωρεῖς iv. 321.
 Σώτηρ iii. 457.
 Σώχιν iii. 503. iv. 74.

T.

Τάγανα iii. 499.
 Τάγνηον iv. 118.
 Ταγίρια iv. 195.
 Ταλαύριον iv. 121.
 Ταμισὸς iii. 331.
 Τατταλάσσιται iv. 174.
 Ταραντῖνον iii. 476.
 Τάρρος iv. 34.
 Τάρσοι iii. 511.
 Ταρφεα iii. 255.
 Ταρφήνια iii. 324.
 Τάρχηνα ibid.

Ταυροφάγος iii. 220.
 Τάφος iii. 361.
 Τάχη iii. 473.
 Τάθηπαι iv. 170.
 Τειδωγμένοι iii. 297.
 Τεῖν iv. 170.
 Τελλιοτατον iv. 329.
 Τελλισαῖ iii. 286.
 Τέλυμα iii. 480.
 Τέλυματα iii. 374.
 Τελχῖνες iv. 158.
 Τελαγή iii. 325.
 Τεινδῖον iv. 166. 299.
 Τεινδρηδων iii. 487.
 Τεινδρηνώδες iv. 316.
 Τερετίζοντα iii. 482.
 Τερετίσματα iv. 181.
 Τερμίρια iv. 9.
 Τέρσοι iv. 40.
 Τέρφη iv. 41.
 Τετλήη iv. 135.
 Τετανὸς iii. 284.
 Τετάρτων iii. 506.
 Τετραδῖ iv. 201.
 Τετραδίσαι iii. 524.
 Τετρημέναι iv. 287.
 Τετρημένος iii. 402.
 Τετρωδὸν iii. 363.
 Τεύδαι iv. 125.
 Τῆ iii. 394.
 Τῇ ἄλλως ibid.
 Τηλέρον iv. 89.
 Τηλέρος iii. 494.
 Τήνελος iv. 115.
 Τητισμὸς iv. 77.
 Τηνικάδι iv. 312.
 Τήξαι iii. 558.
 Τηυσίην iii. 397.
 Τιγγα iv. 236.
 Τίδαι iv. 314.
 Τιδαῖωσσιον iii. 291. 552.
 Τιδήνος iii. 552.
 Τίλλα iii. 319.
 Τίλλαι iii. 319. 504.
 Τίμη iv. 161.
 Τινολλῖον iv. 86.
 Τίτατος iv. 60.

Τίτατ

EMEND. HESYCH.

Τίταξ iv. 104.
 Τίτθη iii. 319.
 Τιτυβίξει iv. 126.
 Τιτύπαγ iv. 249.
 Τιτύσκοιτο iv. 50.
 Τὶ τῷ iv. 141.
 Τλάς iv. 324.
 Τλῆδυμος iii. 381.
 Τμῆδην iv. 313.
 Τονδορυζει iv. 33.
 Τόνες iv. 242. 267.
 Τοξέταγ iv. 305.
 Τοπήια iii. 311.
 Τορόν iii. 431.
 Τορύνη iii. 486.
 Τὸ τάχος iv. 337.
 Τέτο iii. 324.
 Τράγες iv. 326.
 Τραφερέν iii. 352.
 Τριφῖν iii. 354.
 Τρητοὶ iv. 300.
 Τρητόν iii. 383.
 Τριβάνδον iii. 331.
 Τριβένος iii. 251.
 Τρικύμικ iii. 514.
 Τριμιστόν iii. 434.
 Τριπονήταγ iv. 308.
 Τριτοῦχει iii. 370.
 Τριτημέριον iv. 155.
 Τρίτης iii. 280.
 Τρίτω iii. 533.
 Τρίφασιοι iv. 36.
 Τριχῶσαγ iv. 281.
 Τρίνα iv. 202.
 Τρόποι iii. 400.
 Τροφάλλης iii. 345.
 Τρόφης iii. 501.
 Τροχαντήρει iv. 208.
 Τροχηματεῖ iii. 365.
 Τρόχης iv. 95.
 Τρόχμαλον iv. 34.
 Τρυχίνοις iii. 399.
 Τυη iv. 326.
 Τυτλάξει iv. 123.
 Τύπος iii. 356.
 Τυπαῖς iii. 227.
 Τυπίας iv. 232.

Τυπάδι iii. 227.
 Τύρβη iii. 279.
 Τυρεῖσταγ iii. 372.
 Τυφλῶνες iv. 68.
 Τυχρόν iii. 475.
 Τύχοι iii. 507.

Τ.

Υγιῖα iii. 516.
 Υδαρες iv. 84. 101.
 Υδρῶσι iii. 555.
 Υδρίσκη iii. 472.
 Υλητης iv. 332.
 Υλας iv. 279.
 Υλομανῆς iv. 201. 300.
 Υνος iv. 126.
 Υπαγωγυός iii. 518.
 Υπάγων iii. 283.
 Υπαργύρον iv. 11.
 Υπαρξίας iii. 298.
 Υπασσία iii. 335.
 Υπ' αὐτήν iv. 345.
 Υπέμερουν iv. 291.
 Υπέμνημυκε iv. 323.
 Υπέρα iii. 450.
 Υπερέπτε iii. 271.
 Υπερδύριος iii. 497.
 Υπερικρόντο iii. 424.
 Υπεριτερίη iii. 398.
 Υπερφυᾶ iv. 113.
 Υπερώα iv. 74.
 Υπηνας iii. 483.
 Υπ' ἰχθυον iii. 271.
 Υποβάλλει iii. 465.
 Υποβλεπομένος iv. 335.
 Υπογενειάζων iv. 274.
 Υπογραμμάτα iv. 154.
 Υπογραμμός iv. 155. 180.
 Υποδμῶς iii. 403.
 Υποδρα iv. 49.
 Υποδύσομαγ iii. 244.
 Υποδύμιος iii. 314.
 Υποκύδεις iii. 273.
 Υπονοῖα iv. 190.
 Υπονόμαι iii. 491.

Υπαρξίας

I N D E X

Υποπλάκω iv. 311.
 Υπόπτερος iv. 220.
 Υποτροπὸς iii. 241.
 Υποταχέοιτο iii. 421.
 Υπότροπον iv. 318.
 Υποσημα iii. 537.
 Υποτιμήσις iv. 254. 265.
 Υποφαίσις iv. 16.
 Υραξ iv. 60.
 Υδοι iii. 306.
 Υσπληγα iii. 337.
 Υγεροβυλία iv. 276.
 Υφίς iii. 515.

Φ.

Φαῖ iv. 329.
 Φαιμασίου iv. 335.
 Φαινολις iii. 306.
 Φάκιλον iv. 145.
 Φάκος iv. 320.
 Φάλαγ iv. 56.
 Φαλαρεὸς iii. 338.
 Φαλλὸς iv. 274.
 Φανόν iv. 119. 121.
 Φάση iii. 510. iv. 321.
 Φαρκόν iv. 76.
 Φαρμάσσω iv. 245. iv. 194.
 Φαρος iii. 451.
 Φαρεῖν iii. 499.
 Φάρυγξ iii. 270.
 Φασσοφόνω iii. 288.
 Φαυλίτρεα iv. 334.
 Φαύλον iii. 382.
 Φαύλως iv. 119.
 Φιλλαντὰς iii. 471.
 Φιλλεύς iv. 295.
 Φερέα iii. 303.
 Φερέγγυος iii. 508.
 Φερίμα iv. 286.
 Φεψαλὺξ iv. 120.
 Φήνη iii. 397.
 Φήρες iv. 48.
 Φίαρον iv. 61.
 Φιβαλία iv. 121.
 Φιλίμης iv. 345.

Φιλητὴς iii. 429. iv. 134.
 Φιλόκαλια iv. 28.
 Φιλοκρινεῖν iii. 428.
 Φιλομειδὴς ibid.
 Φιλονόκος iii. 344.
 Φιμοῖ iii. 362.
 Φλίος iii. 333.
 Φλίω iii. 533.
 Φλιδώσα iv. 43.
 Φλίψεται iii. 347.
 Φλύσσω iv. 64.
 Φόβη iii. 398.
 Φοινίκια iv. 271.
 Φοινίξ iii. 354.
 Φοιτῶν iii. 261.
 Φοιτῶντα iii. 228.
 Φορβάδης iv. 66.
 Φορβαίαν iii. 374.
 Φόρη iii. 469. 560.
 Φοροτόν iv. 316.
 Φορτικὰ iv. 313.
 Φορύνετο iii. 247.
 Φραδαδὸν iii. 381.
 Φραδὴ iii. 356.
 Φρενὴς iii. 476.
 Φρεῦν iii. 213.
 Φρίκα iii. 372.
 Φρίκη ibid.
 Φριμάσσεται iii. 297.
 Φρόνη iv. 32. 154.
 Φρύαται iii. 297.
 Φρυγιόν iii. 472.
 Φρυκτὸς iv. 141.
 Φρυκτορεῖα iii. 359. 535.
 Φρύνος iv. 307.
 Φυκὸς iv. 145.
 Φυλακὴ iii. 278.
 Φύλη iii. 471.
 Φυλισμὸς iv. 294.
 Φυλλίς iv. 63.
 Φῦμα iii. 486.
 Φύσει iv. 99.
 Φυταλμὸς iii. 396.
 Φῦ χειρὶ iii. 346. 460.
 Φωρίον iv. 12.
 Φῶς iii. 480.
 Φώτηγξ iv. 332.

EMEND. HESYCH.

X.

Χαῖα iv. 65.
 Χαλάζα iii. 519.
 Χαλαργός iii. 240.
 Χαλαρών iii. 520. 538.
 Χαλαστράων iii. 538. iv. 299.
 Χαλσιον iv. 160.
 Χάλις iv. 29. 73.
 Χαλῆκες iii. 395. iv. 251.
 Χαλκή iv. 39.
 Χαλκίς iv. 82.
 Χαλχίον iv. 236.
 Χαμάζε iv. 45.
 Χαμαιτύπη iv. 288.
 Χαράδριος iv. 72. 283.
 Χασίος iv. 137. 160.
 Χάσμα iii. 221. iv. 137.
 Χανλιοδδύλα iii. 500.
 Χερωνάκτας iv. 90.
 Χεστειά iv. 22.
 Χελιδόνιον iv. 56.
 Χελῶεν iv. 61.
 Χεραδός iii. 305.
 Χερνής iii. 416. iv. 92.
 Χημή iii. 542.
 Χηρωσαι iii. 268.
 Χηρωσῆς iii. 478.
 Χητεῖ iv. 269.
 Χίμαροι iv. 136.
 Χίον iv. 223.
 Χλευδὸν iii. 471.
 Χλῆδος ibid.
 Χλοία iii. 238.
 Χλωρηῆς iii. 487.
 Χλωρόν iii. 302. 557.
 Χλωρός iii. 302.
 Χλάνει iii. 522.
 Χνός iv. 181.
 Χόες iv. 283.
 Χοιρικὴ iii. 439. 554.
 Χοιράδες iv. 99.
 Χορίναι iv. 117.
 Χολοδάφα iv. 47.
 Χορρεῖσσαι iv. 9.
 Χορτὸς iv. 15. 276.

Χεῖμιδα iv. 157.
 Χρολυτήσων iv. 257.
 Χρονίον iii. 428.
 Χρὸς ἄσσυ iii. 471.
 Χύμος iv. 131.
 Χύμων iii. 540. iv. 131.
 Χυτράς iii. 264.
 Χυτρίζων iii. 515.
 Χωρίαβιδα iv. 132.
 Χωρός iii. 535.

Ψ.

Ψαινέζων iv. 38.
 Ψάλις iii. 367.
 Ψάλλον iii. 395.
 Ψάμμην iii. 454.
 Ψαφάρα iv. 257.
 Ψῆ iii. 320.
 Ψείδη iii. 406.
 Ψήνας iv. 257.
 Ψήφος iv. 188.
 Ψήχει iii. 503.
 Ψυδία iv. 63.
 Ψύλιον iv. 294.
 Ψυτῖα iii. 536.
 Ψίχαμ iii. 345. iv. 232.
 Ψόα iii. 547.
 Ψοφοειδῶς iii. 361.
 Ψυχὴ iv. 54.
 Ψυχὸρραγῆς iii. 365. iv. 324.
 Ψύχρος iii. 506.
 Ψωμίει iii. 311.

Ω.

Ωγην iii. 395.
 Ωγμος iv. 106.
 Ωγύγις iii. 505.
 Ωδε iv. 258.
 Ωκισον iv. 304.
 Ωμάδιον iv. 197.
 Ωμόλια iv. 329.
 Ωνδυλευμένον iii. 516.
 Ωνίης iv. 247.

Ο ο

Ωον

INDEX.

Ωρον iii. 464.

Ωπλαι iv. 95.

Ωραία iii. 526.

Ωραϊ ibid.

Ωρανα iii. 528. iv. 116.

Ωρία iii. 531.

Ωριμὰ iii. 526. iv. 110.

Ωρονὰ iii. 530.

Ω τυμπανὰ iii. 528.

Ωτος iv. 182.

Ωχλαῖ iii. 534.

Ωχρὰς iii. 267.

Ωχρίας iv. 310.

Ωρανα

A
Ac
c
4
en
Ach
iii
Add
Elia
39
57
110
Elia
356
Elius
Encas

INDEX SCRIPTORUM

QUI

IN HIS EMENDATIONIBUS

EMENDANTUR VEL ILLUSTRANTUR.

- A** Breschius not. Vol. iii.
Pag. 69. iv. 281.
Achæus Eretriensis em. i. 162.
[iv. 444.]
— in Alcmaeon. Satyr.
em. ii. 476.
— in Irid. Satyr. em. ii.
444.
— in Lino em. ii. 470.
— in Moïseus em. ii. 525.
— in Omphal. Satyr.
em. ii. 552.
Achilles Tatius em. ii. 62 n.
iii. 236.
— expl. ii. 223.
Addæus em. ii. 241. iii. 31.
Ælianus em. i. 147. 286. 356.
396 n. ii. 91. 155. 244. 324.
571. iii. 91. 105.
— expl. i. 30 n. ii. 32 n.
116. 382. 388.
— vind. i. 275 n.
Æliano Frag. adjud. i. 321.
356. iii. 69. 92. 157.
Ælius Gallus em. ii. 519.
Æneas Tacticus em. i. 439.
Æschines em. i. 340. 467 n.
ii. 354. iii. 57 n. 95 n. 219.
274. iv. 253.
— expl. iii. 35.
— vind. i. 280 n. ii.
619 n.
Æschines Socraticus em. i.
123. iii. 18.
Æschylus in Agamemn. em. iv. 479.
iii. 557. iv. 102.
— in Choeph. em. iv. 104.
— in Δαναΐσιν em. ii. 295.
— in Eumen. em. ii. 68 n.
— in Θαλαμοποιοῖς em. iv.
374.
— in Κέρυξ em. ii. 166.
— in Leon. Satyr. em.
ii. 555.
— in Myrmidon. em. ii.
14.
— in Niobe em. i. 443.
ii. 478.
— in Pers. em. iv. 353.
— in Prometh. em. i. 94.
iii. 365. 562. iv. 88. 89. 92.
— expl. iv. 88.
Æschylus

I N D E X

- Æschylus* ἢ τῷ περὶ Παροιμιῶν
 em. ii. 14.
 — in Sep. ad Theb. em.
 iii. 12.
 — apud Antig. Caryst.
 em. iii. 135.
 — apud Athenæum em.
 ii. 571. iii. 75. [iv. 477.]
 — [apud Plutarch. em.
 iv. 490.]
 — apud Grotium em. iii.
 493.
Æschyli Schol. em. i. 406.
Agathias em. i. 80. 87. 461.
 ii. 174 n. 216. 257. 446. iii.
 38. 66. [iv. 500.]
Alcæus Comicus em. iii. 16.
 iv. 236.
Alcæus Lyricus em. iii. 177.
 iv. 293.
Alcinoi Interpres not. iii. 510.
Alciphron em. i. 299. ii. 316.
 350. 579 n.
 — expl. ii. 550. 579.
 iii. 84.
Alcman em. iii. 385.
Alexis Comicus em. i. 26. 397.
 ii. 142. 160. 286. 346. 593.
 iii. 79. 490. iv. 243. 373.
 [503.]
Amiphas Comicus em. iv. 239.
 — vind. i. 300.
Ammonius em. i. 141. ii. 133.
 449. iv. 291. 294.
Amphis Comicus em. i. 407.
 iv. 243. [477.]
Anacreon em. ii. 624. iii. 113.
 408. 426. iv. 225.
Anastafius em. iv. 135.
Anaxandrides Comicus em. i.
 10. 205. iii. 79. iv. 364.
 [500.]
Anaxilas em. ii. 426. iv. 401.
 [Anaxippus em. iv. 505.]
Andocides em. iv. 405.
Anthippus Comicus em. iii.
 170. 171. [iv. 505.]
Anthologia Latina em. ii. 200.
- Antigonus Carystius* em. ii.
 521 n. iii. 135.
Antimachus em. iv. 204.
Antipater Sidon. em. i. 242.
 ii. 48. 101. 120. 160. 491.
 iii. 139. 180.
Antiphanes Comicus em. i.
 15. 173. ii. 230. 472. iii. 79.
 121. 176. iv. 234. 372. 385.
 387. [501.]
 — expl. iii. 16 n.
 — vind. iii. 97.
Antiphanes Tragicus em. ii.
 436.
 — Epigram. em. ii. 278.
Antiphilus em. i. 298. ii. 595.
Antiq. Afiat. vind. iv. 412.
Antisthenes em. iii. 46 n.
Antoninus Liberalis em. iv.
 170.
 — expl. iv. 169.
Antoninus (Marcus) em. i. 66.
 134. iii. 91.
Apollodorus Carystius em. i.
 156.
Apollonides em. ii. 88. 164.
Apollonius Rhodius em. iii.
 224.
 — ἢ Κανέου
 em. ii. 556.
 — expl. iii. 335. 336.
Apollon. Schol. em. i. 233.
Apollonius Hist. Mirab. em. ii.
 326 n.
 — in Lex. Homer. em.
 iii. 24.
Apostolius em. ii. 138.
Appianus em. i. 74. 427. 455.
 iii. 464. iv. 345.
Apuleius em. i. 274. ii. 559.
 iii. 102.
Araros Comicus em. i. 44. ii.
 141.
Aratus em. iv. 363.
Arati Schol. em. iii. 501.
Archestratus em. ii. 520.
 — expl. ii. 553 n.
 Archias

S C R I P T O R U M.

- Archias em. ii. 100. 551.
 Archilochus em. i. 319. 348.
 iii. 386. 509.
 Archippus Comicus em. iii.
 37. 51.
 Argentarius em. iii. 125.
 Aristænetus em. ii. 568. iii. 346.
 Aristæas em. iv. 270.
 Aristias Satyrographus em. ii.
 478.
 Aristides em. i. 308. iv. 287.
 292.
 ——— vind. iv. 297.
 Aristocles em. ii. 310 n.
 Aristodicus em. ii. 267. iii. 49.
 Aristomenes Θεροποιός em. iii.
 95.
 Aristophanes em. i. 116 n. ii.
 377. iii. 450. iv. 39. 362.
 363. 376. 386.
 ——— in Acharn. em. i.
 359. ii. 176. iii. 201.
 ——— expl. i.
 40. 42. ii. 344.
 ——— Æoloficon. em. i. 14.
 15. 17. ii. 566.
 ——— Avib. em. i. 21.
 191 n. ii. 29. 71. 171. 418.
 iii. 166. iv. 125. [436.]
 ——— [vind. iv. 436.]
 ——— Babylon. expl. i. 86.
 ——— Centaur. em. iii. 161.
 ——— Cocalo em. ii. 93.
 94. iv. 375.
 ——— in Dædalo em. ii.
 313. iv. 142.
 ——— Δαιδαλῶσι em. i. 46 n.
 ii. 276. 369. iv. 396.
 ——— Δαναῖσιν em. iii. 177.
 ——— Δις ναυαγῶ em. iii. 9.
 ——— Δράμασιν em. iv. 393.
 ——— Ecclef. em. i. 187.
 200. 423. ii. 76. 147 n. 276.
 373.
 ——— expl. ii. 168.
 ——— Equit. em. i. 178.
 ii. 170. 193. 302. 311. 336.
 iii. 87. 142. iv. 115.
 ——— expl. ii. 577.
 iii. 85.
 ——— vind. i. 280.
 ——— Γῆρα em. ii. 83.
 ——— Γηρύταδι em. ii. 346.
 iv. 388.
 ——— Γλαύκῳ em. iv. 366.
 ——— Lemniis em. iii. 200.
 ——— Lyfist. em. i. 24.
 140. 252. 426. ii. 52 n. 59.
 iii. 12. 118. 147. 167.
 ——— Nub. em. i. 45. 179.
 466. ii. 217. 366. iii. 82.
 156. 513. iv. 284. [446.]
 ——— expl. iii. 324.
 ——— in Ὀλκᾶσιν em. iii. 85.
 ——— Pac. em. ii. 266. iii.
 152. [iv. 488. 496.]
 ——— expl. ii. 343.
 ——— Plut. em. i. 466. iii.
 535.
 ——— expl. i. 98. 269.
 ii. 328.
 ——— vind. iii. 62.
 ——— Ranis em. i. 119.
 350. iii. 518. [iv. 488.]
 ——— expl. iii. 517.
 ——— in Σκηνὰς καταλαμβ.,
 em. iv. 376.
 ——— in Στρατιώτῃ em. iv.
 380.
 ——— Tagenist. em. iii. 162.
 ——— Thesmoph. em. i.
 166. 180. 363. 437. ii. 69.
 107. 152. 443. 611. iv. 50.
 ——— expl. ii. 352.
 ——— Thesmoph. Secund.
 em. ii. 55.
 ——— in Τριφάλῃ em. iv. 398.
 ——— in Vesp. em. i. 116 n.
 172. 175. 401. ii. 179. iii.
 165. iv. 123.
 ——— in Ὀρέαις em. iv. 370.
 ——— [Frag. em. iv. 435.]
 Aristophanes apud Athenæum
 expl. i. 38.

Aristophanes

I N D E X

- Aristoph. apud Schol. Theocrit. em. iii. 174.
Aristoph. Schol. ad Acharn. vind. ii. 175.
——— em. iv. 121.
——— ad Av. em. i. 328. ii. 170. iii. 547. iv. 113. 126. 130.
——— ad Eccles. em. iv. 129. vind. i. 459.
——— ad Equit. i. 37. 153. iii. 546. 549. iv. 108. 110. 114.
——— ad Lyfist. em. i. 338. 351. 447. iii. 328. iv. 129.
——— ad Nub. em. ii. 207. 279. iii. 45. 52. 163.
——— ad Pac. em. iv. 126.
——— ad Plut. em. i. 98. 333. 359.
——— expl. ii. 54.
——— vind. iv. 127.
——— ad Ran. em. iii. 517. 528. 529.
——— ad Vesp. em. iv. 123. 124. 411.
Aristophani Frag. adjud. ii. 22.
Aristoteles em. ii. 227. iii. 232.
Arnaud not. iii. 272. 316.
Arrianus em. i. 75. 353. iv. 317.
Artemidorus em. i. 313. ii. 375 n. 543 n. 585. iii. 73 n. [iv. 482.]
——— expl. i. 440.
Asclepiades em. i. 289. 375. ii. 321.
Asclepiodotus em. ii. 183.
AsKEW (Antonius) laud. ii. 486.
Athenagoras em. ii. 470.
Athenæus em. i. 14. 15. 26. 38. 43. 51. 54. 96. 105. 205. 212. 358. 359 n. ii. 94. 152. 227. 477. 480. 508 n. 535. 552. 623. iii. 84. 110. 193. iv. 237. 309. 389. [474. 490. 492. 494.]
Athenæus expl. i. 42 n. 375 n. 519 n. iii. 43. iv. 389.
——— vind. ii. 189 n. 602. [iv. 438.]
Auctor, nescio quis, apud Suidam em. i. 314. 315. 327. 337.
——— suppl. i. 135.
Auctor de Mundo em. iv. 163.
Auctor Maccab. em. ii. 57.
Auctor Peripli Eux. em. iv. 5.
Aulus Gellius em. ii. 140.
Automedon em. iii. 201.
Avienus em. ii. 618.

B.

Babrius em. i. 102. 178. 185. 242. 305. 436. ii. 19. 65. 76. 128. 166. 191. 253.
Barnesius not. i. 172 n. ii. 384. 489.
Basilus Patricius em. ii. 398.
Bassus em. ii. 228.
Bato Comicus em. ii. 207.
Bentleius (Richardus) laud. i. 26. 460 n. ii. 510. 529. 611. 628.
——— not. i. 130. ii. 44. 92. 101. 289. 367. 369. 402. 447. 452. 475. 509. 520. 529. 535. 549. 573. 578. iii. 192. iv. 13.
Berglerus (Stephanus) not. ii. 578. iii. 69 n.
Bion em. ii. 569. iii. 297. iv. 231.
Bochartus (Samuel) not. ii. 609.
Boisius (Lambertus) laud. i. 420. ii. 450.
Boisius (Joannes) not. ii. 290.
Brodæus notat. ii. 20.
Brunckius laud. i. 70 n. 464 n. ii. 101 n. iii. 126 n.
——— not. i. 58 n. 386 n. iv. 423 n. iii. 124 n. 148 n.
Bryan. laud. ii. 105 n.
——— not. ii. 355 n.

Burma-

*Brunch. Eur. versus in
fragm. male edidit. 1V.*

S C R I P T O R U M.

Burmānus (Petrus Secun-
dus) laud. ii. 399.

C.

Calaber (Quintus) em. iii. 243.
252. 267.

— expl. iii. 258. 261.

Callias Comicus em. ii. 153.

Callimachus em. i. 359. 371.

ii. 24. 75. 77. 124. 192. 197.

253. 254. 255. 256. 283. 291.

333. 447. 458. 459. 460. 522.

iii. 92. 182. 301. 311. 470.

499. iv. 45. 141. 187. 304.

[487. 489.]

— expl. i. 268. 410.

ii. 573. iv. 58. 66.

— vind. iii. 40.

Callimachi Schol. em. iii. 310.

iv. 21. 43.

Callimacho Frag. restit. iii. 116.

Callistratus em. iv. 223.

Candidus Hiftor. em. ii. 221.

Canterus laud. iv. 363.

Casaubonus (Isaacus) laud. i.

307.

— not. i. 15.

34 n. 51. 124. 321 n. 373 n.

400. 414 n. 551 n. ii. 26.

441. 470. 480. 512. 530. 535.

617. 622. iii. 75 n. 171. 201.

Chamaeleon em. iii. 85.

Charito Aphrodis. em. i. 401 n.

Chionides em. iv. 386.

Chisullus (Edmundus) not.

ii. 553.

Cicero em. ii. 582. iv. 5.

— vind. ii. 604.

Ciliastor em. iii. 44.

Claudianus em. ii. 612.

Clearchus ΠΕΡΙ ΩΝΩΝ em. i.

416.

Clearchus Solensis apud Athe-

naem em. iii. 131.

— expl. ii. 502.

551 n.

Clemens Alexandrinus em. i.

370 n. ii. 544. 565. iii. 471.

— vind. ii. 56. 508.

Clem. Alexand. Schol. em. i.

392.

Clericus (Joannes) not. ii.

115 n. 547.

Corinna em. et expl. ii. 35 n.

Cratinus em. i. 77. 212. 347.

438. ii. 129. 232. 262. iii.

29. 53. 57. 391. 445. 446.

iv. 371. 382. 383. 394.

400.

— expl. iii. 201.

Crates Comicus em. i. 332.

iv. 390. 406.

Crinagoras em. i. 241. ii. 483.

iii. 26.

— expl. ii. 21.

Curtius (Quintus) em. ii. 392.

D.

Damascius em. i. 121. 141.

316. 376. 385. ii. 30. 109.

118. 182. 239. 324 n. iii.

194.

— expl. ii. 324 n.

Davifius (Joannes) not. ii. 605.

Dawefius not. i. 191 n. iii. IV. 475. 479.

118. iv. 284.

Demagetus em. iii. 22.

Demetrius Phalereus em. i.

307. ii. 185. iii. 76. 155.

— expl. i. 244 n.

Democritus Chius ii. 379.

Demothenes em. i. 63. ii. 133.

203. 334. 354. 360. iv. 178.

— expl. iii. 152 n.

— vind. ii. 361. 498.

Dinarchus em. i. 127.

Dio Cassius em. i. 29. 35. 132.

211. 453. ii. 31.

— not. i. 55.

Dio Chrysostom. em. i. 121 n.

132 n. 153 n. 258.

Dio

I N D E X

- Dio Chrys. expl. i. 42 n. 380 n.
 ——— vind. i. 332.
 Diocles em. iii. 101. iv. 236.
 [502.]
 Diodorus Siculus em. i. 76.
 174. ii. 205. 310. 625 n.
 Diogenes Laertius em. i. 198,
 300. 334. 345. 370. ii. 123.
 154. 326. 353. 355 n. 610.
 iii. 128. [iv. 447.]
 ——— expl. i. 131 n. ii.
 325. 353.
 ——— vind. ii. 417.
 Diogenianus em. ii. 74.
 Dionysius Alexand. laud. i.
 134.
 Dionysius Halicarn. em. i. 48.
 377. ii. 34. 37. 355 n. iii. 60.
 152. 330.
 ——— expl. i. 195. iii. 159.
 ——— vind. i. 401.
 Dionysius Longinus em. i. 338.
 ii. 78.
 Dionysius in Epigram. em. iii.
 183.
 Dionysius Tragicus em. i. 136.
 Dioscorides em. ii. 511. 513.
 516. 517. iii. 50.
 Diotimus em. i. 259. 374.
 Dioxippus Comicus em. i. 360.
 Diphilus Comicus em. i. 310.
 ii. 303. 327 n. 564. iv. 384.
 386.
 Dodwellus (Henricus) not. ii.
 620.
 D'Orvillius not. i. 232 n. 361 n.
 401 n. 420. ii. 460. 550.
 iii. 107.
 Dosiades em. iv. 250.
 Dupontus (Jacobus) not. i. 124.
 Du Soul (Moses) not. i. 16 n.
 97 n. 173. ii. 101 n. 411.
 550. 617 n.

 E.
 Empedocles em. iv. 48.
 Ennius em. ii. 195.
 Epicharmus em. i. 156. 307.
 418. ii. 312. iii. 193.
 Epicrates Comicus em. i. 193.
 iii. 493.
 Epigram. em. i. 19. 20. 25.
 28. 70. 93. 94. 198. 213 n.
 iv. 5. 147. 162. 200.
 Epigramma Pocockianum em.
 ii. 462. iii. 123.
 Eratosthenes expl. iii. 336.
 Erinna em. ii. 293.
 Ernestus not. i. 58 n. 462.
 ii. 313. 575. iii. 40.
 Erotianus em. iii. 128. iv. 338.
 Erycius em. i. 442. iv. 306.
 Esaus vind. ii. 234.
 Etymol. Mag. em. i. 82. 94 n.
 319. 352. 358 n. 392. 394.
 ii. 339. iii. 57. 67. 193.
 549. iv. 195.
 Euagrius expl. ii. 397.
 Evanthius em. ii. 136. *uuse*
 Eubulus Comicus em. ii. 538.
 iii. 72. 74 n. 197. iv. 407.
 ——— expl. iii. 98.
 ——— in Cercop. em. iii. 72.
 Eubulus *Korilus* iii. 71.
 Euhemeri Sacra Hist. ii. 459.
 Eunapius em. ii. 58. 181. 433.
 iii. 478. 480. 520.
 Eunapio Fragm. adjud. i. 411.
 Euphantus em. ii. 31.
 Euphorio em. ii. 84.
 Euphorio Chalcidensis. Pue-
 rorum amator. ii. 606.
 ——— in Epigr. em. ii. 606.
 608.
 Euphorioni versus nonnulli re-
 stit. ii. 604.
 Euphron em. iii. 77. [iv. 499.]
 Eupolis Comicus em. i. 31.
 165. 391 n. ii. 67. 399. iii.
 137. 198. 238. iv. 123. 286.
 288. 364. 370. 374. 382. 389.
 [460. 467.]
 Euripides in Aegeo em. i. 113.
 Euripides

SCRIPTORUM.

Euripides in *Æolo* em. iii. 143.

— *Alcmæon* em. ii. 11.

46. — *Andromach.* em. iv.

343. — *Andromed.* em. iii.

25. — *Autolyc.* iv. 399.

— *Bacchis* em. i. 117.

— *Belleroph.* em. iii. 165.

— *Cressis* em. iii. 178.

— *Cyclop.* em. ii. 269.

[iv. 476.]

— *Is Kpno* em. ii. 549.

— *Elect.* em. ii. 384.

— *Erechth.* em. i. 53.

— *Eurysth. Satyr.* em.

iv. 394.

— *Hecub.* em. i. 191.

— *Helen.* em. ii. 16.

450. [iv. 450.]

— *Herc Fur.* em. i. 71.

ii. 43.

— *Hippolyt.* em. i. 249.

— *vind.* iii. 86.

— *Ino.* expl. iv. 240.

— *Ion.* em. ii. 300.

— *Iphig. in Aul.* em. i.

413. ii. 366.

— *Iphig. in Taur.* em.

i. 430.

— *Medea vind.* i. 65.

— *Melanip.* em. ii. 37.

— *expl.* i. 447 n.

— *vind.* i. 413.

— *Melagro* em. ii.

512 n.

— [Orest. def. iv. 503.]

— *Phœniss.* em. i. 414.

iv. 345.

— *Philoct.* em. iii. 315.

— *Rheso* em. i. 71. 251.

— *expl.* ii. 42. 370.

— *Sisyph.* em. i. 227.

ii. 371. 372 n.

— *Supplic.* i. 234. 456.

457. ii. 37. 157. 258. 259.

260. 261. 303. [iv. 461.]

Euripid. in *Troad.* em. i. 265.

— [Fragm. em. iv. 460.

466. 490. 497. 503.]

— *apud Stobæum* em.

iii. 143.

Eurip. Schol. em. ii. 256. iii.

13. iv. 271.

Eurydice in *Epigr.* em. iv. 324.

Eusebius em. i. 194 n.

Eustathius em. iii. 436.

F.

Faber (*Tanaquillus*) laud. ii.

423.

— not. i. 424.

Florens Christianus laud. ii.

562.

Fronto em. iii. 192.

Furius Bibaculus em. ii. 214.

G.

Galenus vind. iv. 201.

Galeus (*Thomas*) laud. i. 307.

Gatakerus (*Thomas*) laud. i.

156.

— not. ii. 134.

Glossæ *Nomicæ* em. i. 296.

— *Vet.* em. i. 144.

Grævius not. iii. 476. 541.

Gronovius (*Jacobus*) vind.

ii. 500.

— not. i. 101. 139 n.

312.

— laud. ii. 221 n.

Grotius (*Hugo*) not. i. 34.

173. 413. ii. 401. 549.

Guyetus not. iii. 211.

H.

Heraeus (*Franciscus*) laud. ii.

620.

P p Harduinus

I N D E X

- Harduinus not. iv. 336.
Harmodius Lepreates em. ii. 363.
— vind. ii. 364.
Harpocraton em. ii. 72. iii. 172. 443. 454. 464. 518. iv. 402. et seq. [457.]
— vind. ii. 466.
Havercamp. not. iv. 259. 260.
Heathius (Benj.) laud. i. 381. 390. ii. 394.
— not. ii. 465.
Hedylus em. i. 384. ii. 434. iii. 113.
Hegeſippus em. i. 394.
Heinsius (Nicolaus) laud. i. 217.
— not. iii. 211.
Hemſterhuſius (Tiberius) laud. i. 9. 81. 315.
— not. ii. 507. iv. 238. 240. 350. 383. 385. 389. 392. 397.
Heniochus Comicus expl. ii. 35. iii. 495. iv. 33.
Hephæſtio em. i. 168. iii. 417.
Hephæſt. Schol. em. iii. 426.
Heraclides em. ii. 255. iii. 499.
— expl. i. 364.
Hermippus Comicus em. i. 256. ii. 472 n. 482. [iv. 445. 489.]
Herodianus (Ælius) em. i. 450.
Herodotus em. i. 302 n. ii. 28. 112. 200. 216. 236. 390. 492. 495. 496. 497. iii. 237. 257. 498. 502. 504. 505. 507 bis. — vind. i. 101. ii. 33. 326.
Herodoti Interpres not. iii. 498. 502. 508.
Heropythus em. ii. 333.
Hefychius em. i. 24. 28. 49. 52. 146. 190. 304 n. 311 n. 319. 332. 347. 352. 355. 383. 405. 406. 410. 419. 461 n. 462. ii. 47. 53. 57. 69. 122. 137 bis. 164. 167. 172. 235. 247. 260. 280 n. 336. 341. 342. 355 n. 359. 369. 395. 421. 434 n. 465 n. 467. 469. 473. 474. 480. 481. 482. 524. 525. 526. 528 n. 532. 533. 534 n. 536. 544. 545. 554 n. 557. 567. 607. 614. 621. iii. 40. 67. 167. 187. 190. 193. 209 et seq. [iv. 455. 460. 466.]
Hierocles em. i. 101.
Hieronymus Rhodius expl. iii. 63.
Hippocrates em. iii. 464. iv. 276.
Hipponax em. ii. 521 n. 532. 554. iv. 49. 243.
Homerus em. i. 229. 241. 345. ii. 97. 489. iii. 29. 67. 184. 326. 355. 394. 401. 557. iv. 210. 323.
— expl. i. 311. iii. 332.
— vind. i. 217. ii. 257.
Homeri Schol. em. i. 319. ii. 625 n. iii. 82.
Homeri Vite Auctor em. i. 295. iii. 222.
Homeri Interpres not. iii. 418. 424.
Horatius em. ii. 539.
— expl. i. 123. ii. 573. iii. 189. iv. 139.
Hudſonius (Joannes) not. iii. 25.
Huetius (Petrus Daniel) laud. ii. 490.
Hutcliſonius (Thomas) not. i. 310. 320. ii. 80.
Hyperides em. iii. 74. iv. 386.
I.
S. Jacobus expl. ii. 16.
Jamblichus in Babyl. em. i. 335. 336. ii. 7.
Jamblichus

SCRIPTORUM.

Jamblichus in Pythag. em. ii.
124 n. 437. 442. iv. 198.

vind. ii. 439.

440. 442.

in Protrept. em. iv.

284.

Ibycus em. ii. 515 n. iii. 560.

Ignatius em. iv. 28. 148. 155.

156.

expl. iv. 149.

S. Joannes em. i. 427.

expl. ii. 247.

Io Chius in Agamemn. expl.

ii. 530.

Argivis em. ii. 532.

Elegis em. ii. 537.

Ευθυμίας em. ii.

541.

Omphala expl. et

vind. ii. 535.

Phoenif. em. ii. 536.

iv. Xis Kρίων em. ii. 542.

apud Plutarch. em. i.

174.

Ioni Chio versus nonnulli re-

stituti em. ii. 547.

Jonfius (Joannes) laud. ii. 379.

Jortin (Joannes) not. iv. 50.

Josephus em. i. 59. 188. ii.

143. iv. 253. 257. 259. 260.

262. 263. 264.

expl. iv. 255. 256.

vind. iv. 258.

Julianus em. i. 45. iii. 56. 58.

62. 198. [iv. 498.]

Juvenalis em. iii. 383.

K.

Kuhnus not. iv. 237. 369. 375.

Kusterus laud. ii. 410.

not. ii. 437. 439. 440.

441. 528. iii. 20. 45. 71.

100. 110. 161. 164. iv. 168.

L.

Lactantius em. ii. 620.

Leonidas em. i. 368. ii. 163.

299. 317. 483. 484. 568.

iv. 199. 339.

Leopardus laud. iv. 372.

Lexicon MS. Coiflin. em. ii.

141.

Lexicon περί πνευμάτων em. iv.

289. 294.

Sangerman. em. iii. 18.

Libanius em. ii. 167. 257. 338.

568 n. iii. 37. 107. 130. 159.

iv. 177. 179.

expl. i. 17 n.

vind. iv. 414.

Lipfius not. i. 426.

Livius em. iii. 151.

Longinus em. iv. 169. 172.

Longus em. i. 92. ii. 358.

502 n. iii. 294. iv. 182. 224.

S. Lucas em. i. 59. ii. 239 n.

expl. ii. 105. 431.

Act. Apostol. em. i.

161 n. ii. 189. 190. 273.

289.

Lucianus em. i. 320. ii. 81.

187 n. 392. 416 n. iii. 149.

244. 311. 313. 319. 342.

475. 476. 541. iv. 106. 132.

Luciani Schol. em. i. 233. iii.

218. 219. 246. 252 bis. 266.

477. 478. 486. iv. 60.

Lycippus em. iii. 487. iv. 395.

Lycophron em. ii. 277.

Lycurgus em. ii. 437.

Lyfias em. i. 45. 377. ii. 131.

359. iii. 234. iv. 204.

M.

Macedonius em. iii. 26.

expl. ii. 40. 345.

Macho Comicus apud Athe-

næum em. i. 106.

expl. i. 349.

Macrobius em. iii. 19.

Mæcius (Quintus) em. ii. 423.

425.

Malala

I N D E X

- Malala em. iii. 531.
 Manetho em. iv. 300.
 Manilius em. ii. 611.
 Mann (Nicolaus) not. ii. 235.
 S. Marcus em. i. 182. 330.
 Marinus in Vita Procli expl. i. 293.
 Marklandus laudat. i. 12. 218.
 ——— vind. ii. 304 n.
 Marmor Milefium expl. ii. 553.
 Marmor Sigeense expl. ii. 367.
 Martianus Capella em. ii. 297.
 Martyr. Polycarp. em. iv. 155.
 S. Matthæus em. ii. 75.
 ——— expl. i. 189. 428.
 ——— ii. 575. iii. 361.
 ——— vind. iv. 50.
 Mauffacus. not. iv. 377.
 Maximus apud Fabricium em.
 . ii. 525 n. iv. 210. 212.
 Maximus Tyrius. em. i. 278.
 ——— ii. 304. 305. iii. 274. 387.
 ——— 389. 403. 404.
 ——— expl. iv. 133.
 ——— vind. iii. 393.
 ——— iv. 411.
 Meleager em. i. 339. 361. 362.
 ——— ii. 188. iii. 110. 168.
 ——— expl. ii. 450 n. 521 n.
 Menagius (Ægidius) laud. ii.
 588.
 ——— not. ii. 355 n.
 ——— 610. iii. 71. 477.
 Menander Histor. em. ii. 82.
 ——— 386.
 ——— supplet. ii. 357.
 Menander Comicus em. i. 35.
 ——— 68. 206. 282. 304. ii. 385 n.
 ——— iii. 112. 152. 428. 433. 469.
 ——— 521. [iv. 435. 464. 471.
 ——— 478. 486. 487.]
 ——— expl. iii. 192. 486.
 ——— vind. ii. 276.
 Menander apud Porphyrium
 em. ii. 149.
 ——— apud Stobæum em.
 ——— ii. 455.
 Menander apud Strab. em. ii.
 453.
 ——— in Γεωγ. em. ii. 454.
 ——— 455.
 ——— in Θρακυλίστη em. iv.
 ——— 407.
 ——— in Καρχηδονίη em. ii.
 ——— 384.
 ——— in Μισογύνη em. ii.
 ——— 523. iv. 405.
 ——— in Μισμύνη em. ii.
 ——— 445.
 ——— in Παιδίη em. iv. 400.
 ——— in Σικυονίη em. ii. 35.
 ——— in Υποβόλυμα em.
 ——— ii. 44. 449. 450. 451. 452.
 Menandro versiculi nonnulli
 restituti ii. 445.
 ——— expl. iv. 193.
 Meursius (Joannes) not. ii. 481.
 ——— 602.
 ——— laud. i. 349.
 Mæris em. iii. 216. 266. iv.
 ——— 289. 290. 408 et seq.
 ——— vind. i. 74.
 Morell. not. i. 42 n.
 Moreti Auctor em. ii. 106.
 Moschus em. iii. 436.
 Muretus laud. i. 218.
 Musæus em. iii. 55.
 Musgrave (Sam.) laud. i. 114.
 Myrinus em. ii. 337.
 Myro em. i. 236.

N.

- Nauficrates Comicus em. ii.
 ——— 270. [iv. 477.]
 Nemefius em. i. 262 n.
 Nicander em. ii. 364. iii. 277.
 ——— 358. iv. 48. 51. 52. 55. 59.
 ——— 62. 64. 67. 75. 77. 78. 81.
 ——— expl. ii. 277.
 Nicandri Schol. em. iii. 330. iv.
 ——— 36. 37. 38. 44. 46. 48. 50. 52.
 ——— 53. 54. 56. 59. 62. 63. 69. 70.
 ——— 77. 81. 82.
 Nicarchus

S C R I P T O R U M.

Nicarchus em. i. 407. ii. 428.
 Nicænetus em. ii. 424.
 Nicocharis in 'Hephaestus' em. iv.
 371.
 Nicol. Damascenus em. ii. 205.
 Nossis em. ii. 137.
 — expl. iv. 146.

O.

Olegrius not. i. 211. 343. 432.
 ii. 20. 465. iv. 201.
 Ophelio Comicus em. i. 459.
 Oppian. em. iii. 430. iv. 32.
 — vind. iii. 559. iv. 22.
 Oppiani Schol. em. iv. 24. 26.
 27. 30.
 — not. iv. 32.
 Origen em. i. 294. iv. 183.
 — vind. iv. 181.
 Origines em. ii. 271.
 Orpheus em. i. 216. ii. 95. 96.
 97. 215. 294. iii. 396.
 — in Argonaut. em. iii.
 55 n.
 — de Lapid. iii. 55. 561.

P.

Palladas em. i. 366.
 Palmerius (Jacobus) laud. ii.
 467.
 — not. ii. 26. iii. 389.
 Parthenius em. iv. 169.
 D. Paulus ad Roman. expl. i.
 333. iii. 128.
 — ad Corinth. em. i.
 37. ii. 62. 626.
 — expl. ii. 510.
 iii. 202.
 — ad Coloss. em. i. 302.
 — ad Timoth. em. i.
 378. 448. ii. 123.
 — ad Hebræos em. ii.
 628.
 — vind. i. 386.

Paulus Silentarius em. ii.
 357 n. 402. iii. 188.
 — expl. ii. 18 n.
 Pausanias em. ii. 38. 183. 469.
 iii. 195. [iv. 455.]
 — vind. i. 196 n.
 Pauw not. i. 21 n. 420. iii.
 253. 272. iv. 5.
 Pearfonus (Joannes) not. i.
 159. ii. 135. 419.
 Perles em. ii. 144.
 Phalæcus em. iii. 14. 112.
 Phanius em. i. 271. ii. 210.
 331. 427. 566. iii. 119.
 — expl. i. 271.
 Pherecrates Comicus em. i. 64.
 80. 358. ii. 72. 328. 371.
 554. iv. 371. 395. 400.
 [481.]
 — expl. iv. 371.
 Pherecrates Thalassa em. i. 51.
 Philemo Comicus em. i. 264.
 ii. 194. 270.
 Philetærus Comicus em. i. 33.
 ii. 61.
 Philippides em. iv. 242.
 Philippus em. i. 231. 303. 433.
 434 n. ii. 488. 591.
 Phile vind. iv. 275.
 Philo em. i. 35.
 Philodemus em. i. 238. 395.
 ii. 147. 188. 218. iii. 132.
 Philostratus em. i. 13. 132. 164.
 279. 343. 391. ii. 58. 79.
 134. 159. 251. iii. 203. iv.
 217. 218. 220. 221. 222. 225.
 226. 227. 228. 229. 397. 398.
 — expl. i. 202. 306. iv.
 217. 219. 220. 224. 229.
 — vind. ii. 572. iv. 201.
 Philyllius em. iv. 388.
 Phlegon em. iv. 187.
 Phœnix Colophonius em. ii. 42.
 Phoroneus em. ii. 475.
 Photius em. i. 158. ii. 200.
 236. 557. iii. 16. 187. 549.
 iv. 174. 312. 352. [458. 470.]

Phrynicus

- Phrynichus Comicus em. i. 38.
403. ii. 402 iv. 376. [438.]
— vind. iv. 429.
- Phurnutus em. iii. 521. 534.
- Phylarchus em. ii. 66.
- Pierfonus (Joannes) laud. i.
217. ii. 114 n. iv. 338.
— not. i. 71 n.
— ii. 41. 70. 95. 413. 414.
- Pindarus expl. ii. 70.
- Pindari Schol. em. ii. 11. 295.
317.
- Pisides em. i. 145. 354. ii. 237.
— expl. i. 145.
— vind. ii. 493.
- Pittacus em. ii. 595.
- Plato Philosophus em. i. 381.
ii. 63. 231. 234. 382. iv. 413.
- Plato Comicus em. i. 54. ii.
235. 300. iii. 39. iv. 384.
385. 401.
— expl. i. 349.
- Platonis versiculus not. iii. 54.
- Platoni frag. adjud. iv. 403.
- Plato in Epig. em. ii. 322.
- Plautus em. ii. 362.
- Plauti Carchedonius em. ii. 385.
- Plutarchus em. i. 34 n. 137.
138. 267 n. 287 n. 317 n.
353 n. ii. 109 n. 349 n. 413.
445. 454. 455 n. 459. 533 n.
534. 566. 592. iii. 22. 129.
144. 195. 218. 219. iv. 148.
301. 322. 330. 332. 353.
— expl. i. 42 n. 173.
— ii. 324 n. 376. iv. 200.
— vind. ii. 310 n. 416 n.
— iii. 495.
- Pocockius (Ricardus) laud. ii.
182.
- Poeta, nescio quis, em. i. 352.
- Polemo em. i. 247.
- Pollux em. i. 17. 54. 74. 185.
309. 358. iii. 15. 101. iv.
231. 232. 235. 241. 245. 247.
359. et seq.
— expl. iv. 368.
- vind. iv. 211. 240.
244. 367.
- Polyænas em. i. 438.
- Polybius em. i. 53. 95. 194 n.
244. 266. 277. 355. 379 n.
ii. 45. 85. 132. 201. 282.
399. iii. 47. 151. 491.
— expl. i. 87 n. ii. 429.
510.
- Polybii Interpres not. iii. 492.
- Polybio frag. adjud. i. 18. 323.
400. 419. ii. 104 n. 307.
349. iii. 65.
- Polystratus em. iii. 308.
- Polyzelus Comicus em. iii. 57.
- Pomianus em. ii. 588.
- Porphyrus em. ii. 149. 403.
575. iii. 129. 220. 280. 286.
iv. 336. [464.]
- Portus (Æmilius) not. i. 10.
- Posidippus em. ii. 584. 585.
586. iv. 235.
- Potterus (Joannes) vind. ii.
508.
- Pratinas Satyrographus em. ii.
479. [iv. 488.]
- Proclus em. ii. 580.
- Procopius em. i. 127 n. 301.
393. 444. ii. 116. 211. iii. 88.
- Propertius em. i. 36. 218. ii.
266. 267 n.
- Proverbium Græcum expl. i.
208. 406 n.
- Pfalm. em. iii. 537.
- Pfellus em. iv. 131. 133. 200.
- Pythag. Fragment. em. iii. 552.
- R.
- Reinesius (Thomas) not. i. 44.
ii. 57.
- Reiskius (Joannes Jacobus)
not. i. 37 n. 271. 368. 387.
394. ii. 18 n. 145. 160. 420.
487. 512. 516. 517. 560. iii.
31. 38.
- Reiskius

SCRIPTORUM.

Reiskius laud. i. 34 n.
Rhianus em. iii. 123.
Ruhnkenius laud. i. 28. 393.
ii. 97. 234.
not. iii. 45. 149. iv.

312.
Rufinus em. ii. 504.

S.
Salmastius (Claudius) laud. ii.

172. iv. 228. 368.
not. i. 124.

ii. 200. 348. 574. iv. 219.

Sappho, ut videtur, apud Hephæst. em. i. 168.

apud Etymol. Magn. em. iii. 301.

apud Athenæum em. ii. 444 n.

apud Schol. Pindar. em. i. 422.

in Epigram. em. i. 421. ii. 583.

Scaliger (Josephus) not. ii. 570. 574.

laud. iv. 381.

Schmidt (Frid. Sam.) not. iii. 150.

Schurtzschius not. ii. 148.

Scriptor Agoravivus em. i. 58.

Scylax vind. iii. 375.

Seldenus (Joannes) not. ii. 150.

Semus Delius em. ii. 156.

Simmias em. iii. 551.

Simonides em. i. 82. ii. 25. 421. iii. 89. iv. 164. 313. 325.

vind. ii. 509.

Solon em. ii. 159. iv. 334.

Sophocles em. iii. 24.

in Ajac. em. i. 155. 203. 454. ii. 15. 39. 121. iii. 76. 212. 234. 386. 509.

expl. i. 272. vind. ii. 41. 87.

Sophocles in Ægeo em. ii. 555. iv. 239.

Αἰχμηλῶτος em. iv. 401.

Andromeda em. iv. 171.

Antigon. em. i. 83. 91. 99. ii. 101. iii. 145.

Αχαῖον Συναίπην em. ii. 566.

Ἀχλὺς Ἐρεσίδης em. ii. 567.

Electra em. i. 115. 329. ii. 566.

expl. i. 389.

Hercule ad Tænarum Fab. Satyr. ii. 557.

Hercule Satyr. ii. 557. iv. 391.

Inacho em. ii. 465. 471.

Ion. em. ii. 526.

Laocoon. vind. ii. 441.

Oedip. Col. em. i. 187 n. 191 n. 271. 323. 416. 431. ii. 546. iii. 55 n. 144. iv. 229.

Oedip. Tyr. em. i. 467 n. iii. 90. 144.

Peleo em. iii. 54.

Philoct. em. i. 116. 168. 172. 180. 207. 381. ii. 9. 266. 404 n. iii. 103. 130. 146.

expl. ii. 164.

[defens. iv. 502.]

Phineo em. i. 309.

Ποσειδών em. iii. 27.

Trachin. em. i. 114 n. ii. 36.

vind. i. 114.

Sophocles apud Erotian. em. ii. 565 n.

apud Porphyry. em. iii. 283.

Sophoclis

- Sophocles Schol. ad Ajac. em.
i. 78 n.
———— ad Antig.
not. ii. 32.
———— em. iii. 214. 241.
———— ad Oedip.
Col. expl. iv. 159. 404.
———— em. iii. 90. 370.
———— ad Pandoram.
em. iv. 413.
Sophon em. i. 351. ii. 359.
iii. 77. 155.
———— expl. iii. 75 n.
———— vind. iv. 428.
Sopingius not. iv. 227.
Soranus expl. iv. 176.
Spanheim. not. iv. 257.
Squire not. ii. 310 n.
Stephanus Byzant. em. i. 28.
ii. 165. 555.
———— vind. ii. 135.
456.
———— expl. ii. 60.
Stephanus (Henricus) not. i.
401. iv. 340.
Sthenis vind. ii. 158.
Stobæus em. ii. 450. 452.
Strabo em. i. 111 n. 261. 272.
382. ii. 127. 485. 625 n.
———— expl. i. 261. 364.
Strato em. ii. 110. iii. 114. 140.
Strattis em. iii. 193. iv. 367.
381. 387. 391. 406. [506.]
Suetonius em. ii. 381. iii. 154.
———— expl. ii. 429.
———— expl. iv. 212.
Suidas passim not. em. et sup-
plet.
———— in Emend. Hesych.
em. iii. 214. 527. iv. 12. 16.
65 n. 147. 154. 159. 161.
162. 173. 183. 190. 197.
274. 306.
———— vind. iii. 548.
iv. 168. 192. [475.]
———— [in Append. em. iv. 438.
440. 443. 446. 451. 452. 453.
455. 460. 464. 470. 471. 474.
480. 485. 497. 498. 499.]
[Suidas MS. iv. 437. 439. 443.
445. 447. 456. 459. 469. 476.
479. 480. 481. 485. 489. 497.
498.]
Sufario Comicus em. i. 446.
Sylburgius (Frid.) laud. i. 82.
Synesius em. iii. 90. iv. 144.
147. 269. 270. 273.
———— vind. ii. 415.
Synesio Frag. adjud. iii. 174 n.

T.

Taylorus (Joannes) laud. i.
348. ii. 113. iii. 118.
———— not. iv. 203.
Teleclides Comicus em. ii.
563. [iv. 491.]
Telephus Grammaticus expl.
ii. 243.
Teles apud Stobæum em. iii.
363 n.
Themistius em. i. 137. iii.
225. 488. 559. iv. 26. 7. 9.
10. 11. 12.
Theocritus em. i. 240. 306.
ii. 130. 340. 435. iii. 14.
168. 347. 358. 359. iv. 240.
241. 316.
———— expl. iii. 329. iii.
337. 352. 354. 392. iv. 53.
———— vind. iii. 167.
Theocriti Schol. em. i. 216 n.
394. ii. 120 n. 521 n. 625 n.
iii. 174. 224. 317. 319. 322.
328. 331.
Theodorus em. ii. 212. 225.
Theodorus, Scriptor Eccles.
em. i. 365.
Theodorus Matochita em. iii.
87.
[Theognis em. iv. 463.]
Theophilus ad Autolyc. em.
i. 136.
Theophyl.

SCRIPTORUM.

Theophyl. Simocatta expl. i.
337 n.

—Frag. rest. i. 304 n.

Theophylactus em. ii. 387.

Theophrastus em. ii. 129. 403.
iii. 383.

—expl. i. 124. iv.
218.

—vind. iv. 164.

Theopompus Comicus em. i.
318. 404. ii. 50. iii. 40. iv.
380. 399.

—expl. iv. 392.

—vind. ii. 132.

Thucydides em. i. 257. iv.
254. 255.

Thucydidis Schol. em. i. 452.
iv. 252.

Timæus in Lexic. Platon. em.
ii. 113. iii. 149. iv. 411 et
seq.

—expl. ii. 510.

Timagenes Grammaticus em.
ii. 248.

Timocles Comicus em. i. 271.
iii. 197. iv. 396.

Timocli Senarius rest. i. 49.

[Tragicus Rhefo em. iv. 439.]

Tryphiodorus em. iii. 215.
228.

Twells (Leon.) laud. iv. 258.

Tymnes em. i. 290.

Tzetzes (Joannes) not. ii. 579.

V.

Valckenarius laud. i. 201. 350.

—not. i. 37 n. 444 n.

462 n. ii. 11 n. 84 n. 193 n.

514 n. 607 n.

Valefius (Henricus) laud. i.
166. 308. ii. 431.

—not. i. 43. 138.

iii. 278.

Varro em. i. 156. iv. 383.

Villoisfonus (D'Anffe) laud. iii.
24.

—not. i. 33 n.

Virgilius em. ii. 138. 196. 613.

—expl. i. 122.

Vitringa not. ii. 76 n.

Ulpianus ad Demosth. em. ii.
204.

—not. i. 76.

Uptonus (Joannes) not. ii.
412. 451.

W.

Wesselingius (Petrus) laud. i.
432.

—not. ii. 454. 509.

Wolfius laud. i. 59 n.

—not. i. 17.

X.

Xenarchus Comicus em. i. 96.
iii. 97. 197.

Xenophon em. i. 79. 310. 320.
ii. 43. 316. 474. iii. 373. iv.
346.

—expl. i. 153. iv. 334.

—vind. i. 285. ii. 80.

Z.

Zofimus em. ii. 204.

INDEX

VERBORUM MEMORABILIA

Verborum Memorabilia	1
Verborum Memorabilia	2
Verborum Memorabilia	3
Verborum Memorabilia	4
Verborum Memorabilia	5
Verborum Memorabilia	6
Verborum Memorabilia	7
Verborum Memorabilia	8
Verborum Memorabilia	9
Verborum Memorabilia	10
Verborum Memorabilia	11
Verborum Memorabilia	12
Verborum Memorabilia	13
Verborum Memorabilia	14
Verborum Memorabilia	15
Verborum Memorabilia	16
Verborum Memorabilia	17
Verborum Memorabilia	18
Verborum Memorabilia	19
Verborum Memorabilia	20
Verborum Memorabilia	21
Verborum Memorabilia	22
Verborum Memorabilia	23
Verborum Memorabilia	24
Verborum Memorabilia	25
Verborum Memorabilia	26
Verborum Memorabilia	27
Verborum Memorabilia	28
Verborum Memorabilia	29
Verborum Memorabilia	30
Verborum Memorabilia	31
Verborum Memorabilia	32
Verborum Memorabilia	33
Verborum Memorabilia	34
Verborum Memorabilia	35
Verborum Memorabilia	36
Verborum Memorabilia	37
Verborum Memorabilia	38
Verborum Memorabilia	39
Verborum Memorabilia	40
Verborum Memorabilia	41
Verborum Memorabilia	42
Verborum Memorabilia	43
Verborum Memorabilia	44
Verborum Memorabilia	45
Verborum Memorabilia	46
Verborum Memorabilia	47
Verborum Memorabilia	48
Verborum Memorabilia	49
Verborum Memorabilia	50
Verborum Memorabilia	51
Verborum Memorabilia	52
Verborum Memorabilia	53
Verborum Memorabilia	54
Verborum Memorabilia	55
Verborum Memorabilia	56
Verborum Memorabilia	57
Verborum Memorabilia	58
Verborum Memorabilia	59
Verborum Memorabilia	60
Verborum Memorabilia	61
Verborum Memorabilia	62
Verborum Memorabilia	63
Verborum Memorabilia	64
Verborum Memorabilia	65
Verborum Memorabilia	66
Verborum Memorabilia	67
Verborum Memorabilia	68
Verborum Memorabilia	69
Verborum Memorabilia	70
Verborum Memorabilia	71
Verborum Memorabilia	72
Verborum Memorabilia	73
Verborum Memorabilia	74
Verborum Memorabilia	75
Verborum Memorabilia	76
Verborum Memorabilia	77
Verborum Memorabilia	78
Verborum Memorabilia	79
Verborum Memorabilia	80
Verborum Memorabilia	81
Verborum Memorabilia	82
Verborum Memorabilia	83
Verborum Memorabilia	84
Verborum Memorabilia	85
Verborum Memorabilia	86
Verborum Memorabilia	87
Verborum Memorabilia	88
Verborum Memorabilia	89
Verborum Memorabilia	90
Verborum Memorabilia	91
Verborum Memorabilia	92
Verborum Memorabilia	93
Verborum Memorabilia	94
Verborum Memorabilia	95
Verborum Memorabilia	96
Verborum Memorabilia	97
Verborum Memorabilia	98
Verborum Memorabilia	99
Verborum Memorabilia	100

INDEX RERUM

E T

VERBORUM MEMORABILIMUM.

A BEATEPIA et ἀειπτερίων
Vol. i. Pag. 9.

— Vera istarum vocum
scriptura adferitur i. 10.

Αγαδός iv. 298.

Αγαμαι καρδίας i. 13.

Αγασός θάνατος ii. 419.

Αγείρειν iv. 217.

Αγῆμα. Ab ἀγαμαι. Admiror.
iv. 212.

Αγκυλόχειλος iv. 235.

Αγνώμων. Immitis. iv. 132.

Αγος idem ac ἄρχων iv. 328.

Αγος Ἀκαδημίας ii. 421.

Αγρίότης i. 18.

Αγρί pro αἰεῖ iv. 365.

Αγρόδα. In agrum. ii. 460.

Αγυρτής iv. 217.

Αγυρμός ἄνθρωπος iv. 142.

Æolicum Digamma iv. 213.

Αἰδός καὶ ἄπυρος iv. 231.

Αἰρουίδης iv. 286.

Αἰτιδής. Vox nulla. i. 312.

Æschylus αὐτὸ pro ταχέως uti-
tur iv. 352.

Αἰγυγὸς Θία i. 148.

Αἰγιάζειν. Verbum rarissimum.
i. 149.

Αἰγιάτης. Vir gregis. iii. 168.

Αἰθριάζειν i. 149 n.

Αἰλῆρος et Αἰόλῆρος. Idem. ii.
432.

Αἰματιᾶτις iv. 349.

Αἰολῆρος iv. 283.

Αἰρεῖν τὰ σέλη iii. 299.

Αἰρηταί. Magistratus electi a
populo. iv. 154.

Αἰχρῶς ἀγωνίσασθαι ii. 412.

Αἰωρεῖν ii. 497.

Αἰάκη ἐπισβολή. An innocent
raillery. iii. 77.

Ακαλλῶς iii. 250.

Ακατάλληλα λαλῆσαι. Scorsim
loqui. iv. 188.

Ακαταίσιος τοῦτος ii. 478.

Ακηράστος et ἀκηράτος non raro
commutantur i. 28.

Ακροχορδῶν iv. 353.

Ακρεσία iv. 3.

Ακτὴ Κρητῆς ii. 560.

Ακυδρεῖν iii. 310.

Αλευρόμαντις ii. 543.

Αλη. Travels. iv. 19.

Αληθεία Antiphonis iv. 402.

Alexandrides Historicus i. 9.

Alexandridæ, five potius A-
naxandridæ, Helenam solus
laudat Suidas. ibid.

Qq z

Αλημανός

INDEX

Αλιμενότης iii. 21.
 Aliter loquuntur Tragici, aliter
 Comici ii. 193 n.
 Αλχημειώτης. Poema Epicum. ii.
 475.
 Αλλοτριόχως i. 407.
 Αλοῶν. Verbum nequam. i. 350.
 Αμείδους iv. 200.
 Αμειψιουσιμὰ iii. 480.
 Ammonius Philosophus i. 141.
 Αμπαλινώρος. Vox ne Græca
 quidem. i. 33.
 Αμπίλος. Ebrietatis mater. iv.
 98.
 Amphidis Γυαικομανία i. 407.
 Αμύειν. Verbum spurium. i. 39.
 Αμύχιδαγ. Verbum antiquum.
 ii. 571.
 Amygdalæ ad potandum mire
 faciunt iii. 27.
 Αμφαγαπάζειν ii. 570.
 Αναβὰδην ἀναπαύειδαγ. Quid sit.
 i. 41.
 Αναγωγή iii. 48.
 Αναθήσεις φέρων i. 44.
 Αναδολῆν iv. 220.
 Αναλτα κρία. Carnes non falsæ.
 iv. 147.
 Ανέπειρα i. 46 n.
 Αναπαύειν idem ac ἀνακλίνει iv.
 287.
 Anapæstum in 4to loco re-
 spiciunt Tragici i. 113, iv.
 171.
 Αναστυρόπτεστος ii. 502.
 Ανατιμᾶν i. 60.
 Anatolius SALUTIO dictus ii.
 431.
 Ανέγγυος iv. 327.
 Αινειδότης γῆ. Hard ground. ii.
 492.
 Ανισοδιατός ii. 180 n.
 Ανδρακιῶν iv. 374.
 Ανδρῆν et ἀνδρῆμιον i. 21.
 ANOLI semigræci ii. 510.
 Ανίλλοδαγ τὰς προθύμιας. Cor-
 ripti voluntatem. iv. 174.

Ανοινάριος. Vox spuria. i. 62.
 Αντίκτος iv. 370.
 Αντίπαις iv. 327.
 Ανώγειον. Room for entertain-
 ing of company. iv. 242.
 Ανάπιτος iv. 350.
 Αζώος εἶμι i. 59.
 Απανύργον. Vox rarissima. iv.
 366.
 Απηνιῶδη i. 69.
 Απλὸς ἐκπαδῆν. Quid sit. i. 71.
 Απλὴν ἱρχιδάγ i. 338.
 Απογεαίρειν iv. 141.
 Αποδιδάγ. Vendere. iii. 105.
 Αποκοιτῶν i. 390.
 Αποκραυπαλιμὸς iv. 351.
 Αποκουπτιῶν iii. 159. n.
 Απὸλλων Αὐγλήτης iv. 167.
 Αποληρεῖν iii. 73 n.
 Απομετρεῖν. Measure out. iv. 378.
 Αποκνῆν iii. 542.
 Απορράπτειν. Obsurare. iii. 35.
 Απορησια, Απορήσις, Απορήσις
 i. 73.
 Αποσκορακίζεσθ iv. 250.
 Αποστειν. Cella. i. 364.
 Αποτροφή i. 77.
 Αποτελείς. Quinam vocati sunt.
 i. 79.
 Απυσία. Verbum nequam iii.
 38.
 Απυσία. Vox forensis iv. 427.
 Αποφορα. Ambelitus factor. iv.
 258.
 Αποφορτίσας. Multitudinem
 diminueret. iv. 261.
 Αποφειγιδάγ ἐφ' ἡδονῆς. iii. 34.
 Αποφωρησις ii. 376.
 Απεράκτος ii. 219.
 Απωμοτος iv. 228.
 Aquæ Cutiliz ii. 485.
 Αρχὴ γαστῆς iii. 39.
 Αρχὴν ἡντιῶν. A spider's web.
 ii. 536 n.
 Αρβύλη et Αρβύλις iv. 289.
 Arganthonius sive Arganthone-
 us mons i. 81. 215.

Αργυροχαλινός

"Av nunquam present
 Indicet. jungitur. IV. 462.

Av nunquam
 Indicet. IV. 462.
 Anaph. est. Aristophanes.
 Casura postmodum 4ta
 labore necessit. est. IV. 462.

R E R U M.

Αργυροχαλινός iii. 190 n.
 Αεθροπίδη. *Compes.* iii. 120.
 Αερίμοι iv. 271.
 Arion Dithyrambi Inventori i. 84.
 Aristias Satyrographus ii. 478.
 Aristiz lusus ii. 477.
 Aristio i. 104.
 Αρεάς κυνή ii. 465.
 Αρμενισασία iii. 169. n.
 Αρμενισάτης ibid.
 Arrianus Attici moris servan-
 tissimus i. 171.
 Αρτιπαγές. *Novum.* iv. 318.
 Αρτος ΕΠΟΤΣΙΟΣ ii. 574.
 Αρτύτιή. *Art. conficiendi condi-
 menta.* iv. 377.
 Αστροβόλῳσση. *Siderare.* iv. 174.
 Αστροδέτης ii. 610.
 Αστρὸς σημεῖον ii. 387.
 Athenæus Augiæ stabulum ii.
 594.
 Ατμῆα iv. 254.
 Ατλάβωδης ψυχή ii. 521.
 Ατύλῳσση. *Vox notanda.* ii. 283.
 Αυγή πυρός i. 394.
 Αυλαξ iv. 57.
 Αυθαρι iv. 269.
 Αυλητικὸς νόμος iv. 325.
 Αυλὸς Δύρα i. 34.
 Αυλὸς iv. 26.
 Αυλὼν. *Cloaca.* iv. 246.
 Απον κῆρ iv. 322.
 Αυτοκίνητον i. 88.
 Αυτολήκυθος iv. 220.
 Αφ' ἡμέρας ii. 267.
 Αφανίσση i. 91.
 Αφανίζην. *Ebibere.* iii. 16 n.
 Αφανισίνδῳ iii. 43.
 Αφελὸς γυνή iii. 57.
 Αφελὼς γράφειν iii. 43.
 Αφροσιώσασθαι τῷ βίῳ. *Vita sa-
 tisfacere.* iv. 141.
 Αφροδίστιος ἔρκος i. 170.
 Αφύξιμος οἶνος ii. 277.
 Αχθοφορεῖν. *Bajulum agere.* iv. 168.
 Αχρῳμος. *Vox rarior.* i. 95.
 Αψφίσειν ii. 396.

B.

Βαδύπελμος ii. 48.
 Βαίς. *Ramus palmæ.* iv. 353.
 Βακχάδα. *Corinthii ita dicti.*
 iv. 354.
 Βάμβα ii. 339.
 ΒΑΜΒΑΚΙΔΗΣ ibid.
 Βάρις i. 327.
 Βίδος. *Urbs. Sedes. Statua.* iv.
 167.
 Βίανδης. *Diana ita dicta.* ii. 271.
 Βενετοί. *Veneti five Venetii.* iv.
 280.
 Βεῦδος. *Ornamentum muliebre.*
 iv. 167.
 Βηματιστής. *Dimensor.* iv. 310.
 Βλαστίζω. *Vox rarior.* iv. 354.
 Βλοσυρὸς λοφος ii. 253.
 Βόλος idem ac Ὁ βαλλόμενος ἰδὼς
 iv. 184.
 Βοδὸς πόνρον. *Bosphorum. Bosis
 jugum.* iv. 141.
 Βορβορώπις ii. 501 iv. 283.
 Βεβῶν ἐπὶ ἡρῶν iii. 45.
 Βεβρώτης iv. 354.
 Βεκόρυζος ii. 579 n.
 Βῆς ἐπὶ γλώττῃ iv. 158.
 Βρεθινά. *Radices.* iv. 281.
 Βρεθλῳνα iv. 171.
 Βρεσάυχην. *Cui caput five cer-
 vix inclinata est.* ii. 493 n.
 Βύζην iv. 252.
 Βυσάυχην ii. 493 n.

C.

Carmen Ithyphallicum ii. 617.
 CHRYSES, Nomen Sacerdotis.
 ii. 538.
 Cios. *Urbs Mysiæ. Cios au-
 tem insula Geographicis ig-
 nota.* i. 81.
 Cleophon Τυροποιός iii. 95.
 Comici

I N D E X

- Comici versiculos a Tragicis
mutuari solebant i. 150.
- CYLABRAS. Nomen viri. ii.
333.
- Cretica farina ii. 560.
- CORUS VENTUS iii. 535.
- Καδάπαξ. *Ut uno verbo dicam.*
iv. 145.
- Καδωσίωσι. *Despondit.* iv. 260.
- Καὶ μᾶλλον i. 275 n.
- Καὶ μόνον i. 274.
- ΚΑΙΡΟΣ ΣΥΚΩΝ i. 330.
- Καίριον παραγατικόν i. 120.
- Κακὰ κακῶν iii. 101.
- Κακηπεδία ii. 524.
- Καλῆμη i. 303.
- Καλὸς Μιλταῖος ii. 130.
- Καλῶνται. *Obscurare.* iii. 159.
- Καμωσῆνης iv. 330.
- Κανίγρα. *Fililia.* iv. 210.
- Κανδυλοσείτης. *Moth.* iv. 54.
- Καῖνισθιν. *Hoc ipso. Exinde.*
iv. 229.
- Καπηλίου δίσκος i. 309.
- Καπάναξ. *Storea.* iv. 398.
- Κάπηλος λόγων iii. 189.
- Κάπτειν iii. 197.
- Καρδοπῖον iv. 123.
- Κασαί iv. 315.
- Κασαλλῶας. *Όνομα ἰταίρας.* iv.
114.
- Κατὰ κῶλα πεισῖν. *Ad genua ca-*
dere. iv. 150.
- Κατὰ τὸν τρόπον iv. 259.
- Κατὰ χρόνον τὸν ἰσχυμένον. *At the*
time appointed. iv. 170.
- Κατὰ γὰρ τὴν ἡμέραν i. 107.
- Κατὶ ii. 76.
- Κατ'. *Deinde.* iv. 260.
- Κατάλατος ii. 358.
- Καταβαίνειν i. 121.
- Καταβελῆς iii. 104.
- Καταγγίζειν iii. 197.
- Κατάγωτα ποιήματα ii. 605.
- Καταγωτίζειν *ibid.*
- Καταδινόςος ii. 358.
- Κατάκομος. *Crinitus.* ii. 359 n.
- Καταληρεῖν iii. 72.
- Καταρράχιν iv. 240.
- Καταρροίκης iv. 331.
- Κατασπιδάειν iv. 301.
- Καταγαμίζειν iii. 197.
- Καταγίλλειν i. 295.
- Κατασκιδάειν i. 320.
- Καταγραφῆς τυχεῖν. *Mori.* ii. 453.
- Κατατυχῖν. *Bene se habere.* iv.
186.
- Κατιλλίπινος τῆς παρδίνης ii. 116.
- Κατιμυγίδειν iv. 302.
- Καυλὸς iv. 26.
- Κλαυέειν. *Vox Homericæ.* i. 335
- Κέμματα. *Vestigia.* iv. 332.
- Κέντρον. *Spica. Spike.* iv. 58.
- Κεραμβυξ. *Vox Thessalorum.*
iv. 168.
- Κέραμος. *Vox Cypriorum.* iv. 204
- Κέρας. *Instrumentum piscatori-*
um. ii. 425.
- Κέρκωπις. *Homines nequam.*
ii. 580 n.
- Κερυῶπιον αγορά. *Forum Cerco-*
rum. Cheapside. *ibid.*
- Κερῖναι. *Mulieres ita dictæ.* i.
343.
- Κηρός. *Fucus muliebris.* iv. 363.
- Κηροπλάται. *ibid.*
- Κηρυξ. *Piscis.* ii. 426.
- Κίβουσις ii. 120 n.
- Κιβώτια. *Ægyptia pocula.* iv.
177.
- Κίνδα ii. 69.
- Κινῖν. *Verbum nequam.* ii. 466.
- Κιζάλλης iv. 313.
- Κισουδῖς i. 261.
- Κίταρις. *Diadema.* iv. 397.
- Κιστοφόρος ii. 203.
- Κλίδειν. *Ex robore.* iv. 132.
- Κλητορία. *Solemnia.* iv. 154.
- Κναξέειν λαυκόν ii. 565.
- Κνήθιν, Κνήειν, et Σκήειν. *Idem.*
iv. 198.
- Κνηρός iv. 311.
- Κνίσσα primam corripit. i. 407.
- Κνησολοιχός *ibid.*

Κολλήματος

R E R U M.

Κοάλιμος iv. 330.
 Κοινολαχὴς iii. 117.
 Κοίτη iv. 390.
 Κοιτὶς γρυτοδόκη ii. 338.
 Κοκίας i. 352.
 Κολαφρίζει iii. 110.
 Κολάζειν τὸν λόγον i. 132.
 Κολάσμα iv. 298.
 Κολυτῖος. Nomen δήμου iv. 218.
 Κόμης. *Classi Praefectus*. iv. 206.
 Κομμάτριαι iv. 363.
 Κόνου iv. 278.
 Κονίποδης iv. 328.
 Κόνος. Ornamentum muliebre.
 i. 355.
 Κόντος. Membrum virile. i. 390.
 Κορσάτης iv. 308.
 Κορώνη πυκνόςμος ii. 585.
 Κρανῆρες iv. 51.
 Κρανῆριον. *Crates. The Rack*.
 iv. 231.
 Κρίας ἀσόλοιον iii. 96.
 Κρίκα iii. 116.
 Κρόνπιος iii. 117.
 Κρόττος ὑγιέστερος i. 366.
 Κρωδύλα ζυγός iv. 176.
 Κρυμῖτης. Heros Atticus ita
 dictus. ii. 468.
 Κῦδα i. 347.
 Κυδαίνειν. Verbum in *Re fune-*
bri usurpatum. ii. 139.
 Κυλίκιον. *Cup-board*. i. 359 n.
 Κύλιξ ῥοπαλιτή. Quid sit. i. 373.
 Κύλιση. Vox nulla. i. 358.
 Κύπασσις i. 373.
 Κύπρις κτησία. *Cella meretri-*
ciae *proposita*. i. 368.
 Κυπτάειν i. 347.
 Κύπτης. *Cinadus*. ibid.
 Κυρηάσια iv. 115.
 Κυσοτραπέζος ii. 23.
 Κυφόνωτος iii. 121.
 Κυνίας οἶνος iii. 126.
 Κύνιοι λόγοι ii. 312.
 Χάλιξ iv. 251.
 Χαλκίος ὕπνος iv. 236.
 Χαλινάριον iii. 190.
 χαλεπός non *fem. gener.*
 iv. 466.

Χαλινώσιος οἶνος iii. 195.
 Χαρίσιοι. *Placentæ* ii. 368.
 Χαρηῆθεν. *Pro 'Αχαρηῆθεν* ii.
 606.
 Χειλοποτεῖν. *Verbum rarissimum*.
 i. 26.
 Χειρίδες. *Manuum integumenta*.
 iv. 394.
 Χίμαρος ἄδορος iv. 169.
 Χιλών iv. 407.
 Χῖος. *Mons Spartæ*. iv. 223.
 Χῖος λίθος ibid.
 Χῖος οἶνος ibid.
 Χιτῶν τριγλοφόρος. *A fishing net*.
 ii. 536.
 Χλαῖνα λινώλης. *A net*. ibid.
 Χλαῖνα Πιλληρίς ii. 585.
 Χορτοδάμων. *Silenus dictus* ii.
 482.
 Χερσὶς πανσίλητος ii. 390.
 Χερσοθήκη ii. 391.
 Χερσὸς Δαμαρτίος ii. 509.
 Χερσοχάλινος iii. 190. n.
 Χερὸς ἴδιος i. 408 n.
 Χωτ. *Infundibulum*. iv. 245.
 Χώραν βλέπειν. *Coram videre*. iv.
 132.
 Χῶρος ἀπουρέσιος. *A House of*
office. ii. 376 n.

D.

Δαδὸν κῆρ iv. 322.
 Δάρατον iv. 311.
 Δατισμός. *Locutio barbara*. iii.
 122.
 Datus, five Datum. *Urbs Thra-*
ciae i. 112.
 Δι' verbum inchoare nequit ii.
 172.
 Δι' δὲ. *Crebrius occurrit*. iv.
 364.
 Διλαὶ δάκτυλοι i. 38.
 Διλαύρα iv. 237.
 Δικαιευτήριον. *A Custom-house*. i.
 118.

Dat. plur. in 1 des-
cent. non eliduntur.
 iv. 450.

Δίλτιον

INDEX

Δίλτιον iv. 165.
 Δειδύτης iv. 355.
 Δεισσοποιῶν. Vox rarior iv. 298.
 Δίω. Precor. Verbum antiquum. ii. 368.
 Δήμις. Verbum Homericum. ii. 511.
 Δῆδιν orationem inchoat i. 60 n.
 Δήλος. Vinum. Vox Sicula. i. 306.
 Δημήτηρ εὐχλος i. 436.
 Δήμος Κελυθός iii. 525.
 Διαβάλλεσθαι. Το εἰσεῖν. iii. 51.
 Διάντα τὸ ἐρανῶ iv. 262.
 Διακαταδοκεῖ i. 310.
 Διακένως iv. 253.
 Διακλυῖσθαι i. 166.
 Διακλυστήριον i. 372.
 Διαλαλία iii. 200.
 Διαμειρίζειν. Verbum nequam. iii. 140.
 Diana LAPHRIA ii. 318.
 Διαξίφισμός iv. 329.
 Διαπλεύσει τὸν εἶον i. 20. n.
 Διαρρέμενος i. 122.
 Διατριψήναι. Luxu corrumpi. iv. 194.
 Διάφορος. Pecunia. i. 127.
 Διγλωσσος. Bilinguis. i. 128.
 Διδύραμβος primam nunc brevem, nunc longam habet. ii. 528.
 Δύ εἰκελος iv. 311.
 Δικαιολογία iv. 186.
 Δίκη πρόδικος iii. 161.
 Δίκης ὀφθαλμός i. 135.
 Δικαῖος, εἰμὶ i. 59. n.
 Δικόρος iv. 165.
 Διμήτριος. Vox ne Græca quidem. i. 137.
 Διδυμῆ iv. 319.
 Διούσει σκύφος ii. 552.
 Διοργάνωσις iv. 282.
 Διπλοῖν. Astutia iv. 132.
 Διφθέριας ii. 586.

Διχὰ λαλιάς. Sine sermone. iv. 188.
 Δορατοθήκη iv. 238.
 Δορύναμα ii. 487.
 Δραῖον. A Dray. iv. 86.
 Δρύππα ἰφολίς ii. 560.
 Δρύφλον ibid.
 Δρώπαξ. Quid sit i. 143.
 ΔΥΣΑΑΚΙΣ. Vox rarissima. ii. 304.
 Δυσάλητος Ὑμίαιος ii. 294.
 Δυσγάγαλις i. 146.
 Δύσηρις. Nomen mulieris. i. 235.
 Δωδικάκρητος σῆμα iii. 56.
 Δωμάτιον ἀδιάπτουτον ii. 386.
 Δωσίπυγος iii. 57.

E.

Εγδῶν. Mutuo dare. iv. 205. 260.
 Εγδῶσθαι. Mutuo sumere. iv. 205.
 Εγκομῶσθαι i. 158.
 Εγχυτρίσμος iv. 262.
 Εδνοπλήκτος i. 159.
 Εἶρε idem ac ἴρε iv. 148.
 Εκ διαρῶς μαχιδῶν ii. 85.
 Εκ παντὸς τρόπου iv. 172.
 Εκβολὴ λόγου. Digressio. iv. 213. 251.
 Εκληρῶν iii. 73 n.
 Εκλοφίζεσθαι i. 181.
 Εκλυτος. Defatigatus. iv. 257.
 Εκπαθῆς i. 331.
 Εκπωμα δακτυλῶν ii. 531.
 Εκφυσθήματα. Pustulae. iii. 194.
 Ελεῖν i. 161.
 Ελεός et Ελεός. Mensa coquinaria. iii. 172.
 Ελληνικά ἀμαρτήματα i. 10 n.
 Ελδῶν περὶ αὐλῶν iv. 234.
 Ελινός. Vox notanda. ii. 9.
 Ελινός ἀγιν. Otiari. Otiā peragere. ii. 8.
 Ελλογος. Vox rarior. i. 163.
 Εμβολή

R E R U M.

Ἐμβολή πνεύματος i. 338.
 Ἐμπύλαι. *Infusæ*. iv. 249.
 Ἐμπύρευμα. *Ignis reliquæ*. iv. 239.
 Ἐμπυρεύομαι. *Accendo*. *ibid*.
 Ἐν ἀδρακτοῖς. *In suis domibus*. iv. 214 n.
 Ἐν ἀπράκτοις καθῆσθαι ii. 219.
 Ἐν ἰδίῳ ii. 345. n.
 Ἐν τοῖς λαχανοῖς. *In the herb-market*. iii. 127.
 Ἐν χώρᾳ ὁμήρῳ. *Loco obsidum*. iv. 133.
 Ἐναΐσμος i. 170.
 Ἐναίσχυνον i. 350.
 Ἐναύειν *idem ac* Ἐναύειν iii. 63.
 Ἐνδλεχισμός iv. 260.
 Ἐνόδος. *Nomen Mercurii* iv. 280.
 Ἐνόσις iv. 172.
 Ἐνώπια ii. 473.
 Ἐξ αὐτῆς. *Statim*. iv. 256.
 Ἐξ ἐπιδρομῆς *Obiter*. iv. 292.
 Ἐξαράττειν i. 178.
 Ἐξίχουσαι ii. 249.
 Ἐξηγῆσθαι iii. 65.
 Ἐξόδος. *Outgoings. Expences*. iv. 165.
 Ἐξουρίζειν i. 272.
 Ἐξώτρα i. 184.
 Ἐορταί. *Fabula Menandri*. ii. 446. n.
 Ἐπίσκηψεν. *Inspergere* iv. 260.
 Ἐπ' ἀσπίδα. *To the left*. i. 311.
 Ἐπὶ δεξιῇ. *To the right*. i. 311. n.
 Ἐπὶ μίαν. *One by one*. iii. 415.
 Ἐπ' ἑρμίας. *Sine æmulo*. iv. 135.
 Ἐπ' ὀφίας τῆς ἀμῆς. *In the dusk of the evening*. ii. 150.
 Ἐπαναβλήθων i. 184.
 Ἐπιωμύνται. *Sacrifici*. iv. 265.
 Ἐπιγάμος iv. 309.
 Ἐπίγυνος adseritur contra Kuster. i. 189.
 Ἐπιδάσιος οἶκος ii. 572.
 Ἐπιδεύτερος iii. 95.
 Ἐπιδημία ξίνας ii. 452.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ ii. 576.
 Ἐπιδεῖναι κράτος i. 195.
 Ἐπικαρπία iv. 261.
 Ἐπικώμος iv. 309.
 Ἐπιμετρεῖν iv. 378.
 Ἐπιπείν i. 397.
 Ἐπιπόλαιος i. 141.
 Ἐπιπράττειν iii. 68.
 Ἐπισημαίνεσθαι iii. 192.
 Ἐπίσκια χωρία. *Loca umbrosa*. iv. 313 n.
 Ἐπιτάφιος iv. 320.
 Ἐπιταμίονος. *Intent upon*. iv. 169.
 Ἐπιτιμᾶν. *To raise the price*. i. 196.
 Ἐπίτροπος *A Hind*. iv. 290.
 Ἐπίφανσις iii. 51.
 Ἐπίφυλλις iii. 68.
 Ἐπίχαλκος ἄσπις iv. 239.
 Ἐπιχυλῆς ii. 577.
 Ἐπλάπικτος ii. 578.
 Error ex affinitate Δ et Λ iv. 197.
 — ex geminatione literæ O iv. 204.
 Ἐρεβινθος. *Vox nequam*. ii. 561.
 Ἐριψ. *Cadaver*. iv. 135.
 Ἐρμαῖα ii. 587. n.
 Ἐρμαῖον iv. 16.
 Ἐρμῆς ἄρχεῖ iv. 373.
 Ἐρμηνεύειν ἰς τὰς πινακίδας. *In tabulas referre interpretationem*. iv. 388.
 Ἐρυσίβη iv. 31.
 Ἐτοιμολόγος ii. 583.
 Ἐψιάσμος iv. 357.
 Ἐυαγῆς ὕμνοι ii. 366.
 Ἐυαγγελία i. 240.
 Ἐυαγγεσίον. *Vox nulla*. *ibid*.
 ἘΤΑΡΧΟΣ. *A Hanseller*. ii. 427.
 Ἐυάζειν iv. 126.
 Ἐυασμός *ibid*.
 Ἐυδόςευχος ii. 228.
 Ἐυδίας iv. 207.
 Ἐυδοκεῖν τῇ εἰρήνῃ. *To agree to a peace*. i. 197.

R r

ΕΥΗΕ-

INDEX

ΕΥΗΜΕΚΤΙ Sacra Historia ii.

459.

Ευημεῖσαι. *Victoriam reportare.*

iii. 74.

Ευηχεῖς ὕμνοι ii. 581. iii. 70.

Ευδηλέμενος iii. 75.

Ευδηλέμενα μόχον ibid.

Ευδιξία i. 200.

Ευδὺ τῷ Διὶ i. 201.

Ευδυσρήμονιῖν ii. 582.

Ευλαγής. Vox ne Græca quidem. ii. 97.

Ευλιςος iv. 324.

Ευμαρις ii. 48.

Ευοῖνισι λοῦσαι i. 217.

Ευοῖςος ii. 440 n.

Ευπάδημα. *High Life.* i. 332.

Ευπλευρος. *Bene sanus.* iv. 7.

Ευπροσώπος ii. 515. n.

Euphorio Chalcidensis. *Pecorum amator* ii. 606.

Euphorionis Αταντα ii. 602.

Χιλιάδης ibid.

Eurotas. Pars muliebris. ii. 587.

ΕΥΡΥΚΑΥΔΩΝ. *A Hurricane.* ii. 289.

Ευρυλόγος ii. 188.

Ευρωπῆς iv. 314.

Ευφρογῆς i. 208.

Ευχρία iv. 267.

Εφ' ἑαυτῇ iv. 221.

Εφισιν λαβεῖν i. 400.

Εφίβεια. *Juventus.* iv. 274.

Εχέτλιον iv. 57.

Η ἴσα γραφή ii. 308.

Ηγίῖν five *Hýien.* Verbum antiquum ii. 367.

Ηθολογίῖν iv. 265.

Ημέρσιος iv. 250.

Ημικοτίλιον iv. 293.

Ηπανά ii. 402.

Ηετισάμην i. 250. n.

Ητριον. *Tumulus.* iv. 251.

ἡμετερος an com-
geniti AA7.

G.

Γ ante vocales tantum ponitur. iv. 279.

Γαῖων. *Serpes terrea.* ii. 482.

Γάλην. *Locus ubi seruta venduntur.* iv. 106.

Γάως ΜΝΗΕΤΗΡΙΩΔΗΣ. *Rifus PROCAX.* ii. 508.

Γελασίος ii. 503.

Γεῦν. *Dorice pro Gēn.* iv. 192.

Γεῦσαι iii. 172.

Γεφυρίζειν i. 103.

Γήρη ii. 213 n.

Γηράματα iv. 321.

Γηλοισμός ii. 506.

Glossæ Nomicæ i. 296.

Γλατοι εὐαφῆς. *Clunes molles, habitiores.* ii. 504.

Γλάτων. *A Glutton.* iii. 420.

Γλώσσα ταμίαις i. 105.

Γναδαίνα et Γναδαίνον. *Scorta celeberrima.* i. 105.

Γνάδος πυρός iii. 75.

Γρόνδος iv. 156.

Γρέτη ii. 338.

Γρυτοπώλης. *A Haberdasher of small wares.* ii. 339.

Γύμης i. 110.

H.

Henna. *Umbilicus Siciliæ.* i. 168.

Hercules Καλλίνικος ii. 558.

Hercules Όμόγνος. iii. 149.

Hercules. *Celtis λόγιος θεός.* iv. 429.

Hesychii Lexicon ex pluribus conflatum iv. 320.

Λάβδα i
Λαβείν i
Λαβροπο-
mum.

R E R U M.

I.

Iambus primam producit. iv. 103.
[*Iambicos Tetrametros Aca-
lecticos Græca Comœdia non
admittit. iv. 454. 455.*]

Ιδρύτης iii. 98.

Ιεροβάτος κόπος ii. 607.

Ιερνίκης i. 282.

Ιερόχρηστα λόγια ii. 442.

Ικαλος primam corripit. iv. 311.

Ικρια i. 148.

Ιλλάδης iv. 283.

Ιλλῆς i. 262.

Ιλλωπτιν ibid.

Incubare iii. 64.

Ινδμῶς iv. 275.

Inscriptio apud Murator. ii. 179

Ιο Chius ii. 529.

Ἰοῖος ἄσπερ dictus ib.

Ιπρία λύματα i. 268.

Ιπνίτης ἄσπερ i. 271.

*Ιππος ἐλεφάντινος. An ivory dog-
house.* i. 270.

Ιππαφίσσις i. 266.

Ιππόδορος ὁμός iv. 325.

Ιππομανὴς λειμών i. 272.

*Ισαλῆς. Vox nova et elegan-
tissima.* iv. 248.

Isis λιόπτεπλος ii. 488.

Ισολογίαν ἔχειν i. 276.

Ισῶνις οἰκίαι i. 277.

Ισχυιδῆς i. 278.

ISTER Callimachus ii. 613.

*Ιστρι Ατακτα, five Miscellanea
Attica.* ii. 614.

Ιστρι Απόλλωνος Επιφάνιαι ii.
615.

Ιστρι ψυχρότης ii. 619.

Ιτρίον i. 254.

L.

Λάβδα ii. 168.

Λαβὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ i. 155.

*Λαβροποτιῦν. Verbum rarissi-
mum.* i. 26 n.

Λαβγῶδης ii. 200.

Λαδραίως. Clam. iv. 300.

Λαιφῶς. Lavus. iv. 213.

Λαιδρῶς iv. 212.

Λαίτος. Latius. iv. 213.

Λάμπη iv. 332.

Λῆς Dorice pro Λῆς, Θιλήν iv.
203.

Λατρίς ii. 213.

Λεγνῶτα iv. 52.

Λεῖα. Præda. iv. 213.

Λειχάζει ii. 169.

Λεοτηνὸν iv. 333.

Lesbia Coma i. 368.

Λεοδιάζον ii. 168.

*Λεοβιον φάντωμα. Laqueare Lei-
bium.* iv. 374.

*Leuco Comicus. Agnonis Fi-
lius.* i. 382.

*Λίχος γαστροδαρῆς. Uxor gravi-
da* ii. 517.

Λίων. Pelis leonina. ii. 548.

Λιμερῶς i. 159.

Λίδης γῆρας i. 385.

Ληροί. Leria iii. 72.

Λιδοκομία. Pebble-plaister. iv. 85.

*Λίδων πυρρτόκον. Lapidem ignia-
rium.* ii. 591 n.

Λιμόψωρος ii. 399.

[*Λιπαρῆς primam producit. iv.
459. Leviter a vero aber-
rat conjectura mea. Auc-
tore enim MSS. C. C. C.*

*Oxon. delenda sunt τὸ λῖ-
μακρον, quippe quæ infra v.
Λιπαρῶν loco suo legantur.]*

*Litera brevis ante liquidam
producitur.* iv. 323.

*Λόγιος. Eruditus. Literis in-
struatus.* i. 139.

*Παροῖος λόγιος. Omnifariam e-
ruditus. Undequaque doctus.*

ibid.

Λόγοι τῆ βασιλείας ii. 207.

Λορῶς et Λορῶσις i. 392.

Λόρῶν ibid.

Λύδον εἰς πῶλον ii. 496 n.

R r z

Λυποδορῆς

*λάβη με προσπε-
σών. IV. 404.*

INDEX

Λυκοδαρὸς iv. 335.
 Λύκος χαίων iii. 80.
 Λυπρὸς et Λυπηρὸς. Idem. i. 174.
 Λυσίερατος ὁ σκυπτόλης ii. 175.
 Lyde τρίπορος ii. 519.
 Lysias et Æschines Socraticus
 inimici. ii. 623.

M.

Μὰ τὸν ii. 324 n.
 Μαγὰς iv. 268.
 Μαιμάκτης iv. 331.
 Μανιόκηπος ii. 501.
 Μανὸς five Μόνος. *Manile*. iv.
 240.
 — Doribus proprium. iv.
 241.
 Marmor Mileesium ii. 553.
 Marmor Sigeense ii. 367.
 Μαρσίππος iv. 207.
 Μαρτυρίαν ἰμβαλίσσαι ii. 113.
 Μάσημα ii. 434.
 Μάσιξ ἀσφαλατωὶ ii. 198.
 Μαστροπὸς et Μαυλίσης. Idem. iv.
 233.
 Μαχάλην αἶρειν. *To heave the
 elbow*. iv. 231.
 Μέγιστον ἔχειν καιρόν. *Maximum
 momentum habere*. iv. 334.
 Μιδυσφαλὴς. *Vino carens*. iii.
 122.
 Μελαρία iii. 191.
 Μελίχιος iv. 331.
 ΜΕΛΛΟΕΣΤΡΑΤΕΙΝ ii. 201. iii.
 22.
 [Μέλε dissyllabon, iv. 497. Τὸν
 Διὸς etiam MS. C. C. C.
 Oxon.]
 Μερμηκὸς ἐλεφας. *Speaking Ivory*.
 iv. 224.
 Menandri Ἀλαί Ἀραφηνίδης ii.
 457.
 — Δύσκολος. ii. 446.
 — Μισοῦμενος ii. 445.
 — Πανυχίδης ii. 446 n.

Menandri Περιειρημένη ii. 446.
 Μεμίδα iv. 315.
 Μίταλλων μισοκρανίς. *Metallo-
 rum columpna*. iv. 332.
 Μίταξυλογία i. 402.
 Μιτριάσμος ii. 422.
 Μιτρίας τινὰς ii. 334.
 Μήκων iv. 58.
 Μηλῦχος i. 368.
 Μηρίζειν. *Verbum nequam*. ii.
 606.
 Μηρῖος. Mons Thraciæ. i. 315.
 Μιλλὸς i. 419.
 Μιλλότης. *Vox Græciæ rest*. i.
 420. iv. 38.
 Μίλτος. *Cerussa*. iv. 363.
 Μιμνλότης. *Vox rarior*. i. 405.
 Minerva ΠΙΤΑΝΑΤΙΣ. ii. 165.
 Μιναρὸς i. 410.
 Μνῆς ibid.
 Μόνιος. *Θηε μάρος. Aper*. iv. 240.
 Μονοτρόπος. *The Bachelor*. i.
 459 n.
 Μονοτρόπος Εἰός. *Single life*. Ib.
 Μεσῶν ἀνδρηνίδων i. 22.
 Μεσῶν ἐνδαιτήμα. *Musarum de-
 lictia*. iv. 133.
 Μύκαι ii. 477 n.
 Μῦς λευκὸς i. 412.
 ΜΩΡΩΝ ἀνάστασις. *The promo-
 tion of fools*. ii. 430.
 Μῶδαγ. *Verbum antiquum*. i.
 462.
 Μῶυ iv. 265.

N.

Νεάζειν ii. 199
 Νεκροβίον ii. 279 n.
 Νεκρημένοι λίθοι i. 353.
 Νέοση iii. 140.
 Νέοτος iv. 341.
 Νῆψις. *Attentio. Cura. Vigi-
 lantia* iv. 227.
 Νόμισμα βαρβαρικά i. 233.
 Νομιστεῖν i. 417.

Νόμος

*MN procedentem
 vocalem non semper
 produciunt. II. 154.
 IV. 442.*

R E R U M.

Νόμος. *Nomus*. Vox Sicula. i. 418.

Νόμος χάριν ii. 363.

Νοσφισμός iv. 261.

Νυκτοπεριπλάνητος iii. 141.

Νυμφόβας ii. 525.

Νῦν δὴ. *Nunc scilicet*. iv. 336.

Νωδὶς τῆς διανοίας iii. 45.

O.

Οἱ ὑπεράνω πλεονασμοὶ ii. 510.

Οικεῖν οἶκον i. 447.

Οἰκοί μένειν iii. 23.

Οἰκοφθάρος iv. 157.

Οἰκὼν ἀνδρῶν. *Pisituræ*. iv. 220.

Οἰστός. Οἰστικός. Οἰστικῶς ἔχειν. ii. 439.

Ολιγογάστωρ i. 407.

Ολιγοδότης iv. 309.

Ολιγοστός iv. 265.

Ομμα πελειάς ii. 41.

Ομμα νυμφίας ibid.

Ομμα νυκτός ibid.

Ομματα πλατύλογχα ii. 567.

Ομματολόχινος. *Qui oculis infidias facit*. iv. 177.

Ομοχροῖα iv. 164.

Οπύειν i. 452.

Οπίστος ii. 42.

Ουδατίς iv. 328.

Ουκίνδιος ii. 69.

Ουός ὑεται i. 438.

Ουλοστρατηγός iv. 375.

Οπως ἀναδήσις. *Attica locutio*. i. 45.

Ορδίας ii. 70.

Ορδοτίτιδος i. 444.

Ορνευέειν iii. 153.

Οροφίαν. *To roof*. iv. 264.

Ορτυγοκοπιῖν iii. 153.

Ορυξ iii. 121.

Οστία πύμνη i. 30 n.

Οστακός et Αστακός. *Idem*. iii. 96.

Οστία κείνα. *Offa illa cara*. ii. 608.

“οὐκ ἐλπίσιν οὐκ ἐλπίσιν
ἔλατ. 77. 444.

Οὐδ' ὄτιον iv. 223.

Οὐδὲν μ' ὀνήσει ii. 594.

Ουρά. *Cauda*. *The seat*. iv. 34.

Οὐρίαχος. *Pars media remi*. iv. 241.

Οφθαλμίζειν. *Verbum rarissimum*. i. 459.

Ophelionis Ἰάλιμος i. 458.

Οχλος κεραμῶν i. 252.

Οψων. *Obsonator*. iv. 14.

P.

Παιῖα iv. 210.

Παῖς τύχης. *Fortuna filius*. ii. 624.

Παῖς ὑαδύος. *A glass-waiter*. ii. 35 n.

Palamedes iv. 271.

ἀλευρόμακτις ii. 543.

Πάλιν γὰρ αὐδὺς iii. 54.

Παλίμδαλης ii. 16 n.

Παναύριος ii. 18.

Πάνος ἀγάπημα iii. 155.

Πάνος ἀγῆμα iv. 211.

Πάνος ἀντρον iii. 167.

Πάνος σκῶλος ibid.

Παντός διεικταῖον. *Omnia penetrare*. iv. 227.

Παρ' ἐδὴν ἦλθεν ἀνατρέψας. *Pene evertit*. iv. 321.

Παράγειν iv. 263.

Παραγωγὰς iv. 262.

Παραζωρεῖς iv. 277.

Παραδύναι ii. 243 n.

Παρατάς ii. 85.

Παρατάσις ii. 522.

Παρατίλτρα i. 211.

Παραῖντα. *Statim*. iv. 178.

Παρυρημένως ii. 28.

Παρίξειν μαρτυρίην ii. 448.

Παρηγορεῖς τριχὺς ii. 467.

Παρεῖνος. *Pro Παρεῖνος*. ii. 511.

Παριγορεῖν ii. 26.

Πάσματα. *Plasters*. iv. 237.

Ῥεδίculi e collo suspendi τῆταρ-
τάμω

INDEX.

- ταιες five quartana laboran-
 tes sanant i. 367.
 Παζαλ ἱταλῶν iv. 308.
 ΠΕΡΙΑΛΓΗΣ. Orbilius liber ita
 dictus. iii. 154.
 Περσάδην. *Astride*. ii. 223.
 Περιβαίνειν ἵππου ii. 221.
 Περιτεμία. *Sacrificium circumfo-
 ratum* iv. 154.
 Περιτέλειν ii. 55.
 Περικυδίζειν ii. 57.
 Περισσοί. *Magni*. iv. 159.
 Περιχαίνειν ii. 64.
 Περιήνους ii. 394.
 Πιτύραν et Πίταυρον. *Idem*. iv.
 310.
 Πιφιλιπιδώσαι ii. 346.
 Πιφιλοκαλημένοι ἱπποί iv. 29.
 Πιπλός. *Vinum*. i. 306.
 ΠΗΛΑΧ ii. 336.
 Pherecratis Thalassa i. 51.
 Pherecydis Αφροδίτη iv. 136.
 Phoroneus ii. 475.
 Phytomachus heluo ii. 585.
 Φαικας. Vox rarissima. ii. 336.
 Φαικάσιον ii. 337.
 Φάετος φιλόδοκον ii. 331.
 Φιλεργίη iii. 186.
 Φιλήτης. *Latro. Imposter*. iv.
 134.
 Φιλάνιστος i. 407.
 [Φιτεύειν. Ita scribendum, non
 Φιτεύειν iv. 443.]
 ΦΑΥΑΕ ii. 204.
 Φλυακογράφος ii. 137.
 Φλυαρία ἑλληνικά i. 10 n.
 Φλύει, φλύσσει, et φλύει. *Idem*.
 iv. 64.
 Φοινικάδες. *Carrots*. iv. 193.
 Φοινικίτης iii. 189.
 Φοινίχια iv. 271.
 Φοινικοχάλινος iii. 190.
 Φοινικίζειν ii. 168.
 Φορμηδόν ii. 351.
 Φορμορραφίη. *To hamper*. ii.
 355.
 Φορτικὰ iv. 313.
 Φρίσσει. *Horrere*. i. 214.
 Φρόνημα σαρκος iv. 134.
 Φυσὴ μάξα ii. 419.
 Φώγειν iii. 193.
 Φῶς ῥόδον ii. 513.
 Πιάρ ἀρέτης i. 242.
 Πίλημα ii. 77.
 Πίωμα primam producit iv.
 369.
 Πίσσα Κωνίτης iii. 126.
 Πιτυοκάμπτης ii. 80.
 Plauti Carchedonius ii. 385.
 Πλείτη χάρις ii. 276.
 Πληρῶσαι χεῖρα ii. 164 n.
 Πλῆς ἥες i. 20.
 Πλύειν. *Convitiari*. iii. 103.
 Πλυνός. *A washing-sub*. *ibid*.
 Pluto Ζευροφόρος iv. 174.
 Πνύξ iv. 254.
 Ποδαλαίριος iii. 140.
 Ποδαντήρ et Δίς. *Forma dis-
 crepabant* iv. 236.
 Ποικίλον. *Vestis Tragica*. iv.
 247.
 Ποιμανόριος. *Grex*. iv. 92.
 Pollux Arado oriundus. ii. 89.
 Πολυάρατος κολάκεια. *Excranda
 Adulatio*. iv. 314.
 Πολυκίφαλος iv. 323.
 Πολύκινον. *Fistulosum*. iv. 316.
 Πολύπλοκος iv. 264.
 Πολύχιστον ῥόσημα ii. 373.
 Πολυχῆν. *Many-fold*. iv. 263.
 Πομπή κρείττοι i. 30.
 Πομφολύγων ἐκφυσις iii. 160.
 Πορταλῖς iv. 376.
 Πορφυροβάφος. *A Purple-dyer*. ii.
 541.
 Ποτίμος i. 345 n.
 Πῆς. *Instrumentum nauticum*. iv.
 428.
 Πράγμα. *De muliere dicitur*. i.
 23.
 Pratinas Satyroglyphus ii. 479.
 Pratinæ Fabula ΔΥΜΑΙΝΑΙ. ii.
 480. [Pro-

R E R U M.

[Proceleusmaticum Anapæsticus Aristophaneus non recipit. iv. 436.]

Προβατοβοσκός ii. 499.
 Πρόβοσκος ibid.
 Προδοσία iv. 367.
 Προσητική. *Ars lenocinii.* iv. 377.
 Προδισμία iv. 258.
 Προκίλευδος ii. 516.
 Προκομιστής. *A Procurer.* iv. 301.
 Προλαβίδαι i. 161.
 Προσηχός αιγιαλός ii. 108.
 Προσδοκνέσθαι iv. 253.
 Πρόσδοτος. *Reditus. Income.* iv. 166, 253.
 Προσομιλίη iv. 379.
 Προσπικραίν ii. 280.
 Προστιβάδες ii. 114.
 Πρεπκοί ii. 172 n.
 Πρεπκοί. *Vox Byzantina.* iv. 230.
 Πρόχρηρα iii. 392.
 Πρώτη. *Festaculum.* iv. 13.
 Πρωτοφορηματα ii. 350.
 PSEPHIUM ii. 397.
 Πτακισμός. *Timiditas.* iv. 137.
 Πτερά πτεκτα ii. 545.
 Πτεροφοίτωρ ii. 117.
 Pulti-phagonides ii. 385.
 Πυρίδιππος ii. 573.
 Πύρινος χλόη i. 53.
 Πυροδαίσιος ii. 573.
 Πωλείσθαι. *De Prostitutione* dicitur. i. 348.
 Pythagoras TOLERATIONI amicus. ii. 439.

R.

Ραντός. *Maculosus.* iv. 311.
 Ράριον iv. 294.
 Ραχτής ii. 132.
 Ραδομαλός iv. 322.
 Rhianus ii. 135.
 Rhinto five Rhintho Tarent. ii. 136.

Rhintonica verba ii. 138.
 Ripa *ISTRICA* ii. 620.
 Ριζιδά. *Minutim.* iv. 82.
 Ριμή. *Mentis motus subitus.* iv. 158.
 Ριπίς. *A Fan.* ii. 551 n.
 Ρογός. *Vox Sicula.* iv. 246.
 Ρόμβος δύνων. *A shoal of fish.* ii. 424.
 Ρυποκόδυλοι iv. 285.
 Ρύσια iv. 259.

S.

Samus Iambographus ii. 157.
 Σάμβαλα i. 259 n.
 Σαμίων άνδη iii. 130.
 Σακος ρωπήιον. *Vas five textum vimineum.* ii. 554.
 Σαράμβος ii. 151.
 Σατίναι iv. 341.
 Σαυία iv. 238.
 Σαυτὸν αἰτιῶ ii. 376. n.
 Σειρομάτης. *A Tuck.* iv. 256.
 Σελήνη. *Liba lunata.* i. 56.
 Σειρομάμδος τειχός iii. 188.
 ΣΘΕΝΟΣ νίκης iii. 195.
 Σικελός γρατιώτης ii. 614.
 Σικχός. *Sick.* iv. 241.
 Σιλλός iv. 60.
 Σιφνάζειν ii. 167.
 Σίφων. *Instrumentum nauticum.* iv. 207.
 Σκινύ. *Pudendum virile.* i. 461.
 Σκυός. *Quid sit.* i. 11.
 ΣΚΙΤΑΛΙΖΕΙΝ. *Verbum rarissimum.* ii. 173.
 Σκιταλινός θείος ii. 172.
 Σκίτων iv. 117.
 Σκοπάσαι. ii. 411.
 Σκοτόμαννα iv. 292.
 Σκυλακίζειν ii. 167.
 Σκύλος iii. 14.
 Σκῦτος ibid.
 Σκυδών ισημία iv. 269.
 SMILIS. *Nomen viri.* iii. 92.
 Sopho-

INDEX

Sophoclis Ἀχιλλεύς in Συκρίαις
ii. 567.

—— Inachus. Fabula Saty-
rica ii. 463, 621.

—— HERCULES ad Tæna-
rum. ii. 557.

Σοφός ἀντιδιδακτός ii. 180.

Σοφιστῶν. Agere Sophistam. iii.
522.

Σοφῶν πῶσις ii. 430.

Σπαδονίζειν ii. 186.

Σπαδονισμα ii. 187.

Σπαδιναῖαι iv. 312.

Σποδίῳ iii. 173.

Σπυδῆς ἔχειν iii. 12.

Σπληνίον iv. 365.

St Græcorum est i. 457.

Σταμνία χοῖδια iii. 197.

ΣΤΑΤΗΡ iii. 174.

Στέργων ii. 214 n.

Στερίφοπλος ii. 195.

Στηδός iv. 317.

Στήτας iv. 250.

Στιβήεις ii. 196.

Στρατοφάνης. Nomen viri. ii. 34.

Σύδαρις. Quid sit. i. 13.

Σύναιμος iv. 297.

Συνεχῆς τριχίς ii. 467.

Συρράσσειν iv. 256.

Σφοδρομαχία. Pugna acerrima.
iv. 367.

Σχινοκέφαλος. Pericles ita dictus.
iv. 245.

Σχις-ή. Calceamenti lautioris ge-
nus. iv. 288.

ΣΧΟΙΝΙΣ. Colum junceum. Vox
rarior. ii. 553.

Σωματίον iv. 175.

Σωφρονιστῆς iv. 51.

T.

Ταχνοκισσοθήρας. A Parasite.
ii. 323.

Τανάχαλος. Vox nulla. ii.
228.

Τάπειο respuit Scena Attica i.
186.

Ταυρόδοτος κυπάριστος ii. 549.

Τάφος ἀδανάτος i. 464.

Telephus Grammaticus ii. 242.

Telephi Ὀκυρόκλιος i. 451.

Τέθρια. Vox nulla. ii. 233.

Τελχίης iv. 158.

Τινίδιος πείκευς iv. 166.

Τετραδί γέγονας iii. 203.

Τετραποδῆτι ii. 239.

Τημέρον εἶναι i. 323 n.

Theario. Pistor celeberrimus.
i. 16.

Theocriti lusos ii. 398.

Theoxenides Siphnius ii. 378.

Thyreaticæ Coronæ ii. 514.

Θάλλια. Vasa ex viminibus con-
texta. iv. 230.

Θάματα. Spectacula publica.
iv. 310.

Θαμνίῳ ii. 376.

Θαμνός i. 285.

Θιμερῶπις iv. 283.

Θιόπις ii. 400.

Θρήνος et Θρηνώδης. Idem. i. 294.

Θρίαμβος. Quid sit. iii. 29.

Θυλληδιῶν iv. 358.

Θυρματίς ii. 230.

Θυλλάδης iv. 339.

ΘΥΛΗ et Θυλάς ii. 119.

Θυμῶ ii. 32.

Θυροκοπία iii. 94.

Θυρῆς iv. 60.

Τίαρα. Pileus. iv. 397.

Τίαρα ὁρᾷ est non nisi Regis
Magni ibid.

Τίλμα ii. 339.

Timagenes Grammaticus ii.
248.

—— obiit in Albano ii. 249.

Τιμαῖδας ibid.

Timoclis Neæra i. 50.

Τὸ γάσμον iv. 223.

Τολύπεινμα ii. 262.

Τόσις. Nomen dei alicujus. ii.
263.

Τοτάχος

R E R U M.

Τοτάχος iv. 337.
 Τῶδε τινός ii. 112.
 Τραπίζαι σιληναῖαι i. 56.
 Τραπίζαι Σικελικαὶ iv. 230.
 Τριβάζειν ii. 202.
 Τριγερῆνιος iii. 179.
 Τριγέρων ii. 265.
 TRICOSUS ii. 200.
 Τρίκωρος ii. 579.
 Τριόδος Ἰσθμια. *Via ad Isthmum
ducens.* iv. 423.
 Τριχομανία ii. 414.
 Τριχῶσαι. Vox nulla. iv. 281.
 Trochaicus neque spondaem,
neque dactylum in quinto
loco admittit. i. 462 n.
 Τροπίας οἶνος ii. 275.
 Τροφός. *Nutrix, Mater, Patria.*
iv. 128.
 Τρυγόνιον ii. 146.
 Τύνη iv. 326.
 Τύρβα ii. 286.
 Τυφῆρης λύχνος ii. 287.

U

Venus καλλίπυγος ii. 505.
 Versus apud D'Orvill. i. 161 n.
 Vocalis ante *μν* nonnunquam
corripitur. ii. 154.
 [Vocalem in Dativo Plurali
non elidunt Scenici Poetæ
iv. 450. Alii tamen Poe-
tæ sæpe elidunt, ut Theog-
nis versu noto, Οὐδ' ὕων
ΠΑΝΤΕΣΣ' ἀνδάνει — Ita
enim legendum: adeo ut
frustra Brunckius versum in
Euripidis Oreste pronomine
auxerit, cum solus locus ad
quem provocavit, aut pro-
vocare potuit, mendo labo-
ret.]
 Ὑλήτης iv. 332.
 Ὑλομανεῖν i. 272.

Ὑμῆναιος Λύδης ii. 292.
 Ὑπέραντλον σμάφος iv. 360.
 Ὑπερπαλαίαι ii. 310 n.
 Ὑπερπαλαίαι ii. 310.
 Ὑπηνόιος iii. 184.
 Ὑπογραμμός iv. 180.
 Ὑποδοχή iii. 184.
 Ὑποδωπεύειν iv. 367.
 Ὑποκρέκειν ii. 316.
 Ὑποκυμαίνειν i. 132.
 Ὑπονέμεσθαι ii. 312.
 Ὑποκόρησμα ii. 315 n.
 Ὑποτίμησις idem ac Σκῆψις iv.
266.
 Ὑποτύπτεν ii. 391.
 Ὑποφόνια ii. 320.
 Ὑφαντικοὶ ἰχθύες iii. 196.
 Ὑφηνόχος i. 363.

X.

Ξινοκυγαπάτη ii. 428.
 Ξυμμελεχῶς iv. 221.
 Ξυνοτάφιον ii. 88.
 Ξυτὸς et Ξυτὸν. Idem. ii. 43.

Z.

Ζάγγλον iv. 252.
 Ζαήν. Vox nulla. i. 229.
 Ζαήτης. Nunquam occurrit. i.
231.
 Zamolxis i. 232.
 Ζείρη. *Amictus* iv. 173.
 Ζεύς. Ἡ τῷ κόσμῳ ψυχὴ. iv. 286.
 Zoroastres ἀεροδέτης ii. 609.
 Ζυμὸς μέλας. *Black soup.* iii. 79.

Υ.

Υεφῆδος αἰθῆ ii. 395.
 Υἷν iv. 257.
 Υηφίον ii. 396.
 S f

Υἷφει

INDEX RERUM.

Ψήφοι et Ἀριθμοί. Idem. iv. Ψυχρότερος Ἀεράριος ii. 142.
271.

Ψιδυρισμός iii. 202 n.

ΨΙΛΙΝΟΙ εἴφανοι ii. 515.

Ψίμαρον. Vox nulla. ii. 397.

Ψυκτήρ ii. 395.

Ψυχή. *Animalculum alatum*. ii.
520 n.

Ω.

Ωμόλιον iv. 329.

Ωτιλή. Vox Homérica. i. 455.

Ως. Pro ἴως. iv. 379.

ERRATA.

VOL. I.—P. 10. l. penult. *pro* Γ *lege* Γ'.

P. 122. l. antepenult. *pro* suspenso *l.* suspenso.

P. 167. l. 8. *pro* *Anacreou* *l.* *Anacreon*.

P. 185. l. 10. *pro* *Scribendom* *l.* *Scribendum*.

VOL. II.—P. 41. l. 4. *pro* *κακόθως* *lege* *κακόθρως*.

P. 131. l. ult. *pro* *Curif.* *l.* *Curis*.

P. 133. l. 3. *pro* *Ποιῖν* *l.* *ποιῖν*.

P. 159. l. 13. *pro* ΜΗΚΩΝΑ *l.* ΜΗΚΩΝΑΣ. Vide infra

p. 418.

P. 190. l. 13. *pro* τῷ *l.* σῷ.

P. 198. l. 18. *pro* *fidetur* *l.* *fidenter*.

P. 288. l. 18. *pro* *γινάιος* *l.* *γινάιος*.

—— l. 19. *pro* *γινάιος* *l.* *γινάιος*.

P. 437. l. 16. *pro* *quam* *l.* *quem*.

P. 463. l. 2. *dele* *l.*

P. 520. l. 8. *pro* *φάρυγος* *l.* *φάρυγος*.

VOL. III.—P. 77. l. 11. *pro* *railery* *l.* *raillery*.

P. 270. l. ult. *pro* ΦΑΡΥΞ *l.* ΦΑΡΥΞ.

P. 362. l. 14. *pro* τὸν *l.* τὴν.

VOL. IV.—P. 369. l. 12. *pro* ΟΒΕΛΙΣΜΟΔΥΧΝΙΟΝ *l.* ΟΒΕΛΙΣ-
ΚΟΔΥΧΝΙΟΝ.

